FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorvm, Zgew. 5, 8. aneb Zalʹmy a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

II. O Člowéku

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574

Visual Library

duh, k zhogenj lidem nemožný, shlédk gest z nebe, gsa sám mocný.

5. Toho žádak: potřebowak, pád lidského pokolenj, nebeského spomoženj:

6. Byť Bůh zstaupik, nás wykaupik, pokutu za nas podstaupik, sylného dábla obkaupik.

7. A protož wzak, na se přigak, pokorného způsob skauhy, pro násse těžké neduhy.

8. Od mkadosti hned vzkosti, podnikk pro nás hřjchem gaté, w té swé newinnosti swaté.

9. Lačnék, žjznék, bytu nemék, pracowak těžce, vstáwak, za nás hřjch pokutu dáwak:

10. Biskup swatý, než byk gatý, gsa Bohu we wssem powolný, a k obětowánj hodný,

11. Vtrpnosti, zkusyk strasti, mage dluh nassi bjdnosti, pkatiti zde w smrtedlnosti.

12. Protož w dům wssek nás Spasytel, se dwanácti se posadik, swátost těka, krwe vstawik.

13. Tu chléb tělem, kalich krwj, wyswědčiw sám swými slowy, způsobik swým wěrným hody.

*14. Miký Otče, dobrý tworče, pro Syna na swět wydánj, degž vzitku z nasycenj,

15. W tomto chlebu, kterýž tebau, ku pokrmu nám způsobeu, degž požiti wěčně, Ameu.

II. O Člowěku,

Podle geho newinnosti, padu,

a naprawenj skrze Krysta.

A. O Obrazu Božjm, a newinnosti člowěka.

(510.)

Bůh Otec, že wsseligakým způsobem Otec gest.

V Otcowstwj Boha Otce wěčného, genž gest původ wssého, zwelebúgmež w swém ponjženj, řkauce gemu k oslawenj.

2. Otče, od žádného nezplozený, owssem nestwořený, ty más Syna sobě rowného, a před wěky zplozeného.

3. Skrze něgž sy a w něm stwořik, w nebi, twor každý, y w zemi, částku gim dobroty vděliw, a tak se w swé kásce zgewiw:

4. Předně vsslechtilé swaté,

swaté, stkwaucý, stwořil sy swau mocý, Duchy Angelské na wýsosti, nebeské diwné gasnosti:

5. Ckowèka téż w zwkasstnjm přirozenj, krásného na zemi, tělo hmotné, Dussi přediwnau, duchownjm tworům podobnau:

6. Těko swaté, dobré, welmi zdárně, w žádostech zřízené, y audowé geho téż zdrawj, nedostatků skodných prázdnj:

7. Zatjm také dussj nesmrtedlnau, swatau sprawedliwau, rozumem, pamětj, a wůlj, sgednocenau s Božj wůlj:

8. Takés mu řeč w mysly we rty dal, aby wyprawowal, tagemstwj twá w srdcy složená, ke cti chwále twého gména.

9. Včinil sy s nim smlauwu otcowskau, a milosti plnau, aby skowa twého ossřjhal, a tak žiwot swůg zachowal:

10. Na zapowěd twau pilný pozor měl, z stromu toho negedl, kterýž měl owoce wměnj, dobrého, zlého, wědění.

11. Swědče, gakž gen z něho bude gisti, hned smrtj wmřjti musý, a tebe Boha swého, rozhněwá dobrotiwého:

12. Chtěls aby s tebau na wěky žiw byl, sýmě twé rozplodil, kterézby twá čest, sláwa bylo, w nebi s Angely byt měl.

13. Ay ty gsy w řečech swých sprawedliwý, zůstal wěrný, swatý, ale ony wjry nezachowal, Ducha kžiwého postauchal:

14. Protož syny twého hněwu zplodil, na swětě rozmnožil, gakýž skrze hřjch gest včinén, každýt giž nese obraz ten.

15. Hodně sy na něg hněw swůg wypustil, a gemu zkořečil: wssaks w tom Otcem býti nepřestal, cestus mu ku pokánj dal:

16. Postawiw geg s dábkem w nepřátelstwj, a swědče wjtězstwj, nad njm skrz to ženy sýmě, taks ge přigal w nowé smlauwě:

17. Protoť sy dal y Syna milého, gednorozeného, aby gsa Syn twůg nestwořený,

řený, byl wssechněm lidem podobný.

18. Skrze něgžby byli wykaupeni, a znowu stwořeni, hřjssnj Adamowi synowé, byli tak twé sýmě nowé;

19. Kterýžs od wěčnosti w něm předzřjdil, k spasenj wywolil, a kaskawě k němu powolal, y sdrcem geg přigjti dal:

20. Tak wěčným Otcem nassim zustáwáš, a swau milost konáš, pro hřjchy nás wždy hodně tresceš, pro Syna swého, miluges:

21. Wssech se Otcem býti vkazuges, když dary daruges, činjš wždy dobře, dobrým y zlým, wssak zůstáwáš spravedliwým:

22. Wždy se y k zlým trpělivě mage, spasyti žádage, saud potledný swůg ohlassuges, ku pokánj wssech wzbuzuges:

23. Ty dusse y těla opatruges, sám wssecko zprawuges, dáwage wsselikau potřebu, každému k geho žjwotu.

*24. Gistěs hodnecti a milowánj, následowánj, ó že degž ať twůg obraz neseme, Syna twého včastnj gsme:

25. Y kázeň twau wzložénau pokorně, a w sjlau wě dowěrně, že nás w nj sobě osprawedlnjš, w Krystu wjtězstwjm obdarjš:

26. Včinj to k chwále twé mikosti, wěčného Otcowstwj, y pro čest, slávu Syna swého, Gežjsse Pána nasseho.

(511.)

O Zwýssenj nade wsse tkowěky, a zákonu Ragském.

3 Kap. 2. 1 kn: Mogž.

SSemohaucý Stwořiteli, nebe, země řjditeli, nad tě a twé djlo, nenj, nebude, aniž bylo.

2. Trůgs w Osobách geden w Božstwj, welmi diwný w skutků množstwj: Tebau wsse stwořeno, a welmi dobré včiněno.

3. Bez počátku gsy w bytnosti, důstogný w swé welebnosti, od wěků kraluges, wssecky wěcy mocné zprawuges.

4. Nebe, země, y to moře, tě wyznáwá, wěčný Bože, s mocý twau welikau, gjžs

o Newinnosti člowěka. 431

gjs dokázak sláwau wsselikau.

5. Osslechtils nebe hwězdami, přiozdobil planétami, rozličným počasým, oblaky, blesky, y hřjmánjm.

6. Angely Duchy čistými, wnitř ozdobils nebe gimi, byť na tě patřili, w slawě twé se wždy weselili.

7. Ale dolnj swěta stranu, člowěkus odwedl co Pánu: na zemi palác swůg, aby mage, byl náměstek twůg

8. Mezy twory widědlnými, gakby chtěl sám wkádna gimi, a hognost rozkossi, strogetělu odtud y dussi.

9. Protož wsslechtile zemi, stromy, lesy, y horami, pahrbky, wdoljm, ozdobiw, přediwnau krásu dal gim.

10. Naplniw sstědrotau Božskau, y hlubokost wssecku mořskau, twory přediwnými, řeky rybami rozličnými.

11. A w powětrj wsseligaké, ptactwo, by létalo také, zpěwem swým tě chwálje, Člowěku k weselosti tjm wjc.

12. A tak co má propast mořská, co sirokost wssecka zemská, co powětrj, nebe, to wssecko lidem dar od tebe.

13. A aby wssecky pospoku, rozkosse měl při twém stoku, rágs pro něg připrawil, a w něm ho s manželkau postawil.

14. Brž aby twau laskau wěčně mohl gist býti konečně, tims ho vbezpečil, stromem žiwota to spečetil.

*15. W tak hognem wssak opatřenj, aby mohl býť bez bůgnenj, báznjs ho sewřel tam, aby wěděl, že swůg neni sám.

16. Postawils mu tam y giný, strom, owocem welmi slibný: Zápowěd wčině, by z něho negedl, syc že zhyne.

17. Kterýž zákon na to gen ssel, aby člowěk ohled swůg měl, vstawně na Boha, bera dobrodinj tak mnohá.

18. A Studnice z njjto plyne, nepausstěl se: Syc že mine, wssecko to, y on sám, když plyne wssecko gen odtud tam.

19. Nad to spravedliwěgssjho, ani vžitečnégssjho

člowě-

cłowěku nic býti, nemohło: O by chtěł byl gjti,

20. Cestau ctného posłussenstwj, zanechage wssetečenstwj! dobřeby mu było, y nám na wěky wěčné miło.

21. Neb stwořenj Stwořitele, když se drží Duchem cele, tu mu zle nemůž býti, z bytnosti geho též swůg má byt.

* 22. O degž milosrdný Pane, ať w nás ta prawda zůstane, posłussenstwj twého, wěčně tworům twým powinného.

B. O přežalostnym Pádu Cłowěka a přirozené zkáze.

(312.)

Ach! cože gsme bez Gežisse, każdý nuzný, mizerný. Ach! cože gsme plnj skázy, GEzu bud milosrdný. Nechť tebau hne bjda násse, kterauž ti přednássj Dusse.

2. Nic bez tebe negsme GEzu! temnost gest přikażdém z nás, přitom nás nad mjru trápj ten Adamůw stary kwas; tento ged tak srdce każy, że geg y bolest procházy.

3. Bez tebe, o wěrný GEzu, děsy dábeł y pekło, třesu se před zatracenjm, když prawo ortel wyřkło; swědomj giž procytiło, w propasti ohně přibyło.

4. Bez tebe neymilssj Gezu, skrz ten swět neprogdeme, neb nám wssudy łecky strogj, ať do nich wpadneme, tu nám hned strachu dodáwá hned se pothlebnjkem stáwá.

5. O gak to wěc přetěžká gest, nemocnému powstati, násse moc gest samá nemoc, maly wjtr nj klatj, tak se w swětě často stáwá, że ten klesá, on powstáwá.

6. Posylniž nás miły GEzu, bud ty swětłem w temnosti, otewřiž nám Očj srdce, těss twé twáři gasnosti, wpusliž paprssky swé w Dussi, ať wżdycky po tobě taužj.

7. Potři dábła mocný GEzu, pod nohami nassimi, nawsstiwiž sám swau newěstu swými poljbenjmi, ať

ať rágskau radost okusý, a z nj se weselit musý.

8. Držiž nás neyskadssj GEzu, wed cestau putowánj: Abychom cestami twými chodili bez přestánj, degž se wssem kečkám wyhnauti, a wjc se neohljdnauti.

9. Nechť Duch sýky, Pane GEzu, sylj Ducha nassého, bychom tě následowali, w kásce času každého, přidáweg nám způsobnosti, ať přigjmáme twé ctnosti.

10. Tak budeme Pane GEzu, wzdáwat chwáky srdečné; srdce y Duch se rozwkažj, w radosti nekonečné. Tak wssudy, kde Křestan prawý, dogdeš, náš GEzjssi! skáwy.

(513.)

G. GEzu Kryste, genž studn.

Ach Boże! gakť mne zkazyla, ta mrzkost meg hřjssnosti! gakť mne celeho zprzniła, přirozenau marnosti! ach kdož mne sprosti teg skazy, genž dussj mau sem tam hazy? ty, Boże znaš mau těžkost.

2. Rozum mág gest zaslepeny, w mrakotě tapagicy: smyssl pak od tebe zwedeny, w zkostech se sapagicy: žadost wule wždy se wznassí, to co zle srdce přinassí, w skutku wyplňowati.

3. Kdož wyprawi tau dohyzdu, genž dussi s tělem boři? a kdož oddali tau křiwdu, gjž zle me audy hořj? Sotwa z tisycy gedna Dusse to sy rozpomina: Ach gakž těm možna pomoc! Ger. 15, 5. 6.

4. GEzu! k tobě ga pospjcham, plače, lkagic s wraucnosti; k tobě wzhledam, a syc nikam, ach! pomoz z te těžkosti: Wyswoboď mne z teto zmazy, genž žiwot dusse tak kazy, ginak zhynuti musym.

5. Kdož by syc me wtočisstě, kdož chrance mág mohl byti? ty, Pane, sam, tys zagistě, genž muž a chce zprostiti srdce me wssech ohawnosti, bych zhogen z wssech mych mrzkosti, před Bohem wěrně žiw byl.

6. Ty, GEzu! wjs me wzkosti, račjssli, snadně muzes wytrhnauť z hřjchů těžkosti; wjm, wjm, že mi wspomužes: Že račjš, ga wěřjm sylně, toho čekam ne-

omylně, nebť proto gsy nás GEžíš. Matt. 1, 21.

(514.)

O. GEzu syto wssech zemolen.

ACh GEzu! gake zkaženj nj nachazy se w srdcy mem! nebť gak wssecko narozenj lidské plny hřjchů gsem, musymť ti seznat do ceka, že gsem tělo z zkeho těla.

2. Welka přewratnost w běhu mem, můg vmyssl gest zkažen, neboť k dobremu mrtwy sem, k zkemu pak nakloněny. Ach kdož mne těch těžkych hosti, těch hřjchu řetězů zprosti?

3. Zprosť mne skrz Ducha mikosti, te přirozene tiže, ach zhog me dusse bolesti, pro twau horkau smrt kříže: Ach vmrtwugž ty žadosti, meho těla zle chlipnosti!

4. Ga gsem z tohoto vdolj, wězym w hřjchu mrzkosti, mamli byť zdrawy kdykoli, ey! tyť musyš z wysosti mne z Ducha znowu zroditi, nowych syl mi vděliti.

5. Stwořiž srdce nowe we mně, deg mi Ducha noweho, ať ne mjwam každodenně w zkym zalibenj swe-ho: deg mi ged hřjchů poznati, w mocy twé mu odpirati.

6. Wč mne bditi, bogowati, žadosti těla meho Ducha ghu podmaňowati, když nečinj dobreho: co se ti nemuž ljbiti, rač w swé smrti vmrtwiti.

7. Lakeg mne korůnau slawy, kterauž mi připrawil sám, ať ne litugi swé hlawy, když nepřitele poznam: pomoz rytiřsky bog westi, těko, swět, hřjch w gho vwesti.

8. A kdyžbych měl vklesnauti, o pozdwihniž mne zase, deg w swé mocy swjtězyti: popřeg w posledním čase, w láský twé pocytowanj, spasytedlneho skonanj. Amen.

(515.)

Pádem prwnjm že na wssecky záwrat vweden, a celé lidské přirozenj porusse-nj wzako.

Gako: GEzu Kryste genjs.

WUh wěčný a wssemohaucý, Stwořitel sám wssech wěcý, budiž od nás hodně chwálen, w dobrotě swé oslawen: Neb stwořil ku podobnosti, a k obrazu swé

swé swattosti, čkowěka z swé mikosti.

2. Kteréhož na zemi stwořil, a w rági swém postawil: W newinnosti a w swattosti, sskáwy wěčné w hodnosti, náramně we wssem zwelebil, w swobodě wůle postawil, žiwot y smrt předložil:

3. Ale w tom dkauho netrwal, neb se oklamati dal: Poslauchage zkého hada, přezchytrakého dábka: skrz to upadl w smrt obogi nebyw Bohu wěrný w bogi, w tom tak rozkossném rági.

4. Gakž se od Boha odwrátil, mnoho dobrého ztratil, swattost, moc y wssecku wzácnost, y skawy wěčné hodnost: Pro hřích ze wssech negwětssj ten, wsseliké dobroty zbawen, giž howadný učinen.

5. W hodnosti swé nezůstalo, we wssem swau zkázu wzalo, wssecko přirozenj lidské, z záwisti té dábelské: Kteryž ten hřích sebau zplodil, wssecky w něg zkostně podrobil, każdý z nás w něm se zrodil.

† 6. Toť gest kořen wsseho zkého, sstjpenj dábelského hřích ten w nás, y geho zákon, zrostlý giž w sstrom, wydáwat z sebe owoce zké a žalostné welice, a zatracugek těžce.

7. Obrat se kdy a k čemu chceš, wždy to zké w sobě nagdeš: An tě wssudy při wssem stihá, a w każdé práci gimá, nehodným tě wždycky činj, swědomj twé těžce winj, proti tobě se sylj.

8. Tento zákon hřicha sskodný, Duchu welmi podwodný, we wssech se audech nalézá, ta přežalostná zkáza: Tenť owoce to zké plodj, žádosti ke zkému rodj, gakž Apoštol dowodj.

9. Saud prawý rozumu russi, zké nachyluge dussi: K wywrácenj wsseho řádu, čině w tom mnohau swádu: Když w těle sylně boguge, Ducha welmi obtěžuge, a pod hřích podrobuge.

10. Wizyž žalostné zkažení, z dáblowa podwedenj: Tak že giž w nižádném žiwem, nepřebywá dobré w něm: Ay gaká hrozná pokuta, přissla hodně na

čkowěka, z negprwněgssjho hřjcha.

11. Giž wssecko lidské stwořenj, z tohoto porusseně, w tom hřjchu zde se počjná, w něm na swět swůg wýchod má, k smrti, bjdě, k wěčné pomstě: leč Bůh z mikosti, komuž chce, on sam spomocy může.

*12 O Boże! genž znáš hubenstwj přirozenj nasseho: Smikůg se z mikosrdenstwj, y z slitowánj swého; rač Duchem swým nawsstiwiti, a proti hřjchům zmocniti, w Krystu osprawedlniti.

(516.)

GEzu! sýlo wssech zemdlených, w wzkosti potěssenj! rozwlažený skormaucených, nedužiwych Lékaři! masti na smrtedlné rány, genžs pro nemocné poslaný.

2. Hle! studnice srdce mého, preyssti gen ohawnosti, sspk. a žjly gedu zlého, plné gsau, a žádosti: Každá krupěge ma w sobě zwlásstnj hřjch swůg w každé době.

3. Wnitř mne střekamj ranili, Dábel, swět, a tělo mé, dřjw než tě Lékaři mjlý! nalezám, giž znowu mné, přiwodilj k wpadnutj, že ledwa mám oddechnutj.

4. Chceli dusse k tobě gjti, překaží gj leniwosť, ač chce Duch twůg we mně býti, předce těla diwokosť, geg wyháňj: Gjž nemohu, neprawosť snásseť tak mnohau.

5. Protož hřjssných Spasyteli! genž studně žiwota gsy! masti má a hogiteli! lék twůg platný wssechněm wždy. Wsse bolesti sám zlehčuges, od smrti wyswobozuges.

6. Wtjskni, prosým, z swé mikosti, sám w mé srdce obraz twůg, tedy bude od wssech zkosti, očisstěn starý wřed můg: Maželi twůg oleg rány, gest mi žiwot nowý daný.

7. Wlegessli samého sebe, Pomocnjče! w dussi mau, tedy wssecky žjly tebe, Žiwote! mjti budau: Djky twé wemně se stane, tobě kecti, slawný Pane!

(517.)

(517.)

Wyznánj hřjssnosti swé a bid swych.

HŘissnost swau nárá-mnau wssickni smrtedl-nj znegme, a k winam swým se přiznáwegme, kteřj se přewelmi rozmnožily, a wssecko tělo násse y dussi zprzniły:

2. Řkauc: ay my wssickni w neprawosti gsme počati, hřjchem gsauc Adamowým gati, ano y w moc dáblowu sme přissli, a hned z swých rodičů hřjssnjcy na swět wyssli.

3. O gak gest přetěžké násse to prohřessenj, genž bez nasseho wcytěnj, gednoho každého mocně galo, ano dřjw než sme se počali nás čekalo.

4. Pro něž sme před Pánem Bohem wssickni nehodnj, y k skutkům dobrým nezpůsobnj: a gsauce tak welmi porussenj, nemáme práwa nez k wěčnému zatracenj.

5. Ay gižť sme manowé dáblowi učinění, bywsse w swobodě postawenj, a panownjcy tworu zemského, služebnjcy toliko Boha nebeského.

6. Bylit sme ctj, slawau od Boha oblečeni, giž sme z toho wsseho swlečeni, pro to Adamowo prohřessenj, z něhož gde včastnost na wsseckо pokolenj.

7. Z ráge přjbytku rozkossného sme wyhnáni, a we mnohé bjdy wydáni, z nichžto pláč a kwjlenj pocházý, každý čkowěk na těžké zármutky přicházý.

8. Gižť mnohé stwořenj každého z nás sužuge, w těžké newole přiwozuge, w nezdrawj a w nemocy wwodj, w mnohau sskodu, nezpůsob, až k smrti přiwodj.

9. Musýme hlad, žjžeň, horko, zymu trpěti, a wssech nepohodlj pogměti! O kterak se welmi bědugeme! z gednoho trápenj wždy do druhého gdeme.

10. W ustawičných prácech a kopotách bywáme, w nichž mnohé těžkosti mjwáme: ó gak těžkých pokut wwalenj, přissko na wssecky nás z otcowa prowinénj!

11. Pokud stáwá žiwota, potud kokotánj, wssecko s námi gde w kolománj: málo se kdy co dařiti může,

anobrž při negedné prácy bywá hůře.

12. Naposledy těžké smrti očekáwáme, srdcem se gi často lekáme, newědauc kdy a kde přigjti má: Ay, toť dědictwj Otce nasseho Adama!

*13. O což máme we wssech těch wzkostech činiti, z nichž se nelze oswobditi? Boha mocného srdcem wzýwegme, a gsauc hřjssnj, kázeň trpělitwě snássegme.

14. Rkauc, Pane sprawedliwj gsau saudowé twogi, genž nas pro hřjch hodně stihagj. O tobě se na mikost dáwáme, nepohrdegž nánj, pokorně tě žádáme.

15. Neračiž nás w hněwě swém na wěky trestati, w prchliwosti swé zamjtati. O genž sy pro násse prohřessenj, zbil Syna swého, degž s nim wěčné wtěssenj.

(518.)

Gak. Neraď Pane w prchliw.

Lidstých srdcý Zpytateli, Spasyteli, drahý Kryste Gežjssi, lidstého ty přirozenj znás zkazenj, swědku wsseho neggistssj.

2. Wjs gak po pádu nesstastném, w těle strastném welmi málo dobrého nacházý se, wjce k zlému, bezbožnému, táhne srdce každého.

3. Ach proklaté a podwodné, dussi sskodné, kahůdky swěta zlého, gak chytře wmjte swésti, w past wésti, čkowěka nedbalého?

4. Ach rozkosse těla hladké, ačť gest sladké prwnj wás okussenj, wssak nad wsseckau žluč hořčegssj, odpornégssj, bywá wasse skončenj!

5. Ach bezbožné towarystwo, kstné bratrstwo, tebe kdož se přidrzj, hůř než smokau se pokálj, skrz to Králi nebeskému zpromrzý.

6. Kterého ž to y gá zlého, ohawného, že negsem prázen znage, ay teď před twym Magestátem w srdcy truchlém stáwjm se! wyznáwage

7. Sám na sebe, že w ljbostech, hřjssných zkostech swěta přewráceného, sám sem sobě powolowal, wjc mikowal swět, než tě Boha swého.

8. Často sem rozpustilému

mu těku swému co gen chtě-
lo dopaussťěk, wůli, gazyku
y očim, Audům wssim
swým, ach, wzdu wolnau
paussťěl!

9. Často tebe sem zapom-
něl, málo pomněl na swatá
přikázanj, tudy sobě gak ča-
sného tak wěčného zaskuho-
waw trestánj.

10. Což giž přežalostně
cýtjm, znám giž a wjm, ko-
ho tjm sem rozhněwal: swě-
domj samo žaluge, obwi-
ňuge: Ach že sem se kdy
swésť dak!

11. Ach ljto mi, ach žel!
toho, že tak mnoho proti
twé welebnosti, myslik sem,
mluwil newážně, bez twé
bázně, y skutkem páchal zlo-
sti.

12. Gižť se ze wsseho wy-
znáwám, snažně žádám, z
srdce swého wnitřnosti, od-
pusť! ach odpusť! z milosti
ty mé zlosti! hřjchu zapo-
meň mého!

13. Pro twé zkrwawělé
rány, pot a sstrámy, na
milosť mne zas přigmi! A
ze mne marnotratného Sy-
na swého, těžké winy mé seg-
mi!

14. Ay od tohoto giž ča-
su, zlému kwasu swěta nessle-
chetného, wyhosť dokonalý
dáwám! wssecken stáwám
k wůli zákona twého.

15. Wssak poněwadž
sám od sebe, nic bez tebe,
nemohu včiniti, prosým
mne po cestách wed swých,
tobě libych, rád chcy za te-
bau gjti.

16. Zprawugž na po-
tom žiwot můg Duch do-
brý twůg, swěta wjc ať swo-
dného nesłychage, wůli gen
twé, dle mdloby své, pod-
dán gsem dne každého.

17. Towarysstwa pod-
wodného, bezbožného, co
hadů ať wtjkám: Giž s twý-
mi radsse milými pobožný-
mi swaté społečenstwj mám.

18. Pokogně, tisse, stř-
zliwě, sprawedliwě, osta-
tek swých dnů trámje, w
bázni swatég a w třesenj,
swé spasenj, s twau pomo-
cy konagjc.

19. Bych tak gda po ce-
stě prawé, w prawdě zdra-
wé, skrze prawdu k žiwotu
přigjti mohl konečně, kdež-
bych wěčně twau spatřowal
dobrotu. Amen.

(519.)

Nakloněnému k nestředmosti.

Gako: Co gsy učinil Ježjssi.

Nesyté hrdlo! nač se to zanosyš? Wždycky li mjti plné wole musyš? Howadstwj gest to, břicha gen hleděti, mjry neměti.

2. Žiwot nedán gest pro gidlo a pitj: Pokrm přidán gest ku požiwobytj. Setřiti cýle gedné každé wěcy, hled mjt na péči.

3. Krystus nekázal nej prosyti chleba: Proto, že wjce žiwotu netřeba. Chléb, když Bůh káže, dodáwá sy tosti, y zdrawj dosti.

4. Přirozenj pak na mále přestáwá: Nemaudrý w prawdě, kdož mu na zbyt dáwá. Přeplňowánj nic neposyluge, ale zemdluge.

5. Aniž kahůdek přirozenj táužj: Strawička prostá lépe k zdrawj skaužj. Pokud lidé chléb gedli, wodu pili, dlauho žiwi byli.

6. Nynj kahůdky přerozličné strogjc: Chut nazbyt dráždjc, nemocy mnohem wjc wwodj, než tam prwo nich swět wěděl, když mjry hleděl.

7. Co pak nestředmost, že y mysli sskodj? Na nj tu post y záhubu wwodj? sskodj y dussi, od Boha gi wodě k sskodliwé wnadě.

8. Přjklad wkázán na rodičjch w rági, nezdrženj se toho co Bůh hágj. Dak za kahůdků čest prworozenstwj Ezau, ó swinstwj!

9. Noe opilstwjm zawedl se, y Lot: přišli ku pádu, na hanbu y klopot. Opilstwj wkádu rozumu odgimá, koho se gimá.

10. Nábale bláznem wčiníky hody časté, nemjrne; newssek přihody: Žakostně náhle scepenal w ožralstwj, padna w zufakstwj.

11. Bohatec stkwostně hodowaw každý den: Octl se w pekle, podjl geho plamen. S Lazarem lép zde w nedostatku býti, w nebi dost mjti.

12. Nebo ožralcy Králowstwj Božjho že nebudau mjt, Pjsma gest swatého wýpowěd stálá: Kteréhož wyrčenj wěčnost nezměnj.

13. A protož w wzdu pogjmeg swau hubu: Kdokoli nechceš přigjt na záhubu:

Y zde y wěčně: Wěrně radjm tobě, schoweg to sobě.

14. Krystus Bożj Syn, též y ginj swatj: Na swětě gsauc, se postjwali rádi. Následug též gich: Do nebe rozkossj odlož swé dussi.

15. Přjkladowé ti tebe nezawedau: K dokonalosti spjš y zde přiwedau, těla y myssli dúgdeš zpúsobnosti z swaté středmosti.

16. Y Prorokům swým když cochtěl zgewiti: Zwlásstniho Pán Bůh, kázal se postiti. Zdaž Dawid, Mogžjš, Eliáš, Danyel, toho nepogmětl?

* 17. O Gezu Kryste deg nám Ducha swého: K následowánj w tom přjkladu twého! gako y we wssem, ó náš milý Pane, tak ať se stane!

(520

G. Kdo gen na Boha se spoleh.

WBěerstiwij mne o Spasyteli, skrz tě a laskytwe pramen *; nechť kemne, o lidi přiteli! hoři twe milosti plamen! ach prokaž swe slitowanj, mne bjdnemu k spomáhanj!

* Jzaj. 51, 3. k. 55, 1-3.

2. Ty gsy wěčna potěcha swěta, ty wždy činjš zazraků moc, tys bjd zprossiował po wsse leta, tys ten, genž muže wssem pomoc: Twa láska nas muž těžkosti, twa moc wssech zprostiť žalosti.

3. Slepi skrz tě mohau widěti, hluchym ty wssi otwiraš, chromi též y honem běžeti, makomocenstwj ty ztiraš: Tys žiwot mrtwym nawratil, tys zarmaucene potěssil.

4. Když sy někdy tak welke diwy swau rukau činil, o Pane: nechť se y mne retuňk prawdiwy w me dusse wzkosti stane: ukaž na mne s welkau syku, dobrotu nezaslužilau.

5. Ty znaš, že přebjdni lide gsme, w smyssu naskrz zaslepenj, protož rač otewrit oči me, skrz twe laskywozswjcenj, ať widjm, co ne muž spatřil, kdo w swětle twem nechce chodit.

6. Otewři mi, Pane, me wssi *, včiň sluhu tweho ze mně, teď sem, wem těko me y dussi, ať gen tobě služic wěrně, na slowa twa pozo-

rugi, podle nich se wždy ſprawugi.

7. Kulham, mage nohy zraněne, a klesam sem y tam stale: sessliž twe posylněnj ke mne, ať, gdauc bez přestanj dale, me kroky negdau omylně, twe ostřiham prawdy pjlně.

8. Kdož zhogi malomocenstwj me, neytěžssi nemocy mdlobu? ach pospěš Lekaři můg ke mne, zhog mne, takť sem zdraw w tau dobu; tak twe rany, můg životě, pomoc dagi w mych ran pšotě!

9. Gakť gsem mrtwy! hle syky žadne w me wuli nenj k dobremu; gakť milosť k Bohu wemne chřadne! Pane, k životu nowemu deg syl! gak strom se rozkořjm, stokratny owoc wymořjm.

10. Widjmť, že bjdně mizerny gsem, wssecko gest odemne wzate, posslij libezne nowiny sem, twe Ewangelium swate, ať w něm mohu giž na zemi mit ſprawedlnosť y spasenj.

(521.)

JEžissi! kasky newystiženeg, nezdrawych dussi spasenj! potěssenj dusse meg zarmauceneg, a wssech duchem chudych gmennj, kterychž můg Gezu! milugeš, slyssjš hned, kdyť wolagj, a s trpliwosti ssanugeš, kdy w w wjře zemdliwagj.

2. Wzhledni na mne strachem tak ztjženeho, w kteremž Duch můg s plačem brodj: Wyswobod mne od srdce tak zkostneho, w kteremž se ta zpurnosť rodj, že y slowům twym newěřj; ach nedopaussteg toho! y kdož se dábla kſti zwěři? zmocňug ty wjru mdleho.

3. W strastech wolam, modljm se y bogugi, mizerně gsem přestrasseny; Ač pák s plačem y k tobě přistaupugi, wssak předce newjm ztrapeny, zdaliž toto me kwilenj prawě z srdce pochodj, když wjry me potracenj we mně samym se rodj.

4. Když se modljm, wjry mi nedostawa, ač mne y slowo twe těssj: Předce w srdcy chaulostiwosť zustawa, předce wyzabkosti hřessj: cytjm w sobě strach, neřesti, a tak

a tak sem pomotany, že se sotwa mohu sněsti, w hřjssich tak zawikłany.

5. Djwy, genž sem před tym sam wyssławował, ktéres činił od počatku; zwłasstě ktéres ty mne sam syc zgewował, gak slepy mám bez pořádku, kteryž lidi měl za stromy; sotwa ge wic za twe mám, w lewo hledic, y twe domy, gak bych spał, za twe neznam.

6. Chtic srdce me vkogit w nařikánj, wzhljdam na dar darowany, Pjsmo swate, y otcowske žádanj, y twe, můg Gežjssi, rany: Ale, gakbych slyssel pletky, posylnénj necytjm, kde gsem miwał wjry střědky, tu potěchy newidjm.

7. Gakž ga daleg srdcy zlemu mám wěřit, když mi slowo twé přewracy? (ktérymž musym naděge me grunt měřit;) když mnau sem y tam tak klacy; když ge y k modlitbam mnohau sylau přinutit musym, a předce dowest nemohu, než zauffanj okusym.

8. Doswědčug mne, hled na me nařikanj, pozneg, gak gest me srdce zle, wyspytug mne, proč plačjm w mem žadanj, zdaliž to wlastnj bole me, že wjra ma tak negista, žeť newěrně milugi, že v tebe nemam mista, že newděčně twym slugi.

9. Znagdesli ty we mne prawdiwe chtenj, že hledam wjry stalosti, rač že we mne vspokogit kwilenj, genž welmi množi me mdlosti: Gestli wjra ma tak bleda, gsemli slepym, mizernym, ach! nech mne litost twa hleda, nech mne včinj wěrnym.

10. Pakli sem ted wjry me nezachował, ale swět sem sy wywolił, genž s Knjzetém swym pilně na mne čihał, bych gen w skutky hlupych zwolił, genž se Boha zapjragj: ach! odměnjž vmyssl můg, nechť mne ti newydjragi dábli, neb sem wlastni twůg.

11. Ty y mrtwych z hrobu wzbuzuges, Boże! protož wssemohaucy twa moc swětlo wjry z nowu rozswitjt může, y w deň změniti tmawau noc: Ach pomoz se k tobě wratit, w neobkaudneg wěrnosti, a bez zauffa-

nj

ni směle ctit, wěřic twé wypřimnosti.

12. Ty mi mužeš y musyš pomoc z hoře, pro wkasini twau chwalu y čest: neb ga gsem twůg, ty můg, GEzu, můg Boże! tok mi smrti tweg zyskem gest. Pakli ne: což mi wspomuže, kdybych proto měk zhynuk, že se ga mdly w wjře, tauže, k tobě nesmjm přiwinut?

13. Prawdak, že gsem leniwosti y hřjchy, hněw twůg tisyckrat zaslaužik; a že nyni z wiry žadneg potěchy necytjm, když sem se zdkaužik: Ale ach! smilůg se Pane, slibugik polepssenj; chcy! když pak wjra wstane, y to mdle gest me chtěnj.

14. Ach otworzug chtěnj y wykonanj, a deg mi Ducha pewneho: bych se zas twým gmenowak bez zauffanj, wěřjc wedle slowa tweho. Když se tě nesmjm držeti, tym mne ty sylněg držug, až se wjra ma rozniti, litosti twau mne ztworzug.

15. Ač srdce me w prosbach gest tak bazliwe, newstupjmť těku zkemu, genž mne mučí, a gest netrpěliwe, činic strast duchowi memu: Předce ty, GEzu! zustaň mym; ga pak modlitbau w wjře, ač bledy, z hruzů, wždy prosym, slůg při mne w každeg mjře.

16. Ač nemohu, gak wjnssugi, zwitězyť, wstupugic zpět z křehkosti; wssakť se předce hřjchu wic nedam wězyť: GEzu! wzhleď na mne s litosti, gakš pěkda činik Petrowi, když se byl zapřek tebe; popřeg syl memu Duchowi, a retug mne w potřebě.

17. Nehněweg se na nesměke ditě twe, měg gen litost semnau, Pane! ach neračiž wždy hleděť na hřjchy me, ať trestanj twe přestane: Nech mi nesškodi křehkosti, neb nežadaš zasluhy, ale spasyš swych z milosti, y odpausstjš wsse dluhy.

18. A wssak prosym, možneli vlehčenj, nechže mne ten Kalich mine; wyswobod mne z hrozneho pokussenj, nech mdloba a strach můg zhyne. Nedeg mi byť tak tesklivym, w wjře, kterauž wyznawam, dost, ach dost gsem

gsem byl bazliwym, nechť giž zdrawym zustawam! Amen.

(522.)

Gako: Otcowské srdce, litosti.

JEzu otočisste me, tys můg Bůh, můg Spasytel, ne zamiteg hřjssneho mne, pro kterehož sy vmřel. Ach wzpomniž na smrt a krew twau, na twé hořke mučenj, zprostiž mne mych těžkych hřjchů, zhog me hrozne zkaženj.

2. Ty znaš, w gake nečistotě, w gak mnoho tisyc zlosti, ga hřjssnik brodjm w me psotě, z Adama odpadkosti: Tu mne swewolnost, vrputnost, tam nemirnost prorazy, tu nectnost, pycha, hněwiwost, tam lakomstwj prochazy.

3. Často se dábla wnu knutj w srdcy baurj k meg zkaze: tělo k zlemu chce tahnauti Ducha, tobě k překaze. Wssi hluche, gazyk tupy, oči tmawe newidj, rozum můg a wtip gsa hlupy, nic dobreho ne řidj.

4. Gakž pak Pane, ga bjdny mam tobě me dusse nerest, giž pod ghem wssech hřjchů mych mam, y psotu w znamost wwest? wssakt ne mam bolesti žadne nad swau těžkau newoli, ba y ne znam gi pořadně; w take sem padl wdoli!

5. Což mam činiti o Boże! gsa tak hrozně zkaženy? když mi nic pomoc nemože? gakž budu wzdraweny? wolasť syc mne: čiň pokanj, wěř sylně slowu memu, takt ti gisté k zpočiwanj dopomohu libemu:

6. Ach! ale, kdež we mne syka, to obě k wyplněnj? kdy Duch twůg, genž dobre dika sám činj, mne nezměni, mrtwy zustanauc, w pokanj nemohu se skrussiti, ani k twemu slitowanj naděge kdy nabyti.

7. Protož ty rač byti při mne, neskonala dobroto! a wyrwj bjdne srdce me z hruzy strachu tohoto. Ach Pane! degž ať w twé mocy sám se mohu poznati, a te zkazy me nemocy rač mi čitedlnost dati.

8. Obměkč ty twrde srdce me, ať se gak wosk rozpůsti, a w pokanj gsa wpřjme, hořke slzy wypůsti. Ach wčiň

ge

ge w wjře čiſte, by ctne ſkutky plniko, včiň ge twé laſky giſte, Bože! me duſſe ſyko!

9. Zniſſt wemne kralowſtwj pekla, rozſeč gho mena kuſy, ſmrt nechť twé, by ſe y wſtekla, zbrogi vſtaupit muſy: O vmoř me těko we mne, y geho zle žadoſti, včiň gen čiſteho zeme, ať ſem pln wjry ctnoſti.

10. Zkam mau wuli přewracenau, rač wſſe zle wypleniti, ať každau wěc poraučenau w twem ſkowě, chcy plniti: otewř me vſta y vſſi, deg Pjſma ſrozumě nj, oznam twau wuli me duſſi, k žiwemu w tě wěřenj.

11. Ach wleg w me ſrdce bazni twau, ať dobre wyplňugi, a s naklonnoſti ſrdečnau tebe wraucně miługi, nechť mau gſau pokora, mirnoſt, trpěliwoſt ozdobu, wſſtip w me ſrdce ſwatau žadoſt, y ſwornoſt w každau dobu.

12. Pomoz Otče, nebť me ſyky nic nemohau dobreho, ty dawaš wuli, můg Miły, y wykonanj wſſeho. Ach wzbrog mne mocny Boże, z laſky twau pewnau zbrogi, ať mi hřich ſſkodit nemože, ač ſe wždy na mne ſtrogi.

13. Synu Boži, Gezu Kryſte! pomni na mne bjdneho, genžs pramen laſky přečiſte, deg ſlitowanj ſwecho: a když ſem mrtwy do ceka, k wykonanj dobreho, ty žadoſti meho těka řeč ſkrz Ducha ſwateho.

14. Skako ma, Duchu maudroſti, Duchu ſwoty, ma ſyko! zprowod mne w twe prawdy ctnoſti, měg wždy we mně twe diko: nechť geſt twůg pokog wždy we mne, wyrog to nowe gmeno, gegž žaden nezna, w duſſi me; toť geſt krwi ztwrzeno.

(523.)

Hyſtorya Pádu z překſtěnj Satanowa. 1 Mogi. 3.

G. Děkugmej Panu Bohu.

Ať Robuď ſe každý žiwý, & patř, a nebuď leniwy, welikých k poznánj wěcy chtiwý.

2. Kdeš ſe tu wzal na ſwětě, a kdo na to přiwedl tě, aby w tak rozličné tápal bjdě?

3. Z dobrého Stwořitele, nic

nic nemůž gjti cele, než dobré, toť každý wyzná směle.

4. Odkudž tedy to giné, tak sskodné nám sem plyne? y ta smrt, gjž co živo wsse hyne?

5. Bůh sewssechněmi činy, gestit osprawedlněný, na wěky: násse gsau samých winy.

6. Že sme se odwrátili, a studnicy stratili, života, smrt na se wwalili.

7. Před njž wystřjhal wěrně, w rági hned Bůh důwěrně, nepřigal toho člowěk z wmyslně:

8. Pohrdna wýstrahami, ssel za zlými wnadami, a tudy sebe zawedl y s námi.

9. Neb Angel zly gsa wyhnán z nebe pro swau pýchu sám, závistj, by člowěk nepřissel tam,

10. Wezma osobu hada, pak se do ráge wkrada, (pře=dobrý Boże, ach gaká zrada!)

11. Rodiče překstil násse, k nim se mage nepkasse, vlisný chytrák gich nic nenestrasse.

12. Wěcy gim prawil nowé: Ay sstěstj wám hotowé! chtěgte gen, budete gak bohowé,

13. Zlé y dobré wědauce, tak gako Bůh sám gsauce: blaze wám! vžiwte mne gen wůdce.

14. Ewa dj: Bogjme se, ortele, kterýž nese, pohrůžky, gesilize gen dotknem se.

15. Had zase: To nic, směle, gen se k wěcy měg cele, á rady poskechni mne přjtele.

16. Nač čekáš? Wssak to Bůh wj, že co má vsta mkuwj, prawda gest, y skutek sám odpowj.

17. Ze se wásse oči wám, odewrau, spatřj zrak sám, co dobré, neb co zlé tu gest, neb tam.

18. Těmi trossty zmámená, žadosti rozpalena, nesslussně gsucy ta prwnj žena,

19. Owoce z stromu wzala, k swému muži chwátala, kahodjc, y gemu gjsti dala.

20. A hněd se odewřely, gich oči, že spatřili, čeho se nesstasině dopustili.

21. A widauce se nahé, z swé newiny předrahé swlečeni, vlekli se; hned wkáhé

22. Listj

22. Listj wázali, z fjků, nadělawsse wěnjků, k zastřenj nahoty swé hřjssnjků.

23. Tak se sebe styděli, sami, w tom wslysselj, Božj hlas, do hausstě se pak skryli.

24. Ale nepomohlo nic, když wolal Bůh gemu wstřjc, muselj, y wýmluwy wssecky w nic.

25. Saud sprawedliwě držán, ortel na hřjssné wydán, smrti k nim y neřestem přjstup dán.

26. Tak ten náš Otec geden, dábelskau kstj gsa sweden, w potupu, lehkost wěčnau wweden.

27. Když sobě nesrozuměl, neostřjhal což wěděl, chtě newzal, a ztratil y to což měl.

28. Přetěžce toho zažil, k zlému y nám poskauzil, sebe sám y wssecky w smrt pohřjžil.

29. Neb kdyby gediného, toho swrchowaného, nebylo Boha dobrotiwého,

30. Genž wložil spasyti, zas na milost přigjti, wssickny my měli sme zahynauti.

31. Proto že ta pěljssná, pokrm býti:

zkáza wssechněm dědičná, zde w tělich k wyprázdnenj nemožná,

32. Wssecky trápj, běduge, od Boha odkučuge, k hledánj spasenj probuzuge:

33. Každý myslj pokornau, moc wida, maudrost diwnau, prozpěwůg žiwě, řka s myslj wděčnau:

*34. Tobě Bože děkugem, čest, chwálu obětugem, w mocy twé spasenj se naděgem.

35. Nebs wýborně obmyslil, samého se w to wložil, byť hřjssný twé pomocy w tom wžil.

36. Ginamť nemáme zřenj. než k twému spomoženj, smilug se, wida nás nadlé stwořenj.

37. Hada starého mocy, rač zprostiti, wymocy, w prawdě twé do nebe nám pomocy.

(524.)

Naklonènému k Nádobernosti a Pýsse.

PRoč se pnes ó člowěče, k nebi, pýchau swého srdce? wěda že máš wmřjti, žabám a čerwům za

2. Hla-

2. Hlawy twé pozdwiženj, mnoho o sobě smyſſlenj, tobě k vžitku nenj: budeš tudiž wſſechněm chudým rownỳ.

3. A cos pak nashromáždil, k tomu giného Bůh wzbudil, aby nad tjm ſſafowal: nebs ty giž w swětě doſli panowal.

4. Sláwa twá y poctiwoſt, geſtit na swěté gako hoſt, a gako ſkunečnỳ ſtjn, kterýžto tudiž nebýwá widjn.

5. Brzo hle vmřjti máš, proč ež na to nezpomjnáš? marnoſti následuges, dnes gſy, a zytra do hrobu půgdeš.

6. K ſláwě ſe nenawrátjš, než w zemi ležeti muſyš, toť konec twých rozkoſſj, wydáš počet w den neg-poſlednějſſj,

7. Gak gſy w swětě zprawowal, pyſſně giným rozkazowal, z hřiwny ſe wyčjtati, muſyš před Pánem wſſe vkázati.

8. Na tebe zlé swědomj, žalowati w den poſlednj, bude, z ſkutků rozličných, proti Bohu y bližnjm činěných.

9. Zdaliž orodowánj, swatých gaké přimlauwánj, co na saudu proſpěge? hroznỳť ortel gako meč přiſpěge.

10. Neproſpěge wměnj, přeſtaneť tu mudrowánj, by ſe chtěl wymluwiti, budeť Pán ſprawedlivě ſauditi.

11. Gměnj s tebau nepůgde, aniž byť ſſlo, možné bude olege přikaupiti, protož třebať w čas ſe opatřiti.

12. Syc co zde páchás zlého, vžjwati muſyš toho na wěky bez ſkončenj, vleknj ſe, giſtě žertu nenj.

* 13. Poznegž ſebe ſamého, nehněweg wjc Boha ſwého: pýchu odwrž od ſebe, pro niž ſe Pán Bůh hněwá na tebe.

14. Pokoruť Bůh miluge, těm mikoſti vděluge, kdož gſau Ducha tichého, přjtelet magj Kryſta ſamého.

15. Za tỳť ſe on přimlauwá, před Otcem w nebi zaſtáwá, z hřjchů ge wymlauwage, pyſſnými pak hodně pohrdage.

16. Nevgdeť zatracenj, kdož sobě zde pyssně činj, pokornym Bůh dá mikost, a po časné smrti wěčnau radost.

* 17. Pomoz nám mikỳ Pane, ať se pýchy wystřihame, degž w pokoře trwati, w slawě wěčné s tebau kralowati.

(525.)

G. Což mág Bůh chce, to se wj.

SKrz Adamů pád přetěžkỳ, člowěk gest porussenỳ: Těko, dusse, sýky wssecky, gedem gsau nakaženy. Nic spomocy, bez pomocy, žádnỳ nemohl sobě: Protož Bůh sám, pohleděw k nám, spomohl w té potřebě.

2. Poněwadž had Ewu swedl, že od prawdy odpadla: Slowo Božj w lehkost wwedl, tak na wssech smrt připadla: Tuť přinucen, gest Bůh nás ten, kterỳ bjdu litował, Syna swého, dáť mikeho, by nám žiwot darował.

3. Gako cyzỳ neposkussnost, w potupu nás přiwedla: Tak opět wssech cyzỳ mikost, w Krystu s Bohem smjřila. A gako my, wssickni mrtwj, w Adamowi sme byli: Tak Bůh smrtj, obživiti, Krystowau chtěl k swé wůli.

4. Gestli nám dal Syna swého, gsauc geho nepřátelé: Na křjž za nas přibitého, genž w nebe wzat w swém těle. Skrz to wěčně, dostatečně, od smrti nás wykaupil: Kdo gen wěřj, k Krystu běži, pročby se smrti děsyl?

5. Onť gest cesta, swětlo, Prawda, brána, žiwot z wýsosti: wěčné slowo, Otce rada, gegž nám dal Bůh z mikosti: Bychom schranu, w něm obranu, nássi skrz wjru měli. Kdež gsau sylnj? kdež zmužilj? by nás gemu wydřeli.

6. Zkořečenỳ gest ten člowěk, wzdálenỳ od spasenj, kterỳž hledá w kterémkolwěk člowěku potěssenj, Mimo Krysta; gest wěc gistá, kdo od cýle tohoto, odstaupuge, hned zkussuge, dábel swau lstj tohoto.

7. Kdo gen w Boha dauffá stále, nikdỳ se nezahanbj: Neb kdo stawj na té skále,

skále, cožkoli se přihodj gemu zkého, wssak nic z toho, nemůž geg podwrátiti: Neb ráčj sám, nebeský Pán, wěrných w ruce držeti.

8. O Pane srdečně prossym, neračiž odgjmati, slowa twého, kteréž nosym, w ustech, rač ostřjhati. Hřjch mne žádný, nezahanbj, neb mikosti twé wěřjm: Na njž stále, zpoléhna se, smrti wěčné nevzřjm.

9. Nohám mým gest gasná swjce, slowo twé swaté wždycky: swětlo swjtjch mé stezce, oswěcugjcý wssecky. Gakž ta záře, v nás wzegde, hned welké darů Božj, poznáwáme, přigjmáme, gež Duch w wěrných swých množj, Amen.

(526.)

G. Děkugemeť obrańce naš.

SYnu Božj, Gezu Kryste, wssech wěcy Stwořiteli, popatř z swe stolice čiste, gak Duch můg kwjlic želi: ty gsy nesmirnau mikosti, ga pak člowěk plny zkosti, hrstka prachu, popeku.

2. Ty gsy pěkně okrassleny, tys welebnost a sława: Ga naskrz bjdau znisstěny, genž nikdy nepřestawa; ty gsy swětlo, ga gsem slepy, tys sprawedlnost, ga pak hřissny, hřjch mne zprznil do ceka.

3. Ty gsy prawda, swětlo, radost, Lekař, Žiwot y pomoc: Ga marny a bjdny pro zkost, wpadnul gsem w smrti moc: těko mussy w zemi zhniti, smrt muž na kratce přigiti, žadeň mne gi ne zprosti.

4. Prawda sye Pane, žes ty mne wkasnj rukau zformowal: z žiwota matky přediwně na ten swět zprowozowal. Což pak pomuž, že stwořenj gsem twe? hle! běžjm k zkaženj, mussym se w prach obratit!

5. Když sy pak sam můg Stwořitel, nezkažug dila sweho; Gežissi genžs můg Spasytel, wspomni na mne bjdneho: Nezosskliwjš se twym tworem, neb wzaetne gest před twym dworem, cožkoliwěk sy učinil.

6. Ach wzhlednj gen na twe ruce, kterež mne s formowaly: Proč žeby, mi-

kostne gsauce, žebraka nepřigaly? Wssak to gsau wlastně ruce te, genž k dřewu kříže přibite, litost twau znak dawaly.

7. Tam hleď! krwi twau me gmeno, posawad gest zapsano; wsse co hřjchem wsmrceno, tam gest poznamenano: A protož tiche twe srdce, nechť se slituge na brzce, nad padem mne nauzneho.

8. Wolam, křičim, twe stwořenj, chude a podrobene; wzhled na mne w tom mem sauženj, občerstw srdce zemdlene. O Bože, Boże retug mne, a přiwed mne zas k kasce twe, než w hřjssnosti me zhynu.

9. Což pak gest počet wssech dnůw mych? Gakt marny a nehodny: že sem se w těch mrzkostech swych, (ač zkosti mau tak sskodny,) osmělik s tebáu mluwiti? ach neráč se zapaliti, Pane, na žalostneho!

10. Srdce me hřjchem zsauzene, neda se odhrozyti, nuti mne, ač wsse zmrtwene, že musym wždy prosyti: Nemocny hleda lekaře, slepy očekawa zaře, mrtwy chwata k žiwotu.

11. O Gezu! Knize žiwota, ach slitugž se nademnau; naděge ma twa dobrota, ach smjř se, Pane semnau! o tichy Dawidů Synu, zhkod w brzce mau těžkau winu, neustawage wolam.

12. Neodtrhug se ode mne, swětlo me, na tě čekam; postug, wzhled milostně na mne, ať se, kwilic, nelekam: Wztahnj ruky twe z milosti, bych tě, o swětlo wěcnosti, spatřik přiwětiweho. Amen.

(527.)

Gak. Tak Bůh tento swět mil.

Tichy Gezu! w twe nizkosti na te wlasti wssi zkazy, promluwil gsy s wpřimnosti, že moc z tebe wychazy. Ach nechť twa syla přispěge, Duch twůg se na mne rozlege, když gak mocnař w swe slawě, nyni kraluges prawě.

2. Neboť giž tobě w twe ruce, wssecko Panstwj zwěřene, wssudy twe wladařstwj sskwauce, y gmeno zwelebene. Wsseckoť se musy klaněti, wsse wysoke se nižiti, též

(528.)

G. Postyss dcerko zakostiwá.

Tež y sam dábel zkostiny zkusy, žes ty Pan sskwostiny.

3. Ty mužeš pomoc gediny, twa moc nenj skrocena, oswědčugjť to twe činy, genž gsau poznamenana. Ba proto gsy zessel z nebe, žes vložil sam v sebe, wssecky hřjssne spasyti, ztrapene potěssiti.

4. Ted gsem bjdny, Panowniče! nemocny, slepy w Duchu, vzdraw mne, o Slitowniče! zhoj mne z hřjchů neduhů, z prosť mne těch mnohych podwodů, genž činj me dussi sskodu, nechť dj sladke twe slowo: Bud vzdrawen na nowo!

5. Ted ma dusse se dotyka v wjře raucha tweho, čeka, až gi to potyka, cos gi dobrý dobreho: Twych slow se chcy přidržeti, na tobě wždy přestawati, wssakť ne zapřeš sam sebe, slibils mi pomoc z nebe:

6. Amen, gistěť mne vyslyssiš, že budu vzdraweny, gistěť zpomocy přispjssiš, ať gsauc obweselený, skrz te bžne zemske strasti, dozdu do nebeske wlasti, slawjc twa dobrodinj, genž mi milost twa činj.

G. Sstěpanowi Swětu zkořečenj, wssemu lidu zatracenj, přisslo gest pro Adamowo zhřessenj.

2. Wssickni proto vmiragi, wssickni ten hřich w sobě magi, wssickni milosti Božj potřebugi.

3. Kterymž to Bůh račil dati, skrze slowo swé zpatřiti, y w swých wlastnich hřjssich sebe znati.

4. Magjť puwod ku pokanj, milosti Božj k hledanj, hřchů swých k skutečnému zanechanj.

5. Kdož gsme Bohu uwěřili, hřjchy, bludy swé poznali, a pro ně se w srdcych swých zarmautili,

6. Wyznawegmež ponižene, přiznawegmež se pokorne, Panu, hřchů, neprawosti nctagme.

7. Nebť gest dobry k sprostym srdcym, w slibich wěrny, w se wěřicym, milostiwy wssechnem prawé kagicym.

8. Diwné diwna geho milost, chwály hodna trpělliwost, nad bludnymi hřissnymi dobrotiwost.

9. Nechcel on smrti hřissneho, ni zhynutj zbkaudikeho, kdož by gen chtěl vposlech nauti geho.

10. A mitj prawe pokanj, w duchu y zewnitř změnenj: O rcemež y my w swém pokanj wyni:

11. Pane Boże dobrotiwy, protj tobě gsme činili, bludy a hřjchy swymi tě hněwali.

12. Poznawamež zawedenj,

hřissnost nassj y zkažený, w něj gsme přissli hned z swého narozenj.

13. A odtud gsme w hřichy mnohe, w bludy, zlostj, w skutky přezke vbihali, činic protj wuli twe.

14. Mamet nad tim těžkau žalost, pláč a kňanj y skrausseność, odwrácenj hřichům, a k nim neliboſt.

15. Dawamet se se wssim winnj, znamé se trestanj hodnj, wssak wzywame tě, genž gsy miloſrdny.

16. O mikoſtiw bud nám hřissným, o odpuſt hřichy kagicým, činiž mikoſt swau tě hledagicým.

17. Boże smikůg se nad namj, zhkadě hřichy, deg dauffanj, a nepohrdeg pro nehodnoſt namj!

18. Myť nizadne sprawedlnoſti, nemame ani hodnoſti, k odpuſtěnj a k dogitj mikoſtj.

19. Smikůg se sám pro swé gmeno, odegmi hřichů břemeno, kterymž Swědomj tak geſt obtiženo.

20. Degž dogitj rozwazanj, deg trwati w twem pokanj, plnitj rady twe a přikazanj.

21. Abychom w dobrem swědomj, magice w tobě naděgi, po wsséčky dny tobě wérně slauzili.

22. Chwálu hodnau wzdawagice, Piseň nowau zpjwagice, čeſt, moc, slawa, bud Bohu na wyſoſtj.

C. O Naprawenj člowěka skrze Krysta, wedle pořadku od Boha předepsaneho, a tak

1) O prawém a falessném Křestianstwj.

(529.)

G. Při wodach twých o Baby.

OCh nastogteż! což se děge? což mi to gsau za časy! vtjkame od pokoge, genž od Krysta přichazy! mnozy y nemoha sněsti, kdyby gich kdo chtěl wywesti z hřichů k cestě nebeſke; zpurně mkauwj: Ne pugdeme, čim sme, tom też zuſtaneme! * gaki sau to mrawy mrzke!

* Gerem. 44, 7. 16. 17.

2. Ne doſt na tom, že slowo twe, o Boże! tak zmrhagi, a po ſſiroke cestě swe, břich swůg pasti žadagj: Gesstě nad to chtj prawo mit, kdo by gim w tom chtěl přimkuwit, tenť by přetěžce zhřeſſil, tohoť slowa slugi

slugi křiwe, včenj pak neprawdiwe, kdož gich w zlostech netěssjl.

3. Kdož (pry) od wpadkych lidi, wic ctnosti muž žadati? wssecko se wždy přijš pudj, každěž ma nařikati? Ay nechte wsse, gakž w před bylo; swět bude swět; nač to diko? Wssak Krystus za wssech wmřel; když swym časem w spowěd gdeme, rano, wečer se modljme, kdož by z toho prospěch měl?

4. Takowe pletky skladagj, ti genž Křesťanē slugi, žiwotem wsse zapiragj, což wsiy oswědčugj: Ba za kacyřstwj chtj miti, kdy gich kdo chce přeswědčiti, že swattosti potřebj,* a že Krystus a Duch swaty wmrtwuge hřjch proklaty,** neb se gim to nelibi.

* Žid. 12, 14. ** Řjm. 6, 12 ⁊ 14.

5. Ach Bože! Bože! spěš slawu Syna tweho retowat; deg nam znamost geho prawau, deg se wssem doswědčowat, že Gežiš Krystus chce pro nas, y w nas, y s nami, každy čas, w kasse, w prawdě přebywat, a že geg gak Spasytele, gak wssech hřjchů zprostitele, w swattosti musym wzywat. Gal. 2, 17 ⁊ 21.

(530.)

G. Gežissi, kteryžs mau dussi.

GEžisse se přidržeti, a gemu wsslužiti, až se muž co obdrzeti, (a) toť by někdo chtěl zbyti: ale wssecko opustiti, (b) a žadneg zlosti nepřjti, w to se tj nepodagj, genž ctnosti mzdy hledagj. (c)

(a) Matt. 19, 27. (b) kap. 19, 16. 22. (c) kap. 20, 10. 11.

2. GEžisse nasledowati, gedno pak sy zadržeti, (a) a z swětem se maudrym zdati, tokby se mohlo zdržeti: ale bez swětske maudrosti, a k pokrytstwi nakkonnosti, včedlnikem se stati, toť se chce twrde zdati. (b)

(a) 2. Král. 15, 3. 4. (b) Jan. 3, 1. 2.

3. Bohu w těm y w tom služiti, gakž se w čem dobře widj, (a) chtěl swětko zwkasstni spatřiti, genž hrde dusse řidj, gest spůsobne a přihodne: ale to se gim zda sskodne, duwěřiti se slowu, (b) a rozkazu Otcowu.

(a) Izaj. 8, 19. 20. Kolos. 2, 16 ⁊ 23. (b) Gerem. 4, 1. Jak. 4, 8. 9. 10.

4. GEžisse też wyznawati, při roskossi y slawě, kde se hanby nenj bati, toť gest mnohym dost prawě: (a) ale posměch geho saesti, (b) přizeň swětskau za-

nic westi, (c) tohoť tobě, v srdce pyssne, se nikdy nechce.

(a) Mark. 14, 51. 52. kap. 6, 20-27. Skutk. 24, 25. Luk. 18, 11. (b) 2. Kor. 4, 8. sqq. (c) Jak. 4, 4.

5. Brat ponékud kříž GEzisse, kdy geg nelze wyminauť; (a) co dost lehke, snasset tisse, toť se lepzda, nez zhynauť: ale w welikem zsauženj, kdez nemožne potěssenj, (b) wděčně za Krystem giti, tuť se těžce zapřiti.

(a) Jan. 16, 1. 2. 3. Matt. 24, 9. Skut. 5, 41. (b) Zakm. 77. Zakm. 130.

6. W GEzisse sylně dauffati, při dostatku a zbožj, (a) w čáse geho y plesati, kdy se dobre dj množj, tuť se dobře honosyti, (b) ano y pobožnym bytj: ale w nauzy a psotě, tapame gak w slepotě. (c)

(a) Luk. 22, 35. (b) Matt. 26, 31-35. (c) Matt. 26, 69.

7. GEzissowi wěrnym bytj, dokud nam dobre činj, (a) duwěrnau radost s njm miti, když twaři swé nezměnj, toť se gesstě da plniti: ale w bjdach wsse zapřiti, a mikowati GEzisse, toť se neznamym pisse. (b)

(a) Mark. 9, 1-5. Pjseň Sak. 1, 4. (b) Pis. Sak. 3, 1-4.

8. Protož, popřegj mikowati GEzu! sebe gak sam chcess, wě mne, wsse zachowawati, prěmne sy oblibuges: Nechť, gak ditě z tweho domu, tobě žjw gsa, sye nikomu, tobě se wždy oddawam, w kříži pak wěrně stawam.

(531)

G. Ach coże gsme bez GEzisse.

NEzy! Křesťiány rozličnost welikáse nachá-zý: protiwnjcy gsau někteřj, gimž se prawda neljbj: Dobrých w nenawisti magj, zlých pák wěcy zastáwagj.

2. Pokrytcy, ač nic nemagj, chlubj se Křesťiánstwjm swým, žwástagj o cessě Bożj, nez známj gsau zkussenym: Že wssj prawdy gsau zbawenj, a Bożjho nic w nich nenj.

3. Mrtwj neslogj o dobré, ač se těž neprotiwj, nestrassj gich zákon Bożj, netěssj zasljbenj: Na nic Bożjho nedbagj, když gen dost pro břicho magj.

4. Dřjmagjcý gsau y mnozý, ti ač někdy prohljdnau, že náramně zle gest s njmi, předce zase hned osnau: Časem též trochu bogugj, ale hřjch nepotlačugj.

5. Probuzenj magj práce: Neb poznali zkázu swau, w kteréž zůstati nesměgj, wědauc, že tak zahynau: Protož bogugic s snažnosti, omrtwugj neprawosti.

6. Djt-

6. Ditky w Krystu, odpusstěnj, gistotu, potěssenj, magjc, wědj že Bůh laskaw, syce časem klesagj, předce Duch ge z poblauzenj, wede zase hned k sinjřenj.

7. Mkádency nad to wsse magi, sýku, také zkussenj; Nad zkosinjkem swjtězywsse, nebywagj swedeni. Ostřj gsau, wedau k swattosti, sebe y wssech w wýjmnosti.

8. Otcowé giž dokonale, znagj Bozj mjnénj, w mysli Páně staragj se, o cýrkwe rozhognénj. Nic gim w srdce nepřichází, než: pomoz Pane wssem z zkázy!

9. Pomoz Bože! poznat sebe, mezy kteréž nálezjm; Degž ze zkého wykročiti, dále wstaupit, neboť wjm: Že welikě gako malé, wssecky chceš mjt dokonalé.

(532.)

Z Izaj. 3, 10. 11. 16. 26. Zalm. 73.

Mnozý gsau lidé w swětě, kteřiž w tomto žiwotě, přebywagjc marnych wěcý pilni, a ginj w bjdě w psotě, tak sobě rozdjlnj.

2. Ten rozdjl gest učinil, Bůh, genž gest wssecko stwořil, aby zlj a dobřj rozeznáni byli, gakož položil swatý Jan w swém čtenj.

3. Kterak náš Spasytel Pán, prwé než wkřižowán, když gest stolil s učedlnjky swými, mluwil tato slowa k njm, rozmlauwage s njmi.

4. Řka: budete plakati, wy sami a kwiliti, kdo gste mogi wěrnj učedlnjcy, a swět se radowati bude we dne w nocy.

5. Hle! čjmě gest swé erbowak, wssemohaucý wěčný Král, wywolené pláčem a zármutkem, a zatracencům erb dak, radost s hognym statkem.

6. Dwě cesty předpowěděl, o njchž takto powěděl, řka, že wzká wede do žiwota, o ssiroké powěděl, žeť wede do pekla.

7. Po wzké málo gich gde, a řídký kdož gi nagde, po ssiroké mnozý prostranně gdau, a řídký kdo z nj segde, dobřjt po nj negdau.

8. Na té cestě ssiroké, gest množstwj přewelikě, wssech wěcý libých což těko zechce, rozkosse wsseligake, činjt kdo chce co chce.

9. Panny, wdowy, manželé, téměř wssickni stawowé, w rozličné se hřjchy wydáwagj, a tjm Pána Gežisse, welice hněwagj.

10. To wssecko činj směle, smjchy, mnohá weselé, w oharné se pysse kochagjce, w swých sperchých, w hedbáwnjcých, w wěncých plésagjce.

11. Též pasy stříbrné, wssecky kroge potworné na mužském y na ženském pohlawj, od kmentu, od taffatu, rozličné hedbáwj.

12. Boháči genž dost magj, w hognosti oplywagj, hody wedau stkwostiné na každý den, na smrt nepamatugj, ani na saudný den.

13. Chudé své vtiskagj, práce gich odgjmagj, pyssné chodj, hledjc w tom své chwály, a Boha se nebogj, gsauc živi čas malý.

14. Gedni k druhým řjkagj, gakož Salomaun prawj: podte, požjwegme dobrých wěcý, wjnem se naplňugj, hřessj we dne w nocy.

15. Nepomiň (řkauc) čassný kwět, než co gest nás koliwěk, wěncům sobě z růže nadělegme, dřjw než zprchne gegi kwět, gj se korunugme.

16. Na té cestě tancugj, hudau, pisstj, bubnugj, hragj weselje se, hřjchy pássj, co dábku libo strogi, magjc w tom své kwasy.

17. Wsse což gest těku libo, a což Bohu nelibo, shrnuko se na sstiroké cestě, že na nj dobré bydlo, protož po té cestě

18. Swětsstj lidé kráčegj, kteřjž rozkoš milugj, magjc za to, že tak k Bohu přigdau, teprwě porozumě-gj, když se w pekle octnau.

19. Ale na cestě wzké, gsau odpornosti těžké, nic libého, než protiwné wěcy, nechutné, welmi přikré, hořké těměř wssecky.

20. Chudoba, bjda, psota, nauze, těžká robota, na té cestě, kteráž k Bohu wede, hlad, žjžeň y nahota, málok gich po nj gde.

21. Kteřjž kráčegj po nj, swětsstj také duchownj, nepotkáš se s njmi bydlo dobré, než hanění, rauhanj, y slowo nedobré.

22. Na

22. Na nj cti nenabudeš, chwály mjti nebudeš, zbožj podál poleze od tebe, sám sobě těžky budeš, gda po nj do nebe.

23 Wiz Boháče ongho, y Lazara chudého, Lazar kačněk, Bohač hody wálek, sytost byka v něho, Lazar hkadem vmřek. Luk. 16, 19. sqq.

24. Bohač zkatohkawnosyk, Lazar pln nežitůw byk, před Bohačem služebnjcy stáli, a Lazara, genž byk mik Bohu, psy ljzali.

25. Bohatec stkwostně gjdal, Lazarowi nedawák, Bohatec se rozkossně oblákek, a Lazar v wrát ležek, nah w hkadu, w žjzni byk.

26. Bohatec we zdrawjgsa, w žádném zármukku negsa, kratochwjlik, mage zbožj dosti, a Lazar nemocen gsa, byk w těžké vzkosti.

27. O diwné! že tak náš Pán, ráčik způsobiti sám, aby do toho města krásného, byka tak vzká cesta, Králowstwj wěčného.

28. A též do muk pekelných, kdež gest mjsto wsech hřjssných, aby byka tak rozkossná cesta, ach co lidj bláznowých, zklamáwá ta cesta.

29. Do města některého, přjhš znamenitého, gest cesta kamenjm položená: do města nebeskéhо, ostrostmi prostřjná.

30. An napsak geden swatý, kdož se té cesty chopj, diw že mu kamenj w twář neskáče, do te nebeské wlasti, každý přigde těžce.

31. Ey ljbj se každému, chudému, bohatému, Králi, Pánu, knjžeti y knězy, swětskému, Duchownjmu, Biskupu, Papežj

32. Byt nebeského města, wssak se neljbj cesta; djsám Pán: musyk Kryslus trpěti, a tak do toho města skawného přigiti.

33. A neljbj nám se to, hrozné pekelné město, ale cesta nám se geho ljbj, wjc než vzká: proč gest to, že se nám neljbj?

34. Kdož sirokau cestau gdau, do nebe gi nepřigdau; trescy se každý Bohatým Pánem, genž z hodu w bjdu přissel, kká giž wěčný plamen.

35. Ta-

35. Takéž y tjm sedlákem, překakomým dworáckem, genž staré stodoly chtěl zbořiti, a přimora se s swým statkem, krásně hodowati. Luk. 12, 16. sqq.

36. Y vslyssel té nocy, hlas křkaucý božskau mocý: Bázne od tebe twé požádagj dusse, ey této nocy! hle, kdož zde hodugj

37. Nelzeť gim přigiti tam, kdež přebýwá Krystus Pán. Degž nám po té vzké cestě gíti, Pane náš, a pomoz nám wssem k sobě přigiti, Amen.

(533.)

Luk. 19, 41. sq.

O. Giž se přiblížil čas nočný.

MIlosrdný k nam litostiwý, Spasytel náss dobrotiwý, Krystus Syn Božj gediny, chwáleny a cti wěčné hodny.

2. Když se k Gerusalemu brak, mnohy lid ho následowal, ctil geg a chwalil radostně, on pak plakal přežalostně.

3. Budaucy wssecko zlé znage, a welikau litost mage, města toho tělesneho, cyrkwe y auda každeho.

4. Plakal, aby k pkačj wzbudil, a ku pokanj obratil: O byť ge byli činili, byliby tak nezhynauli! Ozea. 5, 9 kap. 9, 12. 17.

5. A wssak nemohauc plakatj, anj pokanj činitj, tj genž nemagi znamostj, swých hřichů a neprawostj.

6. Ale magi ku pokogi, duchownj, swětstj, obogi, wécy gimiž se treffugi, tak slogi w mylne naděgi.

7. Z ssaffařstwj hrozne složenj, přigdeť na ně, obležnj Geruzalema příkladem, od nepřatel wnkol naspem.

8. Mnohem přisněgssj z sauženj, na zemj hrozne prostřenj, zkaza y zagetj wěčne, pomsty Božj přežakostne.

9. To pročby se měko ditj, swětle račik ozuamitj, že pro čassu nepoznanj, mikostneho nawsstiwenj.

10. Času prawdy y mikostj, přisske od Boha z wysostj, pro nij toliko lid chowan, k času gegimu dochowan.

11. Kterež když gsau nepřigali, newděčnost wzkost obratili; příkład ssaffařů složenj, vkazak z chramu wyhnanj.

12. Genž w domu zlé ssaffowali, peless kotrowskau činili, swatokupectwj plodice, kakomstwj tudy skauzice.

13. Takť gest y w cyrkwj učinil, činj, činitj zaslibil, a to při každem čkowěku, též y nynégssiho wěku.

14. O Pane degž poznawatj, čas nawsstiwenj widětj, činitj prawe pokanj, z nedobreho ssaffowanj.

15. Z zemskeho y duchowniho; Města, cyrkwe, chramy twého, nepřa-

nepřátelům newydaweg, swé prawdy mocné zastaweg.

16. Smilug se též nad narody, kteřiž neznagi twé prawdy, obrat w cýrkwi swého domu, protiwniky gmému twému.

17. Budiž pláč twůg w slitowanj, nad domem twým w smilowanj, vtwrd nas w wěrnym sstastarstwj, degž přigitj w twé Kralowstwj, Amen.

(534.)

SWěť mne, Gezu! sám, nebo sobě sem skrytý, a gesstě se neznám: Ač giž to cytjm sye, že což byl, negsem wic, wssak předce y to znám, že negsem gak byl mám.

2. W přjssne bezpečnosti žiw, nechtěl sem wěděť nic před tim o starosti; než ted sem proměněn, sám sobě břemenem, což před tjm radosti, gest mi ted těžkosti.

3. Žádne sskody w swěte přičinau toho negsau, to wjm: nebo gesstě mne milugé přjtel, netrápj nepřitel, tělo má zdrawj swé, potrawy potřebné.

4. Gsau dusse těžkosti, ze srdce to pochází, gde skrz mozek, kosti, gen to mne vtjska, že to nemám z gista, gsemli gá Křesťanem, a Gežjš mým Pánem.

5. Netak obecne býť Křesťanem gako slauti, to gmeno nemůž mjt, kdož sám se nezapřel, žádostem ne vmřel, a tak skrz Krysta moc, dal swětu dobrau noc.

6. Sám sebe oklamá, krmjcý se tim zdánjm, když giž za dosti má: Že zgewných nemá win, a tak že dobře s njm, gessto y sám pohan, gest takowý Křesťan.

7. Ten dokazuge gen, že Krystus w něm přebywá, genž z sebe wyssel wen, a těla domnění, rozkos, čest, y gměnj nenáwidj; prawic: Gen Krysta chcý! nic wjc.

8. Tok gest wjry slowo, a žjžně plna žádost: Ty Gezu, má sláwo! bud smjrce můg y Pán, wod mne gak ráčjš sám; twůg sem s tělem, s dussj, wem mne o Gežissj!

9, Kdož takto nemjnj, tohoť wjra gest marná, Bohuť gest odporný, grunt geho náděge sam witr rozwěge, neb grunt wjry prawý na Bohu se stawj.

10. Tuť

10. Tuť mi gesstě chybj; to, to mne w strgst wwodj, že kásky me proby negsau dostatečně, kterauž tě srdečně, co Křestian ljbat mám; nežhle! swětu sem znám.

11. Powstaň, srdce moge, musým wpřimně začjť, bych dossel pokoge: Zapři tělo y swět, neohlideg se zpět, gén Krysta následůg, takť zkwětne pokog twůg.

12. O bjdný čerw země! proč bys se tomu Králi, nepoddal wpřimně, kteryž sám gest mocný, bohatý, maudrý, ctný: Genž swět stwořik, chránj, sprawuge a bránj.

13. Když wssecko pomině, co nosý nebe, země, on perwný zustane, w bytnosti nezbude, w hrob wkožen nebude: kohož gednauc poznal, wěčně geg požehnal.

14. Než kdo se na swětě s njm nemůže snásseti, ten w wěčném žiwotě nebude poctěny, ale wywržený, tamť nespomuže nic, auweh, a běda čje.

15. Když se Bůh k tobě zná, přiznég se ty też kněmu, ó dusse přemika, rcyž: W obět se dawám, wůli swau poddawám, tobě s tělem, s dussj, nebť tobě přisslussj,

16. Čin co sám chceš semnau, když gen budu přisstrogen, bych čest twému gménu wzdak, a byk nádobau sláwy twé, ozdobau spasenj oblečen, tak budu zwelicen.

(535.)

Wan Bůh z swé mikosti nyni, lid sobě wybira, a wssecka srdce k tomu, skowem napomina, aby geho hledali, wice nehněwali.

2. Gakož take Apossstole, tomu lid wčili, aby Pána GEzjsse, w srdcych stwrzowali, a od něho se ginam, neodkucowali.

3. O welika mikost Bożj, z geho slitowanj, zgewně se ukazaka, giž w časy posledni, protož mnohe wdečnosti, s pilnosti potrebj.

4. Aby lide neztratili, což z mikosti dossli, aby na ně nepřisslý giž wěcy takowe, od nichžto wystřihagi, milj Apossstole.

5. Kdož se zde Krysta přidrži, řeč geho mikuge, y w skutku osstřihati slowa wyluge, a w sprawedlnosti z wiry, wněm se ostawuge.

6. Protiwenstwj y hanénj, proněg podstupuge, neb gemu sam

Pán

Pán Kryſtus za ſſkody ſlibuge, ztratili proň žiwot, wěčny mitj bude.

7. Pán GEžiſs geſt napomínak, a swým oznamowak, kdyžto gim hlasu swého poſlauchatj kazak, řka: Owce hlas můg ſlyſſj, tak se řeč neruſſi.

8. Kdož pak Slowo Božj ſkyſſj, w něm se vſtawuge, ten se hned wſſeho zkeho, s pilnoſtj waruge, a giž cyzyho hlasu wic nenaſleduge.

9. Wtomt geſt hrozne zawedenj, přilisſne zklamanj, že se lide bezpeči ſpaſenjm, a nechti, plnitj Božſkych řečj, mitj gich na pečj.

10. Rač nam datj miły Kryſte, w swem ſlowu zuſtatj, bychom se wſſeho zkeho mohli warowatj, y wiře a w kásce twé ſe poſpilnowatj.

11. Myť bez tebe nemužeme, nic dobře činitj, račiž ty nás s twau wuli hognęgi spogitj, a takť budeme mocy nad zlym switězytj.

12. O Degž nam Pane pomoc swau, ať mikugem řeč twau, abychom hlasu twého wždy nás ledowali, a potom se w nebeſych s tebau radowali.

(536.)

3 Matt. 5, 1-12.

S. Blaze tomu, kdož nechodi.

PRoste! Gežiš nas chce wčit, pozorugte s wděčnoſti; znegte, gakowi magi byť w Křeſtianſtwa ſpolečnoſti: Gen ti, kdož wyznawagi, ſerdečnau wjru magi, dobře činit vſylugi, dokudž w tom swětě obcugi.

2. Blahoſlawenj pokorni, genž wždy chudi gſauc w Duchu, marne chluby nepozorni, w wſſem wzdawagi čeſt Bohu: Těch nebeſke Kralowſtwi geſt, y s ſlawu *, w niž ſe ſtkwj; Buh ſlibil těch powyžſſiti, genž ſe radi chti nižiti. *Jz. 61, 9.

3. Blahoſlaweni truchliwi, žalоſtj obdařeni Božſkau, pro swa ſtaroſtliwi, y ginych prohřeſſenj: Genž pro hřich ſkruſſeni gſau, často s pláčem k Bohu gdau, tiť nabudau zde na zemi, y też w nebi potěſſenj.

4. Blahoſlaweni pobožni, wnichž pokora přebywa, genž ſrdcem negſau odporni, wnichž tichoſt miſto miwa, po wlaſtni nedychticy pomſtě, poručegicy wſſe Bohu, Pan gich chce chranit, a gim zem w wlaſtnoſt podmanit.

5. Blahoſlaweni dychticy wraucně po ſpraweďlnoſti, by w gich célem žiwu-

bytj

byti nebylo neprawosti. Kdož upřjmnost miługj, wěrni byť wšylugj, falešnost nenawidj, těch Bůh w nebi sam nasyti.

6. Blahoslaweni magicy nad ubohymi litost, za ně wždy Boha prosycy, by gim prokazał miłost. Kdo gim radu dawagj, kdy możne, pomahagj, dogdau od Boha pomocy, miłosrdenstwj y mocy.

7. Blahoslaweni, kdož w srdcy čistotni se nachazy, gichž myssłenky, słowa, skutcy, nemagj chlipne zmazy; ti, kteři ne miługj, co marne wěcy sługj, ba, co wic, gich wtikagj, w radosti Boha shlidagj.

8. Blahoslaweni, kdož pokog činiť se wšylugj, nepřjzeň, twrdost, a rozbrog w wssem wssudy rozptylugj, genž pokog rozmnožugj, a swary potkačugj, w kasce chtěgj žiwu bytj, magi ditky Božj skauti.

9. Blahoslaweni trpicy muky nezaskaužene, mage srdce w wjře bdicy, před Bohem očisstene, ačť magj křjže mnoho, wssak Bůh nenechá toho, ale po skončenem bogi, ge obweseli w pokogi.

10. Pane zprawůgž ma činěnj, na tomto bidnem swětě, ať ga tež těchto spasenj dogdu w twe kasky letě: degž ať se wždy znižugi, tobě křiwdu žalugi, kasskaw gsa na nepřately, gen sprawedlnost plnim ceky.

11. Ať ubohym pomahage, wždycky mam srdce čiste, take ruznice gednage, tebe se držim gistě, Otče, pomaheg dale, ať w tebe wěřjm stale, a w swateho Ducha sylach wždy dychtjm po dobrych dilach.

(537.)

O témž Kryštowo wyhlášenj. z Matt. 5. a Luk. 6.

G. Bože wěkú wssemohaucý.

Přikazateli Gežissi, ty máš žiwota słowa: Buď wždy přjtomen swé řjssi, ať ge w srdcy swém chowá. Neb twá swatá Přikázanj, žiwot wěčný w sobě magj, tobě od Otce daná.

2. Tys negprw swé včedlnjky, kteřjž w tě uwěřili: Opustiwsse zákonnjky, tobě se poswětili, wčil tomu, w

čemž

čemž sy sám byl, kdyžs wůli otcowu plnil, byť tolikéž činili:

3. Pohleděw na ně milostně, před zástupy mnohými: Mluwils gim přewelmi mocně, ažs pohybowal gimi: Nebs mluwil gako moc mage, a wssech lidj srdce znage, ne gako zákonnicy:

4. Rka, blažení ste wy chudj, máte Božj Králowstwj: Tisstj, též y trpělliwj, to nebeské dědictwj: Abyste gsauc živi Bohu, konali sprawedlnost mnohau, též y milosrdenstwj.

5. Blažení, kteřjž kwilite, widauc swé prohřessenj: Hlad, žjžeň, wzkost trpjte, hledagjc wyprossténj: skrze smilowánj Božj, ay wámť se gistě rozmnožj, mé potěssenj wěčné.

6. Wy čistotu miługjcý, máte Boha widěti: Oko zlé wyklupugjcý, byť nemohlo horssiti: Též, kdož gste w swětě pokognj, w podáwánj lásky hognj, Krysta následugjce.

*7. Ale běda wám bohatým, genž oddjl swůg zde máte: Bůgným při tom a rohatým, když se na mdlé schápáte, wkrutenstwj prowodjce, nemilosstiwé saudjce: přigdete k odsauzenj.

8. Běda wám sytým, rozkossným, kteřjž těku howjte: Weselým a ktatochwjlným, kdož ginými zhrzýte: Neboť budete lačněti, hořce plakati, kwjliti, w wěčném zatracenj.

9. Běda kdož swau chwálu máte, od lidj w tomto swětě: Chwály od Boha nedbáte, w Božjm nowém žiwotě: Swodjce se trosstiti žiwými, y s proroky falessnými, kteřjž gsau we cti, w slawě.

10. Nebť wám bude odměřeno, měrau osutau prawě: Za to wásse slawné gméno, tam w pekelné neslawě; kdež oheň nezhasne zhaucý, čerw ten newmře hryzaucý, wezmete pomstu wěčnau.

*11. O Pane genž sy přikázal, kteřj swých ostřjhati: Duchem w srdcy nassem ge psal, račiž sám pomáhati, ke wssemu nás posylůge,

syluge, wsseho y nás posswěcuge, račij y dokonati:

12. Abychom před tebau státi, mohli bez obwinění: Když přigdeš saudu konati, podlé swých oswědčenj: A widěti tě s radostj, slyssetj hlas twůg s mikostj: ey podtež požehnanj,

13. Genž ste mne následowali, w druhém nowém rozenj: Což sem přikázal konali, trpjc pro mé včenj: Giž přigměte žiwot wěčný, přjbytek w skáwě bezpečný, w nebeském Kralowánj.

(538.)

Gako: Smrť se bljzj každěmu.

SLyssmež Pjseň o wjře, od njž počátek béře, wssech wěřjcých Spasenj, neb to podobné nenj, by kdo mohl spasen býti bez wjry.

2. Krystowa wjra prawá, gest ta kteráž gest žiwá, kteráž dobré skutky má, a mrtwého nic nemá; dobrý skutek žiwot dáwá wjře.

3. O co gest mnoho lidj, kteřjž se wěrau chlubj, a gsauce wždy zle žiwi, dobrému se protiwj, gestlť gistě to ďábelská wjra.

Jak. 2, 14. 19. 30.

4. Diábel zná, co dobrého, wj y wsse co gest zlého, wssemu wěřj což dj Pán, s třesenjm gemu poddán, což mu gest platná takowá wjra?

5. Giž na skonánj swěta, welmi wjra zředěla, gakož gest řekl GEjš Pán, kteryž w swětě chodil sám, když přigde, zdaliž nalezne wjru? Matt. 24, 37.

6. Wěrau se mnozj chlubj, skutkem zlým se protiwj, gest wjra proti wjře; ďábel za swé rytjře, béře takowé, w njchž gest ta wjra.

7. Wěřiti a hřessiti, gest po ďáblu kráčeti, někdy dobře činiti, zlé mezy to trauslti skutky, nekřestianskáť gest to wjra.

8. Genž zlé s dobrým směssugj, tiť nápodobně činj, gako kdyby w připrawnau krmi, napustil gedu, bylby tráwen, takť tráwj zlá wjra.

9. Nenjlť wjry w Dussi, nemať žádné rozkossi, když hoduge s Bohem swým, na modlitbě mluwj s njm, wsse to mrtwé, když gest mrtwá wjra.

10. Obe-

10. Obecně se nalezá, mezy lidmi shledáwá, kdož nemá wjry žiwé, tenť se wznášſi nad giné: wždyť se njjj w kom gest prawá wjra.

11. Gakož se kłas wzhůru pne, a wětew bez Owoce, tak člowěk kterýž nemá, (nápodobně se mjwá,) dobrými skutky ozdobné wjry.

12. Kłud nechce býti njzce, wždy se gako Orlice, wznášſi wzhůru nad giné, wſſe což činj gest pyſſné, nenjť pokory bez žiwé wjry.

13. Myť gsme Božj wolenj, ze wſſeho pokolenj, každý kdož s námi nenj, gest Duſſi nebezpečný, tak prawj, w němž nenj prawá wjra. Ger. 7, 3. 4. 14.

14 Wjra se swobodně má, swětſkých hágcůw nehledá, ale kłud se wždy hrne, pod lidi swěta mocné, wykacugjc, neb w njch nenj wjry.

15. Wjra genž gest Krystowa, swětu w zkem gest odporná, ten kdož gi má w swém srdcy, taupi wſſecky złé wěcy, kłaze gim, kdož gsau w Krystowe wjře.

16. Ač w swětě mnoho musý trpěti protiwenſtwj, wſſak to chce mjt GEžjš Pán, kterýž neywjc trpěl sám, Dárce a Obrance prawé wjry.

17. Gakožto růže wonná, w trnj gest znamenitá, tak gsau Krystowi wěrnj, w zármutcých trpěliwj, kdož magj prawau Krystowu wjru.

18. Gako když se horčice, náſylně od lidj tře, wydáwá sylnau wůni, a kadidło když w ohni hořj, tak sau kdož trpj pro wjru.

19. Ač se zmjnka nečinj, o kásce w této pjsni, mát to každý wěděti, že bez ni nemůž býti, nic platná člowěku geho wjra.

20. Láska skutku dobrému, dáwá žiwot každému, a když skutkowé dobřj, bywagj včinění z kásky, tak se Bohu ljbj wjra.

21. Gistě se nemyl žádný, neb dobrý skutek wzáctný nenj Bohu, leč bude, před njm včiněn dobře, činěnj dobře dobré skutky z wjry.

22. Gak člowěk dosti nemá, na tom když mu se dělá, díło geho nedobře, chce

mjti aby dobre bylo, tak my dobře čiňme z wjry.

23. Djlo Boha nasseho, neb chce aby činěno bylo dobře wždy od nás, a protož stwořil gest nás, ljbjť se mu což činjme z wjry.

24. Že činjš skutky dobré, nebudessli gich dobře činiti, zbawen budeš Boha, a s njm nebudeš, budauť s njm, kdož dobře činj z wjry.

25. Tu wjru deg nám w srdce, Pane nás Gezu Kryste, deg w se prawě wěřiti, dobré dobře činiti, deg nám skonati w twé prawé wjře.

26. Ať živau wjru magjc, a z lásky dobře činjc, w obém sstastně skoname, a s tebau přebywame, tě slawjc s Otcem y s swatým Duchem, w radosti wěčné zpjwagjc Amen.

(539.)

G. Dobrořečte nynj, srdcem.

TY djš: Gá Křestian gsem. Nuže, o tom nechť swědčj, skutek a život twůg Neb tů ne dost na řeči. Blahossawený gsy, chceššli, co gá též chcy, totiž Křestianem býti, wždy lepssjm den po dni.

2. Ty djš: Gá Křestian gsem, ten gest kterýž poznáwá, Gežjsse, a ne gen swým Pánem ho wyznáwá, leč také zachowá geho přikázanj; nevčinjssli též, negsy Křestian žádný.

3. Ty djš: Gá Křestian gsem: kdo w prawdě Křestian sluge, ten dobré wykoná, zlé wěcy zawrhuge: Neb Krystem se chlubit, a činit také hřjch, obrátj chlaubu twau, totiž žes Křestian, w smjch.

4. Ty djš: Gá Křestian gsem, neb wodau gsem pokřtěný, a drahau Krystowau krwj též pokropeny. Dobře, leč takélis zachowal smlauwu tau, gjžs s Bohem včinil, w mikosti hodinu?

5. Zdaliž gj mnohokrát twá newěrnost neruššj? děkáššli to, co wždy na djtě Božj skussj, genž včiniko slib, že w Duchu chodit chce? Nesprawugeli tě časem zlé tělo twé?

6. Ty djš: Gá Křestian gsem, neb mám Božj včenj, nedržjm

nedržjm wjce nic, o lidském nařjzenj. Můg miký činjssli, co slowo Božj chce? Gen činitele Bůh přigme do slávy své.

7. Ty djš: Gá Křestian gsem, gá hřichy své wyznávám, k spowědi w slussný čas, gá také chodjwáwám, leč powěz přjteli! takéli zlepssenj, žiwota potom maš, aneb proměnénj?

8. Nacházýssli se w tom, co prwe, s skutky, slowy, smyssly a myslj swau; nenjli spůsob nowý, w twém předsewzetj wssem, ba w nákkonnostech twých, tedy gest spowěd twá, co djko pokrytských.

9. Ty djš: gá Křestian gsem, neb k stolu Páne chodjm, mikosti Krystowe, a darů nezahodjm, To dobře, gakož pak, žiwli w tobě Gežjš? dassli se naprawit? ginák gest s tebau tjž.

10. Ty djš: gá Křestian gsem: čjtám, modljm se, zpjwám, almužny dáwám též, w shromáždénj wždy bywám, dobře! dégeli se z čistého srdce wsse, krom toho wsse gest hřich, a nic neprospége.

11. Ty djš, že Křestian gsy; nemohut přiswědčiti, Až žiwot Krystů též na sobě budes mjti: Kdož dj a chlubj se, totiž že Krystů gest, tent má gakž chodik on, tak též swůg žiwot wést.

12. Musyk Křestian prawý, Krystowau myssl mjti. gen čistá láska wždy, mussý z srdce pregssititi: Pokora Páně gen, s posslussenstwjm prawém, a stálost pod křjžem, činj tě Křestianem.

13. Pokud na tobě pak, widj se neb zgewuge, že wysokomyslnost twa w srdcy twém panuge, ba záwist, nenáwist, zkobiwost, kakomstwj, rozpustilost a hněw, tu nenj Křestianstwj.

14. Djssli: gá Křestian gsem, a to směkau radostj; Na sobě pak nemáš, než gen pohanské ctnosti, ba časem pohan tě, w dobrém překwyssuge, zdaliž na den saudný, on nezahanbj tě?

15. Neřjkeg: Křestian

gsem, pokud o tom ne swědči wsse sprawowánj twé; Měg raděg o to péči, by w skutku byl, čim se býti prawjš, neb chlubjš; gen ti gsau Křesliané, w njchž žiw gest Pán Gežjš.

16. Ach Boże! popřegž nám milosti, ať zmužile, snažugem se, ať gsme, neslugem gen tě chwile, Křesliané: Neb gméno, bez skutku nepkatj. Ach! ten nepřigde tam, kdež bydlegj swatj.

(540.)

Proti swodům Wèrau se chlubjcých, bez skutků.

6. Snažugmež se w tomto sw. Žádný spasenj nedogde, ž tež ani w nebi mjsta: Kdož cestau wjry nepůgde, s následowánjm Krysta: Sám se zapra, a hřjchům mra, k činěnj wůle Božj. Syc nic nenj, než swedenj, genž zatracenj množj.

2. Neprospěgeť řjcy, Pane, tak mluwj Krystus zgewně: Dissli, wssaks pak wmřel za mne; Onť dj, ales ty pewně, hřjchy swým wždy nowým, moc krwe mé wyprázdnik, buď očitě, neb wkrytě, dobrotu Božj dráždik.

3. Sláwa twá neb wrozenost, nic w Boha newáži: měg ty co měg sobě za ctnost, on wssecko hrdé sráži: Gsau mu smrady těla wnady, gestli se neobrátjš, a od těla hned do ceka, srdcem se neodwrátjš.

4. Kdoť Boha zná a miluge, žiw bude gemu k wůli: Zlého se wsseho waruge hned z srdce, to nemýlj. Tak Pjsmo dj, sám se swodj, kdo giný rozum dáwá, řečem Bozjm, trnjm, hložjm, swau ten myšl krmjwá.

5. Což mi třeba wjc trpěti? (dj Swět,) násylj swemu čině těku, a wpěti? wssak Krystus mně k dobrému, wssecko trpěl, za mne wpěl, hřjchy mé platě hořce: toť gá wěřjm, tjm se těšjm. Ach nebluď, ale koř se.

6. Zásluhať owssem Krystowa, že nás spasyti může, Prawda; tak wznj Božj slowa, wjra gest wonná růže, a wssak žiwá, Bohu chtiwá, k ljbosti we wssem býti. Chcesli ginák, půgdeš opak, cýleť nelze dogjti.

7. Wěř

7. Wěř ty, že Bůh swět miłował, aż mu dał Syna swého: Skrz něhož by dosahował, każdý bytu wěčného; Wjra wssak twá nebud mrtwá, než owoce nesaucý. Skutkem se stkwi twé Křestianstwj, wezmeš korunu stkwaucý.

(541.)

O Lásce k Bohu a bližnjm wereyné. (Obecni notau.)

SNamenage każdý člowěk, stary, mladý, wsseliký wěk, sprawedlnosti Božjho saudu, a žeť s nim hřjssnj nebudau:

2. Mězj wjru, lásku při sobě, dokudž Bůh čas dáwá tobě; nebť gistě bez toho tebe, nechce Bůh přigjti w nebe.

3. Gakož oheň třjsky pálj, tak y láska hřjchy wzdálj, wedlé Krystowých kázanj, y Aposstolských wyznánj.

4. To pak geho poručenj, bez něhož nenj spasenj, musý każdý zachowati, kdož chce s Bohem přebýwati;

5. Pána Boha miłowati, srdcem, ussty wyznáwati, gako swého Stwořitele, wssech wěřjcých Spasytele,

6. Slowa geho netupiti, pro ně se w swětě sauziti, býti čistu, skrownu, tichu, newydáwage se w pýchu.

7. Neb on to z dáwna přikázal, a wssecky k tomu zawázal, aby geg każdy miłował, bližnjmu zkého nesnował,

8. Nezkořečik mu, ani kak, nebrak mu, ani wtrhak, ani se radował zkému, k nesstěstj, k potupě gemu.

9. Syc, bys ty hory přenássek, maudrosti se w nebe wznássek, měk Angelských darů, y wjc, bez lásky wsse nepkatj nic. 1. Kor. 13, 1-13.

10. By dał tělo na spálenj, statek chudým na snědenj, čiň co čiň bez miłowánj, Bůh do nebe předce bránj.

11. Protož chcesslj spasen býti, lásku prawau musýš mjti: ginák nečekeg spasenj, než wěčného zatracenj.

*12. Bože pro twé slitowánj, degž nám mjti miłowánj, bychom w lásce přebýwali, w wjře a naděgi stáli.

13. Pane Kryste rač nám dáti, w těch třech swatých ctnostech státi: po tom s Angely bydliti, a tebe wěčně chwáliti.

2) O Pokánj, a vstawičném se od Dábla k Bohu, od Swěta k Krystu, od Těla k Duchu, Obrácenj.

(542.)

O Wssickněj wěrnj Křesťanné,

Ach! ach! auweh bě-da mne, hněw BOžj se blijžj, strach a hrůza náramně, spědomj mě tijž, pro hanebnost mých zlostj, nesmim prohlednauti, k nebeské wysokosti, ni hlawy zdwihnauti.

2. Wssecko stwořenj hrozně, proti mně powstáwá, a že sem žiw bezbožně, na mne saud wydáwá: Poddáno gsauc marnosti, sobě hořekuge, a Božské zůřiwosti, tu wěc oznamuge.

3. Což smutný mám činiti, zle o mně konečně! ach kam se obrátiti? zahynuk sem wěčně: to samá prawda gistj, to mé přjrozeni, to hřichowé nečistj, gimž to počtu nenj.

4. Neprawost má k wssj psotě, se mnau se začala, y hned gak w swém žiwotě, matka mne počala: gá pak dáblem swedený, opo-wrhng etnosti, wssecken gsem pohřjžený, w swé nesslechetnosti.

5. Hrozné zauffalstiwj w skutku, mne se chce chytati, že newjm w tomto smutku, čim se potěssiti: O Bože genž mne saudjss spraweddliwě z zlosti, což tedy mne odsaudjss, do wěčné žalosti?

6. Budessli mně ssatiti, wedlé mých hřjssnosti, ach gistě musym býti, w pekle na wěčnosti. Co proti tomu powjm, když sem toho hodný, zaslaužiw abych křičel, w zlém pekelném ohni.

7. Nej ty showjwagjcý, Pane náss laskawý, Boże náss mikostiwý, welmi ljtostiwý: nežádáss zahynuti člowěka hřjssného, ale gemu odpaussťjss, prowinněnj geho.

8. Ach sirugi a ssáči, nad hřjchy mogimi, že sem žiw byk bezbožně, w swětě, to den po dni: Odpuss, a zlož můg Pane, běžmě hřjchů těžké, na mikost twau

se

se dáwám, odpuſt hřichy mrzké.

9. Prázdnému twé miloſti, lép howadem býti, neb ono po ſwé ſmrti nic zlého necyti, ale mne těch muk wěčných, nelze geſt vjiti, když w pekelném konečné ohni měl bych býti.

10. Ach mřjti muſym, mřjti na wěčné wěčnoſti, nebudeſſli mne chtjti, na miloſt přigjti: O! pohni ſe můg Pane, ſmrti Syna twého, a nečiň ſemnau wedlé prowinnénj mého.

11. Nýbrž ſkrop mne Y-zopem, geho newinnoſti, odkud ſe wyſſlj tokem, ſtudnice miloſti: a krwi legiový ſe, z boku prokłaného, ſhładiž mé neprawoſti, ó Božt z wyſokoſti.

12. Tak konečně od każdé čiſt gſa neprawoſti, ſtáti budu bezpečně, před twau welebnoſti, a nebudu ſe báti, ſaudu přehrozného, gimž odſaudjſs bezbožné, do ohně wěčného.

13. Wěřjm, ach wěřjm giſtě, że po této ſmrti, Bůh wdělj miloſti, mně w wěčné radoſti: w které od wſſj práce mé, budu ſpočjwati, a gemu z wſſj ſýły ſwé, čeſt, chwálu wzdáwati.

14. Ty toliko přigď ſpjſſe, můg Pane Geżiſſi, a wwed mne do wěčné, řjſſe a radoſti: w které budu na wěky, ſe wſſj wctiwoſti, prozpěwowat pjſničky, ſſladké twé miloſti.

15. Buď chwála y zpjwánj, Otcy nebeſkému, buď Synu děkowánj, y Duchu ſwatému, gaks byl od wěkůw mily, wżdy Pán Bůh náſs ſlawen, tak buď ſkrz twe Angeky, y nás wečně chwálen. Amen.

(243.) Gak. Což můg Bůh chce.

OCh! auweh! kam ſe o-ſ-m brátjm, před mnożſtwjm mogich hřjchů? kde opět żiwot wchwátjm, memu mrtwému duchu? kdož nebeſkau zaři ſrdce mé zapáſtj, bych ſwjtil? kdož mi da potoky płače? bych ſe płačem naſytil!

2. Obraz meho Stwořitele, poſſkwrnil ſem w duſſi mé, bkeſt mileho Spaſytele zamračil ſem oſſklivé: tak o negwyſſi mau ſlávu marně ſem ſe připrawil.

Ach! ach! auweh na mau hkamu, że sem se tak zohawik!

3. Ach! auweh! od Boha meho zkostně sem se odwrátik, po hřichů y bjdach geho, w nemaudrosti obrátik. Ach! kásky sem nechtěk přjti tomu, genž mne mikowak, než co na wěky kormautj, to sem sy oblibowak.

4. Nevpřimně Pánu skáwy, a studené sem skauzik, po wssecken čas meho zdrawj, gen newěrnost swau množik, na něho nepozorugic, nectik sem geg, co skauha, ani hřiwnu rozmnožugic, giž daka mikost pauha.

5. Gako zatwrdilé djtě, ach! opustik sem Otce, běhage wždycky w slepotě, po cestach zlých sstroce: mau powinnost, gak náleži, sem mu neprokazowak, ni za drahu mikost Božj, před nim se ponižowak.

6. Hle! Přjtelstwj sem se zbranek, neglepssiho přjtele, sam gsem od sebe odhanek, wěrného Spasytele, k nepřjteli se znagice, stak sem se wězněm geho, tenk nynj tupj mé ljce, a chce zhynuti meho.

7. Ženicha meho mikeho, genž mne sobě wywolik, pokladu, Beranka ctného, bjdně sem se pozbawik: twáři rozkossné ljbánj Pána meho sem prohrak. To gest strata! to mne ranj, gak by meč srdce prohnak.

8. Ach! auweh! o mrtwa žádost! gak sy mne zniwečika? o marnost! hřicha ohýzdnost! gak sy mne zohawika? o mrzký hřich! o smrt dusse! ty sy mne wdawika, Otce, Ducha, y GEžisse mikehos mne zbawika.

9. Ach! zdaliž gest kde takowé trapenj, gako mé gest? aneb zkost rowna zkosti mé, muzli se někde nalezt? gá sem byk cýl, z newymkuwně mikosti, Božj kásky, a wssak předce z winy wlastné wwrhk sem se w hněw těžký.

10. Komuž se giž polituge, a oznámjm mau bjdu? w smutku welikem pracuge, komuž zgewjm mau sskodu? ach! samk sem se, co nepřjtel wsmrtik gedem smrtj, gá sem sobě tento pytel bjd přitahk, genž wsmrti.

11. O wěčna dobroto Otce! opět se nawracuge k to-

k tobě, bjdu mého srdce tužebně ti žalugi, k tobě wypjm, k tobě wolam, za hřjchů odpusstěnj, ty pomáhaš, genom ty sám gsy z zlého wyprosstěnj.

12. Željm toho, co sem činik, proti tobě hřessjce, truchljm, že sem tak prowinik, po cestách zlých kráčjce. O kdybych byk mého ljce od tebe neodwrátik! a po stwořenj mé srdce nikdy byk neobrátik!

13. Negsem hoden, bych na twář twau hleděk nynj y wěčně, ani abych zem plodistwau tkačiti měk bezpečně; a wssak předce wolám k tobě, odpusť, wěčna Dobroto! odpusť! odpusť w této době, že sem zký, nehled na to.

14. Wssaks hogný w milosrdenstwj, w dobrotě a w milosti, zdáliž nechaš obraz Božstwj tweho, w hřjchu mrzkosti? kdoże tě bude chwáliti w pekle, w propasti wěčné? kdožt bude mocy sláwiti, a dawať oběti ctné?

15. Pane, gestli w saud wchazeti budeš s nassjmi činy, kdo bude mocy obstati? který bude bez winy? když Angele y nebesa negsau před tebau čistj! gakoże čkowěk, hřjssný gsa, bude bez neprawosti?

16. Pohledjž na twehō Syna, který mau mdlobu nese, na něm leží wsse má wina, on gj sám wložik na se. Hleď! gako gestě přikkaty, za mne na dřewo křjže! ten drahý Beránek swatý, hřjch nesauc, pohleď Boże!

17. Coże wjc chceš? hřjch gest zhlcen, dluhy gsau wykacené: Srdce y duch gest obrácen, wssecko gestě smazané: giž sem přjtel, stauha, djtě, newěsta wywolená: giž prowjwá wjtr ducha. Ay weseka nowina!

18. Potomně z cest twých nebudu wjce wystupowati; než gména tweho čest budu powssem swětě hlásati: nadewssecko tě milowať, to giž bude má práce, tělo, žiwot w obět dawať, kdy požádá twé srdce.

(544.)

G. Mag přemilý Boże, spomoz.

Ach auweh mně nynj, padlému stwořenj, ach

ach auweh mně smutnému, zhřessil sem welice, bolj mne mé srdce, ach, ach, mně nessťastnému.

2. Dak sem téku wuli, činiti, cožkoli, gemuby se ljbilo, a wěda že gest hřích, obrachm wssé gen w smjch, gakby to nic nebylo.

3. A nad to co wjce, tak často hřessice, nemyslim zas k pokánj, můg rozům, smyssly mé, gsauc welmi zkažene, mně to činiti bránj.

4. Mám chuť ku hřessenj, wětssj, nez k zelenj spáchaných neprawostij, gestliž se obrátjm, hned se zas nawrátjm, k činěnj prwnjch zkostij.

5. Pánu Bohu mému, nesťaužjm tak gemu, gak na mne přináležj, rozkoss swětskau mjti, kratochwjl plniti, to mi na myssli leži.

6. Litugž giž Dusse má, krwj wykaupená, drahau, Krysta GEžisse, litůg pádu swého, wzýweg Boha twého, wzýweg, a pokoř mu se.

7. Gemu w duwěrnosti, oznam swé hřissnosti, nic se nestrachugice, on tě neopustij, hřjchy twé odpussti, byť gich bylo negwjce.

8. Naděgi pewnau měg, w tom sobě nezauffeg, pros, a wyskyssit tebe, on nikda žádného, cłowěka hřissného, neodehnal od sebe.

9. Twé wpěnj k němu, odsyleg samému, včiň prawé pokánj, hřjchy swé wyznagic, w ně se newraceg wjc, žádeg o smilowánj.

10. O GEzu! můg Pane, wzhlédniž z nebe na mne hřissnjka welikého, smilůg se nade mnau, newcházeg w saud se mnau: ssanug stwořenj swého.

11. Wyznáwám se tobě, neboť nechcy sobě, nigak w hřissich zauffati, tys milostiwý Pán, ráčjs wědeti sám, gak semnau nakládati.

12. Y obratiž se zas, laskawě w tento čas, obrať můg GEzu, ke mně, oddal, a segmiž preč, zhlaď, očisť, a wleč, to což zkaženo we mně.

13. Chtěgž mi y to dáti, bych se z hřjchů káti, mohl, a zde slaužil tobě, wůli twau wždy plnil, pobožně živy byl, potom se dostal k tobě.

(545.)

Gak. Z hlubokosti srdce mého.

Ach co hřissný mám činiti? zké swědomj vyhlidám, mnohé proň saužennj mám, wssak gestlit mé potěssenj, GEzjsse, w něhož ga dauffám, GEzjsse nezanechám.

2. Ač práwě zde hřichy moge, GEzjsse Pána mého, zlehčugj, a slib geho: On se nademnau smiluge, protož sobě nezauffám, GEzjsse nezanechám.

3. Hle zde těžký křjž, saužennj, obecné se nachazý, na Křestiany přicházý, wssak pro to krátké trápenj, gá toho, kteréhož mám, GEzjsse nezanechám.

4. Na nynēgssj, Pane, žiwot, pomni že gest gen bjdný, k dymu a mhle podobný, tento mile rád opustjm, giný za ten dostat mám, GEzjsse nezanechám.

5. Wmřjti chcy též rád mile, abych těžkosti wssek, a ku spasenj přissel, půgdu y do hrobu mile, w kterém být wěčně nemám, GEzjsse nezanechám.

6. Skrze něho zas obžiwnu, když mně to sám spůsobj, ku spasenj probudj, y mikosti geho dogdu, ačkoli prach býti mám, GEzjsse nezanechám.

7. GEzjssi! můg musýss býti, radosti twé wblidám, do kteréž gá wgjti mám, degž abych gi mohl dogjti, s radostj toho žádám, GEzjsse nezanechám.

(546.)

Ach co smutný mám činiti, a co wzýti před sebe, swědomj mé winnj mne, čas ze sna se probuditi, gako Bůh radj wěrným; GEzjsse se nespustjm.

2. Ač těžký křjž y trápennj, na wěřjcy walj se, gakž y mne trápj těžce, wssak nechcy se odkaučiti, neb on wkádne srdcem mým, GEzjsse se nespustjm.

3. Wjm že množstwj hřichů mogich, GEzjsse skormucugj, wssak sem mu předce miký, on hřissnjkům swé mikosti, dá pokánj cinjcým, GEzjsse se nespustjm.

4. Wmruli pak, gen odegdu, z toho swěta bjdnosti, w pokogi do radosti. Wssak wjm, že y w tmawěm

wém hrobě, Pán GEžíss gest swětkem mým, GEžísse se nespustim.

5. Ach Boże můg, rač být se mnau, pokudž w to mjsto přigdu, kdež wěčně žiwý budu, a mau Dussi rač chrániti, tjm nebeským swětkem twým, GEžísse se nespustim.

6. Amen, Amen, můg GEžíssi, rač mi dáti mikost twau, ať se radugi s tebau: a deg z toho swěta zgiti, s wjrau, s dobrým swědomjm, GEžísse se nespustim.

(547.)

ACh Gezu! kamž se mam poditi, stwořenj hřjchy zprzněne, srdce me strachem zemdlene, nyni swé neprawosti cyti; hrozně se lekam pro tebe, když hlas slowa tweho z nebe, mi předstawj, že gsem tě hněwal, newděčny a odbogny bywal.

2. Ach běda! swědomj w te době, cytj horkau bolest ran swych, srdce se boge můk těžkych, w strachu newj samo o sobě! plyňte slzy dnem y nocy, neb hřimagj Božské mocy, ne zaslaužil sem nic, kromě smrt, o kdybych mohl whrobě swym zmizeť!

3. Ach od Boha sem odkaučeny, zděmj přewelmi strassnymi, z wssech mych hřjchů wzděkanymi, nemamť pokoge, potěssenj! giž widjm, že pekko na mne, wypussti ged a střely swe! ach giž Bůh ortel chce wyřknauti, a mne do hroznych muk w wrhnauti!

4. Bůh předemnau zawira nebe, gen huste tmy gsau wůkol mne: Angele pryč gdau odemne: Potěchy ne cytjm w sebe: strach před hřjmanjm mne zgima, kdy mne pekko mocmi swyma nenadale hrozy zkazyti, a s tělem y s dussi shltiti.

5. Gakž mam těch řetězů wgiti, genž ze wssad obkličily mne? Kdož tau mau bjdu odžene? smjmlina saud Božjj přigiti? Což počnu? čimž se wymkauwjm? Že gsem bezbožny, dobře wjm: Zdaž na tisyc tazanj gemu, budu moc dáť odpowěd gednau?

6. Ach

6. Ach Gezu! padam před trůnem twem, genž sy pro swěta spasenj, trpěl přehrozna trapenj, ktobě gdu w pokanj srdečnem. Tys zakona zkořečenj, nepra-wych saudců wyrčenj, chtě mne mdleho wěčně spasyti, račil mile na sebe wzyti.

7. Když gsy, Gezu! smrt mau podstaupil, nakloniw swe hlawy stkwostné, ozna-mils srdce milosstné, dobyls spra-wedlnost, mnes wykaupil; twe krwawe pocenj swate, přemohlo dably pro-klate. Přigď tehda, přigď! mne wybawiti, a ma přestaupenj zhladiti.

8. Ach přigď meranyz a-wazati, zkaz zdj mezy Bohem a mnau, wssaks se, Pane můg, skrz smrt twau račil wěčně se mnau sgednati. Ach gižt nic nechcy či-niti, co se ti ne můz libiti; degž, ať po wsse časy můg Pane, Duch twůg swaty při mne zustane! Amen.

(548.)

ACh můg, BOže, wjš gak mnohé, a těžké gsau mé hřichy, z nichž kdo by mne, teď wymohl zde, žádného w swěté nenj.

2. Bych končiny, země nynj, přessel, chtě sprosstěn býti, kříže mého, wssak wždy geho nelze se mi pozbyti.

3. Protož k tobě, w této době, wzjkám se samému: Ach hněw necheg, w saud newcházeg, Syn twůg mne smjřil s tebau.

4. Máli být tak, a ne ginak, že pro hřich trestat mussýs, tu pal, seč, bj, tam odpust mi, a deg bych se z zkého kák.

5. Trpěliwost deg, od-pust zkost, popřeg srdce po-skussné: Reptánj wzdal, bych nepřehrak, moge spa-senj wěčné.

6. Wčin se mnau, gakž chcess, twému kárànj se poddám wždy, gen nekauč mne, w wěrnosti twé, od sebe Pane nikdy.

7. Gako malý, ptáček milý, do djr stromů, skak, běžj, když se zdwihá, bauře sskodná, genž wsse stwořenj strassj:

8. Tak můg Kryste, wto-čisstě, swé, gá mám k djrám

rám ran twých, w čas vstosti, hřjchů, smrti, dá wám se nacházeť w nich.

9. Tu se schránjm, ač s tělem mým, zde se rozkauc̈j dusse, wssak gistě wjm, že tě vzřjm, má sláwo, w slawném rausse.

10. Sláwa Bohu, Otcy, Synu, též y Duchu swatému: Nic nezauffám, neb dj Pán sám, wěř, budess spasen, Amen.

(549.)

Wdje pro Syna swého, rač se smilowati, nad množstwjm lidu twého, deg se hřjchů káti, a což cizého gest činiti, neb Bůh rácj w ruce mjti, prut, gjmž nás trestati chce, gak Pastýře tak Owce, žádný mu nevteče.

2. Bůh dosti dlauho nás zwal skrz swé wěrné posly, z nás žádný se neozwal, protož pomsty wzrostky, geho metku máme w zemi, gichž wjc gesstě před rukami, rač ge wzdálit od nás Pán, a swau milost sesslat nám, wssak wsse w ruce swé má sám.

3. Diwy welké se dějj, a mnohá znamenj, genž nás obměkčit chtějj, tak wssak gsme zmámeni, že prawdy nechcem poznati, gjž Bůh dáwá w slowu znáti, bychom se obrátili, a za milost prosyli, wůli Božj činili.

4. Nebyko nikdy hůře, od swéta Stworenj, každý sobě čist může, co dj swaté čtenj; Láska, wjra giž wstydka, neprawost pak se rozmohka, Bohač chudého zjrá, a gemu chléb wydjrá, stěwa před njm zawjrá.

5. Kdo může wsse wyčjsti, co swět zkého nynj, swým žrádkem a opilstwjm, pýchau, prachtem činj, Bůh giž nechce přehljdat děl, wiz, by w saud geho nepřiběhl, sye by zatraceneem byl, dábku přissel za podjl, lěp, bys se byl nezrodil.

6. Bůh s Swětem učiniti konec giž vkožil, s přjsstjm nebude dljti, neb se hřjch rozmnožil, tomu blázen wěřit nechce, nýbrž w srdcy swém zkém čechce, nechtějme se lekati, hledme pjti a jrati, skutky dábka páchati.

7. Swět ten nelepssj se nic, předce w spauče wězy, a w zkém se sylj wždy wjc, k pekku rychle běžj, k tomu dábel přiwedl giž, že mnohý tupj na negwyss, Boha, a slowo geho, čka z srdce bezbožného, nenj Boha žádného.

8. Giž k kořenu stromu Pán, sekeru přikozil, gak swědčj nám swatý *Jan, by geg w ohni složil, sstastný, kdož to w srdce wzkládá, swé dauffánj w Krysta skládá, wždycky dobrě milugc, nad tjm se Bůh smilugc, sláwu wěčnau daruge.

*Kap. 15, 2. 6. Matt. 3, 10.

9. Proroctwj Spasytele, giž naplnilo se, wěř tomu každý cele, a deg pozor na se, by se wždy pobožně chował, a Krysta w srdcy zachował, nebo newjss w který čas

čas wywrácen bude swět zlý, gakž znj prawý Bozj hlas.

10. Wssak wssecko giž gest skryto, před zkau swěta zběři, aj na to hledět ljto, když tak heyřj, sstwořj; Zbožj časného hledagj, na wěčné zapomjnagj, o nebe nepečugj, pobožné potkačugj, a tak žiwot stracugj.

11. Bůh nemá zaljbenj, w smrti bezbožného, neb dak na wykaupenj, Krysta Syna swého, genž nás krwj swau ocistil, mocy Ďábla, smrti zprostil, milost Božj způsobil, žiwot wěčný nám dobyl, aby każdý spasen byl.

12. Protoj Křesťané milj, přestaňmež hřessiti, w tuto nynějssj chwjli, začněm se lepssiti, a Boha prossme za milost, aby měl nad námi ljtost, pro Krysta Syna swého, Spasytele nasseho, wždycky požehnaneho, Amen.

(550.)

Bože Stworiteli, Otče nás přemilý, tys Pán mocný, tys Pán slawný, wraucně žádám, k tobě wołám, w me bjdě spomoz mi.

2. Wjss, že w tebe dauffám, wssaks wssewědaucý Pán, ohleduj se, ach slitug se, milostiwě, ljtostiwě nade mnau smilug se.

3. Wjm že twá prawice, spomáhá negwjce, wssem nemocným, wssem saužených, wuchlým, smutným y raněným, zwlásstě srdcým zemdlených.

4. Giž k slitowánj čas, přissel, wyslyss mug hlas, jessli Boże, ze Syonu, pomoc ku spasenj hognau, mně zarmaucenému.

5. Boże Spasyteli, hřjchůw sprostiteli, tys lekař mug, tys Pán Bůh mug, wykupitel, a Spasytel, gá sem pacyent twug.

6. Protož ó Gežjssi, lekař neglepssi, přispěg k spomozenj, bud dussi, těla přitomný, přispěg w den přshodný.

7. Tobě nemožného, nic nenj, znám toho: rcy slowjčko gen toliko, mě neduhy, w těle, dussi, wzdrawjss hned wssecky.

8. Boże Duchu Swatý, Otcy, Synu, rowný: Posswěcug mne, ochraňug mne, w wjře prawé, kásce stálé, twými dary wěčné.

9. Deg prospěch w prácech mých, posylnug mne sám w nich: Gak w Duchu wnjch, tak w tělesných, řjd a sprawug, milost darug, obhagug wssech wěrných.

10. W křjži trpělliwost, pospěg y zmužilost: Bych neklesal, a ne zauffal, w nemocech mých, w bjdách mnohých, než w tobě wždy dauffal.

11. Při hodině smrti, ať gest mé wzdechnutj: O Gežjssi, me spasenj, přispěg spjsse, tak má dusse, wegde w žiwot wěčný. Amen.

(551.)

G. Pane přispěg k mé pomocy.

Bože! wyslyss modlitbu mau, myssl y žádost pokornau,

přigmi prosby Ducha mého, pro Gežisse Syna twého.

2. Nepřistupug se mnau k saudu, neb osprawedlněn nebudu mocy giž nalezen býti, rač mi milost učiniti.

3. Nebo twé milosrdenstwj, zsnjmá nássich hřjchůw mnozstwj, a to nedá zahynauti, do propasti ohně gjti.

4. Za twá hogná dobrodinj, wzdám tobě djkú činěnj, bud twé gméno pochwáleno, wždy na wěky zwelebeno. Amen.

(552.)

Člowěk gsem welmi stráppený přjčinau hřjchů mých: Ze newjm co mám činiti, pro mnozstwj skutkú zlých: O Boże sám swau milosti, popřeg trpěliwosti, odegmi odemně mysl zkau, a deg ať činjm wždy wúli twau.

2. Tebeť sem welmi rozhněwak, k tobě swé zřenj mám: Gakaus na mne těžkost wkozik, to gá giž dobře znám: Ze sem proti twé milosti, wssecko zle w swé mkadosti páchak, žjw gsa bez rozumu, a to wsse k wúli Diábku zlému.

3. Boże ty znáš nedostatek, y mě ponženj: Rozpomeň se na sliby swé, zbaw mne zahanbenj. Gindeť nežádám pomocy, kromě twé Božské mocy, nepřipomjneg hřjchů mých, neboť se gá držjm slibú twých.

4. Lest Diábelská mne podwedka, po niž sem postaupik: vznak sem to welmi dobře, že gsem giž přestaupik Twá, Boże mág, přikázanj, hoden sem zatracenj, wssak mně těssj smrt newinného, Gezu Krysta Pána mjlého.

5. Komuž to dáš, aby pozuak tebe býti Pana: Že gsy pokánj činjcým dán gistá obrana: Kterj za milost žádagj, gistau w tom wjru magj, že gim odpustjš hřjchy sám, gako neymilostiwěgssj Pán.

6. O wzhledniž twýma očima, Pane milostiwý: z wysosti doku na zemi, Boże litostiwý: Zádám za wyswobozenj, y žiwota změnénj, bych mohk ginák w tomto swěte, žiw býti wždy w ctnostném žiwotě.

7. Litúg Pane služebnjka, welmi giž padlého: ortelem twým nesaudiž mne, člowěka bjdného: Tobeť se dáwám na milost, odegmi diábelskau zlost, popřeg mezy wolenými, radowati se spolu s nimi.

8. Nic lepssjho w tomto swěte, než tobě skaužiti: Degž mi Pane wkaždau chwjli, po tobě kaužiti, nemohuť nic bez tebe, učiniti sám z sebe, než mi z těžkosti pomúžeš, k rádosti wěčné dopomúžeš.

(553.)

Spuffám w Boha w mém nesstěsti, že mne on potěssj, mne smutného, truchliwého, w radost swau obrátj.

2. Ale wssak giž na tom swěte, nižádného nenj, kdožby o mně staross snássek, krom sám Bůh gediný.

3. Nižádnému, genom gemu, swau

swau nadĕgi skládám, nebo toho wjm zagistĕ, žeť mi spomůže sám.

4. A proč žebych měk zaufati, proti tobĕ Pane, neb wjm že láska twá při mně, na wĕky zůstane.

5. Ey Pane nepohljdegže, na mě prohřessenj, nebo w swĕtĕ žáden nenj, kdožby nebyl hřjssný.

6. Litugi gá toho hořce, že sem tĕ rozhněwal, maruoť swĕtskau zde na zemi, wjce sem obljbowal.

7. O Bože můg! giž gá tobĕ, chcy wĕrně slaužiti, pokudž koli na tom swĕtĕ, budeš mne živiti.

8. Račiž mi byti přjtomen, wdne take w nocy, Angely twými swatými, w cestach ostĕhati.

9. Litostiwý wĕčný Bože, rač mne vslyssĕti: odpustiž mi hřjchy moge, zde na tomto swĕtĕ.

10. Abych mohl w wjře prawé do konce trwati, když na horách, neb na wodách, budu se křtiti.

11. A když budu vmjrati, rač přjtomen býti, a mau dussi, ó Gežjssi, račij k sobĕ wzýti.

12. Amen, Amen, miký Pane, rač mi to popřjti, abych mohl w twém Králowstwj, s tebau radosť mjti.

13. Když sem tyto werse zpjwal, na Boha sem wokal, a mau dussi, ó Gežjssi, w ruce twé sem oddal, Amen.

(554.)

W samém Spasyteli spasenj.

Daufánj swé w samém tobĕ, Gežjssi Kryste skládám: W žádném nikdež giném sobĕ, potĕssenj nežádám. Neb wjm, že žadného nenj, ani w nebi ani w zemi, kdožby mi mohl spomáhati, mne zastati, ta cesti musý tobĕ zůstati.

2. Hřjchů mých gest těžké břjmĕ, a tlačj mne bolestnĕ; slitowánj vžjw při mne, a z nich ó wykwitůg mne! A rač wepsati w regstra swá, že splacena giž wina má: Pak mne vkaž Otcy swému, kaskawému, nebť sem wwĕřil slowu twému.

3. Degž skadce mým wnitřnjm smyslům, cýtiti skrze wjru, twé zaskuhy k nassjm hřjchům, přesahugjcý mjru: bych milowal negwjce tebe, pak bližnjho tak gak sebe, w den skončenj sessli pomoc, ai smrti noc, dĕsyť nemůž, ni dábelská moc.

4. Buď chwála Otcy wĕčnému, na wĕky wĕků dána; s nim na trůnu sedjcýmu Synu také zpjwána:

wána: Buď tězy Duchu swatému, Poswětiteli nassemu. Gehoz mikost buď wzdy při nás, w kazdy zdečas, a potom nás y wěčně spas.

(555.)

Z 2 Kor. 5, 19. 20.

Gako: Wssickni lide kteriz spite.

MY lide prawé kagicy, Pana Boha se bogicy, a swych se hřichů děspcy.

2. Znegtez, zeť se Krystus snizik, by se hřissnik k Bohu blizik, a snim se srdečně smiřik.

3. Skrze prostředky zřizene, služebniky smkauwy nowe, Krystem k tomu nařizene.

4. Aby w swěte misto něho, magice tu moc od něho, mířili lid s Otcem geho.

5. W gednotu geg wwodilj, gedni s druhymi pogilj, cyrkew geho hromazdilj.

6. Neboť gsau na to poskanj, aby hřissne ku pokanj, wzbuzowalj bez přestanj.

7. Byť se hřissnj w tom seznali, že se w smkauwě zawazali, Bohu, kdyz gsau Krest přigali.

8. Wnij dluzni se obwinitj, do smkauwy se nawratitj, wssickni, kdoz chti w nebe gitj.

9. Na tot se gest wkázaka, mikost Boži wssem zgewika, by kazdy obeckl se dábka.

10. Swěta, těka, bezbozno-sti, wssech swětskych, hřissnych marnosti, wnichz swět opkywa w hognosti.

11. Kteriz gsme se poswětili, slibem Bohu zawazali, podegmez se geho wuli:

12. Nebť mame wěrneho swědka, Krysta, wěrnych mikownika, smkauwy nowe prostředníka.

13. Kteryz hněw Boži wkogik, zuřiwost geho spokogik, nas na wěčnost s sebau spogik.

14. Běztez k němu narodowě, zadagic te smkauwy nowe, prosy was geho poskowě.

Isaj. 65, 2. k. 62, 6. 7.

15. Zachutnegtez gho přeskadke, berte na se břime lehke, odpočinutj nagdete. Mal. 3, 10.

16. Snaztez se mu poddawatj, před nim pokorně padatj, slibugic ho poskauchatj.

17. A ony wam sliby naplnj, drahau mikostj obdarj, swědectwjm swatym wgisti.

18. Že chce na wěky spasyti, hřichů wic nezpominatj, ktomu hognau radost datj.

19. Taki chudj opowrzenj, zde od swěta potkačenj, přigmau w nebi oskawenj.

20. Budauť radostj plesatj, chwaku weselau zpiwatj, s Krystem wěčně kralowati.

21. Degzto Krystě wěčny Krali, bychom smkauwy ostřihali, slawnau korunu přigali, Amen.

(556.)

Gako: Kdo se Pánu Bohu podáwá.

GA bjdný čkowěk, bjdný

dný hřissnjk, ted před twáři Božj stogjm: Bože! Bože! nebuď protiwnjk, newcházeg w saud s djtětem swým, ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

2. Ach gak přesmutné gest srdce mé, pro množstwj mých neprawostj: O deg dogjti milosti twé, mně kličenému tesknostj; ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

3. Skyss, ach wyslyss mé smutné kkánj, o milé srdce otcowské! odpusť wssecko mé prowinénj, a wlew bolestj těžké; Ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

4. O dokudž mam taužit daremně? Což neslyssjss, což neslyssjš? gakž můžess snést ten křik ode mne? Co bjdný hřissnjk dj, gen slyss: Ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

5. Zle gest s ranami syce mými, gež nezhogi krom tě giný: Ach milost, milost swau prokaž mi, nebť nedám dřjw zpočjnénj: Ach smilůg se, ach smilůg se, smilownjče! w tomto čase.

6. Ne gakž sem zaslaužil odplacůg, nepřičjtegž mi hřjchů mých: Ach Otče Otče! ssanůg, ssanůg, přigmi mne w počet djtek swých: Ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

7. Rcy gen slowo, y hned žiw budu, rcy ať gá hřissnjk vslyssjm: Gdi odpaussťm tobě winu twau, gdi, a nehřeš s životem swým: Ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase.

8. Gsem wyslyssán, nepochybugi, wyslyssán gsem bez pochyby: Neb w srdcy radost vcytugi, tak dokonám své modlitby: Ach smilůg se, ach smilůg se! smilownjče w tomto čase, Amen.

(557.)

Gako: Ach můg Bože s nebe.

SAk mnoho žalosti, přetěžkych bolestj, s hlaučiko se w srdcy mem, pro hřjchy obtiženem, počtu gich newidjm, začež se y stydjm.

2. Y we dne y w nocy, s nasylnau swau mocy, stale wždy na mně kwapj, a swědomi me

trapj, nemam potěssenj, pluy gsem zsauzenj.

3. Rikam y kdyż wstawam, y kdyż k snu se dawam, ach brzo-lita żakost pomine, a zas radost, w srdcy mem se nagde, o kyż tim dřjw přigde.

4. Y to mi se mění, kdyż chcy potěssenj, z swětskych rozkossj brati, po gednau mi se trati, neb migi gako dym, na kratce ge widjm.

5. Konec gich gest żakost, negsau nezli marnost, kdoby z lidj w ně daussak, tudiżby sobě zaussak, nechcyl gim wěřitj, a sebe swěřitj.

6. Sstěsti me zakkadam, a naděgi sskadam, w tobě Boże gedinu, krom tebe żadny giny, nemuż mne těssitj, smim se tim chlubiti.

7. Vtrpenj tweho, Syna gedineho, neb hněw twůg vkrotilo, a s tebau mne smířilo, tak twé sprawedlnosti, stako se zadosti.

8. Lásska mne obgala, a s tebau spogila, kterez mi Syn twůg dodal, kdyż gsem byl gesstě podal, wzdalen gsa od tebe, přisel pro mně z nebe.

9. Cestau mau gest k tobě. Zanecheg mne sobě, ať se s tebau wżdy kogim, a smutku se nebogim, w srdcy mem přebyweg, nikdy se nestryweg.

10. Sseredny hřjch Panstwj, a swého tyranstwj, nechť wic neprowożuge, a mne nezarmuenge, Duchem twým mne sprawůg, padkého naprawůg.

11. Y etnostmj swatymi, zdob mne, ať njmi, okrasslene srdce mam, kaletj ho wic nedam, swětu vlisnemu, a dábku chytremu.

12. Jakess swět prowodj, dábek lidj swodj, nedeg mi gim sslaużitj, nebť bych nemohl taużitj, Boże můg po tobě, a sskodil bych sobě.

13. Těku můle nedeg, nechť twau wůli zna, deg, plnjť gi s ochotnostj, a wystřihat se zkostj, času wsselikeho, držeť se dobreho.

14. A tak sam pro sebe, wed mne wżdy do nebe, abych s tebau mohl byti, a żakostj pozbyti, dossel potěssenj, po zdegssjm trapenj.

15. Risse twá nebeska, Angelska y lidska, degż ať se semnau spogi, w tom radostnem pokogi, degż tě tam chwálitj, wěčně s nimi ctitj, Amen.

(558.)

O. Takto woła sám Syn Bo.

Jaki gest mojné, o swěte ko mé! kdyż před očima twáři twé, wssecko se musý třásti, abych gá, bjdné stwořenj, mohl vgjť tweho trestánj, pokut hřjchů se ztrásti?

2. Co sem wjc, než popel, blato? tělo mé gest trá va,

tráwa, mláto, co gest wssecken můg žiwot? Což z toho, když y wssecko znám? což wlastné? wsse což koli mám, to má od něho pů-wod.

3. Gá sem mizerny čerw země, býlina, gjž wjtr žené, a sem y tam obrácý: Když twá wssemohaucy ruka mne se gen mákо dotýká, newjm, kde mam wtécy?

4. Boże, gá sem nic, tys ten Pan, genž mi z bjd pomocy můž sam, můg žiwot w tobě stogj: Když mne twa ruka zde děsý, milost pak twá mne netěssj, kdo gest, genž mne zahogj?

5. Tys wěrný, gá přewrácený, tys pobožný, gá ničemný; gistě se stydět mussým, že w takowém stawu zkosti, z twé ruky a z twé sstědrosti, mám to wzýt, o čež prossým.

6. Hned sem od mogeg mladosti popauzek tě k hněwiwosti, w hřjssjch sem se narodil; gestli mne ty w twé wěrnosti, ne wýswobodjs z mych zkosti, hle! gak bys mne obsaudil!

7. Protož odemne wsse chlauba budiž wzdalená co zhuba, ty gen musys cten býti: popřeg, ať se wždy obrácý Duch můg k tobě že wssj mocy, tě se sylně přichytj.

8. Neb gestli sem też co mjnil dobrého, někdy wčinil, to z tebe pocházelo; y za to djkú činěnj přinássjm, chwály zpjwánj. To gest také twé djlo.

(559.)

Na swau Notu.

Ať w prawdě wyznawam, a srdcem swým ktomu přiznáwam, že gsem w hřjssich zplozeny, plyne pramen z srdce mého, hřjchu welmi sskodliwého, wssecken gsem zmařeny.

2. Ach wůle ma nenj, schopna k wůle Božské naplněnj, winnj mne zakon z toho, pokuty mi předstawugie, a přisnosti stale hrozyc, Boha zuřiwého.

3. Nic při sobě nemam, čimbych hodnost swau prokazal, to znam, činimlj co dobrého, nemam w tom dokonalosti, anj žadne sprawedlnosti; ach nesstěsti mého!

4. Dokonalost z Krysta lidem dana bywa, wec gest gista, ta ge s Bohem pokogi: nebudulit ga gj mitj, těžkeť bude switězytj, klesnu gistě w bogi.

5. Win y dkuhu mého, wic gest nežlj zrn pisku mořského, ach

bolest nad bolestj, budelj se Bůh můg chtitj, podle prawa na mně mstitj, gakj to gen mam snesti!

6. Rozpomeň se Pane, nechť se semnau dle zamkauwy stane, nechcess smrti hřjssneho, vděl mi z Krysta mikosti, a oděg mne sprawedlnosti, potěss mne bjdneho.

7. Zawolak mne k sobě, Syn twůg, o nech tej wede mne k tobě, abych z stolu twych hostj, padagicy drobty zbirak, wic bolestmj se neswirak, věčn tej z mikostj.

8. Ach Syn marnotratny, k tobě Otče wracugi se smutny, tys Otec, přigmi dité, prw nez w hkadu swem zahynu, ne wzpomineg na mau winu, pospěss, o pod hbité!

9. K tomu mi raucho deg, swatych etnosti, a nim mně přinděg, abych nahy nezustak, a byk s twymi wolenymi, s Angelky Duchy čistymi, o bych se kujm dostak.

10. Amen nechť se stane, až se s nimi radosti dostaue, po zdegssim pracowanj mně w wssem w tě dauffagicym, a duwěrně zadagicym, tweho smilowanj, Amen.

(360.)

Gerusalémsky Král Dawid hřjssný, když skyssel Proroka, gehoz Bůh poslak, aby ho trestak, Bozjho Nathana, z hřjchu těžkého, cyzokozněho, gimž rozhněwak Boha.

2. Gak zakostiwě, welmi pkačliwě, stál před twářj geho, wyznáwagice, a želeagice, hrozně pádu swého: smilůg se Pane, slitůg se Boze, z dobrodinj swého.

3. Rač pohlednauti, a wzpomenauti, na mikost welikau, ktera tuzs činjwak, a prokazowak, hřjssnému čkowěku, rozpomeniž se, Boze slitůg se, zhkad mau winu těžkau.

4. Gak přewelikau, zakost přetěžkau, na swém swědomj mám, že gsem tě Pána, wěčnėho Boha, tak těžce rozhněwak, nemohu nésti, welké bolesti, obrat se ke mně sám.

5. K tobě se swému, wěčnému Bohu, gá hřjssný utikám, z hřessenj mého, welmi těžkého, tobě se wyznáwám, dłužen gsem summu, welmi welikau, zapkatit čim nemám.

6. Krom hřjchů zkostj, wssech neprawostj, ginėho nic nemám, nenachazym se, než w nečistotě, počaka mne matka má; prawdu mikugess, hřjchy zhkazugess, žadá tě Dusse má.

7. Hřjchowė mogi, ač gsau wetcy, wssak wždy wokám k tobě, předrahau krwj, Pane GEzjssi, rač obmyt hřjchy mě, Ducha swatého, a čistotného, stwořiž we mně Pane.

8. Obmyty budu, když mikost nagdu, z skowa twého Pane, nad snjh bjlegssj, a zčetedlnėgssj, hned bude srdce mé, stwořenj twého, ač nehodného, nezamjteg Pane.

9. Ljto-

9. Litostiwý gsy, prawdomilowný gsy, smilug se nade mnau, rač mi sjbiti, a wyssliti, že zhkadjš winu mau, wkaž zřetedlně, milosti swau Pane, obratiš se ke mně.

10. Což včiniti, a rač splniti, skrze newinného, Beránka toho, přepokorného, Krysta Syna twého, obmyg hřichy mě, a přiwed k sobě, do Králowstwj twého. Amen.

(561.)

Gako: Gak pěkně swjti dennice.

Křesťanek.

GEzissi drahý, smilug se, kmene Dawidu slitug se, neb jem opět prohřessil: wznáwám mé prowinění, prosým deg mi rozhřessenj, abych dussi potěssil. Ach deg, popřeg, twé mikosti, w mě těssikosti, mug GEzissi, nech ať gsem audem w twé tjssi.

3. Ach gak bych se gá nermautil, když twug rozkaz sem přestaupil, a mnoho zkého spáchal: Gakž mám mit weselé srdce, neb gsem wsseho zkého wůdce, a s swětem sem se smjchal: hřichy, pýchy, a co zkého, podwodného, sem gá činil, a nikdy dobře nemnil.

5. Ach mlčeti gá nemohu: neb sem zhřessil proti Bohu, kterýž gest mug Stwořitel: Ach nastogte, co sem činil, že sem tak zle s nim gá mjnil, co řekne mug Spasytel? gen gest, neřest mé činěnj každodennj, ach Boże mug, gá negsem wěrný slauha twug.

7. Ach gak pak nemám plakati, a hořce k nebi wzdychati, neb sem Křest mug přestaupil, přjsahu, kterauž sem činil, ach nikdy

GEzis.

2. Mjlé djtě proč se rmautjš, wssak ty to dobře znáš a wjš, že sem tebe wykaupil, za twé hřichy a neřesti, kterýž sy mohl kdy prowěsti, gá sem tě pekla zprostil, má krew, odew gest hřichů twých přewelikých, čiň pokánj, chcy wždy patřit na twé kkánj.

4. Mlč mě djtě, pohleď na mne, a stug wěrně wzdycky při mně, neb gsem gá twé spasenj: Proč se rmautjš, proč nářjkas, wssak mé předrahé rány más, w nich nagdeš ochránenj, gen stug, kdo mug slauha wěrný nepodwodný, každe chwjle, gá chcy tě chránit wždy mile.

6. Nepkač, nepkač, nenařjkeg, gen wjru sylnau kemně měg, neb sem tě s Bohem smjřil, pro mné tě Bůh chce mikowat, a nad tebau se slitowat, gen abys we mně wěřjl, čistě, čistě tě kečiti, očistiti má krew muže, neb gsem gá Saronska růže.

8. Mě djtě, prawda sjce gest, žes mi přidal welkau bolest, skrz twau hognau neprawost: Než gá wssecko zapomjnám, když gá

Křissnjk.

nikdy sem gi nesplnik, tak sem Dussi obkaupik: Ach gak, gá pak, nemám plakat, sobě stýskat w tuto chwjli, wssecko pekko na mně cýlj.

9. Ay hle na mně tkuče Mogžjš, cos včinik, zdáliž newjš? nesplniks přikázanj: Ach kam vtéct, co počiti, ach kam bežet, ec začjti, kdež gá nagdu zastánj! hlučj, zwučj ti hřichowě, Otrokowě, ach gá newjm, při mě smrti co odpowjm.

11. Protož mům Immanueli, wsseho swéta Spasyteli, přigmi mau smutnau Dussi: Pod twá křjdla a ochrany, genž gsau twé krwawé ráný, gakož na Pána slussj, twům pot, žiwot gest přemocný, a tak platný proti dábku, a geho wěčnému pekku.

13. Wjteg, wjteg můg Beránku, genž se běreš z twého stánku, a chceš w mně přebýwat: Ach to gest welika Mikost, dábku pak wěčná gest žakost, že ty mně chceš mikowat: co dám? Nemám, gen mě srdce, horjprudce, s káškau k tobě, přigmi ho mikostně k sobě.

15. Amen, Amen, nech se stane, giž gsau ruce na to dáne, že se máme mikowat: hřjchů se giž budu báti, a při tobě pewně státi, w dábku odporowat, pewně, sylně, můg GEzjssi, gá w twé ržssi chcy bogowat, a tě wěčně oslawowat.

GEzjss.

gen twé pokánj mám, slibugi tobě mikost. Tys můg, gá twůg gsem a budu, až gá přigdu, a tě wezmu, do Archangelského domu.

10. Nic se Mogžjsse nestrachům, toliko sylně při mně stům, gá geho zkořečenstwj: sem zkazyk mým wtrpenjm, také y slawným wzkřjssenjm: přigaw twé zkowěcenstwj. Buď gen, kámen newstupný a protiwný satanássi, kterýžť wssecko zké přinássj.

12. Tak gest, twům gsem Immanuel, pro twé dobré ga sem přissel, bych tebe sobě zyskal: Gá sem ta prawá dennice, a Otce mého prawice, proč bys sobě tak stýskal. Pěkně, krásně, má dussičko, hokubičko budu tebe, mikowat gako sám sebe.

14. Ach srdce, srdce gá mjnjm, neb gá wždycko po něm taužjm, abych ho mohl dostáti: když gá gen wérné srdce mám, od tebe wjce nežádám, chcy tě wždy mikowati, deg mi, welmi srdce wraucné a wpřjmné, každé chwjle, mně bude nad zlato miké.

16. Amen, Amen, tak gá prawjm, a s Angely ten den slawjm, že sem zyskal dussi twau: hřjchů twých wjce pamatowat, nebudu, než tě mikowat, ay hle! tu más ruku mau, chcy tě, djtě, koljbati, ostřjhati, každodenně, a k sobě wzýt potom slawně, Amen.

(562.)

G. Gežíš, Pán žiwota mého.

GEžíšši! kteřýž sem Duši, smrti swau přeboleſtnau, z temné ſatanáſſe ſkreyſſi, (a w hřjſſich welmi bjdnau) mocně ráčil wytrhnauti, a otom mi oznámiti, ſkrz twé ſlowo přjgemné, bud gen potěſſenj mé.

2. Poněwadž ſy hledal wěrně ſwé owečky ſtracené když běžely zkořečeně, do pekelného ohně. Tys ſatana potkačitel, smutných hřjſſnjkůw těſſitel, kteréžs ráčil wokati, y gá muſým přigiti.

3. Ach gá ſem to hřjſſné djtě! ach! gá bludjm dalece, při mně nagdeš náležitě neſprawedliwé ſrdce. Mé myſſlenj y dychtěnj geſt Boha opowržen, dokonale zle žiw ſem, y bezbožně wſſjm časem.

4. Pane! muſým gen wyznati, nepřebywá dobré w mně, což ty welješ wykonati, předſtjrám to Duſſi mé. Ale krew, tělo přemocy, a dobré k ſkutku přiwěſli, gak má býť, to gen mjnjm, co nechcy, to wždy činjm.

5. Ach Pane! mně známé nenj, gak geſt mnoho hřjchů mých: Neb ſem na myſli zraněný, ſkrz hřjchy a boleſt gich. Srdce geſt mdlé od ſtaroſti, ach! odpuſť tagné hřjſſnoſti, nepřipomjneg zkoſtj, genž tě hněwaky doſti.

6. GEžíšši! račiš obmyti, mé dluhy wlaſtnj krwj, Spaſyteli! degž ſlaužiti, to wſſe k ſwému Spaſenj. Poněwadž ſy tak ztryzněný, s hřjchy na křjž powěſſený, ach! propuſť mne w ſwobodu, tak do ceka twůg budu.

7. Poněwadž mně předěſſugi, pekło, ďábla wkrutnoſť, mnohdykráte powzbuzugi, a wedau mne w odpornoſť. Takže téměř ze zpod ležim, degž Pane! ať gá wjtězým. W tobě geſt mé daufánj, ſproſť mne pochybowánj.

8. Twé drahé rány červené, hřeby, hrob y koruna, twé nohy tuze ſwázané, wzdalugj kánj mnohá. Twé trápenj, pot krwawý, bjtj, modřiny a ſrámy, muka,

muka, vzkost, pychanj, wždycky gsau má kochanj.

9. Když na saudu musým stati, odkud nelze vtecy, račiž ty mne sám zastati! vgmi se mne twau řeči. Činiž sám proměnénj, bych tak nebyl odsauzený: kdož by po lewicy stál, nikdy sem ho nepoznal.

10. Ty zpytuges mé bolesti, poznáwáš y trápenj. W srdcy mém nic nechcy nésti, než gen twé vmučenj. To srdce s pláčem smissené, drahau krwj pokropené, twau, wyljtau na křjži, dáwám tobě GEžjssi.

11. Nu gistě wjm, že spokogjš, mé zraněné srdomj, wérnost swau při mně naplnjš, gaks powědél w swém čtenj. Že na té ssiroké zemi, nemá býti zatracený, žáden, ale živ býtj, budeli gen wěřiti.

12. Wěřjm Pane! pomoz mdlému, a nedeg zahynauti, ty sám dáš moc nemocnému, když mne hřjch, smrt kormautj. Twé dobrotě chcy wěřiti, pokud wesele patřiti, budu w tě, po těžkosti, w té přesladké wěčnosti. Amen.

(563.)

GEžjssi negskadssj, můg potěssiteli! ty gsy můg Bůh a Pán, můg wykupiteli, kterýhodně tresceš swé milé stwořenj, rač být milostiwý, deg mi potěssenj.

2. Ach gak gsau přetěžké, Pane, pokuty twé, ale wjc gsau těžké, ó Boże, hřjchy mé, kterými gsem tebe gá přjlisš obrazyk, wolám k tobě, Boże, abys mne potěssil.

3. Co gest za přjčina mého prohřešenj, že sem nezachował twého přikázanj? * hned od me mladosti gá sem se zle chował, protož Pane milý, hodněs mne potrestal. * Mich. 6, 3 4.

4. O račiž to dáti, Boże ljtostiwý, aby Duch twůg swatý byl wždy při mně prawý, abych přikázanj twá w srdcy swém nosyl, a tak tebe Boha wždy za pomoc prosyl.

5. Bych sobě nezauffal, w této mé těžkosti, kterau snásseti musým pro mé neprawosti, kámen těžkých hřjchů wrž w moře milosti, a na wěky nikdy nezpomjnegž zkosti.

6. Vzkost

6. Vzkosť mile snášjm, a wyznať to muſým, že mjſto roſkoſſi, welkau žalosť noſým, ale tebe Boha, wždy za pomoc proſým, že tý mne spomůžeſs, tomu giſtě wěřjm.

7. Sám gſem gá též prá wě přjliſs vzmařený, gako ſtrom zelený, mrazem opá lený, wſſak že k tobě wo kám, Gežjſſi přemilý, rač pohlednauť na mne, deg mi potěſſenj.

8. Freſuňk welky magjc, k tobě ſe vtjkám, s knjže pokoge, tě za pomoc žádám: Neb gſy ſam lekařem, Kry ſte miloſrdny, mně owcy ſtracené, rač býti přjtomný.

9. A ten bjč ode mně, račiž pryč odgati, nimž mne káráſs přjſně, že gſem hřj chem gatý, ten wjm, že o degmeš, když twá wůle bu de, olege naleges GEžjſſi, w rány me.

10. Budu Pane! tobě, giž wěrně ſlaužiti, pokud koli w ſwětě, budeſs mne žiwiti, gméno twé přeſwa té budu welebiti, za twé da ry hogné, tobě děkowati.

11. Ey rač obrátiti, ſwau ſwatau twář ke mně, Ge žjſſi přemilý, ó nezamjtegž mne, twá ſwatá welebnoſť rač můg pláč ſlyſſeti, tak po této pſotě, rač mne k ſobě wzýti.

12. Rač to včiniti pro ſwé ſwaté rány, které ſy podſtaupil, za wſſé lidſké Syny, ach po tomto mar ném, bjdném putowánj, degž nám s tebau Kryſte, wě čné Králowánj!

13. O Pře-ſwato-ſwatá a blahoſlawená, Trogice gediná, kterás nerozdjlná: gak Bůh Otec, tak Syn, ſpo ku y Duch ſwatý, račiž nám wſſem k tomu, ſſaſtně po máhati! Amen.

(564.)

Negbezpečnèggſſi wèc, wždycky pokánj činiti, a w noh Spa ſytele leže, miloſti hledati.

G. Boże wèkú wſſemohaucy.

GEžjſſi ſláwo negwyſſſſj, ſtudnice wſſj miloſti: wtočiſſtě tém neggiſtſſj, kdož ſe swých děſy zboſtj, Ach wiz mne gak obtjžen gſem, ſpá chaných neprawoſti ghem, kteréž mne k zemi tlačj.

2. Na hřjſſnjky zaoſtře né,

né, zákona twého střely: Zwazky we mně, a zraněné, swědomj mé sewřely: Newjm rady, kam se djti, newjm sobě co počjti, ó smilůg se nade mnau;

3. Smilůg se sám pro swé gméno, wssaks pak Spasytel hřjssných: Preč wezmi hřjchů břemeno, s nimžs sám klesal w mukách swých, nedeg mi w hřjssjch zaufati, pomoz ať mohu daufati, pomoz můg Pane wěrný!

4. Když mi na paměť přicházý, co sem kdy gak žiw páchal: Hrůza se mi w srdcy sázý, že mne hřjch sobě zkákal, gehož oslýdkem gsem gatý, pauty geho tuze spiatý, co wězeň k smrti gisté;

5. Wssak srdcy mému odtucha, z slowa twého swatého pochází, wnitř twého Ducha působenjm samého: Když se každému slibuge milost, kdo sobě libuge, pokanj srdcem wraucým.

6. Gá tedy poněwadž cele, přestati mjnjm zlého: Pročbych tebe neměl směle, za Spasytele swého? Ay ted sem w srdce skrausseni, ó ať giž mám rozhřjsseni, co Dawid a Manasse!

7. Před tebau se rozprostjrám, w ponjženém srdcy swém: Sám w sobě se těžce swjrám, a wssak daufám w slibu twém, že cožkoli přigde k tobě, ty wen newywržeš, sobě nýbrž zachowáš wěčně.

8. Nezawržeš ani mne, wjm, od twáře swé milosti: Twá řeč gest Amen, gist gsem tjm, a mám giž na tom dosti. Gen sám přispjweg mé modlobě, a wjru mau wtwrd w sobě, proti wssem pokussenjm:

9. Nasytaneli kdy gaký bog, a w mém swědomj rána, sám ranami swými mne hog, bud z smrti w žiwot brána: A když pak wygdau má léta, wezmi mne pokogně z swěta, w obor wywolených swých.

565.

Gežjssi wěčný Bože, wssecka má naděge, mýt dauffánj w tobě máme, při každe hodině, Gežjssi wěčný Bože.

2. Gaks

2. Gaks mne ráčil trestati, znage mne hřjssného, neopaussťegž, nezamjteg, nynj sstauhy swého, GEžjssi &c.

3. Nebť sem welmi prohřessil, tobě se wyznáwám, smilůg se Pane, nade mnau, za přjmlauwu žádám, GEžjssi wěčný Boże.

4. Degž mi to wěčný Boże, ať wssecka žalost má, skrz tě gest Boha samého, w radost obrácena, GEžjssi &c.

5. Račiž mi milost dáti, ke wssemu dobrému, nebť se newjm kde wtecy, než k tobě samému, GEžjssi &c.

6. Ze wsseho srdce swého, degž abych tě poznal, a twau zde wůli wždy plnil, ač sem dlauho měssťkal, GEžjssi &c.

7. Gá znám, že hodně trescess, každého člowěka, zwlássť koho sobě mjti chcess, (bjdného hřjssnjka,) Gežjs. &c

8. Častokrát k tobě wolám, neb gsy ty mocný Pán, wssemohaucý, ó Boże můg, spomoz mi z toho sám, Gežjssi wěčný Boże.

9. Hoden gsy chwály gistě Pane GEzu Kryste, w mau giž poslednj hodinu, smilůg se nade mnau, GEžjssi &c.

10. Hanebně sem prowinil, wssecko sem zlé činil, proti twé Božské milosti, pássic neprawosti, GEžjssi &c.

11. Wsslyssiž mne bjdného, welmi ztrápeného, degž mi w sobě potěssenj, wssak gsem twé stworenj, Gežjssi &c.

12. Budiž při mně s swau mocý, we dne také w nocy, nezahánegž mne od sebe, snažně prosým tebe, GEžjssi &c.

13. Abych sobě nezauffal, spasenj nezmrhal, degž mi GEžjssi swau milost, potom wěčnau radost, GEžjssi wěčný Boże.

(566.)

Gak. Gát Pane Kryste dobře.

GEzu Kryste genžs studnice, neobsáhlé milosti: Popatř gak gsau mne welice, obklíčiły wzkosti: srdce mé přeostré střely, raniły také swědomj, hryzauc mne bez přestánj.

2. Smilůg se nade mnau, zprost mne, břemene tak těžkého: Tys ho wnesl za mně žalostně, wsmrcen gsa, na dřewo: Bych gá w welikě wzkosti, nezhynul pro neprawosti, neb wpadl do zauffánj.

3. Ach

3. Ach Boże! kdyż sobě hřichy, předesſlé připomnam: W kterýchż gsem měl obljbenj, pro ſtrach wſſecken omdlewám. Nemám wtěchy krom tebe, kterau nacházým w twém ſkowě, gemužto wěřjm ſylně.

4. W něm twé dobroty důwodné, nacházým zaſljbenj: Že mne chceſs přigat laſkawě, geſtli prawé pokanj z hřichůw mých činiti budu, a w pratwém ſrdcy ſkrauſſeném, před twau twář ſwatau ſtanu.

5. Těžkoſt geſt mne obkličila, gak ſem wyznal ſrdečně: Neprawoſt má ſe rozmohla, ſwědomj zarmaucené. Ach žádám giż od hřichůw mých, očiſtiti ſe w ranách twých, gak Dawid a Manaſſes.

6. Protož na twé ſwaté Slowa, přicházým hřichwi gatý: klekagjc na ſwá kolena, proſým za ſmlkowánj. Pro twá mnohá dobrodinj, odpuſt mi mé prowinněnj, w kterém ſem měl kochánj.

7. Ach Boże můg pro twé gméno, odpuſt mé prohřeſſenj: Zproſt mne bře-

mena těžkého, mnohého přeſtaupenj. Ať ſrdce mé giż w pokogi, zůſtáwagjc tobě ſlauži, w ſynowſké poſluſſnoſti.

8. Poſylni mne ſwatým Duchem, wzdraw twými ranámi: Obmeg mne krwawým potem, při hodince poſlednj. A tak ſylně wytrhnauc mne, z toho ſwěta w prawé wjře, přiwed do ſláwy wěčné, Amen.

(567.)

GEzu přiſpěg k ſpomoženj, přiſpěg Pane w mém zſaužení, neb gá ſmutný newjm nikam, krom k tobě ſe ſám wtjkám, Boże, Boże můg.

2. Ay giż w tomto marném ſwětě, rozmohla ſe wſſeliká zloſt, rozmohla ſe y neprawoſt, zahynuka ſprawedlnoſt, Boże, ꝛc.

3. Zwlaſſt pak ſám nad ſebau lkati mám, a plače, naříkati, že ſrdce me tak zhubene, od ceſty twé geſt zwedene, Boże, ꝛc.

4. O Pane, kamž mám gá giti? a neb k komu ſe wtecy? kromě k tobě miký

Pane,

Pane, kterýž sy sám vmřel za mne, Boże, ꝛc.

5. Vslyss Pane mé modlitby, přigmiž y hlas žalostiwý, kterýž gá nynj wylévám, a zá milost wrucně žádám, Boże, ꝛc.

6. Skyssels, Pane, Mánasssesa, když w swych pautjch kagicy gsa, smilowánj hledal pilně: Ach nezapjregž se tež mně, Boże ꝛc.

7. Nakloň Pane vchá swého, a wyslyssiž mne hřjssného, pohled, žejgsem wždy potřebný, ačkolwěk hřjssny, hanebny, Boże, ꝛc.

8. Gáť gsem gako páustnjk w hoře, gá gsem gako geleň w dole, běhagjcý po vdolj, hledágjcý živé wody, Boże, Boże můg.

9. O hledegž mne Pástyřj můg, wssak gsem ga wykaupeny twůg: Přines mne do kuna swého, nestyď se za mne hřjssného, Boże, Boże můg.

(568.)

Zbkaudiklis kdo, nawrať se: Padklis, wstaň: posskwrniklis se čjm, po swět se zase.

Gak. Snažůgmež se w tomto.

Saul w světě rozcestj mnohá, zbkaudit každému snadné: Kdo wssak, nebkauditi moha, bkaudj, těžce vpadne. Neb z vmyslnosti Bůh nechce, posmjwán gistě býti kdož sobě počjná lehce, hněwu geho pochtj.

2. Kdos tedy koli zabkaudil, zas se na cestu nawrať: Spáchaklis co nejs rozsaudil, hned se od toho odwrať. Odpros, slibůg nečiniti, wjc toho Bohu swému: Přjčin vchod, wjc mámiti nedeg se Duchu zkému.

3. Bůh odpustj, y hned w ten čas, gen cele čiň pokánj: Wzkř čin nenawracůg se zas, pros Boha ať tě bránj, giž na potom, a obnowě w twém srdcy vmysl přjmý, wssecko činit dá hotowě, což Duch geho wnuká mikř.

4. Pak co wnuká rád pozorůg, sám s sebau bydle v wnitř: Wssech postrannjch wnad se warůg, gichž swět namjtá zewnitř; spatřjs gistě, že tě Božj Duch powede wždy dále, w srdcy radost, ctnost rozmnožj, vzřjs to k Božj chwále.

(569.)

Na swau Notu.

Nèw twûg, o Pane, dotjra na mne, srdce me se trese, wadne, pro mnohe neprawostj, ktere gsem hued z mkadostj, pachak protj twé mocne Bozjke welebnostj.

2. Ach kde se skrygi? wssudy spatrugi, ze mne w zapèti stihagi, twá moc, maudrost y syla, twá rukost twého dila, (bych y chtèl utikatj,) wssudy by postihka.

3. Winèn se dawam, win oplakawam, k mikosti se odwolawam, zelic srdecné toho, ze gsem tè Boha meho, k hnèwu bjdny popudil, Otce laskawého.

4. Emmanueli, wèrny Prìteli, o prispèg mi w tuto chwili, zmyg ze mnè mrzutost mau, at se libjm skrze twau zaskauhu Otcy twemu, bolestnè dobytau.

5. Litûg padkeho, zel ranèneho, hog rany swèdomj meho, bud mym Samarytanem, Hospodarem y Panem, nebt mam nadègi stakau w tobè Kryste samem.

6. K Otcy mne prìwed, raucho nowe zded, w prwnj okrasu zas wwed, prstenem duwèrnostj darûg, postaw z mikostj, mezy twe wywolene, k stolu twému hostj.

7. Owcy ztracenau, wssak nalezenau, wezmi nes na twem ramenu, pripog zas k stadu twému, hlasem twym sebranemu, potès se, a wzbud z toho, radost Otcy memu.

8. Swjce swatého, deg slowa twého, necht pribytek srdce mého, gasnè nzdy oswècuge, wnèm gross twûg wyèisstuge, Angelûm swatym nowau radost nawracuge.

9. Twych se noh drjim, degz at obdrjim mikost twau, giz se duwèrjm, kwilenj ma a slzy, nechj tè Pane nemrzy, potès mne s Magdalenau, s swatym Petrem brzy.

10. Kfjze bliz tweho stogim, a z nèho zadam Owotce libeho, njmz bych mdkobu mau zahnak, o by mi to, Kryste, dak, abych s tebau w twem ragi, na wèky pèbywak!

11. Ach tahniz mne tam, kde gsy Kryste sam, w nebi twe bydko byti znam, wèrjm ze mne pro tebe, Otec twûg prigme w nebe, a posadj na trunu skawnem podle sebe.

12. Mikost Otcowa, dawno hotowa, kterauz pro mnè z kàsky chowa, casto mne nj pèedchazy, w cestu mi s ni wychazy, primkuw se Synu Bozj, at mi nezachazy.

13. Eliassowym Duchem horliwym, ke wssemu dobremu chtiwym, darûg mne, at modkarûm, newèrjm, kstiwym kharûm, Dussi lidskych wkrutnym, gizliwym morderûm.

14. Nic at tez nedbam, kdyz tebe gen mam, na wèt tento, neb giz to znam, ze nenj nezli marnost, mrzy geg wsselika cnost, zbynuk

zhynuka při něm swata pobožnost, vprimnost.

15. Swattosti pluy, w mikosti hogny, o Boże Dusse wyborny, poswěťiž srdce meho, ať se držim swatehy, zywota w tomto swětě do skonanj meho.

16. Korunug mně sam, ať wěneček mam, na nějž y duwěrně čekam, wěřic že se vjm sykwitj budu a radost mitj, kterez mi žaden mocy nebude odnitj.

17. Y tuť ma Dusse, z Krysta GEzisse, budess miti swě rozkosse, když přigdess k němu w nebe, da ti misto v sebe, a bude Otec geho, obgjmati tebe, Amen.

(570.)

Za mikost a dar pokánj

HOspodine wssemohaucý, Pane milý přezádaucý, pokorně tě prosýme, smilug se nad námi.

2. Ey žadámeť spomoženj, nám naděge ginde nenj, než w tobě Hospodine, smilug se nad námi.

3. Kagjcým se zakostiwě, ty odpaussťiš ljtostiwě, swrchowaná dobroto, smilug se nad námi.

KRyste z nebe poslaný, narozený z čisté Panny, mikostiwě, smilug se nad námi.

5. Genžs pro nás zde pracowal, slowo kázal, mikost dáwal, vslyssiž nás, smilug se nad námi.

6. Trpěl sy pro nás mnoho, degž nám wděčnau býti toho, Kryste dobrý, smilug se nad námi.

HOspodine odpusť zkosti, swau mikostj nawssstěwiž nás, genžs sobě poswětil nás, smilug se nad nami.

8. Hospodine rač nám dáti, tě žádati po wsse časy, srdcem y také hlasy, smilug se nad námi.

9. Hospodine genž showjwáš, a čas dáwáš ku pokánj, y při nassem skonánj, smilug se nad námi.

(571.)

HOspodin Pán wsseho swěta, dj: Ga, gsa žiw po wsse leta, ne chcy zhynutj bžssnika, mych zdjzenj přestaupnika.

2. Kdyť bych byl chtěl smrti geho, nebylť bych vmřel pro něho, wssakť sem geg mohl dať dábku w moc, kdy bych mu ne byl chtěl pomoc.

3. Mohl, a směliby kdo říci, že ga, neprawě saudicy, křiwdu sem učinil gemu, oddaw geg saudu hroznemu?

4. Oddaw geg vzkosti wěčne, dáblům w pekle připrawene:

Zdaž me sprawedlnosti wkastuost, nežádá pomsty za hřjssnost?

5. Zdažbych geg ne mohl zkazyti, gakož sem dak rozbořiti města Adama, Zebojmu, Gomorru take Sodomu?

6. Genž mne wkastně opustiky, hřjchům, tak gak ty skauziky, y wsse gine neprawosti, pachaky w mnohe hognosti?

7. Me pak srdce mikostiwe, nad mdkym lidem litostiwe, přilissnau mikosti bořj, a me smikowanj množi.

8. Protož wokam: podte hřjssni, ke mne, nebudte tak pyssnj! zapřjte prw samych sebe, protok gsem k wam přissel z nebe.

9. Mek mikosrdenstwj mnohe, bywa każde rano nowe, saha od země až k nebi, by ge brak komu potřebi.

10. Ga gsem studnice žiwota, kdo mne ma, toma ni psota, ni hřjch, ni kříž ne vsskodi, smrt ho w nebe ke mne w wodi.

11. Protož, kdy lide zmamenj, hřjchy swymj obtižen, pryč odemne utikagj, pomocy ginde hledagj,

12. Tak nad tim truchlj me srdce, že, (kdyby potřebi) w brzce, bych smrt rad z nowu podstaupil, bych narod lidsky wykaupil.

13. Horke pak me umučenj, zupkne gest k zapkacenj, wssech hřjchů y neprawosti, zkosti, fakse y mrzkosti.

14. Każdy kdož gen we mne wěři, tkuka prosbau na me dwe-ři, činic prawdiwe pokanj, skrz mne dugde smikowanj.

15. Ach nebuď odporny wssemu, lide mug, wokanj memu, pospěs, pospěs ke mne gjti, gak tě wždy rad chry přigiti.

16. Gak wždy rany swe otwjram, a hřjssne do nich zawjram, dychtě po gegich spasenj, wsse rad zbawjm zatracenj.

17. Přemikosiny GEzu Kryste, my, mage srdce nečiste, twe libe zwanj skyssjme, nesem k tobě nasse břjme.

18. Nemoha nic sami z sebe, vslyš nas, prosyme tebe, račij nam dati swau pomoc, skrotiť dábla y smrti mec!

19. Ach rozboř pekelne brany, a buď při nas na wsse strany, bychom tě, wěřic, poznali, tebe wždy nasledowali. Amen.

(572.)

Tam se vtecy mám, ponewadž ze wssech stran, hřjchy gsem obtjženy? Kde nagdu spomoženj? byť wssecken swět při mně stál, hoře by ze mně nezstal.

2. O Pane GEzjssi, w mikosti negwyssij, na twug rozkaz mě srdce, vtjká se k twé kásce, wylegž na mau dussicku, kásky swé krupěgicku.

3. Ty gsy mug Bůh a Pán, protož gá vwrhám, neprawosti mé wssecky, genž wežý

wězý we mně wždycky, do twých rán Pane Kryste, genž gsau mé vtočiſtě.

4. Krwj swau přeswatau, na křjži wylitau, od wſſech hřjchů mne obmeg, w srdce mé swau radoſt wleg, wſſecky mé hřjchy odpuſt, a k mikoſti swě připuſt.

5. Tys můg potěſſitel, drahý Wykupitel, kterýž mne z zatracenj, wykaupik, a spasenj, mně nehodnému dobyk, abych s tebau wěčně byk.

6. Ač welká gest má zkoſt, a wſſak budu gi prost, když wěrau twau záſkuhu vgmu, a zbudu dkuhu, kdož se gen k tobě bližj, z toho žakoſt hned mizý.

7. Ač snáſſim chudobu, welikau w tu dobu, a wſſak ty gſy mé zbožj, ó Kryſte Synu Božj, ty mi wſſeho w hognoſti, vdělugeſs z mikoſti.

8. Byť dábel bogowal, proti mně ſſermowal, nebudu se ho báti, ale mu odpjrati, gakž mu krew twau vkáži, hned ho zemdljm a ſwáži.

9. Twá krew, Božj Synu, takowau má ſýlu, že krupěge negmenſſj, mýž ſmegk hřjchy negwětſſj, anobrž z ſmrti wěčne, může wytrhnauk mocně.

10. Protož w tě ſaměho, dauffám dne každého, giſt gſa, že w twém Králowſtwj, budu mjti dědictwj, kterěž sy mi zaſkaužik, kdyžs za mne ſmrt podſtaupik.

11. Ty pak mé ſrdce řeď, a Duchem ſwatým weď, bych se hřjchů warowal, dobrého náſledowal, a potom s tebau Pánem, wěčně přebýwak, Amen.

(573.)

Bog Ducha s Tělem.

Gide wſſickny pozorůgte, gak těko s Duchem boguge, zde w tomto časném žiwotě, negſauce s ſebau ſwornj, ale welmi odpornj.

2. Těko ſe chlubj mkadoſtj, swau kráſau, také čerſtwoſtj, řka, mám dkauhý čas k ſtaroſti, chcy ſobě powoliti, w žádoſtech rozkoš mjti.

3. Duſſe odpowj s žakoſtj, řkauc, neprowoď swých žádoſtj, wſſaks přjřkko při křtu w mkadoſti, že audy

chcesſ mrtwiti, k Bożj wůli řjditi.

(Tělo.) 4. Gák sem na swětě spanilé, sylné, krásné, a wýtečné, y k marnostem nakkoněné, protož chcy rozkoš mjti, wsseho se odwáżiti.

(Duch.) 5. Popatř na bohácze pilně, kterýż hodowak rozkossně, kterak gest pohřben żalostně, w pekle mu dost muk dáno, gakż o tom stogj psáno.

(Tělo.) 6. Y wssak gá mám času dosti, powoljm sobě w mkadosti, potom kdyż přigdu k starosti, chcy pokánj činiti, k Bohu se obrátiti.

(Duch.) 7. Nikoli se tak neswozůg, we zlém sobě nepowolůg, neboť widj wsse Pán Bůh twůg, nawssstjwssk nenadále, żiwotak gest na mále.

(Tělo.) 8. Y wssak maudřj a Králowé, wssickni swětssstj zástupowé, każdý z nich rád żiw rozkossně, s nimiť gest miło býti, a kratochwyle mjti.

(Duch.) 9. Přigdeť gistě brzy ten čas, w němż Bůh hrozně rozdělj nás, coť prospěge twůg marný kwas, do země zase půgdeš, potom muk wěčných důgdeš.

(Tělo.) 10. Ay toť welmi zarmucuge, twá řeč mne giż přestrassuge, y co sobě mám počjti, nemám k dobremu mocy, żádám rady, pomocy.

(Duch.) 11. To wěz że Pán Bůh gistotně, přigimá hřjssné milosstně, obratiż se k němu sprostně, nehled hřjchů, marnosstj, dogdem wěčné radosti.

(Spoku.) * 12. Račiż nám Boże popřjti, toho z milosti dogiti, dary swými obdařiti, ażbychom tobě hodně, poddali se pokorně.

13. Wsámeť tobě Boże nás, że nám swatau pomoc ty dáš, od sskodných pádů zachowaš: ó račť spjš wytrhnauti, k Krystu nás přitrhnauti.

(574.)

Gak. Gak sem hřissny k tomut.

PRosstrdny o Boże můg, ay ga hřissny Skużebnik twůg, kořjm se před twau mikosstj, wyznawam swe neprawosstj.

2. Ach gak sem přetężce hřessil, kdyż sem se marnostmj těssil,

ssik, žiw gsa k wuli swětu, zkemu, ktomu dabku sserednemu.

3. Radau zkau sem se sprawowak, a we zkem neoblewowak, množik hřichy hned z mkadosti, a to s obwkasstnj radosti.

4. To pak při mne horssj byko, že mi se zke wždy libilo, nedbak sem činik pokanj, nehledak sem smikowanj.

5. Gakkoliw pokuty těžke, widěk gsem, a wssak ty lehke, saudik sem při sobě byti, a že mne mohau chybitj.

6. Nic mne nikdy neděsylo, dokudž mi sstěsti skauziko, mrzeka mně też z daleka, ctnosta pobožnost wsseliká.

7. Hruza wssak twe sprawedlnosti, gež se mne dotkka wrychlosti, zděsyk sem se bezbožneho, přewelmi žiwota meho.

Izaj. 33, 14.

8. Y to přisslo ku pamětj, že o wssem račis wědětj, co tagně, a nebo zgewně, pachak sem zkeho ohaw ně.

9. Sfaliti se wssak wic nedam, na swět tento też nic nedbam, lept mi se pokanj libj, wjm že mně mikost nechybj.

10. Ewangelium mi Swate, skauži w pracn předsewzate, těssj mne Bożskau mikostj, přestanuli neprawostj.

11. Krew Krystowa też k dobremu, že gest wycezena memu, smazan hřich, a očisstěnj beru od tud y spasenj.

12. Kterežto ga potěssenj, wjry me ku posylněnj, wzawsse k tobě se wtikam, Boże, a ku naděgi mam.

13. Že twym okem dobrotiwym, oblicegem přiwětiwym, na mne hřissneho popatřjss, a swědomj me opatřjss.

14. Mnoho ran w srdcy swem cytjm, pro hřichy płačem se sytjm, Boże! popatřiž gak chradnu, od hněwu tweho, a wadnu.

15. Ach třesu se před hroznymi, Boże! pokutami twymi, klessto swětske wtěssenj, hledam w tobě potěssenj.

16. Rany me rač wzdrawitj, hruz hněwu tweho zbawiti, ach kdo před tebau ostogj, gestlize se tě nebogj?

17. Oswěť zrak mūg ať spatřugi, gak se bjdně zatracugj, ti kdož swětu, dabku slauží, po tobě nikdy netauží.

18. W Krystowych ranach se skrywam, Boże! deg ať wnich okřiwam, čisť gsa, hřessitj přestanau, tak z bezbožnosti powstanu.

19. Smrt Krystowa w mem podiku, bez wsselikeho omyku, nechť gest, Otče, za žiwot mūg, prosym pokorně skauha twūg.

20. Krm mne Duchownjm pokrmem, ať gest skadkosti w srdcy mem, zprawug mne zde, Boże, sobě, abych mohk přigitj k tobě.

21. Y wwed mne do radosti, po teto bidne žakosti, abych tě we nebi slawik, na wěky wěkūw ctik, chwalik, Amen.

(575.)

G. Při wodach twych o Bůh.

MNzky hřjssniče! nepomnjš, gak ti twe zkostne skutky, když před saudcę stanauť musyš, přinesau ortel prudky? nepomnjssli w swem vmysku, na Božj hněw, ni na metku? Ktęraužhrozy zukiwė, tėm genž w srdce přewratnosti, geg se při mrzkeg gich zkosti nebogic, žili kstiwė.

2. Zapomnėť gsy hořicyho pekka, w němž přebywagj babli, kde hroznau zkosteneho ziwota mzdu dawagj: Oheň hořj od počatku, w němž twe tėlo w nedostatku, to obydlj mrzkosti, dusse bjdna, rozpustika, genž mnohym hřichům služika, pocytj muk hořkosti.

3. Smikug se nad sebau samem, a nad swau bjdnau dussi, ať se tjm wėčnym plamenem hroznė trapit nemusy: Pomnjž hřjssniče zkobiwy, wssewėdaucy, spraweďliwy Bůh, že twe zkosti zćita; o procyť, procyť s pilnosti, roztrhnj swazky hřjssnosti, gjmiž dusse zawita!

4. Powstaň z te marnosti kwasů, bjdneho vtėssenj; přestaň hřichů prwnich časů, a hledeg vzdrawenj, čjň bez pokrytstwj pokanj dle Božjho přikázanj bez faksse a ne kstiwė; wyleg potok slzů hořkych, žalug srdečnė hřichů swych, a obrať se prawdiwė.

5. Dweře laskу otewřene twemu pokanj slogj, Bůh pomocy zasljbene neprodli tjzj twogj. Procyť k srdečne zakosti, nemėssłkeg času mikosti, wznasseg k Bohu swau žadosť; on sessle swe slitowanj, k twemu želi a pokanj, potom da wėčnau radosť.

6. Nczyž ke wssechnėm zkym žadostem, ktere tė nakazyky: Nebudtež wic v mne hostem, ponėwadž sem giž miky dům w swem srdcy zprawil Bohu; zniknětež s prudkosti mnohau, zkobiwi zraditeli, ma bjdna dusse přichazy k ranam twym z swych hřjchů zkazy, Gezu! zastupiteli.

7. O Gezu! lasko, spasenj, Lekaři wssech zemdlenych! slitug se! spěš k spomożenj, Tėssiteli z sauženych! teď gdu, ach přigmj mne Pane, ať mi se lasky dostane, a slitowanj tweho; wjmi giště, že ty w sobė maš, čjm mužeš, skawny Pane naš, potėssit mne bjdneho.

8. Dobroto! darce mikosti, nechť twa mikosť přispėge, a gak čistych wod prudkosti y na mnę se rozlege; teď stogjm bjdny a nahy! přigm mne o Gežjssi drahy, a připusť mne k mikosti; zprowod mne skrz Ducha tweho, ať hledjm času każdeho potkaček zke žadosti Amen.

(576.)

KJdy tak Syrotka, kde gest geho matka, w trapenj se tąże, gak gą na tė Boże, ō mą pewną wėże: Skyss mė nakżkanj, wiz truchlė wzdychanj, nakłoň se k modlenj, nebs ty mė dauffanj.

2. Manasses w wzkosti, wokal

kak s dúwérnostj, Dawid pássic zkosti, wyznak se s ljtostj, twé Bożské mikosti, ty na gich kwjlenj, mèks Otcowské zrenj, vkázaks gim zári, twé přeswatè twáři.

2. Mary Magdalèna, hřjssnice ta zgewná, kdyż hřjchů zeleka, z nich se wyznáwala. a ge zanechala: ty sy gi potéssik, y hřjchy odpustik, daks gi w swètè mikost, potom wèčnau radost.

4. Pozdè kagicyho, Lotra wjsycyho, w tè dauffagicyho, y Petra hřjssnèho, ty z Syonu twého, wyskyssels káśkawé, přjkomen hotownè, y k mému wokánj, deg swé smikowánj.

5. Nebè se giż wyznáwám, swé slzy wylèwám, pro hřjchů mrzkosti, gsauce w potupnosti, żiżnjm twé mikosti, ó Dusse showjweg, Pána očekáweg, neb tè giż vskyssj, a smutnau potéssj.

(577.)

SYnj ó drahý GEzjssi Kryssie, Beránku Bożj mè wtočisstè: Boże mûg, Pane mûg, Králi mûg, ač gsem bjdný hřjssnjk, wssak gsem gá twûg.

2. Co kauże, smrdutè gest mé srdce, protoż gá zdwjhám k tobè swé ruce: Přigmiż mne, potéss mne, oswèt mne, ó GEzjssi nepowrhûg mne.

3. Smikûg se, gako nad Kananegskau, smikowals se y nad Magdalénskau: Matthausse, Zachea, y Petra, přigals Publikána, také Lotra.

4. Pawkowi vdèliks swé mikosti, vdèl y mne ó Boże z wysosti: do twých rán, wed mne sám, nebs mûg Pán, gá twé kuřátko, tys mûg Pelikán.

5. Wschký gsem, ale twûg swatý balzam, krwawého potu vzdraw mne sám, mau tèżkost, mau żalost, mau hořkost, w samau obrátiss ty trpèliwost.

6. Má ty aspoň gsy żádost gedinká, neopaussténého bjdného hřjssnjka: Ze wssech stran, mocně braň, twûg gsem chrám, nechť nemá mocy nade mnau satan.

7. A w ostrosti twého umučenj, obmeg hřjchy mé y prowinnénj, tys pro mne y giné wssè hřjssné, trpèl ó GEzu Kryste bolesstnè.

8. Proèż gá samému oddáwám se, a k saudu kdykoli nawrátjss se: Přikreg twau, zásskuhau, winu mau, nezatracûgż mne Bożj Beránku.

9. Abych mohl w twých létech wèčných wèčně, zpiwati tobè GEzjssi Pane: s Angely, genż prawj dnem noch, swatý, swatý, swatý Boże miły: żehoż mi popřjti sám rač ty, Amen :/: :/: ó GEzjssi.

(578.)

Gako. Gezitssi wèčný Boże.

O Beránku newinný, Pane Gezu Kryste, odpustiż nám násse winy, Synu Panny čistè, ó smikûg se nad námi.

2. Známe žeť sme zhřessili, proti twé milosti, twůg Božský rozkaz zrussili, pássje mnohé zlosti, ó smilůg ꝛc.

3. Na milost se dáwáme, odpustiž nám Kryste, za smilowánj žádáme, shlaď hřjchy nečisté, o smilůg ꝛc.

4. Ty gsy Beránek tichý, a Syn Božj prawý, kteryž snjmass z swěta hřjchy, tak nám pjsma prawj, ó smilůg ꝛc.

5. Tys ta gediná Obět dosti včinění, tys wyplata za wssecken swět, tys násse spasenj, ó smilůg ꝛc.

6. Ty sy násse naděge vtočisstě gistě, bez tebe se nám zle děge, bjdnjť sme zagistě, ó smilůg ꝛc.

7. Tys ten Pastýř neglepssj, a my sme twé Owce, kdož můž býti nad tě lepssj, Synu Boha Otce, ó smilůg ꝛc.

8. Tys ten Lekař milostný, genž sám lečjss cele, kteréž ranik dábel zlostný, na dussi, na těle, ó smilůg ꝛc.

9. Tys ten náss wěrný Biskup, Prostřednjk Přimluwce, skrz tě máme k Otcy wřjstup, tys sám náss zástupce, ó smilůg ꝛc.

10. Protož wolámě k tobě, my bjdnj hřjssnjcy, genž na milost wssecky k sobě, přigmáss kagjcý, ó smilůg ꝛc.

11. Před Otcem nás wymlauweg, vkaž mu swé rány, za nás hřjssné se přimlauweg, vkaž Bok proklaný, ó smilůg ꝛc.

12. Rač hřjchy odpustiti, z srdce gich željme, rač nás na milost přigjti, neb twůg hněw cýtjme, ó smilůg ꝛc.

13. Marygi Magdalenu, přigal gsy na milost, hřjssnau wssak kagjcý ženu, degž nám též swau milost, ó smilůg ꝛc.

14. Na kotra kagjcýho, rozpomenul gsy se, do rágе vwedl gsy geho, na nás rozpomeň se, ó smilůg ꝛc.

15. Přigals Petra a Pawla y giné hřjssnjky, neodkučugž nás od sebe, nynj y na wěky, ó smilůg ꝛc.

16. Tak zde vžjwagice, twého smilowánj, přigdem do sláwy nebeské, kdež twé přebýwánj, ó smilůg ꝛc.

17. S Angely tě slawiti,

tj, budeme chwálitj Swatý Swatý Swatý Pán Bůh, na wěky zpjwati, ó smikůg ꝛc.

18. Amen rcemež společně, a wěřmé srdečně, že to Bůh dá bez pochyby, pro swé swaté sliby, smikuge nad námi, Amen.

(579.)

O GEzjssi! negmilegssj GEzjssi, k tobě wokám gá Skužebnjk negmenssj, přigmi mě prosby, y srdce wzdychánj, deg činit pokánj.

2. Popřeg mi to, ó drahý Spasyteli, bych na tě patřil swatě w každau chwjli, tobě se ljbil, ó wěčný Králi, ó potěssiteli.

3. O rač přispěti rychle swau pomocý, nebo sy ty Lekář sám negmocnějssj, vlež Dussi mau přjlis zemdlenau, hřjchý obtiženau.

4. Přigdiž, přigdiž, ó drahý Spasyteli, neb na tě čekám wzdycky w každau chwjli, gako kuře skormauceny gsauce, matky nemagjce.

5. Nehlediž na mě welkě prowinněnj, ale hleď na swé swaté zaskauženj, neb sy sljbil k tobě wokagjcým, pomoc y spasenj.

6. O věřiť tehdy to můg miký Pane, ať se mi wedle prosby mogi stane, žač tě budu wždy wěčně chwáliti, w nebi welebiti.

7. Ach gakoť gest ten každý člowěk ssťastný, genžto má tebe w každém okamženj, tenť se w smutku můž potěssowati, smrti nelekati.

8. Nu y gá se smrti giž nic nelekám, když tě ó GEzjssi můg při sobě mám, ty mne ráčjss z mrtwých zas wzkřjsyti, do nebe přigjti.

9. Kdež tě budu wždycky oslawowati, swatý, swatý, s Angely zpjwati, Pán Bůh budiž od nás nynj chwálen, až na wěky, Amen.

(580.)

G. Bože tobě se poddáwám.

O Milosrdný Bože nás, kterýž neposlussné kárás, a hrozýss ge zahladiti, gestli z swých hřjchů nebudau, pokánj činiti.

2. Myť se k tobě wtjkáme, a twé milosti žádáme, kteréž ráčiž nám popřjti bychom mohli hřjchů nassich, prawě litowati.

3. A w Krysta Pána wěřiti, w něho samého dauffati, a po této časné smrti, s nim, y s Angely na wěky, w nebi přebýwati.

4. Kryste pro twé wmučenj, deg nám hřjchů odpussténj, ať nás nezže wěčný plamen, wchoweg nás Kryste

ste Amen, vchowey nás Amen!

(581.)

G. Maudrost Otce nesmierna.

OTče můg negmilegssi, k tobě se vtjkam, kdyż w me mdlobě nynęgssi, ginde newjm nikam: Welike gsau me rany, mnoho gest hřjchů mych, o nechť sem znich wyrwany, Pane z prostiż mne gich!

2. Ey! kdyż se ty otcowsky raczij k strapenym mjt; ga mam prawo dětinsky, mohu směle prosyt: Neboť dětem wolno gest k Otcy se vtjkat, Otče, otcowskau wernost twau rač mi dat poznat!

3. Otče, kdyż chceš Otcem se dati gmenowati; ga też Otcowa srdce musym se doznati: nepřistognetby byko prazdne gmeno mjti, a otcowske twe djko na mne nečiniti.

4. Ach! zaygmj se mne giż, gakż činj otcowé, nechť pokanj, slzy, křiż obměkčj srdce twe: Hřjchy me činj rany, gichż sem se dopustik: O kdybys mně do schrany twe mikosti w pustik!

5. Kdyż mi wlastnj slowo twe mikost zastjbiko: nechť nenj při kasce twe daremnj me djko: Nechť moc mdlych tauzebnosti oblaky zatřese, a z nebeske wysosti mne mikost přinese.

6. Předce prw nepřestanu prosyti, můg Pane, aż od tebe dostanu mikosti żádane: Požehneg mne gak negdřjw, chcyť wisek na tobě, gak kupeň drži odjw, deg pomoc w me mdlobě.

7. Tys Bůh, ty dobry sługes, że dobře činjš wssem, nas gak Otec mikuges, přiwětiwy k dětem: Učiň mne też hodneho, Otče, te dobroty, dle ctneho zwyku tweho, zhlaď hřjchů mrakoty.

8. Smikůg se, odpusť, co sem proti tobě hřessik, kdyż zakau żadosti sem tauzebně se spessik; kladuť hřjchy, swau tiżj, do twych ran, skreysse meg, o nechť Pane, tam zmjzy, wic gich ne zpomineg.

9. Kdyż mne swědomj winj, chtě mne zatraceti, kdyż tě chtj dabli zkostnj k pomstě nabjzeti: Pomni Pane s mikosti, że gsem popek, hlina,

hlina, a že ze mne me zkosti Krystowa krew snjma. Amen.

(582.)

O kagicy Hrissnicy: z Lak. 7, 37.

Wčte nebeský rač pomoc dáti, bychom se mohli srdečně kátj, gak někdy ona žena, hřjssnice řečena.

2. O kteréžto swatý Lukáš pjsse, že w městě gedna zgewná hřjssnice, když o Krystu zwěděla, k němu hned běžela.

3. Tam kdež stolik w domu v Simona, s chwátanjm welikým přissla ona, padssi k nohám kwjlila, hořké slzy ljla.

4. Gala se noh wkasy wytjrati, a drahau mastj pomazowati, vstawičně ljbagjc, pokorně se magjc.

5. Wssecku snažnost na to swau wydala, když hřessila aby se giž kála: V hanby odkožila, k nohám se snjžila.

6. Což wida Simon, tak se domnjwal, žeby Pán, koho má v noh, neznal, myslim, Byť prorokem byl, tknauti by se nedal.

7. Krystus srdečná myssljenj znage s Simonem kaskawě rozmkaumage, dj: byl geden wěřitel, genž dwa dlužnjky měl:

8. Geden mu byl pět set peněz dlužen, a druhý padesát, y ten nuzen: on obadwa propustil, y dluh gjm odpustil.

9. A tu se Simona dotazowal, kdoby z těch dwau wjce ho milowal? Na což Simon zase dj; Kdož w dluhu hkaub sedl.

10. Pán swědectwj Simonowi wydal, že k otázce dobrau odpowěd dal: A vkázaw ženu mu, řekl: wssek sem do domu,

11. Wody nohám mým tys nevkázal, hkawy mé olegem nepomazal: ale tato slzami, nohy vmyka mi.

12. Nynj tedy wěz toto Simone, žet gest mnoho odpusstěno oné: Proteż wděčna gsauc toho, ay mikuge mnoho.

13. A hned za tjm tě ženy potěssil, a gi mocně w swědomj rozhřessil: A řka, měg odpusstěnj, wssech swých prominěnj.

14. Nebo wjra kteráž w srd-

w srdce dána, by wěřila we mne swého Pána, přiwedka tě k spasenj, gdiž giž w potěssenj.

*15. Cy nuž my zpjwagjc y slyssjc to, wydegmež se spoku wssickni na to, w pokanj též trwati, Krysta milowati;

16. Aby wsseligaké násse winy, nám také tak byky odpusstěny: O wčiň miký Pane, ať se nám to stane!

17. Hřjchy násse račij odpustiti, slowem swým temnosti oswjtiti, přispoř wjry, naděge, ať wegdem do nebe.

18. Otče! degž nám to pro Syna swého, skrz posswěcenj Ducha swatého, kterýž s tebau y s Synem, buď na wěky chwálen!

(583.)

Potěssenj prawé Pokánj činjcým, s wýstrahau.

Gako: Krystus příklad.

OTec, Syn, y Duch swatý, Bůh w bytu důstogný, budiž od nás weleben w mikosti přehogný: Neb nám cestu k spasenj ráčil wkázati, poručiw pokánj hřjssnjkům kázati.

2. Byk ge z wjry činili, s srdečnau wděčnosti, srdcem žiwým, horliwým, w naděgi, mikosti, a swého skrze Krysta tak osprawedlněnj, y gistého s Bohem swým a Otcem smjřenj.

Budiž z toho Bohu chwáka, bez přestánj stálá, žeť se nám ta mikost staka.

3. Angelům nevčinil takowé mikosti, ku pomstě ge odložil, w hněwu prchliwosti; ale lidem čas, mjsto ku pokánj dáwá: O běda kdož předce w hřjssjch swých zustáwá.

4. Neb Syn Božj z litosti, čkowěka padkeho, zstaupil na swět z wysosti, z wule Otce swého, by byk snižen y pohaněn, (pro pobkauzenj nassich hřjchů,) a ge přiwedl k shkazenj.

5. Od swého narozenj prawě až do smrtj, měk nad hřjchy lidskymi srdečne bolestj, plakak, kwilik, pokuty těžke podstupowak, a tak lidske hřjchy sam na sobě trestak. Zjd. 5, 7-9.

6. Ay tento syn gediny, gsa s hřjssnymj počten, byk gest od Boha wbit, ač hřjchů byk prazen, gakž, (pomysliž!) powede se wssem nekagicym, a na truc teg mikosti swewolně hřessjcym?

7. Bůh syc gest trpěliwý a showjwagicý, hřessjcým ljtosti.

ljtostiwý, dkauhočekagicý: nechtě by kdo w hřjssjch swých a bkudjch zahynuk, než, čině pokánj, pekla zkého minuk.

8. Protož we gménu Krysta zwěstuge pokánj, w cýrkwj, w njž službu zřjdik hřjchů z nás k snjmánj, od sluh wěrných y lidu w Krysta wěřjcýho, w tom žiwota geho následugjcýho.

* 9. Wssak kdožkoli pokánj činiti nebudau, swědčjť Pán, že břemena hřjchů swých nezbudau, nicť gim neprospěge o něm mrtwé wěřenj, chrám, půst, y almužny, marná rozhřjssenj.

10. Dar od Otce smětkostj s hůry zstupugicy, a z Krystowy plnostj, gest srdce kagicy, skraussene ponižene, pro hřjch zarmucene, w postu, w pkačj, k Bohu cele obracene.

11. Kdož se w tom obětuge, a mikostj hleda, těko s hřjchy kižuge, Buhť gim nepohrda, pro Ducha Krysta Pána, genž w něm to wsse děka, skrze něhož w lidech Buh diwně přebywa.

12. Y padkým po mikosti Božj giž přigaté, že potřeba pokánj, wčj Pjsmo swaté: y přjkkad nám dáwá na Králi Dawidowi, na Aposstoljch, a zwlásstě na Petrowi.

13. Za něž sám Pán se modlik, byť nezahynuli, z pádu gich pozdwihowak, by w wjře zustali: ó blaze! kdož s Krystem w gednoté přebywagj, ti dostatečnau pomoc k spasenj mjwagj.

14. Až y osprawedlněným potřeba pokánj: nebť y oni též hřessj z nepamatowánj, a někdy z newědomj, a z těka nemocy, wssaki magj přjmkuwce w nebi na prawicy.

15. Byť, když wěrně pracugj z wjry, w sprawedlnosti, těko swé s hřjchy mrtwj, powstawagj z zkostj, pro swé pády nebyli wěčně potupeni: neb pro Krysta nenj gim nic k zatracenj.

* 16. Bůh Otec radost mjwá s Angely na nebi, nad hřjssným genž činjwá pokánj na zemi, wssjc gemu wycházý a geg mile obgimá, a Krystus Pán kaskáwě k sobě přigimá.

17. Dárce sstědrý Duch swatý gest utěssitel gich, činjť gim slawné hody w obcowánj swatých: ay tit spo-

ku

ku s cyrkwj w aednom Duchu hodugj, Bohu swemu w gednoté Božstwj dékugj.

Budiž z toho Bohu chwála, bez přestánj stálá, žeť se nám ta mikost stala.

(584.)

Pokánj prawé w čem záležj.

Gak. 18. Klas swůg ku Panu.

PAne Boże degž poznáti, tém kterýž se magi káti, tobě ljbezné pokánj, prawdy geho w prokázánj.

2. Pokánj swaté a prawé, darem Božim bywáť dané, a gest bolest, strach y žalost, nad hřichy w srdcy, skraussenost.

3. Kterýž srdečné skraussenj, gest nad hřichy žalostěnj, w Duchu, w srdcy, y w swědomj, též y těla zkormaucenj.

4. Odkudž pochází želenj, z prawého hřichů poznánj, bázeň Božj sprawedlnosti, zbawenj wěčné radosti:

5. Zdrázděnjm hněwu Božjho, pomsty sprawedliwé geho, že toho člowěk zaslaužil, aby ho Bůh w pekle saužil.

6. Odtud zármutek, pykánj, pocházý prawé, zwykánj, w mysli, w smysle, y wůli, nehřessiti wjc nikoli.

7. Hotowost wsse naprawiti, sprostně, wěrně giž činiti: Což kde Bůh ráčj dékati, tuť pokánj prawé znáti:

8. Gessťo hned owoce plodj, kterýž té prawdy dowodj, bezewsseho prodlewánj, roku sobě wkládánj.

9. Změnénj totiž w Duchu wnitř, také w obcowánj zewnitř, pokora prawá y tichost, w protiwenstwjch trpěliwost.

10. Tať gsau přegistá znamenj, k důwodu toho pokánj, kterýž Bůh dáwá z mikosti, Duchem swatým y wnitřnosti.

11. A bez tohoto pokánj, wnitř y zewnitř naprawenj, gistého důwodu nenj, wiry, ni ospravedlnénj.

12. W swědomj ani w naděgi, nelze giti ku pokogi, ni k hodnému přigjmánj, stoku Páně požjwánj.

13. Proti tomuto prawému, pokánj Bohu mikému, gestiť pokánj falessné,

ſſně, giſtým gen časem nápadne:

14. Z Zámutku, neb z náchylnoſti, z bázně, treſtánj, neb ſmrti, když člowěk hřjcha naſycen, ſkraussenj bywá čitedlen;

15. Ty přičiny když pominau, hřjſſnj zas se k hřjchům winau, činjc w tom wůli dáblowu, proti Božjmu zákonu.

16. Geſſto ti práwě kagjcý, w dobrém ſtále trwagjcý, hřjchům mjſta nedáwagj, bázeň Božj ſtále magj:

17. Skutečně každého času, poſkauchagjc geho hlaſu, wydáwagj w wpřjmnoſti, audy k ſlužbě ſprawedlnoſti.

*18. O Pane! degž nám poznati prawé pokánj, w něm ſtáti: o němž geſt twé zaſljbenj, že ſkrz ně dogdem ſpaſenj.

(585.)

PAne zhřeſſil ſem welice, tiži mne gho zkoſti mych, neb ſem w žádoſtech hlaudice zanedbal rozkazů twych, teď pak mne hněw twůg tak děſy, že se wſſe me koſti třeſy.

2. Rad bych ſe twaři twe zbawil, ale kdež ſe wkryt mam? bych ſe y přez moře plawil, bych wběhl do neghlubſſjch gam, bych měl křjdla gak wichřice, darmo wtjkam, hřeſſice.

3. Protož ſe raděgi přiznam: Pane! hrozně ſem zhřeſſil; giž ſynowſtwj prawa nemam: O bys mne ſam potřeſſil! O by mrzkoſt mych hřjſſnoſti newzbudila twe přiſnoſti!

4. Ač by kdo mohl ſpočitati piſek moře celeho, předcel by nemohl wypſati ohyzdy hřjchu meho: předcel wſſecke me nemocy wyſkowit nebude mocy.

5. Plačte, ach plačtež oči me, ſlzy wylewagice, teď, teď giž cytjm wpřimě zkoſt ſwau, nad ni lkagice: O wzbuďtež ſe, me wnitřnoſti, kwilte, želte me hřjſſnoſti.

6. O kyž wraucněg hořekugi, nad nepoſlauſſenſtwjm mem? proč mych oči neſwlažugi, a ſpoň y krwawym plačem? oby gako morſke wolny, oči wſlzych oplywaly!

7 Twe pak, Gezu Kry-

ſte, rany, boleſt twa a tryznénj, ſrdce twe a bok prokłany, hladj me prohřeſſenj, hle! s ſwědomjm swým wtjkam do ran twych, a ginde nikam.

8. Na tebe wzkładam ſwe złoſti, wwrž ge do propaſti, obmyg mne z wſſech mych hřjſſnoſti, zproſtiwin, pokut a ſtraſti: Potom řeď mne ſam Duchem swým, bych na wěky zuſtawak twým. Amen.

(586.)

Napomenutj poběhłych marnych cyrkwe Synů k nawrácenj ſe zaſe do domu poſłuſſenſtwj.

Z Luk. 15. v. 11.

WOſſyš Synu marnotratný! proč żiwot wedeš tak ſtráſtný? S ſwiněmi ſe káljš w błátě, ſycenj hledáš, ach, w mlátě.

2. W domu Otce twého chleba, ſłauzy magi doſt, gak třeba: nawrať ſe gen domů zaſe, znowu k ſynowſtwj přihłas ſe.

3. Wygde tobě w ſtřjc Otec twůg, genom ho wjc nezarmucůg: padna mu k nohám pokornė, winu ſwau wyzneg dowěrnė.

4. A řka: Otče odpuſt winu, nehodnému ſwému Synu: negſemť Synem ſłauti hoden, ať gſem gen gak z twých ſłuh geden.

5. Otec pak ozweť ſe miły: wjteg Synu zahynuły! ach proč sy ſe mne pak ſpuſtił, poſłuſſenſtwj mé opuſtił?

6. Přineſte mu raucho prwnj, a nawraťte ſłáwu dřewnj: degte y na ruce geho, znamenj Otcowſtwj mého,

7. Prſten drahý mé miloſti, nawrácenj k důſtognoſti: a Obuw na nohy geho, chuť poſłuſſenſtwj nowého.

8. Gen giž Synu ſtále ſe měg, w wmyſłu dobrém ſe neměň: z domu newychážeg kážnė, mé oſtřjheg ſtále bážnė.

9. Dokazuge tjm ſynowſtwj, a ſobě swého dědictwj, nemrhage znowu wjce, až přigdeš, kdež má prawice.

*10. Bože Otče! přigmi Syny; wſſechněch kagjcých ſhład winy! kdož pak w poſłuſſenſtwj ſtogj, zachoweg w wěčném pokogi. Amen.

(587.)

(587.)

Gak. Wssickni lide kteřjž spite.

WOspěs Pokánj činiti, kdo chcess Spasenj dogiti, po smrti w nebe přigiti.

2. Ewangelium swatemu, z Ducha swateho wzatemu wěř, a mjsto daweg gemu.

3. Toť tě nauči Boha znati, a geg wěrně milowati, lidska zdanj nic nepkatj

4. Rozum tělá wždy chybuge, kdož se njm samym zprawuge, ten z cesty prawdy zbkuzuge.

5. Bog se Boha, nesskuz hřjchu, kde mass plakati, nech smjchu, poznass při twě wjře lichu.

6. Ey dábel k hřjchum kahodj, wně welmi chytře nawodj, wssak tě od Boha nowodj.

7. Netrosstug se sstěstjm swěta, mnohe ono zde zapleta, w tato nebezpečna leta.

8. Y dkauholi dnuw se netěss, newjss gesste gak dnes lehness, čin pokánj, wice nehřess.

9. Ssaliti se množstwjm nedeg, dkaudjli skawnj, ty nedbeg, za nimi giti nechwateg.

10. Erbť gegich nic nespomuže, kdo se při wjře namuje, spiss mu do pekla pomuje.

11. Krasy cyrkwe zde nehledeg, po křtaltu gegim se nepteg, černak gest zde, to gistě zneg.

12. Libost gegi wnitř zustawa, skrz wjru se znati dawa, kteraž gde z Božjho slowa.

13. Y ctnostmi se stkwi swatými, ne z saudu lidskych wzatými, nemak spokku wničemj s nimi.

14. Bozj raddau se sprawuge, a gi snažně naplnuge, podle ni se naprawuge.

15. Ach nebkuď s lidmj pro slawu, znes w tom dábelskau otrawu, měg ty Krysta za twau hkawu

16. Njm se při twě wjře zprawůg, slowem geho se naprawůg, nebť gen on sam wždy wudce twůg.

7. Spasenj z Krysta k nam přissko, z lidj zatracenj wyssko, bez Krysta z nich dobre nessko.

18 Kteřiž Spasenj hledate, w lidech ho gistě nemate, w Krystu ge samem poznate.

19. Y běžtez k němu tim spisse, bysste do nebeske ržisse přissli skrz Krysta GEzjsse, Amen.

(588.)

Gak. Gak překrásné stanečko.

WOspěs, pospěs pokánj činiti, hněw Bozj na se wpokogiti, newpokogjssli Boha, wěř, že na tě přigde bjda mnohá.

2. Hledi ž neyprw sobě předložiti, žeť milý Bůh nežádá twé smrti, ale raděg abys žiw byl, a dobře každému se wždy ljbil.

3. Wěř mi, más zde k tomu čas nynějssi, gestli chces zachowati swau dussi, neb po smrti času nenj, ani take z pekla wykaupenj.

4. Zdáť se tobě pokud gsy w mladosti, že můžeš vžít swětské marnosti, že wěku swého vžiješ po twé wůli, že bude gako chceš.

5. Ano tebe twá nadějě sklamá, a před časem přispěge nowina: Strog se mládence do hrobu, tam máš ginau twé mladosti dobu.

6. Patř na giné, kteřj žiwj byli, gaká paměť gegich w tuto chwjli, gakoby nikdy nebyli, dnowé gegich rychle pominuli.

7. Kdyby pak člowěk zýskal wssecken swět, měl wsseho swěta sláwu, zbožj, čest, když dussi swé wbljžuge, žádné odměny za to nebude.

8. Ach w den pomsty! Bohatstwj nespomůž, žádné přjmkuwy wžiti nemůž, kdo se obmesšká, sám winěn, za hřjch bjda, potom wěčný oheň.

9. Wsse na swětě marnosti poddáne, aniž gest tu co pod nebem stálé, bázeň Božj přewyssuge wssecky wěcy, dobré rozmnožuge.

10. Protož my opustjce marnosti, hledmež w bázni Božj žiwot wésti, neb se to každému hodj, k čemu Pán Bůh mikosiwý rodj.

11. A poněwadž swau wůli oznámil, wolného času tobě propůgčil, giž nemesškeg, pospěš rychle, nežli smrt swé posly k tobě posšle.

12. Y obrať swůg wmysl ku pokánj, přestaň zlého, buď wždy Bohu wěrný, wděljť Bůh swé mikosti, a potom w nebi wěčné radosti.

13. Pane můg, Spasyteli GEžjssi, rač přigjti na mikost mau dussi, tobě se z hřjchů wyznáwám, tě Pana mikostiwého být žádám.

14. Rač Duchem twým srdce mé zprawiti, geho ode mne neodgjmati, buď wždycky mé potěssenj, když dopustjš na mne zarmaucenj.

15. Deg w dobré naděgi setrwati, bych mohl po twé wůli žiw býti, přiwed Pane! do radosti, neb w nebi gest konec wssi žalosti.

16. Amen, Amen, rač nám wssem to dáti, abychom tě mohli mikowati, a na wěky s tebau Panem, mohli wssickni přebýwati, Amen.

(589.)

Wzbuzugjcý Dussi ku Pokánj.

POwstań, powstáń z prohřessenj, Dussičko, Bożj Stwořenj, powstań k swému wykaupenj.

2. Giž čas přissek wzhůru wstáti, čas se k Bohu obrátiti, powstań, nechtěg dkauho spáti.

3. Z hřjchů těžkých probudiž se, cožs činila rozpomeň se, a s swým Bohem smjř se zase.

4. Rozpomeň se gaks hřessička, Přikázanj přestaupika, a Boha gsy rozhněwala.

5. Gakž gest Adam w Rági zhřessil, Gablka pěkneho okusyl, y hned gest wmřjti musyl.

6. Hneds twáře Bożj zbawena, a dábku w moc wwedena, y také z ráge wyhnána.

7. Kromě sám Bůh tě litowal, pro tebe w swětě pracowal, neb gest on tebe mikowal.

8. Z wěčného mikosrdenstwj, pro tě přigal čkowěčenstwj, gsa Pán Bůh wždy od wěčnosti.

9. Nepřestal tě mikowati, ráčil na zemi zstaupiti, a z Panny se naroditi.

10. Potom na swětě pracowal, hlad, y žijeň podstupowal, a pro tě se wsylowal.

11. Žádal tebe s sebau mjti, ráčil gest mnoho trpěti, na křji těžce wmřjti.

12. O Dussičko, drahý kwěte, nic lepssjho na tom swětě, nic nenj draždjho nad tě.

13. Zlato, stříbro to nic nenj, ni také drahé kamenj, toběť rowného nic nenj.

14. Drahaus krwj wyplacena, z smrti wěčné wyprossténa, a z pekla gsy wywedena.

15. O Dussičko pomni na to, že gsy draždj nežli zlato, gakau odměnu dáss za to?

16. Pomni na smrt Boha swého, pomni y na muky geho, Stwořitele tak drahého.

17. Hled skutky dobré činiti, hled přikázanj plniti, Boha hřjchy nehněwati.

18. Neb se musýss postawiti, w saudný den, a počet dáti, čerti budau žakowati.

19. Zwjss cožs činila tegneho, tuť bude wsseckno zgeweno, když tě přestrassj saud geho.

20. Mássli, kdo tam za tě sljbj? a kdo tě z taud wyprowodj? neb kdo winného wymkuwj?

21. Ty gsy Pane mikosrdný, račiž býti mikostiwý, a smikůg se sám nad námi.

22. O dussičko má přemiká, gak gsy hřjchy pokážená, mikosti žádeg od Pána.

* 23. Když se mam s tělem děliti, Boże rač se smilowati, Dussi mau k sobě přigjti.

24. Kryste pro twé wmučenj, deg nám hřjchů odpussténj, potom s tebau přebýwánj, Amen.

(590.)

Gako: **Giž poslednj časowé.**

PRobud mež se Křestiané, k pokánj prawé-

mu, pamatugjc, že nassane, den saudný každému.

2. Kdež musýme wydati počet ze wssech wěcý: Těžká wěc bude ostáti, a nelze utecy.

3. Saudce živých y mrtwých, Syn Boha živého, požádá počtu z skutkůw zlých, y z slowa mateného.

4. Ten bude wssemohaucý, kdo se mu zprotiwj? maudrý, ano wsse-wědaucý, kdo se mu wymluwj?

5. Bude y spravedliwý, kdo dary oblomj? aby ortel milostiwý, wzalo zlé swědomj.

6. Tuť hřjchowé procýtj, pekło se otewře, plamen zgewně se rozniitj, a zlé prudce požře.

7. Před njmi tu Angelé, pryč odhaněgjcý, za njmi budau dáblowé, do pekła táhnaucý.

8. Hrozný ť gest a strassliwý, ten žalář pekelný, bolestný, welmi teskliwý, smradu, křiku plný.

9. Ale mnohem hroznějssi, wěčnost těch žalostj: neb žádný (byť byl mocnějssi,) těch muk gich nesprostj.

10. To magjce w paměti, obrat mež se k Pánu pokud ráčj otwjrati, milosti swé bránu.

11. Znegmež pak že pokánj tři částk w sobě má: pokrytstwjm se gistě mámj, kdož gich w mysli nemá.

12. Prwnj, srdce skraussenost, hřjchů litugjcý, s wyznánjm, Boha za milost wěrně žádagjcý.

13. Druhá gest, živá wjra, w Pána Gezu Krysta, kdož té nemá, sám se zjjrá, dusse w něm negistá.

14. Proč Gidass zlý konec wzal, ač hřjchů litowal, y biskupům se spowjdal, těžko na smrt wydal?

15. Proto že neměl wjry, k Pánu nebeskému, gehož milost nemá mjry, k čkowěku padlému.

16. Z wjry má pocházeti, poslussenstwj nowé: Potřebná gest ta wěc třetj, k smlauwě oprawdowé.

17. Neb Krystus Pán tomu chce: Když hřjssně přigjmak, gdi w pokogi, nehřeš wjce, každému powjdak.

18. O! Bože obratiž nás,

nás, Bože wssemohaucý, ať pokánj činjme w čas, horliwé a wraucý.

19. Odpusť nám nášse dłuhy, wěčné sláwy Králi, pro Syna swého zásłuhy, ať tě dłužnjk chwálj.

20. A deg k blizńjmu w srdcy, prawé láśky płamen, abychom nepotratili, miłosti twé, Amen.

(591.)

G. Ach Bože pohleď z wysosti.

Proč že tak marný prach země, prowodjš w srdcy pychu? Těžké gest bjdý twé břjme, k tomus počatý w hřjchů: W bolesti sy přišsel na swět, w bolesti též pugdeš na zpět, cožs nynj žiw, gest bolest.

2. Což kráśjš dům těła tweho, w němž osten smrtj wězy, sytjce tjm břjcho geho, po čemž w chlipnosti tauží? newjssli, že w krátkem času w hrob musý, tak ztratj krásu, čerwům bude za gjdło.

3. Radněg dussj twau okrasslůg, člověče skutky wjry; chleb žiwota gj předstawůg, ať se sylj bez mjry: Nebť ona gest nesmrtedlna, ona Božj wywolena, ona w nebe má wgjti.

4. Těłu twemu dobře howjš, ale dusse omdléwa: Slauhu wjc, než Pana wážjš, wěc lit to sprawedliwa? Duch má byti těła Panem; než w twem smyśłu přewrácenem, tělo nad njm panuge.

5. Bůh sám ten Pán wssemohaucý, dussi twau draze wáži, zwyssił gj nad nebe mocy, ý nad wssi swěta zbožj. Pro kohož sweho mileho Syna, genž gest sława geho, wydał na dřewo kříže?

6. Ne nebi, ni také zemi tato pocta se stała: Dusse twá, to drahé gmenj, tauto miłost dostała, ona gest, genž wykaupena nemohła byť, než skrz Syna, krew draheho Gežjsse.

7. Když před Bohem gest gak zlato, proč gj ty tak zlehčuges? Wážic gj sobě co błato země, gegž potkačuges. Pomniž, že Syn negwyššjho, z staupił pro nj z trunu sweho, by gj z smrti wyprostił.

8. Nebo když była swá-

zaná, od dabla w těžkem dluhu, Boži lasky wozbawena, nemoha přigit k Bohu: Srdce se gest w něm pohnauko, w slzách, plače, se komiko, čehož sama neznala.

9. Ba co wjce: Dal se pro nj wkrutně zamordowat! ten Beranek Boži wěrný, chtě gi život darowat. Pots wlastnj krwj smissený dal pro nj na wyplacenj, Spasytel wsseho swěta.

10. Pamatůg na tauto obět, dokudž gsy zde na zemi, newracůg se wjc w marný swět, bys neprohrak spasenj dusse twé, genž tak zraněná byla, že byti zhogena nemohla, než skrz Krysta.

11. Kdyby gi byl dabel ljtý, ten převkrutný sstůdce, ne nakazyl gedem smrti, zwedauc wssech lidi srdce, tot bý nebylo potřebj, by byli prohnali hřebý, Krysta ruce y nohy.

12. Protož nepohrdeg, dusse! tak těžkým wmučenjm, gegž on měl na dřewe kržže, střež se před zlým činěnjm. Hled, gak wěrně wsse wyplatil, twe dluhy z regstře wychwátil, zmazawsse ge swau krwj.

13. Pomoz, Bože, ať po wsse dni, to w sobě wwažugi, tobě za twá dobrodinj, ponjženě děkugi, hřjchů wssech zanechagice, s srdcem se w nebe strogice; Pane, slyš to wolanj. Amen.

(592.)

Gak. Kdož swé ditky miluge.

Wzpomeň se lide na to, že gsy popel, také blato: Wěř, dobře čiň, to twé zlato.

2. Opatř se, ach dokud čas máš, bědat bude když geg zmesskáš, za dussi swau co potom dáš?

3. Pohled sobě na swau krasu, wiz sstatstwo, ginau okrasu, a cokoli máš w tom času,

4. Že tu nic wlastnjho nemáš: y pročež tak sobě pýchás? a hrdostj Boha hněwáš?

5. Swětská rozkoš tě okkamá, leč přigmeš včenj zdrawá, y wjře w Gežjsse Pána.

6. Genž dj: čiň každy pokánj, bdi, střjzliw buď, necheg

cheg spánj, chcesſli vžit smilowánj.

7. Péče zemſké se wyſtřjheg, a k bližnjmu láſku mjweg, w pokoře wždycky přebýweg.

8. Smrt ſe k tobě přiblížuge, kteráž hřjſſné předěſſuge, na ſaud Božj zprowozuge.

9. Spatř y na swé towaryſſe, genž někdy hýrali w pýſſe, kde gſau wſſecky gich rozkoſſe?

10. Nýbrž kdo dnes chodj zdrawi, zytra ge smrt béře, dáwj, zle, kdo ſe nadě ge zbawj.

11. Gako lakomec nedbage, swé lakomſtwj prowozuge, k smrti ſe nepřiprawuge:

12. Též tak činj giný hřjſſnjk, zkoſtný, pyſſný cyzoložnjk, y każdy swěta milownjk.

13. Dokudž zde zdráw, nechce dbáti, Pána Boha milowati, k smrti ſe připrawowati:

14. A když prigde těžká nemoc, od žádného nenj pomoc, anoť gim wkádne Božſká moc.

15. Přátelé ač k němu přigdau, zdaž co boleſtj odegmau, pohledjc naň, preč odegdau.

16. Tuť teprw chce rozdáwati, mnohý wſſe naprawowati, nemoha ſebau hýbati.

17. Aňk ho hrůzy obſtupugj, a hřjchowé obtěžugj, pekelné muky ſužugj.

*18. A protož wſſickni Křeſtiané, ó rychle z bludů powſtaňme, dokudž čas, pokánj činme:

19. Dřjwe nežli Božj rána bude ſe ſwrchku ſeſ'ána, proſmež nebeſkého Pána,

20. Ať dá z hřjchů powſtáwati, prw nežli nas smrt zachwáti, Amen, Kryſte rač to dati.

(593.)

Rada zápaſyčýmu s ſtarým Adamem daná.

Gako: Giž ſkunce z hwězdy.

Vlka twá mocný Bože wſſecko včiníka, tebeť žádá má duſſe, genž z neduživěka, w pádu člověka prwnjm, y swým prowinněnjm.

2. Cy tys Lékař nebeſký, račiž ſe ſchýliti, bjdnýť gſem

nestatečný, rač mne vzdrawiti, wjš a znáš ty můg neduh, nebo wssewědaucý Bůh.

Lekař. 3. Co tagjš a co skrýwáš, poněwadž Bůh widj? hada za ňadry chowáš, čekage wssiknutj, zle včiniw s tjm mlčjš, w swědomj zlém chodjš?

Dusse. 4. Ey půgduť ač y nerád, a swau nemoc zgewjm, ale potom budu rád, ač se nynj hanbjm, swůg hřjssný neduh powjm, lékaře se poradjm.

5. Přebjdný gá přicházým, lékaři můg dobrý, k tobě dowěrnost mage, že mi budeš rádný, w mé nemocy a bjdě, posluž mi, prosým tě.

6. Tjm gist buď, že posslechnu, což mi djš, rozkážeš, radu, wýstrahu přigmu, gakž ty mi wkážeš, posekstwj wěrné děge, těsse, rozwazuge.

Lekař. 7. Ay widjm twau dowěrnost, a wpřjmau žádost, pokoru y pokánj, zkého w odwrácenj, když mohu a rozumjm, pomohuť, poradjm.

8. Přede wssjm totoť prawjm, což wěř mi gest prawě, lidským se přirozenjm zpraw; že gest daremné, lékařstwj bez pomocy, přirozené mocy.

9. Ruky když nepřičinjš, samoť se nedělá, tak když se wůlj chlubjš, skutek ať se přidá, lékařem také swým sám, buď w tom, w čemž radu dám.

10. Zaslibenjť to činjm, že Bohdá powstaneš, znamenjť dobrá widjm, očerstwjš, zdraw budeš, budessli posslauchati, sebe ostřjhati.

11. Tuto receptu wezmi, nemássli gi, zgedneg, proti této nemocy tranků těch wžjweg, ráno, we dne, y w nocy; zkussenéť sau wécy:

12. Wzop hořké pokánj, smkauwu s Bohem včiň, wnitřnj srdce skraussenj, mage, skutečně čiň, z tohoť půgde zdrawj zrůst, a w Krystu včastnost.

13. Wezmi y myssli dobré, naděge požiweg, třewdawy * také přideg, w pokussenj trweg, cýrkwe w posslussenstwj choď, wůle swe neprotiwoď.

* Bylina, genž wkussenj gedowite hogi, diptam.

14. Sseť

14. Sſetř coż ſe tj zapowj, lékaře nezklamáš: čině cožż ſe chce, ljbj, ſobě zlé vděkáš: a mezy tjm kdyżť ſe zdá, a bude potřeba

15. Ey přigmeš počiſtěnj, proſtéť geſt domacý, wſſak hořké a odporné Elebor s Ezulj, * trpěliwoſt w ſnáſſenj, zwykloſti w ſkládánj.

*Zeliny genż welmi purgirugj.

16. Lépe wſſe to proſpěge nežli Rabarbarum: hle Muſſkum aneb Ambre (kdoż podá ſe ůg rozum pokoge náſleduge) ſrdce poſyluge.

17. Gakż brzo tak včinjš, polehčenj poznáš, ač ſe na żiwot zemdljš, krwe zlé zbýti máš, z wnitř żaludku gde k hlawě, poſylnjż ſe w prawdě.

Duſſe. 18. Gak nesnadné přigiti nemocnému k zdrawj, k němu přigda ſe ſtřjcy! Lekař. Protoż poſylněnj, z Apatéky pożjweg, w poſwěcenj trweg.

19. Anjż geſt co do čeho, kdyż zdrawj neſtane, něteo včině zlého, hned nemoc naſtane, teſknoſti bywá doſti, hryzenj, boleſti.

20. Kolikratżkoli třeba, gednau, třetj, čtwrté, kdyż gde nezpůſob, mdloba, tenż tráňk wař po druhe ſmrkawu Bożj obnowě, budiż w nj żiw pracně.

21. Y na ſliby téż pomni, genż gſau nad med ſladſſi, kterýmiż ſe oſkadj y wěc něghořčegſſi, odporné y protiwné, wſſet činj přigemné.

22. Muſýš téż také časem, drnák mjti přednj, kdyżby někdy zlým kwaſem, wſſel w obyčeg dřewnj, a by káznj toho zoyk, a zlého zlým odoyk.

23. Nehog ſwrchu rány ſwé, leč gami wyčiſtjš, zgjtřenj podgjti zlé přigdeť, zdrawj ſtrarjš, neléč ſám nežli lékaře, vżiw k potřebě ſwé.

24. Ey nehled, że lép ſe máš, negedeni ſe zklamá, warůg ſe coż ſſkodné znáš, zdrawjť geſt wěc drahá, wjc tu třeba ſſetrnoſti, nežli kdy w nemocy.

25. Dokudż pak neſtwrzeno, zdrawj nawrácené, dotud wżdy nebezpečno, a protoż náramné, potřebj ſſetrnoſti y opatrnoſti.

26. Vgdi powětřj zlého, w mornj nakaženj, vgdi hlu-

ku

ku swětského, kdež k hřjchů mámenj; posylněnj požjweg, Božj wjru wždy měg.

27. Hwězdyť mysli nezměnj, kdož zkému sám nechce; kawka kamžkoli letj, černá wždy býti chce. Ty od zkého mysl odwrať, a k Bohu gi obrať.

28. Wstaw se w wmysle ctném, wraucně k Bohu wokeg: prácy wed s sebau we wssem, na modlitbách trweg, žádage wždy pomocy, sobě we dne w nocy.

Dusse. 29. Mocně nás hoj ó Pane, na dussi, na těle, ať se mužnégi máme, w přemáhánj sebe! tak k zdrawj wed prawému, žiwotu slawnému.

(594.)

Gako: O Biskupe genž sy se. SAmého tě Boże můg, w bjdě hledám gsa strápený, když ze wssech stran cýtjm hněw twůg, pro swé hřjssné mnohé winy.

2. Musým k nim se přjznati, sám se nechtě swodit marně, neb kněžstwj tobě připsati, genžs prawda samá, můg Pane.

3. Eliphas z Theman maudrý, přjtel Jobů zle nesaudjť, že nenj čkowěk tak dobrý, aby před Bohem swým čist byť.

4. Třasti se teda musým, před nimž se třasau nebesa, můg GEzjssi posylů, prosým, nech mě w tě wjra neklesá.

5. Nosým w stálé paměti, žes Dawida, Magdalénu, kagjchčh ráčil přigiti; přigmi na mikost Dussi mau!

6. O cyzýmiliž wěrného, newěrnými preč zajenes'? žiwot polepssugjcýho, z wjry, wjm že k sobě přigmes.

7. Wsyssij pro GEzjsse, hlas můg Boze na wysosti, přigmiž mne k sobě tjm spjsse, Amen, do wěcné radosti.

(595.)

SKrz pad Adamů a zké činý, kterežto on proti Bohu, prowedl wkrutnosti mnohau, přisslý teto smutné nowiny; že on y geho zkostná řjsse, ktera tak, gak on, zhřessika, wwalil hněw weliky na wsse, smrt tak dusse gak y těla.

2. Kde se děko to krásné gmenj, blesk, spanilost y wppimnost, gjž přistwořika Božj ctnost, lidem skwaucý až k podiwenj? kde gest ta moc zelenagicý, drahý Zafft z stromu žiwota? kde puzenj ducha žiwicy? nenjliž to welka strata?

3. Zde lezjm potkačený w krwi, zohawen smrtedlnau

nau ranau, až se sám stydjm před sebau: odwrátil sem se, gá osstliwý od Boha, gak dábel w swé zkosti, toť mne strhko w takau bjdu: smrt giž pronikla wssecky kosti mé, daka pjť z sweho gedu.

4. Kde gest lékař, genž mne zahogj? rana má welika gestit, kdož mne bjdneho můž zprostit? nessanugte masti, olegi, wlegte wjna do mých ran hroznych; kdo gen muže, tenť nechogj; přinesste sem lekařstwj wzactnych. Ale, ach! nic mne nezhogj.

5. Nic zde pomoc, oleg, mazánj, nic neprospjwa zelina: wěř, práce ta gest daremna, sskodj wjc takowé lečenj: Protož odstup wsse kunsstowanj, kteréž nalezl rozum lidský, to nepřinassj požehnánj. Gedno gest! to hogi wždycky.

6. Krew twá, lékáři můg negdražssj, gižs ty z newymkauwné lásky wylil, bys zmazal dluh lidský, nám také ten pokkad neglepssj, gegž sme potratili, nadobyl; tať gest, kteráž mne můž zhogit, ačkoli sem se na skrz zhubil: Ach! rač mne sam wpokogit!

7. Ta woda, kteráž z tweho srdce, gako z Studnice lekařstwj, tekka gest z miloserdenstwj, ta leči rany meho srdce, wleg gi hognë sam do mé dussi, tak budu čistý a zdrawý, tak wsseckau wnjtřnost mau potěssj, posylnj a zkeho zbawj.

8. Rany twe, kterežs na twem těle, gizwy y také zkryznënj, kdyžs byl posmjwan w zlehčenj, ztrpěk na křjži za twé mike; té nechť gsau mé lekařstwj sylné, nechť mne swau mocy proniknau, když cýtjm smjčenj twé při mne. Ach pomoz! tak zkeho zniknu.

9. Nech té moc lásky twe hořjcy, genž, tě lekaře, zranika, ba pro mne y wsmrtila, kemne pudj co wjtr žhaucy, abys mi dak tweho olege, také wjna k posylnënj; reyž: ať duch můg opět okřege: takt odstaupi wsse trapenj.

10. Tak wsseliká bjda ma znikne, nemoc, bolest y Synakost, genž mi hrozdka

zyka wždy vzkost, nic skodného se mne nedotkne. Duch pocytuge nowé mocy, ay nowý žiwot powstáwa! odkud se chysta k Božj prácy, plnic w prawdě geho slowa.

11. Twé slowo chopjm, tě se držjm, tys powěděl, žes můg lekař protoj mne žiwotem obdař; tá řeč mi slauži k branam Božjm. Znamj to, žes ty smrt mau sám zbitk, když sy s smrtj wedl sylný bog, a taks mne žiwot můg nawratil, že mohu mjt wěčný pokog.

12. Neb ačkoli gesstě to hřjssné tělo se w prach ma obrátit; wssak mne můg pastyř obžiwit chce w ten posledný den sám mocně, potom popel tento proměnj, w slárwu welikau obleče; nařjkánj se w radost změnj, tak swobodný budu plače.

13. Hallelujah! lekáři hřjssných, slawa, čest, moc, syla, djky nese ti národ wsseliký, tě ctj, wjtěze bran pekelných, také nezahogitedlných ran: ačkoli sem k smrti zraněn, naděgj wssak předce žiwau mam, a smim říc, že sem vzdrawen. Amen.

(596.)

S. O gak brosná trapenj, ꝛc.

Milůg se, a slitůg se, w hněwu swém vkrot se, o Boże a Otče nás mikostiwý, nad námi hřjssnými.

2. Zhřessilit sme přetěžce, winnit se dáwáme, nezamjtegj nás hřjssných, a nehodných, pro prawdu slibůw twých.

3. Těj y pro Syna twého přenegmilegssjho, Spasytele násseho, gediného, wsslyss z nás každého.

4. Neboť my w samém tobě, naděgi skládáme, budiž od nás Pán Bůh nás wždy weleben, až na wěky Amen.

(597.)

Člowěka prawě kagicýho, wssak s Adamem starým těžce gessitě zápasycýho.

Pomozyž mi z mého hoře wěčný milý Boże, pomozyž z něho wygjti, nedeg zahynauti, wystwobod z mocy dábelské, giž dosáhl w zahradě rágské.

Ne-

2. Newinnost swau dar negdražssj, tenť sem gá giž ztratil, w rodičjch mých, pro težký hřjch, gjmž se Adam zwrátil; nesrozuměw když we cti byl, sebe y nás w zle podrobil.

3. Gsem wždy smutný, na každý čas nevpokogený, v welikém gsa saužanj, žádám potěssenj; nic chudssjho nemůž býti, neb nemám co wjc stratiti.

4. Odtud hřjssný, nepoddaný Bohu swému sem byl, swětu, dáblu, tělu swému, slepě k wůli činil: Nezpomjnegž mně mých zlostj, wěčný Bože na wýsosti.

5. Degž ať z počtu sem kagjcých, wěčný miły Bože, ať sem zprosstěn wssech žalostj, pomoz mi k milosti, naděgeť k ginému nemám, než že ty mi spomůžeš sám.

6. Ty znáš chwjli y každý čas, gak se tobě ljbj, nawsstjwiti, potěssiti, žalosti zprostiti, wždycky čekám, tebe žádám, až potěssenj twé seznám.

7. Gsem zkormaucen w swědomj swem, newjm co činiti, přikaž wětrům pokussenj, ať sau vtissenj: Rač mi wjry přispořiti, bez niž nemohu s nic byti.

8. Poraučjmť se milosti twé, zprawůgž ty cesty mé, rač mi býti wždy přjtomen, ať negsem přemožen, byť wjc neřekl nepřjtel můg: ay gá gsem wjtěz a Pán twůg.

9. W tomto bogi kdo ostogj, kohož ty se wzdališ? Kdo zahauben a přemožen, nad kýmž ruku držjš? na nebi na zemi nenj, než w tobě samém spasenj.

*10. Ty gsy cesta, prawda, žiwot, tomu gá tak wěřjm, ač rozcestj mnohá sem tam, wssak gá na ně nedbám: ó ať w swětle twém wždy chodjm, a w temnostech nezabłaudjm.

11. Na tom swětě mé bydlenj, ať mi k zkému nenj, počet dnů mých, kteréž znáš sám, pomoz ať nezmrhám, ačkoli gest gich na mále, degž ať strawjm k twé cti, chwále.

12. Čáslka dnů mých w zkém předessłá, w marnotratných časých, nic giného nepřine-

přinesla, než strach za každý hřich, wěčné bjdy, zatracenj: žádám twého wyprosstěnj.

*13. Mikostiwý, dobrotiwý. Spasyteli hřjssnýchdegž ať gsem geden z kagjtých, tebe mikugicých, čině z hřjchů giž pokánj, ó degž w dobrém setrwánj.

14. Pomsty wěčné, giž zkým chowáš, tě mne rač zbawiti, gakž sám ráčjš w mém žiwotě, zde na tomto swětě, rač trestati, mikost dáti, hřjchů wjc nezpomjnati,

15. Do skončenj, rozkaučenj mého w tomto swětě, rač mi dáti, přjdce státi, w kagjcým žiwotě, mjti twé osprawedlněnj, a potom s tebau bydlenj.

(598)

Gak. Bůh obněm swaté swětl.

STwořiteli na wysosti, Boże Otče od wěčnosti, s Pánem Krystem králugjcý, Duchem swatým nás těssjcý.

2. Wyznáwámť se z neprawostj, které sem páchal z mkadosti, nedbagjce na pokánj, trwal gsem w swětském kochánj.

3. Ale giž z hřjchů powstáwám, litugje gich opakáwám, že gsem těku powolowal, žádostj zkých následowal.

4. Ty gsy cesta, spraweďliwost, Boże, nehleď na neprawost, ale obmyg mne w potoku, kwj drahau z twého boku.

5 Samarytáne GEzjssi, moc twa mau bolest utjssj, wezmi mne na swé howádko, neb gsem ranén nebožátko.

6. Od paty noh do wrch hřáwy, nenj we mně nikdež zdrawj, ale myšl, srdce, we mně, wsseckno k zkému přewrácené.

7. Ty gsy tech onych mkádenců, wyswobodil od newěrců, z pecy ohniwé náramné, neb w té dauffali wpřjmné.

8. Izraele z Faraonowých, rukau welmi utisklywých, Petra z žaláře smutného, Herodesa wykrutného.

9. Danyele muže ctného, též od sezránj lwowého, Dawida od Goliášse, y od Saule towarysse.

10. Magdalénskau též hřjssnicy, hřjchům srdečně plačjcý, když nohy twé wmywala, wlasy swými wytjrala.

11. Lotra pozdě kagjcýho, wsskysseks wokagjcýho, wěčný rágsy mu slibowal, y hned s sebau do nebes wzal.

12. Ponewadž tak wěčný Králi, kteřjžby se k tobě brali, wěčnau radost těm slibugeš, wěčjm že též mně darugeš.

13. Protož y gá hřjssný čkowěk, ač neywětssj w swětě kowěk, pro hřjchy sobě nezauffám, ale w tobě sylně dauffám.

14. W

14. W tobě žiw gsa, vmru w tobě, nebs ty mne wykaupil sobě, bych tě ctil a chwálil wěčně, zůstáwak twůg uekonečně.

15. Amen, ó nebeský Králi, deg ať welicý y malj, wssickni k tobě se hrneme, wěčně s tebau kralugeme, Amen.

(599.)

O Synu marnotratném. Luk. 15.

SYn marnotratný nazwán, o němž mluwil sám Kryslus Pán, ten Otce swého prosyl, Otče deg mi můg djl, s tebauť gsem smuten gistě, zwjm gesstě, co se děge w swětě.

2. Mikowak ten Syn marnosť, proměnil sláwu, počestnosť, gsa Pánem y dědicem, učinén poběhlcem, pohled gak tělo pýchá, když čest má, a k hřichům pospjchá.

3. Y když wzal od Otce djl, myslil gakby s nim wesel byl, ssel do kraje cyzýho, čině mnoho zlého, towarysse měl sikwostné, y smilné, a sobě podobné.

4. Lásku gest měl od swěta, dokudž trwala marnosť ta, rádi sau geg widěli, také y chwálili, gakž vtratil kde co měl, omrzel, opusstěn, w posměch wssel.

5. Byl gest hlad w té kragině, kdež před tjm byl žiw rozkossně, neměl mjsta při dworu, dostal se k měssanu, od něhož gest dán k stádu, w tu hanbu, k welikému hladu.

6. Gak sobě w tom stýskati, a žalostně nařkati, ó nessťastná má ra ost, přinessla mi žalosť, trpjm nauzy y bjdu, při stádu, dak mi swět zkau radu.

7. Ljtosstiwý Otče můg, gáť wyznáwám tobě hřich swůg, o zhřessili sem samému, deg mikosť smutnému, ať bjdný nezahynu, pro winu, w nessťastnau hodinu.

8. Y wložil w swém srdcy, nawrátjm se k swému Otcy, a padnu poniženě, poddám se pokorně, řka, negsem hřjssný hoden, slauti syn, mikosť semnau učiň.

9. Když se domů wracowal, a Otec ó tom wyssel, hned proti němu wyssel, laskawě ho wjtal: Wjteg synu stracený, můg milý, odpaussťjmi twé winy.

10. Z lásky tě zas přigj-

mám, hřichů twých nepřipomjnám, a mile tě obgjmám, poljbenj dáwám, w dům můg wwedu tě zas, w tento čas, potěssený ten hlas.

11. Služebnjkům řekl: gděte, raucho nowé mu přineste, wsse což slussj zgedngte, pěknĕ ho připrawte, prsten zlatý na ruku, prosstáwu, neb mám radost nowau.

12. O tom ginym zwěstugte, sausedům hody wčiňte, ať se radugj semnau, myslj potěssenau, neb ten kterýž zahynul, zas ožil, srdce mé potěssil.

* 13. Račiž Boże nám dáti, s tímto Synem swůg hřich znáti, k tobě se obrátiti, pokánj činiti, ó neopausstěgž zasstých, y bjdných, nehodných synů swých.

14. Nechcess smrti hřisného, než mikuges kagjcýho, protoj ho nawsstěwuges, gakž ráčjss, zde trescess, zármutky rozličnýmj, těžkýmj, bolestmi mnohýmj.

15. Gakť se libj tak činjš, a wssak swůg hněw w mikost měnjss, mile k sobě přigimáss, hřichy nám odpausstjss, a dědictwj ztracné, nebeské, nawracýss z cáfky swé.

16. Což můž býti draž-ssího, w swětě potěssenĕgssího, než ta mikost přeslawná, Krystem zaslauzena? Abychom w nj zde stáli, skonali, pomoz wěčný Králi.

(600.)

Z Zalmu 102.

Wskyssjž prosby mé, Boże ljtostiwý: A nech ať tě můg hlas, dosáhne teskliwý: Neoddalůg w času těžké přjhody mě, odemne smutněho, přeswatě twáři twé.

2. Ale nakloň Vcha, Otče dobrotiwý: A neopausstěg mne, w můg čas nesstiastliwý: Kdykolwěk zawolám, teskliwým fresunkem, přispěg Pane prosým, přispěg swým retunkem.

3. Gako dým, tak léta mgsau vletěly: Kosti gako hlaweň, we mně wyhořely: Krwj w sobě necytjm, nenj na mne těla, kosti welmi bjdné, a kůže zustala.

4. Pro těžké wzdychánj, a můg pláč srdečný: Pro welikau žákost, y onen strach wěčný: Na chléb nepomyslim, ano y mě srdce, vschko gako tráwa w létnj čas od slunce

5. Nepřjtel spatřiw to, těssi tjm Dussj swau: A sedě, přisahá

sahá, skrze Osobu mau: Gá pak místo chleba, samým žiw popelem, slzy smutné pigj, sedě za mým stolem.

6. Gá gsem gako w lese Pelikán schowaný: Gá gsem gako paustnjk, w pustinách zwedený: Nenj kdoby přissel, mně ku spomoženj; w swětě nenj přitel, krom sám Bůh gediný.

7. Ale ty na wěky trwaš budeš, Pane: Ano památka twá, nikdy nepřestane: Ty se nad Syonem gesstě mášs slitowal, a snad giž čas přissel, že ho máš retowati, Amen.

(601.)

Gak. Otče Boże wssemohaucy.

WSkyss Pane modlitbu mau, popatř na mysl poniženau, skrz prawdu a spraweďlnost twau.

2. Proti tobě welmi těžce, z hřessika w těle má Dusse, bez twé pomocy zahyne.

3. Zkázy me žáda nepřjtel, by Dussj mau w pekle pozřel, Boże buď mág obranitel.

4. Newchazegž w saud s služebnikem, wssak budesslj žalobnikem, aby switězyl, kdo gest ten?

5. Mysli me pozdwihl sem k tobě, abych nezauffak při sobě, pomocy žádam od tebe.

6. Pamatágž na stwořenj swé, djke twé, mocné ruky swé, odpuss mi Pane hřichy mé.

7. Pozdwihám rukau mych k nebi, Dusse žjznjwa na zemi, mikost swau degž mi obwzkasstnj.

8. Pospěss Pane, pozdwihni mne, nebo Duch mág hyne wemne, po smrti kdo pozna tebe?

9. Ukaž mi dobrotiwost twau, zprawág kroky y cestu mau, tě myslj prossym skraussenau.

10. Otče náss miky nebeský, pro gmeno twé na nás wzdycky, wzhledniž z nesmirne swé láský.

11. Nebs nás tak welmi miwal, žes se pro nás na swět wydal, aby nam žiwot wěčny dal.

12. Wslyss modlenj nabožna, pro zaslahy Krysta Pána, přigmiž nás w swá bydla ragská.

(602.)

WDen saužnj k tobě wzkám, naděgi swau w tobě skládám, mág Pane, wjm že mi spomůžess.

2. Obrať se stádečko Páně, Boha samého k ochraně, mocný Pán, chránj sám, od zlého.

3. Wjm dobře toho y nynj, žeť gest Bůh ten a ne giný, genž chránj, a bránj, od zlého.

4. Wolá wssechněch: podte ke mně, kteřj gste žádostiwj mne, radosti, s wděčnosti, přigměte.

5. Pospjchegmež wssicknj k němu, předložmež swau žádost gemu, nassemu, wěrnému, ochránci.

6. Mikosrdenstwj nasseho Boha, nade wssech mocného, posawád, nenj snad, nad něho.

7. Y proč zebych měl zauffati, a proti tobě rauhati, Boże mág, wssak gsem twág, gistě wjm.

8. Nenj w swětě nižádného, od Boha opusstěného, kdo žádal, mikost wzal, od něho.

9. Přigd milý můg Spasyteli, wssech těžkostj zbawiteli, ať poznám, když žádám, pomoc twau.

10. Neobmesská s swau pomocý, hotowý gest wssem spomocy, kagjcým, dychtjcým, k radosti. Amen.

(603.)

SSElice kwiliti, musým nařikati, pro neprawostj, kterež sem pachal, Boha swého těžce hněwal.

2. Ach což mam činiti, kde sgen poditi, před mocy toho, genž wssecko stworil, pugdu, bych se před nim kořil.

3. Co bych tehdy činil, wjm že gsem prowinil, žádati budu za pomoc Pána, wěřjm že mi bude dána.

4. Smikůg se nademnau, newchazeg w saud semnau, nechť gsem skauha twůg, neyposlednégssj, přigmi mne Kryste GEzjssi.

5. Liby oblicěg twůg, o Spasyteli můg, nakkoniž ke mně, čkowěku mdkemu, hřjchy welmi zsauženemu.

6. Ay gá negsem hoden, činic zke každý den, aby mi gakau mikost včinil, ponéwadž gsem tak prowinil.

7. Wssak na to wzpomjnam, w srdcy swem rozgjmam, že ty nežadass smrti hřjssnehо, čekass polepssenj geho.

8. Cožbych slawnégssiho, w swětě wzacnégssiho, mohl skyssetj, nad tu nowinu, že mi Bůh odpaussti winu.

9. Y pugduť wesele, před něho a smele, sklonjm swau hlawu, až k nohám geho, onť mne zbawj wsseho zkeho.

10. Bychť ginde pomocy žadal dněm y nocy, nenachazymť gi než Kryste w tobě, přigmiž mne do nebe k sobě.

11. V tebeť gest mile, byti každe chwjle, kdož s tebau wěčně slawy požjwa, ten wssj žakostj pozbywa.

12. Libezně tam hragj, w tom překrasnem ragi, Angele swatj, s wywolenymi, degž mi ať gá bydljm s nimj.

13. A tak zbudu strastj, když přigdu kte wkastj, kdež mne předessli mogi přatele, bydlic giž s tebau wesele.

14. K nimž žadam přigiti, s nimi se těssiti, potpěs, pogmi mne Kryste GEzjssj, ať gsem s tebau w wěčne řissj, Amen.

(604.)

Rozpakowánj, wssak s wjtězstwjm, čkowěka na pokánj oddaného.

SSJra, kástka vstydka, neprawost se rozmohla, běda mně smutnému, w mkadosti zmařilému, k staросti sessłému.

2. Wydámli se zase w swět, wěrnj dějj, totě zpět*: pakli

pakli w náboženstwj, zlj připjssi pokrytstwj, aneb pochlebenstwj. *2.Petr.2,20.

* 3. Swět se nynj raduge, a wěrně zarmucuge, buduli tu chtjti, potupy tě vgiti, swětu se ljbiti,

4. Boha gistě rozhněwám, a newjm kde se schowám, geho hrozné twáři, před nimž musýme státi, počet wydáwati.

5. Ze wssech nassich prázdných slow, y také z marných činůw, buduli ge činiti, Bůh nademnau chce mstjti, a neodpustiti:

6. Zanedbámli do konce, mučitiť mi se hořce, s swětem hrozně zahynu, w mau poslednj hodinu, pro tak těžkau winu.

7. Že sem Boha opustil, a od něho odstaupil, k swětu se přikaudě, ach, běda tomu bude, kdož tak z swěta půgde.

8. Pakli k Bohu přistaupjm, geho wůli naplnjm, swět mne nechce znáti, bude se posmjwati, y také rauháti.

9. Ale Pán Bůh z wýsosti, předegdiž swau miloſtj, mne nestatečného, k wáženj sobě geho, wjc než swěta wsseho.

10. Neb swět gistě pomine, w swých žádostech zahyne, Bůh pak wssemohaucý, trwati bude wěčně, wždycky wstawičně.

(605.)

Gak.O Skusce spraweḋlnosti.

NNáramné swé wzkosti, Dnem y nocy wolám, gako z hrozné propasti, tebe Pane wzywám, hlas mého nařjkánj, pusť w swé swaté wssi, beze wsseho měsskánj, w tento čas negtěžssj.

2. Neb gesliže hřjssnosti, chcess Pane trestati, kdož bude před přjsnosti, twau mocy obstáti, tě wssak wjce k milosti znám býti hotowého, by každý s ochotnosti, ctil tebe samého.

3. A protož swé dauffánj, w Pánu wždycky wskládám, na geho bez přestánj zámkuwy showjwám, čekát s wětssi žádosti, Pána wždy má Dusse, nežli strážný s těžkostj, býť swjtako spjsse.

4. Očekawegž na Pána, y ty Jzraeli, neb gest miloſt

kost přehogná, w něm na každau chwili, ont gest ten, genž spomáhá, w každém pokussenj, ont z mikosti též dáwá, hřichů twých zbawenj. Amen.

(606.)

O Hřichy swé s Bohem vmluwa.

WZlámeť z hlubokosti, z žaláře temného, kdagjce zde w vzkosti, w tom vdolj pláče truchliwého.

2. K tobě Králi Pane náš, k tobě gedinému, kterýž w nebi přebýwáš, doku patříš k lidu sauženému:

3. My sme dobrotiwého, tebe Otce známe, a wssak spravedliwého, twého saudu welmi se lekáme.

4. Lowec sylný Satanáš, byw příčina zkého, což ty sám wýborně znáš, vsmrtiti chtěge raněného,

5. Straffuge nás spravedlnostj, saudu Ducha twého; ale myť se mikosti twé těssime, Pána láskawého.

* 6. O prosýmeť vslyssiž, jakostně wolánj, swých vssj k nám nakloniž, ljtostiwě, wiz násse Pokánj.

7. Hřichů tak rozwodnilých, gichž počtu newjme, proti tobě činěných, w těle, w duchu, welmi se děsýme.

8. Neb kdyby gich sstřiti, zářj oka swého, owssem wyhledáwati, kdož ostogj? přemůžeš každého.

9. Lotra pozdnj wolánj, z srdce skraussenéhó, dobrotiwěs wyslýssel, mile přigal do Králowstwj swého.

10. Budiž y násse k tobě, důwěrné wolánj, sýsstjcých welmi sobě, wyslyssáno, y wssecka wzdychánj.

11. Izraele prawého, twého služebnjka, auda cýrkwe wěrného, tys naděge, těť má spomocnjka.

12. Težk my w duchu sewřenj, na tebe čekáme, a w těžkém zarmaucenj, w tomto swětě, w tobě wždy daufáme.

13. Eliáš služebnjk twůg, genž pro tebe horlik, wida bjdný žiwot swůg, w protiwenstwjch na paussti se modlik.

14. Časné smrti žádage, žiwotu truchlému, za Otcy pospj-

pospjchage, dogiti chtě k cý-
li radostnému.

15. Ale ty ljtostiwý, srdce zemdleného, gsa mnoho mi-
kosrdný, posylowals w tě daufagjcýho.

* 16. Tys ze wssech ne-
prawostj, mocný wyprostitel, obtjjených žalostj, a kagjcých, tys sám potěssitel:

17. Potěssugž také nynj, srdce skrausseného, nad mno-
hými winami, dnem y nocý těžce kkagjcýho.

18. A přiwed po cestách swých, žiwota mikosti, w nebe do stanů wěčnych, Pane Kryste, k tě wěčné radosti.

(607.)

Gako: Giž nastáwá ten čas.

Wolám k tobě milý Pane, wsljssiž mne hřjssného: Prosým twé swaté mikosti, neopusť mne nuzného: Neb wjm že gsem tě rozhněwal, přj-
činu hřjchům mým dáwám, prosým bys se nehněwal.

2. Smilug se nademnau Pane, okem twým pohled na mne: Pro dobrotu a gméno twé, zažeň od nás wssecko zlé: Nepřipomj-
neg mých zlostj, které sem páchal z mladosti, mocný Boże z wýsosti.

3. Rač mi býti ku po-
mocy we dne y také w no-
cy: Nedeg mne zkému pře-
mocy, genž más wssecko w swé mocy: Poraučim se mikosti twé, sprawug ty Pane cestu mé, nedeg mi zahynauti.

4. Pane Kryste rač to dáti, bych tě mohl miko-
wati: Přikázanj twá plni-
ti, hřjchů se wystřjhati: GEžjssi Spasyteli mug, tys ztěcha, spomocnjk mug, konec spasenj mého.

5. Sobě gá sám hřjssný čkowěk, nic spomocy nemo-
hu: Nebudeli twé lásky blesk, GEžjssi, lehce pa-
dnu: Ty zarmautjss, ty potěssjss, w tebe Pane dau-
ffagjcých, žádného neopu-
stjss.

6. Budiž Bohu Otcy chwála, Synu, Duchu swátému: W třech oso-
bách, w gednom Božstwj, Králi Pánu nassemu. Rač trestati, mikost dáti, po-
tom s sebau přebýwati, na wěky králowati. Amen.

(608.)

G. Pane Boże budiż chwáka.

PAnbokám k tobě we dne w noczy, ó Boże můg wssemohaucý, rač slyssetí mé wzdychánj, melmi smutné nařikánj.

2. Gáť gsem člowěk nekagjcý, od swé mkadosti hřessjcý, wyzná wámť se z neprawosti, nebť sem w welikě žáloſti.

3. Ležek sem w hřjssjch z vmyſlka, pro něž na mne bjda přissla, nebudeliť ſtrowánj, bude w pekle mé kochánj.

4. Had ďábel mi swe lſtiwé radě, genž sklamak Ewu w zahradě, wwedł mne w marnoſt swěta, hle gaká gest na mně pſota.

5. Ey radjm wěrně každému, Panně též mládencu ctnému, wyſtřjhey se pychy, smilſtwa, ať nepřigde na tě pomſta.

6. Litoſtiwýť gest Bůh wěčný, wſſak pro neprawoſt horliwý, Dawida w Geruzalémě, trestak, ſtarců w Babiloně.

7. Máme doſť přjkladů giných, zahynutj Jzraelſkych: Proč Sodoma wywrácena, a Troga pěkná ſkazena?

8. Vzkoſtiť gsau mi ze wſſech ſtran, boguge semnau swěta Pán, wěčný Boże rač býť ſtrážce, chcet mne sezrat Satan zrádce.

9. Vkrok hněw swůg Hospodine, odegmi prut swůg ode mne, chcy po twé wůli žiw býti, zkych se hřjchů warowati.

10. Samarytáne GEzjſſi, genž pro hřjſſnjky přissel gſy, wkoložiž mne na swé howádko, neb sem ranén, nebožátko.

11. A wnesyž mne w swau Hospodu, a még ſtaroſt o mau bjdu, chcy po twé wůli krácetí, pychy, smilſtwa vtjkatí.

12. Vſlyſs Kryſte sám pro sebe, deg mi potěſſenj z nebe, a přiwed mne do radoſti, w ktere bydljſs na wěčnoſti.

(609.)

G. Giž ſtuncez hwězdy wyſſlo.

PAnbokám k tobě we dne w noczy, Pane GEzu Kryſte, neb sám sobě nic spomocy, nemohu zagitě, nachyl vſſj, giž k mě Duſſi, skaz hřjchy nečiſtě.

2. Sám dobře znáſs, y také wjſs, wſſecku mau potřebu, genž widjſs, y také máſs, mé srdce před sebau, neb žádnému nenj znadno, vtecy před tebau.

3. Twé mikoſti ſkutkem, řečj, dkauhoť gsem odpjrak, a swau zkoſtj, čim dál wětſſj, swé srdce zawjrak, račiž dáti, se wždy káti, bych swětu vmjrak.

4. Pokorného deg mi ducha, a srdce ſkrauſſené, ſlowa twého ať poſlauchá, a gest obrácené, ať wždy kwjlj w každau chwjli, k tobě Kryſte Pane.

5. Rač mi dati wjru prawau, a w tobě dauffánj, deg wždy mjti myſl prawau, a twé smilowánj, ať pro tebe, zapřjm sebe, swět y hodowánj.

6. Deg vmřjti srdcy mému, od wſſelikých zkoſtj, žiwu býti we gménu twém, y twé wždy

mikoſti,

mikosti, ať žádný hřích, na audech mých, nemjwá swé moce.

7. Deg mi mile wsse trpěti, což ráčjš posýkat, toho cyle wždy hledati, kterýžs chtěl wydati, když sy trpěl, na křjži pněl, chtjc mně mikost dáti.

8. Wskyss nynj sám pro sebe, smutně mě wolánj, deg mi z nebe potěssenj, pro swé smilowánj, w poslednj čas, ať skyssjm hlas, podte požehnánj :,: do Králowstwj nebeského, wám připraweného. Amen.

(610.)

OSsemohaucy, před nimž se y propasti, když se geho blesk zastkwj w hřjmanj, k gehož hlasu se hory musy třasti, gegž ruka nebe zdržuge, chranj: čkowěče, od tebe bywa zlehčen, když se obratjwa twe srdce k těm wěcem od něho, gežto kormautj Ducha geho.

2. Bjdny čerwe, gegžto prowika zhnikost, proč se tak pnes w křtalt bezrozumneho, zdaž, znage powinnost, hřessjš na mikost, poleps se, než se zažže hněw geho; gsy pak tak welmi zkaženy, žes y znamosti zbaweny; to pod, a wě se poznawati, co to gest, Boha zlehčowati.

3. Zdaž ne dost na tom, že tě dotud snassek, ačkoliw gsy brodiwak w mrzkosti? že tebe w swem hněwě na prach ne sekek, a newbjk swych sněk do twych wnitřnosti? netup geho sljtowánj, oni gen čeka na pokánj, pakli toho nechces činiti, maš zde konce strassliwy wzyti.

4. Tys hlina w moc dana hrnčjřj twemu, Bohu! wolno s tebau činik co chce, zdaliž má twor tworcy nesiwořenemu w geho řadu předpsawat hranice? protož se wpokoř gemu, oddeg ceke swé srdce mu. Když se ty wpokoříš před njm, on tě obdařj požehnánjm.

5. Totoš gest, co potahowánj geho giž z dawna na dussi twé hledako, by se znssika hrdost smyslu tweho, swědomj pak owoce wydako; ať wzpomnjš na prohřessenj, y zaslauzena trápenj, bys se w pokánj, skrussenosti, skryk do GEzjssowe mikosti.

6. GEzjš gest předstaweny trán mikosti, skrz něg mužem byl s Bohem smířeni, kdo Bozj welebnost zprznik hřjssnosti, w něm můž dogiti hřjchů zprosstěnj, kdo gen má wjru prawdiwau w želi, w pokánj nekstiwau; pekelnich kaupežniků syti gsy prost, gen chtj w Krysta wěřiti.

7. Wěř, že Krále žiwota wssemocnosti, hřjch y zkořečenstwj musy w tobě zhynut, gen žadeg tauzebně mikosti, budeš w Krystu občerstwen w twé mdlobě. Pteg se pilně potom hosti, on tě twych břemenů zprosti. Když mu ty předložjš wssecko twé, on tobě předložj wssecko swé.

8. Wečeře w krmjch welmi rozlična gest. Ty mu nedaš nic gen nesprawedlnost, zapowěděne

wědčne ohawnosti a lest, genom skow ged, a skutkú zhubenost; On pak tobě mannu dáwá, sprawedlnost, syku; toť skawa! Ba chce ti dat sebe sameho, gakť gest živý, prawda řeč geho.

9. Gen žádá ať wnitřnosti srdce swého wyprazdnjš z wssetlikych zlych žádosti, ať ne žertuges s gedem hřichu zkeho, gen co on chce, wždy mas w swe libosti, chce, ať wygdeš z z Babylona, pospissjš do geho kúna, by swé djlo w tobě wywodik, a zákon swúg w twem srdcy pkodik.

10. Wsse, co se genu w tobě protiwiko, s hanbu se musy w nic obratiti, zpurnost, y cokoliw gen hrde bylo, giž ma přisnost saudu okusyti; vrputnost musy zemřiti, powolnost zpkozena byti, musy toho swěta libosti byť obětí geho mikosti.

11. To pohodlj, gehož tudy nabyti muzes, newyprawitedlne gest; ač bys mél kdy hřich w sobě pocytiti, předce tě netrapi kdatby nečest *; ba GEzjsse moc tě sylj, že rytiřsky w každe chwili, budeš moc zke potkačowati, a proti těku bogowati.

* Rjm. 8, 1.

12. Kdykoli hrdost w twem srdcy nastáwa, předstawúg gi pokoru Krystowu; aneb kdy gina zka žádost powstáwa, potkač gi geho čistotau z nowu: dychtě po zhožj, a pysse, zhleď na chudobu GEzjsse, vejdi se při něm zapřiti, chce tě swemyslnosti sprostiti.

13. Tak řicy směle s Pawlem budeš mocy: ne gá zigj, we mne gest GEzjš múg; wssecky nepřátely muzes přemocy, kdy při tobě gest on rek, GEzjš twúg. Kdy začinaš boge nowe, giž maš wjtězstwj hotowe. Y kohož to pohodlj, nema přiwest k Krystu od lstneho swěta?

14. Tak hle! pohledni do swědomj tweho, hřjssniče! a obratiž se pilně; proč chceš byť sweden od domnénj zkeho, kterežto bjke řikáwá černe? procyť! procyť! že sna tweho, wymiň ohně pekelneho, ktery se množj w každěm času, w němžs odporen Bozjmu hlasu.

15. Kdo pak w-loktech GEzjsse giž započjna, a rozkoš má při swym duse Chotě, nech w mikowánj wždy otwrzen bywa, až sam otone w kásky čistoty: takť se zkato z trusk wyčisti, a cnosti se w něm roznjti, tak budeš dědič Bozj prawy, včinen gsa obydlj skawy. Amen.

(611.)

WSsickny lidé kteřjž spite, w hřjssjch, a we tmách chodite, zdaliž wy o tom newite?

2. Gaká pomsta za zlé činy, přichážý na lidské Syny, wemtež na se způsob giný.

3. Lehkomyslných lidj vsta, nechtj dáti prawdě mjsta, až ge z krotj Bozjká pomsta.

4. Gakož prawdě mjsta nedak, zký

zký Nabuchodonozor Král, aby Bůh nad njm panowak.

5. Musyk za to pomstu wzýti, sedem let howadem býti, a trámu za pokrm mjti.

6. Lid onen hřjssný Sodomský, když Lot mkumik řeči Božský, chtěli ho za Lotra mjti.

7. Ale wůli Božj poznali, protoť hřjchů nenechali, až se do pekla dostali.

8. Též my na to málo dbáme, pokudž sýtu, zdrawj máme, na marnosti zpolehámé.

9. O nespomůžeť twé zbožj, když tě obkljčj moc Božj, twé tělo čerwům pokožj.

10. Blizkoť gest násse skonánj, w němž počet chce kłásti s námi, Pán Bůh, kterýž gest nad námi.

11. O kterak těchto pozdnjch let, ach přewelmi giž tento swět, přewracý zký Satan na zpět!

12. Různice w lidech wzbuzuge, přjtel přjtele sužuge, kudy může, potkačuge.

13. Zrostka kaukol, zrostka hrubě, zency spj w kakomstwj twrdě, pssenice w mnohě gest bjdě.

14. Stádo Krystowo sžauženo, od zkých wlků roztrháno, bedliwých Pastýřů málo.

15. Kteřjžby Krystowy owce, pro kteréž on wmřek těžce, pasli tak gak on mjti chce.

16. O Pane Kryste GEžjssi, genž gsy sám Pastýř neylepssj, poraučjmeť tobě dussi.

*17. Stwořiteli wssého swěta, ostřjhegž ty nám žiwota, w tato nebezpečná léta.

18. Rač nás na mikost přigjti, gakž sy ráčik zasljbiti, že chcess wěřicý spasyti.

19. Wchoweg nás wssého zkého, pro smrt Krysta Syna twého, přiwed do Králowstwj swého.

(612.)

JSTobě samém zde na zemi, láskawý GEzu Kryne: pewně wssládám swé dauffánj, y potěssenj gistě. Nebo w swěte žádný nenj, kdožby mi dak potěssenj, z těžkosti wyswobozenj, protož wolám, spomozmi sám, aibych nebyl w zahánbenj dán.

2. Ale prawě hřjchy mnohými, rozhněwak sem tě, Páne, Přestupugic přikázanj, páchak sem skutky marně. Wssak mikost twá mnohem wětssj, twé smilowánj hogněgssj, gestlť každé wěrné Dussi, když přigjmáš nás sám k sobě, kterj se vtjkáme k tobě.

3. Rač mne w tomto putowánj, ó Boze Otče chrániti: Angely Duchy přečistě, ku pomocy mě zeslati. Aby mne od pádu zkého, na cestách mých sskodliwého, zachowali slauhu twého, nebs ty wssemohaucý Pán můg, gá tobě poručjm žiwot swůg.

4. Wčiň to pro Syna swého, Pána GEzisse Krysta: Spasytele gediného, genž gest do nebes cesta neomylná, ale gi-

šla,

ſtá, gemuž buď też chwáka wěčná, od wěrných w ſwětě wzdáwana, neb toho gſy ty ſám hoden, wždy až na wěky wěkú, Amen.

(613.)

Gako: Maſſe ſe nespaſſtěg.

WYznáwám ponižené, že ſem těžce zhřeſſil, nařjkám zarmaucené, neb ſem odporný byl, Bohu neposkuſſny, a w ſwětſkém podwozenj, mék ſem ſwé zaljbenj, gak Syn Marnotratný.

2. Ach běda mné hřjſſnému, že ſem tě nehledal, než ſwětu podwodnému, ſe oſſim což mám oddak. O Neſſtálná radoſt, genž na čas krátky trwá, a potěſſenj dáwá, přineſſas mi žalooſt.

3. Což bjdný mám činiti, od Boha opuſſtěn, ſtrogim zas k němu gjti, abych byl potěſſen, ouť wſſeckny přigimá, genž k němu přicházegi, a mikoſti hledagj, gako Otec Syna.

4. Laſkawý můg Geſjſſi, obrachým ſe k tobě, popatř na mne w ſwe řjſſi, a přiami mne k ſobě, odpuſt prowinénj, ga s Petrem opłakáwám hřjchy, mikoſti žádám, deg mi potěſſenj.

5. Ach wěřjm tomu ſylně, že mne neopuſſtjš, neb wjm, že dobrowolně, wſſem hřjchy odpauſſtjš, genž za to žádagj; řekl's pozdě kagjcymu, Lotru tě proſýchymu, budeš ſemnau w rágj.

6. Wokáš ſám obtjžených / břemenem hřjchů swých, a welmi pracugjcých, w neprawoſtech mnohých, by ſe obrátili, polehčenj hledali, potěſſenj nabyli, wěčně žjwj byli.

7. Král Dawid swého hřjcha břemene zproſſtěn byl, když gen ſkruſſené Boha, za mikoſt poproſyl, hřjchy opłakáwal, řka: Tobě ſem ſamemu, ga zhřeſſil Pánu mému, a z nich ſe wyznawak.

8. Ljbezně zaſlibugeš, hřjſſnikům kkagjcým, že ſmrti nelibugeš, dáwáš čas kagjcým. O welikáť mikoſt, kterauž nam prokázugeš, a hogně wdělugeš, za náſſi neprawoſt.

9. Ezechyáſſe Krále, deg náſledowati, a na cestách twých stále, s Pawlem ſetrwati, aby nám koruna, twé neſkonale ſláwy, na wěky z náſſi hlawy, nebyla ſtržena. Jſai. 38.

10. Y proſým též můg Pane, nedeg mi zbkauditi, od paſtwy twé roſkoſſně, rač mne ſam hledati, kdybych byl ſtracený / wezmi mne na ramena, pro zaſlaužení Syna, wnes mne w žiwot wěčný.

11. Chrán nás o mjký Boże, genž gſy mikoſrdný, wwrž hřjchy do moře / deg nám potěſſenj, w ſaud s námi newſtupug s hřjſſniky welikými, a pokutami twými nás wjc nezarmuegš, Amen.

(614.)

Duſſe.

WZhleď na mne wpadkeho, hleď, gak ſem zranéný, popatř na ſlauhu twého, gak ſem

sem obtižený; O Pane, můg Pane, vslyš ma wokánj, a zakostna kkánj!

2. Zahřig mne studeneho, a obměkč twrdeho, zwkaž roli srdce meho; nasyť mne kačneho, čert množj wždy hložj mnohych ran bolestnych, pokussenjm zkostnych.

3. Toho swěta chytrosti mne welmi zsaužugj, take těla žádosti w srdcy mem bogugj; mne bjdi strach lidi, chtjcych mne zděsyti, a w těžkost wstrčiti.

4. O kdybych tě, GEžissi, mohk gak chcy mikowat! tez y kášku k tweg řjssi wraucy prokazowat! srdečně a wděčně žadam tě ljbati, w tobě rozpkywati.

5. Duchě wj, co za wtěcha tebe mikowati, těko pak wemně pycha, a chce panowati; Duch, těło, wokolo mne wždy tahnau k bogi, tuk se walka strogi!

6. Což bjdny mam činiti, y kdož mne wykaupj? kamž se tehda mam djti, neb kdož mne zastaupj? Pane můg, při mne stůg, zrus těla vkkady, podwody y rady!

GEžjš. 7. Teď gdu, chtě naplniti dusse twé žadosti, přigmu tě, chcy twůg byti, ljbám tě z mikosti, tělo, swět, y opět ětězy pekelne, zahanbjm čitedlně.

8. Swým Duchem obdarjm tě, by přemohk moc těla, y kášku, by tě ke mně táhka a nutika; vzdrawjm, y zbawjm tě nesslechetnosti, a vtwrdjm w ctnosti.

9. Ran mych hrozne trapenj vlečj rany twe, twau tij, tobě k spasenj též smessko srdce me, twé winy, zlé činy, hned ma krew porazy, y na skrze zkazy.

10. Můg swaty pot krwawy wssecko očisstuge, kdož slaby a nezdrawy, tohoť obživuge; w smiřenj, stworenj wsse y přirozenj důgde obživenj.

Dusse. 11. O gakť twá krew gest draha, GEzu negmilessi! welkať ran twých powaha, gsau nad snih bilessi; bez zmazy, bez zkazy, wywoleni twogi, w te krwj se zaskwěgj.

12. Chwala tobě, Beranku Božj, žes wjtězyk, žes mi na křjže stanku spasenj wydobyk, gen tobě w me mdlobě se chcy oddawati, w tobě žiw gsa, stati. Amen.

(615.)

GEžhlédnij na nás Hospodine, a smikůg se nad námi :,: Podle mikosti twé hogně, vslyš násse modlenj. Sprawůg nás Duchem twým swatým, ať nepanuge hřich w nás, wytrhni nás, a warůg nás, od vtrhačů nassich, abychom tak ostřjhali, přikázanj twých swatých.

2. Zbkaudili sme gako owce a vkonili sme se :,: Nemáme giného správce, krom tebe sýko násse. Napraw nás na cestu prawau, newcházegc s námi k saudu, nebo žádný, sprawedliwý nebude před twáří twau, ale

le radèg, z mikosti swé, odpuſt hřjchu naſſému.

(616.)

SBkaudil ſem gako Owce :,: Hledeg mne mûg Pane :,: Vkaziż mi mikoſt ſwau :,: nehleď na ſproſtnoſt mau. Aniż wzpomjneg, w zuřiwoſti swég, křehkoſti mèg, twég pak ſprawedliwoſti, vkaziż mi w hognoſti, přigmi ſlauhu ſwého, do přjbytku twého.

2. Wſkládám w tě swé dauffánj :,: ó Pane Boże mûg :,: W těžkoſtech poſtawený :,: gſa bjdný ſlauha twûg. Nedeg přigjti, mně k zahynutj wěčnému, neb dobrota twá Pane, připogika ſe ke mně, geſt přjtomná wždycky, y wěky po wſſecky.

(617.)

Piſen Čłowèka po marnoſtech k ſobě přicházegjcýho.

ŽEl mi, żel, że ſem hřeſſil po wſſecka swá léta, a swého Boha hněwal k wůli zkého swěta, nerozmyſliw ſe na to, że ſem mu ſlaużiti powinèn, genż mi dáwá w swěte żiwobytj.

2. Gá pak ſlep gſa, neſaudil, że to káſka geho: Sſtěſtj ſem připiſowal, co kdy ſſko dobrého; Neděkowal ſem Bohu, ani gemu ſlaużil, a bera na wrub wżdy wjc, těżce ſe zadłużil.

3. Cożť wſſak při mně konečně z rozmyſlu zdrawého neſſło, než z troſſtowánj Swědomj marného. W čemż gá mage kochánj, nemyſlil ſem dále, bykdych zhynuł, kdyby ſmrt přiſſła nenadále.

4. O gaká mikoſt Bożj że nekwapj na nas; Dáwage radſſi hogný nám ku pokanj čas! Plášťtěm nás přikrýwage swé ſnáſſeliwoſti, ačkoli ho drážďjme přjliſſnau bûgnoſtj.

5. Gá wſſak w prawdě litugi mûg Pane, ſwezkoſti: nerač giż wżjwati ke mně zuřiwoſti; Giż mi nepřipomjneg těch mých niče-mnoſtj; neboť ſe ſrdcem kořjm, żádage mikoſti!

6. Ach żádám, wěda żeś Pán, genż ſám wſſecko můżeš: Każdému kudy ráčjš, k ſobě dopomůżeš. Zwkaſſtě těm, kteřjż w tobě naděgi ſkládagj, mikoſti ſrdcem celým dowérně żádagj.

(618.)

Gako: Ach, ach, auweh na mé.

SHłubokoſti mé těžkoſti, wołám k tobě Pane: Wſſj swých rač nakłoniti, proſým

prosým k modlitbě mé: Wssecku naděgi w tobě mám, w vzkostech degž ať nezauffám, smilowánj žádám.

2. Budessli Pane sſetřiti, na mé prowinění: A nevčinjſſli semnau, wedle smilowánj: Nebuduk mocy obstáti, před tebau sprawedliw býti, rač se smilowati.

3. W tobě gá swau pomoc wſkládám, opusſtěn nebudu: Dokudž gest Dusſe w mém těle, w tebe dauffat budu. Neb ty mne sám wyswobodjš, a nademnau se smilugeſs, hřjchy mé odpustjſs.

4. Dauffaka gestit Dusſe ma, w Pána, Hospodina: Nebo Pán gest otočisſtě gegj y obrana: Slowo geho gestit swjce, wssem wěrným sylně swjtice, w radosti bez konce.

5. Dauffegte w Pána giž wssickni, wy lidé na zemi: Chwaltež gméno geho swaté, wy Angelé swatj: Klanégte se mu Trůnowé, bogte se geho dáblowé, swaté mocy Bożské.

6. Nebo Pán gest miloſrdný, nad hřjchy showjwá: Člowěka též zahynutj, y smrti nežádá: Ale woká bez přestánj, řka: pod ke mně pracowitý, nagdeſs polehčenj.

7. Oně gest wykaupil lid hřjſsný, sſelkal syna swého: Y ode wssech neprawosti, obmyk krwj geho: Zbawil nás od zatracenj, a přiwedl k smilowánj, skrze zaſslibenj.

8. Děkugi tobě, přeſslawna o Trogice wěčná: Za hořkau, a newinnau smrt, Gezu Krysta Pána: Wěřjm že w zásluhách geho, přigdu do ráge wěčneho, wždy neskonaleho.

* 9. Sláwa budiž Bohu Otcy, též y geho Synu; y také duchu swatému, Těſsiteli mému: Gakož byla na počátku, tak buď nynj y bez zmatku, až na wěky wěkůw, Amen.

(619.)

SWaljž ze mne gho hřjchu přetežkeho, spaſyž mne GEzu drahau krwj twau: kdy mne trapj žádosti

dosti tĕla meho, zprosť mne gich, přilissnau mikosti swau! patř na skroussene, sroce bolem strapene. Ach nezanechawegž mne w tom wĕzenj! w tobĕť gsem ga dauffal, y twe mikosti se oddal, zbawiž mne zahanbenj.

2. Srdcť meho newĕrnost chcy wyznati, powĕdĕti, co sam wjm na sebe: Ach dalť sem w sobĕ hřjchu panowati! w zlych žadostech zbraudil sem od tebe! hřjch sem pĕstowal, a wĕrně nebogowal, ach nenechaweg mne del w tom wĕzenj! nebť ga w tobĕ dauffam, a wssem twým skowům wjru mám, zbawiž mne zahanbenj!

3. Před očima, Bože můg! sem tĕ neměl, y w bázni twé sem tez nechodiwal, s ničemnymi wĕcmi sem se zabawĕl, Ducha tweho wnuknutjm odpiral. Wzhledniž ty na mne, mikosti swau o Pane! wyswobodiž mne z tohoto wĕzenj! w tobĕť sem ga dauffal, y twé mikosti se oddal, zbawjšť me zahanbenj.

4. Často sem bywal prazdné chwály chtiwy, a w pokoře praweg neobcowal. Kdy sem pro marnosti bywal pečliwy, plasstĕm pobožnosti to přikrywal. O žeť to žalugi, a ne wraucnĕg litugi! Wytrhni mne w rychle z toho wĕzenj! nebť sem w tobĕ dauffal, y twé mikosti se oddal, zbawiž mne zahanbenj!

5. Popatř, gak ma dusse tauži po tobĕ, chtic byť nasycena z pramenů twych. Gak desst pige zem wyprahka w swé mdkobĕ, tak duch mům prahne po wodach žiwych. Bože! wzhledniž na mne, ach ostřiheg mne Pane. O wytrhniž mne giž z toho wĕzenj! deg nadĕgi skladať, potĕchy při tobĕ hledať! takť vgdu zahanbenj.

6. Ach deg tĕla twého hodně požiwať, a rač mne wpustiť do wnitřnosti swych. Rač wždy dussi mau krwj swau obmywat, ach wykořeň moc zlych žadosti mych; byť nepanowaly, w mne mocy nemjwaly. Ach nenechaweg mne del w tom wĕzenj! w

tĕť

tĕť wždy budu dauffať, w nadĕgi gak na skale stať, zbawišť mne zahanbenj.

7. Rač mi zákkad spasenj darowati, a zapečetŭg mne Duchem swatým; Těš w strachu, rač w bogi posylowati, kdy wod hledam w prahnĕnj počatym, bych mohl bogowať, žádosť téka křižowať. Ach GEzu nenecheg mne w tom wězenj! deg wždy dauffať w tobĕ, gen tweg se oddai ozdobĕ; takť vgdu zahanbenj.

8. Degž ať tĕ z wnitřnosti srdce miługi, a smrt twau hořkau wždy w paměti mam, ať roskosse krom tĕ newyhledugi, ani w strachu nazpĕt nechoditwam, sye, gakž ty sám chceš, hotoweho mne nagdeš, kdyžť se libj mne skussowať w wězenj. W tobĕť budu dauffať, twé kásce se wždy oddáwať, takť vgdu zahanbenj. Amen.

Sedm Žalmů Swatého Dawida, kteřjž slowau kagjcý.

(620.)

Prwnj: (w Biblj Swatĕ, 6.)

Gako: Sstiastný kdo BOžj bázni.

PAne w prchliwosti swé nerač mne trestati: Ani w rozhněwánj swém nerač mne kárati! Ale smilŭg se Pane, neb gsau zarmaucene, kosti mé od trápenj, welice ssaužené.

2. Dusse má zarmaucena, gest welmi welice: Ale ty Pane Bože, dokudž neohledness se, Obrátĕ se, wyswobod, dussi zarmaucenau, pro mikosrdenstwj swé, spasena wčiň mne.

3. Nebť nenj w smrti žádný, kdožby pomněl na tĕ: W pekle pak kterak bude, wyznáwati tebe? Ale my genž žiwi sme, chwáliti tĕ budem, odsawád až na wĕky, neb gsy toho hoden.

4. Pracowal sem w pláči mém, každý den truchliwĕ: Smáčege slzy swými, koże mé plačtiwé: Zpjwánj mé radostné, obrátjm w kwjlenj, až přispĕge mikosť twá, mně ku potĕssenj.

5. Oko mé zarmaucené, od prchliwosti twé: Zstarak sem se náramně, pro nepřátely mé: Kteřijž proti mně stáli, zkého winssowali, a z mého zarmaucenj, potěssenj brali.

6. Odegděte ode mně, wssickni nepřátelé: Genž činjte neprawost, wždycky každé chwjle: Neb vslyssel Pán Bůh můg, hlas kwjlenj mého, vslyssel Pán prosbu mau, z Trůnu nebeského.

7. Zastydte se, zastydte, budte zahanbeni: Wy wssicknj nepřátelé, protiwnjcy mogj: Obraťte se ochotně, zastydte se rychle, neb obránce nebeský, přissel k pomocy mé.

(621.)

Zalm druhý: (w počtu 32.)
Gáko: Wssemohaucý Boże, ꝛc.

BLahoslawený, kterému z mikosti, gsau zde odpusstěny, mrzké neprawosti! Blahoslawený muž, gehož zkost přikrytá: a hřjchů kterému Pán Bůh nepočjta.

2. Gá když sem vkrýwal, a tagil swé zkosti: Wždy sem smutný bywal, prahly we mně kosti: Mage we dně w nocy, přetěžké swědomj, tak že wssecky mocy, w těle mém wyschlý mi.

3. Protož sem vmjnil, hřjchů netagiti: Než w čem sem prowinil, Pánu se kořiti: A gakž se to stalo, mikosti sem dossel, Srdce mé zpléssako, zarmutek můg odssel.

4. Za toť budau tebe, prosyt wssickni swatj: Neb člowěk sám z sebe, nemůž než klesati: Wssak srdcým kagjcým, zkých vtoků wody, k tobě wždychagjcým nepřinesau sskody.

5. Boże, tys má skrýsse, můg hrad, mě spasenj: Má přebjdná dusse, gen k tobě má zřenj: Proti pokussenjm, ty sám zachowáss mne, wjtězným plésánjm, skawně obdařjss mne.

* 6. Člowěče k maudrosti, gá tobě poskaužjm: Cestě sprawedlnosti, pilně tě wyučjm: Na Boha, a swůg wěk, dobrý pozor degte, gako kůn a mezek, bůgnj nebýwegte.

7. Ne-

7. Neboť wždy bezbožnjk, přemnoho bjd mjwá: Božj pak služebnjk, pokoge požiwá: Swědomj ctné mage, má rozkošné hody, nic se nestrachuge, nesstastné přjhody.

* 8. Sprawedliwj w Pánu radostně plésegte: Za geho ochranu, djky mu wzdáwegte: Otec, Syn, Duch swatý, budiž od nás chwálen, Swatý, Swatý, Swatý, Bůh gediný, Amen.

(62.)

Třetj kagicý: (w počtu 38.)

Gako: Umučenj nassebo ꝛc.

Wože w swé prchliwosti, neračmne trestati, ani pro mé hřjssnosti, w hněwě mne kárati: Neb w srdcy mém hluboce wrázky twé střely, a twé přetěžké ruce, kosti mé potřely.

2. W těle mém nic zdraweho, hněw twůg nenechawá, což (wjm) pro mrzkost mého hřjcha mne potkáwá: Neb ay, nad wrch hlawy mé, wzessly neprawosti, gsau mi co těžké břjmě, nemohu gich nésti.

3. Padna w swětské bláznowstwj, dostal sem hroznych ran, w srdcy mém hnoge množstwj, až smrdjm ze wssech stran: Shrbený a sklýčený, wždycky chodjm w smutku, neb žiwot můg zmařený, pln gest mrzkých skutků.

4. Zemdlen gsa přewelice, wzdýchám Pane k tobě, obrať ke mně swé lice, a spomoz mé mdlobě: Wssak mám dost těžkau prácy s raněným swědomjm, když sem tam se obracý, sotwa spokogit wjm.

5. Summau, we wssech aubech mých žádné sýly nenj, y to swětko očj mých, přicházý k zemdlenj: Ti genž mne milowali, towarysssi mogi, gakoby mne neznali, preč w křjži mém stogj.

6. Zkostnj pak nepřátelé, mne nenáwidjcý, přes celý den wesele, sem y tam chodjcý, z pádu mého smjch strogj, přewrácené mi wytýkagj, a kssiwě o to stogj, by mne přiwedli w nic.

7. Ale gá gako hluchý, to wěda, neslyssjm, a gako člowěk němý, neodpo-

wjdám gim, neb tobě ó Bože můg, křiwdy swé podáwám, ó nechť (gsa wždy skauha twůg,) pomoc twau poznáwám.

8. Zlj ať se neradugj, mogi protiwnjcy, a se nepozdwihugj, nad dussi kagjcý: Wssakť gá předce hotow gsem, metku twau snásseti, nebo wjc zaskaužil sem, než ty chcess trestati.

9. Ale když gá pro swůg hřjch, dkauhé mám těžkosti, hned množstwj nepřátel mých, sylj se w swé zlosti: Tak že y ti mne trápj, kteréž sem mikowal, zlým za dobré mi platj, kteréž sem sedrowal.

* 10. Protož ty, ó Bože můg, prokaž mi swau mikost, pro hřjchy se newzdalůg, proměň křjž můg w radost! Přispěg mi k spomoženj, w těžkosti nynějssj, Pane mého spasenj, Otče neymilegssj.

(623.)

Čtwrtý (w počtu 51.)

MIlůg se nade mnau Pane, podlé slitowánj swého: Zprost mne od zkosti zpáchané, žel mi gi z srdce prawého: Tebeť sem rozhněwal, tebe, hřjch proti mně wždycky swědčj, hřjchu netrpjss w sebe: Protož praw gsy w saudu, w řeči.

2. Aby zpkozen sem w neprawosti, matka mne w hřjssjch počala: Ty ráď máss prawdu, k maudrosti, ta mně se znáti dala: Skrop mne Jzopem mikosti, y budu nad snih bělegssj, potěss mne, a tak mé kosti, y srdce budau sylnějssj.

3. Odwrať od mých mrzkostj twář, dluhy mé rač wymazati: Srdce mé čistotau obdař, Duch twůg rač mne zprawowati: Nezamjtegž mne od sebe, newzdalůg Ducha swatého, radost ať slyssim od tebe, gsa Ducha dobrowolného.

4. Y budu wčiti zkosstné cestám twých přikázanj: Aby životy mikostné wedli, činjce pokánj: Wytrhni z pomsty mau dussi, kteráž potkáwá wkrutné, a tak tobě čest gak skussj, wzdá srdce mé nynj smutné.

5. Nežádáss z howad Obětj, dakibych gich rád w hog-

w hognosti: Na srdce rácjss hledĕti, pokorné w skraussenosti: Tu obĕt mau přigmi Pane, nakoż s cyrkwj dobrotiwĕ: A takt obĕti wzdáwane, budau od nás sprawedliwé.

(624.)

Pátý (w počtu 102.)

Gako: Teď gá zde bjdný čerw.

Bože mau modlitbu slyss, wolanj me k tobĕ přigdiż: Nekryg přede mnau twáři swé, w den welikĕ wzkosti mé: Nakloň ke mné ucha swého, nezamjteg mne padkeho.

2. Neb můg wĕk hyne gako dým, sýla uchází kostem mým: Srdce mé schne gako tráwa, tak że y k gjdlu newstáwá: Gsem gako ptacwo na paussti, kterež smutný hlas wypausstj.

3. W tom pak nepřátelé mogi, każdý den posmĕchmi strogi: Kdyż gá prach za pokrm mjwám, a k nápogi slz přiljwám: A to pro rozhněwánj twé, że zdwjhna, dokůd hodiks mne.

4. Ach můg Boże, proč se hněwáss, zdáliż mé podstaty neznáss? Čas můg pomigj gako stjn, nebť prach gest każdý lidský Syn: Ale tys Bůh wssemohaucý, na wĕky zůstáwagicý.

5. Pane nad Cyrkwi smilůg se, a degż gi swůg pokog zase; Čas gest učiniti mikost, neb klesá wssech lidj możnost; Wĕrnj gen potom wzdýchagj, na to s radostj čekagj.

6. Nechť se leknau Narodowé, y wssickni Zemsstj Králowé: Widauc, że Bůh Syon wzdĕlal, a w swé sláwĕ se ukázal: Popatřiw na ponjżené, a zahanbiw powýssené.

7. Budeť to w knihách zapsáno, potomkům wyprawowáno: Kterak Bůh spomocy přissel, wzdychánj wĕznů wyslyssel: Oddané k smrti, rozwázak, byť mu każdý chwálu wzdáwal.

8. Ale gá gsem giż ztrápený, a čas dnů mých wykrácený: Můg Boże, nerač hřissného w prostřed żiwota mého, náhlau smrtj mne preč bráti, ať se mohu z hřjchůw káti.

*9. Nebe y Zemé pominau, gako raucho sta-

ré zhynau: Tys Bůh wěčně trwagicý, degž mikost Dussi kagicý: A budess na wěky chwálen, od služebnjků swých, Amen.

(625.)

Sestý (w počtu 130.)

Z hlubokosti wolám k tobě, slyss, Boże! křik smutného: Nakloň wssij swých w mé mdlobě, k hlasu wzdychánj mého: Budessli mjti gen zřenj, na hřichy a prowinění, kdo před tebau ostogj?

2. V tebeť gest, wssak z mikosti, wssech hřichůw odpusstěnj: Marnéť gsau násse hodnosti, y w neylepssim dychtěnj: Žádný nemůž se chlubiti, wssickni se musegj báti, mikosti žadágjce.

3. Y gáť k Bohu se wtjkám, a ne k swým zasslauženjm: Srdce mé nehledj nikam, než k geho potěssenjm: Kteráž w geho slowu widjm, gimi se těssjm y řjdjm, a gich se spustiť nechcy.

4. Byť se protáhlo do nocy, a opět až do ráno: Wssak wždy bude Bozské mocy, naděge má oddána: Tak Jzraelske semeno, tak činj, z Boha narozeno, a nán wždy očekáweg.

*5. Gestli při nás mnoho zkého, v Bohať wjc mikosti: Nemáť konce Ruka geho, k vzdrawenj hřjssnosti: On gest Pastýř ten wyborný, v něhož slauha pokorný, dogde wssech win zprosstěnj.

(626.)

Sedmý kagicý (w počtu 143.)

G. Kryštus Kněz chcě sám é 2c.

Hospodine, w mém pokánj, slyss mé srdečné wolánj, pro sliby swé kagicým včiněné.

2. Newcházeg w saud s Služebnjkem, kdoby ostál gsa hřjssnjkem? Spraweddliwý nenj před tebau žádný.

3. Dussi mau sstjhá nepřjtel, ten wkrutný pokussitel, chtěge swau kstj, wtrhnauť mne do temnosti.

4. Wzkostmj duch můg se swjrá, w srdcy mdlj malická wjra, Pane pospěss, a Duchem swým mne potěss.

5. Mám předesslé dnj w pa-

w paměti: gaks neráčil opaussteti, genž wzdychali, a za milost žádali.

6. Y gá w této smutné době, wztahugi ruce swé k tobě, ká duse má, gako země wyprahlá.

7. Pane wyslyss, neprodljweg, přede mnau twáři neskrywag; wssak mne widjss, hrobu dost bljzkého giž.

8. W tobě skládám naděgi swau, ó nechť obdržjm milost twau, chcyť slaužiti, a cesty twé ssetřiti.

9. Wytrhni mne od nepřátel, od gegich wtoků a střel: Tys má skrysse, k tobě hledj má dusse.

10. Nauč mne twau wůli činiti, wssak Bohem mým ráčjss býti, dobrý Duch twůg, wed mne, a we wssem zprawůg.

* 11. Hospodine pro swé gméno, aby wždycky bylo ctěno, wyslyss můg hlas, odpust hřichy, dussi spas.

12. A pro swé milosrdenstwj, zruss mých zhaubců wkrutenstwj, wssak Bože můg, y gá gsem služebnjk twůg.

3) O Živé Wjře hřjssnika kagjcýho osprawedlnugjcý, a tak O Osprawedlnění člowěka hřjssneho před Bohem, aneb o Odpusstěnj hřichů.

(627.)

Gako: Která tak wstupuge.

ACh gá hřichy obtjžená, kam se mám obrátiti, w neprawostech pohřjžená, gak se mám wydobyti: Wězým w bahně hlubokém, a welice smrdutém, nemohu sobě pomocy, newjm též kam se wtecy.

GEžjš. 2. Slyssjm temný a smutný hlas, slyssjm y narjkánj, kdo gest, nechť se mi ozwe zas, ať slyssjm wjc wolánj: Chcy gemu poraditi, pomocy wděliti, gen nechť cele hlasu zdwjhne, ať mne wolánj dostihne.

Dusse. 3. Ach srdce ty

sy gezero, rozličných neprawostj, wsse w tobě zanečisstěno, nečistými žádostmj: tak že newjm gak gj ti, k tomu genž chce slysseti, nesmjm Oči zhůru zdwjhnauť! ach kýž mohau slzy plynauť!

GEžjš. 4. Zdwjhni srdce, zdwjhni Oči, zdwjhni wsseckny wnitřnosti, gá gsem ten genž chcy pomocy, žádeg gen s důwěrnosti: Pozneg swé neprawosti, wsselike zlé žádosti, obrať se gen směle ke mně, máš vžiť milosti v mně.

Dusse. 5. Ach slyssim hlas wolagjcý, newjm gak se ozwati, pro mé mnohé neprawosti, gak za milosť žádati: neb moge wssecka léta, gak gsem přissel do swěta, wsse w marnostech sem ztrátwila, nesstastná, co sem činila!

GEžjš. 6. Gen pozneg swé neprawosti, gá gsem ten genž ge snjmám, přestaň gen činiť wssech zlostj, gá pro tě též milosť mám: Když se mně gen vžjdržjš, to sama gistě vžjš, že má zástupa twé hřjchy, očistj z tebe na wěky.

Dusse. 7. Ach ráda bych oči k tobě pozdwjhla, ó GEžjssi, než gsau tak zanečisstěne, od těch swětských rozkossi: Zle sem gich vžjwala, a nečistě patřila, na mnohe swětské marnosti, a to hned od swé mladosti.

GEžjš. 8. Mé Oči též pro twé Oči byly krwj zalite, bys ge měla očisstěné, byly slzy polite: gjž gen hled gich sstřiti, nechtěg gich posskwrniti, zdwjheg wždy swůg zřetel ke mně, máš býti w milosti v mně.

Dusse. 9. Ach mé vsta posskwrněné, newjm gak k tobě mluwiť, neb sem welmi mnoho zlého, dopustila se činiť: Mnoho hřjssnýchmluwenj, nečistých ssprymowánj, blížnich hanénjm, tupenjm, též gim zlého winssowánjm.

GEžjš. 10. Má vsta též pro ty hřjchy, byly welmi vbite od židů, tak že y wssecky, byly krwj zalite: to gsem pro tebe trpěl, y na křjži těžce pněl, wolage žalostnym

žalostným hlasem, w tom sem ti pomohl tjm časem.

Dusse. 11. Ach me wssi též sem také welice posskwrnila, neb gsem také slowo swaté, s nechutj poskauchala: Ale marné mluwenj, bližnjch potupowánj, k tomu gsem gich wjzwala, ach smutná, co sem činila!

GEžjš. 12. Za ty hřjchy též sem trpěl, neb sem musel skysseti, rozličné mi se rauhánj, hanenj též snásseti: Welmi ge trnjm bodli, wssecky krwj zalili, gen giž chtěg ráda slyssseti slowo mé, a ge plniti.

Dusse. 13. Ach mluw negmilssi GEžissi, giž gá tě chcy slyssseti, očist srdce mé y dussi, ode wssi nečistoty: ach mé wssecky wnitřnosti, wsseckny dusse mocnosti, y zewnitř gest wsse nečisté, ach očist GEžissi Kryste.

GEžjš. 14. Twau nečistotu gá snjmám, wje se neuanečissiůg, swau čistotu tobě dáwám, genom wěrně při mně siůg, gá tebe chcy milowat, tobě samého se dát, gen se mně wpřjmně přjdrž, wssecky hřjchy od se zawrž.

Dusse. 15. Ach pomoz můg neymilegssi, gá žádné sýly nemám, k přemáhanj hřjchu, swěta, při sobě mocy neznám: Těko mé z přirozenj, ke zlému nakloněný; wděl syly, wděl mocy, ať swjtězým s twau pomocy.

GEžjš. 16. Gá gsem rek ten negsylnégssi, genž sem dábla přemohl, dauffeg gen w čas neypilnégssi, a zmužile sobě stůg: opři se gen statečně, on wtěče skutečně, zahanben musý odgjti, neb ty más moc ze mně mjti.

Dusse. 17. Ach má dusse chwaliž Pána, za tu welikau milost, která se mi giž podáwá, ach giž giž mám na tom dost, že mne GEžjš přigjmá, a hřjchy ze mne snjmá, giž mu chcy wěrně skauziti, wsse zlé w nenáwisti mjti.

18. Přigď o drahý Duchu swatý, přigdiž do srdce mého, koneg swé djlo začatý, abych času každého, wěrná se nalezla, GEžisse milowala, bych po této ča-

sné strasti, byla s nim w nebeské wlasti. Amen.

(628.)

WOže náš genžs před wěky, Pane GEzu Kryste, ty zustáwáš na wěky, neobsáhlý gistě:

2. Skrze tě wsse stworeno, w nebi y na zemi, a diwně obživeno, y to což pod zemj:

3. Nebos ty slowo wěčné, Syn Božj gediný, w bytnosti nestižené, Bůh přewelmi diwný:

4. Zstaupils k nám na swět z nebe, z lásky Otce swého, žádage sám od sebe, spasenj nasseho:

5. Bez hřichus y posskwrny, člowěkem včiněn, Spasytel sám gediný, w ničemž negsa winen:

6. Welebně sy wyhlássen, od Otce Syn miký, aby tě byl poslussen, každý člowěk wěrný.

7. Tys pokánj zde kázal, byť se naprawili, králowstwj těm wkázal, kdožby wwěřili.

* 8. Ay toť gest slawný posel, od Otce poslaný, kterýž pro hřjssné přissel, gim gsa z lásky daný:

9. Hledal Owcy stracených gako Pastýř ctnostný, sem y tam rozptýlených, Spasytel mikostný:

10. Dussi za ně pokožil, na smrt k wykaupenj, nepřjtele porazyl, k gich wyswobozenj:

11. A aby kterýchž dobyl, we wssem sám zastáwal, zase do nebe wstaupil, byť gim tam spomáhal:

12. Neb gsau rod wywolený, Owce pastwy geho, lid swatý wykaupený, mzdau drahau od něho:

13. Čehož gest w nich gistota, skrz Ducha swatého, obnowenj žiwota, w pokánj každého:

14. Gjmž sau gemu oddáni, w obět živau swatau, gsauc mu we wssem poddáni, pro slawnau odplatu:

15. Kteraužto gim mile dá, saudce sprawedliwý, w králowstwj swém djl oddá, Pán gich mikostiwý.

* 16. Budiž Kryste čest, chwála, Bože gednobytný, s Otcem y s Duchem dána, wěčně požehnaný:

17. Degž

17. Degž nám w swé prawdě státi, genž sám we wssem máš moc, w nj ssťastně dokonati, budiž nám na pomoc.

(629.)

O Dobrodinjch Božjch.

GEdnoho potřebj Pane, deg mi znáti to gedno: wssecko ginssj dosti zdárné, nic není než těžké gho, pod njmž se gen srdce wždy hryze a trápj, a předce Wtěchy prawé nevkapj. Dostanuli gedno, co wsse nahradj, to gedno mně wssecko giné osladj.

2. Dusse, chcessli to dostati, nedáť toho stwořenj, vč se, co zemské nechati, wznes se nad přirozenj, kde Bůh s člowěčenstwjm w gednotě přebýwá, a plnosti dokonalé nevbýwá, tu, tu gest ten potřebný neylepssj djl, mé gedno y wssecko, můg gediný cýl.

3. Gak se Marya, staraka, o tu stránku potřebnau, když se nizce posadika k nohám s mysli náboženau, srdce w nj hořelo to gedno slyssety, co GEzjss Spasytel gi chtěl powědět; Gsauc cele w GEzjsse swého wtažena, wssjm w gednom od něho gest obdařena.

4. Tak gdau wssecky mé žádosti, miký GEzu gen k tobě, popřegž mi k tobě wěrnosti, a darůgž se cele mně; Ačby se též měli mnozý odwrátiti, gá předce chcy z láský wždy za tebau gjti. Neb žiwot y Duch, GEzu! gest twé slowo, co gen Dusse žádá, w tobě hotowo.

5. Dokonalost wssj maudrosti w tobě gen skrytá ležj, degž ať též mé nákonnosti na tu twau cestu běžj, na kteréž pokora y sprostnost kraluge, a mně k té maudrosti z hůry potahuge. Ach! když gen samého Krysta prawě znám, wjm že dokonalau maudrost w sobě mám.

6. Wssak nic před Bohem nepkatj, než ty sám, pokade můg, twá drahá krew mne nestratj, zde y potom gá gsem twůg. Sprawedlnost wěčnau gsy mi ty zaslauzil, na křjži vmjrage, kdyžs po mne tauzil. Tu, tu, w raucho spa-

sený

senj gsem oblečen, za nëgž budu wěčně w nebesých wděčen.

7. Přegž to tedy y mé Dussi, ať w tvých etnostech procýti, wssak gsy ty ten, po němž tauži, degž w sobě swattost miti; Neb co patři k žiwotu a k pobožnosti, mně w tobě Spasyteli dáno w hognosti: Potkačúg wždy we mně mau swëta žádost, twúg žiwot ó GEzu vwed mi w známost.

8. Ano což mám wjc žádati? přegeš mikosti potok. Tys se chtěl obětowati, nesa Bohu krwe tok. Tu gsy nám nalezl wěčné wykaupenj, že gsem pekelného sprosstěn zatracenj. Twé wgiti mne též za tebau vwodj, Duch Synowský we mně giž Abba plodj.

9. Newymkuwné potěšenj občerstwuge Dussi mau, neb mne GEžiš k posylnënj vwodj na pastwu swau. Nic, nic tak nemůže mé srdce swkažiti, než to že tě wždycky mám při sobě miti; Nic mi tak nepůsobj radost mnohau, gak když w tě v wjře patřiti mohu.

10. Protož GEzu ty gediné máš mé wssecko zůstati, zkus, zpytůg mne. gestli giné myssljenj mne nekátj, a popatř chodjmli gá cestau fakessnau, a wed mne o neywyssšj cestau swau wěčnau. Smetj mage za nic, wznássjm se k nebi, ať gen Krysta zýskám, tohoť potřebj.

(630.)

Gak. Ač gest me srdce smutne.

GSem v Boha w mikosti pro krew Krysta Pána, nebogim se žakosti, musý být zahnána. Když gen mám mikost Božj w prawdě na straně swé, nechť se na mne oboři y brány pekelné.

2. Což mne můž odkaučiti od lásky Krystowé; Kříž, protiwenstwj, bitj, sauženj wždy nowé? nechť meč též y nahota, y tisýc křjžů wjc trápj y každá pšota; neodokagj nic.

3. Chcy y mohu pro toho genž zamikowak mne, přemoc těžkosti mnoho, a geho vgmauť se. Neb to gest mé dauffánj, ta gest má nadëge, gjž žádné kwaktowanj z srdce newychwege.

4. Ni

4. Ni smrt, ni žiwobyti, ani Angelů moc, by wětssj měla býti, ni knjžatstwo, mocnost, nic z toho přjtomného, neb co přigjti má, nic také z wysokého, aneb co gen swět má.

5. Nic též z stworených wěcý od láfky geho mne nebude moc laučiti, neb to zakládá se na záslužbu Krystowau gegž v wjře žádám, genž Dussi dědicowau nechat nechce, to znám.

(631.)

TRyste Synu gediný, Otce od wěcnosti, z srdce geho zplozený, o čemž pjsmo gistj: Ta přegasná dennice; genž swjtjss mnohem wjce, nad giné hwězdy wsse.

2. Pro nás člowěk učinén, w času giž poslednjm, z panny čisté narozen, přeswatým početjm. Smrtj swau sy smrt požřel; a nebe nam otewřel, žiwot zas nawrátil.

3. Degž ať se rozmáháme, w lásce, w známosti twé; V wjře setrwáme; konagjc služby swé w Duchu, ať okusýme twau skadkost, a žjžnjme, w srdcy wždy po tobě.

4. Stwořiteli wssech wěcý, otcowská mocnosti, panugess wkasinj mocý, na wssecky wěcnosti. Nawrať nám srdce k tobě, myssl zprawůg w kazdé době, ať se nespustj tě.

5. Twau láskau w nás wmrtwůg, Adama starého, twau milosti obživůg, člowěka nowého, by wsse násse myssljenj, wždy mělo k tobě zřenj pokud gsme na zemi.

(632.)

Pokessenj kagicýho hřissnika milosti Krystowau, a mocý Kljčů y Swátosti.

TRýstus hřissných Spasytel, swau krwj očistitel: A protož hřissný nezaufeg, takowého býti zneg, k němu se vtjkeg:

2. Neb z nebe proto zstaupil, by tě sobě wykaupil, z mocy dábla vkrutného, žalobnjka zkostného: daufegž w Pána swého.

3. Ač sy welikých hřissnjk, wssak gest on twůg spomocnjk; neb gsa Bůh prawý a wěcný,

a wěčný, člowěk gest včiněný, přjtel přjrozený.

4. Nebog se swé hřjssnosti, těš se tě včastnosti: neb se on k tobě přiznáwá, když se bratrem nazýwá, wjry tjm přidáwá:

5. Wezmiž k swému daufánj, swatá geho kázánj, gimiž hřjssných k sobě wolal, pokánj tolko žádal, milosti podáwal,

6. Toho tjm dokazuge, že hřjssným welmi přege: An když w swětě zde přebýwal, často s nimi rozmlauwal, k nim se připogowal.

7. Pro něž y pohanění snássel y vtrhánj, žeby byl hřjssnjků přjtel, k tomu také žráč, pitel: anoť gest Spasytel.

* 8. Beránek gsa newinný, oni snjmá hřjchy, winy na se wssecky přegjmage, hřjssné z nich wyprosstuge, tjm gich potěssuge.

9. Běžmež k němu s žádostj, žadegme včastnosti, geho žiwota swatého, neboť gest on nasseho, včasten lidského.

10. Aniž tě to rozpakůg, gjti k němu odwracůg, přjsně že tak hřjssné trestal, zatracenj předkládal: neb to z lásky dělal.

11. Byť se tjm přestrassili, a k němu pospjssili, swé poznagjc zatracenj, skrz geho spomoženj, žádali spasenj.

12. Neb přikázanj to wzal, od Otce, genž geg poslal, byť Dussi swau sám od sebe, dal hřjssnjče za tebe, tak přiwedl do nebe.

13. Což on skutkem wykonal, když za tě swůg žiwot dal: byw gako hřjssný odsauzen, a na křjži powěssen, by ty byl wyprosstěn.

14. Y co se máš lekati, a neb proč strachowati? wssak tu milost máš přehognau, gjm samým zaskauženau, tobě předkoženau.

15. Žádegž gi gen důwěrně, budeť dána gistotně, kolikrát tě twé swědomj, sužuge, tresce, winj, nagdeš potěssenj.

16. Neb Krystus proto stogj, na prawicy s obětj, byť swého knězstwj wžjwal, a hřjssné swé zastáwal, gim wždycky spomáhal.

17. Aniž

17. Aniž nesetrwánj swého wice hřessenj, nechtěg sobě předkládati, budeť on spomáhati, hřich z tebe snjmati.

18. Na toť cýrkwi skowo dal, swátosti k tomu přidal, byť tě tudy včastnosti, darowal swau mikosti, w každé potřebnosti.

* 19. O Pane naš Gežissi, budižť chwála negwyššj, z tak welikě twé mikosti, gjž nám dáwáš w hognosti, bez nassj hodnosti:

20. O degž nám gj vžiti, s cýrkwj společnosť mjti, skrze twé přisluhowánj, buď násse spomáhánj, wždycky do skonánj.

(633.)

Gako: Welmi miluge tě.

K Tobě, můg GEzu, pospjchám, k tobě smutny wraucně wzdycham; kdyžs mne k sobě sam pozwal: můg hřich mne naramně swjrá, wssecken pokog wemne zjrá; kdybys geg ze mne nezsňal, musykbých se smrti bati, nemoha před Bohem stati, před nimž nebesá nečista; smrt, smrt by mi byla gista. Gezu Kryste, spasenj me :,: občerstwiž, neopusstěg mne!

2. Gho hřichů mne welmi tiži, dussi mau až k zemi njži: o bys ge, Páne, zkazyk! pomnj, žes ty mě břemeno proto wzak na twé rameno, by Otec na mne nemstik, co sem proti němu hřessik, ale aby ke mne spěssik, a mne mikosti obdařik, pro bolest twých ran vzdrawik. Ach orodůg Kryste za mne :,: kdy čert nastaupi proti mne.

3. Newjmť giných pomocniků, krom tě, Lekaři hřissniků, tys sam můg potěssitel: ginik pomocy nemohau, tys sam spraweduiwy Bohu, tys sam smrti zkazytel: Tys sam pewna pomoc, schrána, swých wěrjcých sstit, obrána: Ty gsy Prostředník gediny, swého Otce Syn přemiły. Toť ga, Páne, wěrjm gistě :,: posylň mne wte wjře, Kryste!

4. Giži, Páne, chcy na se wzyti, a srdečně rad nosyti, twé gho, to břjmě lehke. Pod tim pokoge dochazym, cytjm vtwrzenj w dobrem,

Zech. 3, 16, 17. et Matth. xi, 28. 1. Cor. 1. 30.

dobrem, y kdyby někdy křehke nohy me pod njm z Nesyky, genž tobě gest známa, byky, ruka twá mne přec posyli, aby přissel běh můg k cyli. Páne Kryste, gen skrz tebe :,: možna gest wgiti do nebe. Amen.

(634.)

Gak. Swáte Božj požehnanj.

Pámli se, gá prach, o smělik, z popela k tobě promluwit, a přistupiti bliže, k tobě, wssj slawy knjže?

2. Boże! sotwa zhrozen stogjm, ay přiknuk gazyk můg k dasnjm: mysslenj mne opaussti, které chcy k tobě wésti.

3. Boże, duch můg se strachuge, potřeba geg potrhuge k tobě; nez srdce, tělo, děsy se wssak nemalo.

4. Hlawa má na skrz omdlewá, oko mnoho slz wylewá: tak mne wssickny smyslowé opaussti̇gj w tom stawě.

5. Twář má se stydj welice, co gazyk prosy y srdce, sotwa skyssi mě wssi, trápjm se s stydem w dussi.

6. Nehodný sem, tys spraweḋliw, kdyż mne trescs, bud pamětliw na sluhu, kteryż plače y noh twych gako ptáče.

7. Znas Pane, co chcy prosyti, mnoho gest, co bych chtěl mjti; nez nynj k obcerstwenj nech krew twa gest mé gmenj.

8. Zwlažjs z twé hognē plnosti, k njż pádám w Ponjżenosti, wsta me wysusse-ne, tak se mi mikost stane.

9. Wyprahlé rty smutně kkagj, žily wjc a wjc zádagj tě żiwota prameni, nechť negsem zahanbeny.

10. Ach! kdy sem toho nehodný, což žádám od tě po wsse dny, wssak w prawdě potřebugi, neřesti mne zsaużugj.

11. Neb kdybys to nepropugčik, snadno by se żiwota cyl meho musyk přiblížit, a gá odtud pospjssit.

12. Gsem wssak djtě y diko twé, ačkoli welice hřjssné: odstupil sem od tebe, ale opět gdu k tobě.

13. Nebylli sem, gak sem měl byť twúg sluha, ay nynj chcy byť: sylū mne w tom

w tom předsewzetj, bych ge wždy mohl plniti.

14. Ach GEzu! giž tě spatřugi, twé oči mne potěssugj, a krwawé té krupěge potu, genj se z tě lege.

15. Twé tak wnitřné gak zewnitřné bolesti, trápenj hrozné, bjče, prauty wkrutné, krwj wyljtj hogné.

16. Trnowa koruna, rany na hlawě, y posmjwánj, též prowázmj swázánj, křjže na tě wloženj.

17. Bolestné hřebů bodenj, a nápog s žlučí smjssený, muky rán twých přetrpké, twé mnohe smrti hořké,

18. Posledni bog, hrob y kamen, to gest mé, tys pro mne zraněn, ty gsy pro mne vsmrcen, bych s tebau byl sgednocen.

19. Protož se spog, o dráha krew, s mými slzami, a vlew bolesti, tak segmi preč hřjchy mé, w tom mne vleč.

20. Tys drahé raucho, newinnost, ach přikrywegž mau ossklwost, zaodjweg mé audy, bych ozdoben byl wssudy.

21. Wemte mne wy drahé rany, sylnau pawezau budte mi, w kteréž bych wsse přemahal, kdyžby mne zkosslnjk sahal.

22. Gdu giž k Otcy, ale ne sám, tě GEzisse při sobě mám, wkládám se w twé ruce, tam spatřjm Otce srdce.

23. Otče, hleď na mne w twém Synu, neľuč mne od twého trunu, neb by y on odstupiť musyl, semnau na zpět gik.

24. Ach Otče! giž sem spokogen, neb twé otcowské srdce wen wyhlida z Krystowých ran, ty y Syn twůg gest můg Pan.

25. Ta milost se rozmnožuge, a mé srdce potěssuge, w tom geho sladkem hnutj, mám swé odpočinutj.

26. W tom se syljm, tě nepustjm, žádost swau po tobě pustjm, ty zůstanes mým Otcem, neb sem s tebau sgednocen.

(635.)

Můg GEzu, gegž Seraffinowé, w blesku Božské důstognosti, zakry-

tau twářj ctj hotowě, k rozkazům twé welebnosti; kterakž mé křehké těla Oči, gež ta ohawná hřjchů noc, swau temnostj podgala w moc, w twau gasnost budau patřit mocy.

2. Wssak popřeg, mé wjry wzezřenjm, ať wegdu do twé swatyně, twá mikost bud mým obcerstwenjm, k stáwé twé a k spasenj mně, nakloniž twau berku k mé dussi, genž se ti s Esterau klanj, gako choť twá, pohled na nj, rcyž: Ty gsy ta, genž mi přisluss.

3. Bud láskaw GEzu, pln dobroty, srdcy, genž hledá mikost twau, slyš gak dusse má wolá: O ty Boże, smikúg se nademnau! Wjm, nemúžeš mne odstrčiti, kterakž bys nemilostiw byl, tomu gegž gsy krwj wmyl, kterauž gsy za mne chtěl wyljti.

4. Padám do rukau twé mikosti, a prosým tebe horliwě, ó Králi slawný w sprawedlnosti, obrať mikost k wjře žiwé, gsem sprawedliwý skrz twé rány, též bez wrásky a posskwrny, gsemli pak s tebau smjřený, též s tebau zůstanu swázaný.

5. O nechť mne twá maudrost wždy chránj, neboť mi swětla gegjho, twá mikost pak ze wssech stran bránj, aibych až do konce swého, po tobě, wzáctná cesto, chodil, by mne též w této časnosti, w lásce a srdce wljdnosti, Duch twúg podlé wůle twé wodil.

6. Obdař mne swau nebeskau zbrogj, a sylú mne mocý swau Bozskau, ať Duch múg wjtězně obstogj, když lest a chytrost na něg gdau, tak twé Kralowstwj zde na zemi, genž nás k stáwě potahuge, a potom y korunuge, we mně zroste, y mezy wssemi.

7. Mé srdce tebe chce chopiti, zwoliž ge sobě za trún swúg, když gsy někdy chtěl opustiti nebe, bys byl Spasytel múg, dopřegž mi toho, múg Žiwote, ať srdce mé gest nebe twé, a když ten múg stánek padne, wem mne k sobě po zdegssj pstě.

8. Wznásssjm se prawau wjrau k tobě, zstup ty w lásce ke mně doků, degž mi tau

tau radost wždy mit w sobě, a naplň mne gen sám sebau, chcy tebe ctjti, mikowati, dokudž mého dchnutj w tě-le, a když též přestane cele, ta láska má předce trwati.

(636.)

Gako: Pán GEžíš k lidu.

O Králi nebeské slávy genž gsy dussj nassich zdrawj, vzdraw mne Léka-ři prawý.

2. Rozpomeň se, mé spa-senj, nedeg přigit k zatra-cenj, poněwadž gsem twé stwořenj.

3. Pro mne ráčils pra-cowati, daks se k křiži při-kowati, nerač práce zlehčo-wati.

4. Kryste saudce sprawe-dliwý, odpust mi mé prowi-nění, než bude počtu kladenj.

5. Lkám, gsa winěn, z srdce swého, a hrozným se saudu twého, nezamiteg ztrápeného.

6. Genžs Magdalénu rozhřessil, kotras na křiži potěssil, mne tudy naděgi zlepssil.

7. Rač mé modlitby při-gjti, semnau mile naložiti, gbych mohl pokut vgti.

8 Postawiž mne mezy swými, owčičkami ljbezný-mi, a ne s kozky smrdutými.

9. Když zapudjš zkořeče-né, a do ohně odsauzené, při-pog mne mezy wolené.

10. Abych s nimi w tě radosti, prozpěwowal na wěčnosti: swatý Pán Bůh na wýsosti.

(637.)

Gak. Dękugemeť obrance naš.

O Krissťoť k nám padlým Spasenj, z pauhé Bożj mikosti: Lidskych zá-sluh k spomożenj, negsau płatné hodnosti: Wjra gde k Pánu GEžissi, v něhož pomoc neylepssj, ten se stal Prostřednjkem.

2. Co Bůh w zákoně předložil, když se wsse ne-plniło: Hněw a odpor se rozmnożil, k Bohu lásky nebylo: Duch nechtěl k dobrému z těla, čemuž zá-kon chtěl do ceka, bylť sme hned zmařeni.

3. Wzessło při tom zlé domnění, z strany zákona Páně: Žeby člowěk geho znění, mohl plniti we wssem ctně: On pak gest gasné zrcadło, wčjeý w gaký hřich

padko, wssech lidj přirozenj.

4. Tau zkost bylo gest nemožné, z těla wykořeniti: Wálčilo srdce nábožné, a wssak nebylo zbytj: Pokrytstwj Bůh nenáwidj, gessto hřjch hned v wssech lidj, nassel se přirozený.

5. Wssak zákonu, nám k pomocy, dosti se státi mělo: Protož dal Bůh Syna s mocý, ten včinén gest tělo: Zákon ráčil naplniti, tak hněw Otce spokogiti, kterýž nás wssecky winil.

6. Y kdyžť mu se stalo dosti, skrze dostatečného: Setřmež giž wiry wlastnosti, srdce očisstěného: To dj: nic wjce, můg Pane, w twé smrti žiwot mi stane, ty gsy za mne zaplatil.

7. Wěřjm tomu každé chwjle, slowo twé nenj lstiwé: Giž pak řekl sy wssem k posyle, což (wjm) nebude kžiwé: Kdo wwěřj a pokřtj se, tomu nebe přiwlastnj se, aby nebyl zatracen.

8. Před Bohem gest sprawedliwý, kdo w té wjře gen stogj: Z wiry gde blesk žádostiwý, skutků dobrých w pokogi: Wjra w Bohu odpočjwá, láska bližnjm swým prospjwá, gsyli z Boha zrozený.

9. Hřjch skrz zákon se poznáwá, a myšl až k smrti strassj: Ewangelium powstáwá, a hřjssnjka zas wznássj: Řka mu, gen přistup sem k křjži, spasý tě Beránek Božj: Zákonť bolest rozmnožj.

10. Skutkowé dobřj gdau gistě, z wjry živé a prawé: Kdoby z nj živ nebyl čistě, mělby zdánj neprawé: Wssak sprawedlnost gen z wjry gde, skutek gako slauha z nj gde, k bližnjm, wjru zgewuge.

11. Nadége wěcý sljbených, čeká do Božj chwjle: Aby s radostj dossla gich, nekkde Bohu cýl. Wjť on sám kdy neylépě gest, nepřikwáčjť nás žádná lest, důwěřme se w tom gemu.

12. Byť se y zdálo že neechce, hned se nechtěg lekati: Neb když negspjss pomocy chce, nedáwá toho znáti: Řeč geho nechť gest gistěgssj, byť srdce bylo truchlegssj, nedeg se přestrassiti.

13. Bu-

13. Budiž chwálen wěčně, za ty dary dané k spasenj: Bůh Otec, Syn y Duch swatý, ten přiwed k doplněnj to, co w nás začal z mikosti, wsse ke cti swé welebnosti, aby gméno swaté měk.

14. Přigd Králowstwj, wůle se děg, tak zde gak w nebi geho: Chléb nás wezdegssj dnes nám deg, zprost nás hřichu každého. Gakž my odpaussťjme bližnjm, nedeg přigit k pokussenjm, zbaw nás od zlého, Amen.

(638.)

G. Giž nastáwá ten čas práwé.

Pádúgteż se ó Křesťanė, a plèsegme spokečně: Bohu z mikosti tė hognė, prozpěwúgme srdečnė: Kteraż nám w Krystu prokázal, wzáctnýmj skutký dokázal: přemnohoi gest ty stálo.

2. Byk sem w bábelskėm wězenj, od smrti mocné gaty: W hřjssjch měk sem wždy trápenj, gsa w nich mrzce počaty: Wjc a wjc w ně upadage, hned nic dobrého neznage; tak mne byk hřjch posedk.

3. Má sprawedlnost nepkatiska, marná gsauc w poskussnosti: Swobodná wůle ta byka, mrtwá k Bohu y k ctnosti: Wzlost k zauffánj mne wedka, twář dusse smrtedlnė bledka, w propast pekka sem padak.

4. Y slitowak se Bůh wěčný, nad mau mnohau bjdnosti: Obrátik zrětel srdečný, k odwrácenj mé zkosti: Co Otec ke mně se sklonik, a na to abych zaposlik, neglepssj swé nakožik.

5. Rekk Synu swému: zagistė čas gest se smilowati: Zsup mě kochánj přečistė, chtěg bjdným pomoc dáti: Gha wssech hřjchů ge zprostiti, a smrt za ně zahladiti, a tak ge zim při sobė.

6. Syn Otcy swému wolný byk, na swėt ke mně hned sessek: A w tom kdyż se w Panně wtělik, w Bratrstwj semnau wessek: Tagnė měk swau moc w tau dobu, chodė w skuzebném zpúsobu, chtė dábka pokapiti.

7. Y řekk mi, gen se mně ty drż, dobré tė potká nynj: Wydám se za tebe, přitrż zlému se hned wčinj: Neb gá gsem twůg, a ty gsy můg, a kde gsem gá, byt bude twůg, zkosinjk nás nerozkaučj.

8. Krew mau wylegj neprawj, a hrozně mne zabigj: Tau smrt pro twé sirpjm zdrawj, wjrau sobė vgmi gj: Tau zjžė můg žiwot tichý, má swáttost nese twé hřjchy, tudys přissek k spasenj.

9. Wstupugit k Otcy na nebe, z toho swėta bjdného: Tam budu hágiti tebe, posslit Ducha swatého: Aby tė sylik w zármutku, znáti mne wčik, a k

skutku wedl každému dobrému.

10. Co gá věčk sem y činik, vč též a čiň ty stále: Aby s cýrkwj dobře mjnik, množe gj Bohu k chwále: A wzdal se lidských rozkazů, w nichž pokład můg béře zkázu: Tot na odchodné prawjm!

(639.)

Gako: Nuž Bohu děkugme.

Skussugtež se samych, zdaž v Wjře stogjte? zdaliž Krystus gest w was? zdaž geg nasledugete, w pokoře, w tichosti, a w trpělíwosti? zdaž lásku k bližnímu mate w hotowosti?

2. Wjra gestik swětko hluboce w srdcy skryte, wychází gako blesk, swjtjce na wswitě, prowozuge swau moc, děla Krystu rownych, obnowuge srdce, činj nas wpřimnych.

3. Béře z Krysta mikost, žiwot také sprawedlnost, bližnímu w sprostnosti wděluge wsseho dost, poněwadž se stala bohatau w GEzjssi; GEzjsse wyznáwá po křestiánské čjssi.

4. Co Bůh w skowě slibik, to čeká s důwěrnosti, wyhánj pochybnost, strach, smutek y těžkosti. Hle! gak twygewuge wjra co naděge gest, a w protiwenstwj, zkemu se gen směge.

5. Z naděge wyrosta láska, neb z rukú Krysta wssecky wěcy béře, nedáwá hněwu mjsta: neb wssecko k dobrému wede nás Spasytel *, odkud k lásce rowný přjtel y nepřjtel.

*Řim. 8, 28. 15. 16.

6. Hle! gakť nepřátely newděčne Bůh mikowák! swé gedine djtě w hořkau smrt za nás wydak: kdo to v wjře zna, srdcem powažuge, w lásce se roznjti, ta geg vtwrzuge.

7. Gako sám Bůh s námi nakožik, tak my činme bližnímu nassemu, za zkost žiwotem služme: gestli on zkořeči, za to mu žehnegme, w potupě, w posměchu čest gistau hledegme.

8. Pakli s nakládánjm křjže nas Bůh probuge, wjra trpěliwa to břjme wlewuge; na mjsto reptánj modlitbu wzbuzuge, poněwadž se bolest swým časem zkončuge.

9. Skrz to se wčjme swau bjdu

bjdu poznáwati, Krystowu pak milost w ponjženj wzýwati, na se nic nestawjc, gemu důwěřiti, za nic se pokladat, z Krysta moc wážiti.

10. Wěřjcy se Krysta chopuge, odtud mocy nabýwá k twolnemu činěnj dobrých wěcy, opausstj swé wolnost, wjka wssech zkostj, kráčj w bazni Božj, w sstěstj y w nesstěstj.

11. Skusstugze se dobře, zdaž Krystus w tobě žiw gest, neb toť wjra žádá; w prawé wjře nenj lest; prw osprawedlňuge, potom poswěcuge, a chuť k ctnostem dáwá. Taklit se ti děge?

12. O Pane! rozmnožiš sám we mne prawau wjru, takť budu moc dělat skutků twých hognu mjru. Kde swětlo přebýwa, tam blesk sám wychází; tys můg Bůh a můg Pán, gá zde twůg přichozý.

(640.)

G. GEzissi kteryžs mau dussi.

SLowo welikě wěrnosti, genž gest drahe a wažne, sławjm se wssj wctiwosti, až do me smrti snažně, že w společnost hřissnych lidi, Spasytel, genž wssecko řidj, GEžiš Krystus přissel gest, což sskodj dábelska lest?

2. Otče, ach musymť seznati, k twé sławy zwelebenj, že co zkeho gmenowati, hotow sem byl k zplněnj, zwlásstě pak hřjch sem milowal, a swědomj swé zprzňowal; twé pak miloserdenstwj, bylo nad mau zlost wětssi.

3. O GEžissi, gať mohu zde, wssem ku přjkladu byti, gak ljbě ráči srdce twé hřissne k sobě wabiti, řka: podtež wssickni strapenj, podte w srdečnem wěřenj, wemte raucha swadebnj, w ten čas lásky posledni.

4. Hallelujah! podte bjdnj, a sławte Božj milost, semnau, a dobrotu wssedni, y k nam padkym nakloněnost. Onť žiwot mrtwym daruge, swau laskau nás nasycuge: GEzu! račiž nam dati, sławu twau wždy zpiwati.

(641.)

W Spasenj swém rozmlauwánj s Bohem Otcem.

Gako: Otcowstwj Boha Otce.

STwořiteli Otče wssemohaucý, nám wždy přezádaucý, ó wzhlédnij na potřeby násse, darugj nás w nynégssim čase.

2. Myť we gménu Krysta tě žádáme, a k tobě woláme, wěřjce že prosby y sslyssjš, potřeby pro něg naplnjš.

3. Prosýme tě Otče, nás obživůg, a mdlých wždy posylůg, k twé wůli skrze Ducha swého, napraw srdce mocý geho.

4. Zaslibils to sám skrze Proroky, že y w tyto wěky, dáš srdce nowé a masyté, k swaté twé wůli obbité,

5. Y Ducha nowého w wnitřnosti, to wsse z swé mikosti, abychom w přikázanjch swatých, chodjce, osilňhali gich. Ezech. 36, 29. sqq.

* 6. Ay my wssickni w hřjchu sme zrozeni, a gim possklwrněni, o degž ať za hřjch obět máme, Syna twého včasini gsme.

7. Duch zarmaucený Pane přigjmáš, komuž ty geg dáwáš, nepohrzyš srdcem skraussenym, a slowu twému dowěrným:

8. Takowé wssecky osprawedlňuges, a ge zwelebuges, skrze Krysta Obět předrahau, naplňuges mikosti swau,

9. Byť byli sstjpenj sprawedlnosti, tebau k ossawnosti, oblečeni rauchem spasenj, pro Krystowo zaskauženi.

10. Neb gako zenicha a newěstu, korunau překrásnau, ozdobuges ge swatau láskau, a odjwáš ctnosti kazdau.

11. W té okrase naděgj daruges, a w nj posyluges, aby prácy Ducha konali, tělo y swět přemáhali.

12. Wssickni kdož od tebe toto magi, zgewněť poznáwagi, že gsau twé sstmě požehnané, k žiwotu slawy oddané.

* 13. O Boże rač nám w té prawdě dáti, wždy se nalézati, abychom se tobě ljbili, a na wěky živi byli!

14. Chwálu hodnau spoku wzdáwagice, w Spasenj twém gsauce, kterýžs skrze

skrze Syna milého, y také Ducha swatého,

15. Způsobil y dal ge nám w včastnost, w němž gest prawá hodnost, k žiwotu slawy, w té radosti: budiž chwála na wýsosti.

(642.)

Gako: Blazniwi osty kjkagi.

Wemyslni lide smyssle-gi: Proč se hřjchem děsyti? w Krysta wěřic, nač přisněgi a twrdě žiwu býti? wssak on za mne dosť učinil, wsse mi, co sem kdy prowinil, Bůh musy odpustiti.

2. Takichť gest swět pln do cela genž w hřissich zustáwágj, w nichž sye wjra býti měla, owoce pak nemágj proč? že gen w ustech gest wjra, ale z srdce se wýbjrá, y na skze zmizela.

3. Nenjť, gakž ty se domnjwaš, žiwa wjra w twé mocy, kdyžť se sam k tomu nemjwaš, bys Boha dněm y nocy prosyl o wjry skutečnosť, tehda zustaneš na wěčnosť bez wjry, w temné nocy.

4. Ne dosť na tom, kdy kdo sezna, že gest brodjwak w hřissich, ne dosť že se hřissným wyzna: když leži wsse-tečně w nich. Neb ač to slowo ma swau moc, že GEžjš gest hřissných pomoc, wssak se też Lekařem zná:

5. Gen těchto hřissnych on mjni, genž w čas mikosti geho, hřichy své, kterež gich winj, w wjře kladau na něho. Oni dj: podte, gá hotow sem zpomocy wam: ale gen tém, genž želj hřichu smeho.

6. Nemáť w wjře stanowisstě, ten genž zkosť prowozuge: Wjra, pewné wtočisstě, genž pokoru mikuge, wždy w Boha posylněnj hleda, a w srdce skrussenj owoceem se ztwrzuge.

7. Kdo lehkomyslně zle činj, (o gaka zatwrdikosť!) na krwi Páně se prowinj, ten nazde hněw za mikosť: nakazyšli ty wssetečně krew swau gedem nebezpečně, cožť lekářstwj pomuže?

8. Ach neprodliwegž, až smrt tě bude chtjť přikwapiti, nebezpečně, teprw w bjdě chtjť se wčit modliti: wytrhúg se z leniwosti,

wždy k modlenj, k bedliwosti, bys mohl zlé potkačiti.

9. O GEzu, degž nam swau milost a dobrotu poznati: odpust nassi nedbanliwost, deg lampy z hotowiti: Oleg twûg nech plamen množi, ať, když přigdeš, Synu Boži, nas můžeš k sobě wzyti, Amen.

(643.)

Gi Giž nastáwá ten čas praw.

SYnu Božj GEzu Kryste, bychom prawě wěřili, nenj každeho wěc gistě, čim wjc, wěrni zustali, protož ty mne z huru pomoz, k živé wiře sám dopomoz, a žebych wnj setrwal.

2. Ach prosým, wynawčûg mne! bych Otce prawě poznal, tě Synem Božjm vpřimně byti, ze srdce wyznal, wžywal tež Ducha swatého, w sláwě y cti podobného, w trûggedině podstatě.

3. Degž bych w pořádku pokánj, prawé známosti nabyl, znáge že gen ten spaseni, běře kdoby w tobě byl. Pomoz, tě hledat gak sslussj, tys cesta Pane GEzissj, prawda y také živost.

4. Degž bych slowu twému wěřil, do srdce ge wnássegic, zásluze twé se důwěřil, gi sobě přiwlastňugic, tak aby byla wjra má mne k sprawedlnosti počtená, když hřichy na mně leží.

5. Degž bych se mohl krwe twé wjrau zde vgjmati, a teke vtočisstě své w ranách twých nalezati, a skrz wjru swéta zboži, y wsse co on draze váží, za blato položiti.

6. Kdyby wjra ma nic wětssi, než co zrno horčičné byla, wssak twé slowo swědčj, že gi sylik rozličné chceš, a třtiny nedokomjš nakomené, a nezhasyš lnu se gen kaučičho.

7. Degž by to má péče byla, wjru, dobré swědomi zachowati, w domu srdce meho, až do skonánj, čistý živost wždy wedauce, hogné owotce nesauce, wjry a sprawedlnosti.

8. Pane! skrz wjru bud we mne, ať se odtud posylnjm, a tak owotce přjgemné, nesauce budu pilným; w lás-

ce

w láſce k tobě proſpěwagic, w trpěliwoſti ſe cwičic, y bližnjmu rád ſlaužim;

9. Zwláſtě popřeg mi tě mocy, bych dobrý bog bogowal, při žiwota mého konecy, tebe ſe pewně vgak; a tak wjry konec ſlawný, ſkrz twau ſmrt mně připrawený, přigal blahoſlawenſtwj.

10. Pane, kterýž gſy rozjnjtil giſkřičku wjry we mne, proſým bys gj wjc rozſwjtil, w láſce tobě přigemné. Cožs začal, dokoneg toho, wed mne do ſtanu wěčneho, kdež w twář twau hledět budu.

(644.)

Gako: Nuž Bohu děkugme.

TEd', ted ſem ſprosťěny, wſſech hřjſſnych mych mrzkoſti; wolal ſem zſaužený, s plačem hledě k mikoſti. Pan pak ſe ſlitowal, odpuſtil mě winy, tak mne přihotowal ſlawit geho činy.

2. Přiſſel gſem pokorně, proſyc pro Kryſta Pana; on, mage ſe ſworně, potěſſenj žádana radoſtně mi zgewil. Hle! tak ſwau mikoſtj ſwědomj me zhogil, zproſtil wſſech beleſti.

3. W prawdě wjra w Kryſta, nenj prazdne domnénj, genž wtipnoſt negiſta wymyſſlj w okamženj, o němž bys ſe hadal: Nikoli! ale geſt dar giſty, gegž Bůh dal, pro gmena ſweho čeſt.

4. Kdož od Pána Kryſta wjry žiwe doſtaupil, tohoť ceſta giſta, neb marnoſti potupil: pokrytſtwj ſe chrání, a wždy, kde kolwěk geſt, dle Kryſtowa zdánj, chce žiwot ſwaty wéſt.

5. O nechť ſe pro Boha, każdy fakſſe wyſtřiha, z njž zſauženj mnoha pochazy! Pán Bůh ſtiha, okem wſſewědaucym, wſſe naſſe wnuknutj, wj, kdo z ceſty zbiha, kdo mu ſlužj s chutj.

6. Kdožby neochotně, w zpurnoſti Křeſtianem byl, tenť nech ſpěſſj hmotně, by ſe k Kryſtu nawratil. Pán chce dobrowolnych. Nechť chwata s pilnoſti; po kratkych časech tych gdeme do wěčnoſti.

7. Gá pak oſlawugi Boha z přediwné láſky, gjž w tom

tom pocytugi, že srdce mého swazky, ihogic mne, potrhal, teď giž sem w swobodě, swět, hřích, smrt sem zmrhal: nic nenj k messtodě.

(645.)

Radestné Aposstola Pawla nad přichodem Krysta na swět, k spasenj brsstnýchy, plésanj. z 1. Tym. 1. v. 15. 16. 17.

Gako: Pán Sláwau gsa odjn.

Wěrnáť gest ta řeč, a obljbenj hodná, Krystus GEžis na spasenj, na swětě hřisstným že se vkázal, ortelů gich swazky by rozwázal. (v. 15.)

2. Z hřisstnjků geden y gá takowých, sewřjn pautami budu win mnohých, pléssi, že giž mám wyswobozenj, z win y pokut wěčné propusstěnj. (15.)

3. Nebť příklad na mně milosrdenstwj, Pán chtěl wystawiť, k spatřenj množstwj dobroty, wssechněm wěřicým w něho, k obdrženj žiwota wěčného. (16.)

4. Protož Králi wěků nesmrtedlný, sám maudrý, w blesku nespatřitedlný, čest tobě maudrému buď saméhu, na wěky wěků požehnanému. (v. 17.)

(646.)

Swědomj swém rozwážanj, y w zármutcých potěssenj, w tobě samém Boże skládám, neb ginde naděge nemám.

2. Gáť znám že twé gsem stwořenj, pokažené z přirozenj, tam skrz hřích Otce Adama, gehož každý včastnost má.

3. Neb zákonem hřjcha gsem gat, hned gakž gsem w žiwotě počat, odkudž wypkauli bludowé, množý skutečnj hřjchowé.

4. A wssakť sem se, Boże! swěřil, cele na ruce pokožil, nebs mne předssel swau milosti, přigal k Synu včastnosti.

5. Gehožs poslal z wysokosti, byť včinil za mne dosti, Duchem swatým gsa počatý, se stkwěl, weda žiwot swatý.

6. Překaskáwě se vkázal, že přjtel gest to prokázal, když pro swětg lid zde pracowal, až na kříži s plá-

* 7. GEžissi ó Synu Božj, tys sám přinesł wěčné zbožj, čkowěku bjdně padlému, Nágsstým hřjchem swedenému.

8. Dobrého máš wsseho dosti, a dáwáš ho do sytosti, z wjry prawě kagicýmu, a wůli twau činjcýmu.

9. Nawsstěwuges, oswěcuges, Duchem swatým rozwkládáges, tak w srdce wcházýš z wýsosti, ó předrahý wěrných hosti!

10. Gazyk nemůž wyprawiti, čjms mne ráčił obdařiti, Božj Beránku GEžissi, přeslawný w nebeské řjssi.

11. Což gá sem, že mne tak wážjš, a milosti takau blahý, w cýrkwi swaté mne swé chowáš, sstědře darů swých dodáwáš?

12. Ze wsseho swěta králowstwj, bezpečnégssjho měssťanstwj, nenjt nad twůg Geruzalém, wzdělaný na tobě samém.

* 13. Ey nermutiž se Dusse má, bud Pánu swemu důwěrná! wssakť pak giž wssecko odpustił, swědectwjm swatým vgistił.

14. Slibemť to swým zapečetił, tělem, krwj wlasinj swědčił, že wjc se nechce hněwati ni ostatků počjtati.

15. Na to se nezapomjneg, dowěrně Boha přigjmeg, snážť nebe, země pomine, než Páně slowo zahyne.

16. Ač zlý nepřjtel obchážý, rozličně semnau zachážý, dowěrnosť chtěge zkazyti, gak Lew řwaucý sehltiti.

17. Wssaki se ho nebogim za nic, byť na mne gesstě sylił wjc, nebť mám toho genž switězył, hlawu zkosinjka porazył.

18. A což se pak mám lekati, aneb čeho strachowati? wssaks mi kázał w se dauffati, zasljbiłs y spomáhati.

19. Častos na swaté dopausstěł, Boże, (wssaks gich neopausstěł,) zde rozličná pokussenj, to z láský, pro gich zkussenj.

20. Žádnýť nikdy nezahynuł, kdož twých řečj nepominuł: těmiť se přjklády těssjm, kdyžto hlas twůg o tom slyssjm.

21. Protož gakž znáš potřebu

třebu mau, koneg tak se-
mnau wůli swau, cokoli na
mne dopuſtjš, wěřjm že mne
neopuſtjš.

22. Na tebeť sem spolehl
cele, degž mi skonati wese-
le, w naděgi twého wzkřj-
ſſenj, Duſſi wezmi w potě-
ſſenj.

23. Tamť tobě budu zpj-
wati, a s swatými děko-
wati, ze wſſeligaké swé mo-
cy, Boże gediný w Trogicy.

* 24. Chwáła, sláwa
wždycky zwučná, budiž
wzdáwána srdečná: nic
lepſſjho w swěte nemám,
s tebau býti w nebi žá-
dám.

(647.)

S. Wzkřiſſenj Spaſytele swe.

Žádný w swětě giný ne-
nj, kdožby nám dopo-
mocy mohl k Spaſenj, ge-
diné Syn Božj, na koho
swau záſſluhu wložj. O-
klamát se, zawede se, kdož
chce ginak wěřiti, ginde pa-
třiti;: Záſſladu swého spa-
ſenj, oſprawedlněnj, hřjchů
odpuſſtěnj: krom této mi-
loſti, Kryſta skrz wjru wča-
ſinoſti: Každý wſſe swé do-
bré tu zneg, y wěř, a zřjze-
ně beř, cele se důwěř. Pro-
ſýmeť miký Pane orodůg
za nás, ať Bůh Otec po-
patřj na nás, a w twé mi-
loſti přigme k swé radoſti,
wěčné ſlawnoſti.

4) O nowem Rodu a Křeſtianſkem z Wjry žiwotu a Obcowánj

(a) Wubec.

(648.)

Gako: Patientia geſt bylina.

Ach Boże Otče, GE-
zu Kryſte, swatý Du-
ſſe, degž mi ſtědře miło-
ſti twé, wjru žiwau, láſku
prawau, naděgi teg dokona-
kau, w nebi radoſt wěčnau.

2. Popřeg ſtřjzliwoſt, ſprawedlnoſt, trpěliwoſt, swatau prawdu a pobožnoſt: Bych w zlém swětě žil ctnoſtliwě, Boha-bogně, wždy wpřjmně, měl swědomj dobré.

3. Amen GEžiſſi, negmocnějſſj, negswětějſſi, ſkyſs mé wzdýchánj nynějſſi;

sſſ: Tak zahanben, swét, hřjch, shkazen, dábel znjzen, y skormaucen, bude wěčné Amen.

(649.)

Zlatá A Be Ce da.

G. Bůh Obnim swaté swěrk.

Mch ěkowěče w Boha dauffeg, w lidech neſtálých neoffeg, Bůh drzj wjru gedine, w swětě nenj žádné giné.

2. Bedliwě twau poctiwoſt chraň, nečiň hřjchu, gſauc Bożj chrám: Kdo gednau poctiwoſt ſtratj, ta ſe mu wjc nenawrátj. Filip. 4, 8. kap. 2, 5-9.

3. Cokoli činjſs maudře čiň, málo mkuw, ſkyſs wjc, toť radjm: Etná mlčenliwoſt neſſkodj, klewetnoſt w hanbu přiwodj.

4. Čjms wětſſj, tjm ſe wjc pokoř, wětſſjm vſtup, nečiň odpor: Nečiň téż křiwdy menſſjmu, chceſſli žit w pokoge ſtjnu.

5. Deg cos powinén każdému, chudému y Bohatému: buď wěrný Bohu, wrchnoſti, s wſſemi lidmi zig w ſwornoſti.

6. Ewangelium pak Bożj, wjc waž než wſſe swěta zbożj: Nebuď pyſſný w Bohatſtwj twém, Bůh ſe pyſſným protiwj wſſem.

7. Faſſe warůg ſe s zazrosſj, objreg ſe w pobożnoſti, wjc ſkatj pobożnoſt ſwatá, než tiſýc Centnýřů zlata.

8. Gſauc požehnaný od Boha, ſpomni na ſrdce vbohá: giného by tě snad potkało, co ſe Bohačowi ſtalo.

9. Hled bys na koho pamatak, od kohos dobrodinj wzak: litůg téż twého bližnjho, křjž, ſaužení trpjcýho.

10. Jár a léto twě mkadoſti, tram pilně w pracowitoſti; neb těžko w zymě ſtaroſti pracowat, a žit w bjdnoſti. Kazat. 9, 10.

11. Każdému wěřit neſkuſſj, kdo ti před očima ſlauží; Ne wſſe gde z ſrdce prawého, co ſe mkuwj ljbezného.

12. Chářſiwj warůg ſe y kánj: W ſſtěſtj newſſkádeg dauffánj, neſſtěſti ſnášeg zmužile; na ſmrt pomni każdé chwile.

13. Mjrnoſt w hněwiwoſti wždy měg, pro lecos wogny nezdwjheg; Neb hněw ſrdce zaſlepuge, mnohých w bjdy přiwozuge.

14. Neſtyď ſe rad nawčiti, co newjſs; nebo lidé ti, genž co wědj, ſwau čeſt magj, hrauj bez ctj zůſtáwagj.

15. O pozorůg w każdau dobu, když wede někdo žakobu, newěř hned: Neſuď žádného, dokud neſkyſſjſs druhého.

16. Pychy, praktyk, nadhernoſti, wyſſjheg ſe s wſſj možnoſtj: Pýcha před vpadkem chodj, y do wěčných muk wodj.

17. Qvit wezmi od wěřitele, na to cos zapkatik, směle, abys ſebe w tom nezkratik, co gſy giž gednau popkatik.

18. Rad ſe maudrých: žádných nehán, chtjc bys nebyk

hanén

haněn zas sám: Kdo mkuwj, co se mu ljbj, slyssj co se mu neljbj.

19. Srdcem prawým Boha twého, wžyweg w čas sauženj wsseho: on chce každému spomocy, kdo ho wžywá dnem y nocy.

20. Sseť se pilně, zké gsau časy, swět podobny satanássi, chcesli býti swětu přjtel, staness se Bohu nepřjtel.

21. To čiň wždy, co gest prawého, bys y nebyk chwálen z tého: Nemúž žádný tak činiti, by se mohk wssem ljbiti.

22. Wě se, že wsse zemske wěcy, rozplynau se gak wosk w pecy: Ten činj rozssaffně, wážně, kdo nebeskych hledá snažně.

23. Wádu když chce s tebau mjti, někdo, hleď mu wstaupiti, zamlčje, nepodáweg mu slow, k by swádě měk přičinu.

24. Xerxes dauffak pyssně w swúg lid, skrz co wpadnuk w mnoho bjd: Dauffeg (když musýss gjt k bogi,) w Boha, gináč seď w pokogi.

25. Y o to se negwíce snaž, by ti byk mikostiw Bůh náss: Gak kdo slauží, taky má plat, protož se ku Bohu obrat.

26. Z lidmi se wždy chowag krásně, na konec prohljdeg w časně: Kdo prw činj nez rozwáj, do mnohých bjd se přiwážý.

27. Žádný za druhého wmřjt, nemúž ani do pekla gjt: Protož hleď tak w swěte žiti, bys wmrauc mohk w nebe wgiti.

(650.)

Za dar žiwota etného ku Pánu GEžissi.

Gak. Zaspiwám Panu swemu.

Ach mé ne drazissj gmé-nj, Pane GEzu Kryste: Twé poněwadž wyrčeni gest prawé a gistě: Že máme w den saudu twého, z každého marného slowa počet wydati, pak odplatu bráti.

2. Tomu když tak gest Pane, gakž pak ostogjme? My genž wssecko naopak mkuwjme, činjme? Ach wssickni musýme wěčně, zhynauti konečně: gestli nás budeš chtjti přjsně tam sauditi.

3. My wssak wědauc o tobě, žes mikostiwý Pán: Wzkáme se k tobě, syc žádný z sebe sám, nemúž dobrého nic činit, mkuwit ani myslit: neb ty sám dáwás chtěnj, y skutkem činěnj.

4. Prosým tedy pokorně twé Bozské mikosti: By mne obdařit ráčik duchem rozumnosti: Ať co mysljm, mkuwjm, činjm, směřugi se wssim tjm, k naplněnj wůle twé, k spasenj dusse své.

5. Opo-

5. Opatrůg y gazyk můg, byť nemlúwil zlého: Rtyme též mocně hamůg, aby nižádného, w ničem neokkámáwali, daremně nežwali, k vrázce bud bližnjho, bud swědomj mého.

6. Nýbrž ať w spokku wěrných ctnostné obcowánj mé geſt, a o slowu twém stále rozmlauwánj: K dobrým wěcem a pobožným, k wzdělánj způsobným, sám sobě mne nastrogůg, po wssecken žiwot můg.

7. W srdcy a swědomj mém ljhnauti se zbraňůg Přewrácenym myſlenjm, přeswatý Pane můg: Brž ať gsauc neposſkwrněné, od zlého wzdálené, w samém tobě mé srdce se kochá negwjce.

8. Wssecka swá předsebránj, ať spořádaná mám: Skutečna začjnánj, k cýli wésti žádám. Dlé twých přikázanj swatých, wsse řjdě w činech swých: nic nebera před sebe, čjmžbych dráždil tebe.

9. Summau, deg skutky ctnými, wjru swau ať sslechtjc, Moc gi proná-

ſſjm láskau, na swět nedbage nic. Ažbych běh swůg dokonati, blažené skonati mohl. a z té zdegſſi strasti, k tobě se dostati.

(651.)

G. Pane Bože budiž chwála.

OCh obnow mne, wěčne Swětlo! by mé srdce w ctnosti kwětko, twymi paprkſſky gasnými, wssecko pronikagjcými.

2. Rač jádosti me wmořit, a ohawnost hřjchů zbořit, ach wzbrog mne twau mocnostj, bych mohl potkačet křehkosti.

3. Deg mi Ducha ochotného, bys mne wždy měl poſlussného, ach nedegmi nic činiti, gen což se ti můž ljbiti.

4. Nechť po tobě gde ma žádost, nech, což wěčne, geſt ma radost, až k twé wěčne službě wstanu, a se k tobě sam dostanu, Amen.

(652.)

Žalm 1.

Gak. O duſſe má, rozpomeň.

BLaze tomu, kdož nechodj, cestami bezbožnika: kohož rada zlých nezwodi, wyſtřiha se hřjſſnika: kdož se od posměwačj, pyſſných, zkostnych, a žrácj,

Dd

a žtáčj, s pokoru pilně wzdaluge, a zakon Božj mikuge.

2. Blaze tomu, kdož ochotně, a s wsselikau liboſti, Zakon Páně, gak samotně, tak s ginymi, w radoſti, dnem, nocy přemyſſluge, njm se pilně sprawuge: tenť geſt gako ſtrom ſſtipeny, při wodach živych zwkaženy.

3. Tenť swym čaſem w zeleznoſti, swé owoce wydawa, ſkunce, witr, deſſť s weſekoſti, mocy ſwe mu dodawa, liſti geho nezpadne, ba ni mdkoſtj nezwadne, Hoſpodin geg wěrnym zkuſy, ſſtiaſtně mu se wěſti muſy.

4. Kdo pak roſkoš w hřiſſich hleda, a žadoſtem ſwym ſkuži: ach naſtogtež! tomu běda, čim se wice zadkuži: gak witr plewy rozmita, takť se ſem, tam rozlita Summau: Pán lid ſwůg mikuge, a bezbožnych zatracuge.

(653.)

Gako: Děkugemeť obrance.

WOže můg, můg wěrny Boże, rač twůg zákon wepſati w ſrdce me, ať nic nemože mne od něho zwikkati, bych k dobremu wždy hotow byk, což ty chceš ga też ráď činik, tak twé rozkazy plnik.

2. Boże! degž bych w ſamem tobě, wždy ſwau naděgi ſkladák, a na lidſkau pomoc ſobě ſtawěti nezakkádák, nj w přižni ſwěta, w bohatſtwj, nepachak nikdy modkářſtwj, nj w wtipu, ni w vměnj.

3. Degž mi bych ſmkauwu twau poznak, giž gſy ſemnau činik, Gmena twého w lehkoſt nebrak, ale geg nadewſſe ctik; bych to wſſedně rozwažowak, co ſem ti na kěru ſlibowak, že ti chcy wěrně ſkaužik.

4. Degž mi den ſwaty ſtrawiti gen w modlitbach a w bděnj, deg tě ſrdečně chwáliti, w ſkowa twého plněni; bych dobrotu twau zakauſſek, ſkowo twé ſwate rad ſkyſſek, a w tobě ſwau rozkoš měk.

5. Bě nas učitelé ctiti* rodiče y wrchnoſti, by nam dobře mohko byti, zde y w wěčne wěčnoſti, bychom gich wždy poſkauchali, y kdyžby ſe** diwni ſtali, pro gegich wěrnau prácy.

*Luk. 2, 51. 52. **Syr. 3, 14. ſq.

6. Degž mi ať ſe nikdy nemſtjm, z hněwu a zkobiwoſti, než ſrdečně rád odpauſſtjm, činjcým mi těžkoſti, a když ſe gjm dobře děge, nech gjm to mě ſrdce přege, nech gjm s radoſti ſkaužjm.

7. Degž abych ſkutky temnoſti gak bábka nenawiděk, bych pro tělesne chlipnoſti, potom w pekle neſeděk: ſrdce čiſte ſtwoř mi Boże, ať žádny hřich wjc nemože we mně mjſta nagiti.

8. Degž mi ſe Pane živiti, w tom ſwětě ſprawedliwě, od kakomſtwj ſe wzdaliti, bych nic nevkradk kſtiwě; degž bych chudym rad darowak, což bych ſám nepotřebowak, k pyſſe nic nenakkadak.

9. Pa-

9. Pomoz, bych bljžnjho swého wpřjmně wždy zastáwal, a to což se mluwj zlého o něm, dobře wykládal, degž mi chodil w wpřjmnosti, ať wšeckau lež w osskliwosti wždy se snažugi miti.

10. Degž abych statku bljžnjho křiwě sobě nežádal: než což mi gest potřebneho, od tebe očekáwal, wšak bez škody nizadneho, bych sám srdce pokogneho zažiwal z milosti twé.

11. Pane! cytjm žadost w sobě, rozkázy twé činiti, a gák gsem powinen tobě, twau wůli wždy plniti, wšak seznáwam, že nemohu, pro mau nestatečnost mnohau, y negmen prawě činit.

12. Prokoz mi deg z twého trůnu, o Boże Otče syky, popřeg, Kryste Božj Synu, by skutky dobré byky; Duchu swaty, degž ať tebe srdečně, a tak gak sebe, bljžnjho wždy milugi. Amen.

(654.)

Gako: Naj Bohu děkugme.

BOže wěrný Boże, w w dařjch hogný prameni, od něhož máme wšse, neb bez něho nic nenj, zdrawé mi těło deg, a ať w tom těle mém čistau Dussi, dobrým swědomjm dařen gsem.

2. Co mi činit skussj, ať to konám s pilnosti, k čemuž mne twůg rozkaz, wede w mé powinnosti, wyřjdic wsse rychle, w čas mně wložený, a když geg wykonám, ať gest podařený.

3. Degž ať stále mluwjm, čim bych mohł obstáti, nedeg slowům marným, z wst mých kdy pocházeti, když kolim w mém stáwu, z powinnosti mluwjm, ó degž působenj, a mocnost slowům mým.

4. Gestli mne nesstěstj potká, zauffat mi nedeg, pomoz křjže nésti, wdatnau mysl mi deg; deg ať nepřátely přemáhám pokorau, a když rady žádám, ať nalezám dobrau.

5. W láske a swornosti, se wssemi deg trwati, tak gakž Křestiansky gest: Pakli mi chceš přidati, bohatstwj, gmenj, čest, y za to tě žádám, ať neprawé gmenj přimjchané nemám.

6. Gestli na tom swětě, mám mjti prodkaužnj, skrz odporné stezky, k starosti přiwedenj, trpěliwosti deg, wzdal hřich pohaněnj, ať k twe ctj nosyti mohu mé ssediny.

7. Deg mi při koncy mém, na smrt Krysta odgiti, Dussi mau wem k sobě, radost s tebau deg mjti; Těku mjsta popřeg, při hrobě pobožných Křesťanů, by mělo pokogik swůg při nich.

8. A když giné mrtwé, z mrtwých wzkřjsýss w onen den, deg ať twau prawicý, gsem z hrobu wen wywe-den, deg slyssety twůg hlas, a wzkřjsýg těko mě, weď ge k hauffu zwolených twých oslawené.

9. Tobě Otče buď čest, zde y wzhůru na nebi, GEzu Synu Božj, tě má Dusse welebj: O Duchu! twau slákwu rozssjrůg na wěčnost, trůg gediný Bože, tobě buď welebnost.

(655.)

Sseftero Přikázanj nowého Zákona.

I Matth. 5, 19 ⁊ 48.

WHtěge Krystus sprawedl-nost nássi mjti wyssj, než mistrů, zákonniků, fakessných Proroků, kteřjž gi smyslem zkým, y žiwotem pokrytým, russili y wčili, až y pomsty dossli.

2. Obnowjk přikázanj nassi powinnosti, w činotě a w prawosti, y w sprawedliwosti, tak gakž sau mjněna od Bohá nám wydána, přjdawky odgjmage, smyssl doplňuge.

3. Prwnj gest, nehnéwati se na bratra swého. Druhé, newiděti ženy ku požádánj. Třetj, nepropaussťěg, nijádný Manželky swé, kromě samé přjčiny hřjchu cyzoložstwa.

4 Čtwrté pak gestik, wsseligak nepřisahati. Páté, nic zkého za zlé nenawracowati. Sesté, mikowati wkasdnj nepřátely swé, nýbrž dobře činiti, y protiwnjkům swým.

*5. Takoť gsau přikázanj hogné sprawedlnosti: kdož ge bude činiti y také wčiti, ten bude welikým, w králowstwj cýrkwe swaté, a w tom zde setrwage, půgde k slávě w nebe.

6. Nele kdožby gedině, z těch negmenssjch zrussil, a tak by y giné lidi russiti wčil, budeť negmenssj ten, w králowstwj Božjm počten, segdelik bez pokánj bude y zatracen.

*7. O Pane nás negwyssssj, wiz potřebu nássi, degž nám tu prawdu znáti, mjti, požjwati, w mikosti trwati, swatě w nj dokonati, a po tomto žiwotě s tebau se těssiti.

(656.)

G. Gak rozličným způsobem.

SObroty, lásky, plný mocný Spasyteli, mikostiwý GEzu Kryste wsslyš mé modlenj.

2. Očisstiž mé swědomj, swau

swau předrahau krwj, abych mohl w twých zásluhách, dogiti spasenj.

3. Račiž mne posylniti, skrz Ducha swatého, aby při mně nic nebylo, dussi skodliwého.

4. Odjeniž Satanásse, ať negsem okkamán, zprawugž mne Duchem swým swatým, neb gsy ty mocný Pán.

5. Tau důwěrnost k tobě mám, můg Pane GEžissi, že mne z této smrtedlnosti, pogmeš do radosti.

6. A s tjmť se giž poraučjm, s tělem také s dussj, opatrugž mne tak láskawě, gakž na Otce slussj.

(657.) Gako: Pomoz wjtezyť.

Duch Křesťana k wěčným se wěcem wznássj, srdce zemské k tomu co zemského; když Bůh s Duchem, Duch swěta geg nesrazý, neb Božská moc mocně sylj geho. Bůh wěrný gest, kdo se k němu obracý, začnauc koná, y dokoná w něm prácy.

2. Ano on sám nás předchází mikostj, on sám hledá chtěge nás k sobě wést, červíčka Pán w takowé má wzácnosti, ač gak Jonas tak nepowolný gest; miluge geg a nechce ho pustiti, tak hřissného předce chce w lásce miti.

3. Otewři mi hlubokost mé hřissnosti, degž mi též znát hlubokost lásky twé, zruss mi cyzý pokog, nedeg radosti, gen w toho genž geg sám má pro mne: genž slibil: gá wám dám odpočinutj, když hřichů gho wám dodáwá nechutj.

4. O Beránku! gegž Jan widj w zgewenj, gakž od počatků hned byl zabitý, segmi ze mne hřich, nebuď mi wzdálený, bych tě znal y okaussel, gaký gsy. Degž mi přemoc Beranku twau mocnosti, neytěžssj kříž mých hřichů ohawnosti.

5. Degž mi čisté srdce, ať to spatřugi, co tělesné oko newidělo, degž twau lásku w srdce ať pochopugi, co na srdce lidské newstaupilo; ó degž mi skrytau Mannu požjwati, a na tě GEžissi wždy wzpomjnati.

6. A tak tě chcy wždycky z srdce chwáliti, dokudž

budu w této smrtedlnosti, tam pak budu nowau Pjsnj tě ctjti, přigmi wssak to, což nesu w skaboslí; aj tobě tam se wssemi Serafjny, w chrámě twém budu zpjwati zpěw giný.

(658.)

Wjra, Naděge, Láska.

1. Kor. 13, 13.

Gako: Patientia gest bylina.

Fides (Wjra) wyborná, spasytedlná, užitečná, k spasenj wssechněm potřebná, kterýkoli gj nemagj, smutnj na Dussi bywagj, Boha zamjtagj.

2. Wjro wyborná, swatj lidé, we wssj bjdě, nosyli tě w každé psotě, neb sy se w gegich srdečku, skwěla gak w zlatém prstinku, a w zeleném wjnku.

3. Wjro wyborná, Abraham tě, wssjpik gistě, do zahrádky swého srdce, z wjry Syna obětowal, Pán Bůh gemu tak rozkázal, w wjře ho skussowal.

4. Wjro wyborná, w tomto swětě, držeky tě, ženy pobožné a swaté, w kterýchž žena Kananegská, w bjssjch Marj Magdaléna, sslechetná Zuzanna.

5. Naděge, tys cnost neomylná a přemilá, s pobožnými gso chodila, Otec Abraham tebe měl, Job w bjdě se tě nespanssték, Dawid pewně držel.

6. Tak neomylná, o člowěče s tebau být chce, genom gj přikoj swé srdce, tato přemilá naděge, žádného nezahanbuge, kdo gj následuge.

7. Láska přemilá, ty gsy possla, z nebe přissla, na swět Synáčka přinessla, kdyžto Bůh Otec nebeský, zamilowal nás, lid zemský, z přewelikě lásky.

8. Láska přemilá, trpěliwá, dobrotiwá, negsy nikda záwistiwá, wssetečně se nenadymáss, neskussného nic nedělás, zkěho nemyslj wáss.

9. Láska přemilá, wssecko snássjss, wssemu wěřjss, o žádném zkěho nemkumjss, hleď take semnau bydleti, mne nikdy neopaussteti, chcy s tebau choditi.

10. Wjra wyborná, k tomu láska, y naděge, gestik welkě toto troge, co zde očima newidjss, ale tomu sylně wěřjss, w skutku w nebi wzjss.

11. Wjra wyborná, zde potřebná, užitečná, y ta naděge přepewná, dostanuť wěčně radosti, tamť budess mjt wssěho dosti, zbawen gsauc žakosti.

12. Kdež samá láska, panowati, přebywati, bude Boha mikowati, też Syna geho mikého, k tomu y Ducha swatého, w bytu wssak gedného, Amen.

(659.)

O Wincých Zákona a Ewangelium.

O Weselte se Kreftiane, wám.

Gá člowěk omámený, mocý swěta zkého, byk sem co opogeny, neprawosti geho. Nemohl

mohł sem prohlédnauti, z temnostj náramných, ni sy počinauti, po prácech náſyknych, GEzjſſi pomoz mi.

2. Ach kterak sem pracował, k wůli swětu zkému, co sem nelibo widěł, Bohu welebnému. To sem se wſſi radostj, wſtawičně páchał, k wěčnému zkořečenſtwj, náramně pospjchał, GEzjſſi ꝛc.

3. Nic sem sy nepomyſlił, na kě Boha mého, a nezměnił aumyſlu, nechytił se ctného. Až sy ty mne GEzjſſi, mocně napomenuł skrz těžkostj negwyššj, chtě bych nezahynuł, Gezjſſi ꝛc.

4. W tom gſa raněn od tebe, sem tam se ohlížjm, žádné pomocy sobě, od nikud newidjm. Trápjm se přenáramně, bolestj welikau, hněw twůg dotirá na mne, s žakostj wſſelikau, GEzjſſi pomoz mi.

5. Ey horu přewelikau, před sebau sem spatřił, Synai gmenowanau, na nj sem posplſſił. Mnége že na nj dogdu, swého potěſſenj, než na nj máko pogdu, tu hrozné sauzenj, Gezjſſi ꝛc.

6. Geden člowěk négaký, po prawé stráně stáł, dwě tabule welikých, w swých rukau gest držał. Na nich napſáno byko, deset přikázanj, byť to byko plněno, do swěta skonánj, GEzjſſi ꝛc.

7. Duchownė počnu čjſti, co tu pſáno stogj, sotwa sem mohł dočjſti, pro ſtrach zatracenj. Neb co tu pſáno byko, to sem wſſe přestaupił, až se ſrdce zděſyko, spátkem sem postaupił, GEzjſſi pomoz mi.

8. Ey omámený ſtogjm, newjm co činiti, ani kudy prýč newjm, odſud zas wygjti. Tu mi teſknoſt nastała, newjm co činiti, gestli ty mne Boże můg, budeš chtjť sauditi, GEzjſſi ꝛc.

9. Litostiwý Boże můg, smilůg se nademnau, gá nehodný ſkauha twůg, nakoz mile semnau. A hřjchů mé mkadoſti, newzpomjneg proſým, pro swé milosrdenſtwj, gemuž gá se těſſjm, GEzjſſi ꝛc.

10. Ey omdlěwám žakostj, pro mnohé hřjchy mé: ohlédnauc se w rychkosti, błesk oswjtił gest mne. A ay hora négaká, přede mnau hořeła, z njž mi potěſſená řeč, ſlyſſeti se dała, GEzjſſi ꝛc.

11. Kteřj koli žjžnjte, gſauce wnawenj, hřjchy obtjženi gſte, podte k obcerſtwenj. Nalezněte Duſſem swým, wěčné polehčenj, nekleſněte pod ghem mým, lehké mé břemenj, GEzjſſi ꝛc.

12. Přiſſedſſe na tau horu, proſtřed błesku sem ſtáł, a z GEzjſſowa dworu ſkadky hłas sem ſlyſſał. Tak gest geho řeč ljbá po Syonu znéła, až ta hora přemiłá radostj ſkakała, GEzjſſi ꝛc.

13. Radné Ewangelium, tok mne potěſſuge, a odpuſſtěnj hřjchů, wſſechněch mi zwěſtuge. A to darmo z mikosti, skrz swatau krew geho, za čež sewſſi

wdečnosti, chwáljm geg samého. Gežissi pomoz mi.

14. Izraelský GEžissi, chwáljm tě samého, žes potěssil mau Dussi, zprostil gha těžkého. Deg ať twau lássku w srdcy, mohu poctitti, a tebe, mug Zástupce, z gruntu srdce ctjti, GEžissi ꝛc.

15. Mug nejdražssj zástupce, pro mnes se narodil, wssech mých bid w gruntu srdce, prawes čitedlný byl. Nebo mě wssechny hřichy, na tebe wložený, by zlost, pokrytstwj, pýchy, byly zahlazeny, GEžissi ꝛc.

16. Swým potem skrwawělým, mug pot sy oslabil, a swým těžkým trpěnim, mě sy mi obleh čil. Nebo od narozenj, pro mne až do smrti, wssecka w swětě sauženj, ráčil sy trpěti, GEžissi ꝛc.

17. K tobě wolám mug Kryste, pro twé swaté rány, deg ať owoce giste, přinássjm pokánj. Abych na hoře Tábor, mohl se proměniti, a k tobě w Angelský zbor, mohl sstastně přigjti, GEžissi ꝛc.

18. W Dussičku mau mikau, když budes kaučiti, račiž gi do swých rukú, mug Kryste přigjti. Aby na wěky s tebau wždy se radowala, a pjsničku twau nowau, s Angely zpjwala, GEžissi pomoz mi, Amen.

(660.)

Nadège budaucý sláwy základ Krystus.

G. Boží Syn a náš miky Pán.

GEžissi Pane negwyssssj, nad tě žádný lepssj, wssys swug lid žádostiwý, Králi mikostiwý.

2. Prossyme deg w dobrém státi, a tebe hledati, dokudž máme čas od tebe, degž nalézti sebe.

3. Pozdwihnjž očj nassich tam, kdež ty přebýwáš sám, ať wzřjme což wěřjme, a zde newidjme.

4. Dáwáš se znáti wssak časně, ukaž se tam gasně, ať to což máme w mikosti, widjme w radosti.

5. Wzbuď nas ať wstanem ze spánj, degž to swaté bděnj, w němžbychom dočkali tebe, když sem přigdeš z nebe.

6. Nedeg messkati, wssak gest čas, wytrhni spisse nás, ze wsseho což se neljbj, a deg což se ljbj,

7. Činiti we dnech w nocy, popřeg nám pomocy, ať počawsse prospjwáme, sstastně dokonáme.

8. Držiž nás wždycky při sobě, a táhni po sobě, ať kráčegjc wykročjme, wpřjmo po tobě,

9. Kdož

9. Kdož tebe zde náſledugе, a wěrně mikuge, w zarmaucenj, w pohanění, dogdeť oſkawenj.

10. Nenjť těžko zde namále, trpěti pro Krále, gehožto chwálj Angelé, wſſickni přewesele.

11. Poſměch y rauhánj neſme, a za nim doneſme, hanění y pokrýwánj, nebť zproſtj plakánj.

12. Když otewře město krásné, a přewelmi gasné, w něž pogme lid swůg z mikoſti, a zkých tam nepuſtj.

* 13. Připraw ſe choti Kryſtowa, a budiž hotowa, wolá tě Ženich z wýſoſti, aby ſſla z wzkoſti.

14. Wygdiž proti němu skuſſně, á čiň wſſe poskuſſně, k wůli geho! Onť geſt tak ſſel, až y k Otcy přiſſel.

15. Dal mu za to Otec w nebi, panſtwj y na zemi, Knjžata w pekle ſwazuge, a gim rozkazuge.

16. Z takowého těš ſe Pána, každá duſſe wěrná, neſtyď ſe zaň wſſak geſt krásný, y nad ſſunce gasný.

17. Hodnéť geſt mu wždy ſkauziti, wěrně doſkauziti, wjceť geſt nám než doſli dar, ſaměho ſe wydal.

18. Chtěl chudým býti bohat gſa, nebe zemi neſa, ukázal ſe zde w nemocy, gſa Pán wſſemohaucý.

19. Nechtěl pokłady wládnauti, chtěl zbožjm zhrdnauti, když geſt měl lid wykaupiti, nechtěl tjm pokłaniti. 1. Petr. 1, 18. 19.

20. Ale to což ſe zruſſiti nemůž, ni ſtratiti, dal za ſwé dědictwj drahé, tělo ſwé předrahé.

21. Gwau čiſtau krew za nečiſté wylil, aby čiſté Otcy ſwé lidi ukázal, tohoť geſt dokázal.

22. Za tau káſku mu odměňme, životy zlé změňme, giž negſaue živi ſobě, ale k wůli tobě. Gal. 2, 20.

* 23. Pomoz Pane wſſaks kaupil nás, budiž kaſkaw na nás, kamž ſy ty ſſel deg nam giti, po ſmrti dogiti.

24. Ukaž ſe w ſwé ſtáwě wěčné, kdež město bezpečné, a w němž Angelſké zpjwánj, wždycky bez přeſtánj.

(661.)

O Pokoře Křestianské.

G. Znamenage každ̀ý ckowěk.

GEžiš Krystus byw pokorný, Otcy swému wewssem wolný, mnoho pro nás vsylowal, neb nás přewelmi milowal.

2. Nebo z welikě miloſti, od Boha Otce z wyſoſti, ráčil k nám doků zſtaupiti, a z pekla nás wykaupiti:

3. Wſſecky hřichy, bkudy ruſſil, a zástupy tomu učil, aby w něho wwěřili, pokánj z hřichů činili:

4. Brali kříž s trpěliwoſti, následugjc ſpraweḋlnoſti, v wjře ſlowa Božjho, poſkauchagjc Pána swého,

5. Spaſytele GEzu Krysta, w němž Duſſe ſpaſenim giſta, kteráž k němu přiſtupuge, a od hřichů ſe wzdaluge:

6. Neb on geſt ceſta y dwéře, každ̀ý ſe do nebe béře, kdož geho řeči přigjmá, wjru swau ctnoſtmj odjwá.

* 7. Kdož chce přemáhati hřichy, warůg ſe s newěrau pýchy, z njž mnoho zkého pocházý, Bohu ſlaužiti překáží.

8. Petr ſwatý zgewně prawj, že ſe Bůh pyſſným protiwj, pokorným swau miloſt dáwá, k zwýſſenj gim dopomáhá.

9. Kdož ſe pak pýchy přidržj, toho Kryſtů žiwot mrzý, ponižený, chudý, tichý, genž wmřel za náſſe hřichy.

10. Wažmež geho wſſecky práce, položjc swůg žiwot krátce, opauſſtěgjc ſwětſké wěcy, hledme wſſech hřichů wtecy.

11. Neb kdož chce Bohu ſlaužiti, muſý ſe w ſwětě ſaužiti, zanechage wſſech rozkoſſj, kteréž zabjgegi duſſi.

12. Kdož pak přebýwá w marnoſti, a w tě tělesné prázdnoſti, hledage wždy ſwětſké chwály, nebudeť v wjře ſtálý.

13. Tenť nemá w Krystu základu, neb opauſſtj geho radu, nechtě ſobě předkožiti, že má po ſmrti ožiti,

14. Před ſaudce hrozného gjti, s ſebau wſſecky ſkutky wzýti, kteréž činil zde na ſwětě, w tomto ſmrtedlném žiwotě.

15. Tuť každému bude dáno,

dáno, gakž w swatém Pjsmě zapsáno, newěřjcým hrozná žalost, wěřjcým pak wěčná radost.

* 16. Prosýme tě milý Kryste, deg nám swé naučenj gistě, wěrně wždy zachowawáti, w nebi s sebau přebýwatj.

(662.)

G. Ach co činiti bržjssny mám.

GEžjš žiwot můg y swětlo, GEžjš, krasnost dussé me, wola: wč se odemne. Ten, znějž zdrawj me wykwětko, me spasenj, sprawedlnost, wčj, co gest pobožnost.

2. Ach! hřjchy me mne zranily, neb těko y dussi mau wtrhly w newoli těžkau, rozum, wůli zohawily, krew, těko, plné zkeho, ne činí nic dobreho.

3. Bože! pomoz mi wyhladit, nenáwist, nevpřjmnost, pychu, nesprawedlnost, zkosti dábelske rač zbawit, obnowůg wždy srdce me, by ne zustalo zkostne.

4. Wstjp w srdce meho wnitřnosti, swau ke wssem přiwětiwost, pobožnost, trpěliwost, láskau twé dobročinnosti, wernost, žiwota swattost, prawdomluwnost, sprawedlnost.

5. Deg k twe cti mile obcowat, GEzu! srdce swětkosti, ma naděge, skadkosti, o bych se ti mohl cely dat! bych mohl swětu zemřiti, co ty libjš, činiti!

6. Zprowodiž mne na cestach swych, deg mi Ducha swateho, by sylil mne skabeho, popřeg mi požehnánj swych, blahoslaw me činěnj, skutky, skowa, myssleni.

7. Až přigdu s wywolenymi, z te nedoskonakosti, do nebeske radosti, kde se wssemi pobožnymi, chwalit budu na wěky, Boha, pokład weliky.

(663.)

G. Wzdegmež čest Bohu sw.

GEzu, swětko mikosti, prawá žiwota záře, degž at žiwot s radosti obweselj mau twař, a ducha w swem sewřenj obnow, by měl swé zřenj k tobě, tjm mne obdař!

2. Odpust mé neprawosti, a wrž gé za sebe, nekregž w hněwiwosti, spo-

mož

moz sám pro sebe: degž ať se w twem pokogi mé srdce mdlé vkogí. Ach! slyš mne w té době.

3. Wypaud ze srdce mého, wssi sskodnau mysl zemskau, ať sobě tě samého swolugi nad swětskau rozkoš, a tobě skaužim, po tobě stále tauzim, kaupen krwj Bożskau.

4. Rozmnož we mne twau známost, ó dusse mé skáwo! degž mi prawau rozumnost, skrz twé swaté slowo: bych w tebe žiwě wěřil, twé prawdě se důwěřil, na truc dábla zkeho.

5. Napog mne twau mikostj, a křižůg mé tělo, s wssecka geho žádosti, by hřjchů zemřelo, tak w nowotě žiwota kráčjce po wsse léta, w tobě swůg byt měło.

6. Ach zapal sám káskau twau wnitřnosti dusse mě, bych tě wždycky mysli swau mikowal wpřjmě, a k twému zaljbenj wedl žiwot stále mrawný, gdauc po cestě přjmé.

7. Wděl mi syky, Pane, y ducha wdatnost, nebť to skutky láský twé, toť gest twa pusobnost; mogi pak wssi smyslowé, nechánj y činowé, gsau zly hyzd a mrzkost.

8. Protož ó dobrý Boże! negwěrnějssi Otče, odwrať wssi sskodu dusse, spraw mi nowé srdce: degž ať plnjm twau wůli, ochotně, každau chwili. Stůg při mne, můg Boże. Amen.

(664.)

Gako: Gať w Boha mileho.

SEzu wěčné swětlo, genžs od Boha zkwetlo, naplň násse wnitřnosti, wiry žiwé gasnosti, ano wkořeň se w nás, mikosti blesku nás.

2. Tys paprssek prawý, y blesk wěčné sláwy, tak ten nazýwá tebe, ktery tě zná skrz tebe. Ach! gasně w nás wssech swjt, chtěg se nám wjc zgewit.

3. Ty přemocná sýlo, genž w nás má swé djlo, neb gsy zrcadlo Božj, obraz geho, y zbožj, mikostné dychánj, rádce w rad dáwánj.

4. Žiwota swětkosti, nechť twá twář mikosti, důstognost

Herr Jesu, mugo Licht conf. pag. 577. ff.

stognost bez skončenj, nám swjtj k wzdrawenj, ať s temnau temnosti, negsme w včastnosti.

5. O degž sebe sám w nás, nás pak wem cele zas, naplň nás twau mikosti, y Ducha horliwosti, ať gsme oprawdowé maudrosti Synowé.

6. Obnowiž nás swými paprsslky swatými, bychom w swětle chodili, a to wždycky činili, co na swětla Syny skussj, a tebe ctj.

7. Wjnem swým napágeg, y wodau swau nás meg, maž olegem radosti, wzdraw Dusse wnitrnosti, wed w swětlo k pokogi, maudrosti wěčná ty.

(665.)

Gak. Lidé Boží prossíly moře.

GJstě mohu welebiti, s swatým Dawidem chwaliti, z mikosrdenstwj Božího, Pána Boha nebeského.

2. Gá sem byl oliwau plánau, nepkodnau, nesstěpowanau, negsa na Krystu sstipený, w rági cýrkwe postawený.

3 A wssak nynj z mikosti twé, včinén sem strom w cýrkwj twé, ať bych pokánj owoce nesl w pokoře swého srdce.

4. Rizenjm Boha žiwého, to z mikosrdenstwj geho, wsstjpen sem w Krystu GEžissi, w rági cýrkwe wěrných dussj.

5. Gakž to strom podlé wod živých, těch genž tekau z vst Krystowých, k obživenj srdce mého, z mikosti Ducha swatého.

6. Gest zelený ten strom palma, též tau wlastnost oliwa má, w létě w zymě se zelená, mikost a pokog znamená.

7. Též gest dobrá y k lékařstwj, wydáwá olege množstwj, ten se též y k swětku hodj, on y ljbau wůnj plodj.

8. Náležiť mně y každému, w Krystu Pánu wsstjpenému, wjc a wjc se zelenati, y owoce wydáwati.

9. K slávě Boži y k wzděkánj, cýrkwe obce rozmáhánj, pomáhati y raditi, slepým též za swětko býti.

10. O Boże degž pomoc k tomu, abych gá w

cýrkwe

chrkwe twé domu, byl co oljwa zelená, vžitečná tělessená.

11. Lásky olege swatého, pomazánj Ducha twého, račiž mi sám vděliti, deg geg w lampě srdce mjti.

12. Gako ony maudré Panny, tak gak slussj na Křestiany, které Ženicha čekagj, Krysta, w němž naděgi magj.

13. Degž mi Pane GEzu Kryste, bych tě wyznal w každém mistě, hřjch, swět, ďábla pokussenj, wždy přemáhal skrz twé sýly.

14. Emmanueli GEzjssi, ty gsy z swé lásky negwyššj, wyssel k hoře oliwetské, zyskals nám dáry nebeské.

15. K tobě se swěssi ma Dusse w nebe, kdež sau oljwy twe, přigiti k kragi wěčnému, oljwětu nebeskému.

16. Wčiň to z pauhé mikosti, ať můg žiwot w tobě se stkwj, po zdegssjm pak putowánj, wegdu w sláwu, w požehnánj.

(666.)

MJkosrdenstwj welebme, z něho Boha wždycky chwalme, kterež nadewssecky skutky, zgewowal wěky po wssecky.

2. Otec welmi mikosrdný, wida lid swůg porussený, postawený w nepřátelstwj, učinil mikosrdenstwj.

3. Poslal na swět Syna swého, Spasytele láskawého, byť zgewil skryte ragemstwj, cestu k wěčnému dědictwj.

4. K tomu y w wěcech wezdegssjch, wssemu swětu obecnějssjch, tak se překlasáwě mage, slunce y rosu dáwage.

5. Skutcy welege swjtiti, a dessti swému přssetj, na zle tak gako na dobre, na wěrne y na newěrne.

6. Krystus Syn zednorozený, Otce swého, chwály hodný, chtě rod nowy w wčastnjcych, zgewiti w nasledownjcych.

7. Wčil ge mikosrdenstwj, a w něm Otcy podobenstwj, když wolal wssech ku pokánj, žiwota polepssowánj.

8. Aby s nimi w saudy newssel, nebo žádnyby nevssel zahanbenj, odsauzenj, k přehroznemu zatracenj.

9. Tak aby Otcy podobnj, nepřátelům mjkosrdnj byli, swym wssechněm winnjkům, a wsseligakym dlužnjkům.

10. Kterjž geg chti Otcem mjti, a geho synowě byti, vjiti mikosrdenstwj, potom Krystowa dědictwj.

11. By ochotně odpaussteli, což na njch y propaussteli, almužny

mužny sstědře činili, tak sy-nowstwj dŭwod mĕli.

12. Neb kterau měrau měřiti, budau odpurcům činiti, tak bude zas odměřeno, wrchowatě natlačeno.

13. Buď w wĕcech zdegsšich na swětě, neb y po tomto žiwotě, sprawedliwĕ se odměnj, wšeliké dobře činěnj.

14. Kdož gest pak wědlnjk w zkosti, nebywák w dobrotiwosti, nad mjstra zkost wedaucyho, w-krutnost prowodicyho.

15. Ale mjstru gsa podoben w neprawostech, wŭdcy rowen, musyš y s nim k saudu gjti, od Boha zahanben byti.

16. Nebo slepý w wkrutnosti, powedelik koho w zkosti, saudy, potupowánjmi, twrdostmi, w-krutenstwjmi,

17. Budau oba tudyž w gámě, zkořečenstwj přigdek na ně, když saud bez mikosrdenstwj, potupj gegich tyranstwj.

18. Toto Pán o zkosti zgewně zněmik: dotekk y tagné, kteráž pod pěknau twárnosti, činj wsse w nepřjmnosti.

19. Pokrytec břewna neznage, zkost tagnau w sedcy swem mage, pod služban neb spra-wedlnosti, chce mrwu z oka wy-westi.

20. (A toť Pán mrwau nazywá, když wina bez zkosti bywa,) ale kdož zkost w srdcy mjwá, bljžnjch mrwy wždy wynjmá.

21. Ačby y oku wsskodik, a wjce jeho naplodik, y mjsto mikosrdenstwj, mnohe přiwedk zkořečenstwj.

22. Protož wŭdce wywoliti toho, hled a za njm gjti, kteryž Krysta nasleduge, w prawdě gsa, nad zkym panuge.

23. Nabyw od Boha mikosti, y ducha prozřetedlnosti, kášku a mikosrdenstwj, wzdĕlawá w geho dědictwj.

24. O Krysste genžs wĕrnému, každěmu z nás zde w mikosti, ať bychom dossli radosti.

(667.)

G. Tobě Jehowah chcy zpjw.

Můg GEzjssi, o můg Žiwo-te, obnow ducha mého s tělem, s dussi, twŭg sem cele giž zde na swětě, protož zasnaubiž sobě mau dussi: Ach! vgmi se mne srdečné, vkaž cestu, wed mne po nj k slawě wěčné.

2. A poněwadž gesstě zde žigi, vděl mi ducha tweho swatého: bych twé wŭli poddak mau ssigi, a činik podle rozkazu twého. Ach! vgmi se wždy dusse mé, a wediž mne, ach! wos mne po ceste přjmé.

3. Můg GEzjssi, nĕchť vmru s tebau, a s tebau žiw sem y na wěčnosti; což hřjssné gest, nech wezme zhubu; ach Bože! připraw mne k té slawnosti. O! vgmi se sám dusse mé, a wediž mne, ay wed mne po ceste přjmé.

4. Když wsseliké trpĕti mušym pokussenj, přenasledowánj, přegž mi, ať w tom radost okusym, mage

mage wždy dobré myšli chowánj. Vami se wěrně dusse mé, tak nezbkaudim, tak nezbkaudim z cesty přjmé.

5. O GEžissi! lidské spasenj, prawý Boże od wěkú wěčnosti, zbkadiš do ceka mé hřesseni, y hřich, genž se hýbe w mé wnitřnosti. Ach! vgmi se mne srdečně, a wediž mne, wed mne přjmo k slawě wěčné.

(663.)

O Auřadjch Krystowých.

Můg Otče zplodiž mne djtě k twému obrazu, a konegž sám we mně twé nowé stworenj: Degž mi twau dobrotu, twau swattost, shlad twau zkázu, včiň mne mocý siwau, tak gako ty sám gsy.

2. Mé swětko oswěť mne, zapuď paprssky swými, z wnitřnosti mé Dusse slepotu y temnost, syc klesám a bkaudim spůsoby nesčistnými, owssem bez tě swětko zhynul bych na wěčnost.

3. Má cesto k mé wkasti, ach! otewřiž mi bránu, genž wede v wjře do Králowstwj twého, wssak wjš, že gsem dkauho bydlil w cedarském stanu, ó protož w swobodu přiwed skauhu swého. Z. 120. 6

4. O prawdo! poswěť mne w prawdě swé neyswětěgssj, a deg mi w myšl mau twé zdrawé včenj! zažeň Ducha bkudů, skrz slowo neyčistěgssj, a deg mi zakusyť w bogi posylnénj.

5. Žiwote obživ mne, deg w sobě žiwu býti mně, genž gsem k dobrému cele mrtwý z pádu, ty gsy chléb žiwota, a můžeš nasytiti, dary swými Ducha w čas draha y hladu.

6. Beránku newinný, tichý, čistý y swatý, ó degž mi do srdce též Ducha takého. Ať y gá gsem tichý když budu w prubu wzatý, a tak dobrowolný nosyť kříže twého.

7. Můg Mistře, navč mne Otce prawě poznati, neb bez tebe, swětko, Boha swětka neznám. Wyuč mne, gak geg mám swým Abba nazýwati, ať wssecky své prosby w horliwosti konám.

8. Biskupe, za mne se modliti nepřestáweg, o wýwegž Otce ty každého dne semnau, twůg swatý Duch mne swým lkánjm mocně zastáweg, když w bogi

bogi přetěžkém modlit se nemohu.

9. Můg Králi, zastaň mne, když bábel, swět y zkáza, genž we mně přebywá, proti mně powstáwá. Degž ať w twém kúnu má Dusse pokog naléza, neb ten bezpečný gest, gegž moc twá zastáwá.

10. Pastýři! pasyž mne na pastwě swé zelené, a w žižni wodami živými obcerstwug, obrať oko k sobě k marnosti obrácené, rozptýlené smysly zas brzy shromažděg.

11. Lékaři! vzdraw mne, a potracené sýly twé lásky lékařstwj, krew twá, ta předrahá, nechť zase nawratj. Duch swatý mně wždy miký nechť také obnowj, a potom pomáhá.

12. Přjteli! swěřugž se wždy wjce srdcy mému, a sylně přeswědčug mne o twé wěrnosti, ať y gá w každý čas s dauffánjm srdcy twému předkládám bolestné Dusse swé těžkosti.

13. Můg choti! mikůgž mne, a degž mi pečet toho mikowánj, etného Ducha na srdce mé, pozdraw s poljbenjm mne častokrát a mnoho, budiž mi zrcadlem, w němžbych spatřil sebe.

14. Me gedno a wssecko, degž gedno s tebau býti, tak wsse za nic; Tě pak za wssecko mjt budu, též když mne twá láska bude chtjt w nebi mjti, w pokogi gá odtud do radosti půgdu.

(669.)

Krystus příklad pobožnosti.

Pastak gest nam wssem čas wzactny, w němž to Pán Bůh wssemohaucy nawssttiwil nás z wysokosti, z swé přewelike mikosti.

2. Poslal na Swět Syna swého, to pro člowěka hřjssného, nechtě by to pokolenj, sslo na wěčné zatracenj.

3. Ač pro hřjch rodičů prwnich, a pro přestaupenj gegich, wesskeren swět zahynul byl, a wssak Bůh tjm wjnen nebyl.

4. Ale wssak se gest smikowal, když Syna pro wssecky poslal, genž se račil naroditi, chtě wsseckeu swět wykaupiti.

5. Narodiw se zde pracowal, tak gest srdečně mikowal, o člowěče, twé spasenj, pamatůgž ty na to nynj.

6. Třidceti let, gesstě wjce, wedl gest w swětě mnohe práce, w nichž nam wstawičně slaužil, cestu k Spasenj připrawil.

7. Od geslicek až do smrti, to wsse což mame činiti, prowodik slowy y skutky, budmež toho pilni wssickni.

8. Chodik s wědiniky swymi, bez posskwrny zde na zemi, řka ke wssem: příklad dak se wam, čintež gakož gsem činik sam.

9. W wjře me přebywegte, řečj mych wssech ostřjhegte, a když we mně swjtězyte, žjwot wěčny obdržjte.

10. Neposlaucheg nižádného swůdce od slowa wěčného, pomni což Pán Bůh přikázak, aby geg wždycky milowak.

11. Nad wsseligake stworenj, nad nějž nic lepssjho nenj, budiž žim k geho ljbosti, wystřjheg se każde zkosti.

12. A tak doades te radosti, kdež nenj žádne žákosti, než dost pohodlj wěčného, pokrmu přerozkossného,

13. Kteryž gest wěrnym připrawen, samým Pánem GEzu Krystem, gehož budau požjwati, a wěčně oslawowati.

(670.)

Gako: Nuž Bohu děkugme.

Negmilegssi Boże, genž sy mi žiwu byti, dussi, tělo, rozum, y wsse račil popřiti: rač mne dal řiditi, skrz Ducha swatého, ať mi w wssem dodawa spomáhánj swého.

2. Pomoz mi potlačeť žadosti těla mého, a ochotně plnit dika ducha dobrého: ať řadně bogugi, gsa w nadějj staly, ať mne neswracugj pokussenj waky.

3. Degž ať wž y křestianský, gako Krystus, obcugi, a k geho wčenjm wssi swych nakloňugi: posylň mne v wjře, ať swěta marneho nessetřjm, když mne chce zwest od slowa tweho.

4. Zapaliž srdce me wraucy milosti k tobě, ať tež k bližnjmu sem nakloněn tak gak k sobě: Popřeg trpliwosti když přigde nesstěsti, a degž ať pokorny gsem y w dobrem sstěstj.

5. Nechť po twem Králowstwj, o Páne, taužjm stale, tak twe požehnánj popkyne nenadale: kdo pro wěcy wěčne wssecko gine mařj, toho tež Bůh gistě časnymi obdařj.

6. Nenawist, wrutnost, pokrytstwj, pychu take, rač wzdaliť odemne, y necti wsseligake: tak tež nesprawedlnost, nemilosrdenstwj, skupost, lehkomyslnost, kež y zkořečenstwj.

7. Twa, Pane, prawice rač

rač mne zprowozowati, nedeg mi po cestách na strany vklisati: račiž mym podpurcem býti w kwakrowánj, když wcházym, wycházym, w mogim powolánj.

8. Naposledy mne rač wssech neřesti zprostiti, a kdy se budu mit s tym swětem rozkaučiti, rač sám při mne býti, wchowat mne straſti, a potom přiwesti do mé prawé wlasti. Amen.

(671.)

Z Žalmu 1.

G. Stržiž Otče negmilegssi.

Blahoslawený člowěk, kterýž w dobrém stráwil swůg wěk, neobljbuge lidskau lest, k wůli swému Bohu živ gest.

2. Kterýž wida bezbožného, a w swé mysli swéwolného, nechce ho následowati, hledj se dobře chowati.

3. Mrzký ho zlj pokladačj, přewrácenj posměwačj, hledj se gich warowati, w radě s nimi nesedati.

4. W zákoně Páně raděgi, má swau rozkoss y naděgi, w něm se we dně w nocy těssi, žeť ho w niečemž neopusti.

5. Ten podobný bude k stromu při wodách sstěpowanému, kterýž bude z bůžna růsti, rozkládage ratolesti.

6. Ten y owoce ponese, mnohý užitek přinese, nic se nebude kazyti, než wsseczko dobře dařiti.

7. Wetrowé ho nepokazý, powodeň ho nepokazý, listek na něm newadne, aniž z něho dolů spadne.

8. Ale ne tak lému bude, ten swé poctiwosti zbude, podobný gest prachu w polj, s nimž hrá wjtr po swé wůli.

9. Neskussiť to na hřjssnjky, na ty Božj protiwnjky, aby dossli takowého, blahoslawenstwj wěčného.

10. Protož w saudu neostogj, w kterémž se Bůh na ně strogj, w počtu lidj sprawedliwých, nebude státi žádný z nich.

11. Nebo cesta spraweddliwých, w swaté modlitbě bedliwých, wždycky Bo-

hu známá byla, a dobře se mu líbila.

+ 12. Bůh Otec, Syn, y Duch swatý Bůh nás swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwálen, y na wěky wěků, Amen.

(672.)

Ginak.

Rozdil pobožnych a bezbožn.

SBlahoslawený člowěk, kterýž tak w dobrém trá-wj wěk, gakož mu Kryštus wykázán, kterýž nebyl hřjchem swázán.

2. Kterýž w raddy bezbožnjků, marnych swěta mikownjků, následowánjm newcházý, wssech přjčin k zlému wcházý.

3. A znage hřjssnjků cestu, že wede k hroznému mjstu, nikdy na nj se nedáwá, ale w prawé wždy zůstáwá.

4. Lakomstwj ho neposedko, w sňatek ruhačů newedko, bkudů prawdau nepřikrywá, a w fakssych se neobjrá.

5. Sám gedinký zákon Božj, má za swé negdražssj zbožj, po wssecken wěk geho Dusse, má w něm swé dimné rozkosse.

6. Podoben vsslechtikému, a při wodách sstjpenému, stromu, genž vrodným bywá, když wláhy sobě nabywá.

7. A swau pěknau zelenostj, nesa y owoce dosti, každého obweseluge, kdož krásu geho spatřuge.

8. Ginák bude bezbožnjkům, a wssem gegich pochlebnjkům, neb těch místo požehnánj, potka wěčné zkorečenj.

9. Aniž na saudu ostogj, ti kdož se Boha nebogj, zahanbjt se gegich twáře, když od Krysta wzegde záře.

10. Tak hřjssnjey odehnánj, z swatých spolků wymetáni, budau, kteřjž bez pokánj, živi byli do skonánj.

11. A protož blahoslawenj, ti kdož gsau w Krysta wsstjpeni, gsauce živé ratolesti, mohauce w něm owoce nésti.

12. Kryste genž strom spra-wedlnosti, degž ať gsme twé ratolesti: Pomoz ať se zelenáme, w swatých etnostech prospjwáme.

13. Bychom sstastně přenesenj, w lepssj život wwedeni, byli, kdež s Otcem přebywáss, w radosti nás očekáwáss, Amen.

(673.)

G. Bodo gen ná Boha se zpoleh.

SKdyby mikost, mikost wděčna, celym mym životem byla! O by s tebau, mikosti wěčna, dusse má podobnost měla! genž nás z kásky tak mikuges, a sám se nam podrobuges. 5. Mogž. 33, 3. Filip. 2, 7.

2. O bych život můg mile strawjl, w chwálach a modlitbach k tobě! o bych se wždy při tobě bawil, Otče můg, a w každe době rad činil, zač chces

byť

byť žadan, můg negmilegssi wěrny Pán.

3. O by se žiwot můg budoucně, trpěť, wyhnauť, mlčeť včiť! tohoť, můg Pane, žádam wraucně, wssak sem se tobě poručiť: Ach popřeg mi z twé moenosti, nasledowať tě w mikosti.

(674.)

O Almužnách swatých.

Gako: Pane GEžissi Kryste.

O Pane náš GEžissi, hodný chwáky negwyssssj, tys nám wydal naučenj swým plné utěssenj.

2. Řka: O mé stádce malé, wásseť gest dědictwj mé. Protož žiwota mého, nebogte se chudého.

3. Gáť sem pro wás w chudobě přissel, zýskať wás sobě, abyssťe w mém bohatstwj, měli semnau dědictwj.

4. A protož wdjlegte, z statků časných dáwegte, chudým lidem k potřebám, gak sem dal gá sstědře wám.

5. Odplaty nežádegte, pokkad w nebi skládegte: gáť wám to wsse nahradjm, když se k saudu nawrátjm.

6. Za toto zbožj časné, budete mjti wěčné, genž na wěky zůstáwá: ay odplaty mé sláwa!

7. W čemž když tě posslauchali, ti kdož hlas twůg slýchali, a ty we gméno Otce, přigaw ge za swé Owce,

8. Kdyžs Ducha swého sessťal, lid mnohý k sobě sezwať, ti kdož tě milowali, se wssim se tobě dali.

9. Statky swé prodáwagjc, a na spolek dáwagjc, by žádný nauze neměť, kdo w spolku swatých seděť.

10. A neb aspoň w neděli, zbjrek swatých hleděli: odkudž narodům giným, posýkali wzdáleným.

11. Mikoss náramná byka, skrz to rozněcowána: odkudž modlitby, chwáky, horliwěgi se dáky.

12. Což když Antykryss zrussiť, a gen k zyskům swým wžiť, zli gedj zkau chtiwosti, swatých předků sstědrosti,

13. Tys pak nás zprostiť geho, zawedenj sskodného, (zgewiw nám swůg řád hodně, prwnj cýrkwi podobně.)

14. Degž nám srdce hotowé, slowo twé plniť chtiwě: čemu nás powčuge, skutkem ať prokazuge.

15. Neboť mnozý o wjře

rádi sſyſſi, w té mjře, aby bludům wyhnuli, wſſak ſkutku nečinili.

16. Bſſto wjra po ſkutcých a zwlášſtě milosrdných, známa chce býti konečně, Duſſi přewýtečně.

17. Kdoż se zewnitř honoſý, wiry tytul gen noſý, fakeſſnj gſau Křeſtiané, wýmluwy gim neſtane:

18. Kdyžto Pán k ſaudu přigda, a na paměť přiweda, dobré ſkutky zwolených, k odplatě wěčné gegich,

19. Dj: Lačněk a žjžněk ſem, w smrtedlném žiwotě swém, a neb někom z malých swých, nasytili ſte mne w nich.

20. Hoſtem, y nah ſem bywal, nauzy w chudých swých mjwal, wy ſte mne přigimali, y také odiwali.

21. Nemocen, y w žaláři, a neb syc w ſmutné twáři, bywal ſem nawſſtěwowán, y wěčné potěſſowán.

22. Wſſecko to mně y mému ze wſſech něch negmenſſjmu, coſte koli činili, blažení ſte w tom byli.

23. Protož wám giž swé wěrné, plnjm ſliby činěné; Přigměte žiwot wěčný, wám poſkuſſným dědičný.

* 24. Buď chwála Pánu z gehs oſwědčenj zgewného, nás k powčenj tudy, a k wýtraze před bludy.

25. O rač nás rozhorliti, k ſkutkům dobrým zmocniti! abychom ge činili, tak w prawdě wjry byli.

26. K ſlávě twé Božě wěčný, genž wmyſl znás ſkutečný, chudým twým k ſpomoženj, nám k wěčnému ſpaſenj.

(675.)

G. Mág GEzu! gegż Seraff.

O Skadký ſtaw žiwota ctného, ten genž z ſproſtnoſti pocházý, ſrdce Bohu giž oddaného, gegž wždy smyſl Kryſtu prochází, když on Ducha podlé swých ctnoſtj, w Urim a Thumim wje twořj, a w mocy tě Božſké gaſnoſti ſaleſſné wýſoſti boří.

2. Co ſe ginſſim zdá ſličné býti, geſt ſrdcým těm dětinſká hra, co ginſſi chce newinné mjti, giž geſt těm Duſſim ta wěc zlá. Proč? pro: Odřekni ſe wſſech wěcý: netykeg ſe nečiſtého, ten

ten klénot nedá se odnésti, kdyby neopustil wsseho.

3. Nebeský pokrm gest přesladký Dussi, genž w Krystu žiwa gest, hági srdce y žiwot krátký; když gesstě co při nj nalezť, co k slawě swětá přináležj, gest gj co pekla trápenj, a když gen w kúnu Božjm leží, béře z wsseho očisstěnj.

4. Sprostnost Krystowa hági Dussi, před baurenjm toho swěta, též w geskyni pokog mjt musý, y w horebu se rozkwetá, když pokrytský hauff se plewami, co chlébem a cukrem kogi, w spůsobu pobožného zdánj, sprostnost stogi w těžkém bogi.

5. Sprostnost nic nemá podobného, gen pokład w ranách Krystowých, žádost žiwota nebeského přemáhá ten bláznivý hřich. Při nejdražšjm Božjm djtěti slibuj se slawně Božj gméno, kterakžby od něg swěta smetj tak mnoho bylo wáženo.

6. Starosti, nauze y trápenj, gimiž se ten swět trápjwá, též záwisti, ano dráždénj smyslu Krystů y sprostnost nezná. Ten pokład, genž w srdcy swém chowá, nemůž gj nižádný wzýti, když Dusse k té ctnosti hotowá musý z toho radost mjti.

7. Předrahý obraz Dussi znáti, kteráž se krassij sprostnostj, dokudž se budete klamati, bláznivé Panny, kam gste ssly? což gsau lampy w njchž nenj oleg? zdánj bez Božské sprostnosti; každá o co lepssjho wokeg, nechagic swěta marnosti.

8. GEzu! wtiskni do srdce mého, smyssl ten prawé sprostnosti twé, wytrž, ačby s bolestj geho, marnosti swěta klamliwé, gá starého draka znamenj na wěky nosyti nechcy, gen mi deg swé sprostnosti gménj, totižto nowé stwořeni.

(676.)

G. Můg GEzu gegi Seraffin.

O Swaty, swaty, swaty, Pane, o swětlo bez wssi temnosti! slunce nemuž byti srownane twých swatých oči gasnosti, tobě y srdce mého zlosti, y přewracenost

wracenost skutkŭ mych, často mne nepowědomych, gest znama se wssi mau žadosti.

2. Když gen srdce čisté spatřiti můg twŭg rozkossny oblič̆eg, tehdy gá se musym hanbiti, když wjm mrzkost hřjssnosti meg, často musym y hořekowat, wssak tě prosym, GEzu Kryste, rač mi dati srdce čisté, zkě pak semne rač wytracowat.

3. Dosti mnoho dábel gest wyhrał, že mně od tebe mohł odwest, degž bych mu vdatně odpiral, poznaw wssi geho zkost a lest; oděg mne smělosti a sylau, skrz Ducha gisté noweho, genž weljš prosyt o něho, tak abych mohł činit wŭli twau.

4. Gsemť sye nehodny twé mjkosti, pro mnoha ma přestaupenj, wssak k tobě přicházym s žádosti, nepatř na mé prohřessenj. Nerač mně, prosym, gen od sebe, nerač do ceka zamjtat, ale rač mi twau mikost dát, bych dossel litosti o tebe.

5. Ducha gegž sy mi račil dati, gakžto zawdawek mi-

losti, bych w něm mohł obcerstwenj brátj, a vtjkati marnosti, nerač, ach nerač odemně brat, než rač mne njm potwrditi, bych tobě mohł wěrnym byti, až mne račjš k sobě powolat.

6. Když pak se posawad nacházy w srdcy mem rosselika teskność, genž z hřjssnosti na mně přicházy, chtic mne wwest w swau poddanost, tehdy rač mně sám obcerstwiti, z toho čisteho potoku, twého přeswateho Boku, rač swědomj me vlečiti.

7. Twe láský, Otče, se přidržjm, a tebe můg Spasyteli, ty znaš po čem negrjce taužjm, ty, o srdce Spytateli! wjm že mi to račjš splniti; což nynj od tebe žádam; nechť Ducha ochotneho mám! chcy tě srdečně welebiti. Amen.

(677.)

MAtatŭg člověče, proč tě Pán Bŭh stwořil, nade wssě stwořenj, na zemi powýssil, proto, aby gemu slaužil.

2. K sobě podobného, včinil tě, aby zdrawý rozum mage,

mage, wžil geho raddy, a přissek k spasenj tady.

3. Přikázanjť wydal, by nehřessil kázal, zkého y dobrého poznánj člowěk wzal, tu hned, když mu hřich wkázal.

4. Odpkatu zasljbil, každému přisljbil, dáti w spawedlnosti, w čas geho plnosti, za služby w hogné mikosti.

5. Ale ty swobodně, činjss dáblu k wůli, w swětě rozkoss mage, co se těku ljbj, páchás, přikázánjm zhrdás.

6. Prawdě sy odporný, nadutý, čim pychás? w zkosti nevstupný, ginými pohrdás, bjdný! swého zde nic nemás.

7. Kratký wěk na swětě, twá léta zahynau, gako rosa w létě, trosty twé pominau, člowěče! pozneg bjdu swau.

8. Dobrého nic w sobě, nemás, wiz kdo twůg Pán? nepoznássli geho, giž sy wěčně prodán, zlému, dáblu wkrutnému.

9. Pokoř se w tichosti, modl se Bohu swému, požádeg lékařstwj, sobě nemocnému, spjsse, od Krysta GEzjsse.

10. Wywrž zlé swědomj, a nehřes giž wjce, čiň prawé pokánj, budeť twůg zástupce, Pán Krystus y swého Otce.

* 11. Mikosrdný Bože, zahynauti nedeg, pomocy swé swaté mně hřjssnému popřeg, w hřjssich, poznati mi se deg.

12. Wtočisstě sobě, nekladu giného, kromě w samém tobě, wěře w tě samého, protož, potěss mne smutného.

13. Dussi swau poraučjm, gá tobě samému, na milost se dáwám, Pánu Bohu swému, buď mikostiw mně hřjssnému.

14. Radosti bez konce, se wssemi swatými, deg wssem vžjwati, s twými wolenými wěčně, Amen, rcem bezpečně.

(678.)

Gak. O bkahoskawený člowěk.

PAn bkahoskawj newinně, w njchž nenj srdce nežičné: Ale plné wpřjmnosti, wjry, kásky, spawedlnosti.

2. A kdo gest žiwota ctného, newinného, sslechetného, dussi, těko, má w čistotě, gsa žiw pobožně na swětě.

3. Gsau mu přemilá kochánj, slyssseti o swatém čtenj, wážj on tu mikost draze, když se skowo Božj káže.

4. Myssli na to we dne w nocy, aby ge skožik w swém srdcy, gim se těssj w swých zármutcých, a pracuge w dobrých skutcých.

5. Y nebudeť ten opusstěn, kdyžby přissel zlých wěcy den, dábel, swět mu newsskodj, ani zkost, raddy zlých lidj.

6. Litostiwý GEzu Kriste, deg slyssseti skowo čisté, abychom gsauc w twé mikosti, dossli twé wěčné radosti, Amen.

(679.)

Sám maudrý, kdo pobožný.

PAne nás GEzissi, myť žádame tebe, vslyš a raď dáti pomoc od sebe, od tebeť wsse dobré zstupuge z nebe.

2. Ty na zemi más moc hřjchy odpaussteti, a w den saudný z mrtwých wssecky wzbuditi, pak swé k sobě pogma zlé odsauditi.

3. Protož deg nám hřjchy, swět, dábla přemocy, a když budem mřjti mdlobau, nemocý, pomoz, nebť tu lidské nenj pomocy.

* 4. O maudrosti Božské nám nepostižená, kteráž wěcy wssecky zpytuge a zná, owce swé od kozlů maudře rozezná.

5. Welikáť nemaudrosť gestiť do těch lidj, kdož hřessiti smědj, ano Bůh widj. Bůh ten, kterýž zlého tak nenáwidj.

* 6. O dobroty Božská, gižto počtu nenj, wčinilas dobré každé stworeni, dáwáš newymkuwná nám dobrodinj.

7. Z swé welike lásky tys nás zamilowak, a k nám z nebe zstaupiw člowěčenstwi wzak, w něm spasenj wěčné nám připrawowak.

8. Ay toť sylná láska, kteráž tě k nám tirhla, v slaupu na křjži, w hrobě zdržeka, tě negsylnějssiho smrtj přemohla.

* 9. O milý GEzissi, deg se mikowati, a abychom mohli hřjchů přestati, z dobrodinj tobě wždy děkowati.

10. Račiž zachowati nás od zatracenj, kdežto žádné krůpě mikosti nenj: wezmiž nás tam kdež gest wěčné chwálenj.

(680.)

PAn GEzissi působce spasenj, wydal y toto naučenj, že každý kdož mi řjká, Pane, k radosti wěčné se dostane, ale kdožby z srdce ctného, činil wůli Otce mého.

2. A protož, ó milj Křestiané, činme wěcy nám přikázané, abychom bez žiwých znamenj, nebyli Křestiané zbytenj: Gmě-

no

no bez skutkŭ magjce, sami sebe gen swodjce.

3. Gak známe, tak ctěme gednoho, Boha na wssostech prawého, magjc k témuž Bohu žiwému, wjru y kášku gedinému: Wystřjhame se modkářstwj, pýchy, zpaury, y kakomstwj.

4. Gména Božjho wzjwegme, w swědectwjch a záwazcých wážně: Powěr a čarŭ se warŭgme, rozmkaunánj swatá miłŭgme: Gméno Páně wzjwagjce, pjsničkami welebjce.

5. W den swátečný co Bŭh chce, činme, totiž, od prácy odpočinme, ssetěme cýrkewnjch služebnosti, slowa Božjho y swátosti, wděčně wssehoho wzjwagjc, dobrých skutkŭ dokazugjc.

6. Pro Boha pokoru miłŭgme, ssedin, wrádu, wssetřŭgme: Wy djtky rodiče swé ctěte: wy čeládko pod ruku gděte: wrchnosti co skussi degme: k wěitelům wděčnj budme.

7. Powěděl Pán Bŭh, nezabigess, srdcem, ysty, y rukau se střež, wražды, biti, hněwu, záwisti, zkoděgstwj, swáru, nenáwisti: chudým mikosrdenstwj čiň, odplatit wssecko Božj Syn.

8. Zapowěděl Pán Bŭh smilniti, chcel to y wěčným ohněm mssti: Swobodnj y manželé w domu, za wystrahu mégte Sodomu: žádný se neswod, Bŭh gistě widj wssě y w tagném mistě.

9. Pracŭg každý w swém powołánj, čekage s hŭry požehnánj, nekrad, žiw se žadným obchodem, ne lichwau, kaupežstwjm, podwodem, neb Bŭh zboží zle nabytá, gako wjtr plewy, rozmjtá.

10. Swědkowé prawdomkuwnj budte, saudcowé spraweddliwě sudte, abysste před Kryssem na saudu, bez strachu byli y bez studu: Blížnj bližnjch nesuď, nekup, od utrhačŭ prec odstup.

11. Nežádeg pýbytku bližnjho, manželky, žádně wěcy geho: Co my chceme od ginýchmjti, hledmež to y giným činiti: Takť se wrachy, gakž kdo měřj, to nechť každý Krystu měřj.

12. Pane degž nám swatcho Ducha, ať srdce wraucnégi posłauchá twých přikázanj, a gе plnj, ať nás mine oheň pekelný: Tys wssehoho dobrého pramen, smilŭg se nad námi, Amen.

(681.)

Srdce, Zahradka Gežissowa.

Wod, Miły mŭg, do twé zahradky, ať tobě plodi owoc sladky, přigď wnitř do srdce meho, přigď, GEzu! přigď do ného.

2. Přigď zpořadať co rozmetane, wsstip ge, ať gest k zrussu přidane, přigď, drahy zahradniku! sprawŭg wsse na wŭli twau.

3. Kdy ty přigdeš, skuńce libosti! zahradka opkywa w radosti, wssecky kwitky okřegj, když gen tebe počigj.

4. Co prw byko mrazem seswřeno, zas obživa, znowu zkozeno:

zeno: co se w kladbě maříko, libě wuně nabyko.

5. Nechť od tebe wkaha wycházy, a mého srdce roli zwkaži, by twých krwawych ran syky mne k w zrůžiu wždy skauziky.

6. Nechť trnjm zbodena twa hkawa na mne swau swatau krew wylewa; a pot twe swate twáři nech mne rag twůg, obdařj.

7. Taki se budu ctně zelenati, a tobě radost wzbuzowati, ne pak srdce zahradka tobě bude přeskadka. Amen.

(682.)

Tauzebné se oddánj Krystu.

PAmni na mne, Boże k mému dobremu, když těžkosti gdau až k žiwotu mému: obhagůg mne pečj twé mikosti, ať nemohu od tebe odstaupiti, když mne wsse bude chtiť w swědomj mem strassiti, když wssecko stane proti mne, pomni na mne.

2. Pomni na mne, když na tě zapomjnam, a deaž mi, ať lehkomyslny nebywám! wwod mi wždycky w myst wěrnost twau, bych na wěky od tebe neodstaupil, a Satan mne swau kti w newěře neobkaupil, o zapudiž to odemne, pomni na mne.

3. Pomni na mne, když žádost zka powstáwa, twa syla mne, ať bjdnost mau zastáwa, ach dodeg zmužilosti sam z nebe, bych gi nedak nad sebau panowati, než hned wnuknutjm geg káskau twau odpjrati, tak se geg sprostjm přesnadně, pomni na mne.

4. Pomni na mne, když newěra zkostj swau, chce wyplenit ze mne wssecku mikost twau! ach deg mi zbroge do toho boge! pomoz mi wždy gegi temnost přemocy, ať nikdy nelezjm pod gegj mrzkau mocy, když strogj střeky swe temne, pomni na mne.

5. Pomni na mne w každem mym předsewzetj, deg se twého požehnánj držeti! wztahnj korauhew káshy nademnau, abych sewssjm na tebe se spolehak, a w negtěžssjch wěcech w twé wěrnosti nezaufak, schrań při sobě cekeho mne, pomni na mne.

6. Pomni na mne, skadka GEjisse mikost! rozněť we mně twé káshy wraucy žádost: ach zažži cele oheň twůg we mně, a nedeg duchu memu dele mdliti, wě mne tebe stale za káshu wěčnau mjti! wzdal pokrytstwj a lest, Pane, pomni na mne.

7. Pomni na mne, a wwed srdce w tichost, ať wždy činjm co gen račj twa mikost w swědomj mém každy čas žádati: deg ať mé smyssly wždy gsau ztissene, by giž nic zemskeho nemohko zrussi we mně, a to po wssecky časy me, pomni na mne.

8. Pomni na mne, a střež mne mikosrdně, když bych nechtěk w twé káshe chodit wěrně, než na swych stezkach sem y tam bkaudit, nedeg mi dřjw pokoge dosahnauti, až bys mne sam k sobě račik tak přitahnauti, že nic meho nenj we mně, pomni na mne.

9. Po-

9. Pomni na mne, deg mi srdce takowé, genž by čiste, stŕidme, a wždy hotowe, byko Immanueli! wždy w tobě; wě mne Ducha trestánj zachowati, by žadna zla žádost nemohla odkati, deg mi srdce čiste, ctnostné, pomni na mne.

10. Pomni na mne, o pokorna mikosti, a zprost mne sam wssj wysokomyslnosti, ať pycha wjce mjsta přj mně nema! degž ať se nad sebau musym sjydeti, a popřeg swobodu z těch paut brzy widěti, degž ať se kožjm pod gine! pomni na mne.

11. Pomni na mne! w gjdle mem aneb w pjti; bych nemohl w tom tě, Boha, zapomnĕti! degž ať se w stŕedmosti twé wždy cwjčjm! spánj me y bdénj gen ty sprawŭ sam, wzdal wsseckau ospalost, když w bdénj zustáti mám! nechť w tobě gsau žádosti me! pomni na mne.

12. Pomni na mne! byť wssickny zapomnĕli, ba y mjru hřjchŭ mych odpŕkáceli, genž sem sy hřessjc někda shromazdil; když za blazna mne sobě budau mjti, a žádny se mi wic nebude chtjt zwěřiti, tu ať w tobě stogjm pewně, pomni na mne.

13. Pomni na mne! tak gá tě w srdcy mjti, Dussj, těkem s tebau spogenym byti budu mocy! pomni též na dum mŭg, gak mi co potřebne račjš spatřiti, we wssemť cele dáwám mŭg Boże wsse řjditi, přigď gen w srdce me tužebne! pomni na mne.

(683.)

Kryštus wssech ctnosti žiwý obraz, z Žalmu. I.

G. Kryste, kterýžs smrt podst.

Přebkahoskawený člowĕk, gehožby byl takowý wĕk, gakýž na Krystu ukázán, kterýž nebyl hřjchem swázán:

2. Nebylo tu nedostatku, protož wsselikého skutku, před Bohem dokonalosti, stkwĕl se prawau poboženosti.

3. W rady klamné bezbožnjkŭ, marnych swĕta mikownjkŭ, následowánjm newcházel, wssech přjčin k zlému ucházek.

4. A znage hřjssnjkŭ cestu, jegde k přechroznému mjstu, nikdy na nj nepostáwal, cele w prawdĕ wždy zŭstáwal.

5. Lakomstwj ho neposedko, w sňátek ruhačŭ newedko, prawdau bludŭ nepřikrywal, falsse lidem neposkytal.

6. Sám gediný zákon Božj, byl negdražssj geho zbožj, po wssecken wĕk geho dusse mĕla diwné w něm rozkosse:

7. O skutečné wždy plnénj, w něm zawŕených přikázanj, dnem y nocy přemyssloval, w tom se nám za přjklad wydal.

8. Hodněť gest ussleehtilému, a při wodách sstjpenému, stromu, w kráse připodobněn, genž rozkossnau wlahau zmocnĕn,

9. Aby sličnau zelenosti, nesa y owoce dosti, kdožby geg pilně spatřowal, tyho srdce zweselowal.

10. Gis

10. Ginaki bude s bezbožnjky, též y s gegich pochlebnjky, gichž gest žiwot zkořečený, a od Boha zawržený.

11. Nebudauť rozwkažowáni, k wyprahnutj gsauc nechāni, byť gako prach rozdmýchāni, wětrem byli rozmetáni.

12. Aniž na saudu ostogj, ti kdož se Boha nebogi, žernagjť gim gegich twáře, když od Krysta wzegde záře.

13. Tak hřjssnjcy odehnáni, z swatých spolku wymetáni, budau, kteřjž bez pokánj, žiwi byli do skonánj.

14. Neb ten genž wssecko spatřuge, sprawedliwé opatruge, libuge gich pracowánj, a dáwá gim požehnánj.

15. Ale cesta bezbožnjkū, prawdy Páně odpornjkū, mā cyl hrozné zahanbenj, za tjm wěčné zatracenj.

16. A protož bkahoslawenj, ti kdož gsau w Krysta sstjpeni, gsauce živé ratolesti, mohauť w něm owoce nésti.

17. Magjc hogné rozwkaženj, w wnitřnjm, zewnitřnjm sauženj, gimž nemůže wsskoditi, ni gich z kmene wykomiti.

18. Rozkossnéť se zelenagj, etnostmi krásné prokwitagj, wůně libá gich owoce, wzchāzý až před gegich tworce.

*19. Krysie genžs strom sprawedlnosti, degž ai gsme twé ratolesti: pomoz at se zelenáme, w swatých etnostech prospjwáme.

20. Bychom sstastné přenesseni, w lepssi žiwot wwedeni, byli, kdež s Otcem přebýwáš, w radosti nás očekáwáš.

(684.)

Mnohe příklady pobožnosti.

PRossým tebe, Pane Krysie, narozeny z Panny čisté, rač mi dáti, z wjry žádám, co twé mikosti předkládám.

2. Deg newinnost Abelowů, a wyjmnost Enochowů, sprawedlnost Noelowů, a wjru Abrahamowů, 1. Mogž. 4, 4. k. 5, 24. 6, 8. 9. 12, 1. sqq. kap. 13. a 22.

3. Jzákowo požehnánj, Jákobowo putowánj, čistotu pak Jozefowů, a deg tichost Mogžissowů, 1. Mogž. 24, 60. 25, 11. 26, 4. 5. 12. 28, 14. 15. 21. 32, 10. 39, 5. 9. 31. 4. Mogž. 12, 3 sqq.

4. Sstěstj, prospěch Gedeona, sylu sylného Samsona, pobožnost Samuelowů, wraucnost w prosbách Dawidowů; Saudc. 6, 14 - 16. kap. 16. 1. Sám. 3. Žalm 119, 164.

5. Deg maudrost Ssalomaunowů, wdatnost Jozyássowů, srdce Jozafata Krále, Eliásse ducha stále; 2. Kron. 1. kap. 15. kap. 17. a 20. 1. Kral. 18.

6. Deg

6. Deg slowo Jzajássowo, horlenj Geremiássowo, deg stálost Danyelowů, a trpěliwost Jobowů;
Jzaj 1,2. 3,10. Gerem. 2. Dan. 3,16.17. 6,3.5.13. Job. 1,21.

7. Deg mi prst Jana Křtitele, twého milého přjtele, gazyk onoho setnjka, zdrawj geho služebnjka;
Jan. 1,27. Matth. 8,5.

8. Deg oči Zacheussowé nohy pak deg Matausowé, deg hlas ženy Kananegské, a wssi Samarytánské,
Luk. 19,2-6. Matth. 9,9-13. k. 15,22-28. Jan. 4.

9. Pokánj ženy hřissnice, tebe, Pána, milownice, důwěrnost Nykodémowů, wměnj, známost Palmowů; Luk. 7,36-47. Jan. 3,2-21. k. 19,1-9. Filip. 3,7-10.

10. Deg slzy swatého Petra, kánj kagjcýho lotra, bychom s tebau w twém Králowstwj, žiwi byli na wěčnosti.
Matt. 26,75. Luk. 23,40. sqq.

(685.)

Modlitba za Pokoru.

Saudce wsseho swěta, Bože, před twým trůnem nepomože, žádnému nádhernost geho, byť měl slávu swěta wsseho,

2. Gen to samo wssecko může, gen to od pekla pomůže, když kdo gsa pokorný tichý, a swé wyznáwage hřjchy,

3. Před tebau se srdcem nižj: neb k takému hned se bljžj twá milost, a geg podgjmá, y láskau mile obgjmá.

4. Prosým pro Krysta snižen, dosti za nás učiněnj, sessti mi za dar z wysosti, Bože, pokoru s tichostj!

5. Nechť tá w srdcy y w řečech mých, w powahách y obyčegich, swau se pronássj sprostnostj, mne zdržje w trpěliwosti.

6. Nedeg se mjť pyssně, hrdě, k bližnjm mstitedlně a twrdě! nechť křiwdy tobě samému, saudcy poraučejm prawému.

7. Gestli kdy gaké nesstěstj, powstane z gaké neřesti, ohně, nemocy, chudoby, neb giné sskodné přjhody,

8. Gjžby mi ráčil sessláti, ať se wystřjhám reptánj,

proti twé Božské mikosti: gen wždycky s trpěliwosti,

9. Wssecko přigjmám od tebe, nermautě koho neb sebe, y to negwětssj trestánj, mile, tisse, w děkowánj.

10. Tak wěře, že kohož časně sswihás, chceš ssanowat wěčně: a že sem horssj kázně swým zaslauž k životem nectným.

11. Ty patřjš k ponjženému, srdcy w duchu sewřenému: Ty Pane wjš co mi sskodj, wjš také co mi se hodj.

12. Gak chceš mne snižúg swau kázni, at stále trwám w twé bázni! nedbám swětského zwyssenj, ani marného chwálenj.

13. Nýbrž čim wjc chwálen bywám, tim wjce at se nizzim sám, býti se znage nehodným, wssech ginych služebnjkem twým.

14. Nechť se ani pro dary twé, giehž propůgčuges z kásky swé, pyssně nikdy newypjnám, nizssim swým blizznim nezhrdám.

15. W tom raděgi se poznagic, lepssim ginych že negsem nic, saudjm, že pro mdlobu mnohau, bez tebe s nic býť nemohu.

16. Račiž tedy miký Pane, obdařiti pokorau mne, swau mikost semnau konati, w kásce swé deg setrwati.

(686).

G. Takrok wolá sám Syn Boží.

SRdce Krále negwyssího, Panownika negwětssího, tebe wzywam s radosti: me srdce, gakž znamo tobě, wssecku roskos hleda w tobě, a w smrti twé hořkosti. O gakž tebe přinutika do muk káská twa přemika, ano y w smrti klopot! žes gi podgal z dobre wůle, bys gen wybawik z newole mne a můg bjdny žiwot.

2. O smrti, ty cyzy hosti! gakau gsy byka těžkosti Beranku mikostnemu! což gá dam gemu mikosti, že mne zprostik muk wěčnosti, wydrek dábku hroznemu? Rač, o Srdce srdce mého, genž zchazys z žiwota tweho, mau prosbu wykonáti! wem me srdce a zawři ge w tebe a slitowánj twé, wjc nechcy nic žadáti.

3. Me srdce gest omámene, wěcmj země rozptylene, kocha se gen w marnosti: protož prosym tebe, Kryste, rač ge wčiniti čiste, wytrhnauk z ohawnosti. Nechť kásky twé moc přesylna gest wždy pronikánj pilna, těka y ducha meho: nech twá mikost, přiwětiwost, k tobě plodi kásky wrau-

wraucnost ode mne tak hřjssného!

4. Naplň sebau mne cekeho, buď pohodlim srdce meho, spog s srdcem twem srdce me, skrz tebe sameho wěčně mne lakeg, at bořj wděčně me srdce w mikosti twé; Blaze tomu kdož gen w tobě žada odpočiwat sobě, nelzet toho wyslowit: Kdo tě miluge pro tebe, w twé mikosti rad y sebe sameho dá vsmrtit.

5. Wzdycham k tobě z mych wnitřnosti, když sem prorytik w mikosti, degž se plačem dostihnauk; skloniž se ke mně bjdnemu, obgewiž se srdcy memu, rač mne k wraucnosti tahnauk: Čiň mne sprostnym w pobožnosti, at gak w kasce tak w žakosti, wždy zustawam wlastnj twůg; at tobě na kazdem mistě skauzim, a k twé slawě čiste obracym wssecken čas swůg.

6. Ruže dusse mě spanika, o gakž wsme twa přemnka! kdož tě muž dost wystawit? rozkiw se w twe libeznosti, at srdce me w twe čerstwosti, mdkoby swě se muž zbawit: O můg negwyssi přibuzny, srdce twe; ač sem tak nauzny, mikostj gest ranene, ach zraniž tež twau mikosti, y zmrtwěke me wnitřnosti, bez tebe tak ztrapene.

7. Wem srdce me, at přebywa tam, kdež y twe odpočiwa, tamť se mu neglep wede; tamť gest w negwětssim pohodlj, tam se, tebe slawic, modli, tu ge marnost nezwede: Tu se wždy wspokoguge, a nad městem swym raduge, když tě wj přitomneho. Když ty mne, ga tě mikugi; wem mne, gakť se důwěrugi, ach wem do srdce tweho. Amen.

(687.)

K Bohu Duchu Swatému o tri hlawnj Cnosti.

Gako: Ma dusse se nespussteg.

Studně nepřewažená wssech Božských mikosti, ktobě wpj Dusse ma twých zjžnic skadkostj: Boje Duchu Swatý: genjž posawád w darjch swých přebrahých a rozkossných, přehogně bohatý.

2. Ponéwadž Wjra prawá, dar negpředněgssj gest: A od tebe se dáwá, tém genž skrz swatý Křest, Gsauc Bohu oddani, w něg samého daufagj, w něm samém wssecku mágj radost a kochánj.

3. Bez kterěž prawé Wjry Bohu se nelzbj žádný, sye prawé mjry k spasenj pochybj: A bez nj čokoli, y twárně dost se děge, possmaurnostj se skwége, nenj než hřjch holý.

4. Protož tě wraucně proším můg poswětiteli: Wjry prawé w mém srdcy mocný Sstjpiteli: Rozmnož gi y dále! a nechť se nezmenssuge, ale brž rozhogňuge, twé ke cti a chwále.

5. A když pak Wjry swaté gsau tyto wlastnosti: Ze gsau s nj gako swaté dwě přewzácné ctnosti, Láska a Nadége: genž

gsau křjdelka gegj, a spoku se wznášsegj, kdež se ti čest děge:

6. Obdaž mne tedy Pane, y těmito ctnostmi: Ať dokud mne zde stane, sstěrim gich s pilnosti, z srdce vprjmého! Přednè mikugjc tebe, potom tak gako sebe, bližniho též swého.

7. Mrtwá ani pokrytská nechť nenj Wjra má: Spjcý, neb hystorycká, ale bdjcý, živá; Hognost dáwagjcý, Owoce wýborného, sprostnè z srdce wěrného, we wssem se magjcý.

8. Přitom y má Nadège, nechť pewnau stálostj Před tebau wždy se stkwěge, bez wssj pochybnosti: Nekkadauc daufánj, w wěcech pomjgegjcých, než wěčnè trwagjcých, a w twém smilowánj.

9. Regente můg wýborný, brań a posylů mne sám: Byť libý neb odporný, mjtr sem ani tam, mnau nemohl wikkati: nýbrž ať w každe době, důwěřugi se tobě, rač mi pomáhati.

10. Owssem pak při kaučenj s Dussj těká mého: Boże deg posylnènj, skauhu vtwrdy swého, w přepewném daufánj, k zásluhám drahým Krysta, byť Dusse má hned z mjsta, ssla w wěčné plésánj.

11. Když se pak bude bljžit mých dnů dokonánj: Tu negwjc mi deg čjtit to pewnè daufánj: Bych dokud gest w těle, má gedinà dussička, genž gest twá holubička, mohl zkřiknauti směle:

12. Ay hle sem bog wýborný ssťastnè dobogowak, Běh často dost odporný wjtěznè dokonak: Wjru živau k tomu, swému Bohu zachowak, protož Dussi kterauž dak, posýlám mu domu.

13. Gižt mi zatim složena koruna slawnosti, Gjž mi (wěřim pewnè) dá, saudce sprawedlnosti; A ne mnè samému, ale kdož přjsstj geho, mikugj z srdce ctnèho, z wěrných swých každému.

(688.)

Modlitba k Bohu Otcy za setrwánj w dobrém.

STwořiteli wssemohaucý, Boże Otče náš přežádaucy, degž ať tě celým srdcem chwáljme, w nebeské radosti, na wýsosti.

2. Stworiks nás k sobě podobnè, protož sprawedliwé y hodnè, mikowati, ctiti y chwáliti tě přenegwyssího, na wýsosti.

3. Poslals na swět swého Syna, gehož čistá Panna Marya porodika, kterýž wmřel za nás, a wstaw z mrtwých, wstaupil na wýsosti:

4. Odtud přigde aby saudil, a wssecky mocnè z mrtwých wzbudil, kážeš newěrjcým do žalosti, wěrjcý pak pogme do radosti.

5. Budemli w něho wěriti, z wjry wůli Božj činiti, zasljbils dáti slawu nebeskau, radost neskonalau, na wýsosti.

*6. Ey nuž milý Hospodine, ať

ať twé stwořenj nezahyne, nedegž gjti do wěčné žalosti, ale spas z milosti, na wýsosti.

7. O degž ať z hřichů powstanem, a w twém milowánj zůstanem: blaze kdož má milowánj Božj, wezmeť wěčné zbožj, ná wýsosti.

8. Twéť my žádáme pomocy, neb gsy ty sám Pán wssemohaucý, degž ať slaužime tobě s milosti, přiwed nás k radosti, na wýsosti.

*9. Kdož chce dogjti spasenj, wěř w Krysta, stůg w swém poswěcenj: nebo kdož w tom dwém nebude žiw zde, radostiť nedogde, na wýsosti.

10. Komuž miło ztěssenj, stůgž o ně, kdež mu konce nenj: o nikdežť nenj wětssj radosti, než kdež Bůh přebýwá, na wýsosti.

*11. Pomozyž nám z swé milosti, Otče swatý, do té radosti, abychom tobě chwálu wzdáwali, křkauce, swatý, swatý, na wýsosti.

(689.)

G. Kdo gen na Boha se zpol.

TY, ty můg Boże! neglep widjš, co mi w prawdě užitečné, ty mne w spasenj mem utwrdjš, medilo gest nebezpečné, ach degž ať gen na tě stawjm, a tě celým srdcem slawjm.

2. Wykořeň wssecko z meho srdce, co tě nemjnj a twau čest: skussůg mne a oznam mi w brzce, gaky wnitřny spůsob můg gest: obdař mne dle twé ljbosti prawau srdce upřimnosti.

3. Bych w prawdě k tobě wždy mohł řjcy: můg Abba, swětlo y sláwa! ty hogjš wssecky mé nemocy; Krystus Pán můg gest y hlawa: tys negwybornějssj Přjtel, Krystus pak můg Wykaupitel.

4. Kdy tě gen za Otce mohu mjt, o newystihlá milosti! wsse mi musy k užitku slaužit, což ginym sługe žalosti: trpkost se w sladkost obrácý, když ty w srdcy mas swau prácy.

5. Protož deg, bych wždy wěřił z srdce, a směle bez oměssťánj, wssak pak w ponjzenosti předce přigimal twé slibowánj: nechť mi duch twůg wygewuge, co Otcowské srdce sługe.

6. Negwyššj welebna podstato! ty gsy před stworenjm swěta, na mne spomněť, y wsaudil to, že gá z smrti do žiwota přegdauc w Krystu mám twým býti, swobodný od zahynautj.

7. Twůg Syn, můg GEžjš to wsse wytwedk, cožs byk před časy vsaudik, dkuhy y pokuty w nic přiwedk: žiwot mi dak, y vtwrdik. Duch twůg, genž mi to zgewuge, záwdawkem mi toho sługe.

8. Newjm, co wjce powěděti, o kásce twé, gjž, sem vžik, když gsy mi, co twému djtěti, wěrně gako Otec skaužik: pak wěčně, při twé prawicy mam vžit neglepssjch wěcy.

9. Protož hle! vpadám k nohám twým, prosýc tě, wěčna dobroto! degž ať se w mikosti roztopjm, degž ať skonam w kásce teto, genž tě mikuge vprimně, za twé mikowánj wěrné.

10. A když na tak rozličný spůsob stak sem se, Pane! twým wkastným, působ to sám w dussi mé, působ, bych tě ctik srdcem vpřimným, skaužic tobě w sprawedlnosti, w ljbé tobě pobožnosti.

11. Ty sám musýš dobré působit, w skowjch, w skutcých y w myssljenj: protož rač mi mikosti popřjt, ke wssemu memu činěnj: neb nač me vsylowanj, nač bez twého smikowánj?

12. Když mi něco nakládaš křjže, pomaheg geg též y nésti, přistup s přitomnosti twau bljže: těš mne w sstěstj y w nesstěstj: deg sprostnost y ponjženost, giné buď mi zkořečenost.

13. Amen, stań se tak, gistě, gistě, gen wyleg moc Ducha na mne, genž by mne řidik w každem mjstě, konagic djko twé we mne, tak budu moct kjc bezpečně, žes ty můg, gá pak twůg wěčně. Amen.

(690.)

Gako: Maj Bohu děkugme.

KLebjmť tě, Bože, že gsy mi račik dati myssl, ktera k noham twým pokorně chce padati: kjď tehdy mé srdce, a stůg při mne w práci, we wssem vděl mi sám, raddy y pomocy.

2. Degž ať w předsewzetj mem na tě pozor dáwám, neb oči twé patřj na mne, co wykonáwám; ať to wažugi, při wssem činěnj mém: Bůh wj, Bůh tě widj

widj, Bůh hřjch trefce hněwem.

3. Wč mne powažowat, při wssech mych připadnostech: prawěli gest rownat se swětu w geho zkostech? spraweďliweli gest, w kautech zle činiti? prawěli před Bohem? zdaž mne Bůh newidj?

4. Ach wed mne, můg Boże! a nedopaussteg toho, bych y gediny krok, chodil bez ducha tweho! neb kdy se sám wodjm, upadnu do zkeho; kdy pak ty mne wedeš, nebogim se toho.

5. Degž at wsse opustjm, zwkásstě sebe sameho, nehledage sebe, než gen tě Boha meho, tak se sám nalezmu, w tom neglepssjm mjstě, bez tebe pak gsauce, stratil bych se gistě.

6. Nech twa milost na mne, nikdy nenj zmařena, ach napln srdce me, sladkostj tweho gmena, tak, by tě má dusse, wěčně zwyssowala, nynj pak gen w tobě, wždycky se hybala.

(691.)

Welice gestit potřebj, ptat se prawe cesty k nebi, tomu, kdož ho chce dogiti, a s Bohem swym wěčně byti.

2. Wzkasstě w tento čas posledni, w němž se to giž wssecko plnj, gakož o tom Pjsma znějj, lide we zkem prospjwagj.

3. Neyprw nic potřebněgssiho, než pilnemu byti toho, aťbys se z Boha narodil, a tak w nowem žiwotě byl. Jan. 3, 3. 5. 6.

4. Kdož toho žiwota dogde, dar od Boha tento wezme, wjrau ho prawau Bůh dařj, w niž dábla, swět, těko zmařj.

5. Wjra srdce očjssťuge, w nowy žiwot proměňuge, wymita obraz dábelsky, a wzdělawa obraz Božjky. Skutk. 15, 9. 2. Petr. 1, 3. 4.

6. Wjra w srdcy swau bytnost ma, znameneg, což wykonawa, swět, těko, dábla přemaha, w tomť gistě bywa poznana. 1. Jan. 5, 4.

7. Wjra čjnj wzdělenj, ustawične bogowánj, Duch proti těku boguge, těko wjry nemjkuge. Gal. 5, 24. 6, 7. 8.

8. A gakž gj ma mikowati? když mu wždy branj dělati, to co gest prwe konako, kdy w zkych wěcech liboss měko? Řjm. 6, 12. 18.

9. Wjra branj zle žádosti, hněwiwosti, opilkosti, a chlipneho mikowánj, neb gsau to sskmy znamenj. Zgew. 17. a 18.

10. Z toho muž každ poznati, kdož chce pilně znamenati, že Wjra gest ctnost takowa, w niž se wssecko zle přemaha.

11. Nowy žiwot, nowe dary lidem wěřjcým gsau dany; ti, genž nowy žiwot magj, odtud swau Wjru zkkadagj.

12. W Krystowě smrti pokřtěni, y hřjchům gsau vmrtweni, magj z Boha žiwot nowy, protož tratj ten tělesny.

Rjm. 6, 4-6.

13. Toť gest ten křest spasytedlny, o němž swaty Pawel prawj, těm kteřjž z nowu zrozeni, že gsau onj w něm pokřtěni.

Kol. 2, 11-13. k. 3, 8-12.

14. Wjte, kteřjž gsme pokřtěni, w smrti Krysta, gsme pohřbeni, vmrtwenj hřjcha těla, neb wic panowati nemělo.

Rjm. 6, 6-12.

15. S njm gsme take z mrtwych wstali, wčastni gsauc geho skazy, magjc z Boha žiwot nowy, w osskliwosti mame stary.

Rjm. 12, 9.

16. Kdož se nenarodil z Boha, ten nema toho žiwota, protož darů Božjch nema, neb w mocy hřjchů zustawa.

Gal. 5, 6. 16. 24.

17. Protož ten omylně chodj, srdcem swým od Boha bkaudj, mnj, žeby dary Božj měl, prw než se z Boha narodil.

18. Newlewati se wjno nowe, w srdce stare nakažene; kteřjž w hřjchach přebywagj, tit křesty Božj nemagj.

Rjm. 8, 13-16. Matt. 9, 16. 17.

19. Au trn wjna nezpkozuge, gakož Krystus wyswědčuge, když trn bude wjno miti, též y zli dobře činiti.

Matt. 7, 18. 19. Gerem. 4, 3. 4.

20. Pohledmež na to s pilnosti, gake gsau wěřjcych ctnosti, swědomj s Bohem smířene, a srdce znowu zrozene. v. 22.

21. Krystus ge w tě swaté wjře, činj stateřne rytjře, w niž gsauc, dábka přemahagj, a tak wjru wyznawagj.

22. Při komž se to neznagduge, ten sám sebau wyswědčuge, že nemuže hřjch přemocy, a zhyne w dáblowě mocy.

23. Neb neprospěge mlkuwenj, zpjwanj, čtenj, skyssenj, kdež nenj koho zrozenj, tu wsse muž byti mámenj.

24. Muž tehda prawdu poznegme, po skutcych se rozeznegme, poznať se winna ratolest, y take trnj moc a kest.

25. Otewřiž nam Bože oči, a rač k tomu dopomocy, bychom tě z wjry skawili, a w twem přirozenj žili! Amen.

(692.)

Owoce kásky skutkowé dobrj.

Zdegmež chwálu, nebeskému Pánu, wěčnému stwořiteli, Bohu Otcy laskawému, swému Spasyteli:

2. Neb nás obmyk, od hřjchů očistik, krwj Syna mjlého, lid wzácný sobě učinik, z smilowánj swého.

3. Tě mikosti, od Boha z wýsosti, dossedsse w Krystu Pánu, požj-

požjwegmež gj s wděčnostj, skrze wjru prawau.

4. A z Wjry tě, činmež skutky dobré, prawého zde pokánj, odmjtagjce wssecko zlé, Bohu gsauc poddáni.

5. Ten kdož Božj, slowo w srdcy slyšj, skutkem ho ostřjhá, že Pána Krysta miluge, gistotu toho má.

6. Tenť pro něho, a pro slowo geho, sebe nic nelituge, we wssem k slawě Boha swého, sebe obětuge.

*7. W swatých etnostech, berežmež wssickni prospěch, w skutcých dobrých pracugjc, w nassich wssechnech powinnostech, wjry dokazugjc,

8. W Krysta Pána, od něhož wydána, nám swatá přikázanj, aby byla ostřjhána, w swatém milowánj.

9. Miluigmež ho, gako Pána swého, rozkaz geho činjce, daufegmež my srdcem w něho, tak geg we wssem ctjce.

10. Y každého, člowěka wěrného, ctěme poctau přjslussnau, pro Krysta, wčastnost geho, s milostj srdečnau.

11. Ljtostiwj budme, dobrotiwj, zdilnj w společné lásce, gedni druhých snášeliwj, y nuzných ochránce.

12. Dluh powinný, wssechněm wracug wěrný, slauže w tom Pánu swému: neb gest w milosti přehogný, odplatjť každému.

*13. Prosmež Boha, ať nám wždy spomáhá, y wjře prawé státi, w nj w etnostech swatých rozmáhá, dá w tom setrwati.

14. O degž Pane, ať se to wsse stane, bychom w tom dokonali, a když práce zde přestáne, s tebau kralowali.

(693.)

Gako: Muž Bohu děkugmeť

Což za přičina, srdce me! že zustawas wždycky nedužiwé, že wždy tak wsteyskawas: kdož tjm winěn? skus gen sám sebe hlub a bliž, budessli bedliwé, gistěť přičinu zwjs.

2. Bůhť přjčinau nenj, onť gest wssé lásky pramen, w geho srdcy wždycký hoří milosti plamen. Dobře činiť lidem se wždy wyluge, a gemu powolným sám se wděluge.

3. Wssak Bůh gest puwodem předrahých lidských dussi: možneli gest, že geg newole gich nerussí? zapřekli by se gich? wsse, co stworiť, žiwj, wssemu dobře činic, tebau se ossliwj?

4. Wssak y sweho Syna pro tebe na smrt wydak, bys gen zase při něm w pohodlj wssem oplywak: zdaž on to tak musyk? dobrowolněť přissek, což geg k tobě

bě tahko? cožs libezneho měl?

5. W negmeň dobreho w zkem srdcy twem nebylo: ged, smrt, hřich, zkaženj z tebe se wždy preysstiko: byl sy gak trnisstě, propast plna zkosti, taks byl zohaweny wssj hřichů mrzkosti.

6. Tys gak wywržene w twé krwi hřichů ležel, žáden tě neželel, žádeni pomoci neběžel: dusse larwu dábla nosyla na sobě, ach gak mnoha bjda množika se w tobě!

7. W tom přissel duš Přjtel, a z přilissné mikosti zavgal se tebe, zhogil twé zhubenosti, swau krwj předrahau: a wzal, chtěge tebe zas s Bohem sgednotiť, tělo twé na sebe.

8. W což gest Otcowo sdce mohlo pohnauti, že tě giž tak dlauho račil k sobě tahnauti? protožť Bůh newinen, ont zůstawa wěrny, ty sám gsy nepřjtel twůg nemilosrdny.

9. O Boże můg! ty wždy zustawas sprawedliwy, y kdy tě chce saudit ten hřissny narod klsliwy: Tys mne vstawičně chtěl přiwest do sebe, gá pak sem newděčně vtikal od tebe.

10. O Pane, zkussug mne, a wssecko me konánj, wyswobod me sdce z pokrytstwj a klamánj. Ty sám, Pane, mne znas, rač wtjp můg oswitit, nebť gesstě nemohu twých cest wždy pochopit.

11. O věčň dussi mau we wssech mých skutečých prostau, bych swětem zhrdagic, kratek nebeskau cestau, bez ossemetnosti: twa wůle a zřenj nech bude wůle ma, a me potěssenj.

12. Wykoneg twe djlo, nebs mne k tomu wykaupil, bych skrz ducha tweho swattosti te dostaupil, kterauž slowa twého swice vkazuge, bych nabyl čistoty, genž twe okrassluge.

13. Tak se duch y tělo, w tobě budau radowat, tak po wsse dni budu chwaku twau rozmnožowat, djm: o přeblaze mi! Bůh wěrny skrz sebe mnoho mi prokazal! ctiž geg swět y nebe. Amen.

(694.)

Gako: O GEzu! ty gſy můg. †GEl ſe mne bjdneho, zprost mne hřjchů zkeho, budiž mi miłoſtiwy, o Boże dobrotiwy: Ach zwrž to gho těka, genž ſkabj ducha meho. O by mi z trůnu twého ſwoboda přiſpěla!

2. Boże můg! když přigdeš? když mne z hřjchů wygmeš? až dokawadž me těko, genž wjru mrtwit chtěko, moc Ducha porażi? Dkuholiž mne ma ſſkodit dábel, a k hřjchu ſwodit? či to nic newáži?

3. O GEzu můg Pane, zkážení ſmrti mé, ſkunce žiwota meho, zgew, ach zgew ſe ſameho, oſſaw ſe w té době; o wmrtwiž twau ſylau, hřjch w geho mrtwym djlu, wſmrtiž mne w ſobě!

4. Mrzyť mne ten žiwot, genž někdy byl můg hod, poněwadž omamenjm, ſmrti, wſſednjm zkaženim, wjce než žiwotem byl: Ginehoť ſobě žádám, a s ſwatými zakládam gruntowně giny cyl.

5. Kdo ſwé žiwu byti zde w těle chce mjti, * ten i duſſi ſwau zatratil, neb žadoſtmj přewratil ſwate z Boha djlo: Kdo w ſobě oblibuge, a těku powoluge, tohoť zle zkazyło.

Rjm. 6, 12-15. k. 8, 6-13.

6. Těło a Duch w tobě neſpogi ſe k ſobě, hřjch muſy zahynauti, ſyc tě zaſe přinuti k plnění žadoſti: Neb kde těło panuge, tam wſſecko podmaňuge, až tě láſky zproſti.

7. Protož můg GEžiſſi! měg žiwot w mé duſſi, nechť ſe we mně přewratj, hubj, kazy a trati, co hřjch a těło geſt, bych z láſky twé a chwaky, gak s tebau z mrtwých wſtały, mohł nowy žiwot weſt.

8. Nechť mi ſwět, ač wzneſſen, geſt na křjž powěſſen, ga pak gemu oſſkliwy; Nechť twůg přežadoſtiwy křjž geſt mau roſkoſſi: nechť pak gſau zbožjſwětſke, pohodlj a cti zemſke, ſſaužením mé duſſi.

9. Tak, tak w ſmrť twau wegdu, a k ſpaſenj dogdu, tak w tobě, ſlawným Panu, do žiwota powſtanu w neporuſſitedlnoſt: tak w

nowem přirozenj dosahnu občerstwenj, a nebeskau radost.

10. Tam tě, můg přemiky! vhljdam w tau chwjli, tam ty mne obgimati, gá pak tě chcy libati, o wěčné weselj! o přeswate radosti! wsseho dobreho dosti, genž Bůh semnau dělj.

11. Což k tobě promluwjm? což tehda prw powjm? Wtěcho ma po křiži, k němuž se duch můg blížj! toť bude me slowo: Korůno má, me zbožj, o GEzu! Synu Božj, o gmenj Otcowo!

12. Deg mi byť při sobě, GEzu! w samem tobě, živote můg, me swětlo! w němž prawo me wykwětko, nebs ty Ženichem mym! srdce me wždy kwililo, a po tobě tauživo, než sem se dostal k twým.

13. Teď pak, wraucna žadost, při tobě, (ma radost!) teď se giž naplnika, když dusse ma spanika w tobě odpočjwá: teď slzy me zetřene, hřjch, peklo pohřcene, Duch wjc nevmdlj wá.

(b) Obzwlásstně.

1. O Modlitbách.

(695.)

Gako: Dusse Kryssowa mne posweť.

Wlaze wssem w wjře slogjcým, a w gmenu Krysta prosjcým, gistě, gistě se wsse stane, co gim slibj wsta Pane.

2. Musjť wssak byť ditky Božj, w nichž se pramda s kasku množi, genž wznässegi swate ruce, k těm on obrácy swe lice.

3. Kdy ditě k otcy pospjchá, on gehy prosby wyslychá, nezapomjdať mu chleba, kdy nan dotjrá potřeba.

4. Otecť nedawa kamene, kdy gehy djtě zemdlene chleba žada, ni za rýby neda hadu bez pochyby.

5. Tak tež Buh swým djtkám činj, on gim dawa co gen minj, spürně hřessjcých neskyssj, odwracy od nich swe wssi.

6. Gen kdo hřessit přestawágj, a w gmenu Krysta žadágj, ti dostanau, co kdy prosy, neb ge Pan wswým srdcy nosy.

7. Protož pros z srdce wnitřnosti, ne gen wsty, w důwěrnosti, slogic w wjře, a nezauffeg, o co prosys, sylně dauffeg.

8. Ty

8. Ty pak, o Gežissi, vč mne Otcy se modlił srdečně, ať dogdu skrze twau hodnost w tobě mikosti za mikost. Amen.

(696.)

Gako: Při wodách twých, o Babilon.

Wože! genž wěčnau wrauc- nosij nas bjdnych twych mikuges, a z newystihlé mikosti sam nassim Otcem skuges; ty, ač na wysostech bydljš, na nas ponžené patřjš, ano y sám nas wčjš, gak se ti mame modliti; ach degž tě srdečně ctiti, gaks hoden a poraučjš.

2. Oskaw twe přeswate Gmeno, gemuž se nebe klanj, genž w wysostech bywa etěno, z Angelskěho zpiwanj, před ujmž se y Pahrbkowě kořj, a třesau dabkowě. O by w nas slawne byko! degž nám swate twe wčcuj, ať k swattosti probuzeni, koname Božske djko.

3. Ach rozmnožug twe Krallowstwj, w tomto marnem bydlenj, ažbychom w nebeskem množstwj, byli s tebau spogenj: degž ať Duch twůg přeswaty sám, w srdcych nassich mjwa swůg chrám, my pak gen slussně ctjme, a tak giž w teto časnosti, okusyc wěčne sladkosti, wždy po tobě tauzjme.

4. Pane! gak račj twa wůle, tak se też musy statj, gak na nebi tak zde dole; ach vč nas gi konati. Degž w radosti y w žalosti, tobě skauzit s ochotnosti, a když nas zarmucuges, ať se sylně důwěrjme, wssak Otcowsky zwyk twůg wjme, že sswjhas kdy mikuges.

5. Chleb nas wezdegssj dnes nam deg, y což žiwot zdržuge; nepokoge nas wchoweg, genž zem y lid zkažuge, ať każdy w spokognem zdrawj, kratky swůg wěk dobře trawj; žehneg nam nasse gměnj, rač hlad, mor, sskody zahnati, a deg ať se spolehati muzem na twe ujzenj.

6. Když pak nasse přirozenj nas s tebau rozkučuge, a skrz mnohe prohřessenj tě k hněwu powzbuzuge, rač nam hřichy odpustiti, což y my chceme činiti, wssem nassim protiwnjkům. Degž nam twau pokornau tichost, ať činjme dobrotiwost y nassjm křjzownjkům.

7. O degž nám Pane zmužilkost, proti swětu obstátj, też ať muzem dabelskau zkost, těko, krew přemahati, budiž nassim prostředníkem, Wywodau y Slitownjkem, vč nasse ruce k bogi, ať pod manstwjm neležjme, než nad dábkem swjtězyme, když nas podwratił strogj.

8. A když nic dobreho nenj, w tom płačtiwem audolj, než wzkost, křjž a trapenj, hled na nas w tě newoli, rač nám wždy přitomen byti, a nas od zkeho zbawiti, až někdy z tě wzkosti, powolani gsauc pugdeme; a k tobě se dostaneme, w nessonalé radosti.

9. Pane

9. Pane! twa gest slawa y čest, my gsme w twé poddanosti, wssecka ginssj moc sspatná gest, proti twé Welebnosti: wssecken tento swět pomine, twa wssak moc nikdy nezhyne. Buď tobě chwála Kryste! kdyžs se nám tak kgzak modlit, muzeme tě důwěrně ctit, vslyssjš nas zagjstě. Amen.

(697.)

Gak. Ay wstawagice rano.

Wože Otče nass, genž gsy na Nebesých, vslyss nynj hlas, na zemj Synů twých, poswět twe gmeno, ať gest oslaweno, wssudy chwaleno.

2. A twe Kralowstwj, mocbytny, Ducha swateho, ať gest w Křestianstwj, chram Syona tweho, setřj babelskau, moc litau pohanskau, swau mocy božskau.

3. Nebuď ginssj wůle twa na zemj, než negswětěgssj, ta kteraž na Nebi; deg ať gj zname, wůlj twau koname, zkemu odpjrame.

4. Wezdegssjm chlebem, račiž nas sytitj, swym swatym skowem, Dussj obžiwitj, wysylagic wen, dělniky na swau žeň, wždy no každy den.

5. Wsselike zkostj, otče neyswětěgssj odpust z mikostj, w tento čas nynějssj, gakž y my bližnjm, činjme swym winnym, odpausstěge gim.

6. Zpraw srdce nasse, bychom w pokussenj, zde w tomto swětě, wsselika trapenj, mohli snassetj, při wjře zustatj, rač spomahatj.

7. Každych zkych wěcy, kterež gsau ke sskodě, rac nas ostřicy, k dobremu přiwodě, zbaw dabla zkeho, Tyrana liteho, wssi zkosti geho.

8. Wssak moc y slawa, y kralowstwj twe gest, tobě se dawa, tobě se děge čest, budiž sam Panem, w swe mocy oslawen, rcyž każdy, Amen.

(698.)

Wože Otče nášs, kterýž w nebi máš, slawně přijmáš, slyš nás swé djtky.

2. Aby twé gméno, slussně slaweno, byko wždy od nás, oswěť srdce w nás.

3. Králowstwj cýrkwe, rozssjřke ctj swé, deg s nj djl mjti, y w nebi byti.

4. Děgž se twá wůle, zde přinás dúle, we wssech skutcých twých, gako w nebeských.

5. Chléb deg wezdegssj, w potřebě nášsj, deg zdrawj, pokog, wzdal mor, hlad, y bog.

6. Hřjchy nám odpuš, k mikosti připuš, gakž y my bližnjm, odpaussťjme swým.

7. Přigď w pokussenj, nám k spomoženj, když w zlé táhne zpět, dabel, tělo, swět.

8. Zbaw nás od zkeho, wsseliga-

ligakého, a deg smrt dobrau, y radoſt wěčnau.

9. Neboť gen twá geſt, moc, ſláwa y čeſt, tys wſſeho Pánem, na wěky Amen.

(699.)

Gak žiwých wod žáda gelen, žižniwý, gſa gſauc proſtřelen, tak gá tebe Boże proſým, zhog ráný, gež w Srdcy noſým: Neboť Lekaře ginéhо, newím krom tebe ſaméhо.

2. Nerač wcházeti w Saud ſemnau, Boże! ſmikůg ſe nademnau; Nebť nebude ſprawedliwý, před Saudem twým žádny žiwy, zhřjchu ſe tobě wýznáwám, před tebau ſe knim přiznáwám.

3. Neb gſem zhřeſſil s Otcy, ſwými, neſprawedlnoſtmi mnohými, kterež gſme w Swětě pachali, tebe Boha ſe nebáli; ale giž toho litugi, před tebau ſe ponižugi.

4. Hoſpodinem gſy pokorných, ſpomocnjkem ponižených, Spaſytelem opuſſtěných, a přigjmatelem wſſech mdlých: Namě twé nenj zkrácene, ani ſcho obtjžené.

5. Onezamjtegž od ſebe, proſby mě, když proſým tebe, račiž ſcho nakkoniti, Ruku ſwau ſylnau wztáhnauti, abys tau mau welkau žakoſt, račil obrátiti w radoſt.

6. Spaſyteli wděl rady, Rady twé gſau gjſte prawdy, že gſy wtočiſſtě chudých, ſpomocnjkem w nauzy gegich; protož y gá w mě potřebě, pomocy žádám od tebe.

7. Proſým, wcin mikoſt ſe mnau, rač ſe ſmikowat nademnau, a ſwého mikoſrdenſtwj, neodgjmeg w hněwiwoſti: Abys ſpoku z bezbožnjky, mne nezatratil nawěky.

8. Ach gák přetěžce ſem hřeſſil! když gſem ſe s tjm swětem těſſil, wzkoſtech a w žádoſtech geho, powolugjc těku mnoho, Proti tobě Bohu mému, y také bljžnjmu ſwému.

9. Rozpomeň ſe, wzhledniž na mně, gak gſem znjžen přenáramně, pro welikých hřjchů množſtwj, ſrdcekka w bjdě litoſti: Gežiſſi Kryſte ſmikůg ſe, a k Otcy ſwému přimkuw ſe.

10. Ktobě pozdwjham Oči ſwých, kteryž bydlíš na nebeſých, hle! gako Služebnik k Pánu, wtjka ſe o Ochranu; tak gá tebe Boha mého proſym, ochran mně hřjſſného.

11. Ey rownė co Služebnjce, hledj wždycky Paní wruce, aby gi w nauzy pomohla, když bjda na ni připadla, tak gá w nauzy me hodinu, wołám k tobě Hoſpodinu.

12. Rač ſe na mně ohlednauti, znjženého, pozdwjhnauti, twář

twař swau rač ke mně obratiť, a nesstiesti prýč odwratiť: Wjru s naděgi mám k tobě, wždyckyť budu dauffat w tobě.

13. Sstastnyť gest, kdoż w Boha dauffá, a wswém nesstěsti nezauffá, nybrž we dně také w nocy, čeka od Boha pomocy, Hospodiné můg mně spomoc můž, žádny mne z braniti nemůž.

14. Tenť Bůh mně wmě matce siwočil, a Dussi w srdce mě wložil, w žiwotě přediwně schowal, od nahé Smrti zachowal, odtud naswět wywedl mne sam: Toť gá k geho chwále hrášám!

15. Y Budu ho gesstě cziti, w spolku swatých welebiti, Boze nedopausstěg wečně, za to tě prosym srdečně, abych měl zahánben býti; a k zahynutj přigiti.

16. Ey gak w rozličnych neřestech pečis měl o mně w wzkostech, y w mnohem nebezpečenstwj, w těžkostech awrotiwenstwj, tak abych wečně nezhynul, k sobě Otcowsky přiwinul.

17. Po cestach we dně y w nocy, chranils mně swau Bozskau mocy, proti zkemus ochranowal, mnés otcowsky opatrowal, z mládostis přediwně žiwil, ze se tomu mnohý diwil.

18. Ach prosym, rač gesstě žiwil, pro gmeno swé mně obžiwil, s manželkau mau y s djtkami, rač opatřit potřebami, gakos opatřil Samarj, když hlad měli mkadj. starj.

19. Neb ty wssecko w swětě žiwjš, Boze, kteryż w nebi bydljš, ljdi, ptactwo y howada, pitomá y lesnj zwěřata, wssechněm dawaš gich potrawu, ljdem chleb, howadlům trawu.

20. Neb gesstě tě chwalit budu, kdyż swych těžkosti pozbudu, řeknu wten den: ay! Pan Bůh náš wyswobodil a spasyl nás, na něgž sme očekáwali, protož wzdegmež gemu chwály.

21. O budiž mě wtočisstě, w neznámosti, w každěm mjstě, rač mi wdělit pomocy, we dně też y také w nocy, na niž wždycky očekáwám, když leham y take wstáwám.

22. W rukau twych gest Sylla y moc, rač mi sam k žiwnosti pomoc, wssecko což w nebi w zemi gest, twe gest Bohatstwj, sláwá, čest, w chudobě postawenému, vděk pozehnánj gemu.

23. Syc bez tweho požehnánj, každa práce gest daremnj, nic platné rannj wstawánj, a na Noc dlauhé sedánj, nepožehnassli ty tomu, a nedášli rady k tomu.

24. Každ Křestian dauffeg w Boha, on dá požehnánj mnohá, zimnost swau wed sprawedliwě, choweg žiwot swůg stěžliwě, a plň geho přikázanj, budeš mjti požehnánj.

25. Gezu Kryste miły Pane, wěřim sylně že se stane, že mně z nynějssj těžkosti, přigmeš do wěčné radosti, abych tebe w nebi chwálil, s Angely swatými skawil. Am.

(700.)

Gako: Zazpiwegmež weſele.

Wám w tobě swá Daufánj, y mocný Boże z Nebe, aż do mého skonánj neſtrhnu ſe tebe.

2 A w tobě Náděgj mám, ne w hřjſſnem ẽkowěku, k vchraně ſe vtjkám, pod twau swatau Ruku.

3. Tobě gá ſe wyznáwám, ze wſſech Neprawoſti, za ſmikowánj žádám, twé ſwaté mikoſti.

4. Ach gak přečaſto mikoſt twau gſem hněwak mnoho! znáš Tẽka mého kẽhkoſt, proſſym nemſti toho.

5. Vſkyſſij mně hřjſſněho, z ſwé hogné Mikoſti, ať tobě Chwálu ſkuſſnau, wzdáwám na Wyſoſti.

6. Giſté Srdce můg Boże, rač w mem tẽle dati, ať tebe Duch můg může, práwě mikowati.

7. Račij ty ſwau Prawicy, držeti nademnau, ať mne tẽleſné Wẽcy od tebe neſtrhnau.

8. A račij ſwau Mikoſti, mně přikomen byti, z Ssatanowě Chytroſti mau Duſſi wynjti.

9. Sprawúgž ty ſám mé Kroky, ponjžené proſym, ať tebe aż na wěky wſwé Paměti noſym.

10. Ty Pane ſwau Mikoſti, ſemnau ſe zdẽluges, hned od prwnj Mladoſti, mé Kroky ſprawuges.

11. Na twé Mikoſti ſtále w Duchu odpočjwám, gako na pewné Skále, Sſijt Wjry zakládam.

12. Zde Přibytku wẽčného w tomto Swětě neznám, onoho bezpečného na Wyſoſti hledám.

13. Když budeš při mé ſmrti, rač Duſſj do nebe, k ſobě zaſe přigjti, neb gi mám od tebe.

14. O wſſak gſem twé ſtwořenj, a dílo twé ruky, nedáwegž w pohanénj mé duſſe na wěky.

15. Wtẽn den když mně wyńjti, račjš z toho ſwěta, rač mě duſſi popřjti, wẽčného žiwota.

16. Amen račij to dáti, ſkrze Syna ſwého, zbaw pekla, wẽčné ſmrti, a ſatana zlého. Amen.

(701.)

Modlme ſe Otcy ſwému, w Pokoře a w Tichoſti, tomu, a ne ginému, kterýž geſt na Wýſoſti, tenť ſe ſmilúge nad námi, zač ho proſyti budem, nebudemi oſkyſſánj.

2. Ay Pan ráčil mluwiti k wčedlnjkům swým milým, když měl od njch odgjti, promluwil gakžto k wěrným, řka: Zač proſyti budete, proſtřednjka mne máte, we gménu mém wezmẽte.

3. Tlučmež na Dwéře geho, dokudž chce otewřjti, přeſtanauc wſſeho zlého, neb

neb máme odsud gíti, před Pana welmi maudrého, Ortel hrozný slyssetí, na cłowěka hřissného.

4. O zauffalý cłowěče, proč gsy tak zatwrzený, že se dáwáš swewolně, w převkrutné trápenj? Wěz, žeť Rukogmj nebude, gestli y wěčný Oheň, Žiwot twůg podán bude.

5. Ay otewřene Dwéře, Pan mikosti daruge, każdý kdoż prosý, béře; když se hřjchů waruge, nebudeť w njčemž oslyssán, tak ráčil zaslibiti, wěřjcym nas miły Pán. Jan. 16, 23. 9, 31

* 6. Otče nas genž gsy w nebi, prosýme twé mikosti, skyš nás hřissné na zemi, w této bjdné žakosti: Poswěť nás twým Gménem Swatým, nad námi swjtězyti, nedeg Diábłům proklatym.

7. Přjgdiž k nám Králowstwj twé, nýnj také při Smrti, neopaussteg Owcy swých, kterézs ráčil stwořiti? Myť se na mikosť dáwáme, gakżkoli račiš chtjti, stań se wůle twá Pane.

8. Chléb Dussem k Obživenj, wżdy nas Otče nebeský, též Těłům k Posylnění, nas wezdegssi a zemský: O genz nebem, zemi wládneš, pokrm předkem duchownj, y tělesný deg nám dnes.

9. Odpust nám násse Winy, gakoż my odpaussťjme, każdému nepřjteli, neb twým Sljbům wěřjme, że też ráčiš odpustiti; w Den negżakostiwěgssi, w Počet wěrných přigjti.

10. Zbaw nás y pokussenj, na dussi y na Těle, rač dáti posylnění, ať můžem nepřjtele, toho genž nám chce sskoditi, přemocy skrze tebe, a tak deg swjtězyti!

* 11. Tě negmocnějssi Boże, samého wyznáwáme, w této Swaté Modlitbě, k tobě se wtjkáme, aby nás ráčił slyssetí, we Gménu Syna twého, wsseckny wěrné spasyti. Amen.

(702.)

Prosba, za prawe modlenj.

G.Ach Boże pohleď z wysosti.

NEmožnéť gest, o Otče nás, člowěku pochopiti, gak prawě wzywan byti maš, rozum w to nemuž wgiti: protož podle słowa twého, wyleg na nas Ducha swého, milosti a modlenj.

2. Aby nas před tebau sylně zastupowal wzdychánjm, kdy chodjme k tobě pilně s prosbu neb s děkowánjm: nechť ne same wsta nasse z zwyku mluwj; nech pak, Bože! z srdce k tobě wolame.

3. Tahni srdce nasse k sobě, w modlitbách a zpjwánj; otewř nam też usta, tobě k chwaly a cti wzdawánj: nebť se libj, když wznessene srdce k tobě, gest spogene s usty, ač swětu skryte.

4. Nechť srdce k tobě wznassjme, w prawdě a w ducha syle, gineho, když se modljme, nemyslime té chwile: deg nám wjry wgisstěnj, že co prosyme, smiřeni skrz Krysta obdržjme.

5. Degž ať ti času a mjry k pomocy nekkademe, wždy wzdychame w syle wjry, a na tom přestaneme, co ti se libj, a twau čest, a co nám užitečne gest, muž zde y wěčně množit.

6. Degž ať w swem celem životě, na wkastni nestawjme skutky, ale twé dobrotě we wssem se duwěřjme. Ač pak toho hodni negsme, rač gen přede z kásky pauhé, nasse prosby zplniti.

7. Ty sám wjš nasse máčenj, w tom žiwota hubenstwj; tobě też neznamo nenj, že gsme w nebezpečenstwj: o pomoc prosyme tebe, nemužeš zahnat od sebe, nas twých přebjdných djtek.

8. Wssakť sme w teto duwěrnosti, skrz Krysta, tweho Syna, hotowýť gest trůn milosti, gdeť pomocy hodina: Degž ať wždy na každěm mistě, mame k tobě srdce čiste, bez lsti a pochybnosti.

9. Poswěť se, Bože, twé gmeno, přigdiž k nám twé kralowstwj, co ty chceš, nech gest činěno, deg chleb,

pokoge mnozſtwj, odpuſt naſſe prohřeſſenj, rač byť při nas w pokuſſenj, zbawiž nas ode zkeho.

10. Amen, nechť ſe to wſſe ſtane, pro ſlawu gmena tweho, vſlyſſiž nas, Otče, Páne, ſkrz Syna přemileho, nebo twa geſt, Boże! wždycky, od wěkú wěky po wſſecky moc, ſlawa y kralowſtwj. Amen.

(703.)

Ze Ducha Modliteb a pokornych Proſeb.

Notau Zakm. 42.

Zachar. 12, 10.

Weſtihlý Boże w mauroſti, gát to giž do ſebe wjm, Žeť ſe tobě s horliwoſtj, ſám od ſebe newmjm, aniž mohu gakbych chtěl, též newjm začnych ſe měť práwě gak ſkuſſj modliti, neb gak ſwé ſrdce wyljti:

2. Poněwadž wſſak tomu wěřjm, podlé twých zaſljbenj, Že k retuňku ty wěrným ſwým přiſpiwáš w gich modlenj, Ducha dáwage ſwého, y drahé dary geho, wſſechněm genž tě zaň žádagj, oſlyſſáni nebýwagj.

3. Gá tě též proſým pokorně, ó wyleg Ducha ſwého, na modlitby mé nehodné, by ſkrz moc darů geho, mé nedoſtatky ſſkodné tak byly doplněné, wnitř ſrdečným we mně kánjm, zewnitř též wraucým wokánjm.

4. Braň, nedeg ſe ljhnauť we mně duchu Faryzeyſkému, By ſkrz chlubné neb powěrné modlenj duchu ſwému, zké překážky nečinil: radſſi deg abych ſe ſkryl w ſaukromj do kautka ſwého, tam tě wzýwal Boha mého.

5. Když ſe prawda náboženoſti ſſetřj, w pewném daufánj, W ſrdečné ponjženoſti, s poſtem prawdy pokánj: Ne mrtwě, ale žiwě; ne běžně než horliwě; tuť ſe pocta Bohu děge, w prawdě Wjry a Naděge.

6. Na zawjrku geſſtě proſým, ó nerač zawjrati, Swých vſſj k wraucým proſbám mým, nýbrž ge otwjrati. Wpuſť truchlá w ně vpěnj, ſplň ſkutkem má modlenj! pro drahé

rány

ráný GEžisse, pro geho spasenj Nisse.

(704.)

Gako: Gakť gest libezná.

Muž wssickaj spoku, zdwjhnauc srdce wzhůru, modlme se Bohu, Stwořiteli swému, Wykupiteli nassemu mikému, Duchu swatému.

2. Modlitba swatá, w prawdě včiněná, z srdce wěrného, a ponjženého, k tomu když bywá w kásce vstawičná, gest Bohu miká.

3. Wssemohaucýho, Boha nebeského mocně swazuge, k hřjssným ho skonuge, Angeky těssj, dábky welmi trápj, nebe prorážj.

4. Tu moc Modlitby, swatj když poznali, we wssech potřebach k uj se vtjkali, diwně wěcy sau skrz nj prowodili, nám přjklad dali.

5. Mogžjss pokorný, Bohu welmi miký, když se gest modlik, za swůg lid židowský, Boha gest držek, aby nad nim nemstik, wssech nezahubik. 2. Mog. 32, 10.

6. (Pusť mne Mogžjssi, ať tento lid shladjm, neb twrdosti swau, wždy mi gest odporný: Ale wssak Mogžjss, stále se gest modlik, Boha vkrotik:)

7. Jozue Hegtman, s lidem Izraelským, když gest bogowal s mnohostwjm Amoregským, nedauffal w swau moc, než k Bohu za pomoc, pokorně wokak.

8. Žádal gest Boha, za wěc nepodobnau, by slálo slunce a se nehybbalo, cožkoli mkurwik, to wsse Bůh včinik, slunce zastawik.

9. Že od počátku swěta do skonánj, nikdy gest nebyk delssj den na zemi, tak Bůh včinik, by modlitbu schwálik, a nás k nj wzbudik. Joz. 10, 12-14.

10. Dawid Král mocný, a Prorok welikj, že Boha hněwak, srdečné litowak, w nocy přimlúwak, s pláčem se modljwak, miłosti žádak.

11. Sſalomaun maudrý, k tomu Král pokognj, když chrám dokonak, Bohu podékowak, a wssed do chrámu, klekk na kolena, ruce spiaw wzhůru,

12. Na Bohu žádak, aby ten chrám přigak, a w něm każdého, čkowěka wěrného, ochotně skyssak, obětj přigjmak, pozehnánj dak.

13. Eliáss swatý, a Prorok horliwý, pro hřjchy lidské, obłaky nebeské, modlitbau zawřek, aby dessť neprssek, přk čtwrta léta.

14. Opět se modlik, a Bůh hned dessť wylik: ó gak gest mocná modlitba nábožená, hřjchy shlazuge, nebe rozwazuge, dábky skrocuge.

15. Ezechyáss Král, k stěně se obrátik, s pláčem se modlik, hned Bůh nad nim nemstik, hřjchy odpustik, od nepřátek zprostik, zdrawj mu prodlik.

16. Manasses zký Král, mnoho Boha hněwak, že giž swým hřjchům počtu gest newědčk, a

wssak miký Bůh wssecky mu odpustik, když s pláčem prosyk.

17. Tobiáss dobrý, a Muž Bohabogný, často se modlik, Anjel mu to zgewik: gá twé modlitby, před Boha sem nosyk, Bůh ge obljbik.

18. Ze wssech welebný, Bůh a člowěk prawý, GEzjss Krystus Pán, pokorně přisssed k nám, w dům modlitebný, w chrám Bohu oddaný, hned z mládi chodik. Luk.6,12. k.9,10. Matt.24,23.

19. Tu gest wčiwak, Bohu chwálu wzdáwak, zkě Knězi trestak, a z chrámu ge wyhnak, že posskwrnili a chrám proměnili, w peless kotrowskau.

20. Ne genom w chrámě, než na každém mjstě, we dne y w nocy, modlik se gest Otcy, ráno přiwstáwak, přez celau noc nespak, w modlitbě trwak. Žid.5,7.

21. A což sám činik, témuž ginė wčik, welj prosýti, wstawičně tkaucy, pilně hledati, a nepřestáwati, k Bohu wokati.

22. GEzjss w zahradě, na twář swau padage, s pláčem se modlik, krwawě se potik, swě wčednjky k modlitbě gest wzbudik, wstaňte modlte se!

23. Wise na křjži GEzjss mikostiwý, ráčik wokati, s pláčem se modliti: Otče můg miký, odpust hřjssným winy, genž mne křjžugj.

24. Též Apoſsstolé, Krystowj poskowě, w modlitbách trwali, GEzjsse žádali, za nepřátely, za lidskė spasenj, za swė setrwánj.

25. Následůgmež gich, tak welikých swatých, w dobrém činěnj, y w častém modlenj, a nejwjce Krysta, gehož prosba čistá, před Bohem gistá.

26. My přenesstastnj, hřjssnjcy welicy, aspoň onoho hřjssnjka zgewněho, w modlitbě krátké, ale wzitečné, zde následůgme.

27. Čistá modlitba, půst, také almužna, obět takowá, gest před Bohem wzáctná, ctnost rozmnožuge, hřichy wymazuge, s Bohem smjřuge.

28. Žádost srdečná, wěrněho člowěka, gest posel wěrný, k tomu také rychký, od twáři Božj, nepůgde nikoli, až Bůh pohledj.

*29. Mistře nebeský, Kryste Synu Božj, rač nás naučiti, w prawdě se modliti, abychom mohli, sstastně k tobě přjcy, smilug se nad námi!

(705.)

Gako: **Díky Bohu wzdegme.**

O Boże Otče nass, genž w nebi přebýwáss! poswěť se gméno twé w nás djtkách swých, ať gsme služeb twých,

2. Pilni na každý čas: Přigď Králowstwj twé w nás, Duch swatý přicházeg s dary swými, a buď wždy s námi.

3. Děg se y twá wůle, gak w nebi tak dále, zde na zemi, ať gest mezy námi, ctné obcowánj.

4. Chléb nass deg w každý den, gehož potřebugem, giné wěcy k pohodlj nassemu, přidáweg k němu.

5. Od-

5. Odpuſt náſſe winy, gakž odpauſſtjme my, náſſjm bližnjm: čiň s námi ſwau mikoſt, množ káſku, ſwornoſt.

6. Pokuſſenj zkého, zachoweg każdého, ať zůſtáwáme bezpečnj w tobě, deg mikoſt k ſobě.

7. Zbaw nás wſſeho zkého, zwkáſſt ďábka zkoſtného, by nemohl ſkodit na Duſſi, těle, nám žádné chwile.

8. Neb twé geſt Králowſtwj, ſláwa, moc, wſſe Panſtwj, bud náſſjm kaſkáwym Otcem, Pánem, na wěky Amen.

(706.)

Nebeſký Otče náš, genžs w Synu ſwém zpkodil y poſwětil nás, w gého gménu ſkyš nás w tento čas.

2. Negſwětěgſſi gméno twé, degž ať geſt nám y wſſemu ſwětu ſlawné, nade wſſecko negwjce wážné:

3. We wſſem ať geg ſlawjme, ſrdcem, uſty, dobrými ſkutky ctjme, w něm daufagjc ge wždy chwáljme.

4. Přigdiž k nám twé králowſtwj, Syna twého w cyrkwi twé wſtaſtenſtwj, přiwed w něm k wěčnému dědictwj:

5. W tomto zde přebywánj, mějž nás w ſwém mikoſtném opatrowánj, drž ſwět w pokogném kralowánj.

6. Koneg w nás ſpaſenj ſwé, podlé wůle tobě dobře ljbezné, před wěky tebau wkožené:

7. Což z ſkowa twého známe, deg ať twau wůli na zemi koname, s nebeſſany ſe w tom ſrownáme.

*8. O ty genžs nám žiwot dal, a neglép wjs čehoby potřebowal, proſýme by w tom opatrowal:

9. Wyleg twé požehnánj, deg wrody, ſwornoſt, wpokogenj, bez čehož práce geſt daremnj.

10. Newcházeg w ſaud ſwůg s námi, ſyc neoſtogjme, známe to ſami, mnohými ſijženi winami.

11. K nimž ſe ach přiznáwáme, odpuſſtěnj gich pro Kryſta žádáme, gakož y my odpauſſtjwáme.

12. Ať nás zká pokuſſenj, newywozugj z dobrého ſwědomj, deg proti nim ſwaté zmocnénj:

13. W twé toliko pomocy, můžeme swět, těko, ďábka přemocy, z náſi nenj k tomu žádné mocy.

14. Zbawůgž nás wſſeho zkého, ďábka hada ſtarého přechytrého, y Antykryſta Syna geho,

15. Y wſſech odpornoſtj zlých, duchownjch nepřátel, také tělesných, wyſwobozůgž Božſkau mocý z nich.

*16. Amen ſtaň ſe proſýme, naplň w Kryſtu, zač koli ſe modljme, že proň wěčné ſpaſýš, wěrjme:

17. Neboť twé geſt králowſtwj, moc, ſláwa, též y wſſeho swéta Panſtwj, ſpaſenj y wěčné dědictwj:

18. Wſſechs dobrých wěcý

pramen, ó wezmiž nás do twé mikosti ramen, rcemež na to dáwerné, Amen.

(707.)

O. Přissel gest Ježis ku powstan.

OTče nass genž gsy w nebesých, vslyš modlitbu djtek swých, w Krystu zalibených.

2. Poswěť w nás twé swaté gméno, ať gest od nás zwelebeno, skutkem oskaweno.

3. Kralowstwj swé w nás rozmnožug, Duchem a slowem swým zprawug, wjrau nás naplnug.

4. Deg ať twá nebeská wůle, děge se na zemi dole, wstawičné cele.

5. Chléb kazdodennj dnes nám deg, ó Dussi, tělo pečj mého, a pracem pozehneg.

6. A odpusť nám násse wjny, gakož odpaussťujme y my, mjřic se s bližnjmj.

7. Nevwod nás w pokussenj, wssak ssime twogj wywolenj, w Krystu zasnauhenj.

8. Ale wyswobod od zkého, zprost zatracenj wěčného, dáblа vkrutného.

9. Ať gest znamé twé Krakowstwj, moc y sláwa twého Panstwj, nynj y w wěčnosti.

10. Amen rceme s dů wěrnosti, to včinj Bůh z mikosti, w Krystowe hodnosti.

(708.)

Modlitbá Páně w Rymy y wedena, a powyssowána,

D. M. L.

Gako: Trogicy blahostaw.

OTče nás genž w nebi bydljš, nám pak gako djtkám weljš, w zhůru k sobě mjti zřenj, skrz wstawičné modlenj: degž ať neginam patřjme, tjm samého tebe ctjme.

2. Poswěť se swaté twé gméno, aby wssudy welebeno byko prawdy twé včenj, skrz w dobrých skutcých cwičenj: Zhas giž Antykrystowé bkudy, ať prawda twá swjtj wssudy.

3. Přid k nám Pane twé Králowstwj, twá sláwa swětu ať se stkwj, a giž rozptýlj twé slowo, králowstwj Antykrystowo. Swaž Satana ať národy, wic nemáme swými swody.

4. Buď wůle twá wěčný Páne, sám co ty chceš ať se stane, gak w nebi tak y na zemi. Mezy pýchodami wssemi, kračeti deg trpěliwě, mjť se k tobě mlčeliwě.

5. Chléb nás wezdegssj deg nám dnes; pakli co wic přidati chceš, ne k žiwota zbytečnosti, ale k slussné potřebnosti. K prácy posylň, swaté

swaté na nj, wyléwage požehnánj.

6. Y odpuſt nám nášſe winy, zcestné gakékoli činy, aż y kěci a myſſlenj, w nichż kde gaká poblauzenj: tak, gako y my wſſechněm swým, odpauſſtěk ſlibugem bljżnjm.

7. Newwod nás w pokuſſenj, odkudżby mohlo zruſſenj twé swaté wůle pogiti, nám pak sámým ſſkodné býti. Twůg swatý Duch wſſudy nás řeď, po wſſech ceſtách wed y proweď.

8. Wyſwobod nás ode zlého, Duſſi, tělu ſſkodliwého: Owſſem zlostného Satana, těch gichż dopadá katana. Popřeg dobrého ſkončenj, ſſtaſtného z bjd wykročenj.

9. Amen weſele zpjwegme, důwěrně Boha wzýwegme, żádoſti ſrdce naſſeho, ať wpuſtj do ſrdce swého. Amen, Amen wěrný Pane, pro ſlawu twau at ſe ſtane.

(709.)

Gako: Odwrať od nás wěčný.

Otče náſs genż w nebi bydliſs, a nám wſſem ſpolečně weljſs, w bratrſké láſce wżdy státi, tebe ſaměho wzýwati, degż ať tě za Otce mámę, a celým ſrdcem wzýwáme.

2. Poſwěť ſe twé swaté gmě no, rač ſkowa twého ſemeno, w nás wſſech čiſtě zachowati, degż nám swaté obcowati, křiwého wčenj nás zbaw, wſſecky bludné Duſſe wzdraw.

3. Twé Králowſtwj rač přigjti, zde y na nebi w nás býti, Ducha swatého w ſrdce wlj, ať s swými dary w nás bydlj, wſſelikě zloſti dábelſké wchoweg cýrkwe Křeſtianſké.

4. Dáż ſe wżdy twá swatá wůle, gak na nebi, tak zde dále, poſſleſſli kdy na nás żakoſt, deg nám mjti trpělimoſt, dábka y nášſj wůli zkau, zruſs, a dokoneg wůli twau.

5. Degż nám dnes náš wezdegſſj chléb, náſſemu tělu wſſech potřeb, deg nám wſtawičný pokog, odwrať od nás nemoc y bog, zbaw nás kakomſtwj y pěčj, rač nás krmiti swau řečj.

6. Wſſelikě náſſe winny nám odpuſt Otče pro ſebe ſám, gakoż y my odpauſſtjme, což proti ſobě winujme, deg nám w láſce żiwot wéſti, weſpolek břemena nèſti.

7. Newwod nás w pokuſſenj, Skrze dábelſkě ſwedenj, na prawau y lewau ſtranu, buď wżdy při nás s swau obranau, deg wżdy mjti wjru ſylnau, při twém ſlowu neomylnau.

8. Z wſſeho zlého wyſwobod

bod nás, neb zde gest nebezpečný čas, zbaw wěčného zatracenj, a deg nám dobré skončenj, při skončenj bud nás wůdce, poručimeť se w twé ruce.

9. Amen rcemeg giž spokečně, a wěrmeg tomu srdečně, že to dá Bůh bez pochyby, pro swé swatě wěrné sliby, skrz swého mikého Syna, GEzu Krysta Hospodina.

(710.)

Gako: Na Boha spoléhám.

Otče nás nebeský, slyss nás twůg lid zemský, k tobě se přiznawame, že gsme djtky twé, zname, ó nepohrzeg twými, djtkami přemilými.

2. Kaupi Syna twého přigmi, a pro něho, deg ať twé slawné gmeno, w nás wssech gest poswěceno, modlářstwj zapud od nás, nyni y potomni čas.

3. Wzděkeg twé Kralowstwj, ať bábek tyranstwj w Cyrkwj twé neprowodj, a bludum newwodj, degž ať slowo twé mame, tě swobodně wzywame.

4. Wůli twau plnitj, a wssecko činitj, deg gak se libi tobě, nechť nestyskame sobě, když nás sobě skussugess, a kjžem nawssteěwugess.

5. Chlébem twým nebeským, krm nás tež y zemským, wssech potřeb nam wdělug, pokogem wzactným darůg, mor hlad y walku zapud, swornost a kásku w nás wzbud.

6. Hřichů nezpomineg, pokuty promigeg, wyust od hněwu swého, degž ať i přikkadu twého, bližnimu tež činjme, a winy odpaussťme.

7. Pokussenj skodnych, spasenj odpornych, o nerač přepaussťetj na nás a dopaussťetj, pro ně se kdy pohnautj, a v wjře klesnautj.

8. Zbaw nás wsseho zkého, dussj skodliwého, ať w Bogi osstogime, nad dábkem swjtězyme, a dosahnem dědictwj, w twém nebeském Králowstwj.

9. Kdež tobě čest chwála, kteraž se wždy dáka, od nás tež bude ditj, neb my twau moc chwálitj, po wssecken čas budeme, když do nebe přigdeme.

10. Amen ať se stane, mikostiwy Pane, začkoliw tě žadame, wyskyss nás, těť wzywame, a degž nam s Krystem Pánem, nebeskau čistj, Amen.

(711.)

Modlitba Salomaunowa za Maudrost.

z 1. Král. 3/15. sq. a Maudr. 9.

Otců mých Boże, mikosrdenstwj, genžs k čkowěku, swému tworu dokázak, zwýsse ho nad wssecky skawné twory, nad wssjm tjms panowati gemu kázak, swět aby maudře zprawowak a swatě, sand w upřjmnosti konage a w prawdě.

2. Deg maudrost Pane mně skauhu twému, tu kteraž twým gest trůnům přisedjcý, i skuh nezamjteg

zamjteg mne swého domu! nebť sem gá syn dèwky twé, člowèk mdlicý, w této mkadosti wèku kratičkého, a chatrny k srozumènj saudu twého.

3. An syc byl kdo byl y dokonalý, ze wssech lidj, twá bykaliby maudrost, nepracugjc s nim, se wssjm tim maly prospěch brakby, wssecko bez toho marnost. Tys mne za Sprawce zwolil lidu swému, tak autkého, předstawiw mne sám gemu.

(4. Chrám slawný wzděkati na hoře swé, mnès poručil w městě obydlj twého, též y Oltář; dle podobnosti tě, gjžs byl dáwno ukázal djla swého, tam Pane Mogjjssowi na počátku, mustru swého gemu podage stánku.)

5. Maudrost pak, Pane welikỳ, s tebau gest, sama wssech twých powědoma skutkù, přitomna gsauc, kdyžs stwořil swět sebau, nepromènnè dlé wěčnych swých wsudkù: tak sama wj což tobě ljbezného, a w twých též přikázanjch co přjmého.

6. Tau z swatého nebe Pane sessli, tak aby semnau pracowatka sstastnè! z trùnu welebnosti sám gj possli, ažbych wssecko činiti wměl snažně, gak co ty kde sám libowati ráčjss, wssechnèm nám ty poraditi sám ráčjš.

7. Twá maudrost sama wssemu rozumj, a mne w pracech mých powede vpatrnè: Cestami gistými, tak gakž vmj, ažby wssecko wykonako se slawnè. Tak sstetè gá wssudy sprawedliwè saudu, tweg, o Pane, stolice hoden budu.

8. Kdožby z nás lidj znak wůli Božj? neb se domyslik toho co chce Bůh sám? gakkoli kdy myssljenj rozmnožj, nic, nic předce nebude, leč až on nám dá Ducha; bjdná gsau přemyssljowánj, dùmystů nassich oprawdu s nic nenj.

9. Nebť násse těko porussitedlnè, obtěžuge swými břemeny Dussi: Mysli staroststmi mnohými plnè, byt zemský tkáčj doků, wjc než slussj. An sotwa můžem wědèt co na zemi: kdož pak wystihne to wsse, co gest w nebi?

10. O twé pak wůli kdoby co wědèl? kdyžby gi nám twá nezgewila maudrost? neb přeswatý twůg Duch nám nepowědèl? Oňž patřjme k tobě Boże! na wýsost! k naprawenj cest na zemi bydljcých, a twé wůli wyrozumjwagjcých.

(712.)

Matth. 7, 7-11.

Gako: Když gsme w negwětss.

PAn nas nabjzy k modlenj, a wůle w tom swe neměni, braze, kdož wěrie modli se, o co prosy, to odnese.

2. On nas k Otcy potahuge, a cestu nám ukazuge, přege nám statku wěčného, wj, co chce dat Otec gehо.

3. Dj: modlte se wečer, rano, co chcete, bude wám dano,

modlte se gen w wjře čistě, Bůh wás wslyssi zagiste.

4. Tlučte gen na srdce geho, on widi a zná každeho, takť wám otewře swůg pokład, ouť darmo dáwá, a wssem rad.

5. Kdo gen rad prosy, dostáwá, w tomť zaleži Bożj slawa, kdo při něm hleda, nagduge, y to co sám nemérkuge.

6. Krystus gest Cesta y Dwerě, kdo tlučě, tomu otewře, pokora káśky dochazy, sprosty wždy před něg přichazy.

7. Ale syc narod lidśky zky gest, ta mu předce zustawa čest, że každy přege ditkám swým, a dawá dobre prosycym.

8. Sśidjli kdo syna swého, kdy žádá pokrm od něho? zdaż mu kámen misto chleba poda, kdy mu gest potřeba?

9. Zdaż kdo tak twrde srdce má, że ditěti hada podá, kdy od něho ryby žádá, zdaż mu, o co prosy, neda?

10. Powažtež gen, wy omylni, gakż ste od Boha rozdilni, často y Boha nezuáte, a předce date co mate.

11. Kdyż tehdy Boha prosyte, o němż że dobry gest wjte, y gakż by wam to odepřel, což by wám potřebne widěl?

12. Wssak wám co myšśiho dáwá, y králoświ swého prawa, y slawu swého synowstwj: o nechť se wjra w prosbach stkwj!

13. Kryste deg nam Ducha swého, ať wssem sljbům slowa twého wěřjc, stale se modljme, a gako ty *strażně bdjme. Am.

*Luk. 6, 12. 5, 16. 9, 10. 28. Matth. 14, 23. Zid 5, 7.

(713.)

Gako: Mág Otče zplodiž.

Prigmi Pane, prosým, zásti dosti srdce mého, a zawři g. wssecky w twé urodowánj; twá drahá krew žádegž za mikost Otce twého, ať sem w nj zachowán do mého skonánj.

2. Přednášseg mne gemu w přeswaté swé oběti, ty genž w swatyni swé Biskupem wěčným gsy; Zastáweg mne we wssem, měg mne wždy w swé paměti, buď čitedlen mých bjd; přiwěť k wěčné žjssi.

(714.)

Priprawmež se wěrnj k modlenj, k samému Bohu w nebi mégme zřenj, ne we gmenu giném, než Pána Krysta samém, skrz tu obět wezdegssj, Otcy negmilegssj.

2. Warugmež se mnoho-mkuwenj, a pozjwegme Krystowa wčenj, skrowý Spasytele, modlmež se wždycky wěrně, Bohu Otcy wěčnému, ukance w srdcých gemu.

3. Otče náss genž gsy na nebesých, poswěť se gmeno twé, buď wůle twá, gako w nebi, tak w zemi, chleb náss wezdegssj, deg nám dnes.

4. Y odpusť nám násse winy, gakż y my odpaussťjme násym winnjkům, a newwod nás w pokussenj,

kussenj, ale zbaw nás od zlého Amen.

5. O negmilostiwěgssj Otče! slyss modlitbu swého Syna nášs tworče, naplň ge a dez nám, potřeby w nj složené, pro hogné zaslauženj, w Krystu naplněné.

6. Pohledniž na swé wěrné nynj, potřebugicý od tebe spasenj, nerač ovanšstěti, ani zamjtati nás, ale spas z swé mikosti, nebeský Otče nášs.

(715.)

Pobě Jehowah! chcy zpjwati, neb nenj kdoby tobě rownỹ byl; Tobě chcy obět chwály wzdáti, popřegž mi k tomu Ducha swého sýl. Ať to konám we gménu GEjisse, by tobě mohlo w něm to ljbiť se.

2. Táhniž mne Otče k Synu swému, aby mne k tobě zas přitáhl Syn twůg. Degž přebywati Duchu twému we mně, a ujdiť s smyslỹ rozum můg, abych pokoge twého zakusyl, a tebe srdečně chwálil musyl.

3. Popřeg mi Otče tě mikosti, tak bude wzáctné tobě zpjwánj; mau Pjseň wykonám s radosti, též w Duchu a w prawdě mé wzỹwánj. Když Duch twůg srdce mé tak pozdwihne, na stupnjch budu zpjwat Žalmy swé.

4. Neb on mne může sám zastati, s swým newyprawitedlnỹm kánjm, on wraucně pomáhá wolati, posylňugic mne Ducha swědectwjm; že gsem Syn twůg, dědic také s Krystem, také wolám můg Abba! srdcem čistem.

5. Když to pocházý z srdce mého, skrz Ducha twého moc y wnuknutj, wjm, že nemůžeš Otcowského srdce zdržeť, než s welikau chutj wssecky mé prosby bohatě plnjss, neb že gsau podlé wůle twé, to wjš.

6. Co mne Duch twůg wčj wolati, to gest, nebeský Otče, wůle twá; a chceš mi to z mikosti dáti, pro Krysta twého milého Syna: Skrz negž zsem Syn twůg y spoku dědic, a wážjm z mikosti twé, co neywjc.

7. Blaze mně! mám smělé dáuffánj, (neb mně o tom Duch twůg swědectwj dak.) Ať wjm že každé dobré dánj, kteréž sem od tebe

tebe kdy požádal, to dáss, y mnohem wjce včinjss! nad rozum, žádost, wsseho přičinjss.

8. Blaze, prosým we gménu Krysta, genž oroduge před tebau za mne, w něm, w něm gest každá prosba gistá, kterauž od tebe žádám y wjře. Blaze mně, budiž tobě wěčná čest, že mi ta mikost darowána gest, Amen.

(716.)

Gako: O dusse má rozpomeň.

WSSE wssem nam wspomaheg Pane, ať dobře powolanj začneme y wykoname, deg maudrost w pečowanj, negsyli ty kaskawy, daremne gsau wsse sprawy. We wssem nam wspomaheg Pane, ať se wssecko dobře stane.

2. Wssudy nam wspomaheg Pane, w každeg nassi přihodě, rozboř pekko, kdy powstane twemu stadcy ke skodě, popřeg Křestanstwu sweho pokoge mikostneho, we wssem nam 2c.

3. Wždycky nam wspomaheg Pane, y w nebezpečne wěcy; nech y mas wsse zkepstane, tak nas měg na swé peči, žeby kržž twůg každému, wždycky služil k dobremu, we wssem nam 2c.

4. W nemocech wspomaheg Pane, w čas nasseho kaučenj, ať spasytedlně skoname, pro twé těžke mučenj, bychom se w rag dostali, a tobě čest wzdawali, we wssem nam 2c.

5. W prácech wspomaheg o Pane, gakož w tebe dauffame, deg wjtězstwj nas Hegtmane, ať muk zlych nemjwame, GEzu ruka twa sylna, nechť gest k pomocy pilna, bychom po skončenem bogi, wěčně bydleli w pokogi.

(717).

Gak. Sšel přez potok Cedron.

WZhlednjž na mne Krali slawy, teď se před tebau klanjm, a gak ditě hledagic tě, chodjm za tebau s klánjm, degž, ach deg mi se nalezti, ač gsem plny nečesti.

2. Prosým Pane, wzhlednjž na mne, ach spog dussi mau s sebau, gen při tobě, žádám sobě byť, gak snaubeny s tebau, degž, ach degž

degž se mne bjdnemu gen nalezti w té době.

3. Pane! nic sobě nežádám, gen twé lásky swobodné, giž vdiljš, komu račjš, ač nas widjš nehodne, o degž mi se gen nalezti, w tomť budu mit wsse dobre.

4. GEzu! radostne Skunečko, Beranku bez posskwrny, ma dusse zde hledá tebe, o můg Ženichu wěrny, o degž mi se gen nalezti, tebe hledám mizerny.

5. Skys gak truchle a tesklive me přesmutne wolánj; musy, musy tě pohnauti me pokorne wzdychánj, o degž mi se gen nalezti, to gen gest me žadánj.

6. Swětska marnost, hřjssna žadost, bohatstwj, čest y radost, gen těžkosti mých wnitřnosti gsau, w nichž gest wěčna žádost, o degž mi se gen nalezti, budu wěčně mjti dost.

(718.)

Ne každy, genž se modli, wyslyssan bude.

Jan. 9, 31. Jak. 4, 3.

G. Tobě Jehowah chcy zpsw.

Kdož gest hoden se bližiti k Bohu, swětku nezměnitedlnemu? chceli to wssetečnjk činiti, ta wssetečnost zdařili se gemu? nesmjť hřjssnik před Swatost přigiti, gen čistotny k ni můž přistaupiti.

Jzaj. 33, 14 16. 22. 24.

2. Člowěk na zpět padnauť konečně musy, pro slawau té welebnosti, když zhřessic předce k ni wssetečně, gak gest, chce přigit s tau ohawnosti; Oni nenj hoden daru žadného, nedostatek, klatba, toť gest geho.

3. Wssak, co gemu může zbraniti, by newssel do Otcowě swatyně, co neda w Bohu rozkoš mjti, a čjm chlauba geho před nim hyne: to w Krystu tomu giž gest odgate, genž w wjře oblekl geg, Raucho swate.

Jzaj. 61, 10.

4. Toť gest ten, genž nas s Bohem smiřik, swau wlastnj drahau obětnau krwj, a nám geho mikost zaslaužik, spusobic nam w něm dobre negwyssj: protož se w něm můžem osměliti, w swatyni k Bohu bez bazně gjti.

5. Branu k nebi giž otewřenau mame, cesta k němu zpusobena, krwj rukog-

mě

mě wycezenau, když byla naň neprawost wzložena: gen přistupme, giž zeď gest zkažena, milost Božj nam gest předstawena.

6. On sam gest ssek k Bohu nassemu, kdež nas gak nass Prostřednjk zastawa, hle, gakť gest nakloněn k nassemu wpěnj, co prosýme nám dáwá: zbožj, genž on má pro nas při sobě, nemůž byť wyslowено w te době.

7. Giž mne nic nemuž přestrassiti, můg hřich mne giž teg nepředěssuge, w wjře se rad chcy přibližiti, kteraž wemne Abba! wywoluge: giž wjm, když prosym w Krystowem gmenu, že ma prosba gest přigemna gemu.

8. Páne, ač mne tak se modliti, nebť to twého Ducha dar mikosti: nedeg ginač před se přigjti, než mage Syna twého w wnitřnosti: Wyswobod mne odemne sameho, ať mi Kryštus wsse gest, a Duch geho.

9. Geho gmeno mi rač wepsati w srdce, geho djlo nech wemne gest; w něm mne ty musýš mikowati, bez něho gen mám ohawnost, nečest, když gen s nim gdu, přigimas mne w dům twůg, bez něho mne zahanbjš, Boże můg!

10. Naplniž wnitřnost srdce mého, když w Kryštu wznassjm k tobě wmysl swůg; sessli mi sem z plnosti geho, co může k tobě obracek běh můg: kdež wěčně zpjwagj Hallelujah, tobě y Beránkowi gkoria! Amen.

II. O duchownjm Bdènj.

(719.)

Gako: Dobrořečmež nynj.

ACh gak mnohau starost, má každý Křesťan mjti, gak snažně a stále, má s bděnjm se modliti, s bázni a s třesenjm spasenj konati, neb před saudem Božjm těžko bude státi.

2. Satanáš obchážj, hledá kohoby sezrak, též wěcmi twárnými, o korunu okkamak, swět rozhněwanj gsa, meč swůg na nás stro-

gj,

gi, ano krew y tělo wywodj nás k bogi.

3. O! gak často člowěk, z newědomosti blaudj. Bůh rownně mysslenj, gak skutek za hřich saudj: prassywá owecka giné také kazy, kdo stogj, nechi hledj, ať ho hřich nestrazy.

4. Bůh žádá, bychom my, gako on, swatě žili, ne z častky, než cele, gemu oddáni byli; On zahanbuge ty, genž sebau se chlubj, též mnohé, genž děgj: Pane, Pane! zhubj.

5. Paklíby též wěrný odwrátil se od ctnosti, nikoli newegde do wěčného Králowstwj. Každěho kdož nečinj wůli Pána swého, byť by gi znal, dogde trestánj mnohého. Ezech. 18, 23. 24. 31.

6. Hřich geden wssecky měl k zatracenj přiwésti, protož Krystus musyl za nás pokutu nésti. Kdo gedenkrát zrussil smlauwu křtu swatého, gest křiwopřisežnjk, zapřew Pána swého.

7. O! gak přetěžká wěc, gen Dussi swau spasyti, kdo wjc na sebe wzal, musy mu tižeg býti; čjm wětssj auřad kdo, neb wjce darů má, gistotně wětssj též počet z toho wydá.

8. Prwnj swětssij lidé skrz potopu zhynuli, osm gich genom byko, genž sprawedliwj slauli; Sodoma s sausedy, deset gich nemě ka; Wzitek přinássj čtwrtý djl semena.

9. Do země Kanaan máko se gich dostalo; z dwanácti, Gidásse zatracenj potkalo. Desatý děkuge, že ho Pán očistil; A mezy Pannami gest welikým rozdjl.

10. Přjchod Páně k saudu, mnohé w náhle přikwáčj. Co blesk od wychodu, k západu brzo wkráčj. Neprigde z newěrných žádný do radosti; we wssech těch měst domjch zatracenců dosti.

11. O! Boże! pomoz mi na to wždy wzpomjnati, abych se mohl twé sprawedlnosti báti; bych mohl wgjti saudu přehrozného! a přigjti k tobě; wyslyss mne bjdného.

12. Ziwl sem sye w wjře, w lásce

w lásce také w nadĕgi, ty mikost podáwáss, wssem, genž gi mjti chtĕgj; wjm také gistotně, že mne ty mikugess, wssak žádám, kýž se též nad wssemi smikugess!

13. Deg bázeň swau Pane, do srdce wssechněch lidj! deg wssechněm pokánj, ať ge Duch twůg sám řjdj. Wzdal od wssechněch lenost, záwist, lehkomyslnost, zatwrdilost, chlipnost, pokrytstwj, hněw y zkost.

14. Co gest proti tobĕ, deg to Pane přemocy, králowstwj dáblowo zruss, se wssj geho mocý. Pomoz samých sebe, s žádostmi zapřjti, bdjti, modliti se, a zkému wgjti.

15. Deg w bogi a křjžj, potĕssenj a sýkv, zdržůg w bedliwosti, ó GEžissi! přemilý. Nawč w bázni swaté, před sebau choditi, a potom twé skáwy rač dáti wžiti.

(720.)

Gako: Probuď se/procyť se.

GA bidny, a hřjssny, čerwik zemsky, wyhnanec ragsky, twé wssak stwořenj: Přicházym k tobĕ, o Boże w meg modlobĕ, newymkauwat, nez žalowák, me nakázenj.

2. Ach newjm, nevmjm, co mam tobĕ w meg tĕjobĕ, negprw předsjrát? Gen w mem modlenj, nechi překážky nenj, za to žádam, ty genžs můg Pán, nerač se skrywák.

3. Neb dábel, po padu, Adamowem, w hřjch nas sobĕ, na skrz podmanik, tak že nic z sebe, dobreho bez tebe, ni mysliti, ni činiti, nemužem, ranik.

4. Sam ten wrah, z nebe spadk, pro swau pychu, podnĕt k hřjchu, do pekla wpadk, a předce nynj, myslidem čjni, k zkemu schopnau, a otupnau, w dobrem napořad.

5. A w swĕtĕ, po sobĕ, ma hokomky, swé otroky, genž nuti k zkému, chytre nastroge, mnohotwarne kroge, oplzkosti, towarystwj zka, k sskodĕ ctnemu.

6. Radcem mym, proti kstem těm rač byti, mné popřiti, z nebe pomocy, neb odepřjti, nemohu wgjti, zawede-

zawedenj tomu nynj, z swé wlastni mocy.

7. Gsy ty Bůh, genž neduh můg vzdrawik, mužess zbawik, mne pohanènj, protož ó powstaň, mne bjdnèho zastaň, poctiwosti mé z mikosti, přid k ochranènj.

8. Ay sobě k ozdobě, na skrz za chram, gakž swědčjš sam, tys mne poswětik, an y Duch Božj, nebesk to zbo:j, měsska we mne, přispěgž by mne w dobrem potwrdik.

9. Neb na tě spustim se, wsse me činy, y myssleni, ať gsau k slawě twé; bud sam wudcem mým, a ochraňcém pilnym, vč twé Cestě, tak wždy gesstě plň mi sliby swé.

10. Ey ty mne, můg Boże, sam posylňug, a vtwrzug, w pobožnosti mé; vgik mi pomoz, z hanby swětské wymož, srdce čiste deg, w vmysle dobrem mne rozmož.

11. Ke cti twé zdržug mne, gak w mkadosti, tak w starosti, nechť skužim tobě, tak mné sobě střež, gako mjti mne chces, gak v. myssl mam, nechť wsse konam, po wůli tobě

12. Pane můg, když sem twůg, řid me kroky, wssecky roky, hodiny, tydne, když pak twá wůle, vkroč bjdy cyle, pogmi k sobě w slawu, w nebe, z strastj tě bjdne.

(721.)

GEzu Žiwote přemiký, genž Beránek Božj gsy, a zjsmás swěta hřjchy, oddáwám se ze wssj sýky :,: Tobě choti, Messyássi, neb gsem gá newěsta twá, na wěky zasnaubená, nic :,: :,: nic nezrussj láský nassj. Sstastnj, sstastnj, sstastnj gsau :,: Ti, genž k Beránkowé wečeři swadby powolánj gsau. :,:

2. Degž mi to smělost mjti, w tom mém Křestanském Běhu, abych gen měl chlaubu tau, že mne nemůž odstrassiti :,: nijádný křjž, ni vzkosti, od té lásky, kterauž gsem swázán s tebau GEžissem, niž, :,: :,: přemáhám wsse žádosti. Sstastnj, sstastnj, sstastni gsau :,: Ti, genž ꝛc.

3. Nechť se skrz twau miłost stane, ať mám dosti oleje, degž ať swjce wjry mé swjtiť we mně nepřestane. :,: Nechť lampa gest ozdobena, bděnjm, též y modlitbau, ať zahánj nocnj tmu swau :,: :,: swau gasnaucj rozswjcená. Sstastnj, &c.

4. Degž ať očj obtjžene negsau duchownjm spánjm, nýbrž Ducha wnukánjm, nechť gsau w bděnj nalezene, :,: a s žádostj čekagicý, slyssel ten Angelskỳ hlas, gimžto zawolá na nás: Ey! :,: :,: Ey! Ženich k wám se blížjcý! Sstastnj &c.

5. O degž mi tobě w stržjc gjti, když ty také mně w stržjc gdeš, ať mne tam k sobě pogmeš, kdež tě mám wěcně patřiti, :,: GEzu! rač mne obnowiti, abych při twé wečeři, w twých wywolených zběři, mohl :,: :,: mohl se s tebau wtěssiti. :,: Sstastnj, sstastnj, sstastnj gsau :,: Ti, genž k Beránkowé wečeři swadby powoláni gsau. :,:

(722.)

G. Bogúg kážnè/ když tè Božj.

TDo se domnjwá, že stogi, bys ne padl, střež se pilně: neb pokussitel s swau zbrogi z kussuge wssech rozdilně.

2. Bezpečnost mnohých sklamala, ospanliwost gest strassna; kohožby ta přemáhala, tohoť wěc gest nesstastna.

3. Chcešli w nj dkauho trwati, slyš! co tě pokkati můž: nečest, bjda tě podchwáti, gak sylný wogensky muž.

4. Fakessna swoboda gest ged, kteryžto we dně hubj; chcešli žiw býk, necheg gi hned, prwe nežli tě zhubj.

5. Když se do Lůna wkládá Symson krásné Deliky; když mu neglep howěť hledá, k zahynautj se chylj.

6. Když Petr z nemjrné směkosti, s Krystem chtěl na smrt gjti, zapomenauc bdjť s pilnosti, hořce musyl kwjliti.

7. Když y hned duch gest hotowy, wssak gest tělo nemocné; gesliže sy ospanliwý, wpadneš w bjdnosti nocné.

8. Nas nepřjtel stogi w zbrogi připraweny, nedřjme;

me; my pak chceme spáť w pokogi? o nedobře strogjme!

9. Blaze tomu, kdo s třesenjm a s bázni chce spasen býť, bezpečny gest před bauřenjm, genž ospalce má zhubiť.

10. Blaze tomu, kdo bdj stále, zde na tě vzké cestě, tenť zagistě stogi směle wssudy na každem mjstě.

11. Blaze tomu, kdo bedra swé wzdy prawdau přepasuge, swětlo pak drži swé w ruce, genž srdce oswěcuge.

12. Blaze tomu kdo za w času lampu swau naplňuge, ten, když Ženich prodlj hlasu, dussi wyswobozuge.

13. O ty strážce wssech djtek swých! genž nedřjmeš a nespjš: degž ať přemáhám w sylách twých sen, když mne napadá spjš.

14. Nedeg mi bezpečným byti; bazeň twá nech mne chránj: rač sám z lásky wlewiti břjme wssech pokussenj.

15. Rač sám smysly probuditi, ať w bedliwosti stogi, tak, kdy budu mjť odgjti, bděgic wsnu w pokogi.

(723.)

Přihotow se Duchu mûg, bdj, wzdycheg a modl se, aby brzo zlý čas twûg nepadl na tě, kteř se, nebo gest dábka lest, na pobožné přjssla, aby gich podessla.

2. Procyť, ale gak slussj, ze sna twých zlých skutkû, nebo ten kdo spj, musý trpěť w pekle muku, a bjda, y smrt twá, přigde přileno=sti, na tebe w rychlosti.

3. Procyť aby GEzjš twûg, tebe mohl oswjtiť, a známosti rozum twûg, prawau též naplniť, neb Bůh chce dary swé genom dáti bdjcým, a po njch dychtjcým.

4. Bdj aby tě dábka zlost spjcýho neshlédka, nebo hrozná gest chytrost, která by tě swedla, a wiz to, že často dábel těch skussuge, kterychž Bůh miluge.

5. Bdj aby tě též swět zly chytře nepřemáhal, ani když se okrassli, k sobě potahowal, bûd bedliw, a stříz-

zliw, ať brátrstwj swěta, w tebe se newpléta.

6. Bdj též y sám nad sebau, nad swým hřjssným tělem, by nebylo s swau sýkau, Bohu nepřjtelem, neb dosti w něm zkosti leží w každé době, kstiwě kráčj sobě.

7. Modl se též každau chwjli, při twým wěrným bdění, aby sám Pán Bůh milý byl twé posylnění, a sám tě, wyplete z swazků ospalosti, y wssi leniwosti.

8. Ano Bůh chce, abys ty wždy od něho žádal, když chceš aby swě dary, hogně na tě skládal, kdo žiti, a mjti chceš, od Boha žádeg, a modlitby přideg.

9. Dobrá to gest hodina, kterau w swětě máme, když Boha skrze Syna geho wždy wzýwáme, a on chce dary swé hognē nám podati, kdo gen chce wolati.

10. Protož každého času, bděgjc prosme Boha, poněwadž w swěta kwásu pokussenj mnohá, a ten čas, bljzko nás, když Bůh přigde k saudu, ať nepřigdem w bjdu.

(724.)

Procyite zhnili Křestiané! wězte, že Božj dobrotau, zhřjchů, w nichž spite gak pohané, probuzeni gste k žiwotu, wygděte z temnosti spisse, posslysste hlasu GEžisse: bděte!

2. Bděte, neb hřjchů temnosti wstupugj swětku tomu, genž Bůh w srdcy z pauhé milosti, zažžek narodu lidskemu: obcůgte w tom blesku Páně, ginác negste Křestianě, bděte!

3. Bděte, neb ačť duch gest chtiwy, předce těla mdla bywagj, a protož Křestiané prawdiwi s tělem se wždy potykagj; degte se, dusse! pohnauti, konegte ducha wnuknutj. Bděte!

4. Bděte, neb se wsyluge dábel, kstj was podwest stale, genž lidi w swau syt wwozuge, wěda, že swět giž na male. Wemte sy pawezu wjry, bogůgte mužsky bez miry, Bděte!

5. Bděte, než se smrt až prawě k hrdlu wassemu přibljži; wssak widjte gak ona zdrawe y chude pod zemi hřjži:

hřjji: smrti hodiny newjte, protož, o Křestiané bděte! bděte!

6. Bděte, by byko hotowo srdce wassi na saudny den, genž giž, gakž swědči Božj slowo, nenj od nas daleko wen, snad gesstě dnes, prudko dosti! přigde prwni den wěčnosti; bděte!

7. Bděte, Pán GEžjs dj: bděte! poslauchnětež geho hlasu, y proč sobě tak ztěžugete? ey obraťte se za wčasu: Powážte, co wám k dobremu, take, že Bůh dj každěmu: bděte! Amen.

III. O duchownjm Bogi a Wjtězstwj slawném.

(725.)

AŽ dokawadž mne tak trápjte zká myssleni, mne bičugic? kolikrat mne před saud stawjte, wkrutně na mne žalugic? O mrzký hřjch! pro tě kwiljm, ach! gak mi trpko gest plakati, za sladkost, gjžs mi dal wžiti, trápjš mne s mnohým nássyljm!

2. Pad můg mi stogi před očima, dluh s hańbu mne obkličuge: Wymkuwánj zde mjsta nemá, gen sjkowým listem sluge, nemuž přikryti nahotu: k tomu Bůh ten negwyššj saudce, před kterýmž y nebeské swjce negsau čisté, zná mne z gruntu.

3. Pekko mi giž plamenem hrozý, rozkosse me gen gako sen před gasným swětlem prawdy mizý, suchý strom čekam na oheň. Kam se giž obrátjm smutný? kdybych mohl rannj křidla dostat', k letěnj do hor, a tam obstat, než y tam negsem bezpečny.

4. Pohleďtež, nessťastnj hřjssnicy! přegicý hřjchů mrzkosti, gak ten čerw gest požjragicý, genž se kryge w zké žádosti: Nepřegte mu wjc té mocy! pospěsste! k GEžjssi se měgte, wy pak zkostnj, mne se nesmégte, netěsste se z mé nemocy.

5. Spasyteli! padám k nohám twým, ach obmeg

mne z mých mrzkosti, neb když gen rány twé líbat smjm, předce y množstwj mých zkosti, ačkoli gsau tak červené, musegi býť nád snjh bjlegssj. Ach zawgmi se sám mé dussi, wssak sy wždy přigjmal hřjssné.

6. Gesstě se nacházy w ranách twých místo pro mne obtižneho, kdyžs spokogil srdce tak mnohých, vzdraw y mne ztraweneho. Wjm, že mi budeš milostiw! Protož o GEzu! gako wěřjm, pusť mne do ran, k njm se důwěřjm, gistě toho sem žádostiw.

7. Degž mi Ducha twého přjmého, GEjssi! ať se nekrátjm: Wypaudiž wsse ze srdce mého, co se nelibj twým očim, ach popřegž opatrnosti, bych celý čas žiwota mého, warugic se od wsseho zkeho, vtjkal wssj bezpečnosti.

8. Degž ať wjce než hadů litých, vtjkám přilezitosti, které mne do hřjchů smrdutych opět hledagj wésti! wwod mi často w mysl smkauwu, gjž sem nynj včinil s tebau: kdy s hřjchem bogugi, buď semnau, rač sylíti twého slauhu.

9. Předstawůg ku powažowánj, když se hřjchy pohybugj, že sem s tebau wkřižowany, tak se bauře spokogugj: tak mne, o Beranku Božj! nebude moct nic odlučiti od twé lásky, gá pak služiti budu tobě w slávě Božj.

(726.)

Gak. Ach Boże můg/gá skauba

Bogů řádně, když tě Božj milost táhne k pokánj, nechť Duch twůg to břjmě zložj, genž mu dělá stegskánj.

2. Bogůg; neb těsná gest brána, wzká Cesta k Spasenj, druhá sjroká nazwaná, wede wssech k zatracenj.

3. Až do posledniho dchnutj, wgiti w žiwot se snažůg, dábla, genž ke zlému nutj, wždy zmužile potlačůg.

4. Bogůg k zrůstu w horliwosti, ať tě prwnj láska twá, odtáhne od wssech marnosti, neplatjť pokowičná.

5. Bogůg s modlitbau wolage, a w tom také setrweg, nad

nad časem sy nestýskage, překázeti sy nedeg.

6. Když gsy tu Perku vchwátil, nemysl že gsy wssecko zlé, skrz to giž cele potkačil, njmž nám dábel skodit chce.

7. Snaž se s bázni o spasenj, bys se mohl w něm nalezť, neb pokudž gsy zde na zemi, wždycky nebezpečno gest.

8. Měg korunu swau w gistotě, drž se toho co giž más, trweg stále w ctném žiwotě, pádem spět wssecko zmrhás.

9. Zbraňůg Očim swým patřiti na té swětské marnosti, chtěg se zbranj opatřiti, wjkeg bezpečnosti.

10. Nedeg wůle tělu swému, žádost swau na wzdě měg, dássli chtiwý pokrm gemu, ztratjš mikost hned: to zneg.

11. Swoboda těla nad mjru, dobré mrtwj, zlé sylj, w sedcy kazý wsseckau wjru, nechává gen strom shniký.

12. Wěrnost prawá newstává, s hřjchem stále boguge, wětru se točit nedává, válčj až tryumffuge.

13. Wěrnost následuge Krysta, a nevmdlewá w bděnj, rozkossem nedává mjsta, aniž žádá dobrých dnj.

14. Wěrnost prawá bywá w pláči; co bláznjš? říká smjchu: neb, gak Bůh přigjti ráčj, genom pláč bude z hřjchu.

15. Wěrnost prawá se wzdaluge hýmotu tohoto swěta, swůg pokład w nebi miluge, protož též tam srdce má.

16. O bogownjcy to znegte, walčte mužně, bogic se; k zrůstu wždy wjc pospjchegte, až tam w nebe přigdete.

17. Myslte w každém okamženj, snad cýl můg gest we dwéřjch, oleg, gestli ho dost nenj, přiljwegte do lamp swých.

18. Zdaž wssecken swět w zlém neleží? zdaž nehořj Sodoma? Dusse, o twůg žiwot běží, pospjchegž, kdo o nj dbá.

19. Pospěš, chcessli být zachowán, a gezeru wgiti, zawrž, w co gsy byl zakowán,

wán, běž, běž co gelen z sytj

20. Vtěč z rukú swětu zkému, do Seǧoru*tichého, běž, ať dogdeš k cýli swému, zawrž co gest hřjssného.

*1 Mogž 19, 20. 30.

21. Nechť tě wssecko marné mrzý, proklatého se wzdalúg. Duch twúg nechǧ gen s Bohem držj, co nečisté potkačúg.

22. Počiteg dne y hodiny, až se Ženich wkáže, přemoha zkého přičiny, zastkwj wěčnosti záře.

23. Pospěš w střjc gemu běžeti, reyž, hotow gsem, swětlo mé, stánek swúg w hrob dáti nésti, mne sytj co gest wěčné.

(727.)

Nadège pobožných / práce a modliteb ustawičných potřebuge.

Wože múg dárce dobrého, vslyš mne w swěté sauženého, shlédna mikostiwé z nebe, nakloň ucha, prosým tebe, a smilúg se, těsnau bránau degž gjti wždy před se.

2. Ty znáš čeho potřebuge, dusse má pokud zde putuge: vtwrzúgž gi w včasnosti, vdělené giž milosti, miluý Pane, ať se k tobě sstastně wždy dostane.

3. Račiž ty mne posylniti, nad zlým ať bych mohl swjtězyti: vstawiž mne w té naděgi, pomoz ať wěrně pracugi, nedliž Pane, podkož ruku, ať mdlý nevpadne.

4. Sylnýť gest bog bogowati, bez tebe nelze odkati, nebudeliť pomocy twé, tudižť stratjm oděnj swé, giž nemesskeg, w tobě daufám, ty přemocy nedeg.

5. Byť se zlostnjk nezradowal, řka, přemohl sem gakž sem bogował. Nechť gest tobě Boże chwála, od twého stwořenj dána, milostiwý vtěš duch múg tebe žádostiwý.

6. Přispoř wjry a swědomj, ať ge chowám, degž to vměnj, z mnohých darú zwlásstnj ten dar, bych se swědomjm zprawował, v wúli twé, prácy weda w nj chwjle wsseliké.

7. Vmjš pracné vtěssiti, nedbalé pro hřjch zarmautiti, dokudž ty dáwáš horliwost, a w nj chtiwau pra-

čowitost

cowitost, snadnoť bywá, potom se w těžkau cnost proměnjwá. Jan.15,4-8.

8. Genž těssiš truchlé w žalosti, kteřjž magi hořjcy w nenáwisti, proň sobě smutně stýskagj, tebe za pomoc žádagj, wždycky sy ten, kterýž smutné těssj na každý den.

9. Načjž y mne utěssiti, zbědowaného wyprostiti: Wssaks ty mne sám přitrhl k sobě, gá tě zwolil, abych tobě mohl skaužiti, tělo nedá twé wůle činiti.

10. Gák w nenáwisti mám to zlé, ty znáš, než žemé srdce gest mdlé. Newaž tedy toho těžce, tělo činj což Duch nechce: Y toť dar twůg, aby zlému nepowolil duch můg.

11. Bože můg, Bože sýlo má, degž ať mé srdce twau pomoc zná, ustawůgž ge w swaté ctnosti, ať přemáhám wssecky zlosti, w tobě Pane, čisté swědomj ať mi zůstane.

* 12. Skussiť každému raditi, nezkussenému powědjti; Newseg žádný w swém wmění, s bázni koneg swé spasenj, gakžs uwěřil, sseť wssudy pilně což Bůh wyměřil. Ger.9,23.24.12.

13. Totoť gest wmění prawé, komu Bůh dá swědomj zdrawé, wmětž se gim zprawowati, gakť kde welj co dělati, tak čiň wssecko, dobře bude byť pak bylo těžko. Řim.8,9.13.14.

14. Wždyckyť gest při wssem potřebné, swědomj Bohem zřjzené ctně, cožkoli chceš před se wzýti, bránj, nedá zle činiti, y w negmenssim, w srdcy, w skowu y w skutku zewnitřnjm.

15. Nestrpjť žádné pošskwrny, gakž oko nemůž snésti mrwy, každau wěc, kteráž gest čistá, zprzniti může nečistá, protož y ty, braň swědomj swého posskwrniti.

16. Wmětž ge pilně chowati, rytjřskyť pomůž bohowati, gdauli pokussenj gaká, potěssenj y hned wnuká: Nepowolůg, braň se, Pán Bůhť pomůž, gen w prawdě stůg.

17. Při wssemť wlastnj wůli lomj, kdož požjwá řádně swědomj, toť w nawěgi wpewňuge, kterážto

nezahanbuge, geſtlik giſté! blaze kdoż má tak ſwědomj čiſté. Jſaj 33, 24. 22.

18. Toť ſamo Boha ſpatřuge, a w prawdě ſe wżdycky raduge, potěſſuge ý w naděgi, wěrnych, kdoż ſtále pracugi, żeť geg wzřj, w nebi ſtawného radoſtně ſpatřj.

* 19. Spomocnjče! mě daufánj, genżs přemohł w každém bogowánj, pomoz y mně přemáhati, a zřjzené bogowáti, abych nepadł, ale koruny witězné doſáhł.

20. Zprawůgż mne ſám do mé ſmrti, Duſſi wezmi k ſobě po ſmrti, čiſtau krwj ſwého boku, wmegż gi zde w tom potoku, ó Bože můg, ať w den ſaudný poznagi że gſem twůg.

21. Boże můg tys naděge má, wſkyš neb tebe chudý żádá, wyſwobozůgż z toho moře, můg gediný Pane Boże, baurliwěť geſt, přiwediż tam kdeż twa ſláwa y čeſt.

(728.)

G. Taktoť wołá ſám Syn Bożj.

OBoże! ty mi zaſljbuges, řka: Kdyż mně aż w ſmrt mikuges, a chces ſe zapjrati, ga tě chcy po te časnoſti k ſobě wzyti do ſwé radoſti, chcy ti korunu dáti.

2. Radť bych gá to chtěł činiti, podle wůle twé choditi, ſtawſſi ſe tobě wěrnym, neb znám Boże! z twé liboſti, gak mně zproſſtuges mých zkoſti, ſrdcem přemikoſrdným.

3. Ach ale to mi překaži, że mne tělo a krew tazi k wyplňowánj zkoſti, że mne tak neſpuſobneho činj, k tomu což dobreho, że gſem w hroznė mrtwoſti.

4. Dábeł ſe też wſyluge, żádoſt w ſrdce me whazuge, k hřjchů wykonawánj, dáwá mnohau přjležitoſt, podſtrkuge wſſelikau zkoſt, wſſecky twé ſkutky hanj.

5. Swět take o to pracuge, zhaubu mau pilně zprawuge, bych gen w geho ſydło wſſeł, čeſt y rozkoš wkazuge, ſtatky, ſláwu, wſſe ſlibuge, ażbych w hřjchů gho přiſſeł.

6. Chcyli někdy co činiti, genż ſe ti může ljbiti, nemohuť to doweſti; dábeł mně y w tom překaži, swět a tělo mně wyrazi, chtic mně od tebe ſweſti.

7. Boże! muſym narjkati, że dobrė wykonawati nemohu gak bych żadał, než hřjchy a mnohe zkoſti, konam s ſrdečnau żádoſti, čehoż ſem ſe nenadał.

8. Pane! rač ſe ſmikowati, a nechtěg mne zamjtati, o degż mi ſmyſł twůg nowy, ať tobě gſauce poſkuſſny, potupugic swět ſakeſſný, k ſlužbě twé gſem hotowy.

9. O degż ať přeſwaty Duch twůg,

twůg gest pomocnik y radce můg, za čas žiwota mého. Neb on sám dobre zprawuge, on y wjře wtwrzuge, o degž mi Ducha twého.

10. Ach zmocňugž mne nemocneho, bych wtwrzen skrze něho, w prawem čistem wěnj, sprostě wěřik slowu twému, bych se dábku sfalessnemu, nikdy ne dał w mámenj.

11. Degž křestianske powinnosti, wždycky činik s ochotnosti, bych nevpadk w leniwost, než skrze moc slowa twého dossel wžitku mnohého, zaženi wssi bezpečliwost.

12. Deg tež ať w času žalosti wsse snassim s trpělliwosti, magic w tobě naděgi, když pak mi sam skrz těžkosti zprawuges dobreho dosti, ať kržži wraucně přegi.

13. Zwkassk když budu mji wmřiti, rač mi sylu přispořiti, proti hřichu a pekłu, abych w Krysta Pána smrti, mohł odsud radostně gjti, k twému wěčnemu swětku.

14. Když tobě zde wěrny budu, tež blažene odsud wygdu, ay! gistě sem spaseny, neb mi z mikosti daruges, co mi w slowě swém slibuges, korunu bez proměny.

15. Protož tě gessté pokorně prosym, bych ti wždy mohł wěrně až k smrti mé slaužiti. Ach! prosym pro Krysta Pána, nech mi gest ta mikost dánā, chcy tě wěčně chwaliti. Amen.

(729.)

Gak. Přigdiž Tessiteli Ducha Wldiž Boże mé sylné daufánj, a zaženi ode mne zaufánj, rač mne pokussenj zprostiti, kterežby mohło na dussi y tele mně sskoditi.

2. O přidegž swaté trpělliwosti, drž srdce me w swé podanosti, dłauhočekánj těžkost činj, degž ať wjra k tobě nemá sskodného wmenssenj.

3. Hławy swé nepřjtel wždy pozdwihá, a mého pádu kstiwě hledá, y staré hřichy připomjná, kterež sy mi odpustik pro smrt těžkau swého Syna.

4. Wmjtáť mi mé nesetrwánj, také y daremné trápenj: ale gáť w mikosti twé daufám, a tebe wssemohaucý Boże w tom za pomoc žádám.

5. Nebť bez tebe s nic býti nemohu, ale w twé sýle wsse přemohu, twým gá se slibům dowěřugi, že mne wytrhnes z hřisného zkého, nepochybugi.

6. Kázeň swau mikostnau tys zgewował, neb Joba kteréhožs mikował, rozličnés ho trápik zde w tele, dopustiw nań ďábka převkrutného nepřjtele.

7. Aby zde geho trpělliwosti wkázał přjkład y cekosti, muže přjmého, bázliwého, kterýž se přjdrżek wěrně tebe y slowa twého:

8. Ze wssech wěcý tobě dobročečik, a tjm pobožnost swau oswědčik, tak že gméno twé we-

le-

leskawne, skawik, y ctik w protjwenstwjch, z vpřjmnosti swé prawé,

9. Přidegž y mně Pane tě stálosti, miry prawé y vpřjmnosti, abych we wssech pokussenjch swých při tobě stál s dowérnosti, y při spokku wérjcých.

10. Eliáš služebnjk twůg horliwý, Dawid Král přjmý sprawedliwý, w vzkostech gsauc stýskali sobě, a wssak stálj byli we wssech pokussenjch swých pro tě.

11. Ráčils ge w swété opatrowati, skowem swatým potěssowati, diwnaus moc při nich vkazowal, tjm aby mne zemdleného v wjře vtwrzowal.

12. Sstjt včinén sy lidu wérného, meč k slámě wítězstwj prawého, zemdlils Pane moc nepřátelskau, degž ať w tobě šťastně přemohu wssecku zkost dábelskau,

13. Také chytrost y wnukánj geho, gjmžto naskytá mnoho zkého, proti Wiře, Lásce, Nadégi, y dowérnost kazý we mně k Cýrkwi a k službě gegi.

14. Ey Boże můg přispěgž ku pomocy, ať mohu zkostnjka přemocy, obleč mne w pancýř spravedlnosti, abych bogowal rytířsky o korunu slawnosti.

15. Gindeš nadégem w žádném neskládám, než w tobě wssecko swé dobré znám, nezhrdámi služebnau pomocý: ó degž mi gi vžjwati s swau swatau wérných obcý!

16. Neb sy gi Pane proto shromáždil, a na skále Krystu založil, aby w nj bezpečné bydlenj, byko, zde y na wéky Boha prawého chwálenj,

17. Abych gá w tě swaté společnosti, také w Krystowé včastnosti, prospěch y zrůst we wssem dobrém brak, degž pomoc Otce nebeský, bych w tom sstastně setrwal.

(730.)

Geko: Pán Gežiš pokussenj ꝛc.

Vhtěamež my poslauchati, také zpiwati, Pisen o bjdach smutnau, a wssak potřebnau. Plač s bolestj zde smissen, dokudž newygdem, nelze weselu býti, se nermautiti.

2. Neb lidského žiwota, dwoge podstata, Tělo s Duchem spogené, neoprawené, má s sebau bogowánj, rytěrowánj, tak že pokoge mjti, nelze do smrti.

3. Z toho žalost člowéku, gde bogownjku, newj co má činiti, kam se podjti, pro těžká kormaucenj, hrozná trápenj, když tak těžo boguge, Ducha zněžuge.

4. Apostol sobě stýskal, když w tom bogi stál, pro ten Zákon vkrutný, Duchu odporný, kterýmžto břjchu slaujk, nad tjm žalostik, a nesstastným se prawik, smrt w tom oznámik.

5. Po třikrát Pána prosyk, aby ho zprostik Satanássowa ostna, dána mikostná odpowéd, řkauc: mějž dosti, na mé mikosti. Takž w swých mdlobách se chlubik, byk w ctnostech bydlik.

6. Tak

6. Tak wssem kdož gsau Krystowi, Apoſstol prawj, nic nenj k zatracenj, ni to zprzněnj, z Zákona hřícha gdaucý, k zkemu táhnaucý, y nečiſtè myſſlenj, bez powolenj. Řim.8,1. 5,1.

7. Geſt tedy ſtaw Rytjřſký, zde žiwot lidſký, kdož ſtatečnè boguge, ſe poſtawuge, proti myſſlenj zkému, panuge gemu. Nebť Bůh genž myſl náſſi znā, wěrnym ſpomáhá.

8. Myſſlenj nečiſtého, tak zbudeš geho, když gemu mjſta nedáš, giſtě to ſhledáš: muſýš ge wždy mjſſeti, a rozhánèti: ſyc y woda ſtogatá, bywá ſmrdutá.

9. Cytè negprw wnukánj, potom kochánj: geſtliže ſe opozdjš, ſobě wſſkodjš, když dwau čkanků nezkámáš, w třetjm ſe zkkamáš: ale když pak přiwoljš, tu ſe powaljš.

10. Neb hřích má tu powahu, táhne mzdu drahau, začna od nátkonnoſti, gde k ſkutečnoſti, když počátku nezbránjš, hned ſe poranjš: letè z pádu gednoho, hned do druhého.

11. Znameneg dál dúwody, welikè wody, kteráž ſe gen z deſſtowých, krůpěgj nowých, pomaku w gedno ſtékā, zdaž ſe kdo lekā? Wſſak y z těch gdau powodnè, caſto přeſſkodnè.

12. Makáť geſt wěc y pjſku zrnko, a tjžku přjliš malau w ſobě má, tak gakž ſe to zdá: wſſak geſtli gim naplnjš Lodj, to wzřjš, žeť bude potopena, gſauc přetjžena.

13. Skuſſjt opětowati, y znamenati, o zwykkoſti prowazu hřjchů řetězu, čkanek s čkankem ſe wjže, budeť wždy tjže, a když bude dokonán, budeš gjm swázán.

14. Z kteréhožto swázánj, zaſſigkowánj, těkā poruſſeného, tè rmautjcýho, žakoſtnè gde plakánj, také ſyſkánj, a k mikoſti tauženj, o wyproſſtènj.

15. O bkaze bogugjcým, nad zkým kkagjcým, budauť wyſwobozeni, Kryſtem zproſſtèni: ſemena swá metagj, gdauc s pláčem ſegj, ale potom radoſti ſežnau w hognoſti.

16. Pomoz nám Kryſte Králi, bychom pracowali, a s swatými ſtihnauce, zde bogugice, wzali žiwot na wěky, činjce djky, Bohu Otcy y Synu, Duchu ſwatému.

17. O rcemež na to Amen, byť drahý kámen nás před Otcem nezapřel, hroznè neſetřel, před Angeky nás wyznal, také požehnal, ywwedl z swè mikoſti, k wěčnè radoſti. Mat.21,42-44.

(731.)

G. Což můg Buh chce/to se ꝛc.

Člowěče, nedeg myſli swé zležadoſti zwoditi: Nebtè prw do pekla zwede, nežť muſeš pocytiti. Gen wzkoſtj, ſtrachem, ſtraſtj, ſrdce twe naplňuge; a když se zda, žeť rozkoš da, Swědomjť hle! zrañuge.

2. Ach

2. Ach nezapominegž toho! hleď gen na twe řetězy: Ač tě ne wždy nutká mnoho, wssak předce w tobě wězy. Ačť mnoho let korunů, w swatem trunu, zda se gjť zpět, nebud wssak dostaupiš, gjž Bůh wěrtý bezpečnym, ač přestane, wssakť zustane nepřitelem walečnym.

3. Gak mnohož sy gjž, přébidny! na hrdlo twe prowinil? ach proč sy, sam sobě sskodny, pokánj hned nečinil? pospěš a wstaň, do krwawych ran, Gežjsse vtjkati, a na nemoc twau deny noc, s vpěnjm žalowati.

4. Dj: Otče můg, hled na těžkost, na těžkost mé hřjssnosti; ach wem odemne tau vzkost, ach přjgmiž mne z litosti: ga nezdrawy! gakť sem sslaby, žádostem odolati! ach smilúg se, a navč mne, w mocy twé bogowati.

5. Degž ať sem wždy oblečeny w celé oděnj Božj, bych mohl stati posylněny, když se žádosti množj: degž witězyť, hřjchy wězyť, a wssecko wykonati; zbořtemnosti, mocne zlosti, genž mne chtěgi swazati.

6. Včinissli tak, člowěče, tehda se důwěř sylně, že dabel, hřjch, swět vteče, zhanbjš ge neomylně. Tak korunů, w swatem trunu, dostaupiš, gjž Bůh wěrnym, z láský slibil, gakž oblibil; wěř, žeť gest milosrdnym.

(732.)

Gako: Když byl Pán G. ꝛc.

SO mne w tom swětě z saužuge, duchowni gest neřest, genž mne tak welmi zraňuge, že lek nepkatny gest: hřjchů břjmě wždy trápj mne, skryti nepřjtele, zle žádosti, w mé wnitřnosti, chcy mne zkazyť cele.

2. Ne proto, co swět miluge, můg pokog mi znika, před tjm, co gine zsaužuge me srdce vtjka: ne nesstěstj mnau zatřesa, a mne z kormaucuge, neb trpliwost w Bohu plesa, a bolest zmenssuge.

3. Ne newole ani neduh mne wede na zmatek, nebť sto kratně dost gest můg Bůh, wčem mám nedostatek. Bůh wěrny w křji, w radosti, gest můg Přjtel

tel wěčný, me zbožj, když mi wsse swau lsti zjrá swět newděčný.

4. Negwětssj křjž a zsauženj sám mám w swé wnitřnosti, nebť mne trápj bez skončenj wlastni me žádosti, genž mne sobě podmaňugj, w nenadalé chwjli, a w swým manstwj zadržugj, proč me srdce kwilj.

5. Hřjch žiwot můg tak z nisstuge, hřjch mne welmi winj, ano y to wsse zmenssuge, co Bůh na mne činj. Srdce stoná, čwanj koná: gakť sem se od Boha tak oddalik, wjry zbawik! Ach nesstěstj mnoha!

6. Co duch Swaty s welkým bogem we mne zpusobik gest, to gako mhlu swým rozbrogem rozmjta hřjchů lest, činic mne w bogi slabeho, nedá wjtězyti, tak že sylný Ducha tweho nemohu cytiti.

7. Gezu! zdaž mi w mém zsauženj neračjs pomocy? máli se k memu shlcenj dabek rwať dněm nocy? Ach rač zkazyti swau sylau moc tauhé temnosti, obráň owcy twau přemilau, od Satanowé lsti.

8. Probudiž mne leniweho, k modlenj w tom bogi, zprosť mne, o Gežjssj! wsseho, co mi kecký strogi, warůg těla bezpečnosti, braň mne můg Žiwoté, deg trpěliwe směkosti w tom hřjchů kopotě.

(738.)

Gako: **Wzdaliž se srdce me zemdlene.**

Dusse.

Gezu! ať se gruntowně znám, nebo sye skrytý sem sobě: ač, bys mi Ty wssecko byl, žádám, wssak předce skabnu w tě době: Těť mikugi, se křjžugi, cwičic se w trpěliwosti: odkudž pak gdau me křehkosti?

Gežjs. 2. Gá chcý twe wpěnj skyssleti, gáť twe srdce znám gediný, protož tobě chcý powěděti, gake gsau wsseckých twe činy: gdesť na moře někdy kemně, kdy pak witr prudký nastáwá, twe srdce sy wsteyskáwá.

3. Ač twe srdce něteo pozbywá twrdossigné swemyslnosti: wssak předce někdy radosť mjwá na skrytě wsobě liboste: což sskůdce dj, toť nesskodj, kdy tě pak přjtel twůg hanj, to twau pokoru zahánj.

4. Můzesli mi sylně wěřiti, y proti wssemu cytěnj? můzesli bez potěchy byti, kdy srdce gest

gest w pokussenj? mikugesslj mne aż k smrti? zapjrasslj se tak swěta, że wymigjš, co on zpletá?

5. Chcesli přisnau kazeň Maudrosti bez vchykku podgjmati? an hledaš pomsly w hněwiwosti, když se bezprawj ma stati? zdaž o sobě moc w tě době nedržjš, když se domnjwaš; že tjm zprzněna nebywáš?

6. Nemužessli od tě nechuti, gjž se zdaš mjti na tobě, w nepokogi, okkáman byti, kdy dobře mysljš o sobě? netrpliwě přičiny tě hledaš, genž ti muž sskoditi, že; gak maš, nemužeš byti.

7. Wě se z samé ke mně mikosti, w pobožnosti se cwičiti, musyš prw poznati twe mrzkosti, než gá mohu w tobě byti: aěbys toho neznak mnoho, gak welmi w dobrém prospjwaš: geu ať w wjře odpočjwaš.

8. Deg se na křjž kemně přibiti, mau hanbu za twau čest mjweg; ně se křjže wěnec nosyti, ač na smrt za mnau chodiweg: zemra sobě, zahřeb w hrobě moc swěmyslnosti nečistě, tuď nagdeš žiwot zagiste.

9. Chcesli tak w dobrém prospjwati, cin, co tě wčj me slowo: nemužť mne nic tak mikowati, gak poskussenstwj hotowo: taki nechybjš, neb dobře wjš, že kdo trpj, dobře činj, ač ne gest w pracech gak giny.

Dusse. 10. Ey nuž ljbám twa přikazánj nasledugic tě powolně: máli dkužssj byť bogowánj, Ty znáš twůg čas newmylne: připraw mne zde, ať přj tobě na wěky zůstáwám rada, gak gahňatko tweho stada.

(734.)

Gak. J. S. Hospodine naš P.

Ak nesnadný mám a nebezbečný bog! o Boże můg swau pomocy při mně stog! Swau ať zkostj w mé mkadosti zlý Swět, mne neswede z twých zase cest nazpět.

2. Ačť giž začak Diábek pokussenj swá, gáť w tom zpomjnám na potěssenj twá, boaugjcým a bogjcým sebe, że rychlau dáwáš ty pomoc z Nebe.

3. Nachylnosť swau znám w těle wssechau k zlému, cytjm y duch twůg w sobě proti němu, gsau nesworny a odporni sobě, Tělo slauži hřjchu, a Duch tobě.

4. Mdlý gsa klesám, žádostmi Swět mne gjmá, ljbost plodj w zlém, w dobrém gi odgjmá: swým lahodným a podwodným slibem, wede wůli mau k ljbosti lidem.

5. GEzu Kryste Wjtězy negsylnégssj, tys duchu mému wůně negliběgssj: cytiti tě, býti s teban wěčně, žádám nad Swětskau rozkoš srdečně.

6. Tlučjcýmu swé králowstwj otwjráš, swjtězyrkému Korunu slawy dáš: gak welikau, tok Cowěku nenj nigakž možně stihnauti w myssleni.

7. Y Figůrau krásného malowánj, Zraku nemožne toho kyká-

k vkázánj, aniž Vcho kdy vslyssj toho, gaks připrawil swým radosti mnoho.

8. Swěta wsseho, wssech wěkú wssecka sláwa, tam k gedné krúpi gesstě nedostáwá: aniž hodné nepodobné slauti slawau, gako řjcy moře krúpi.

(735.)

Gako: Ay blahoslaweny.

SAk gistě znám, y wyznáwám, že w sauženj Nic lepssjho stálegssjho w swětě nenj, gako wúli Boha swého se poddati, a wěrně ochrany geho wždy čekati.

2. A tak slussj wěrné dussi, by dauffala: W Boha swého vpřimného nezauffala. Neb gest on gi skrze swého Syna kaupil, nedál by gi dábel z toho zas oblaupil.

3. Na tět mile, každé chwjle, y gá čekám: Nic se toho dábla zlého kssi nelekám. O Bože múg! neb ty můžess wsse změniti, že dábla y swět přemúžess, deg wěřiti.

4. Rychle pospěss, a mne potěss, že gsy semnau: Ty w mém bogi sám swau zbrogj gdi předemnau. By mne nemohli raniti protiwnjcy, rač mne před nimi chrániti twau prawicy.

5. Y co sem gen, že w každý den, w bogi stogim: Zdaž bez tebe sám od sebe w něm ostogim? Pohroz wětrúm se bauřjcým milý Pane, nechť se semnau w tě weřjcým dobře stane.

6. Chaukostiwym, a leniwým, nedeg býti: Rač sylného, vdatného mne činiti. Abych sstjtem wjry prawé se zamjtal, a nj sspy tyohniwé wssecky smjtal.

7. Trpěliwost, tu swatau ctnost, rač mi dáti: Bych w tvém dlenj, proskussenj, mohl obstáti. Nechť vmdlěwá nepřjtel múg skrz twau pomoc, dokaž toho že sem gá twúg, zkaz geho moc.

8. Erbu mého, křestianskégo, rač chrániti: By ho dábel múg nepřjtel zohawiti nikdy nemohl skrz swé bludy a mrzkosti, bud přjtomen ty mně wssudy s twau miłosti.

9. Rač mi dati, a popřjti, bych tě z toho mohl chwáliti, welebiti, tos dobrého. Zde mně račil věčiti

niti z twé mikosti, degz ať tě mohu y ctjti w wěčné wlasti, Amen.

(736.)

Gako: Otče nás/ genž w nebi.

Gežjssi dárce mikosti, zprostiteli wssech žalostj, prosým rač se bez prodlenj, sklonit k mému modlenj: k dobrotě twé se wtjkám, neb newjm než k tobě, nikam.

2. Ortel přjsné spraw-dlnosti, zaskauzil sem swau hřjssnosti, skutků, myssljenj, y řečj, nemage wážně na péči, k tomuť se zgewně přiznáwám, že sem tě hněwal poznáwám.

3. Gistotu wssak mám tu z wjry, že twá mikost nemá mjry, a že sy y za mé zkosti, včinil smrtj swau dosti: Protož, ó Beránku tichý, wymaž krwj swau mé hřjchy.

4. Wstawičný bog w swětě mám, nemoha odokatisám, prosým deg wjtězstwj z nebe, abych nepadl gsa bez tebe: Ach gistěť bez twé pomocy, nelze swět, dábka přemocy.

5. Trwati deg mi w čistotě, w tichosti, w strjdmém žiwotě, w pokoře, w lásce, w swornosti, w naděgi, w trpěliwosti, přispoř mi wjry skutečné, k dosaženj slá-wy wěčné.

6. A nedopaussteg stratiti darů, kterychžs mi popřjti ráčil z weliké sstědrosti, za něž tobě na wysosti, wzdáwati budu wděčnau čest, y zde pokudž we mně Duch gest.

7. O Synu Božj gá tobě, poraučjm se w každé době, opatř mé tělo y Dussi, gak Pánu wěrnému skussj: Wjss co mi se nedostáwá, twáť gest moc, Králowstwj, sláwa.

8. Cytjm w srdcy rozwlaženj, ó Pane, mé potěssenj, popřeg mi sstastně wmřjti, k tobě co negspjss přigjti: Pomoz k tomu, a orodůg, ať y mně přege Otec twůg.

*9. Wslyss nás Otče w nebesých: Poswěť se gmé-no twé w wěrných: Přigď twé Králowstwj; twá wůle děg se gak w nebi tak dále: Chléb nas deg nám dnes; winy shlaď, s pokussenjm wsse zlé odwrať.

10. A

10. Amen rcemež giż spokečně, ꝛc. Num. 709, v. 9.

(737.)

Gako: Boże wèrny Boże.

GEżissi přesylny, Pane wżdy mikosrdny, nechi oswjti twůg blesk můg wtjp bjdny, mizerny: gak ginde pomocy newjm v žadneho, gestli ne obcerstwj twá moc mne bjdneho.

2. Me srdce gest smutne pro mrzkost hřichu meho, gegž cytjm s žalosti, gakžto gha přetežkeho: o gak sme tjm gedem, genž nám přirozeny, gak smrtedlnj ranau, wssickni nakaženi!

3. Gák často tmè skowo mi hřich zapowidako, y swèhomj na mne před Bohem žalowako: gák mne wżdy twůg zákon přerozličně dèsyk, a mau ohawnost mi před wèi powèsyk!

4. Gák wssak nepřestáwám w mé newoli broditi, nemoha nád sebau a hřichem swjtězyti: gak mne hřich w swe pauta waže, ach tol skusym! když otrokem těla meho byti musym.

5. Gezu genžs moc pekla skrz smrt račil zkazyti, ty nepřátely me snadně muzes skrotiti, kteříž to proti mne, a mé dussi stogi, gen slowo dj, a hned zustanu w pokogi.

6. Ach wè mne, můg Páne, do twých ran se spěssiti, takt mohu nad hřichem y sebau swjtězyti: wssak giž w twé zaslauze gsem s Otcem smířeny, y geho mikosti skrz tebe poctěny.

7. Toť wèřim, ač musym sswihanj pro hřich mjti, ač mne tlači to gho, ač musym hněw cytiti: wssak wim, žes ty ten hněw giž w mikost obratil, když s zakon naplnil a hřichů moc skrátil.

8. K tobě se wtjkám, ach rač mne posylniti! když mi račjs přizeň a mikost twau zgewiti, hned ma teskność znikne, a moc hřichů zhyne, neb swaty twůg pokog mne k sobě přiwine.

9. Ty mne Spasyteli! nemužes opustiti, když se tě ma dusse wjrau chce wchytiti: račiž mne w twau mikost na wěky zawřiti, Twůg chey zde y wěčně, ne giného byti. Amen.

(738.)

Gako: Emmanuel mily/ Kněže wěrných.

Gezjš.

TDo gen swjtězy, ma z žiwota stromu, genž w ragi zelena, požiwati: smrt a bjda geg ne nagde w mem domu, dokudž mne Pana chce posluchati; gá geg mikymi dary bożskymi, wěčně hognymi wżdy wtěssjm.

1 Mog. 2, 9. Zgew. 22, 2.

Dusse.

SPomoz mi, GEzu! sam wjtězyti! bogngik sye, wssak w welkè nemocy; často mne zase hřich w pauta chce wzyti, tak že srdce se brzda přemocy. Musys mne westi, syky přinesti, chranit nessteslj prohřessenj.

Gežiš.

2. Kdo gen swjtězy, toho neobrazy smrt druha, genž bezbožny ljd z žira; ten, ten s smělosti před trůn můg přichazy, toho se srdce me nezapira. Po mužským bogi stane w pokogi, Duch můg mu strogj wsse pohodlj. Zgew. 20, 14. 21, 8.

3. Kdo gen swjtězy, tomu gá dám gisti Manny nebeské, genž wemne skryta; dam mu znamenj, genž každ muž čisti, gehožto wjrá w kasce wykwjta. Neb gmeno nowe giž ma hotoske; z kaský Otcowě, kad sy nowsky. Jan. 6, 50. 51.

4. Kdo gen swjtězy, slow mych ostřihage, slaužje mi až do konce s wěrnosti, ten nad pohany odemne moc mage, sprawowati ge má w sprawedlnosti, ať se ztrestani předemnau klanj, skutky swé hanj, a kemne gdau. Zak. 2, 8. Matt. 19, 28. 1 Kor. 6, 3.

5. Kdo gen swjtězy, budeť ruchem bjlym přiodjn, gsa wpsan w knihy žiwota, a gmeno geho, když mi gest tak milym, nezhyne, y netkne se geg psota. Známě geg za sweho wěčně mileho, takt gmeno geho Otcy wyznám. Izaj. 61, 10. Luk. 10, 20. Matt. 10, 32.

6. Kdo gen swjtězy, ma slaupem zustati wstawičným w chrámě Boha meho; na kteremž gmeno města chcy napsati, Geruzalema wywoleneho. Meho znamenj, gakžto mě gmenj, w

Dusse.

2. Pomoz mi, Gežissi! sám wjtězyti, wjrú má často mdlic, nic nekoná; rač gi bleskem kásky twé roznjtiti, ať duch můg w temnostech tak nestona. Nechť w wjře hořjm, hřich wssudy bežjm, tobě se kořjm, můg Hegtmane.

3. Gezu! pomoz mi ty sám swjtězyti! swět mi tež kstiwau mannu předkládá, w kterež mi hřichu ged mrzký chce skryti, o nechť ho drahy duch můg nežádá. Nechť vtikagj, nechť se matagj, genž mi říkági: kdež gest Buh twůg.

4. Pomoz mi, Gežissi! sám swjtězyti, ať Křestiansky žjw gsem oprawdowě, nech mi gest nemožne bezbožnym byti, zprost mne temnosti, deg swětlo nowě. Wě sam me srdce, napraw ge w brzce, ať nikdy mrzce tě nehněwám.

5. Gezu! můg Gezu! degž mi swjtězyti; gesstěť raucho mé welmi nečiste! skutků mých hodnost nemůže z nic byti, často ge konám z wjry negiste. Ach čist mne sobě, bychť se y w mdlobě wždy ljbil tobě, w twé ozdobě.

6. Gežissi! pomoz mi wždy swjtězyti! ach gakť přesnadně srdce mě klesa! ty mne swau sylau muzes upewniti ať duch můg krwj twau wjtězye plesa:

Gezjš.

němž fakſſe nenj, doſtat muſy. 1 Kral. 7, 21. Zgew. 14, 1. Gal. 4, 26. Žid. 12, 22.

7. Kdo gen swjtězy, dám gemu ſeděti s sebau na trůnu swém w wčaſtnoſti. Muſyť pak semnau prw mnoho trpěti, tak geſt ceſta má wkaſtnj k radoſti: tuť gſau w pokogi ti ljde mogi, genž w onom bogi swjtězyli. Matt. 19, 28. Jan. 17, 24. k. 16, 33. Jzaj. 63, 3. 1 Kor. 15, 54. 55.

Duſſe.

ſa: ty y zemdlenym, wſſak wywolenym, kaſkau zmocněnym proſpěch dawaš.

7. Pomoz ach Gezu! pomoz swjtězyti, nepřatel geſt přemnoho, ach roſpěš! swět, dabka, těko, hřjch, smrť porazyti, toť těžko: ach přid, ditě swe potěš. Tak tě w wyſſoſtech po těch těžkoſtech budu w radoſtech wěčné ſlawit. Amen.

(739.)

Tkali wěčný, ma mikoſti, můg přewzactny drahy hoſtu, toběť se z ſrdce poddáwám, a s tebau wždy byti žádám.

2. Ach teſknoſtj wſſecken wadnu, po tobě Boże, a chřadnu, w tomto płačtiwem audolj, ſrdce mne pro tebe bolj.

3. Ty přebywaſs na wyſoſti, kdež wſſeho dobreho doſti, gá pak w swětě skormaucenem, a hněwem twym roznicenem.

4. Ey okauſſjm zkeho doſti, čekage konce žakoſti, ach ſkoroli ſe, můg Páne, ſemnau gaka mikoſt ſtane!

5. Reknuli: negmi giž Boha, když mně ſtiha bjda mnoha, ſtrach na mně twug hned přicházy, wſſeckny wnitřnoſti procházy.

6. Y pokut ſe muſym bati, neſmjm ſe ani ozwati, kde gſy? když mi ſe okrywaſs, tjm mi zarmutku přidáwáſs.

7. Neb y když čekám na tebe, přigdeſſl s pomocy z nebe, obkak twůg tebe mi ſtinj, a ſprawedlnoſt z hřichůw winj.

8. A tuť teprw y kwiliti muſym, mnoho ſlz wyljti, boge ſe abych neſtratil toho, po kom gſem wždy tauſil.

9. Boże z wyſokeho nebe, popatř na mně proſym tebe, naplň ſrdce me radoſtj, wciň konec me žákoſti.

10. O nechť twau přitomnoſt cytim, a láſkau twau wždy ſe ſytim, černyť gſem od hřichů černy, wſſak ty zſuimáš me poſſkwrny.

11. Mych hřichůw mi newzpomineg, ale z láſky ge pomigeg, a tak budu kraſny doſti, od twé přeſſtědré mikoſti.

12. Wtwrd we mně tu naděgi, že gſem tebe wždy blizegi, a tak mně nic kormautiti nebude ani děſyti.

13. Swět tento nechť ſe pak baurj, nechť ſe hněwem twym y kaurj, nechť y pokut twých Wichřice wěgj, nezbledněť me ljce.

14. Oči me ktobě swe zřenj budau mjti wtom sewřenj bjd wezdegssich, a od tebe čekati pomocy z nebe.

15. Wjm že ty mne neopustiss, klesnauti mi nedopustiss, w bjdach nedass vtonauti, w wjře z gruntu se pohnauti.

16. Spasenjm gsy mne podělik, Ducha twehos na mně wylik, w toms ke mně kásky dokazak, pewnym swazkem s tebau swazak.

17. Kterakby mne neretowak, y prostřed bjd nezachowak, twúgť gsem; ty múg wždy zustaweg, před nepřateky zastaweg.

18. Ach, Králi wěčny, ma hkawo! Ach ma koruno, ma skawo, múg pokkade, me dědictwj, přegž mi bytu w twem Kralowstwj. Amen.

(740.)

WOcny Hospodine, welestawny Kralj:,: ohledni se z wysosti, vděl mi swé Mikosti, ať tě Duch mug chwáli.

2. Ach proč tak naramně Dussi mu kormutiss:,: že tě tak mikowati, nemohu k Skužbě stati, gak chcy, a poručiss.

3. Rozkazowě twogi přimi gsau a prawi:,: kterez tworowě mnozy konagie twu čest množj, a skutky twe slawj.

4. Y ti kteřiž Swětu z častky gsau oddani:,: pracně se w to dawagj, ljbit mu se žádagj, ať na okkamánj.

5. Ale gá znagice wúli Pana swého:,: nechcy se snažowati, ani připrawowati, skutkem poctiť geho.

6. Nenjť tobě tagno, gakau žakost nosym:,: pro mnohe me křehkosti, hřichy a neprawosti, wssak za mikost prosym.

7. Nedeg mi klesati pod otcowsku kazni:,: nybrž čim wic twe srdce w spomjná na mne brzce, naplň mne twau báznj.

8. Jehowah přesylny! spomozyž mdkobě mé:,: ať wssecko w čemž zde krátjm, kde koli se obrácym dége sek slawě twé.

9. Bykatby ma žadost, gen nechť gest twá wúle:,: bych w tobě radost mjti, z swětem se ne přjzniti, mohk pokud sem dúle.

10. Wstáwam syc nesa pro tě pohanénj:,: wssak wnitřni přetěžky bog, wěrssi činj nepokog, často do vmdlenj.

11. Zatym na Mikosti twé mile přestáwam:,: a za twe smikowánj, mne k sobě powokánj, čest a chwaku wzdáwam.

12. Kratkať gsau ma leta, terez mam trawiti:,: buď gak buď, mněť gest mike, wssak tebe každe chwjle chcy, Pane! slawiti.

13. Odegmi odemne žádost swětskych wěcy:,: ať dussi mau gedinau, od tebe mne swěřenau, mám na pilně pečj.

14. Wokam we dne w nocy, pro mikost twau Pane:,: gen w dobrem na každ čas, wyskysse múg smutny hlas, pamětliw buď na mně.

15. Ey

15. Ey kterakž swětska kest hledá mne raniti :,: ty pak můg wěrny wůdce, sylny Pán a zastupce, sljbjls mne chraniti.

16. Chraň, žiď a zastaweg, proti dábelske kfti :,: ať z cesty sprawedlnosti, prawdy a vpřimnosti, nic mně nemuž swesti.

17. Ano opatrůgž mne, gak ruků swych djlo :,: by to cožs na mne stwořik, tolik prace nakožik, zmařeno nebylo.

18. Tobě se oddáwam, Bože můg do ceka :,: račiž mne sprawowati, w potřebach retowati, dusse take těla.

19. A wůli twau při mně, y dal rač konati :,: neb wěřim skowu twemu, že wssecko mne k dobremu, má napomáhati.

20. Wssak trpěliwosti, popřeg času wsseho :,: nebť každ den swůg křjž ma, nechť požiwa dusse má wyprosstěnj z něho.

21. Reči twe gsau libe, a sljbowě wěrni :,: mužess wic učiniti, než my vmjm prosyti, ach y na mne wzhledni!

22. Rač mne w mikosti swě giž wždycky chowati :,: bych po tě bjdně strasti, k tobě do wěčně wkasti, mohl se dostati Amen.

(741.)

G. Mé naděge pewna skála.

Muže powstañte Křestiané! o wy audy Krystowé! wstañte prw, než wás zastane nesstěstj, gež ďáblowé giž strogi, gdauc k bogi, proti Krystu s swau zbrogi.

2. Gděte s Krystem tym Wjtězem, spolehnětež na něho: wytahl k satan s swým řetězem, ale nebogte se ho: neb wjce prawice násse má Syly z Otce.

3. Spolehnětež na krew Krysta s prosbu a s bděnjm wěrnym; tať gest wssudy pomoc gistá, wssem w bogi postawenym: smělosti w rychlosti, dáwá proti wssi zlosti.

4. Giž Korauhew Krysta Pána, k potěssenj nassému nad nami gest rozprostřená, dá wjtězstwj každ emu, kdo w bogi ostogj, a křjže se nebogj.

5. Toto dobré okusyli mnozy swatj Otcowé, kdy gsau sylně wjtězyli, w krwi tě Berankowé. Nuž y my! Bůh s nami! bogůgme se Sselmami!

6. Neb kdo gen manstwj miluge, zde časně také wěčně, a službu hřjcha libuge, tent dřjme, spj bezpečně: nebo noc, ďábla moc, padla na něg co nemoc.

7. Ale kohož maudrost

wčj, gak gest dobra swoboda, tohoť patřj k Bohu oči, ten rozkosse nehledá: Krystu chce swé srdce, w službu podrobiť w lásce.

8. Tuť y ten žiwot gest milý, který swobody nemá: kdo se Bohu se wssj syky nechce dať, gen bolest má: ti skogi ctné w bogi, genž sebe přemáhagi.

9. Protož powstáňme k wjtězstwj w krwi Pána nasseho, držme se sylně swědectwj, wjrau slowa Božjho, to chránj a bránj nas k dobrému přihánj.

10. Žiwot nas nech gestiť skrytý s Krystem w Bohu přemilém, by sme se mohli zgewiti, tam w swětle wsslechtilém, kde neřest y bolest se zmênj w radostnau čest.

11. Tam Bůh dá swým sluhám wěrným odplatu mikostiwau, daruge swým wywolenym korunu žádostiwau: tam chwála, y sláwa, bjti se bude prawa. Amen.

(742.)

Dusse.

PAmatuj ať wjtězym, a dkuže nelezjm w tom hřjssnem žaláři, potěš mne twau twářj. GEzu swětlo mé, neopaussteg mne.

2. Wyswobod mau dussi, můg wěrny GEzjssi, deg z twého olege, ať dusse okřege, bez twé pomocy wmru w nemocy.

3. Deg ať w tě proniknu, wsseho zlého zniknu: zdržůg mne od padu; wssak sem z twého rodu, negdi w saud semnau, nalož mile mnau.

GEzjš.

KWtězyť pospjchám, ležeť tě nenechám w bogi twém bjdného, nebť wdusym zleho hřichu žádosti; wěř gen w sprostnosti.

2. Skyssjm twé tauženj, widěť sem sauženj, které w srdcy nosyš, když o pomoc prosyš, gižť chcy pomocy, w bogi, w nemocy.

3. Hle teď otewřene mé srdce! pod kemne, tak zleho pozbudeš, žiwota nabudeš, zbudeš, wěřjce, saudu w Otce.

4. Kdy-

Dusse.

4. Kdybys ty mne nepřel, gakžby duch můg okřel? segmi hřjchy se mne, spokog swědomj mé; mjsto pak saudu nechť mikost nagdu.

5. Slyš, Pane, mé kánj, deg prawé pokánj: wed mne po cestě twé, bych nebkudil křiwě: neskryweg twau twář předemnau, má zář.

6. Deg prawdu y sprostnost, nechť kásky twé gasnost mé srdce oswiti, přestanu kwjliti, swětkoť gen wěčné hledam srdečně.

7. Hned zrana wyhljdám, do wečera hledám, wstawičnau peči počjtam dni nocy: přigď, pospěš ke mne, Pane, potěš mne.

8. Požehneg mne z nebe, neb ač mne w té době w mrakotě necháwáš; wjmť že se nehněwáš. Smjm se pasowat, musys se poddat

9. By mne opustiky mocy mé a syky, naděgi předce mám, že tě, Boże, zyskám: nepustjm tebe, žehneg mne z nebe.

GEzjš.

4. Gak že bych ti nepřál, djtě mé? twůg sem Kral: mnoho sem cytil rán na tě le ze wssech stran, z kásky pro tebe, bys dostal nebe.

5. Kdo mne následuge, za mnau pokračuge, činj kroky giste, byť by tež zagiste poklesl, nezbkudj, swjtjm mu wssudy.

6. Wstup gen sám w srdce twé, nehledeg nic než mne, a odwrať twé oči od zewnjtřnych wěcy, nalezneš sprosinost, prawdy wpřimnost.

7. Rannjm wyhljdánjm, wečernjm hledánjm, s peči a staroslj nedam se nalezti. Wstup gen do sebe, zgewjmť se tobě.

8. Kteřj tak bogugj, semnau se pasugi, požehnánj berau, swětka hognu mjru, gakž Jakob dossel na mjstě Pniel.

9. Wybogowal sy mne, krogi se giž we mne mé srdce w mikosti, damť giž pohodlnosti: Wěř, že se ti sám, za wkasineho dám. Amen.

(743.)

POmoz wjtězyť, o Knjže żiwota! pohleď gak se temnost tuze walj, ano y wssecka pekelnj pěchota, by mně zkostliwě w swá pauta gali, satan wżdy myslj na nowe chytrosti, gak by mne třjbil a wwědl w těžkosti.

2. Pomoz wjtězyť můg Wykupiteli, braň! kdyżby tělo, krew, swět y dábel swymi nalezky mne podwrátit chtěli, a neb ktery znich kstiwě se stawěl, kdyż se Babilon na mne chce o bořit, rač mi ty sám twé pomocy přispořit.

3. Pomoz wjtězyť! ach! gakť hořekugi, kdyż mi zkażenj hrozne dotjra. Hřichy mładosti mne często zsaużugj, gež mi swědomj wssedně předstjra: ach degż mi cytit wěčne twé smiřenj: to pak gho nechť mi skaużj k poniżenj.

4 Pomoz wjtězyť! GEzu kdyż se we mně hřich, zpurnost y zawist pozdwihuge, pomoz kdyż těžkost hřichů cytim při mně, a kdyż se propaść skázy zgewuge, tak at před tebau w sobě se zastydjm, w żádostech pak smrt twau hořkau at wjdjm.

5. Pomoz wjtězyť GEzu! nad mym tělem, sważ geho żádost a wzbud mau dussi, at se gen k tobě wznássim wraucym duchem, wżdy wzhůru hledě gakż mi přistussi, o! degż w Bożskau twau spokečnost přigjti, tak bude dusse ma moci żiwa byti.

6. Pomoz wjtězyť GEzu! at ma wůle s ochotnosti se tobě poddáwa, at wżdy spočiwám w twé wůli přemilé, kdyż mne y nečest mnoha potkáwa, degż at sám sobě gsem cele wsmrcen, bych mohl mezy twe zwolene byť počten.

7. Pomoz wjtězyť we wssech připadnostech, GEzu! degż bych zbrog w ruce swé wżdy měl, kdyż by mne dábel w zkostnych swych chytrostech o tebe, pokkade můg. připrawit chtěl! pomoz skabemu mocy twau a sykau, at wżdy přitomnost twau cytim přemikau!

8. Pomoz wjtězyť! ach kdożby

kdožby obstáti, GEzu! mohl před tak lstným nepřjtelem? a kdož lsti geho dost se wystřihati? neb se y swětka činj angelem? ach odstaupjssli odemně můg Pane, lest hadj mne snad w sydka swé dostane.

9. Pomoz wjtězyť GEzu! bych nezhynůl, když se duch kjjwý we mně zdwjhuge! y když se w prawdy spůsobu zawinul; degž ať tjm wjc twá moc se zgewuge! Krali a Mistře! ach rač při mně státi! a wč mně wždycky duchy skussowati.

10. Pomoz wjtězyť když se w nečytedlnym bděnj mam modlit, neb ty nedřjmeš, zastup mne lkánjm newyprawitedlnym, genžs sljbil že mým přimlkuwcem budeš: když mně noc hřjchů w lenost chce wwesti, probud mne GEzu, a wzdal to nesstěsti.

11. Pomoz wjtězyť, když se wssecko strati, když ničemnost swau y skazu widjm, když nemám žádnych syl k tobě wokati, a gak zapkassena owce blaudjm. Ach Pane! tu rač w prostřed mych wnitřnosti, sgednotiti se s neghlubssj žádosti.

12. Pomoz wjtězyť! a deg mi to sstěstj, GEzu, bych znamenj wjtězstwj měl, tak tobě obět chwály chcy přinesti, tak bych ti s radosti zpjwati chtěl. Ach gak se tobě ochotna wzdáwa čest, kdež twa wdatnost mocně zgewena gest!

13. Pomoz wjtězyť GEzu! ať znj ten hlas, kdež Syon zpjwa: giž se skonalo! pyssne Babilon giž gest swržene zas, genž až dotud se prokamowalo. Ach Pane wčiň konec wssi rozbrogj, ať Syon w wjtězném Praporcy stogj.

14. Pomoz wjtězyť GEzu! bychme gjti mohli hodně na Beranka swadbu, rač newěstu swau zlatem ozdobiti, deg Babilona brz spatřit zhaubu? Ay giž se kame, tehdy brzo padne, Gežjš wjtězy, Syon spraw se hodně!

(744.)

Powstaň! ó Křesťane k bogi! powstaň y k přemáhánj: na tom swětě, w tě

w té časnosti, gen gest rytěřowáni. Tomu kdo nechce bogowat, koruna se nemůž schowat.

2. Diábel přicházý s chytrosti, swět s prachtem, též y s pýchau, tělo s tělesnau žádosti, tebe wwést do hřjchu, nebogugessli co w těz, tehdy přemožen gsy, to wěz.

3. Pamatůg, že gsy k praporcy wůdce přjsahu složil, wěrný že tě k boge prácy twůg Spasytel pokožil, powaž že žádný bez boge, wjtězstwj newzak pokoge.

4. Gak hanebně gest když wogák, před zkostnjkem wtjká, gak potupné! když co ležák přemáhat nepřiwykká, nepoctiwé! když se stáwá, že se odpurcům poddáwá.

5. Začni, dábel vteci mu sý, swět také neobstogj, tělo nezůstane w Dussi, ač tě tak nepokogj: O hanba! kdyžto hrdina, před těmi psy ruce sojná.

6. Kdož swjtězý a obstogj, na nepřátelů mjsti, ten z dřewa žiwota w rági, gjsti bude zagistě; Kdo swjtězý, nebude ten od smrti uhé vražen.

7. Kdo wjtězý, w prawdě bude tu skrytau Mannu gjsti, ten gméno nowé nabude, gegž nebude moct čjsti, ač bude dobře napsáne, gen sám ten kdož geg dostane.

8. Kdo wjtězý, ten obdrži moc s Krystem kralowati, že bude moct y pohany swým prutem sprawowati, kdo wjtězý, dát Pán gemu, za praporec gitřnj hwězdu.

9. Kdo wjtězý, bude s Krystem w bjlém rausse choditi, a má s čistými zapsaný w Knize Žiwota býti! wyznát geg před twáři swého Otce, y Angely geho.

10. Kdo wjtězý, newygde wen, z chrámu Boha swatého, bude w něm wčiněn slaupem, gméno města nowého, též Boha nasseho gméno, má být na něm wytisstěno.

11. Kdo wjtězý, bude s Krystem, a on s njm wečeřeti, ano také s čistým srdcem, s njm na trůnu seděti, a wěčné králowstwj mjti, též wěčně nebe krassliti.

12. Bo-

12. Bogůg tedy gako rytjř, aby mohl odokati, posylň se wezma swůg Panebř, by to wsse mohl dostati; Kdo Koruny nedostane, w wěčné hanbě zůstane.

(745.)

Wracná gest wěc Křestianem býti, a podlé smyslu Ducha žiwot wésti, tu každý musý těžkost gistau mjt, když se má wždycky w smrt Krystowau nésti: A ač přemožena gedna těžkost, to nenj dost. :,:

2. Musým tu wždy pohadjch gjt, kteřjž swůg ged do nassjch pat pausstěgi, tu potřebj nad sebau stale bdjt, ať nim dusse nassi nenakwassegj. Skussenj to wědj, že gest wěc ta powážliwá. :,:

3. Wssak předce gest práce hodna, když sobě kdo tuto skáwu powáži, gjž tam wěčně ten člowěk mjti má, kterýž se tu o wěčné wěcy snazj. Milost pak působj že člowěk to, má za máko. :,:

4. Musýme djtky Božj býti, paprsslek čistý, swětlo w swětle gasné, tělo sýku s čistotau musý mjt, též y sskáwu, ano wssecko překrásné; Neb ho tam Bozj krása podstatnj, krásna činj. :,:

5. Tam tam djtě Otce shlédne, s pocytěnjm přeneysladssjch rozkossj; čistý potok geg cele tam progde, k Sgednocenj Boha s takowau Dussj. Kdož, co se tam w Duchu djti bude, stihnauť může? :,:

6. Tu se mu maudrost cele dá, genž zde o něg co matka pečowala, wěnem z Perek ozdobj geg ona, aby co newěsta Dussi poznasla. Tam se to, o čemž tu žádný newj, cele zgewj.

7. Tam radost zažiwá Božj, co Bůh má, bude též y w Bohu mjtj, též y nebe gemu k službě slogj: O! drahá wěc tam s Krystem žiwu býti: Drazssjho nic nad něg nebude tam, gen Pán Bůh sám. :,:

8. Wzhůru Duchu! newmdléweg, skrz mocy temnosti se prokomiti, což se starás o sylu? ó pozneg, gak mnoho syk Bůh ráčil zasljbiti. Gak wzáctný po prácy bude pokog, když mjne bog. :,:

(746.)

(746.)

Gak. O dusse ma rozpomeň se

VOzswjť můg Páne Gežjssi wemne blesk swětla tweho, ať se duch w tobě vtissi, z prosstěnj gsa strachu sweho: zapudiž swau gasnosti ze mne wssecký temnosti, ať mohu před tebau stati, a na mikost twau wzhlidati.

2. Zastawiž to roiptýlenj smyslů mých, neb mocy twau mohu mit wyswobozenj: ach když pak geho doggu? podpjreg mne wbogi mým, ať tak w tobě wjtězym, poněwadž mám času toho těžkých pokussenj mnoho.

3. Vsmrť wemne zle žádosti, genž wždy proti mne stogj, degž ať dogdu w twé mocnosti wjtězstwj w tomto bogi: ať twůg pokog při sobě cytjm byť w každé době, a má vsta wkaždém času množj twau čest w zwučným hlasu.

4. Páne, račiž poručiti mých pokussenj moři, takť se musy vtissiti, ač se syc hroznè borj: nechť twé prawdy gasnosti mne oswjtj w temnosti, když od tebe oswjceny negsem, budu zatemněny.

5. Rač z hůry na mne wyliti swé vpřimé ljbosti, ať duch můg může zažiti twé nebeské sládkosti: wleg do srdce twrdeho prameň života ctneho, ať ti sladký owoc pkodjm, a w twých cestach stale chodjm.

6. Tahniž mocy swé dobroty me mdke srdce do sebe, wyrwj ducha meho z psoty, otewř mi brany nebe: ať obcerstwen z wysosti, vtjkám před marnosti, nechtě po ničem taužiti, co nemůž do nebe wgjti.

7. Degž ať nehledám pomocy, při nižadnem stwořenj, nebť nezhogi mé nemocy, nepřiwede k spasenj: cytjm, o Gezu! w sobě wraucy žádost po tobě: degž, ať přigda k tobě Pánu, na wěky w tobě zůstanu. Amen.

(747.)

VOzwaž mne, Bože můg, z swazkú těchto přetěžkych, kterymiž gest duch můg gesstě tak swaza-

ny: zahanbjš wssj wztekłost podwodů nepřátelskych, skrz Krysta Gežjsse geho swaté rany: zwrž, zkom, zboř me pauta, učiň mne w twém synu swobodnym, gináce stratjm swau korunu.

2. Ach Boże! prw sem byl otrokem mrzkych hřichů; nez skrze twau milost stal sem se swobodnym; nynj pak subtylné swázky s Babelskau pychu, zas mne chtěgj swésti wábenjm lahodným. Otče! oswobod mne, ať sobě pohowj duch mug, ano roste gak čerstwe stromowj.

3. Což mne tahne k zemi? že nemohu wyletět, což w běhu křesťanstwj mne činj slabeho? Ach gak těžke břjme znamenám we mne leže! genž mne k zemi táhne, ach na mne bjdneho! odkudž syl dosahnu, abych byl swobodny, swobodny gako ptak, y k službam twým hodny.

4. Ach! To smrti těko dussi mau obtěžuge; kdož mne sprostj toho hřichů mych žaláře! ten stánek hlinény ducha meho swazuge, kdož da powzdwihowat s weselim mé twáře. Mocnáři! pauta me prckom, sprost mne cele, bych deleg newězek w mrzkem hřjcha těle.

5. Wjm, že tě milugi, nez kdy prawdu mám prawit, gesstě ne tak wraucně, gak má dusse žádá: geslik něco we mne, což nemohu wyslowit, to častokrat ducha nepřjzni napáda. Často, myslim: o bych gen nalezl mjstecko, kdežbych tě ljbat mohl, opustjce wssecko.

6. Myslim: naleznu to snad w tiché samotnosti: dobřeiby syc bylo, kdy bych gen mohl byt sam, swobodny od sebe, a tak w wěrné sprostnosti tě z srdce wraucneho mohl milowati tam; nez hle s sebau nosym to břemeno těla, genž y w samotnosti wsse překažky děla.

7. Myssljenj mne trápj, a marné fantazye, zaneprazdňowánj, zkaza přirozenj, ba y těžkost mysli, genž srdce strachem bige, ach kdož mi wolnosti da za to zsaužen. Gak že dkauho bjdny mám byti swazaný?

ný? když budu k swobodě celé powolany?

8. Wlastni smyssl a přizeň w audech mych se ozywá, překážku mi činj, a božj můg pokog, tak se tratj dusse me směkost dauffanliwa: w srdcy se nacházy temeř wždycký rozbrog. Máli zař s mrakotu se wždy přeměnowat? když? ach když swětky deň budu brz spatřowat?

9. Ach Boże, rozwaž mne z swazkú hrjchú wsselikych, y těch, genž subtylně mne činj swým wezněm; nenjliž to giž dost, že gen geden z weljkych tak dkuho mne mámil swym mlatem ohyzdnem? Mamli byť swazany, swaž mne twau wěrnostj, bych gen twým wězněm byl, na wěčne wěčnosti.

10. Kohož ty pogimas, ten nenj hřjchú Skauha, swazky twé mikosti dawagj swobodu. Otče můg! nech mne zde waze twa láska pauha, tak budu ditětem nebeskeho rodu: gen zprost mne bjdneho mne, y swěta zkeho, bych w tobě brz nabyl bytu swobodneho. Amen.

(748).

G. Procyte hlas k nam swůg

Spěš se w zbrog, Křestianska ržsse, nepřitel tě chce shktiť spjsse, a hleda tweho zkažen. Zaopatř se w každěm mjsstě, slowem Božjm neb tak zagistě, zustanes bez zahubenj. Stjhali tě prudce, wssak Pán přispěť ti chce, hosyanna, čert přemožen, mocnym rekem, genž se pro nás stal Člowěkem.

2. Přemahegte zke žádosti, genž gste w Krystowé včastnosti; budte w geho mocy sylni: osmělte se w Krystu Pánu, nekulhegte na žádnau stranu, wssak budte pokory pilni. Kdoby chtěl omdleti, ten ma pohleděti na korunu! strog se cele w bog gjť směle, nastáwat wěčne wesele.

3. Bogům prawě pokud čas más, držtw než dussi twau w smrti wydas; neb wěku gsy kratičkeho. Když Bůh swe račj wzkřjsyti, a zkostni se budau děsyti, ty skwostně pugdes před něho.

Pán

Pán Bůh nas miluge, swět syc potupuge, wssok nedlauho, neb Syn Božj, sám nam wložj korunu, gjž nam odložj.

4. Posylnjž Kryste swau cyrkew, proniž sy račil wylit swau krew, ať ma korauhew wjtězstwj. Obdař gi žiwotem nowym, ať ti slauží srdcem hotowým, wolna od makomocenstwj, o degž Ducha sweho do srdce nasseho, k prawé lásce, ať zde časně y tam wěčně budem ti slaužit srdečně. Amen.

(749.)

Probuzenj k bogi.

Gak. Pamatugmež na swatých.

TAk zde obcůgte Křesťane mili, abysste Krystu podobni byli, genž skrz žakosti ssel k Otcy do králowstwj radosti.

2. Hledte na těch s žádosti, gak znami, genž geg naslědowali před wami, těch pozorůgte, ochotně za nimi pokračůgte.

3. Skowa wudce sweho ostřihegte, chceteli s nim žit, za nim se mězte, těku wmiregte, swětu se pak nepřirownawegte.

4. S těkem, s dussi se mu odewzdegte, wkřjži, s prosbu před nim padna, bděgte, w křjže zákoně, slaužte gemu w trnowé koruně.

5. W každem bogi se ho přidržegte, on was sylj, gen při něm trwegte, pomáha w bogi wjtězyt y přigiti k pokogi.

6. Onť was swym časem ztěchto žakosti wytrhne, y w wede do radosti, neb wam připrawil, čeho w swěte žádny newyprawil.

7. Chce pak, bysste w wjře bogowali, a zle žádosti potkačowali, genž wůkol stogi, a s wssim nasyljm se na was strogj.

8. Ale kdo sstastně ten bog dokona, a po zakład trudny běh wykoná, tomu korůna sprawedlnosti giž gest připrawena.

9. Sam Bůh w nebi wssechněm gi zhotowal, kterychž w wjře do smrti zachowal, těchto zprowázy k praudům, gjmiž srdce mdla ochlazy.

10. Tak pkati Bůh těm genž geg miluge, a s nim wěčně žiwu byť žádagi, on

swe wěrne zná, čekagicy aż gim králowstj da. Amen.

(750.)

Gak. Mikost se welmi trapjm

Dáužime Boże po tobě, steyskame naramně sobě, w swe vzkosti, kterež snesti nemužem bez twé mikosti.

2. Hoře wždy wětssj nastáwa, těko s břemenem vstáwa, k spomoženj syły nenj, vdatnost w Bazeň se ménj.

3. Ochotně dábek pospjcha, gednak shřmotem, gednak z ticha, by swe bkudy, rozsak wssudy, stropik zatracenj tudy.

4. Moc geho też swět wzdékáwa, těko mu posyku dáwa, wjra hyne, ctnost pryč plyne, diw gestli w lidech nezhyne.

5. Ach! ach bolest nad bolesti, cesta se ke zkemu klestj, kdyż napořad klesa ctny řad, a roste gen wssudy nerad.

6. Sſalj swětem dábek lidj, řka, zdaż z was każdy newidj, gak mnoho ctných, w swěté skawných, přidrži se zákonů mých?

7. Bohatstwjm wssak oplywagj, zkata, stříbra hognost magj, sama radost gest gegich host, nesmi k nim zdaleka zakost.

8. Vzkosti pak magj dosti, genž nechtj byť mogi hosti, w skawě negsau, posměch nesau, před swětem se strachem třesau.

9. Wssecko to když tělo slyssj, hned se w pobożnosti tissj, swět libuge a lituge, że ho dawno nemiluge.

10. Auskoku hned za tjm hleda, na rozkosse se ohleda, smutně chodj, żakost plodj, tak sew pochybnost wwodj.

11. Boże ty wssak rychle přispěg s twau pomocy, a gi dodeg, bychom toho dábka zkeho, přemohli s nastrogi geho.

12. O nechť to nas nic netjži, że se snjm swět, tělo, wijž, a k nassemu smjřj zkemu, obrať ty to nam k dobremu.

13. Hrozyti se křjže nedeg, Ducha swateho w srdce wleg, aby żakost ménik w radost, a byl wstanicny nass host.

14. Vprostraň před nepřately, zetři gich gizlive střely, by newinnych twých wolenych, netrapiky w swědomj gich.

15. Swět nechť vżiwa swé skawy, ty nassi powyssug hlawy, by patřika, a ssetřika, kterak by gen s tebau byla.

16. Obohať nas zbożim wěcnym, opatř y bytem bezpečnym, stake nenj sstěstj, gmenj, w tomto swěte wsse se ménj.

17. Wjc dobre swědomj pkatj, nežlj pokkadowé zkatj, swět pomine, stříbro zhyne, deg nam Páne! zbożj gine.

18. Stwrď w nas wjru slowem swatym, z Ducha swateho wst wzatym, deg w cekosti twých swatosti, vżiwati s horliwosti.

19. Krwj drahau tweho syna, ať gest zmyta nasse wina, swatych ctnosti, deg z mikosti, ať se držime s pilnosti.

20. Y budem tě welebiti, gmeno

gmeno twe slawne chwálitj, mezy twými wolenými, degž se ctitj wěčně s nimj, Amen.

(751.)

G. O Duse má rozpomeň se.

Tobě Boje mé zkažená srdce wyznati musym, ač ty pak znaš mé maženj, lep než gá ge sám zkusym: časte při sobě mdlenj cytim w čas pokussenj, kdy mne Dábel chce shltiti, a mau wjru zahasyti.

2. Boże! tobě dobře známe, že nemám nic sám z sebe, wjš, že z peči nic nemame, že wsse berem od tebe: mamli kdy co dobreho, wsseckot gest z daru twého, ty y wjru wssem daruges, gak ge wěrné byť měrkuges.

3. Boże můg! gemuž se klánim y mé welikě mdlobě, slyš gak se ti modljm s klánjm, občerstwiž mne sám w sobě: skutky Dáblowe rozboř, chatrnau wjru mau rozmnož, nedeg w zauffalstwj přigiti, deg Krysta w srdcy nosyti.

4. GEzu puwode spasenj, wssak ty nezawrhuges hřjssnych, genž gsau obtjženi, ale ge potěssuges: ač dauffanj maličke, gako zrnko horčične, wssak se w tobě potwrzuge, ano hory přesazuge. Matt. 7, 20.

5. Deg mi twé láský dogjti, neb gsem plny neřesti, pomaheg mi wytězyti když mam s tělem boj wésti, množ wjru srdce meho, deg mi meč Ducha tweho, ať nepřátely přemocy mohu twau přesylnau mocy.

6. Duchu swatý wssem zemdleným wérny Bůh od wěčnosti, s Bohem Otcem take s Synem, wssech truchliwých radosti: genžs wemne rozjtil sám, což gen prawé wjry mam, budiž při mne s swau milosti, a zprawůg mne swau swětkosti.

7. Rač mi pomoc twau zeskati, o drahý srdcý hosti, a to djlo dokonati, cos začal w mé wnitřnosti, množ zrnko wjry mogi, až po skončenem bogi, wywolenym rowny budu, a mé wjry cylé dogdu.

8. Boże welky bez skončenj, přeswatá Trug-Gednoto, krom tebe pomocy nenj, chraň mne času toho-

to, když mi hrozy nepřitel, předstjrá hřichů pytel, chtic mne wssech potěch zbawiti, a w zauffalstwj pohřižiti.

9. Ochraň mne od toho padu, z gehož se on raduge, a zprost mne geho vkladů, na něž wždycký smyssluge: pomoz mi pokussenj přemoc bez předěssenj, a kdy mussym bogowati, pomoz mi zle přemáhati.

10. Ach podeg ditěti twému, kterež welmi slabe gest, podeg brz twau ruku gemu, až pomine ta neřest: wod mne gak male djtký, ať swět nezděla pletky, že snad takoweho zkazyl, genž swau wjru w tobě zsazyl.

11. Tys má pomoc w tom žiwotě, má skala, wtočisstě, tobě se oddáwám w psotě, Boże! me stanowisstě, pospěš mi ku pomocy, pomož dábla přemocy, ať se s hańbu spět nawrátj, srdcy truchlých wjc nekkátj.

12. Po wsse časy chcý slawiti twau mocnau ruku, Páne, že gsy račil odwratiti wsselike zle odemne: negen w tě smrtedlnosti, ale y na wěčnosti, chcy twau čest rozmnožowati, a tobě djky wzdawati. Amen.

(752.)

O Poddánj se Bohu.

TU se má myssl tobě poddáwá, Duch Tworce swého zas hledáwá, obrať ke mně obljčeg swůg, w mé chudobě gsy pokkad můg.

2. Hle gá swau skázu pocytugi, nechť w smrti twé gi vmrtwugi. O! deg ať w vmučenj twém, wssecken gá vmrtwený gsem.

3. GEzu! mau wůli rač skrotiti, by se ti dala podmaniti, ach! rus natůry diwokost, ať gsem od zlých žádostj sprost.

4. Cytjmť to, že tebe milugi, a w cestách twých se wyučugi, wssak předce lásska odelstj, do čista sprostě na nenj.

5. Mussym za swého žiwobytj, twým Duchem wjc se poswětiti, srdce hlaub w tě wkořeněno, býť mussy a wtwrzeno.

6. Gáť sobě nemohu raditi, před tebau nic nemůž plakatiti, co z lidské sýly pochodi, leč to twá mikost w nás plodj.

7. Těj

7. Těž znám twé wěrné mikowánj, wěrný gsy bez pochybowánj, že gistě mi pomůžeš wjm, a včinjš mne swobodným.

8. Zatjm chcy wěrně bogowati, a žádosti potkačowati, až sy swůg čas vhlj daš sám, a z kečet pomůžeš nohám.

9. W naděgi mohu se chlubiti, Bůh ráčil moc tmy porazyti, Bůh mně powede z boge tam, kdež pokog w bezpečnosti mám.

10. Protož poraučjmť dokonale péči o dussi, Otče! stále, vgistiž mne, že spasenj mám dáwno w twém vkoženj.

11. Když sobě prawě to rozgjmám, a to potěssenj přigjmám, obracugeš ke mně twář swau, a ljbáš w lásce dussi mau.

12. Tak ssikugi se znowu k bogi, neb kořist giž přede mnau stogi, widjm též že to prawda gest, že Bůh gest lásky a má čest.

(753.)

WJra živa wssecký těžkosti přetrhuge, když se gen vdatně k Krystu Pánu drži, gemužto y dábel pod nohami leži, ont' wjtězny klénot věřjcým giž hotuge. Kdo gen gest zmužily, a nepochybuge, ten w krwi Beranka základ dosahuge, hřich y smrt přemáhá. Tak wjtězstwj mjwa wjra živa.

2. Wjra živa s nassim Jonatánem wjtězy, snadněť gest oděncy geg nasledowati, a s nim nepřátelům hrdě odolati; wjtězstwj gest giste, když sám Pán sskudce wězy: kdo gen stale wěrj, a gde za wůdcem swým, gistěť musy dábel vtikati před nim: porazyť wssi rotu genž Krysta possmjwá, wjra živa.

3. Wjra živa w zbrogi Krysta Pána wjtězy, genž gest trpělliwost, láska y modlenj: zprossiuge nás wssech bjd, ba y zatracenj; wjry moc přesylna y hřichů sply wězy, kdo gen w krwi Krysta w bog se opowaži, ten těla žadosti zmužile poraži. Konečně w GEžissi wjtězstwj swé mjwá wjra živa.

4. Wjra živa wjtězstwj

w kříži dosahuge, byť by se krwawě až w smrt protiwila; neb komu y dusse pro Krysta nemila, kdo w negwětssim bogi Krysta se přidržuge ten, gakžto nás wjtěz, skrze vtrpenj, gistě s nim přemoże, a dogde spasenj. Při prawdě Krysta w své stálosti prospjwá wjra živa. Amen.

(754.)

Satan vstawičně sturmuge.

Wjzme nynějssj čas nebezpečný, w němžto nepřjtel welmi snažný, strogi wěrným podwedenj z cesty prawdy k odwedenj, bauře, wssecka pokussenj.

2. Aby ge chytře z gruntu wywrátil, k swobodě těla zpět obrátil: zwlásstť ty, gichž Bůh powolává, k služebám swatým mikost dáwá, své dary w gich srdce wlěwá,

3. Horliwost zwlásstnj w duchu zpkozuge, a w mocy své gich posyluge, byť gemu wěrně slaužili, tělo w obět wydáwali, y swět pro něg opaussteli.

4. Na tyt se dábel zwlásstně snažuge, wssj sýky své w tom nessanuge, gakby ge w své sýti zgjmal, tak z Božj cýrkwe wynjmal, srdce wěrná tjm progjmal.

5. Ont' sobě toho nemnoho wáži, když nepogednau wsseho srazy, pomaličkuť obkomuge, z horliwosti wywozuge, a tudiž wsse proměňuge.

6. Wiz swody chytré odpůrce swého, w srdce nepaussteg geduzkého, měg se stále při počátku, ne proměňug hned začátku, syc ginak budeš na zmatku.

7. Gak sobě zlehčjš wymyssl dobrý, tuť gest počátek welmi sskodný, hledi za tjm dowěrnosti, neb když přigdeš pod ty pasti, nesnadno se z nich wymásti.

8. A protož sstěť se, by nebyk chycen, a gedem křjssťným libě sycen: Nebť zkě gehož tělo žádá, a swět kahodně podáwá, dábel k němu dopomáhá.

9. Dáť mnoho trosstů k prawdě podobných, by se zakkádal w wěcech mylných, spolehl na Pána dobrého, dak

dal se wywésti z wlastnjho mjsta powolánj swého.

10. Djť, ty nemůžeš tak swatý býti, před sebe musýš nětco wzýti, což tobě bude snadněgssj, těku twému pohodlněgssj, ačkoli budeš zadněgssj. Matt. 19, 30.

11. Ljtostiwýť gest twůg nebeský Pán, nechceť aby kdo obtěžowán byl nad možnost daru swého: málikoliž gest obecného lidu, a Bohu milého?

12. Falssé a swodu welmi slibného, pod medem gedu smrtedlného, pohleď gak dábel podáwá, toť gest ta zlá mysli wnada, giž mnohé chytře zklamáwá.

13. O wrahu tworu w sslechtilého, což tebe k tomu tak chytrého činj, a wždycky ponauká, kstiwě swoditi čkowěka, od wtěsseného wěká?

14. W němžby radostně w stáwě přebýwal, po zdegssj bjdě odpočjwal, korůnu mage wjtěznau, za skutky odplatu hognau, dokonage prácy wěrnau.

15. Gest gemu ljto že z nebe stržen, a na to mysto brzo wtržen, že býti má čkowěk wěrný, genž Bohu nenj odporný, proňž opaussti žiwot marný.

*16. Buď tedy péče srdce wěrného, aby oslýdka tak chytrého, wěděl se gak wyssýhati, kdež tě Pán postawj státi, a hřiwnau nepohrdati.

17. Spatrůgž w starých příkladů mnoho, gak pokutuge Pán Bůh toho, kdož sobě mjsta newáži, z řádu swého se wyráži, tiť tobě to wsse wkáži.

18. Zač to každému bude počteno, kdožby pro prácy slawné gméno zawrhl, y korunu krásnau, wzýť twářj zahanbenau, když se k saudu wssicknj zběhnau.

19. O budiž stálá dusse pobožná, nenjť ta práce tak nemožná, sstůgž w nj do swého skonánj, wezmeš po swém setrwánj welmi slawné hodowánj. 1. Jan. 5, 3. 4.

(755.)

Klam k tobě GEzu Kryste, slyss prosym mé wzdychánj: Deg mi potěssenj gistě, zprosť mne hrůz

hrůz a zauffánj: Ay po prawé wíře žijnjm, deg mi ai w každé době, ke cti tobě, ať prospjwám bližnjm skládage twau řeč w sobě.

2. Také žádám twé mikosti, tyť mi to můžeš dáti: Abych nepřissel k lehkosti, degž mi w naděgi slúti. Zwlásstě w mé smrtj bjzkosti, abych k tobě měl zřenj, nic k sstěstenj marných mých hodnosti, přisselkbych k zahanbenj.

3. Pomáheg mi wssech gakékřiwdy z srdce wybyti: Odpusť mi mé pády, také w lásce rač obnowiti: Můg pokrm ať gsau twá slowa, tjm abych dussi sytik, a rozptýlik osydlá dábkowa, syc bych se k zlému schýlik.

4. Rozkossem aneb žalosti, nedeg mne podwrátiti: Popřeg do smrti slúkosti, wssěk ráčjss w rukau mjti. Gde pak darmo wssé od tebe, nelzeť gest wyslaužiti, ni zděditi, twau mikošt, neb nebe, lidskau mocý bez tebe.

5. Bogugjc w odporu stogjm, pomoz mdlému, GEžissi: Mikostj twau se gen kogjm, mocens dáti moc wyssšj. Když tedy vzkosť se bljži, nedeg mi w nic přigiti, rač syliti, abych nepadk w křiži, wjmť že to budu mjti.

(756.)

KJSsak gsy ty GEžissi má radost, proč srdce zarmaucene mám? Můželi též w radosti žalosť býti w tom srdcy gemuž gsy znám? Owssem GEžissi! když mikugi, twé lásky plamen pocýtugi, mám z něho nesmirnau radosť, přewýssugicý wýmluwnosť.

2. Když pak gesstě nenj vmořen hřjch w mém smrtedlném těle, a Duch nechce trpět ten kořen zemdlen často bývá cele. Protoj se k tobě s prosbu bližjm, Spasyteli! nechť pomoc widjm, ó posylň mne w tomto bogi, a přiwed sstastně k pokogi.

3. Wjtězy mocný w bogowánj, degž mi též k swjtězenj sýk: pomoz w těžkém rytěřowánj, bych mocy twých ran zakusyk, nimiž

gsy

gsy wsse sobě podmanil, žádný se tobě neobránil, smrt, dábel, hřjch, pekło, y wjc. Ey přiwediž ge na mně wnic.

4. Twé milosti se důwěřugi, giž mi twé slowo podáwá, giskjc, že těm genž tě milugi, wssecko k dobrému pomáhá. Wssak gsy y mne láskawě přigal, když sem w wzkosti tebe wzýwal; mé srdce to pocýtilo, když twau milost zakusylo.

5. Když giž gsem audem těla twého, ač nehodně, to wznáwám, degž at' se držjm tě saměho, a twau wůli w srdcy swém mám, ginde pomocy nehledati, ké žádosti deg proklinati, přebýwegž gen we mně ty sám, twůg žiwot za swůg wždy at' mám.

6. Degž at' se w tobě wždy radugi, když mne twé srdce miluge, a křjže snássei nelikugi, kterýž mau wjru prubuge, činjc abych sylně bogowal, a k tobě se bliž prokamowal, ajbych po zdegssi žalosti, w tobě měl dosti radosti.

(757.)

O wnitřnj Skáze.

JEzechnětch paut prokomiteli! genž nám wždy přjtomný gsy, kdož gen s tebau, Spasyteli! Tomu sskoda, hanětnj, gest co rozkoš, neb křjžuges skrz to mysl Adamowau, a tak nás wyswobozuges z hřjchů paut wěrnosti swau. :,:

2. Wssak to wůle Otce twého, aby konal djko to: k tomu w tobě plnost wssetho, láska, maudrost y wssecko, by nic co ti on darowal nestratil; leč z násylj wyswobodiw rozwlažowal w sladkém odpočinutj.

3. Tak nás dokonati musýš, sám chceš, ginač nemůžeš, w rukách twých gsme, ty nás skusýš, srdce k nám nakloňuges, ač se wssechněm lidem zdáme být' ze wssech negbjdněgssj poněwadž gen pořád máme křjž a mnohé těžkosti:

4. Wssak sobě nenařjkáme, než na pauta skázy swé, modljc se, prosýme, kkáme: Ach! at' z nj sprosstěnj gsme! také z služby wssj marnosti,

kteráž těžce nás tlačj, ač Duch časem w hotowosti připrawj se k wěčnosti.

5. Pozdwihni nás, by mdlá sýla po gednau se odtrhla od wsseho zemského djka, a tak byla sprosstěna. War! newéro a zauffánj, s rozumu opatrnosti, war před křjžem vtjkánj, s těla rozmazanosti.

6. W nic vwed, Pane! roztrhni, zkosti moc a pewnosti; Wjwommi, že člowěk co trnj, pokud leží w mrtwosti. Pozdwihůg nás z hřjchů bláta, wywrž z srdce plemeno gessterčj, ať dusse gata sprosstěna gest tě smrti.

7. My nežádáme pro tělo pohodlj neb pokoge, gakbyť se gen widělo, tak nakládeg s námi zde: Nýbrž Duch nás wjže tebe, wjrau, a nepuslj tě, až w swobodě wzřj sebe sprosstěným dokonale.

8. Wjtězyť, ó reku sýlný! Panownjče! králůg w nás, budiž w bogowánj pilný, až nás wyswobodjš zas, z gámy w kteréž wody nenj, pro krew nowě smkauwy swé: pomoz z nasseho trápenj! neb nám přege srdce twé.

9. Galit' sme se gistě sami žádostmi a ljbostmi, wssak nedeg, by wždy nad námi hřjch panowal w mrtwosti: bjjmě nás k wokanj nutj, wssicknj tebe wzýwáme: Ach wkaž k odpočinutj připrawené sslepěge.

10. Gak drahо sme wykaupeni, z cyzý Služebnosti, wjš: proto gak sy wsmrcený, tak gistě wyswobodjš, očistiš k dokonalosti, ať twůg krásný obraz sme. Nad to wezmem z twé mikosti plášť zbjlený w krwj twé.

11. Láſko! pomoz nám wmřjti s tebau, ať křjžugeme wssecko co nemůž přigjti k tobě, wed nás do ráge: Wssak ty nebudeš messkati, negsmeli leniwj my, bude se gak we snách, zdáti, když budeme swobodnj. :,:

(758.)

Tebek sem ó můg Boże dauffak, degž abych sobě nezauffak, a nepřissek k zahanbenj, prosým tebe, chraň mne z nebe, podlě wěrných zaslibenj.

2. Nas

Franckesche Stiftungen zu Halle

2. Nakloniž ke mnè vcha swè-
ho, pro Gežisse Pána mèho, po-
spěš mne wyswoboditi, gsemť
w nemocy, we dne w nocy, rač
mým pomocnjkem bỳti.

3. Můg Boże prosỳm, wždy
při mně stůg, buď můg ochrán-
ce, buď hrad můg, w němž bych
mohł přemocy wztekłost nepřá-
tel mých, welmi zkosnỳch, gichž
welikà wssudy hognost.

4. Tys mé útočisstě, máskà-
ka, mà sỳla, sstit, schrana sàkà, mà pomoc, žiwot, spasenj:
Bůh můg sylnỳ, Strážce pilnỳ,
y kdo mi těžkost wčinj?

5. Swět mne wždy saudj žè-
čj klamau, falessuau, zkosnau,
a kžiwau, činj mi tagné wkłady,
w tè těžkosti, z swè milosti, wděl
pomocy y rady.

6. Poručimť (můg Boże)
mau Dussi, toběť, můg Boże,
přikłussi, přigmiž mne w ruce
twè swatè: Ty gsa můg sstit, ze
wssech mých bỳd, wyswobod mne
k wěčné slawè.

7. Čest a chwàlà času každěho, buď Otcy, y Synu geho, buď y Duchu swatému, gehožto moc, deg mi pomoc, k wjtězstwj žádostiwému.

IV. O Zdrželiwosti a Čistotè.

(759.)

G. Gežisse kteryžs mau dussi wè, neb, že těhotna byka, ko-
naka ducha Syka.

4. Co gsem stratił z přirozenj,
to skrz twe člowěčenstwj, přisskło
mi zaš k nawrácenj, nebs se
stał me dědictwj. O Gežu ne-
poskwrněny! nechť gsem te-
bau obcerstweny; Beranku neg-
čistěgssi, shłaď můg hřjch neg-
skodněgssi.

5. Co kdy zkeho spusobika, ta
propaď zkých žádosti, když mne
cele nakazyka, tvť gisté maš
w známosti: Ach gakť žádost
nakažena, lehce bywa roznjcena,
když plamen Ducha tweho ne-
zažže srdce meho!

6. Rač za mne orodowati,
o! wěrny Přimkuwce můg, ach
rač Otcy wkazati pro mne pro-
kłany bok twůg! neb chtěkliby

jemnau

2. Ehtěłť bych tobě žakowati
me hłuboke skaženj, mỳ ach!
stydjmť se wyznati, (ač tobě teg-
no nenj, gak me srdce nečiste
gest, a wněm wssecka mrzka ne-
rest; ten ged, to wmrtwenj, mám
giž od narozenj.

3. Ga nic nemám z přiroze-
nj, gen same ohawnosti: tys pak
ten neposkwrněny, dokonaky
w swattosti: w tom panny Ma-
ryge stawě, nic se nestało nepra-

semnau wgjti wsaud, ey! mu-
sylť bych vmřiti, twe pak mi
vsmrcenj dodáwá vzdrawenj.

7. Když tě gen ti widěť bu-
dau, genž gsau srdce čisteho, ach!
takť mrzcy s strachem pugdau
do trapenj měčeneho, genž čisto-
tu promrhali, kterauž od Krysta
dostali; ach retůg mne můg Se-
zu, a sprost mne těch řetězů
Matt. 5, 8. žalm 5, 2.

8. Nemohuť swatě žiw byti,
gen když twau Mikost hognau
we mně račjš rozmnožiti, pro-
tož padám před tebau: ach očist!
očist dussi mau, a obleč mne
w čistotu twau. Ach Sezu pro-
sym tebe, newywrž mne od sebe.

9. Sezu! degž ať wjra prawa
mne očisti od zkeho, a ať srdce
me se stáwa chramem Ducha
swatého: ach degž, ať wždycko
bogugi, žádosti zke potlačugi, a
tak w nowem žiwotě budu cho-
dit w čistotě.

10. Nedegž mi přibytkem by-
ti, wněmžby Babeł přebywał,
a chtěł swým ohněm spaliti, ach
brz geg odemne wzdal, by mne
nemohł nakazyti, ni dusse mé
posskwrniti, haa też y me myssle-
nj, od geho rozptylenj.

11. Rač mi syły vděliti, bych
wsseckau nečistotu mohł cele wy-
kořeniti, a wstip we mně swat-
tost twau. Degž ať nosym pas
čistoty, a nedam spatřit nahoty;
přečistotny gest rod twůg,
protož buď sám zenich můg.

12. Ach zawgmiž mne láskau
twau, rač mne s sebau spogiti,
rač dussi od hřichů čistau, we mně
Bože! stwořiti, me žádosti y
wnukmutj zachoweg od mrzké
chuti: láska twa negčistěgssj, gest
hrad můg negpewnégssi.

13. Degž ať při twem swatem
těle, oty, genžs můg port a dsk,
gak čisty aud držim cele: ach
chowegž, bych nebył zmámen
skrz dábla chytreho, a včinén Au-
dem geho; spraw mne pak nado-
bau swau k sláwě twé wždy spu-
sobnau.

14. Včinjž mne twým přibyt-
kem lidského přebywánj, nechť ži-
wot můg žadnym skutkem gmena
twého nehanj: Nedegž mi toho
zmařiti, čjmžs mne ráčił ozdo-
biti; nechť twau zahradkau wsale
zustawám k twé cti, chwále.

15. Degž ať (od Duchů nečis-
tych rozdělen gsa čistotau, gak
też od pohanů slepoch,) slawjm tě
w mem žiwotu, ať asem w tobě
upewněny, a gako zamek zamče-
ny, nechť mne nižádny giny nez-
ná, gen ty gediny.

16. Včiň mne w wjře wěrne-
ho, bych byl tobě přigemny,
ať z Geruzalem nowého nebudu
wywrženy, neb brany města swa-
tého, nepřigmau nic nečistého,
kdož chce tau slawu spatřit, mu-
sy bílé odjn byť.

17. O rač mne s tebau spogiti,
s dussi, s Duchem y s tělem, bych
tě mohł w srdcy mem mjti, asaus
do konce twym dskem, bych tě
wraucně následował, gakžs mi w
swatem křtu darował twau swat-
tost a čistotu, k pobožnemu žiwotu

18. Když ty mně wažjš tak
mnoho, chtic mne swým chra-
mem

mem mjti, že zahubiti chceš toho, kdož geg chce podwrátiti: o! odstup wšeliká mrzkost, kdež Bůh chce miti swau bytnost: wšeckok ma čiste byti, kdež ty chceš sianek mjti.

19. Nu Gežissi, ma žádosti, kys čistěgssj nad ruže, netrpjc žádné chlipnosti; nechť tě pkač můg přemuže! ach buď mi, buď o Gežissi, nad wsse gine negmilegssj, co pak můž mrzke byti, rač odemně wzdáliti.

20. Tys se mně cele darowal, w kom mne Duch twůg utwrdil: Gá sem tě też zamikowak, tobě sem se přisljbik. Hle! pro toho potwrzenj, srdce wiz y ruk zdwjženj: wssem wssudy oznamugi, že gen Kryssa mikugi.

21. Beranku neposskwrněný, w čistotě dokonaky, swaty a bez obwinění, ty můg předrahy Králi, y koruno pobožnosti, o milownjku wssech ctnosti, toť gest wins y konec můg, ty gsy můg, a gá sem twůg. Amen.

(760.)

z Syr. 23, 4. 5.

G. Ach gá matka zarmaucena

Wože, genžs otcem me dussi, dawaš mi, cožkoli skussj, w twé mocy stogi žiwot můg, y dychánj mé gest dar twůg, tys mne mikowak před wékem, prw nežli sem byk člowékem.

2. Ach! obratiž twar swau kemne, zahub žádosti nicemné, genž mne k pysse nabjzegj, a w blaznowstwj wrazegj, když se nadutost zdwihuge, degž ať gj duch potkačuge.

3. Popřegž ať dusse mé gmenj gest w pokornem ponjženj, ponjženych ty zwyssuges, wysokomyslnych snižuges: nechť zlé nemá we mne mjsta, aby dusse byla čista.

4. Zwlásste pak odwrať ode mne, co ffákessné mámiko mne, warůg mne od zlych žádosti, wywrž nečiste z wnitřnosti mysslenj, kteréž powstáwá, když oko w swět wyhljdá.

5. Ged wssj nečistoty wyhlad, ten přewyssuge giny pad, sye kdo pada, hřessj hrozné, ale smilnjk dwognasobné, neb ten swé tělo prodáwá, y dussi dárku poddáwá.

6. Bdj nademnau wedně w nocy, nedáweg dárku mjť mocy, který čistotu, poctiwost, wstyd hce podmanič w ossklwost, krz wzbuzenj zlé žádosti, dussi pak w pekło uwésti.

7. Odwrať od wsseho mé oči, což smyssly w chlipnosti točj, nechť mne moc přizné twé chránj, proti pohorssenj bránj, smyssly ošidjá od zleho, wede do pokoge swého.

8. Gežu! očist wnitřnosti me, a uzdraw cele djté twe, audy me nechť we wssem bogi gsau sprawedlnosti twé zbrogi; bogům ty, Pane, sam za mne, a deg mi wjtězstwj slawné.

9. Kohož twa bázeň skrocuge, tenť stydliwé postupuge, w pořádku držj swé oči, w wssi ne-

newpaussti zkè ręči, wsta nemkauwssj hanebnè: pûsob to skrz Ducha we mnè! Amen.

(761.)

O bohatcy a Lazarowi.

Byk čłowěk welmi bohatý, rauchem drahým ozdobený w marnosti se kochage: o welkau poctiwost wždy stâk, žiwot swûg rozkossnè chowak, kahûdek wzywage: Dûm geho skawnè wystawen, nechtěło se mu z něho wen, w pýsse swè žiw byk każdý den.

2. Manželka y djtky geho měło radosti přemnoho, nic o smutku newědauc: k tomu y čeládka geho, gjdla, pitj, magjc mnoho, a weselj wždycky gsauc: Gedli a pili w hognosti, což zbyło pšûm dali snjsti, nebyło w nich pobožnosti.

3. Wrât toho bohatého, ležeł Žebrâk, wołał mnoho, Lazar byk gest gmenowân: Gsa plu wředûw a bolestj, trpěł welikè wzkosti, z drobtû nebyk sedrowân: Zakostiwè w swè bjdnosti, žádał by Bûh z swè mikosti, ráčił ho wyswoboditi.

4. Po newelmi dkauhém čase, wmřeł žebrâk w tom zkém kwase, od Angelû donesen w kûno Otce Abrahama, tam giž wěčnè odpočiwá, Synem Božim včinén: Tak wzal konec wssj žakosti, gsa giž tam žiw w wěčnosti, w tè newymkuwnè radosti.

5. Wmřeł y Bohatec také, ach nastoate! w bjdè welkè, rychle wssecko opustik: Byk pak do zemè pochowân, a hned w ohněm pekelný dân, tam se má wěčnè mučit: Ach co se brzo změniło, zde geho rozkossnè bydło, s Pýchau rychle pominuło!

6. Když se tak welice mučił, do nebe swých očj pozdwjhł, wzřeł tam Abrahama: A Lazara w kûnu geho: ale on wždy trpěł mnoho, od nebeského Pâna: Wzkřikł: Otče Abrahame, běda, kdo se sem dostane, smilûg se nade mnau Pâne.

7. Sessliž mi po Lazarowi, maličkau krupègi wody, ať mi můg gazyk schladj: A tak dotkna se prstem swým, srdce mého w mučenj mým, bolesti mi oblehčj: Neb mne welmi pâlj plamen, pekelný, w němž sem wwržen, smilûg se, buď mi pomocen!

8. O Synu můg (řekł Abraham) rozpomeň se, že sy wzal tam, w swětè mnohè radosti: A Lazar mnohè bjdnosti, giž radost má w wěčnosti, ty pak bjdu s žakostj: K tomu propast přehluboká, mezy námi otwrzena, gjž žádný přegjti nemá.

9. Prosým Otče Abrahame, possli Lazara mjsto mně, do domu mého Otce. Neb tam gessté pět bratrû mám, genž kwasý gak gá někdy sám, rozkossnè žiwi gsauce: Nechtěby gim oznámił owssem, aby nepřissli také sem, kdežto pâlj wěčny plamen.

10. Ma-

10. Magjť Mogžjsse spokečnė, k tomu wssecky proroky ctnė, nech ať gich posslauchagj: ne tak Otče Abrahame, než když z mrtwých geden wstane, y hned hřichů nechagj: Pokanj swaté činiti, k wěčne radosti dychtiti, budau, chtjc zlého wgiti.

11. Nechtjli slowa Božjho slyssseti, nad to by geho newposslechli: owssem Mnohemby se méne lekli, mrtwého téka zstrassili, newěřjc gemu w ničem: Tať Abraham krátce zawěřek, bohatce w ničemž neslyssel, kterýž wěčné muky trpěl.

12. Nuž wssickni wěrnj Křesťané, k wýstraze sobě wezměme, toto swědectwj Páně: Nechagjc pýchy, obžerstwj, wěme se mikosrdenstwj, posslauchagjce wážné: Přede wssjm slowa Božjho, kterýžto wěj każdého, co by měl činiť dobrého.

13. Gsyli bohat, bog se Boha, čiň dobře chudému moha, wssak negsy než ssaffářem: Gsyli chudý, měg trpliwost, neboť newjs pro kterau zkost gsy od Boha tak ssauzen. Geden druhého břjmě nes, neb newjs co tě potká dnes, od Boha twého gistě wěz!

14. Znagjc, že po tomto čase, Bůh žádného slyssel nechce, by mohl co wyprosyti: Protož neobmesskáwegme, času mikosti nemaťme, wědauc že mámе gjti z tohoto swéta bjdného, neb smrt nemine žádného, o bogmeť se Boha swého!

15. *Bože degž k tomu pomoc swau, ať marnosti swéta bjdnau, skutečně pohrdáme: Z teho, cožs nám dał dobrého, (vžjwagjc dobře wssého) degž ať mikosrdnj gsme. Po této časné zakosti, wwed nás do swé radosti, Amen, Boże z twé mikosti.

(762)

Gako: Přissło k nám padkym Hrámowě Ducha swatého, lidé Bohu oddánj: Wssetřjgte wěrně swého k swattosti powokánj: W wynégssj swéta mrzkosti, na němž smilstwa a chlipnosti, gest na wssech stranách dosti.

2. Aby nastalit nekádowé, co před potopau swéta: Gakž že měky oprawdowé, nastati také léta: předpowědél Pán Gežjss sám: Protož klussj wálčiti nám, proti dábelskym radám.

3. Ktomu nás předně wésti má, wydané přikázanj: Bůh, kterýž w ohawnosti má, nečistá obcowánj: Prawj wůbec; Nesesmilnjss, člowěče, gestli to lehčjss, welikým Pánem zhrzyss!

4. Chcessli býti slauha geho, máss ho následowati: Neb dj: Swatý gsem Pán wssehо, y wy též budte swatj: Zas psáno; Wůle gest Božj, totiž wásse poswěcenj, w skutcých, w slowjch, w myssljenj.

5. Dále k tomu nás má wésti, wlastnj důstognost násse: Kterěž gsme dossli z mikosti, skrz Pána Messyášse: Neboť gsme chrá-

chrámowé Božj: lehčj ge, kdož zyzwokuje, a hrozné pomsty množí.

6. Gsme při tom Pána Gežjsse newěsta wywolená: Y proč by, ó miká dusse, v wjře mu snaubená, Toho, mikého nechtěla? pročbys po kotru dychtika, a s nim k dábku bežeka?

7. Mát nás ponaukati také, abychom ctně chodili: Dar a sstěstj wsseligaké, gehož swatj wžili: Jozeffa potupeného, wssak čistoty mikowaného, zwýssik Bůh dárce wsseho.

8. Nad to Pán GEjsss sám gistj, čeho w nebi nabudau: Bkahoskawenj gsau čistj, Boha wideti budau: Tot gest odpkata welikú, přewyssugicy wsseliká w swětě zbožj čkowéka!

9. Kdo pak nechce dbáti na to, a slepě k smilstwj běži: Mát očekáwati za to, rozličné pomsty Božj: Swětské hanby a zlehčenj, mrzkých nemocy zgitrenj, chudoby a zsauženj.

10. Ano gakž swatý Jan pjsse, w Knjze zgewenj swého: Nemegde s chotj Gežjsse, do života wěčného Newěrný čkowěk, wrazedlnjk, khář, modkář, a čarodegnjk, též y ohyzdný smilnjk.

11. To k srdcy wěrné připuste, ó Božj mikě djtky: Marnosti swěta opuste, abysste ty přjbytky Wěčné skáwy nezmrhalj: Ay, negsmeg zde welmi stálj, smrt se wždy na nás waljí.

12. O Gežjssj! prosyme tě, odpust nám z swé mikosti, Což sme koli na tom swětě, páchali zlau žádostj: Známeť to nás Pane miký, že sme se w hřjssich zrodili, a zlj posawád byli.

13. Čistotau panictwj swého přikryg násse křehkosti: K swadbě života wěčného, deg raucho sprawedlnosti: Tys wsseho dobrého pramen, ať nás nezje wěčný plámen, buď nám mikostiw, Amen.

(763.)

Naklonènému k tèlesné bugnosti. Gak. Z. 143.

Čistoty Boże, srdce mého chraň sobě gako chrámu swého, w přjbytek tobě sem oddak audy wssecky těla cekého, posskwrnu wssecku od nich wzdal.

2. Swět náskrah wssudy plno lècy, smyskům těžko skrz ně se wlécy: Duch pokussitel chytře zký, (těžko lepu geho otcy) nás proti tomu duch pak mdký.

3. O sám wgmi se Pane můg mne, sám mne posylůg w nocy, we dne, zkemu tahnutj braň y wnitř, ať se srdce gimi nepohne, též ani giným zkým zewnitř.

4. Bážnj swau přepaš ledwj násse, ať nehledjce co swět pásse, twau se gen wůlj řjdjme, nic drze nečinjc a pkasse, w čistotě srdce stogjme.

5. Hřjch každěj kromě těla býwa, posskwrny tak těžke nemjwá, gak bůgné těla pálenj, owssem gestlize kde přebýwá zkými se činy kálenj.

6. Smilnjkům na to Pane

Ortel

Ortel wyřekl, že w pekle gegich postel! Tam pálenj (za pálenj wssechnech takowych nečistych tek, ohněm hořjcym trapenj.

7. Ach, ach sám smikůg se nad námi, zde w swětě vhassůg wodami swého Ducha oheň zký w nás, ach wsseligaká zká kochánj zde w sobě mokit gestit čas.

(764.)

Proti hřichu opilstwj.

G. Ať gest mé srdce smutné.

DUch můg bolesti cýtj, hledě na nekáby, nekřestanského pitj, gehož dosti wssudy: Co Pán Gezjss powjdak, o skonánj swěta, w to se giž každý wydak, giž mámě ta léta.

2. Gakž bylo za dnů Noe: kdež napořád žrali, pássce zkosti mnohé, welicy y maly, až ge potopa BOžj, náhle zachwátila, takt nynj pomsty mnozj, ta zkost rozwodniká.

3. Chtěg sobě wsmysliti, člowěče Křestanský, aby w gjdle y w pitj, nebyk žiw pohanský, sseť důwodů a přičin, prawdy wěrně plných, by potom nebyk trápen, žjznj muk pekelných.

4. Pán GEzjss, maudrost nássc, prawj, warůgte se, ať pitjm srdce wásse neobtěžuge se: Aby wás nepřikwáčik náhle den poslednj: Co w tom zawřjti ráčik, člowěče prohlědni!

5. K té středmosti tě skloňůg twá wkastnj důstognost; Ay, zwyssik tě Pán Bůh twůg, dakt swých darů hognost, srdce twé skowe a gest, chrám Boha živého, zachowegž sobě tu čest, nezbawůg se geho.

6. Proč se za ty nestydjss zwyky zhowadilé? a kdy, aneb kde widjss, howádko opilé? To (hlé) bez rozumu gsa, gen potřeby hledá, ty obraz Božj nesa, nedbáss na to, wěda.

7. Kdo nechodj w střjdmosti, množj w bůgnosti hřjch, kdo pak prowodj zkosti, nebudeť w nebeských: Duch středmý gest Duch wážný, opatrný, slydliwý, k powinnosti swé snážný, k modlitbě horliwý.

8. Odkud pocházý smilstwj, swárowé y wrazdy? Gistě z hřjchu opilstwj, znát to wěrný každý: To gest půwod a kořeň, w swětě wssecho zkého, nimž bywá y vmořen, držjcý se geho.

9. Nemůžeť se wypsati, gak těžko, dussi, čeť, zdrawj y statek tratj, kdož tomu oddán gest: Po časném hodowánj, co bohatec onen, padá w wěčné trestánj, w ten pekelný oheň.

10. GEzjssi miký Pane, zrcadko středmosti, prosýme swrchowané swaté twé mikosti, nasseho obzerstwj hřjch rač nám odpustiti, wssaks hkadu, žjznč dosti, prož ráčil snásseti.

11. Duch twůg dobrý nás sprawůg w skutcých y w myssljnjch, a wždy wjc nám zossklywůg, y ten y giný hřjch, bychom z wjry vžitek, hogný přinásseli, potom s tebau přjbytek, wěčné slávy měli.

(765.)

Gak. **Rozžehnegme se s tým**

GDi pryč přemrzka chlipnosti, genž gedem proniká kosti, Gezu! wem sobě srdce mé, nechť sem twůg chrám, ty gmenj mě.

2. Wypaud ze mne, co gest zkeho, doplň obraz Božstwj tweho, abych tě čistotau srdce mikowati mohl wždy wjce.

3. Degž tau kášku powažowat, gjžs se pro mne dal křjžowat, bych se zapřel tobě kwůli, činjce těku newoli.

4. Y proč bych mrzke chlipnosti neměl mjt za ohawnosti? konec gich gest zkořečenj, ano w pekle zatracenj.

5. Gedno chlipné okamženj přinášj wěčné zauženj: ach protož poswět mau dussi, wšstjp mne wsebe o Gežjssi!

6. Stwoř mi, Boże, čistě srdce, syc synowstwj stratjm w brzce: Obnow wemne Ducha meho, bych mikowal tě sameho.

7. Až mne přigmeš w twe radosti, po kterych taužim s žádosti, kde nic nečistého nenj, než sama swattost w swatyni. Amen.

(766.)

Pisseň o Zuzannè.

Gako: **Gežjssi má radost** ꝛc.

SLyss ó wěrná Dusse, gak Danyel vjsse, o ctné Zuzannè: Genž byla w mladosti, cwičena s pilnosti, w Zákoně Páně: Krásu, maudrost, čistotu, k tomu bázeň Božj měla, w ctnostech prokwjtala.

2. Uzřewsse gj starcy, dwa neprawj saudcy, w nichž studu nenj: Hned gegj žádostj, s welikau bolestj, gsauce ranění: Dnem nocy pečowali, by aspoň gegj mikosti nasyceni byli.

3. Saud, prawdu nechali, když gj vhljdali, wgit do zahrady: W niž skrywsse se tagně, ctnostliwé Zuzannè, činj vkrady. Lstiwě gi žakowali, k wyplnění swé žádosti, sylje s vkrutnosti.

4. Ach auwech zwolaka, nynj mi nastaka, vzkost ze wssech stran! Co gestli včinjm, žiwot swůg posskwrnjm, zatratj mne Pán; Pakli wášj zlau žádost, wedle Přikázanj zrussjm, smrt okusyť musým.

5. Nic menèg w čistotě, radèg vmru w swětě, bych w Nebi žika: Mámli žit w posskwrně, bych muky pekelně, vmrauc trpěla: Gistě tě sem nadège, že kdo w Boha sylně dauffá, byť vmřel, žiw býť má.

6. Nic na to nedbali, ti starj sjbali, zkřičeli, řkauce: Nassli sme Zuzannu, w zahradě zawřenau, hřjch páchagjce. Tak lstiwě žakowali, odsaudili s žůrjwosti, na smrt bez litosti.

7. Ach! ach! zkřikka předce: ó spytatel srdce, Bůh wssemohaucý: Ty znáš že proti mně swědčj tito sylně, falessně wěcy. Ach pohleď, pohleď nynj, gak gá truchlá w newinnosti, vmjrám s bolestj.

8. Tak slitowal se Bůh, a ey hned swatý Duch w ctném

Da-

Danyeli Horliwě spkapokal, čistý sem, zawolal, od gegikrwe. Protož zpět se obraťte, a fakessně odsauzenau, netraťte Zuzannu.

9. Rádi se wrátili, saud mu poručili, on se spytowal: Pod gakýmby stromem, w skutku gj bezbožném, starec vhljdak. Prwnj dj, pod lentisském, druhý prawj, že pod sliwau, obadwa kjjwě gdau.

10. Ay čekk gjm Danyel, teď wás čeká Angek, s přeostrým mečem: Proč ste odsaudili, dussi stratiť chtěli, newinnau w ničem. Tak gjch na smrt oddali, a Krew čistotne Zuzanny gsau wyswobodili.

11. Nu hle práwě saudjss, genž na nebi bydljss, saudce negwyššj: Zastáwáss swé wěrné, těssiss zarmaucené, Otče negmilssj. Těm pak kterj newinným, kstiwě rozsirugj sydka, zawazugess Kjdka.

12. O wyvčug y mne, bázni swé vpřjmné, Gezu wzývám tě: Ať gá bez posskwrny, přjkladem Zuzanny, chodjm w čistotě. Wssecky kstiwé vkkady, deg mi stále přemáhati, w životě y w smrti.

13. Skadký múg Gežjssi, ženichu negmilssj, skáwy Koruno: Rač přigjť mau Dussi, gak na tebe slussj, do swého kúna. Ach pospěss miký Páne, a připodobni sek srně, ať w smrti nezhyne.

14. Chraň mne múg negmilssj, radostný Gežjssi, kwětni w srdcy mém: Ať twúg ljbý kwjtek, přinássj vžitek, spasytedlný w něm. Když ho smrt ostrá podtne, wždy na wěky kwětnauk bude, nikdy nevwadne.

15. Gak gméno Zuzanna, růžičku znamená, přjliss spanikau: Tak mi deg prokwjtat, k životu wydáwáť wúni přemikan. Bych pak nikdy nezwadka, GEzu! lilium radostné, prokwjteg wždy we mně.

16. Ukryg mne pod stjnem, ať wěčné nezhynem, ó stráže lidský: Syť ty mne skowem swým, buď mi sám stokem ctným, pokrm Angelský. W tobě naděgi skládám, gediná radost mé Dussi, negskadssj Gežjssi.

17. Skyss múg hlas truchliwý, GEzu dobrotiwý, potěss mě srdce: A když k branám smrti, bude se bljžiti Dusse má prudce Amen, srdečně žádám, přigmiž gj do swého stánku, Amen, múg beránku. Amen.

(767.)

Gak. Jakm 66. 98. 118. aneb: Múg Gezu gegž Seraffinowé.

W Těssna rozkoš čistych Dussi, Gezu! milostna swětkosti, genž sweho snaubenj nezrussj, těm genž se tobě s rádosti w společnau lássku oddawagj: o bychť giž mezy chotmi byl, genž tebe w srdcy swem skladagj, radbych wssi giné lássky zbyk.

2. Ty gen čistotne srdce žádaš, kdož pak ge wemne zkem stwořj, ať, gakž ty libost we mne

skladaš, wraucy kaškau k tobě hořj? Tu nic nemohu lidske cnosti, nic syka, wtjp, hodnost, skáwa, nedašli ty sam twé mi-kosti, daremnaý bude má sprawa.

3. Mikost přemoże me nemocy, mikost přiwrátj me zdrawj; pogmauli mne twé kášky mocy, giště mne zkosti mych zbawj, ano y mrzkych nakonnosti, genž táhnau w ohawne hřichy; mikost mau Dussi smrti sprosti, genž hubj žiwot twůg tichy.

4 Wyleg ten balzam w me wnitřnosti, pronikni ohněm kášky twé můg žiwot, rozum, audy, kosti, smysky y wsse wnuknutj me. Twa káška mrtwe skutky kazy, chlipne žádosti skrocuge, kdo w gegi pogat gest prowazy, ten rozkosse nemikuge.

5. Kdy bys mé zkazy přirozené, z gruntu srdce newyplenik, snadby se z hadiho plemene we mne horssj hřich wkořenik, genž by mne tichau kstj okkamak. Gakt mnohe dobre myssleny y skutky giž ten wrah polámak, když sem spak, nebdjc w modleny.

6. Nic mne toho nebezpečenstwj, než nakkonnost twá, nezprosti chtěklibych hřichů wášstennwj tehdy plamen twé mikosti pogate srdce tak proniká, že gedine twé sladkosti w ochotné wděčnosti přiwyká, swětske pak má w osskliwosti.

7. Když w srdcy mem nic nezůstane, gen twůg obraz, o Boże můg, tehdy zpurna marnost přestane, když konečně budu chram twůg: a když mne k twemu podobenstwj, Gezu! tak rad přiwozuges, degž, ať w mě wjry poslussenstwj, obraz twůg wssedně spatřuges.

8. Gestli twá káška mým zakladem, ty pak kamenem uhelnym, tehdy se nebogjm před pádem, ty mne wzdekaš dokonákym: Wabjli mne přilezitosti, ty daš čistoty korunu, neb swattost twé zdrželiwosti kazy zadosti auhonu.

9. A takt žiwot Božsky swjtězy, gesstě w těle tom smrtedlném: Kdož bywa zlatymi ctězy ozdoben, negsa zaupelným? Kdož by se wjce w bog opowažil, kdož by w modlitbach setrwal, když by se přemoct darmo snažil, a paut swych nikdy nepřerwal?

10. Malička práce a bog krátký, nestihly pokog přiwodj, Bůh w skrytych tegnostech přesladky, tém Dussem pohodlj plodj, genj se wěrně wsseho zdržugj, netykagic se ničeho: Kdož tak Gežisse nasledugj, ti znagj moc kášky geho.

11. Onť káškau choť swau korunuge, wedauc gi před twat otcowau, kterauž gen kdo čistj spatřuge, onť da čistoty mzdu nowau. O kdo gen tau mikosti hořj, mát dokonakost dobreho; kdo skrz ni zle žádosti zbořj, dogde pohodlj wěčneho. Amen.

(768.)

SA makauť wěc magj mnozy čistotu srdce, když se domniwagj, že gi dosahnau w brzce: marny swět za to má, že giž gest očisstěn, když Bohu pokkona zewnitř se činj gen.

2. Když w obyčegny čas, chtj k stoku Páně giti, tu se chtj z hřjchů zas na gednauc wymodliti, a když to odbudau, opět hřessi znowu, nehrozyc se saudu, w skutku aneb w slowu.

3. Předce gsau w domnění, že káſku Bożj magj, když geho zřizenj zewnitř nepohrdagj; swět stawa w swé mýtě, kdož chce ginak wjt, ma ho za kacyře, gegž se třeba sseťřit.

4. Ach gak ta čistota cele ginssj spůsob gest! a změna Ziwota: ten staky bog musy west, kdo gi sobě obrak; wždyť se lepssit musy, by zas zmazy newzak, sstiastny, kdož to skusy!

5. Ach srdce gest potok, z kterehož nic nepkyne, než zkoss, kteraž se w skok, w skowjch, w skutcych rozwine: kdo pramen wysussj, grunt zkeho přewráti, kdož pak ho nerussj, ten se darmo klátj.

6. Prostředků nechybj, Bůh ge nam dak w hognosti, kdo sy gen obljbj podle njch zjwot westi: Ale swět nechce gjt sam sebe w zapřenj, kdož chce bez křjže byť, negde k polepssenj.

7. Nechcet oko Páně gedu hadjho ztrpet, neb widj wsse marne: ty musys nenáwidět wssecko, což se třpjtj, a w krwi Krystowe twé srdce obmýti, tak pugdeš hotowě.

8. Můg GEzu! kdyžs mi dak to prawdiwě poznati, degž bych nemikowal hřjchů, degž zapjrati wěrně sameho se, bych w čistotě zrůst brak, potom w swattosti twé spasytedlné skonak.

V. O Zapřenj sebe sameho y Swěta.

(769.)

Gako: Swate Bożj pożehnánj.

BŮh a swět a lid obogi wždycky proti sobě stogi: Boha ctichych, tupj swět, co swět cti, Bůh wrácy zpět.

2. To tělesne maudrowánj, praktyký a kunsstowánj, zemske zbożj, skáwa, čest, swětske ctěssenj gest.

3. W tom pak kdož to wsse mikuge, Bůh sobě neoblibuge: onť sobě wjce waži to, co swět za nic držj.

4. Y proč se chceš nadýmati, bjdny čerwě, a pýchati? wssak gsau marne twé činy, snad wmřeš té hodiny.

5. Chcesslj prawě wznessen byti, hled sobě swět

z osslawiti, GEžiš, GEžiš prawa čest, nech ti wssecko we wssem gest.

6. Cokoli žádáš w swým srdcy, toho dochážyš w Gežissi, hledeg Krysta sameho, w něm budeš mjt dost wsseho.

7. Hledašli prawé maudrosti, tát y něho gest w hognosti, on nám wratil zbožj swá, maudrostj včiněn gsa.

8. Žádassli dost syly mjti, hleď w něm skutký twé činiti: w Krystu gest wssecka pomoc, w něm žiwot, syla y moc.

9. Chcessli cti z dobré powěsti, deg se k GEžissi přiwésti, tenť prawé cti včastny, kdož gest GEžissů wlastny.

10. Dychtissli po gmenj, zbožj, to wsse hledeg w kásce Božj, sama kásska GEžisse gest prawé zbožj dusse.

11. W Krystu miłúg co miługes, w Krystu zprawúg, co zprawuges, we wssem miłúg GEžisse, gak geho wlastni žisse.

12. Kdo se Krystu wždy oddáwá, a w něm wsseho wyhledáwá, w něm hledá vtěssenj, tenť gest gistě blaženy.

13. GEzu! račiž mi z mikosti pomáhat w každé těžkosti, bud sám mé vtěssenj, GEžissi me spasenj. Amen.

(770.)

Odwodicy od Masopustnj Weselosti a Marnosti.

G. Ach cože sme bez GEžisse.

Obra noc, marne radosti, y ty swětě neprawy: Pohleď! kterake žákosti, trpj nyni Král slawy? gak se leka, gak zapasy, až y krew z něho wycházy.

2. Zdaž gá rozkoss prowoditi mam s tebau bjdny swětě? Cestau ssirokau choditi, kdež čert swých w hřích zaplete, nikoli! neb GEžissowym gá gsauc, službu twau wypowjm.

3. Giž was del nemohu snesti, marne swětske žádosti, wy etne srdce chcete swesti, gessli se was nezhosti, nemáte mne wjc mámiti, od GEžisse odwoditi.

4. Lepe z Geżissem strast mjti, trpěť posměch y bjdu, než s nim

s nim rozkučenu byti, y prostřed zkeho lidu, y w sláwě někdy seděti, potom pak w pekle wpěti.

5. Odegdi pycho odemne, s wsselikau nadhernosti: neb ay! Spasytel můg pro mne, mnohe trpi wzkosti: ano tomu Pánu sláwy oděw sňat, krew teče z hlawy.

6. Ach! hlawa pod trnim kračj, audowě pracht prowodj: Pán nahý nařjkat račj, služebnik stkwostně chodj: O pokrytska lidska zkosti, kdoż tě muż zpytowat dosti!

7. Odstup stkwostne hodowánj, s sskodnym času mařenjm: Strach, hrůza mne z nenadánj zgjma za wwáženjm, kterak mnozy s wěčnau sskodu, hřjssnych požjwagj hodů.

8. A Stwořitel wsechněch wěcy, ani tak mnoho neměk, když račil na křjži pněti, a těžke muky trpěk, aby, ač těžce zsauženy, byl gen wodau občerstweny.

9. Protoż wam mrzcy hřichowé, gesstě dobru noc dáwám: odstupte sprostni katowe, wy ste Krystu mnoho ran na mem mjsstě spusobili, když geg opustik Bůh miky.

10. Že Pán žiwota wmjrá, a gest gak zkořečeny, ten kteryż mi rag otwjrá, gsa skawně wywyssseny, to mne ma od hřjchů wésti, take k pokánj přiwestj.

11. Chwala buď tobě ó Pane, wěrny Dusse přitěli! Za to djlo wykonane, bolesti y bog cely: Žes chtěk y smrt podstupiti, mne hřjchů, haňby sprostiti.

12. Degž ať giž wěrně litugi, gha hřjchů přetěžkeho. Trestánj neobnowugi, tebau zaplaceneho: než tobě se oddam směle, žiw gsa po twé wůli cele.

(771.)

Gako: Gák w Boha mileho.

Dobra noc marnosti, lečky zlých žádosti! dosstit sem se was doznak, čas gest, abych giž wyznak, že stjn těch swětských zbožj, gen strach a neřest množj.

2. Táhnj s twau hognosti! mamť bohatstwj dosti; Twým statkům oheň s wodu, mol y čerw gsau přesskodau; snad že tě o-

swobozy, když nemoc smrtj hrozy?

3. Táhnj s twým weselim! gak s tebau nedělim, neb swětske kratochwile smutneho dogdau cyle: což mne po té radosti, gjž bych želel w wěčnosti?

4. Gdj s twau nadhernosti! skwostné twé slawnosti, aksamit y hedbawj gjž dusse mé nebawj: to wsse se z čerwů rodj, wsse tě k čerwům přiwodj.

5. Táhnj pryč s twau chwáku, hańbu dokonalau, gjž s fresuńkem hledame, s trapenjm pozbywáme, na což mi slawna powěst, když srdce zžira nečest?

6. Gdj! mamiks mne dosti, twau přiwětiwosti: njž tjm wjc okkamáwáš, čjm se wljdnějssim stáwáš: nač mi káska nehodna, genž dussi bywa sskodna?

7. W nebi gest můg přitel, wěrny Wykupitel, tenť wssecko semnau dělj, dobré byť mysli welj, kdyžby mne y bjd waky, y bolesti stihaky.

8. Nebeske pohodlj, zač se duch můg modli, gižť mi gest připrawéne, ano y zpečetěne; tak wěčna gest má sláwa, gak wěčně Bůh zustáwa.

9. O město Syonske! gakť krasne gsau zdj twé, brany twé gsau perlowé, plice saffirowé, zlato se wssudy třpitj, ach kdož mi tam da wgiti?

10. O nebeska radost! gedna krupěge dost dusse mdle občerstwuge. Sstastny, kdož w ni obcuge, gakť hognė rozweselj wěčnych wod prameň ceky?

11. Klenotě nebeský! gakť srdce hrdinský y wěrjcých sprawuges, když bjdne občerstwuges! GEzu! gakť sstastne žjti před tebau budem mjti!

12. Gdj, swětě! z očj mých, deg, komu chces, plew swých, gak wěcy twých newažjm, o nebeske se snažjm; dobru noc, marny swěte, radost má w nebi kwěte. Amen.

(772.)

G. Tobè. Jehowah, chcy zpiw.

Duch můg se wěčnostmi honosy, co zemske gest, toho mu se nechce; K smrti se hotowiti musy, gha sobě wjc

F Tob. XIII, 22.

wjc wkoziti neda zde. Swět nema nic, než dussi obtěžnost, kdo geg sprosstěn, ten ma swobody dost.

2. Marny stjn honik, podrobuge, a nepřiskussi než krotkym (nizkym, hlinënym,) dussem; duch mûg se bkatem nezmazuge, proč bych gá ztratik wzactnost swau w tom wssem? Tak bych dussi mau ohyzdau trapik, a wěčně bych sobě sám mrzky byk.

3. Pryč chlipnost! zdradliwe pokřiwy, smrdauty kwět! pryč hřichu poddanost! Mnau žáden nema wkadnuk žiwy, než GEžiš sám, ta negwyššj slawnost. Tě kásky swazkům nic nepřesskodj, ta mne y odemne wyswobodj.

4. Kdo se s srdcem GEžisse spogik, tomu ten duch wolnosti dan bywa, gak hned Pán swědomj me zhogik, tak hned duch mûg bezpečnost swau mjwa: Mûg žiwot, pokog, wolnost gde odtad, což bych za tisyc swětů nechtěk dak.

5. Kdyžby mne y pekelne nocy, strach, smrt y nauze wsse obkličiky! Wssak toho Pán nebude mocy dopustik, by mne w hańbu wstrčiky: Meč geho pokusy rozptyluge, Duch pak synowske práwa ztwrzuge.

6. Co ginym gho přetěžke skuge, to mi GEžiš přerozkossne činj; mne negwjc to rozweseluge, co tj za strast a mnoho bjd minj: O by swět wěděk sladkost gha toho, gistjm, rwak by se oň, mjt geg mnoho.

7. Gak snadně se s swětem rozžehnam, když sem srdce meho s njm nedělik! neznak li mne? ga geg též neznam, nechtě nic: ey! což bych s njm podělik? a tak mûg napis hrobu gest prawy: tu leżjc spj Božj slauha wolny.

(773.)

O Statečnosti a Stálosti o Wjře.

SAk chceš swěte, nedbám na tě; Hospodin se mnau, chcessli se w swým hněwě semnau potykati, gest Hospodin semnau, nebudu se báti.

2. Gak chceš swěte, nedbám

bám na tě; ačkoli hrozýš; nemůžessli wjce; nebogim se toho, neb mám proti tomu potěssenj mnoho.

3. Gak chcess siwěte, nebbám na tě; chcessli strassiti? O! strass a děs wždy wjc, gak se tobě ljbj; neb wjm, že ti gistě proti mně pochybj.

4. Gak chcess swěte, nebbám na tě; wssecko chcess wzýti, wem co chcess, neb můžeš, nic nemám wlastnjho; wssak wzýti nemůžeš Králowstwj Božjho.

5. Gak chcess swěte, nebbám na tě: ačkoli tupjš. Ach! kdožby pro Krysta se nedal tupiti? Neb za to korunu wěčnau bude mjti.

6. Gak chcess swěte, nebbám na tě; ty se mi rauháš, wssak ale gen wětssi tjm sláwu mi strogjš, a při tom se mne wjc, než gá tebe, bogjš.

7. Gak chcess swěte, nebbám na tě; chcessli zahnati? Ach! ty mne nemůžeš, genž Bohu, zahnati; y něhož gest dobře, nechcy se starati.

8. Gak chcess swěte, nebbám na tě; žiwot chcess wzýti? O! wem gen; wssak GEžiš mne přigme do nebe. Roztrheg na kusy, nebogim se tebe.

9. Gak chcess swěte, nebbám na tě; cožby dokázal? O! běda twým hřjchům, meč na sebe brausyš; gest Hospodin semnau, zahanben býti musýss.

(774.)

Gak. O Boże můg mikostiwy.

GAki kratce trwá wssecko to, co mne zde zaujmge, gakt pak na wěky trwá to, co duch můg mikuge! protož gdi swětě zkobiwý, s twým zbožjm, tau syti: můžeš mne Bůh mikostiwý w křjži ochrániti.

2. Ta bkaznowska radost swěta, ač se být zdá přjma, snad se w pokrytstwj zapleta, a toho genž dějma, brz okkáma: kdo pak w Bohu swau naděgi skládá, ten stane s radosti mnohau, w pokogi, geaž žádá.

3. GEžiš gest me wtěssenj, proč mám mikowati swětske břjmě, to trápenj, genž se s časem stratj? wssak gsem giž zde s Gezu Krystem w wýře spogeny, tenž mne daržj Duchem gistym, když gsem wywoleny.

4. Páne rač mi zohawiti swět, a zke žádosti, genž nechtj slow twých plniti: O rač mne z mikosti, GEžissi! s tebau spogiti, Boże wěku meho! takt nebudu moc blauditi w swětle slowa twého. Amen.

(775.)

(775.)

ako: Kdo gen na Boha se 2c.

GEžíssi srdce me se zapře, swěta y geho marnosti, a nechce, pokud gsem na swětě, nic hledat krom twé mikosti: dokawadž mám, co marneho, zsaužowati mne bjdneho?

1. Jan. 2, 17.

3. Kdy mne můg Pastyř obraduge, a swým přímým prautem hágj, gsem wesek, ač mne předessuge wlk, a dabli se sapágj: nic mi se zkeho nestane, pokudžs ty můg Pastyř, Páne!

Zalm 23.

5. Spočiweg gen w srdcy GEžísse, gak owěčka nalezena, gjž on po mnohé bjdě spisse, giž chce wzyť na swa ramena, a přinesti k stadu ginych, swých oweček wywolenych.

Izaj. 40, 11. 29, 30.

7. Můg Pastyři, o má radosti, zosslikw mi ten swět ffakessny, ať se zapru geho marnosti, a gen po nebi dychtjm wždy, nebť ginde nenagdu mjsta, gen kde GEžíš, ma čest gista.

5. Mogž. 33, 9. 10.

9. Krystus Panownjk, můg Spasytel, neda mi se w čem kochati, co on nenawidj, (můg přitel,) a co se na kratce stratj; buď ty, swětě, můg nepřitel, kdy gen GEžíš gest můg přitel.

Jak. 4, 4.

11. Ach gakť gest Dusse přeblažena, zapra se swěta celeho! giž gi netrápj potřesstěna rozpustilost, a smrad geho: giž, giž

Zpjweg obě spolu dwěma Kurami.

GEžíssi má radost, srdce mého žádost, GEzu krásu má: Ach gakť dlauho w křjži, po tobě wždy tauži smutná Dusse má! Pane a Zenjchu můg, nemám w tom ssirokém swětě, nic milssjho nad tě.

4. Pod twau gsa obranau, w čas walky a ssturmu, wždy bezpečný gsem: Nechť se dábel wztěká, y moc nepřátelská, tys mým GEžíssem. Nechť slyssjm třjskánj, hřmot, nech hřích, pekla strassj gak chce: GEžíš můg obrance.

6. Truc starému draku, truc smrti a pekla, truc y bázni též: Bauť se y ty swětě, gá nic nedbám na tě, o tom pewně wěz. Moc Božj zdržuge mne, zem a propast mléčť musý, ač se na mne brausý.

8. Prečť ty swětská marnost, sláwa, take rozkoš, nebuď mi známá: Prečs pokkady twými, tys mě obcerstwenj, GEzu ljbost má! Ač trpjm křjž, nauzy, smrt, wssak mne od tebe, GEžíssi, toto neodstrassj.

10. Dobrá noc powaho mrzká swěta toho, nemám tě za nic: Dobrá noc hřichowé, budtež prečť odemně, nepřichodtež wjc. Tobě pyssný žiwoté, (w němž gá obljbenj nemám) též dobru noc dáwám.

12. Nermuť se má Dusse, ale teď GEžísse přigmi za radost: Kterýž ho mikugj, tit za smutek magj nebeskau sladkost. Snássimli

giž gest w Bohu wesela, chot Krystowa gest do ceka. Amen.
Izaj. 61, 10.

Gako: Můg Gežissi, ma radosti.

13. Přitelstwj s Bohem začinám, giž srdce wznassim w zhůru, giž w sobě tauženj nemám, gen po angelském kůru: Po Gežissowém přitelstwj, ano po geho bratrstwj, a po nebi mám zřenj. Amen.

(776.)

GEzu! genžs chtěl zaplatiti, za hřichy wssého swěta, a skrz swé krwé wyljti, sám gsy se stal wyplata; ty gsy obět za hřisniky, bjdne Adamowy djtky, ach nechť twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

2. Retůg mne twým vtryznénjm, když mne trapj hřichowé: Braň mne w každem pokussenj, genžs sám skussen byl pro mne, nechť mne twůg pot občerstwuge, když mne strach a křiž zsaužuge, ať tak twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

3. Oswobod mne skrz twé wazby, od swazkú nepřjtele: deg ať twé wystake haňby, gsau korůnau mau cele: mátěcho, me Spasenj, degž ať negsem zahanbeny, ať tak twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

4. Mluw y skrze twé mlčenj, zamkuw mne, o GEzissi: Když sem w hřissich přeswědčeny: Stań se pewnau mau skreyssj: Kdy swědomj procytuge, zatracenim přestrassuge, degž ať twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

5. Nechť radosti ruži trham, negmilegssi GEzissi: z toho trnj gimžs ty zedran, ach přibliž se k mé dussi: korunůg mne twau mikostj, ta mne ostna hřichu sprosti, ať tak twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

6. Wzdraw w mem swědomj rany, stož mi břjmě bolesti: Bičowanjm a gizwami, gežs pro mne musyl nesti: Ať gá zly služebnik hřicha, necytjm střel wkrutnika, nechť tak twé wmučenj, na mne zmařeno nenj.

7. Ach nechť hluboke rany, gsau žiwota studnice: Kdybych byl wssecken zwrtkany, kdy nemam syly wjce;

ssimli potupu zde, wssak ty semnau más wtrpnost, GEzissi máradost. Amen.

wjce; pohřjž w propast twé mikosti, wssi (genž mne sklikugi) zlosti, ať tak twe vmučenj, na mne zmařeno nenj.

8. Ach zlameg prut hněwu twého, ach prokaž mi mikost twau; zhlaď z mikosrdenstwj swého, zhlaď krwj swau winu mau, deg mi když mne hřjch obkliči, pokog w boku twem nagiti, ať tak twé vmučenj, na mne zmařeno nenj.

9. Nechť mi žiženj twá prospěge, gižs podstaupik na křji: když mi zhyne ma naděge, a když se smrt přibližj: degž mi žjžně twé vžiti, rač ty mym žiwotem byti: ať tak twé vmučenj, na mne zmařeno nenj.

10. Ach GEžjssi! přigď z mikosti, skrz twé krwé wyljtj: z této bjdy a hřjssnosti, mne kdy chcess wwolniti: Kdy mi syl y slow nestáči, degž se tisse odebrati, bych měk w twem vmučenj, Žiwot, Radost, Spasenj. Amen.

(777.)

GEzu má radosti, Dusse mé sladkosti, GEzu mé zboži: Ach gak dlauhau chwjli, we mně srdce kwjlj, po tobě tauži. Beránku můg ženichu, krom tebe mi na wssi zemi milegssiho nenj.

2. Pod twau ga ochranau, bezpečný zůstanu, před ssťúdcy w bogi: Nechť se dábel wztéká, a nepřjtel leká, při mně Pán stogj. Ač hrom bjge a baucha, a hřjch s pekkem wssjm mne děsy, můg mne GEžjs těssj.

3. Truc draku starému, truc ssťúdcy zkosinému, truc gich pohrůžkám: Wztékeg se o swěte, we mně srdce kwěte, nic se nelekám. Moc Boži má obrana, swět, propast vtichnauť musj, gak koliw mne děsj.

4. Preč s pokkady wssemi, tys mé potěssenj, GEzu rozkoss má! Preč gdi marná chwálko, po tobě mi málo, nebuď mi známa. Mne kříž, bjda, saužen, tež wsseho swěta weselj s Bohem nerozdělj.

5. Dobra noc marnosti, v mně se nehostj, plnás horkostj: Dobra noc hřjchům wssem, zahnánj budte wen, s swětskau marnostj.

Dobrau

Dobra noc pycho, prachte, dobra noc y tobě swěte, pryč ode mne gděte.

6. Preč Duchowé smutnj, neb GEzjss s radostj, giž ke mně kračj: Milugjcým Boha, on trápenj mnohá, w radost obracý. Bych od swěta haněnj, snássek, wssak GEzjss w sauženj, gest mé potěssenj.

7. Otče w swé cti stálý, ať tě twůg lid chwálj, na zemi zdegssj; Wůle twá náss Pane, ať se s námi stane, deg chléb wezdegssj, nedáweg nás dáblu w moc, pomoz nám z nassich žákostj, GEzu do radostj, Amen.

(778.)

GEzu můg ženichů! gak dobře se mám, kásska twá mne pogj, tak že opkywám: Přesstástné hodiny nalezk sem nynj, což mne wěčně syti, odtud radost mám.

2. Tys bohatě potěssik, když sem kwjlik, kyrsum potěssenj kásskawěs schylik, přehogné obdařik, weseljm opogik ba cele w nebeskau radost wywyssik.

3. Mně srdečné miky, giž negsem wjc swůg, což kolim sem, neb mám, gest to wsse dar twůg: což chcy, neb zapjrám, w twau wůli zawjrám, to ty wssecko děkáš, to gest skutek twůg.

4. Což to, co mne gesstě rozljčně mámj, přibuznj, přátele, djtky, też známj? pryč, pryč! wý pokrewnj, wý přegjcý, wěrnj, umlkněte gen, giž nic nemám s wámi.

5. Zbeřte se wěrnj, a semnau zpjwegte, że radosti pramen nalezk sem, hregte! podte prokkikugic, zwučně oskawugic Krysla, wkáse hořic, pěkně ljbegte.

6. O negmilssj gaks mé srdce poranik! gak twůg ohnjček mne sobě podmánik! ach hledte na kamen! Zustanu wěčně wněm, nebe země newj, co mi včinik.

7. Truc giž dáblu, hřjchu, těku y smrti, nic mne sauženj, nic bjda zkormauti: když Gezjss mikuge, to což zarmucuge, mussý se předemnau wsse zahanbiti.

8. Pryč korůny, berky, pryč swěta hodnost, pryč bohatstwj, poklad, y wsseho možnost, pryč rozkoš, dwořenj, gedinkě tauženj mé gest po Gezjssi, w nebeskau wěčnost;

9. Když ach když konečně mne wezmeš ksobě? gak dlauho (miky!) mám čekak na tebe? Ozdobo gedinka, když ta hodinka přigde, bych tě wzřek? kyž gest w tě době! Amen.

(779.)

Gako: O Boże náš, Trogice

GJž dobrau noc, marne swěta mámenj, me srdce má w nez

w nebi swe vtěssenj; twé přátelstwj trápenj přiwodj, Gežissowe vissenj plodj.

2. Můg Gežjš mne chce sobě za choť wzyti, w bjdnym čerwu oblibenj swe mjti: což gest nad to? klenoty y zlato proti tomu gen gsau gako mlato.

3. Měklibych gá sám swe stěstj zmrhati? Gakžbych gá se Bohu chtěl wymkauwati! ach nikoli! Tobě se chcy dati, můg Gežissi, ty rač mým zustati.

4. Rač mne s tebau, můg klenoté, s pogiti, ginde nemuž duch můg pokoge mjti/ twa kaška gen gest me obcerstwenj; gdi preč swěte, Gežjš gest me žrenj.

5. On můg Ženich, negsličnějssj na zemi, on gest obraz negkrasssj mezy wssemi: geho swětkost prorazi smyslky me, že newjm od radosti o sobě.

6. Macný Boże! nad opanowatele toho swěta, gehož ctj y angele: což gest člowěk, že pomnjš na něho, a tak přilissně mikuges geho.

7. Hallelujah! Bog wjry se mi zdařil, neb gsem se giž pro Gežisse sam zmařil: protož swěte! gdi pryč s twau radosti, ma rozkoš gest gen w Božj mikosti. Amen.

(780.)

3 Gal. 2/20.

Gjžt wjce žiw negsem, neb Krystus gest můg žiwot, s nim mraucy srdce me dosahuge nowy rod: takť prawjm swětu celemu, že se mne nezda, co gemu, ponewadž Pán pro mne wmřel.

2. Oheň zlých žádosti we mne nemá panowať, srdce me nemusy w ljbostech rozkossowať; zbožj, wněž gini dauffagj, zaslepitť mne nemagj: Hospodin sam za mne wmřel.

3. Wssecka ta stworenj mne nerozweselugj, wsse časne, marne gest, nad tjm se neradugi, spanikost těka, pěkny swět gest mi swadky, zležely kwět: neb Gežjš sam za mne wmřel.

4. Nechť giž mizerny swět o mne wjce nepracuge, darmoť mne k přizni swé přitahnuť wsyluge: y w smrti ga ljbam meho Gežisse přemikostného, gemuž sem wkřjžowany.

(781.)

G. Ma dusse se nezpaussteg

Což žádá Krysta Pána prawě mikowati, musy lecky satana cele zamitati, te mrzke žádosti, pochlebugjcy činům, kterez gsau lidským Synům wssechněm zname dosti.

2. Kdo chce skutkům swým přjti, y sobě samemu, ten nemuž Krysta mjti, ani slauzit gemu: kdo chce w Bozjm domu prawě wsstipeny byti, ten musy pychy zbyti, nekřjwdic nikomu.

3. Gako nemuž pssenice obweselit swými klasy lidskeho lice, nezhnigeli w zemi: tak tež nestwo-

nestwořeny Bůh se nechce zgewiti, kdo nechce swětu byti w pokánj zmařeny.

4. Wyndj wryč z twé kraginy, řekl Bůh k Abrahamu, tak ty tupic twe činy, dogdeš Krysta chramu: Pomysl, pomysl, kde gsy, gak Boha zkormaucugeš! Když sam sebe mikugeš, Křestian prawy negsy.

5. Gak nemožne tauziti po zemi nikomu, a při tom take mjti djl wnebeském domu: tak tež možne ne gest Bohu se přirownati, a snim chtik kralowati; Božska gest wssecka čest.

6. Negwětssj čest a zboži, nám lidem zde dana, gest z sstědré ruky Božj, dobrota nazwana: klenot pak sám Bůh gest, k tomu se obratiti máš, a gen geho cti, ne swět, ni wkasnj čest.

7. Neb k čemu se připjnaš, to místo Boha ctjš: ač to někdy zapjraš, předcek to w skutku zwjš. Kdo sebe mikuge, ten y nad Boha hkawu swau wznassj, a tak slawu geho wmenssuge.

8. Když, že Bůh gest počatek y konec sám, wjme: bez něhož wssecko zmatek: y proč že tak dlime srdce, těko, dussi gemu samemu dati, wssak on sám sebe wratj nam, klenot negwětssj.

9. Nech tě kážka zapálj nepomigegicý, ne ta, ktera se kali w marnostech hnigicý: Ach tě ohawnosti má kazdy proklinati, Křestian pak má hledati prud božské mikosti.

10. Plamen dúle nelež, wzhúru se pozdwjha, tak sylně w zhúru běži, až co kde gest stjhá: Tak plamen mikosti, wzdy se musy wyssiti, a po nebi tauzjti, w nebeské žádosti.

11. Gesstě dal chcy wčiti, že kdo Krystů skuge, nemuže se tak ctiti, že sy připisuge, co Bohu nalezi; kdo nehleda cti Božj, ten swá trápenj množí, k zahynutj běži.

12. Wsselike dary těka, čest, zboži, y twúg Duch, y s což kdy, dusse, měla, wsse ti darował Bůh: Když tehda od něho tě studně pochazegj, težť zpět pyknauť musegj do moře wěčneho.

13. Skunce paprssky swými, obchazye swět celý, vrodnau činj zemi, lid na ni weselý; wsse zas krasne kwjti po skuncy se ohljda, tak wzdy gen k Bohu wzhljda, kdož se w wjře trpitj.

14. Když on možny Král chwálil Babylon wysoky, a pychau se zapalil, vpadl w dúl hluboký; zbawil se rozumu: hle! toť se mikowati skuge, to Bůh napsati kazal swětu wssemu. Dan. 4, 25-33.

15. Wě se Bohu poddati, y s twau wúli stale, ont tobě pomoc dati muž y nenadale: dokaž skutkem toho: muželi přemahati sebe, toť wykonati muzeš wúli geho. Amen.

(782.)

G. Kdo gen na Boha se spol. Kážka nesnassj spokečniků, gsa přiwětiwé horjcý: gak nenj

nenj spoku dwů swiečniků na nebi, božské stolicy. Kdož tedy genž sobě nepřegj, spoku služit sluj s naděgi?

2. Proč, dusse, w swé nestatečnosti tak kulhaš? Když Bůh twe zbožj, což tebau hazy tě marnosti sem y tam, když gsy choť Božj? mäli tě on swau newěstu zwat, musyš gemu byť čistau.

3. Když se chceš s Gežjssem spogiti, přidrž se geho samého: tu se musyš swěta zapřjti, nenawidět, wsse což zkeho: musyš křižowat swe tělo, prw nežby časně zemřelo.

4. Y pročežbych to měk milowat, co mám opustit w prudkosti? co mne chce na wěky zsauživat, po kratké zdegssj radosti? mámli byť pro co marneho obyzdan Ducha swateho?

5. Swět se syc smége w každé chwjli, kahodně w tě smrtedlnosti; po smrti pak truchliwě kwjli nad muk pekelnych wěčnosti: Zde pak smáčenych sžami těssi y angele sami.

6. Boże! kdež gsau, genž se kochali před časy w swětské marnosti, a swět přilissně milowali? čerwi gich tělo od kosti odhryzli, a duch těch bjdnych, sedj w trápenjch wkrutnych.

7. Swět slauhy swé do hrobů w wodj, ale gich ne wzkřisy wěčně: můg miky mrtwe swe wywodj, neb magj žit nekonečně, kamž ge chránj mikost pauha, kdy swětské hryze smrt druha.

8. Což gá, swětě, mám za zprawu s twým lehkým wěnečkem ružowym? gdi, a deg geg pochlebnikům swým, nech mne pod trnim křjžowym: wežj! gá mám Gežjsse meho, radě nechám pohodlj tweho Amen.

(783.)

MAm tě o Boże můg, když mne Pán Gežjs ma, gehož za rozkoš, hrad, a čest swau Duch můg zna, nech mne swět potupuge, nechť mne wsse odstaupuge, nechť se y nebe zbořj: twať láska we mne hořj; gen ty, negwyssjj! při mne stůg, mam tě o Boże můg.

2. Což se o swět starám, když mne Bůh přigjma? také nenj žádna wěc, genž mne smutkem zgjma: neb komu sam Bůh přege, tomu wssecko prospěge, wssecko mu služit musy, tent wssi rozkosse skusy: Bůh mi se ljbj; negde zpět; což ga dbám o ten swět?

3. Blaze mi! Mám Boha, a Krysta, Přjtele, ten gest me pohodlj, tok wssem prawjm směle. Y což bych chtěk želeti? což po swětě wzdět? Gábych měk mjti zbožj krom tebe, Synu Božj? tok by byla hanba mnoha! (smrt hotowa) blaze mi, mam Boha. Amen.

(784.)

Gak. Zalm. 75. 135.

O Boże zět slawjme.

TEmnť se tak dusse ma, nekormauť twých wuděnosti,

Dy

nosti, że ti Pán Bůh tak nedá, gak ginym wsseho dosti: mějty dost na twem Bohu, wssak on ma rozkoš mnohau.

2. Žadny z nas w tom bydlenj nemá prawa wkáštneho, my wssicknj gsme stworenj, tu pak přichozy geho; Bůh sám dům swůg zprawuge, gak chce tak rozdeluge.

3. Wssaks ne proto w tom swětě, abys tu wěčně zustak; W nebi twa rozkoš kwěte: O kdybys tam pospjchak! tám gest radost, tam twá čest, tam čest bez zawjsti gest.

4. Kdo se pro hrst marnosti rmautj, tenť hkaupy sluge, kdyż mu Bůh z swé hognosti, pokkad dak zaslibuge: kdoż nerad haleř stratj, kdyż centnerť ma dostati?

5. Patř na wsse swěta zbozj, (myslis, że tak giste gest,) kdyż tě smrt w hrob pokoży, nic nemużeš s sebau nest. Wssek musys zanechati, kdyż se mas odsud bráti.

6. Než coż dussi twau sytj, (Kážka Bożj skrz Krysta,) nemużeť se strawiti, wżdy nowa gest a čista: swětska rozkoš pomine, ta pak radost nezhyne.

7. Ach gak gsy zaslepeny, że toho nepoznáwáš? zrakem gsy obdařeny, a předce zanedbáwáš twých oči swětko čiste; nemaudryť gsy zagiste.

8. Sčiteg summu prstů twých a ginych audů wjce, gak drahyť gest każdy z nich, mikuges ge welice: nedakť bys sy geden wzyť, byť kdo chtěl zkatem ptatiť.

9. Nuż gdi do srdce twého, to tebe wyvčuge; gakť mnoho Bůh dobreho, na każdy den daruge! wjc, wjc, než pjsku w moři, a gesstě chces wjc zbozj!

10. Kdyby Otec nebesky tobě znak dobre byti, po čem duch twůg tak zemsky tauży, měkť by wssak mjti stokrat wjc, než sám žádaš, kdyż wěčny čas odkládaš.

11. Bůh tě wěrně mikuge, ovpřimny zustáwa, on twau žádost zkussuge, kam a odkud powstáwa: co ti dobre, w to zwolj, pakli sskodj, nikoli!

12. W tomť pak wssem Bůh podáwa mannu swau spasytedlnau, genż se dussi twé stáwa žiwnostj nesmrtedlnau, ano, to bě k spasenj, zdobj tě, swě bydlenj.

13. Nu buď mysli weseke, dusse zarmaucena, zawrz to kkanj cele, buď w wjře obcerstwena, w tom swětle chod zmużile, kdyż přigdau temnė chwile.

14. Drż na wzdě wůli twau, gako Syn negwyssjho, měj wżdy w rukú harfu swau, chwáwżdy negslawnėgssjho, nebť gwjce darowak, než sy kdy potřebowak.

15. Po wsse dnj w paměti měj Boha twého mikeho; coť kolwěk dá, přigjmeg, gak dráhy dar od něho, pakli se ti zle dege, nech! Bůh gest twa nadě ge. Amen.

(785.)

G. Muž chwál má dusse Pána.

Ježádeg sobě toho, dusse mika, zde na zemi, co hasy wraucnost twého ducha, a kazy spasenj. Proč že bys cti hledaka, když brzo pomine? častok tě okkamaka, ano w haňbě zhyne, nic po sobě nechāwā, genž skosti dusse: protož to buď twá slāwa, hledati GEzisse.

2. Což ti rozkoš spomuže, mika dusse, zde na swětě? bohatstwj nic nemůže, když mordeř připadā na tě: prawá rozkoš gest w nebi, kde můg GEzjš bydlj, gegž kazdy duch welebj; ont dāwā pohodlj, ont sām nas korunuge w nebeském krālowstwj; nechť se duch náš zdwihuge tam k tomu bohatstwj.

3. Což gest pycha a slāwa, což bohatstwj, čest, weselj? Bůhi nām z nebe podāwā, co nas hogně obweselj; W Bohu kratochwjl mjti, to mne občerstwuge, geho poddanym byti, ducha potěssuge; W Krystu bohatstwj mjti, toť wnitřnost wzbuzuge, w Krystu počtěnau byti, srdce obživuge.

4. W Krystu mām wsseho dosti, w Krystu mam rozkoš a mikost; ty můg předrahy hosti! znāš mau potřebu y žādost. Nechť mne swět potupuge, wssak mne to nesauži, duch můg wzhuru wstupuge, a po tobě tauži; nechť mne nenāwidj swět, gā se držjm tebe, nic mne neodtāhne zpět, můg GEzu od tebe.

5. Nechť mi zlý swět zkořeči, Krystus gest mě požehnānj, k němuž patřj mě oči, ont mne proti zlemu chránj. Nechť mne přenāsleduge swět, čině odpory, Krystus mne potěssuge, dāwā směkost wjry: byť bych sem y zde wmřek, wjc nežli tisyc krát, wssak dawno mi otewřek Pān swůg přepewny hrad.

6. To wssak mohu wyznati, tim se mohu chlubiť směle, že mi račil připsati Pān swé krālowstwj weselé. Wy smrtedlni na zemi! dobře se zde mějte, swět ten mne wěcmi swymi neskāma, to znegte; gā s Bohem chcy kralowat, gehož wsse welebj, wěčně se chcy radowat, w okrassleném nebi.

7. O GEzu! má radosti, když se ukāže chwjle tā, bych se brak do mě wkasti, z tohoto marneho swěta? když budu ozdobeny, w běloskwaucym rausse? k tobě připodobněny? Ach! kyž giž mā dusse newadkau korunu nosy na swé hlawě, tak se ljbice Pānu w newymlauwné slāwě. Amen.

(786.)

Napomenutj k rozwažowānj smrtedlnosti / a strogenj se odsud.

Člowěče powstaniž, z marnosti swěta wygdiž, nechcessli zahynauti, a Boha nehněwati, wěrněť radjm.

2. Pohlediž na tento swět, žeť kráčj wssecken nazpět, opustiw swaté ctnosti, odssek po neprawosti, prawduť swědčjm.

3. Ay wizyž také swůg wěk, žeť gest gako tráwy kwět, kteryž rychle wswadne, potom na zem wpadne, tudiž zhyne.

4. Nerjkegž tedy žádný, buď mladý neb wdatný, prwé sobě powoljm, než pokánj wywoljm: newjš cýle.

5. Gakž tě w tom smrt zastihne, twůg zkwetlý žiwot mine, gako tráwa wswadne, hrozná pomsta zůstane onoho dne,

6. W němž Bůh bude sauditi, podlé skutkůw plakati, káže zkým do trápenj, ohněm, syrau mučenj, bez skončenj.

7. Protož to znamenage, starosti nečekage, obětůg kwět mladosti, wtjkeg wssech marnostj: tak Bůh radj.

8. Přigmiž w se skowo geho: nebť ono ducha twého, swatau báznj probode, hřjch w neljbost wwede, to sám poznáš:

9. Přiwede tě k studnicy, w njž kagicý hřjssnjcy berau swé očisstěnj, hřjchů bludů zprosstěnj, rozwlaženj:

10. Tak přigdeš k tě miłosti, odjn budeš swattosti z Krystowa zaslauženj, duchem obnowenj; Nebť Bůh tak dj: Gerem.32,39.

11. Wlegiť w srdce zákon swůg, skrze něgž zpkodj Duch můg, wjru, lássku naděgi, by slaužił negradégi mně samému: Ezech.36,26

12. Důgdeš semnau smjřenj, w swědomj spokogenj: Nebť hřjchy twé odpustjm, a tebe osprawedlnjm, s cýrkwj spogjm.

* 13. Nemařiž času wjce, swět swětu gako swjce, ctnostmi žiwot ozdobůg, těło duchu podrobůg, ačť gest těžko:

14. Wssak přigmeš odplacenj, w den smrti potěssenj, newymluwné, w naděgi, gistého při wzkřjssenj, oslawenj:

15. A tuť Pán poděkuge, k tobě se přiznáwage, a řka, slauho wěrný můg, nynj na prawicy stůg, wegdeš w radost,

16. W

16. W přjbytek přeroz-
kossný, kdež gest byt wždy bezpečný, připrawen od wěčnosti, wywoleným k radosti, y k slawnosti.

*17. O degž to miký Pane, ať hřjssnjk každý snažně, opustě hřjssnau ljbost, chwátá kdež práwá radost, až na wěčnost.

(787).

G. Ach coże sme bez GEzisse.

Satan má dusse, rozmyssl sobě, w čem gsy ted postawena? kamž twá wůle w této době žádosti gest wztažena? snad tě gen k marnostem wede? kamž tě na konec zawede?

2. Znassli twé vsylowánj? proč se tak tuze snažjš? prawěli gest twé staránj, když ge dobře powážjš? zdaž gest? což zyskati mjnjš, když tak welkau pracy činjš?

3. Žádassli cti? ta gest para; zlato? to gest gen ruda, o njž se duch twůg tak stara, rozkoš? též gest gen bjda, kterauž swět klitwě podáwa těm, gichž swým prachtem sklamáwa.

4. Zanech swětu tu marnau čest, přeg mu statky zdradliwe, nech to geho wětcha gest, což wěčně gest sskodliwe, nechť se chwjlku poraduge, wssak se wěčně polituge.

5. Neb gak rybař na wdicy wnady swé podstrkuge, wida pak rybu hlticy, hned čerwu odtahuge, žadné pak neda vžiti, tak swět y nas chce zblazniti.

6. Swět ti mnoho předhazuge, bys se brzy otrawjl, giny ti to wchwacuge, by se take wdawjl; mnohy skrz to w lečku wegde, w posled žadny nic nedůgde.

7. Smrt giž chtěla wystřeliti swé kučisstě na tebe, kdybys gen chtěl pospjssiti, a připrawiti sebe, dřjw než by tě poranila; wěčna chwála by to byla.

8. Když tehdy dobreho neznaš, gen což se wjc netratj: Ey proč zbožj a cti žádaš? wsseckoť se brz přewratj: čjm se dnes chces potěssiti, to tě zeytra má trapiti.

9. Neměg se tak makowažně, neb sy mnohem wzacnějssi: hle! wězy tě (gakť nesnažně!) wěcy neg-

chatrněgssj. Proč se po zemi wkačiti, když w nebi mas byt swůg mjti?

10. A proč w mrzkém blatě wězys, pozwan gsa k Králowánj? Proč nad hřjchem neswitězys, ssidic se w marném zdánj? Wssak ti Pán Bůh sám přisahnul, žeby tě rad k sobě wztahnul.

11. Krystus sám ruky podáwa: Běž o dusse! běž směle, pros, když ti kdo nestáwa, by tě sobě wzal cele: Gak brz ty gen Krysta poznas, wsseho pohodlj se doznás.

12. Wrž pryč, co tě obtěžuge, Krystus chce byt wlastnjm twým: Oni se tobě oferuge, on tě chce zwat mikym swým; gakt ljbezně těch obgjma, z kterychžto gho hřjchů z snjma.

13. Pod tebau, o wěčna Syko! pod přihotow mne sobě, bych mohl konáti twé djlo, wždy ochotnym gsauc w tobě, bych na tebe wěrně hleděl, swětu wěčně odpowěděl.

14. Kulham: ach! wod mne chromeho, slepy gsem, ach oswjt mne; dotkni se gazyka meho, neb sem němé djté twé: bych tě ctiti mohl na zemi, potom pak s wywolenymi.

15. Komuž ty pomocy nechces, běda! gižt gest zahynul! komu pak, ať žiw gest, řekneš, tohoť meč y strach minul: O GEzu! deg mi poznati, že kdo tě má, nic nestratj. Amen.

(798.)

SWětska sláwa y zbožj, chlipnost, a co pychu množj, gesliť gen gak tráwa, stkwosnost y honosenj, padá co kwitkowé polni; powaž to! toť gest zprawa, nad njž wětssj nesláwa.

2. Konec twůg w paměti měg, žet gest smrt y dweři to zneg, a chce tě odsud wzýt, giž klope, protož powstaň, musys opustiti twůg stan, o kyžs se nenawrátil! nebylbys dusse stratil.

3. Když dusse z těla wygde, to pak k porussenj přigde, zmrtwych opět wstane, tak před saudnau stolicy počet musy dat z wssech wěcy. O! co se ti tam stáne, když dueh twůg giž zde wadne?

4. Ne-

4. Nebo tam čisté srdce, platiť bude mnohem wjce, než wsse swěta zbožj. Kdo se zde s Bohem smjřj, ten bude žiw gak wwěřj; kdo plnj wůli Božj, zde, tam má wěčné zbožj.

5. Samé dobré swědomj, gest nad wsse drahé kamenj, y klénot wyborny; kdo ge od Krysta běře, a trwá přiněm w wjře, tenť gest blahoslaweny, ma hřjchů odpaussténj.

6. Nic k spasenj bohatstwj, neprospjwá, krása, panstwj, nic možnost a sstěstj; toliko gestli rownĕ přitom bohatstwj duchownĕ mass w Krysta včastnosti, a geho hognĕ plnosti.

7. Krystus Pán zgewnĕ mluwj, a to wsechněm lidem prawj: Kdo chce bydlek semnau, wezmi křjž swůg na sebe, následůg mne, zapři sebe; drž se mne wjrau perowau, nezwoď se wůlj zlostnau.

8. Člowěče! hled na Krysta, onť gest w nebe cesta gista, poddeg se mu celewem gho geho na sebe, následůg geg w każdé době, tak tĕ přigmau Angele, tak přistaupjš k njm směle.

9. Wěř celým srdcem w Krysta, nechť geg wyznagj twé wsta, oslawůg ho w skutku; čiň ochotně twé wěcy, kterézť on w slowě poraučj, tak ti on w nedostatku přispěge, také w smutku.

10. Drž se geho včenj, wzdeg mu čest, diků činěnj, w twé ponižennosti; praw srdečnau wděčnosti: O Boże můg od wěčnosti! budť chwála twé gasnosti, zde y tam na wysosti.

(789.)

Gako: Zawiteg Krysi zawiteg.

Černy dusse me ženichu, zhlaď cyzé lásky plameň, bych sobě twau lásku tichu měl za negdražssj kamen. Kdož z těch, gjchž y přirozenj w lásce wraucy spoguge, (ač se mikost gich nemění,) kdož se tobě srownuge?

2. Kdož s tak diwnau ochotnosti, za choť swau k smrti pugde? kdož w tak naramné mikosti, přjteli k retuňku gde? Můg pak choť negwpřimnĕgssj, mne giž

giž zatraceneho sprostil, nauzy negbydněgssj, a saudu strassliweho.

3. Ano Bozské sprawedlnosti, ochotně dosti včinil, ač sem se pyssnau zpurnostj na Bohu tak prowinil. Láska geg k nam přinutika, láska geg ztrhka z trůnu; y gakzbys, dusse má mika! nelehka w geho lůnu?

4. Wjztež tam w nebeském městě, Zenicha rozkossneho, an tež na wpřímé cestě Beranka milosineho. Y kteražby, co smilnice, za cyzymi běhála, giž se Králowska prawice k snaubenj podáwáka?

5. Což to za oheň mrzkosti, genž tě k cyzym ztrhuge? Dusse má! spěš se z milosti k Pánu, genž tě miluge. Lásko! zazzj twau wraucnosti srdce mé tak studene, bych tě poznak w twé sladkosti, zbožj mé wywolene!

6. Wjtězyteli skrwaweny, genzs mé boge obdržel, Pastyři pro mne zmařeny, wed mne, bych wždy s tebau sšel. Deg te audy mé hřjssnosti, w posměch a w potupenj, přiwed obraz twé swattosti w dítěti swem k spatřenj. Izaj. 61, 9. Kol. 2, 15.

7. Neb deleg w té swěta pausstj bez twé lásky nestanu, když mne srdce twé opusstj, kdož bude mau ochranau? Nech se mi ged s zlučj stane, napog smilstwa swětskeho, hlupemuk se ten dostane, genž nezná srdce tzeho. Zgew. 17, 4.

8. Ač mne hněw twůg poznáwati, gakt se padem zapálik, a gakt bude požrati toho, genž se tě wzdálik. Co we mně swětských marnosti, a Egyptských bjd žáda, to se z swémysinau zpurnosti nech w proklatsiwj pokláda.

9. Amen! čjň to, swědku wěrny, Beranku wěčné swáty, zhromůg smyst můg tak mizerny, at gest na křjž rozpiaty. Když Babylon swé lahudky na wsse kroky mé strogi, nech twé lásky prameň prudky žádost mau tebau pogi.

10. Twých, Pane! vst poljbenj, plne přiwětiwosti, sladke mi gest nawedenj, neb gsem dítě milosti. Lásko! genžs před wssemi časy sobě

sobě mne zasnaubila, ano předwěčné swé krasy mne včastnym zřidila;

11. Lásko má negwelebněgssj, možny Immanueli! wzals sobě choť negbjdněgssj, wěrny dusse přjzteli. Degž, ach degž mi se poznati, mne zymnemu twau wraucnost, nechť mne račj zpratrowati lásky twé wssemohaucnost.

12. Choti můg! wybaw mne z wsseho, co k lásce twé neslužj, wed mne na paussi samotneho, kde mne swět zky nesauží. Kdež pak, ach kdež gest ten pokog, kdež tajcha paustjna, kdež se zpurné mé wůle bog skončj, genž se tak wzpjna?

13. Kdež ten sylny hrad pewnosti? kamž, ach kamž se dusse má, wykupena twau litosti, w bezpečnost zchowati má? Neznám giné, než twé rány, z nichž mne krew twá omyge, bok twůg, bok pro mne prokłány, mne malé djtě skryge.

14. Y tehdaž tě chcy ztjhati, gakž sem nikdy neztjhal, a k wysostem se zdwjhati s tebau, bys wždy mým bywal. Aj ty zase z twé wysosti, k srdcy mému se snjžjš, a gá tě tak poznám dosti, (gak ty mne) když se blížjš.

15. Zdržug, zdržug wždy me oči, choti plny milosti, ať ge do cela otočj swětkost libě wěčnosti. Tak nech ten swět ohněm zhyne, mnet pokoge nezrussj; nech mne, kdo chce neznat, mine, wssak ty mne znaš, gakť skussj. Amen.

(790.)

Zdaliž se srdce mé zemdlene, od wsseho což zemským sluge; wrž pryč, swědomj mé zraněne! co tě koli obtěžuge. Wem dobrau noc, ty hřjchů moc! giny giž spusob žiwota chcy west, bez wssi přjzně swěta.

2. Pahrbkowé, také vdolj, zpjwegte semnau Krystu čest, kterýž mne z swé ljbezné wůli, až posawad zdržowal gest. Dobra noc wám, giž poznáwám, že mám w prawdě čas wysoky, odsud gít s spěssnymi kroky.

3. Kwjtkowé polnj! syc pýchate ozdobau wassj w

čas leta; než wssak sami brzo poznáte, gak brz po wás bude weta. Dobra noc wam! powáž ty sám, duchu můg, že z přirozenj, ljbuges zemské stwořenj.

4. Hledaklis marne zaljbenj, w tom což moc a čas mařilo, nechť se ti také ljbj nynj, trwat bez cytěnj mako. Dobrau noc deg, Ženich bdj! zneg, ont chce, by geho newěsta byla gako panna čista.

5. Gdi pryč, ty marna přizeň wlastnj, nevgjmeg meho srdce, gen ti bywagj w Krystu sstastnj, genž tě nemilugj wjce. Dobrau noc wem, gednym slowem, prawimť: pycho! gdi wen ze mne! miky můg má bydleť v mne.

6. Wyswobod mne odewssech swazků, swrž y te subtylne lečky: A když zhanbjš lest nepřátelskau, w wed mne mezy twé owěčky. Wem dobrau noc, lest, zkostna moc! ktera mne často podwedka, moc Krysta na tě připadka.

7. Gak sladky gest žiwot swobodny, odkučen gsa od marnosti, když tento swět ky a podwodny, nas necháwá při sprostnosti. Dobra noc wam, wjc was neznám, rozkosse! neb sem zsnaubeny Krystů, geho wywoleny.

8. Schoweg mne do twého pokoge, přiwjň mne do kůna twého: Zbawjž mne wsseho nepokoge, swěta y hokůmků geho. Nuž dobra noc! giž lásky moc pusobj, že zapomjnam sám sebe, w zhůru se wzpjnam. Amen.

(791.)

Což člowěče hledaš w té temnosti zkeho swěta? nalezness li, co žádáš, pokład wěčneho žiwota? nikoli! neb co ten má, gest gen blato a slama.

2. Kdyby mi hned připrawil hory zlatem obsypane, mnoho stříbra předstawil, genž lakomce w staross táhne, předce bych geg nepřigal, ni se té marnosti gak.

3. Wybornym Diamantem, nechť se honosy, kdo gak chce, Rubjnem také zlatem, blisstjcým se gako swjce:

swjce: meho srdce wybornj kamen musý býť giný.

4. Meho prawého stěstj kwjtek na zemi neroste, ne w slawě, w nadhernosti, ne zde na wysokem mjstě, ne w pysse, ktera mjne, ne w rozkossi, ta zhyne.

5. Mé pak dobré negwyššj, gest a má býť sám Krystus Pán, gemu žiwot y dussi, y wsse co gen mám oddáwám: Gemu, neb on gestiť můg, swětlo mé, takéť on můg.

6. Bez něho gest wsse temnost, co koli na swětě widjm, temnost gest a ohawnost, kdyžto w něm bedliwě nebdjm, temnost w takowém srdcy, kde hlas Krystů nezwučj.

7. Onť sám swětlo swěta gest, wssech lidj žiwot zwyssený, kdo nehledá w něm swau čest, tenť gest w smrti zatemněný: Onť gest swětlo y dweře k žiwotu, tam nás béře.

8. Protož wzdychám, Pane můg, k tobě, z tě tmy swěta zleho, nechť to pusobj Duch twůg, bych byl Synem swětla tweho. O přegasna dennice! swjť ty do meho srdce.

9. Abych w stjnu marnosti, nezbkaudil od cesty prawé: O slunce sprawedlnosti! wod mne skrz wdoli tmawe, warůg mne od poklezky, nedeg wygiť z twé stezky.

10. Zde zustáwám w temnosti, nez Krystus me dussi slunce, přicházý s swau gasnosti, a potěssuge mé srdce, že w nebeskem králowstwj s njm mám mjť wčastenstwj.

11. A tak mne o půl nocy slunce w mysli oswěcuge, odstup sen s hřjssnau mocy! wychod swětla wyskytuge, wstup mhla wssj marnosti, slunčý sprawedlnosti. Amen.

VI. O Žádosti a Náklonnosti k Pánu GEzjssi.

(792.)

G. Kdež má Gwěčka, giž mik.

ACh! kdybych mohl Pána spatřiti meho, genž mne zamikowal, ačkolwěk sem ho tak hněwal; ach! kdybych

bych se gen mohl zapřjti, následugic geg, když mne táhne k sobě do stanků nebeských, z toho světa, gemuž sem marně slaužil wždy w rozkossech mrzkých.

2. Ach! kdybych mohl twých noh ljbati, a slawit twé drahé rány, trápenj, bolest, rauhánj, kterýžs za mne musyl wystati; Ach! kdybych sem se doku zkožil, k nohám twým w trpělitwosti, a ge slzami lásky zmočil, když zhladil mé nepra-wosti.

3. Ach! dopusť mi s Janem spočinauť, w lásce, na twých sladkých prsech, wyčist ze mne ged hřjchů wssech: Nedeg světu wjce mnau wkadnauť, s kterým sem se dkauho objral, nechcy wjc na geho marnost zpomnět, by se duch můg objral odsud w tu wesekau wěčnost.

4. Ba gesstě nětco wjc chcy mjti, GEzu! wtahniž mne w twé srdce, buď mé swětko y má swjce; deg mi podle twých ctnosti žiti, abych twau swatau wůli plnil: Přiwiň mne k sobě wprimně, bych se wjc s swětem nepossťwornil: dost mám, GEzu! když's ty při mne.

5. Giž za tjm wssecko rad opustjm, tě gen chcy nasledowati, wsse mne můg potupowati; Y žiwot swůg pro tebe pustjm, bých gen w tobě žiwy byl wěčně, ptwrdiž mne w twé mikosti: wwed mne do twé rjsse wděčné, a popřeg wěrné maudrosti.

(793.)

Gak Narodil se Krystus Pán.

Ach skorož tě whljdam, můg GEzjssi? Ach když tě gak meho mám, můg GEzjssi, neb tě horliwě žádám miky GEzu! GEzu! miky GEzu!

2. Bolestně na tě čekam, můg GEzjssi! když tě nemám, se lekam, můg GEzjssi! Ach když tě giž spatřjm sám! krasny GEzu! GEzu! krasny GEzu!

3. Wsseckoť gest gen trápenj, můg GEzjssi! což božské a twé nenj, můg GEzjssi! Gá sem twůg, tys mě gmenj, drahy GEzu! GEzu! drahy GEzu!

4. Twa mne proniká sladkost, můg GEzjssi! pů-sobj

sobj mi syly dost, můg GEžissi! osladčuge mau těžkost, sladky GEzu! GEzu! sladky GEzu!

5. Přigď, o vpřímny hosti, můg GEžissi! wem ze mne neprawosti, můg GEžissi! deg mi pokog nalezti, wěrny GEzu! GEzu! wěrny GEzu!

6. Twa káška občerstiwij mne, můg GEžissi! dusse gest plna žižně, můg GEžissi! na tě čekám taužebně, dobry GEzu! GEzu! dobry GEzu! Amen.

(794.)

Tauženi Dusse wěrjcý po swém Nebeském Choti.

Ach smutku můg, což od tě swěta, mne w bidy wssecko zapletá! Vzkau cestau k wěčné wkasti, musým, plnau wssudy strasti.

2. S těkem gaké wystáti boge, o swě duch můg wěčné stoge! Ach kdož pomůže, gen ty sám, GEžissi? Těť toliko mám.

3. Radost gsy má, pomoc, rada, kdokoli se w péči twau da, nemá zhynauť, spasen bude, a zármutků wssech pozbude.

4. Ty sám gsy Pán diwné rady, ty Bůh čkowěk gsa bez wady, smrtis se stal, diw nad diwy, y pekla wjtěz prawdiwý.

5. A nás gatě wywedls wězně, až k trůnu sláwy wjtězně: GEžissi Páns a Bůh ty můg, Pawézo má, gen při mně stůg!

6. Každého smutku hořkosti, hned gména twého sladkosti pamět skadj, a mé Dussi, wssech slz prauda hned osussi.

7. Těko s Dussi být wmdlelo, předceiby twých plnost měko posyl: Tě, gen tě, kdož zde má, wěčným wékem dobře se má.

8. Ty můg gsy, gá se též cele, se wssim na twau mi-lost směle, kladauc, tak hřjch, s smrtj, pekło, wsse posslapám, byť se wstekło.

9. Neb kdož tě má, drži s tebau, ten wjtězý, ten gist sebau: Cestas ty, prawda, bezpečný, ty más y dáš žiwot wěčný.

10. GEžjs radost, sytost, y čest, wěrných srdcý poklad on gest: Newymku-

wj

wj gazyk toho, gak w něm darů skryto mnoho.

11. W kom wjry, lásky plápolá oheň, kde Duch swatý wolá, (ach Abba!) k ctných nebes domu, (skusyš) swědčj, wěř gen tomu.

12. GEzjsse kdož se přidrži, pro něg celý ho swět mrzý, o tom to w prawdě řjc mohu, že gest w saměm bohat Bohu.

13. A byť kdo měk plný gmenj swět, a wsse s nim, to nic nenj: nemáli Krysta w swém srdcy, hynauc newj kam se wrcy.

14. On bjdu, on bolest, žálost wnitřnj y pláč mě nj w radost. Když se wsse tmj, tratj, chwěge, nedbeg! GEzjs twá naděge.

15. GEzjssi můg drahý choti, tys klénot, krása má; dosti zdrawj, potěch, nebes, zbožj, y rág s tebau máme Božj.

16. Myslj, zpěwem, čtenjm swatě, y wzdechna gen, wspomnjm na tě, odlehne hned bolest dussi, mysl má s Bohem dobře tussj.

17. Genom na twau pomoc Pane, spolehna, djm nechť se stane se mnau wsse co chce, nesskodj, k dobrému Bůh to wywodj.

18. Z tebeť živý w žiwot plyne věčný pramen; každěý zhyne, kdo nemá té živé wody, by čist, s tebau držel hody.

19. O má koruno, perlo má, když twým gsem, mé tě srdce zná; swatý swědek mi bezpečný, Duch twůg, že mám žiwot věčný.

20. Y nechť se gak chce giž wstěká, smrt, pekło, kdo chce gich leká; Tě gá se živ, mrtew chopjm, budut s tebau w nebi, to wjm.

21. Proček pokud zde živ budu, a trápenj nepozbudu, ty nésti kříž dodeg mocy, ať swjtězým s twau pomocý.

22. W každém bogi a sauženj, dodeg mi Kryste naučenj, y syl; wěrau wzbrog stkwělau, moc twá wywed tu při celau.

23. S těko, s tu krew mi býti deg, w každém potkánj swého zneg: ať běh, gakž twůg mi hlas welj, konám, ó můg Spasyteli!

24. A tak po tom krwawém

twém shonu, pomoz do swých wěčných stanů! Ženichu můg slawný z nebe, ó bychť giž bljže byl tebe!

(795.)

Vhcy samotně, y gednotně, s GEžissem mým obchod mjt, a myssljenj držet w zřenj, co Bůh nenj, se zbawit, swěta zwyky, těž y křiky nechtěgj se mi ljbit.

2. Sladká Dussi, tichá paussti, kdež mlčj wěc stwořená, kdež wnitřnosti, bez těžkosti, nakloněné k Tworcy má, a ruku swau, na zástawu, Krystu swému podáwá.

3. Mně ohawné, co tu slawné, w té přemarné marnosti, neb samotně, a gednotně, objrám se s wěčnosti, žiw gsem w Bohu, s chutj mnohau, w té y krom té časnosti.

4. Těž tichosti, w swé mkadosti, můg Spasytel wždy hledal, mezy swými, ne cyzými, třidcet let prácy konal; kdežto pilně, též y sylně, za nás k Bohu wždy wolal.

5. Králi slawy, degž ať zdrawý, gsem před twau přitomnosti, a w twé sýle, zsložim mile, Czawowe zwykkosti, genž bydlenj, w roztylenj má, žiw gsa w bezpečnosti.

(796.)

Gako: Byť lide zli a nedbali.

Vhudoba mne k tobě nutj, dusse chotj, genžs mne wssjm dařit račil: Tys gediny, k němuž wzdychám, a pospjchám, bych twé srdce obweselil.

2. Ach kdež pak naleznu syku, k tomu djku, k gemuž gsem powolány, rač mě srdce zapáliti, obnowiti wmysl můg rozprchany.

3. Pospjchá k twému prameni, k občerstwenj, dusse žižnj strápena: ty gi muzes nasytiti, občerstwiti, ať gest wspokogena.

4. Zapud chtjcých mi sskoditi, tyť zmenssiti můzes ma pokussenj: Nechť nic mě wjry nekomj, mé swědomj w tobě má občerstwenj.

5. Rač wpustiť do srdce twého, mne bjdneho, připog mne na prsy swé: wssak ty

ty znáš to mé wzdychánj, a stonánj, GEzu, vtěssenj mé.

6. Ty zůstaneš mau radosti, y w žáloſti, y kdyby mne ſtrach podtrhl: wſſak gſy ty ten wywolený; kdo zſauženy přiſſel, tohos newywrhl.

7. O vtěſſne poljbenj, sgednocenj, nad med ſladſſi ſkadkoſti! Což Bože mám powěděti? Ty máš byti mé zřenj y w wěčnoſti. Amen.

pag. 830.

(797.)

Pozaž ſe, o wjtězy, odemne přemocy, degž duſſi odpočinutj, pokoge, pomocy: Oznám mi, přjteli, gegž gá mikugi: kde paſeš? bez tě ſe zármaucugi.

2. Pas také bjdneho mne při twém ſtadečku, napog mne z twé ſtudničky, vſaď mne w twém chládečku: nechcy wje pokrmu, gegž ſwět podáwá, nic, nic, co ſe k ſwětu přirownáwá.

3. Chceſli mi dele twůg pokrm odtahowat, mámli ſe geſtě wje při tom mkátě zabawowat? Paſtyři! nechášſli ſtát twau owečku, bys gj nepřiwedl k twému ſtadečku?

4. Paſtyři! zakljnám tě ſrze twau wernoſt, bys mi ſpuſobil w mikoſti twé radoſti plnoſt. Pohled na tauzebne duſſe mé kánj, a na gegi ſem y tam makánj.

5. Můg GEzu! vſtal ſem giž w hledánj tebe, obrať twůg láſkawy obličeg ke mně w tě době: Spomož, wokam, Synu Dawidů, ſpomož! ſwětlo twé mikoſti we mne rozmnož.

6. Gen ſetrweg, GEžiš giž cytj twé kánj, newjſſli, že tě y prw poſylnik w twém pokánj: Wzdycheg přede, když mlčj; nehnéwá ſe, wzdychánj pozehnánj přineſe.

(798.)

G. Duchu Pane genž z Boha.

Gak ſy ſličný, ſwětlo mé negſladſſj: Gak geſt ſpanilá twář twá negdražſſj! Gak přežádoſtiwy gſy w twé mikoſti ſworné, kterauž w tobě cytj a má ſrdce pokorné.

2. Mé ſrdce wzdychá, taužic po tobě, duch můg žádoſtj hořj w tě době; ach kdož mi popřege, bych tě mohl brz vzřjti, a ſměle bez ſtrachu w obličeg twůg patřiti!

3. Gak ſlawný geſt ten twůg palac Božſký, gegž okraſſluge ſtanek nebeſký! ach když ſe ukáži Pane! w twém chrámě ſwátem, bych tobě tam

tam slauziti, slawic tě w rauchu zlatém?

4. Když tě budu pjsnickau angelskau ctiti, děkugic tobě za twau láskú? Ach! o žádosti má! když tě budu slawiti, tam s twými swatými, a w tobě wesel byti!

5. Ach! že se gesstě nemam radowati, a tobě tam Hallelujah wzdáwati; ach když? když mau bjdnau dussi tobě odewzdám, a twé welebnosti, swaty! swaty! zazpiwám?

6. Ach! když se mé potěssenj stane, že tě spatřjm bez prostředků, Pane? když tě gak wlastně gsy, tak wzřjm a pocýtjm, a w twé rozpyknuce mikosti tě se chytjm?

7. Kdož tobě rownỳ? kdo tak možny gest, gako ty? kdo tak na trůn zwyssen gest? ey kdož bude mocy pochopit to bohatstwj, gimž ty mne sýtiti wěčně chces w twém Králowstwj?

8. Ty gsy gedině má wěčna radost, mé gediné kochánj y žádost! gá se nebudu mocy dost a do sýtosti, na tě nahlednt, kdy se zgewjš w twé slawnosti.

9. Zustaneli též duch můg při sobě, když wegdu, Boże! do slávy k tobě? budu li též něco o sobě od radosti wědět, kdy wblidam pramen Božské swětkosti?

10. Ach! nynj mne giž syla odcházy, srdce mé ze mne k tobě giž wcházý. Wyborný pokladě! ach táhni mne cekeho, do hlubokosti twé, tak zazigi dobrého.

(799.)

GEžissi, drahý pokkade, spasenj mého základe, po tobě tauži mé srdce, Ach přid Pane, zgew se prudce, o GEžissi, o GEžissi!

2. Žádám tě na sto tisýckrat, Ach Pane kemně se obrat, by mne w zármutku potěssik, z sauženj mne wyswobodik, o GEžissi, o GEžissi!

3. Co gest, GEžissi! lepssiho, a nad twé gméno skadssiho? Ten twůg drahý tytul když mám, wssim swětskym zbožjm pohrdám, o GEžissi, o GEžissi!

4. Když se na tě rozpomjnám, twé gméno w srdcy rozgjmám, duch můg pro welikau radost, cýtj w sobě welkau sladkost, o GEžissi, o GEžissi!

5. Rozpalug láskau mé srdce, ať tě miluge wždy wjce, a když umru, k tobě půgdu, w twé radosti wěčně budu, o GEžissi, o GEžissi!

(800.)

GEžíš swětko přesličně, GEžíš gest otcowa radost, genž rodem od něho gde: On pokrm y Dusse žádost. GEžíš gest ta sladká moc, genž mne káškau rozhorluge, w němž mé srdce pocýtuge, pokog, radost, y pomoc.

2. GEžíš rozkossj stal se, též y Dusse ljbeznostj, on zármutky změnuge, bratrj swých zdobj gasnostj. Gen geg za vtěchu mám, káškau gsem k němu zapálen, neb gsaw gen od swěta wzdálen, mámť w něm co chci y žádám.

3. GEžísse Duch můg hledá, k němu se wznássj touženj, buď wssecko anathema, co mi w tom dělá zdrženj, mlěte mi o rozkossi, mlěte o zdrawj y sstěsti, pakli chcete co přednésti, mkuwtež mi ó GEžíssi.

4. GEžíssi můg pokogi, GEžíssi deg se nalezti, ty mne giž můžeš nynj k sobě od wsseho odwésti. GEžíssi gen tě hledám, gen ty we mně máš zůstati, aěby se chtěl swět wstěkati, když gen tě GEžíssi mám.

5. Drž za swau newěstu mne, měg mne za swau holubicy, ať se chowám důwěrně, deg ať gsem z srdce wěrný. GEžíssi, ať gsem twůg, nech; tě samého gá chcy skauti, se od wsseho odtrhnauti, co zadrzuge můg Běh.

6. Remkuw wjc, o stwořeni, že gá tobě přinálezjm, w GEžíssi mám swé změnj, gehož se z srdce pějdržjm. Co gesstě při mně z tebe, nemá to we mně zůstati! GEžíš to wsse chce zahnati, gak se gen zmocnj we mně.

7. Družičky! powěztež mi, kde mám nalezt chotě swého? Ach! kdož k němu přiwodj? powěztež mu, žeť gsem geho, ěkauc: Že k němu pkapokám, a že mne káška pronikka, též že snažnost při mně wznikka, odtud, gak geho hlas znám.

8. Wssak gá sám geg widět chcy, s njm gá musým sám mkuwiti, a wjm o tom, že on mi srdce swé chce otewřiti: Neb nechcy pokoge mjt, ažbych ges mohl obegmauti, on pak mne také přigmauti, a wůli mau wčinit.

9. Často gsy na mne wzezřel, a dary swé mi darowal, wssak chcy abych wždy wjc měl, ach z tebe bych se radowal! Powstaniž ó GEžíssi, a buď gen sám mau gasnostj, GEžíssi má ljbeznosti, GEžíssi darug se mi.

(801.)

GEzu! deg mi z twé plnosti, newjssli co chybj, nepomůžessli z mikosti? chtěgže wywést Ducha mého, z toho zlého.

2. Ty gsy swětko, gá gsem w stjnu, čistýs ty; gá bjdný. Ty gsy sýla, gá pak hynu, smjrče! trápj hřjch y neřest, degž se nalezt!

3. Zda-

3. Zdaliž lékař nevzdrawj? pročby sám, tehdaž tam na křjži byl pln nezdrawj. Mámli gá wždy mřjti pſotau, při žiwotu?

4. Ey! láſka milowati muſý, zdaliž mne pomine? newzhlédneli na mau duſſi? Wſſak ſe nad tjm, gegž ſnižuge, zas ſmiluge.

5. Gak giſtotně oheň pálj, tak giſtá wěc geſt ta, kdož tě za ſwětko poznali, muſegi býti oſwjceni, zde na zemi.

6. Proč tak dlauho trwati muſý? gižli gdeš? ſpomůžeš? Pospěš, teſkno geſt mé duſſi, že ſe na mne ſmrt obořj, w tom mém hořj.

Odpowěd.

7. Hodina geſſtě nepřiſſla, láſku měg a čekeg, dokudžby moc má newyſſla, chcy giſtotně wywéſt twého Ducha z zlého.

(802.)

GEzu! degž ať w každé době gſem při tobě, abych včaſtnjk byl twůg, GEzu můg.

2. Degž bych powſtanauc z hřjchů ſwých, wždy želel gich, po miloſti twé taužil, gi wžil.

3. GEzu! gá twá owce wolám, a welmi lkám, ach hledeg mně zblaudilau, láſkau twau.

4. GEzu! nech twá krew w mé ſrdce, teče w brzce, mých hřjchů k očiſſtěnj, zbawenj.

5. GEzu! ſkryg mně sám do swých ran, zleho mne braň, bych wždy trwal w pokogi twém, ſtálý w něm.

6. GEzu! wzdraw zas mé ſrdce, oči, ruce, nohy, wſſa, wtjp, wſſj, y duſſi.

7. GEzu! gako hokubice truchljm hořce, ach ſahnj rukau pro mně, čekám tě.

8. GEzu! rač mne občerſtwiti, a zmocniti, obžiw duſſi mau z ran twých, zyſk můg w nich.

9. GEzu! nech má wſſecka wůle, geſt zde důle, 6 tebau ſpogena cele, w tom těle.

10. GEzu! deg mi na tobě kwéſt, gak ratoleſt, k přinaſſenj owoce, ſſiroce.

11. GEzu! wſſak twé kuřátko gſem, pod ſe mne wem, gak ſlepice proſtira, ſwé péra.

12. GEzu! rač mně w kůno swé wzyť, rač mne rozhřiť, zažži oheň lásky twé, slunce mé.

13. GEzu! degž mi bog s tebau wést, tryumff odnést, nad zkosinkem, y swětem, a tělem.

14. GEzu! nedegž mi od tebe, zwratiť sebe, bych mohl klenot vchwáliť, ne stratiť.

15. GEzu! mne nižádna bolest, nema rozwest s tebau, když s dussi, s tělem gen twůg gsem.

16. GEzu! degž ať má naděge, wždy prospěge, degž ať do smrti sem twůg, Boże můg.

17. GEzu! nech ti me žádosti, gsau k ljbosti! o nechť slabe twé ditě nagdu tě.

(803.)

GEzu wokeg mne, od swěta, ať se k tobě spjchám, ne prodljwam, GEzu wokeg mne.

2. Ne Geruzalem, ale Bethlehem přinesko pomocy heslo, ne Geruzalem.

3. Miky Bethleme, wssechněm gsy přjme, z tebe nám gde, genž nas wede, miky Bethleme.

4. Gižs, (gak syc mjnj) negmenssj nenj, neb wssem lidem, pohanům wssem nesež spasenj.

5. Wkaž mi hwězdu, ať mne w swém bleskú tě znať wěj, zkych odkaněj, wkaž mi hwězdu.

6. Takť tě GEzjssi, nagdu negspjssj, srdce žhaucy, wjru wraucy tobě přinassj.

7. Nezamiteg mne, degž ať swětko twé wždy se třpjti, wemne swjti, nezamiteg mne!

8. Djtě spanike, nechť každe chwjle tě mikugi, oslawugi, Djtě spanike!

9. Přjma ljbosti, popřeg s mikosti, zde y wěčně tě slawiti, přjma ljbosti. Amen.

(804.)

S. GEzjssi mikostrný, ochránce.

TDež mám hledať GEzjsse, gehož sem stratika, kdo wjss, powěz a netag, hřessitě sem přestaka.

2. Zemdlenáť sem z mikosti, hledagic mikého, po městech a kraginách, nenaleznauc geho.

3. Wokať budu po lesých, kde gsy kwjtku wonný, nade wssecko ljběgssj, dussem dáwáss wůni.

4. Snad ho w zahradě nagdu, mikého GEzjsse, zahradnjka se zeptám, powj mi on spjsse.

5. Wyběhnu na pustiny, k widěnj mikého, po pahrbcých, dolinách, budu hledať geho.

6. Lod swau pustjm na moře, tak k němu potonu, a welike potopy, nic se bát nebudu.

7. Když sem se přepkawika,

na břeh se dostaka, a mikého GEžisse, smutná sem stratika,

8. Wokaž budu po lesých, kde gsy ó miký můg, ó GEžissi choti můg, kde gest přjbytek twůg?

9. Láska mně nedá státi, ukazuge cestu, k městu Geruzalému, tam tě hledat budu.

10. Bych y žiwot stratika, genž když tebe nagdu, bychby pro tě wmřela, litowat nebudu.

11. Oko nebeské, skunce, powěz kde geg widjš, před tebau se neskryge, Spasytel můg GEžjss.

12. Hwězdy, měsyc netagte, kde se skryk miký můg, skryklyby se w port wássi, Spasytel miký můg.

13. Slzy budu wylégat, pokánj činiti, smrtj twau se kogjti, přestanu hřessiti.

14. Pro tebe swět opustjm, marnosti se zbawjm, rozkossi wssech zanechám, tebe se přidržjm.

15. Kyž mám křjdla orličj, wzneskat bych se wzhůru, na mikého se ptagjc, nebeských městanů.

16. Giž sem nassla GEžisse, radůgte se semnau, wssecky wěrjcý Dusse, klanégte se gemu.

17. Když mám tebe, wsseckoť mám, nespustjm se tebe, ó GEžissi chotj můg, zůstanu při tobě!

Tu se můž přidati: O GEžissi Synu Božj ꝛc. na str. 754.

(805.)

Tauženj po wčastnosti Krystowé.

Gak. Pane Boże budiž chwála.

KRyste! kteřjžs smrt podstaupil, aby z smrti nás wykaupil: toť my k twé cti wyznáwáme, z tohoť y chwálu wzdáwáme.

2. O ať (prosýme) daremnj, násse to wyznánj nenj: deg nám moc twé smrti mjti, tebe w nj wčastnu býti.

3. Tohos na Otcy zaskauzil, by nás Duchem tjm swým dařil, gjmž w těle hřjch wmrtwuges, s sebau k křjži připoguges:

4. Bez té drahé wčastnosti, nedogdeť žádný milosti, ani hřjchů odpusstěnj, podlé twého wyswědčenj.

5. O neodgjmegž gi od nás, než ať Duch twůg přeswatý w nás, kazý zlost, wzděla pobožnost, s wěrau lásku y sprawedlnost.

6. Králowstwj swé tak naprawůg, wčastnosti swau w nás kralůg, hřjch aby wjc nepanowal, w těle nassem moc ztracowal.

*7. Tys žiwot za nás położil, aby hřjssný w tobě ožil, degž tak zde nám žiwu býti, s tebau radost w nebi mjti.

(806.)

Gako: GEžisse se nespustim.

Můg Pastyři! či nechceš, nad twau Owcy se smilowat? zdaž gi w dom swůg newneseš, kde tě wraucně muž milowat? Zdaliž mne z té žalosti, nepogmeš do radosti?

2. Pohleď gak blaudjm těžce, w zemské pausstj swěta zlého: Přid a wwed mne w brzce, zase k owcým stada twého: Pogmj mne do owčince, kdež mass swatých twých wjce.

3. Žádam tě spatřowati, s zastupem těch genž tě chwalj, a na nebeských stati pastwach, kdež se strach pryč wzdali: kdež žádné strasti nenj, padu, ni pobkuzenj.

4. Welmi gsem zde zsauženy, gsa živ w peči wstawičné, od nepřátel skličeny, a od zkosti gich rozličné, bezpečen být nemoha, co owěčka vboha.

5. O GEžissi nedegž mi, do hrdla gich vpadnuti, hůl pastyřskau podeg mi, abych se gim mohl wyhnuti, pak pogmi mne časem swým, z mikosti swé k owcým twým. Amen.

(807.)

Gako: Byť se někdy měko zdati.

Přigdeš GEzu neymilegssj, těssjt wěrné swé, genž zdegssi, nesau těžkosť a křjž twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

2. O degž mi wždycky twým býti, Duchem swým rač wždy říditi, měg we mně přibytek swůg, žádám tě, ó GEzu můg.

3. Prowod mne stezkami twými, rozkossnými, libezných mi, wzkřjs wjru we mne Duch twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

4. Přigdiž GEzu má sladkosti, w mé srdce, nemám ljbosti, w marnostech genž gsau co hnůg, žádám tě, ó GEzu můg.

5. Ty gsy nad wssecko mé Dussi, bez tebe se trápit musý, zhynul bych, bych nebyl twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

6. Wtiskni ty slawné swé ctnosti, do srdce mého wnitřnostj, spatřůgž we mně obraz swůg, žádám tě, ó GEzu můg.

7. Ey,

7. Ey, GEzu mé obcerstwenj, gemuž podobného nenj, nechť swět držj poklad swůg, žádám tě, ó GEzu můg.

8. Twé swaté láſky krupěge, nechť Duch twůg w mě srdce wlege, ſtkwěg se we mně obraz twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

9. Držiž mau Dussi bezpečně, ty genž miluges srdečně, ať gsy můg, gá také twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

10. Neymilssj srdce přjteli, genž k dobrému semnau čelj, připrau mne na přjchod twůg, žádám tě, ó GEzu můg.

(808.)

PRigd, GEzu, přigd ke mně, Zjwote prawy, ať w tobě, mým kmenu, sem zdrawy; nechcyť a nemohu giž wjc swým byti, rač mne láſkau mnohau s tebau spogiti.

2. Což gsem gá krom tebe? což gsau me mocy? zahynuk bych w hřjchů nemocy: bez tebe před Bohem gá neostogjm, neznaſſli ty mne twým, pekla se bogjm.

3. Protož wždy wjra má k tobě vtjka, srdce mé miłost twá pronjka; nehněweg se na mne, že gsem tak směły, twůg sem, při krwi twé budu weſely.

4. Wem mne sobě k službě, podle ljboſti, láſka twá zhogi mé křehkoſti: wraucně mne miługes, pod srdcemk ležjm, když gen ty mým sługes, žiwot obdržjm.

Jzaj. 40, 3. 4. 54, 5. 7. 10.

5. Muženſſli, Dusſe má, co wjc žadáti? a w marnoſtech se wjc kochati? GEžiſſi! daſſli mi brz z tud wygiti, a mé přebywánj při tobě mjti?

6. Přigd GEzu! přigd ke mne žiwota swětło! (pohodlj mé z tebe wykwětło:) ať tobě skrz tebe owoc přinaſſjm, ljbe pak prauty twé pokorně snaſſjm. Amen.

(809.)

PRigdiž, GEzu, přigd ke mně, a zůſtáweg wždy při mně, přigdiž můg drahý hoſti, můg choti, má ſladkoſti.

2. Tiſyckrát tebe žádám, neb gen w tobě ljboſt mám,

tisýckrát wokám k tobě, přigdiž ke mně w tě době.

3. Nenj w swětě žádosti, sytjcých mé wnitřnosti; když gsy při mně GEzjssi, tot má rozkoš neymilssj.

4. Bez tě každá důstognost, rozkoš, radost, wesekost, gest mi, můg mikownjče, co prach, co stjn, nic wjce.

5. Wem gen wssecko co gest mé, giž wjc nepromě-njm se, ty gen, GEzu, na wěčnost, máš zůstati má radost.

6. Žádnému nesslibugi, ni koho obljbugi, gen tebe w srdce wpustjm, gen tebe nazýwám swým.

7. Gen tebe Synu Božj, mám za korunu, zbožj, Beránku na křjž daný, tys můg ženich žádaný.

8. O přigdiž má sladkosti, zažeň wssecky těžkosti, wokám k tobě srdečně, GEzu, GEzu přigď ke mně.

9. Nuž, čekám trpělivě, žádám, ať milostiwě w wzkostech mých při smrti, můg neysladssj GEzus gsy.

(810.)

Wůwode žiwota, ó swětko wěčné, kdežto žádná spsota, než zbožj wděčné. Prameni přegistý, genž žiwý a čistý tam z swého swatého chrámu pocházý, až y w žádostiwé dusse přicházý.

2. Ty djš: Kdo gen žjžnj, přigď napj se mne, co na wěky sytj, přigdiž sem ke mně! Tu darowé z nebe obcerstwěgj tebe. Přistup gen w wjře k tomu prameni, zde gest co geg wěčně spasena činj.

3. Přicházým Pastýři, žjžnje po tobě, ó miký! nacházým hlad welky w sobě, cos chtěl zásljbiti, nemůžeš změniti, neb wjš, s gak bjdný a potřebný gsem, a dáwáss swé dary z milosti swé swým.

4. Přesladký potůčku! čerstwjš mau dussi, gegž ty dařjš, w skutku má wěčné zbožj. Kdož tebe požjwá, sladkostj opkýwá, ach! plésse, ach! zpjwá, y skáče srdce, odstupuge zpátkem to co trápit chce.

5. Protož degž mi pjti, gak twé slowo znj, deg se nasytiti Duchu, genž žjžnj, w moři twé milosti, nechť swaté twé ctnosti mne wždy dohá-

dahánĕgi, k nebeským wĕcem, nechť bude mé srdce opogeno w nĕm.

6. Gestli též z vzkosti, nĕtco nalĕwáš, degž ať mne s radosti, w tom poslussným máš, neb wssickni ti milj, genž kalich twůg pili, ktery gsy ty sám pik w zdegssi tĕžkosti, ti budau tam wĕčně s tebau w radosti.

7. Degž mi ó GEžissi, twé obĕrstwenj, tam spolu s twau vjssi, kdež krjže nenj, kde hognost radosti, kde ljbost tichosti, kde rozkoš, plésánj, y sláwa bydlj, kde pobožný žiwot má své obydlj.

(811.)

Gako: Tu se má myslitobĕ od.

Táhnjž mne, neymilssi! od zemĕ, degž dussj mé brátj se w nebe, wem což při mne gest zemského, zmoř Adama tĕlesného.

2. Blaze tĕ dusse potrefiky, genž tĕ za rozkoš swau zwoliky. Nebo gistě w swĕtĕ nenj, žádne Dusse potĕssenj.

3. Degž práwĕ nato pomysliti, w tĕ hlaubĕgi se položiti, w tĕ můg pokład oprawdowý, s dussj, s tĕlem, s skutky, s slowý.

4. Takt se mohu w tobĕ weselit, nic mne s tebau nemůž rozdĕlit, což proti mne nastrogil swĕt, s haňbau wmáš, staupit musý zpĕt.

5. Toť hrad pokoge y radosti ač při tom mám trpĕti dosti, tu sýkau Krystowau wálčjm, tu se w krwj geho smáčjm.

6. Protož se mu wolně oddáwám, což swĕtské, tomu wýhost dáwám, gen w nebe swé srdce ťjdjm, o wĕčný zysk genž tam widjm!

7. K tomu degž Ducha twého sýly, by žádosti tĕla zemdlily, tak sem wždy a zustanu twůg, a ty budeš též wĕčně můg, Amen.

(812.)

G. Kdož ochrany negwyssjho.

Zegdi, wzegdi, má dennice, proniknj mne bleskĕm twým, wzegdi mi překrasna swjce, celymť čekam srdcem swým: oswjtjž sam wnjtřnosti mé, abych mohl spatřit twau twář, deg mi dnes w twém swĕtle prawém, widĕt přegasnau twau zář.

2. Nic newinssugi gineho, než bych tě brz mohl vzřít: Ach! když dogdu winsse meho? w tebe twář w tváři patřit! Ty sy tá zář, kterauž má twář chce oswjcena býti, twůg blesk gasny, a překrásny, chtěg mne sam oswjtiti.

3. Ty gsy blesk nebeské sláwy, ty dáwáš žiwot swětu, když zdwihám k tobě swé hlawy, chwátam k wěčnemu letu: twé radosti plamen čisty, tenť změkčuge twrdost mau: twé ljbánj, požehnánj, osladčuge hořkost zkau.

4. Kde sy negdražssi ženichu, mkadenečku spaniky? kde sy, o sladký beránku? duch můg se k tobě chylj. Přigd, přigd spjsse do mé dusse, přigdiž, abych tě sláwil, djk činěnj wzdáwal nynj, potom tě wěčně chwálil.

5. Těko slabně, duch wstáwá, oko wylěwa slzy: wsta blednau, noc nastáwá. Ach! ach! přigd GEzu brzy. O GEzjssi! rač mau dussi, radosti twau občerstwit: neprodljweg, ke mně se měg, milosti twé deg wžit.

(813.)

Zhled na mau chudobu, Pane! podle twé prawdy, retůg mne w tau dobu, žádneho sge newjm, ty pak wjš co trpjm, muzesst w okamženj, mi dať spomoženj.

2. Nemam mocy žádné, k wyplnění twých skutků, žiwot ducha chřadne, genž mne sye zdržowal, lásku twau zmocňowal. Ach gakť wyzablý schnu! ach nezhrdegž ty mnau!

3. Tys milosti prameň, kdež dusse má pospjcha, wěčné lásky plamen: Ach posylň bjdneho, ač tak nehodneho, podeg občerstwenj, w mym wraucným tauženj.

4. Ach wemž srdce meho, baurliwe nepokoge, a wsse, což mne twého trapit wsyluge, wmyslť můg změnuge: Wsseckau dábelskau moc podwrať, mne na pomoc.

5. Pospěš, pospěš ke mne, rozprostjreg swé ruce, oddáwámť se zase, čekage litosti, odpust mé hřjssnosti;

ssnosti; taki se s tebau spogim, taki se nic nebogim.

6. Ačt gesstě přebjdnau hřissnost snasseti musym, wssak často, než wzhlidnu, paprssiky lásky twé, přeniknu srdce mé, též wděčnau sladkosti, hubj mé temnosti.

7. Ta, tať gest twá smkauwa, láskaweho smjřenj, kdež se duch můg zchowá; tu mi nepřesskodj strast má, a což zwodj: Z tohoť se čest, sláwa, Boże! wěčně wzdáwa.

VII. O wnitřnj wraucý lásce ku Pánu GEžissi, a wstawičném s njm a w něm se kochánj.

(814.)

Rozkoš Dusse wěrjcý w Krystu.

Wlh Otec z pauhé mikosti, z swé Syna possal wýsosti, ku pozdwjženj padlého, čkowěka w smrt wběhlého.

2. Čehož wděčná wěrná dusse, miluge Pána GEžisse, wážit ho nad wsse stwořenj, nic milegssiho gi nenj.

3. Rozkoš y swobodu těla, čest y přjzeň swěta z cela, opaussti ráda pro něho, magjc živau wjru w něho:

4. Hrůz liských nic se nebogj, w lásce geho sylně stogj, radče swolj proň wmřjti, než prcti němu činiti.

5. Aniž co můž wěrné dusse, odkaučiti od GEžisse, mát w něm wssecko wtěssenj, y w zármutcých polehčenj.

6. Negwjcet wždy tauži po něm, ráda slyssj, mluwj o něm, myslj na každau hodinu, gakby se ljbila gemu:

7. Často w swětě po něm wzdychá, žádá wygjt z těla hřjcha, aby s tjm gehož miluge, tam byla, kdež on kraluge.

* 8. Nic w swětě sylnějssj nenj, nad Krystowo milowánj, toť swět y dábla přemáhá, zkému wssemu odolává:

9. Dáno nenj wýmluwnosti, gaká gest moc té mikosti,

koſti, tak gi nemůž zle se diti, byť proň nechtěla trpěti.

10. Blaze těm kdož geg mikugj, odporné wſſe podnikugj: Nebudauť želeti toho, neb wezmau odplatu mnoho.

11. Přikład na prwnjch giž nám dán, z nichžto každý byl zkuſſowán: ſetrwa wſſe magj chwáku, y Boha radoſt y ſlawu.

12. Přebědať bude každému, čkowěku Krysta prázdnému: genž wjc těko, swět mikuge, wěčněť žalosti nezgde.

* 13. O GEžiſſi genžs neglepſſi, vſlyš nynj žádoſt naſſi, deg se negwjc mikowati, a swých řečj poſlauchati:

14. Srdce náſſe nakloň k sobě, ať taužime wždy po tobě, nic nemagjc tak milého, gako tebe Pána swého:

15. Když bude pak při skončenj, těla s Duſſj rozdělenj, w swé láſce rač dokonati, wěčnau radoſt s sebau dáti.

(815.)

Chcy tě mikowať ó má ſýko, chcy tě mikowať kráſo má! mikůgž tě má Duſſe y dilo, mikůgž y žádoſt srdečná. Chcy tě mikowať swětko mé, dokudž Duch můg w těle.

2. Chcy tě můg žiwotě mikowať, gak přjtele neymilſſjho: mikugjc tě, chcy wywyſſowať, do spatřenj swětka twého. Chcy tě mikowať Beránku, co chotě w swým stánku.

3. O že gsem tě tak pozdě poznať, negchwalitebněgſſj kráſo! ó že gsem tě dřjw swým nenazwať, ty přeljbezná dobroto, žel mi toho, gsem žalostiw, kýž gsem mikowať dřjw!

4. Ach! bkaudil gsem, byw zaslepený, hledať a nenalezl gsem tě; byl gsem od tebe odwrácený, mikowať gsem co na swětě: Nynj pak se skrz ti stalo, žeť srdce poznako.

5. Děkugiť ó mé slunce gasné! že mne twůg blesk tak oswjtil; Děkugiť ó mé zbožj kráſné! žes mne swobodna včinil. Děkugiť, ó genž mikuges, je mne vzdrawuges.

6. Zachowegž mne wždy ng twých cestách, a nedeg mi

mi wsc blauditi: nedegnohám mým na twých stezkách, kulhati ani klesati: Osswěť swětlo Dussi w těle, twau gasnostj cele.

7. Degž očjm mým z lásky slzeti, degž y srdcy čistau wraucnost, nechť zwykne Dusse má wpěti, po cwičenj w twau lásky ctnost: nechť gest Duch, smyssl y myssljenj, k tobě obráceny.

8. Chcy tě milowať w sláwě swatý, chcy tě milowať Boże můg; Chcy tě milowať bez odplaty, chcy, y když nesu ten křjž swůg: Chcy tě milowať swětlo mé, chcy zde y tam wěčně.

(816.)

Gako: Bohu milému.

DUch můg welebj, Pána swého w nebi, tak že y s radostj, zdwjhá oči plné důwěrnosti, k geho welebnosti.

2. W něm bez přestánj, má swaté kochánj, k nohám geho padá, geg za negmilegssího pokládá, a s nim býti žádá.

3. Gemu se těssj, y w bjdě negtěžssj, snažjc se proň sstenj. nésti, gakékoli na swěté nečesti, mage to za sstěsti.

4. Budiž chwáleno, geho swaté gméno, gak nynj tak wěčně, Amen, každý rey na to srdečně, kdož mu přegess wděčně.

5. Onť gest Beránek, genž nebeský sstánek, s sstáwu swau opustil, a k nám se w wdolj pláče spustil, aby nás bjd sprostil.

6. Přissel w chudobě, nesstýskage sobě, wčil a pracowal, djwů w skutcých lásky dokazowal, tak swět obnowowal.

7. Při tom křjž snássel, mako wděčných nássel, trpěl wtrhánj, záwisť, wklady, ortelowánj, žalossné skonánj.

8. Budiž chwáleno, geho 2č. wiz 4. werš.

9. Onť gest Král sláwy, a ten ženich prawý, gemuž gsme snaubenj, gsauce w něm od Otce wywolenj, k wěčnému spasenj.

10. Gsa nassjm Králem, wzdělal Geruzalém nowý, to stawenj, z perel, z zlata, drahého kamenj, plné potěssenj.

11. Tam

11. Tamť máme býti, s nim se weseliti, magjc wěčné léto, ó by giž nastalo chwjle této, Duch můg winssuge to!

12. Budiž chwáleno zč.

13. Sstiastnýť gest ten den, w němžto gsem narozen, sstiastnégssj hodina, w níž gsem znowu zrozen, kdež má wina gest mi odpusstěna.

14. Negsstiastnégssj pak, chwjle (wždy prawjm tak,) w den saudný nastane, když tě wzřjm, můg láskawý Pane, w skámě nesskrchané.

15. Ach wěřjm cele, že w tomto mém těle, wzřjm wkastnjm okem, Krysta Pána, s geho mikým Otcem, také s swatým Duchem.

16. Budiž chwáleno, geho swaté gméno, gak nynj, tak wěčně, Amen, každý rcy na to srdečně, kdož mu přeges wděčně.

(817.)

Gako: Nco žkowěte bledaš.

DUsse! chcessli pokog mjť, a wždy dobrého wžjť, chcessli byti od těžkosti zprosstěná y zlých žádosti, mikůg Krysta samého, a nic wjce, krom gého.

2. Žádný to nelitowal, že GEžisse mikował, žádný netrpěl bolesti, genž se k němu dak přiwesti. Láska twá, můg GEžissi, gest Spasenj negwyssssj.

3. Gen láska GEzu Krysta, rozkoš prawá a gista; Láska tato nám daruge, že se srdce wždy raduge; Láska geho, časnosti rowne činj k wěčnosti.

4. Protož kdo od trápenj chce býť wyswobozený, kdo chce wždy rozkosse mjti, a w wěčnem pokogi byti, mikug Krysta samého, a nic wjce krom něho.

5. Mikáť Dusse! žel toho, že sy pokoge swého, dřjw neznala, nehledala, dobrým twým nenazywala; nýnj pospjcheg k němu, deg celé srdce gemu.

6. Měg rozkoš toho swěta, za hnůg hřjssneho bláta, genž nemůže spokogiti ale srdce gen trapiti; Kdo gen Krysta mikuge, tomu pokog daruge.

7. Můg GEžissi! deg mi to, ať bych tebe samého, z celého srdce mikował, wsse-

cky

cko giné zawrhowak, a tebe mileho mjt, má můg wjnš a žádost byt.

8. Wleg sám Ducha lásky twé, hognē do meho srdce; Abych sladkost twé milosti pocytowak w wnitřnosti; Tak abych bez přestánj, wērný byk w milowánj.

9. O gak blahoslawená Dusse s tebau spogená! Která čistau lásku mjwá, ničeho krom tebe chtjwá. Wjc než wssecko má w tobē; nemůž žádat wjc sobē.

10. Pokog, prawau bezpečnost, žiwot, rozkoš y radost, láska twá, GEžissi! dáwá. O ak to gest gen má stáwa! Wždy gen tebe milowat, rač mi k tomu pomoc dat!

11. W komž Bůh, láska, přebýwá, k lásce syky tomu dá, a z lásky se gen poznáwá, w kterým srdcy on zustáwá. K lásce Krysta y Boha, Duch swatý nám pomáhá.

12. Ach ty čisty plameni, Bożského milowánj! Horjž wždy gen sám w mé dussi, a probuzůg mnē gak slussi; Rkauc: gen Krysta samého. Milůg a nic krom něho! Amen.

(818.)

EMmanuel milý, Knjže wērjcých, Dussi mé radost! přigd, ach přigd ke mnē: Nebs mi odgal srdce, genž hoři wraucnē, že plamen lásky twé cytjm we mnē: nic nemám w swētē milssjho nad tē; Když tē mám; wssecko mám: můg GEžissi!

2. Reč twau y nad cuker srdce mé wáži, neb gest co rannj rozsa přigemná, která to žijžnjwé pole obwlaži; Tak tē y Dusse má očekáwá: Ty mne obcerstwiž, a pryč oddáliž, strach smrti: nebs ty sám má obrana.

3. Trápj mne syce křjž za často w swētē, gak gistē znamenj wssech wērjcých; ale když Dusse má gen myslj na tē, cytjm potēssenj y w zármutcých: žádné powētřj mne neodwrátj! při tobē, Gezu! budu bezpečný.

4. Chceli mne dábelska chytrost zhktiti, hrozy li swēdomj pro hřjchy mé; sapa=

sapali se pekko, chtic mne zežřiti, házyli se smrt na stwořenj twé: Gak wssak ostogim; GEžiš gest mogim: Onť ge porazy mocy krwě swé.

5. Ey Swěte! ačkoli gsem potupený, v tebe, že se Krysta přidržim, y od wssech přátelů mých opusstěný, wssak při mém GEžissi wic obdržim: On posylňuge, y opatruge, mne, řka: Gá zůstanu wždy přjtelem twým.

6. Lehce giž zanechám swěta marnosti, ó GEzu! ty gsy stálý pokład můg, po tobě gen taužjm, wěčné radosti, w nebesých okaussim: Wssak gá gsem twůg: S tebau zůstanu, y když přestanu, živ být. y w hrobě ty gsy život můg! Amen.

(819.)

G. přigď, ach přigď Duchu živ.

GEnom GEžiš můg Spasytel, má můg cyl a wjnš byti, genž gest wssech nás Wykupitel, tomu chcy živu byti, plne od něho srdce woka: Gá chcy, gak Pán chce.

2. GEžissi samemu žigi, geho chcy mikowati, GEžiš gest, gemuž darugi, cy mne on račil dati: obmyty gsem w krwi twé, wed mne podle wůle swé.

3. Pokładamli co za sstěsti, genž s tobě neljbi? O rač mne od wsseho swesti, co se tobě protjwj, budiž nakłonny ke mně, přitáhni mne do sebe.

4. Rač to we mne působiti, o můg Pane GEžissi! Bych twau wůli mohł plniti, radostně a s rozkossi, w twém gménu deg umřiti, po tom k tobě přigiti.

5. Buď pochwálen můg GEžissi, že gsy sebe sameho, wydał na smrt pro mau Dussi, dałs mi mnoho dobreho, včiň semnau, GEzu můg! gak chceš, ga gsem slauha twůg. Amen.

(820.)

GEžisse se nespustim, GEžiš se mne też neopustj, k GEžissi se přiwlástnim, mé srdce geg w sebe pusti, wjm gistě, wěrje sylně, GEžiš zustane při mně.

2. GEžisse se nespustim, nic sobě nebe newážim, když geg mám, wsse opustim, nechť y smrt w sobě nacházym, neb GEžiš mé Spasenj, milegssj gest než gménj.

3. GEžisse se nespustim, když mne y hřichowé tkáčj, když gest Satan mým zkostným, když potěssenj prýč kračj, gest dábel strassidłem mým, GEžisse se nespustim.

4. GEžisse se nespustim, onť gest mi w srdce wsstipeny, GEžiš gest sám bleskem mym, pokład,

klad, w němž mám spokogenj, GEzjss gest me dusse moc, wždycky mam w něm swau pomoc.

5. GEzjsse se nespustjm, když mne w posledni hodinu nawssstiwj; s potěssenjm wwed Kryste! na paměť mau, kteraks k memu dobremu, w smrti wylil y krew swau.

6. GEzjsse se nespustjm, nechcy než Krysta wěděti, když Dussi z sebe pustjm, a oči musym zawřjti, když mi čkowěk nemuže, spomocy, mam GEzjsse.

7. GEzjsse se nespustjm, ten můg přjtel bude stati, za mne před saudcem přjsnym, y když budu umiratj, wjm, když mne smrt postihne, GEzjss mne k sobě přigme.

(821.)

GEzjsse se nezpustjm, nebo on sebe samého, wydak za mne o tom wjm, chcy se mocně držeť geho, ont gest žiwot mé dusse, nezpustjm se GEzjsse.

2. Nikdáť se ho nezpustjm, dokud sem na této zemi, cožkoli mám a činjm, wždy gest o něm mé myssleni, se wssjm oddáwám mu se, nezpustjm ꝛc.

3. Nech zrak y sluch pomine, wonění, ssmak, y makánj, nech mne tehdáž zastihne swěta tohoto skonánj, nechť y smrt přigde kdy chce, nezpustjm ꝛc.

4. Také se ho nezpustjm, když kam potom se dostanu, kdež gsau wssickni wěrnj s njm, hledjce w twář swému Pánu. Wjiwagjc rozkosse, nezpustjm ꝛc.

5. GEzjsse když mého mám, kterýž mne smjřil s Otcem swým, o nic giného nedbám, genom po něm samém tauzjm. Ont gest schrana mé dusse, nezpustjm ꝛc.

6. GEzjsse se nezpustjm, na wěky při něm zůstanu, ont gest pramenem žiwým, z něhož gá pjti dostanu. Sstastný, kdo se mnau řekne, nezpustjm se GEzjsse, Amen.

(822.)

O sladkém milowánj Pána GEzjsse.

G. Maj Bohu děkugme wssick.

GEzjš mne miluge, co bych gen žádak wjce? w něm a w geho přjzni, přestáwá wždy mé srdce; on gest w mé wnitřnosti, to mne potěssuge: že sem sstastně djtě, GEzjš mne miluge.

2. Nemkuwte o swětu, genž se zdá z růži býti, kdo Krysta miluge, musý po trnj giti, ač se wždy nesmége, než se zastěnuge, předce to gistě gest: GEzjš ꝛc.

3. Často hořký nápog, musý k zdrawj skauziti, nemůž wždycky křestian wsstěstj pod palmu býti, a protož nezauffám, srdce se raduge, přisdeli křjž, bjda, GEzjš mne miluge.

4. Z geho wst plyne mně cukr na misto mirry, mámli del býť w swětě, Pane přispoř mi wjry, stań se tak gak on chce, když se křjž zmocňuge, y mně gen wždy to gest, GEzjš mne miluge.

5. Bez geho wůle mne nemůž nic přestrassiti, potěssenj, schranu, w geho kůnu mám mjti, nechť mkuwj nepřjtel co chce, nechť sſužuge, to gest gen má radost, GEzjs mne mikuge.

6. On wj lep nežli gá, w čem mě sstěstj záleži, předemnau gest skrytý, cýl, k kterému on měřj: Když gen trpělliwě rozum powoluge, nemůž mně sskodit nic, GEzjs mne mikuge.

7. Přesstastný gest ten den, když gen na něg wzpomjnám, sstastne okamženj, když po GEzjssi wzhljdám, když se y swět ssalj, srdce se raduge; Dost gest že gá to wjm, Gezjs mne mikuge.

8. Chce mne y hledá smrt wyhost od swěta dáti, gá pugdu proti ni, s radosti gi wstati: Wjteg mika smrti, když se tě strachuge? wždyť gá předce prawjm, GEzjs mne mikuge.

(823.)

Gak. S nebe přissedsse Angelé.

GEzjssi, gakť gest přesladká, gak radostná twá památka, nad med y wssech wěcý wzáctnost, wážjm sobě twau přjtomnost!

2. Nic nenj w zpěwjch skadssjho, nic w bssjch přigemnégssjho, w mysli nenj milegssjho, nad Krysta Syna Božjho.

3. GEzjssi schrano kagjcým, gaks ochotný žádagjcým, gaks dobrý tě hledagjcým! co pak tě nachazegjcým?

4. GEzjssi srdcy sladkosti, živá studnice mikosti, nad každau radost radosti, gedinká wěrných ljbosti.

5. Gazyk nemůž wymkuwiti, pšanj nemůž wyswětliti, kdo zkusyk můžel wěřiti, co gest Krysta mikowati.

6. GEzjss gest Král diwný prawě, gest wjtěz v wěčné sláwě, rozkoss, newyprawitedlná, žádost we wssem spasytedlná.

7. Zůstaň s námi dobrý Pane, twé swětko nech též zůstane, zažena mysli temnosti, swět naplň prawau gasnostj.

8. Když gsy ty w srdcých nässich host, nastáwáš gim prawdy swětkost, ossklliwj se swěta marnost, wnitř hybe se kásky wraucnost.

9. Mikost GEzjsse negsladssj, nad zkato, nad perky draždj, tisýckrát, ano y wjce! zdaž pochopjme mysljce?

10. To swědčj smrtedlné sgjtj, to geho krwe wylitj, skrz něž máme wykaupenj, a w nebi Boha widěnj.

11. Nuž wssickni GEzjsse znegte, mikosti geho žádegte, srdečně ho wždy hledegte, ohněm kásky pkápokegte.

12. Sfetřte mikugjcýho wás, a wěrně mikúgte ho zas, O! k té wůni se zbjhegte, a Bohu sy w obět degte.

13. GEzjss působce mikosti, pramé srdečné radosti, nad gasné slunce gasnégssj, nad wonný balsam wonnégssj.

14. GEzjssi nechť cýtjm twého pkamen mikowánj ctného:

O degž

O degž mi k sobě přigiti, w nebi skáwu twau spatřiti.

25. Dusse má zde wycházý w stŕjc, a žádá tisýckrát y wjc, abys přissel, klénote můg, ach když zgewjss obljčeg swůg?

26. Gsem syc, můg Pane přemiký, skauha nehodný zmatiký, Wssak y gá winssugi sobě, stati wždy na služ bu tobě.

27. Padage na swá kolena, gako někdy Magdaléna, noh twých budu se chytati, gegich slepége ljbati.

28. Kdybych bez tebe měk býti, žádalbych (swé sem přigiti na ten swět wezma w ossklwost,) ničjmž nebýti na wěčnost.

29. Ty gsy mému narozenj, ty smrti mé, k potěssenj, tys má gedinká naděge, y když se w swěte zle děge.

30. Twé gméno w ystech mých gest med, a w chrjpich plný wůně kwět, w yssich mikostně zpjwánj, w srdcy radostně plésánj.

31. Kdož tebe prawě okusý, zgewně to wyznati musý, že gsy ty ta Manna žiwá, wssem wjc a wjc žádostiwá.

32. Vctjti tebe gakž skussj, nemohu, wssak cekau dussj, gakž mohu ctjm a chwáljm tě, gako nestatečně dytě.

33. Lépe tě chwáliti budu, když mdkoby tě ka pozbudu, gsa w nebi w swattost oblečen, ó by se zastkwěk giž ten den!

34. Ay slyssjm gakýs křik s mocý, nowi swěta o půl nocy, wstáwegte Panny, wstáwegte, Zenich gde, w ústjc wycházegte.

35. Wstáwámť a gsemť w hotowosti, mage raucho sprawedlnosti, od tebe Pane přigaté, w lampě oleg hořj také.

36. Přigdiž tedy Pane miký, přigď můg Zenichu spaniký, gsa wěčné sladkosti pramen, přigď Pane GEžissi, Amen.

(824.)

Gako: Otče náš genž w nebi.

GEžissi Wykupiteli, můg gediny Spasyteli, twůg sem gá žiw, twůg mrtew sem, z Dussi y smrtedlným tělem, w twé ruce čest, žiwot, gmění, dáwám w tomto mem bydlenj.

2. Ty mne wyswobod od zlého, zwlásstě trapenj wečného, odpusť mi me neprawosti, a zdržůg mne w swé mikosti, ty lepe znass potřebu mau, než gá, kteryž gi mám s sebau.

3. Ty gsy Rek, ty gsy mocny Pán, spomocnik můg a strážce sám, ty sy mi y wěčny žiwot, w němž nenj bjdy ani pšot, skrz twé hořke vmučenj, dobyks mi wěčne spasenj.

4. Cožkoli mass, gest wssecko me, kdež gest co tomu podobne? začež ti z srdce celeho, děkugi času každeho, a prosym rač mne y nynj, mjti w swém Božském řizenj. Rjm. 8, 32. 2. Petr. 1, 3. 1. Kor. 3, 22.

5. Twé slowo buď wždycky semnau, ať mám w twých slibich rozkoss wsau, a wuich ať

swůg žiwot skladám, na čež take wraucně wolám, přigmiž mne Pane, do nebe, kdežbych skawik wěčně tebe.

(825.)

G. O přebjdna swětska marn.

GEzu Kryste mého srdce, přibytku, radosti má: GEžjssi překrásne skuńce, twá wssewědaucnost neglep zná: Kterák gá tebe milugj, bez tebe se zarmucugj, ach GEzjssi přid ke mně, a zustáweg wždy při mně.

2. GEzjssi tys můg Spasytel, mé sylne utěssitě: můg gediny Wykupitel, mé pewně stanowisstě: Mého srdce gasná swjce, po tobě tužj má dusse, přid a potěš mau dussi, negmilegssj GEžjssi.

3. Gdeš GEzjssi! ach gdeš ke mne, GEzjssi wssaks giž w mne: Tlučeš na mé srdce we mne, žádostiwě a pewně: Nezustaň zewnitř státi, nechtěg se odemne brati, GEzu! gá tobě nedám, odwraceti se ginám.

4. Ach! kterákbych tebe pustik, GEzjssi někam ginám: Gižbych hned prawě opustik, můg žiwot a sebe sám musykbych nenáwiděti. ach! neračse odwráceti, neb kdeš ty, tuť musy preč, wssecka žakost, sskodná wěc.

5. Ey giž gsem s radosti nassek, gegž má dusse milugе: ten, genž pro mně mnoho snássek, sám sebe mi daruge: Toho gá wjrau držeti se budau, a nespussteti, až mi požehnanj dá, GEzjsse nepustim gá.

6. GEzjsse budau držeti pewně, neb gest me prawo: GEzjš raději vlečiti, mé srdce, když nezdrawo: GEzjš gest genž mne miluge, a swůg žiwot potracuge, za mně, ač mně duch swjrá, GEzjsse nepustjm gá.

7. Bych měk wssecko opustiti, co na tomto swětě mám: Wssak se GEzjsse spustiti nechcy, neb w něm ljbost mám: Nadewssecka w swětě zbožj, GEzjš radost we mně množj, on gest sám nadège má, GEzjsse nepustjm gá.

8. Ach kdožby GEzjsse pustik, a nenawidělby ho; Swé spasenj by opustik, gá nespustjm se geho: GEzjš w sstěstj y w nesstěstj, pomáhá mi křjž můg nesti, neb gest mé swětko, cesta, GEzjsse nepustjm gá.

9. Gá sem měk w pekle ležeti, a tam trpěti muky: a se, co čerwjk, swjrati, w žhaucym ohni na wěky: A smrť wždy měká zsauziti mé swědomj, a trápiti, než GEzjš wytrhl mne dábku, když wměrek za mne.

10. GEzjš skrz swé swatě rány, mne wlečik, obcerstwik: A zbořik pekelně brány, nad to stak se můg podik: Neb skrz geho wmučenj, mohu dostupik Spasenj, a tomu wěrje cele, mám ho za Spasytele.

11. Protož kterákbych ho pustik, genž mi mnoho dobreho učinik; a gak opustik? zbawik mne wssého zlého; GEzjš wytrhl mne

mne z propaſti, a wwedł do wěčné wlaſti, protož prawjm do ceła, GEzjſſe nepuſtjm gá.

12. Když mne ſwět ſytěmi ſwymj, wkowiti chce brzce: A ginymi rozličnymi náſtrogi, tu mě ſrdce GEzjſſe obgjma ſměle, gedineho Spaſytele nepuſtjm, aż s njm wěčně, budu bydlet bezpečně.

13. Nech ginſſj s radoſti hřeſſj, w wěcech pominutedlnych: Duſſe má ſe w Kryſtu těſſi, y w wěcy ſpaſytedlnych, kteréż mi GEzjš zaſlaużił, kdyż ſwůg żiwot za mne ſkożił, gdi, gdi, ſwěté odemne, GEzjſſi żůſtan w mne.

14. Kdyż GEzjſſe při ſobě mám, ne taużjm po ginem nic: On obcerſtwj mě ſrdce ſám, a zażene żakoſt pryč: GEzjš w poſledni hodinu, ſmyge ze mne wſſi poſſkwrnu, a kdyż pomoc přeſtane lidſka, geho naſtane.

15. Kdożby w poſledni hodinu, y mně ſtał ſwau pomocý? Kdybych gá tě, Bożj Synu, opuſtił y s twau mocy: Kdyżto ſmrt ſwým wkrutenſtwjm, nepřátelé protiwenſtwjm, na mne ſe walit budau, buď při mně ſám ſwau ſykau.

16. GEzjſſe welmi miługe má duſſe, nad wſſe złato; Neb on mnohem přewyſſuge, wſſecko zbożj, y nad to mau duſſi z hřjchů mrzkeho, y wſſeho giného złeho, očiſtił, też wěřjm dá, że ſe ho neſpuſtjm gá.

17. GEzjš má ſłáwa a zbożj, mé duſſe potěſſenj: GEzjš we mně radoſt množi, w mem żiwotě na zemi: Ljboſt oči a ſlunce mé, mé duſſe bohatſtwj prawé, protož nepuſtjm gá ho, z ſrdce czaſu żádneho.

18. GEzjš geſt wſſech mych nepřátel hrůza, y bran pekelnych: a ſmrti mocny ruſſytel, on mne ſám wytrhne z njch: Skrz zwuk truby w poſledni den, wygdu přeſlawně z hrobu wen, a uhlidám w tom těle, GEzjſſe Spaſytele.

19. Oně mne bude obgjmati, GEzjš mé potěſſenj: a přeradoſtně wjtati, ſlzy z očj ſetře mi: A w welikě radoſti, wwede mne do wěčnoſti: protož zagiſtě prawjm, GEzjſſe gá nepuſtjm.

(826.)

Gako: Muż Bohu děkugme.

Giſtěi geg mikugi, a přidržjm ſe geho. Oně mé potěſſenj, on żádoſt ſrdce mého. Ač często vmdlewám, w láſky powinnoſtech, wſſak předce wěrnau mám, vpřjmnoſt w żádoſtech.

2. Neb kdybych tu moc měł, giż ſobě přegi mjti, kdyby to, co bych chtěł, tak ſe měko ſplniti, w prawdě bych byk gemu, we wſſem wſſudy wěrný, on by byk nade mnau, w ſkutku potěſſený.

3. Żádoſt též y chtěnj, to ſe při mně nachażý, ačkoli činěnj, někdy mdłoba wyrażý. Protož ſe wżdy we mně, potýká Duch s tělem, neb wjm, że gá předce, djtětem Bożjm gſem.

4. A gak gen dál přigdu, k zrůſtu y k wětſſi mocy, tedy gemu budu, wěrný we dně y w nocy. Ach! geho saměho, budu mikowati, žádného, gen geho, chcy následowati.

5. Přigď choti, rozněcůg, rozněcůg mě wnitřnoſti, zapalůg, rozhorlůg; bych z žádné powinnoſti, nikdy newykročil, rozhogněg w láſce swé, tak abych tobě byl wěrný, choti, wěčně.

(827.)

Gak. O blahoſtawený člowěk.

TDo wždy na Kryſta wzpomina, ten wždy mnoho pohodlj má, láſký pak geho přitomnoſt přewyſſuge wſſeckau ſladkoſt.

2. Gazyk můg nic kraſnégſſjho, wſſi nic ljbeznégſſjho, ſrdce nie ſpanilegſſjho nezna nad Syna Božjho.

3. GEzu! duſſe mě radoſti! w němž ſyky y ſwětka doſti, bez tebe rozkoš daremna, y což ten ſwět ljbeho má.

4. Láſká twá geſt roztomila, když ſe w duſſi mé rozlila, obcerſtwuge mne ſwjtice, ſtokrat y tiſyckrat wjce.

5. Skawtež ſemnau meho Pána, genž w nás swé zaljbenj má, oddegtež mikoſt mikoſtj, mikugte geg s ochotnoſti.

6. Wždyckyť mi w ſrdcy měm leží, wždycky mne w rukú swých drží, gakž ſe gá ſſtiaſtny weſelit budu, když s njm budu ſtolit!

7. Srdce mě rozkoš s tebau má, gak ſkadky ſy, tot dobře zna, ſkáwa má gen w tobě zkwěta, Spaſyteli wſſeho ſwěta! Amen.

(828.)

Gako: Zakm 136. Skawte Pána o wděčnoſti.

TDyž gitřnj zář wzcházy, na palácy nebeſkém, hory, doky obcházy, podiwným rannjm bleſkem: GEzjſſi twá láſka wjc, než zář gitřnjch tiſyc.

2. Skunce wůz ſwůg w prudkoſti, wzhuru žene po nebi; wſſe zahřjwá horkoſtj, a ſwjti po wſſi zemi. GEzjſſi twá láſka wjc, než ſwětlých ſkuncy tiſyc.

3. Co zwjřetnjce * ſtkwěla, nočnj čas nám zgewuge; W prácy vſtáká těla, pokogem obcerſtwuge: GEzjſſi twá láſka wjc, nežli zwjřetnje tiſyc.

(* wečernj hwězda.)

4. Měſyc od ſkunce zymnau gaſnoſt bera, ſe třpjti, Oſwěcuge noc temnau, w ſwých proměnách nám ſwjti. GEzjſſi twá láſka wjc, nežli měſyců tiſyc.

5. Kuřátka hwězdy gaſné, kterých geſt pospoku moc, barwy ſtřjbrne překráſné, okraſſkugi temnau noc; GEzjſſi twá láſka wjc, nežli kuřátek tiſyc.

6. Oryon, ta hwězdnatoſt, s mečem co rek zmužilý, mage ſwau w ſobě gaſnoſt, třpjti ſe w nočnj chwjli. GEzjſſi twá láſka wjc, než Oryonů tiſyc.

Job. 9, 9. k. 38, 31. 32.

7. GEzjſſi ſwětlo gaſné, w tobě

tobě gá mám swau ljbost, když swjti skunce krásné, neb nočnj stkwj se gasnost. Ty GEžissi swjtjš wjc, než swětek mnoho tisyc.

8. Swjť že tedy GEžissi, mně k žiwotu wečnému: A oswěcug mau dussi, k spasenj nebeskému. Ty GEžissi swjť mi wjc, než swjti swětek tisyc. Amen.

(829.)

G. Hospodine, náš Páne negm.

TDyž tebe mám, o můg drahy GEžissi, nic wjc nedbam, byť powstal se wssj žjssi, Satan, tělo, swět, y zkostnj lide, mne nezkazy, tys semnau w me bydě.

2. Byť zhynuko mé těło y mé zbožj, skowo twé radost při Dussi mé množj, tys můg pokład, zbožj srdce meho, nezbawůg mne bohatstwj wečneho.

3. Tys mne dobyk swau drahau krwj sobě, bych twůg byk o můg Kryste w každé době, ach nedegž mi se kaučit od tebe, při mé smrtj přigmi mne do nebe.

(830.)

Gako: Serdečně žádam sobě.

TSlénote nad klénoty, GEzu Bohatstwj mé! Pokłade wssj dobroty! w srdcy mém mjsto, hle! pro tebe připrawenym, neyskadssj Přjteli! Genž sy swým wmučenjm zhogik mé bolesti.

2. Radosti nad radosti, o chlébe nebeský! Ty sytjš do sytosti, Když kačnj swědomj po hřjchů odpusstěnj, po sprawedlnosti twé, tedy po zkormaucenj, sytjš radostj mne.

3. Ach degž mi též patřiti wždy na twář krásnau twau! W twůg obraz proměniti zkaženau Dussi mau. Bez tebe žiwu býti gest samé trápenj; Tebe w swém srdcy mjti, gest samé spasenj.

4. O studnice žiwota! Tys rozwkazenj mě, y w krsji twá dobrota bolesti cukruge. Ghu twému se poddáwám, nemá mne nic kaučit, od kásky, w niž poznáwám, že nic nemůž sskodit.

5. Mé srdce twé zůstáwá, nynj y na wěky, gen tobě se oddáwá, a zwolikoby sy s tebau w ohni seděti, než bez tebe w rági: Neb na tě nehleděti, gest nad wsse trápenj.

6. O swěta toho skáwo! giž tebe nežádám: Neb Duch můg hledá práwo, kterěž gá k nebi mám: Tam gest můg Otec prawý, Pán GEžjš pokład můg, tam mi korunu skáwy, Bůh dá, ba y trůn swůg.

7. Nuž GEzu mé spasenj! Ach! přigdiž, přid pro mne, degž w tobě rozwkazenj, můg drahý žiwote! Přenes do města twého z mikosti Dussi mau, kdež nenj nic sskodného, a kdež mám radost swau.

(831.)

G. Wzbuď mé srdce, nezauff.

TKryste Králi mikostiwý, Pane Boze můg dobrotiwý:

Genž gsy na nebeském trůnu, rač mne přijjti w swau ochranu. Srdce mé rač vpewniti, abych mohl setrwati, w prawé wjře a w poznánj tebe, až do mého skonánj.

2. Rač mi stálau mysl dáti, abych mohl w tebe dauffati: Budiž při mně s swau pomocý, nynj, také we dně y w nocy: Neračiž mne zamjtati, ale se smilowati, podlé toho welikého, Pane, milosrdenstwj twého.

3. Gáť znám množstwj hřjchu mého, až nad počet pjsku mořského: Ten můg čerstwý wěk zsauzuge, ke wssemu zlému mne wzbuzuge. Swědomj mé zarmaucené, tot gest welmi zsauzené, od množstwj neprawosti mých, nebudeli smilowánj twých.

4. Sobě nemohu spomocy, nebudeliť též twé pomocy: Bych pak zýskal y wssecken swět, a žiw byl za mnoho tisýc let. Bych měl krásu y vmění, y wssehо swěta gměnj, to mi wssé nic platno nenj, nemámli dobrého swědomj.

5. Protož k tobě Pane wołám, neb gsy ty mé wtočistě sám: W tobě gá dauffati budu, a nikdy zahanben nebudu: Ne w Knjžata ani w Pány, w nichžto nenj spasenj, ale w tebe Boha swého, neb gsy dárce wssého dobrého.

6. Gakť gest marná rozkoss swětská, a gak marná kochánj lidská: To wssé časem swým pomine, a gakožto pára zahyne. Ale ty Pane zůstanes, a nikdy newwadnes, spjss nebe země pominau, než slowa twá swatá zahynau.

* 7. Negmocnégssj wěčný Boże, gáť se dáwám na milost tobě: Ty rač semnau nakložiti, podlé wůle swé wčiniti. Degž mi zde swau swatau milost, a potom wěčnau radost, tu kdež přebýwáss s Angelý, Boże na wěky požehnaný.

(832.)

Gako: Zdaliž ó Geza do konce.

Ty sle můg žiwote, nadége, wjro, žádosti! Ty gsy mau, gako y křestanů wssech něch libostj! Nakloň mysli, wěrný náš Spasyteli! k chwálenj twé důstognosti :,:

2. Wetjm tě, ó má rozkossi? giž samau mikugi: hle! gá se tobě dám, wssecken se rád obětugi, přigmessli mne, tedy to gest sstěstj mě, ničehož giž nelitugi.

3. Degž ať ta negpotřebnégssj wěc může obstáti, totiž twůg pokog w mé Dussi, a marnost se stratj. Newjm giž nic, než o radosti negwje, moha GEzjsse ljbati.

4. Dárce žiwota! račiž mne sám pořád řjditi, tak ať blažené a swaté wždy mohu žiw býti, Ducha mi deg, co gest Božského popřeg, tak Dussi rač okrassliti.

5. Knjže pokoge, y wjře degž držeť se tebe, pospěš, a wpokogž žádost mau, degž mi sám sebe:

Neb

Neb nad tě nic Gezu! nezádám giž wjc, wem, mno a drž mne v sebe.

6. Břemena těžká gsau přjliš, nechcesslj nosyti: wssecko co w swětě gest, strogj se wěrných trápiti. Wssak nechť tak gest, držim se Krystowých cest, ani swět můž w nic obrátiti.

7. Nuž giž gistotně to wssecko chcy mjt w osskliwosti, co nemá w sobě GEžisse, klénotu wěčnosti, on mi má být, zbožjm a wssim co chcy mjt, w Bohu mám wěčné radosti.

(833.)

G. Giž nastáwá ten čas prawé. An. Bohu buď chwála na neb.

Můg GEžissi! má radosti, w němž se rozkossj sytjm; sstage prsy twé, mikostj k sobě pkapokat cytjm: Tebe chtj chwálit usta mě, když z wsse dobrotiwosti twé, čerstwe zmocněnj cytjm.

2. Pkapoká srdce mě, k tobě wraucy hořje mikossj, zpjwa, skače, raduge se, cytic ké w twé ljbosti; gak čako tě ljbam w wjře! z tebe każdy wssecko bere, kdo se s tebau spoguge.

3. Tys mé Swětko w srdcy skrytem, w kteremž gá s weselosti whljdam zrakem odkrytem, té, wěčna má radosti! O naplň mne w mé křehkosti, swětko prawe! twau gasnosti, bych ne bydlel w temnosti.

4. Tys k nebi gista Cesta má, w tobě dosahnu wsseho, tenť gistě dostak kdo tě zna, zakkad spasenj sweho: Spasenj me, degž, ať sobě nebe ne hledam, krom w tobě, ni skrz, ni v gineho.

5. Ty gsy Prawda, protožť sebe oddáwám w twau spokečnost. Wsse gest marny sljn, bez tebe, w tobě pak wsse skutečnost: Oswobod srdce me dále, ať ti gest oddane stále, takť nagdr swau bezpečnost.

6. Tys Ziwot můg, twa moc sama nechť ýdi me wnuknuti, Duch twůg musy, (toť prosba má,) tělem, dussi, wkadnauti, tak y gá budu žiwotem: Můg GEzu, nedeg mi potom w smrt hřjchů wje w padnauti.

7. Tys sladky Chléb můg na nebi, dar od Otce poslany, genž mi, gakž kolwěk potřebj, k obcerstwenj gest dany: Chlébe žiwota spaniky, zossklim mi wsse swětské syky, ať nebywám zmástany.

8. Tys mym napogem, owoce twůg mým wstam sladky bywá; Kdo tě poznal, Prameni můg, rad tebe wždy wjwá: Puwode swatych žádosti, degž ať w praudu twé sladkosti mě srdce wždy opkywá.

9. Tys negsikwostnègssj sukně má, nastrog a pokkad drahy: Mne spanika sprawedlnost twá ozdobj, když sem nahy: O degž ať pyssne strogenj mám za dusse pohánenj, genž nehone powahý.

10. Tys můg zámek y pewny dům,

dům, bezpečnoſt dawagjcý, darmoť ſe chápat zkoſtnikům; tys ſſim můg w čas hořicý: O nechť ſem, GEžiſſi, w tobě nalezeny w každé době, twau káſtau ſe bránjcy.

11. Tys wěrny Paſtyř duſſe mé, tys paſtwau y žiwnoſti: tys mne, wida na ceſtě zle, s mnohau wratik radoſti: Když hledjš gahňatka ſweho, nezhynet z owčince twého, ni mocy, ni chytroſtj.

12. Tys můg spřímny Miláček, odemne wždy žádany: můg Biſkup y můg Beranek, za mne obětowany: Ty gſy můg Král wkadnaucy mnau, Pán, genž mne chráni moey ſwau, když gſem w neſſtěſti dany.

13. Ty gſy můg Přjtel wyborny, řeč twá k ſrdcy wſtaupuge: Bratr wěrny, na mne pozorny, Matka, genž mne pěſtuge: Ty gſy w nemocy Lekař můg, můg Balſam, ga nemocny twůg, twá moc mne poſyluge.

14. Tys můg ſtjt, Ochrance w bogi, ty gſy můg ſylny Mocnař; Těſſitel, kdy ſe zle ſtrogj, tys w wodach Lodý Sſiffař; Kotwice, kdy wjtr kwaltowny, tys magnet, kompas wždy rowny, má předchazegicy zař.

15. Hwězdas má; ſwětlem ké ſobě řjkam, kdy gſem w temnoſtech: Bohacſtwjm ſwym w mé chudobě: Mym břehem w hlubokoſtech: Cukrem, když mi hořko bywa: mau ſtrechau, genž mne přikrywa, kdy ſe widjm w mokroſtech.

16. Tys mau zahradku, w které ſe tichym wmyſlem bawjm; negmilſſjm mym kwjtkem, genž ké wni pro okrasu ſtawjm: mau ruži w kříže dolině, kdy mne trnj tak wwine, až ſe w nim y pokrwawjm.

17. Tys w ſmutku mě potěſſenj, hra času wefelého, mě wděčné času tráwenj, rozmyſl neoſpalého, w ſpanj ſen, odpočinutj, ma obrana, oddechnutj, genžs wůkol kože meho.

18. Což, negſličnègſſi, o tobě wjce mám řjey s wděčnoſti? tak ké, miły, nazwem ſobě: Má gedinka plnoſti! neb, co gen žádam, wſſe gſy mi, o nechť mě ſrdce, nech že ti wěčnau hořj mikoſtj! Amen.

(834.)

Gako: O má Dennſce přemiłá.

MŮg Pane GEžiſſi Kryſte, narozený z panny čiſtě, Boże w dakjch bohaty: Gát tebe z ſrdce wraucného, proſým Pána káſkawého, račiž mi ten dar dáti: gegžs ſwým, wěrným, pro ſwau mikoſt, dobrotiwoſt, wždycky dáwal: y což by mi ho odpyral?

2. Degž at mi nikdy bez tebe, nechť to má země neb nebe, nic na wěky neſladně; bez tebe at mi ničemnj, cožkoli kdo za dobre mnj, což ſkwěta, at vſwadně: Tobě, ſebe, z ceka dawám, wo-

dy

dy žádám, ať twá miłost, gest má stálá žádostiwost.

3. Ať mi se stýská bez tebe, byť mne těšil Angel z nebe, w tobě gen ať mám radost: Když pro tebe zarmutek mám, ten ať za radost poznáwám, a za wzácnau weselost: Kryste, giště, k twému gmenu, hořjm a kuu, a w saužénj, mám gmeno twé k potěssenj.

4. Za gednau wěc prosým Pane, ať mi se ta miłost stane, kterauž sy mi zaslíbił: degž mi hřjchů odpuštěnj, pro swé swaté wmučenj, gimžs mne sobě wykaupił: žeď mne, weď mne, po cestách swých, spasytedlnych, deg mi mjti, bez čehož nemohu býti.

5. Náděge má, Kryste miły, můg miłownjče spanilý, ty gsy mé potěssenj; degž mi ať za tebau krátčjm, a na zpět se neobrátčym, w tomto swěta zmatenj: ty wjš, wjdjš, že tě wjce z mého srdce obljbugj, a nadewssecko miługi.

6. Plná gest wssech wěcy země, krásné a skwapné gest nebe, wssaks mi nad ně milegssj: Ty gsy ten pokład gediný, mně miły každé hodiny, a nad wssecko negdražssj: wjce z srdce, miłowati, poskauchati tebe žádám, a wo tobě dychtě chwátám.

7. Degž ať tě wždy wjc miługe wau láskau se opogugi, a wnj z da pmdlewám: každe mé přem. Wáng, ty Pane! buď bez přestáwssecken se ti oddáwám: tys mi gá twůg, ať se s tebau, rozkossj swau, ráď objrám, buď že žiw sem neb wmjrám.

8. Má dusse miła ať s tebau, rozkoš swau má wstawičnau, s tebau mkuwic přesladce; myssl má ať wždycky k tobě, wznássj se w zhůru do nebe, tam kdež gsy w skáwě Otce: Ach ty swaty, můg GEžissi, negmilegssj, wem mne k sobě, do swého skawného nebe.

9. Tám když se k tobě dostanu, wzdám tobě, wěčnemu Pánu, chwáku s Angely twými: A budu na twau twář gasnau, miłosti a láský plnau, patřiti s wolenými: wzřjm, spatřjm, skáwu mého, gediného Spasytele, a pugdu k tobě wesele. Amen.

(835.)

Gak. Má Dusse se nespaussteg.

Můg Pane, můg GEžissi, Beranku newinny; Pamatka twá negskladssj, gest každé hodiny. Čim wjce na tě myslim, tim gsy mi wjc milegssj, a nad wsse rozkossnégssj, což w srdcy swem cytjm.

2. Protož ljbost k tobě mám, a w twem miłowánj, s tebau se rad objram, w mém zde přebywánj. Dokud mám žiw býti, chcy wstanku těla mého, po krase domu twého srdečné dychtiti.

3. Neb gsem ranén twým sspem, twé sladké miłosti: Po tobě tauzjm srdcem, a mnohau chtiwosti. Což w tobě libugi, abych mohł s tebau býti, a na twář

twař twau patřiti, degž mi, což winssnaj.

4. Proteż nebe myslj swau, prorážjm vdatně: S tebau žádosti žiwau budu, y žiwotně zde tělem na zemi, ale s tebau myssljenjm, chtiwosti y mluwenjm, spogjm se na nebi.

5. Neboť tam gest mé srdce, kdes ty, pokkade můg: O bych giž odsud w brzce sšel k Pánu skauha twůg! Pane, nechť ti powjm, to, což ty giž prwe wjss, a w srdcych wssecko widjss, wjc kjcy nevmjm:

6. Že když twau mnohau skáwu chcy powažowatj, A twau nesmirnau chwálu, gakž slussj hlasatj: srdce me nestačj, k twé skáwy welebenj, a dobroty chwálenj, nad čimž kkam y plačj.

7. Neb twá krása, skáwa, čest, mysl mau přewyssuge: Twá láska negwětssi gest, a wsse naplňuge. A tau mně mikugess, a za Syna přigimass, což twého gest, mi dáwáss, semnau se zdělugess.

8. Začež buď tobě skáwa, wečne děkowanj; Nynj y wždycky chwála, a oslawowánj. Beranku newinny, Pane GEžissi Kryste! tys me Spasenj giste, odpusť mi mě winy, Amen.

(836.)

Duch.

SEgmilssj wssech mikých, skáwo Dusse mé, pokkade spanilých, genž gsau zboží twé. Vmdlé wám mikosti, sylně mé žádosti táhnau mne wic k tobě, Saronská Růže.

2. Widjm že na zemi, nenj stálosti, protož nechcy s těmi smetmi známosti: drž sinyssky w mlčenj, ať gsau bez blaudění, wem mne že mne sám tam, kdež ty wssecko gsy.

GEžjs. 3. Holubičko krásná, choti zwolená, wjra ta gest sšťastná, genž grunt w Bohu má; gjmeg twé žádosti, gen s trpěliwosti, vgisstěna gsaucy, že gsy mně miká.

4. Na zemi bydleti, sškodit nemusy; zemský žiwu byti, to wěrnost russi. Gen tomu wěř směle, že to dobré cele, co Duch twůg z mé ruky, za den okusy.

Duch. 5. Amen, wěřjm Pane, že mne, pokkad twůg, žádný nedostane, neb gsy ty hrad můg. Wssak ale zjrá se mé srdce wždy w mně, w mnohé bolesti, k láský oheň twůg.

GEžjs. 6. Chcess kralowati, a bez křjže nyk, w koruně plésati, a pce nemjt?

mjt? Choti! tot' bez zdánj mé následowánj, když trn křjžowý, musý srdce progjt.

Duch. 7. Ženichu můg miký, tam nic než radost, zde Duch we mně kwilj, pro swětskau marnost, což nemám žádati mezy twýma státi, giehž se nedotýká, nižádná žákost?

GEžjš. 8. Létawé mysslenj, wyrážegj tě, z gistého bydlenj zapjránj se; čekeg na hotowě w zahrádce křjžowé, dostit' že gsem w tobě; s tebau, při tobě!

9. Nedeg se mámiti, twé náklonnosti, ty nemúž blauditi w snásseliwosti, gá sám chcy twé wěcy bez tebe wywésti, gen zůstaň we mně, čekeg přjhodnosti.

Duch. 10. Smjrce, choti, Králi, w nowě poznáwám, gsem menssj než maký, twých dobrot, gež znám. Gá chcy twé včenj, ctjti w ponižen, neb ty sám gen wjš, co potřebného mám.

11 Mámli del žiw býti, žiw ty bud we mně, tobě chcy slaužiti, zde y tam wěčně; pakliž mám wmřjti, a nebe děditi, tedy se odsud wbjrám radossně.

12. Chcy tě w wěčnosti, na slawném trůnu, sláwiti s radosti, ó Boži Synu, když spolu s Angely, hlas ljbý weselý, w bezpečném pokogi, zpjwati budu.

13. Ano giž zde zpjweg, kdo GEžisse zná, Hallelujah přideg, kdo w něm djl swůg má; trweg bez přestánj, w geho milowánj, až zemdlený Duch popel hrobu oddá.

(837.)

MEgsladssi srdce ljbosti, krásný GEzu! genž mé Dusse negmilegssi ženich gsy: Propůgčiž mi té možnosti, abych tebe welmi chwálil, ó Beránku cti hodný!

2. Ty gsy chudobné mě Dussi rágem krásnym a rozkossným, plným wzáctné ljbosti: Giž po ničem wjc netauži, když gen tebe mjwá w sobě, a sladkosti twé cítj.

3. Zgewugessli ty své sýly, ó gakž mocně, cytitedlně přemáhagj srdce zlé! a když

když we mně Duch twůg miły, tedy nad mjněnj prudce k nebi mne pozdwihuge.

4. Mágnétem gsy láský sylným, kterýž Dussi táhne k sobě, a zapalj wraucnostj: moc ta ponaukánjm pilným k tobě wede, až sme w srdcy twém pewně w kořenění.

5. Račiks y mne wchwáliti, ó rozněcůg láský oheň wždycky wjc a wjc we mně! nemůž wywážena býti ta twá láska, protož běžim co geleň k studnicy té.

6. Wssecken swět s geho žádostmi, wyplywám giž z gruntu srdce, gako ged a ohawnost, rač mne krmiti sladkostmi, láský mannau na té paussti, nebs ty sám má důstognost.

7. Tys mě wssecko, mým spasenjm, sljtownjkem, smjrcem, zpráwcem, swětlem diwným w lásce swé: kdož po pádu potěssenjm? žádný giný, krom Gežisse! ó Gežissi deg mi se!

8. Ey gakž welmi se radugi, Dusse weselj se w tobě, plésagicý w tryumffu, neb twau wěrnost pochwugi, zůstań semnau wstawičně, až korunu dosáhnu.

(838.)

Negwyssij Klenoté, kdož by tě nemiłował? Kdožby se bez tebe, GEzu! nezarmaucował? kdožby gak twůg wywolenỳ, nechtěl býť w tebe wsstjpeny?

2. Ty gsy blesk wěčnosti, w němž y Seraffinowé hledět gsau nehodni, wjc mněg lidsstj synowé: předces pak wssem tak obecny, wjc než sám ten blesk slunečny.

3. Přemožna welebnost! tobě se wssecko kłánj, nebe, země, moře, hrom, wjcher, y błyskánj: y gakžs se dał mne bjdnemu, tworu hrozně chatrnemu?

4. Ty gsy wěčna maudrost, genž dustognė kraluge, rozum twůg negwyssij wsse přesstiastně zprawuge: A předces mne sobě pogał, ano y Panstwj s tebau dał.

5. Tys gměnj negwyssij, nepotřebjť žadneho, přeljbezna rozkos! dosť mas pohodlj tweho: Y proč, když sám sstiastny sługes, za rozkos mne oblibuges?

6. Kra-

6. Kraso přeozdobna, nad niž nic pěknégssjho, ty nad swau spanilost nemas nic sylnégssjho: y gakž tě lásska twá mila k marnému stjnu sklonila?

7. Před trůnem twé slávy třesau se y propasti, twému Panowánj nic se nemuž wstřjc klasti: a předce mne tak milugeš, že se w smrt y w hrob snižugeš.

8. Nesrownány Pane! gakž bych tě nemilowal? gakžby Duch můg wěčny o tebe nepracowal? O kýž wssecke mé wnitřnosti proniknau k twé welebnosti. Amen.

(839.)

G. O kdybych tisyc kratna osta.

NEprawtež mi o stříbře, zlatě, mlčte o swěta okrase, ztěš se, swěte, w marném blátě, mne tjm neswedeš w tom čase. Nech swět co chce w wažnosti má, mé srdce Krysta obgjmá.

2. On gest gedinau mau radosti, mau ctj, klenotem, ozdobau, on mne sám těssj swau sladkosti, zlehčuge krjž můg y mdlobu. Nech swět co chce ꝛc.

3. Swět zhyne s marnau swau žádosti, mine y ta krása těla, ano s časem mizy w rychlosti, wsse, co lidska ruka děla. Nech swět ꝛc.

4. GEžis gest swětlo mé w temnosti, můg žjwot, čest, prawda wěčna, můg kmen, w němž wzrůstu mjt' mám dosti, mé dusse schrana skutečna. Nech swět ꝛc.

5. On gest Knjže wsseliké slávy, on Král wěčného pokoge: Ont' mne spasy, nebť gest láskawý, a wywede z meho boge. Nechť swět ꝛc.

6. Zámku geho žaden nestrussj, to Panstwj wěčnau stálost má: trůnu geho žaden nezrussj čest geho na wěky trwá. Nech swět ꝛc.

7. Hognost geho gest newymlůwna, twař pak přewelice slična: y kdož se mu w ozdobě srownú? krasa ta gest wystawična. Nech swět ꝛc.

8. On mne chce nad wsseho postawit', a swau chwalu mi darowať, on wsseho nedostatku zbawit', on mi chce swe klénoty dať. Nech swět co ꝛc.

9. Ač trpjm chudoby wsseli-

wsseliké, gsa zde w tom wdolj zkosti: Wssak wjm, že mi on přewelike gmenj dá w wěčné radosti. Nechť swět co chce w wažnosti má, mé srdce Krysta obgjmá.

(840.)

Z 1. Mojž. 32, 24-29.

NEpustjm geg, genž pro mne zstaupil, pro mne wěčně ztraceneho: on, genž mne z smrti mé wykaupil nezapře se tež mne sweho: ač mi swět wsse oféruge, mne swesti se wsyluge, nepustjm geg :,:

2. Nepustjm geg; do byl mne sobě, y gá geg sobě obljbjm: wmřel pro mne w negwyššjj mdlobě, y gá se mu w smrt' přislibjm: Propasti! proč se sapate? marnosti! nač mnau motate? nepustjm geg :,:

3. Nepustjm geg; y on mne drži; přesladket' gest geho gmeno; ont' porownal wsse mé roztrži, s njmt' gest srdce mé spogeno: On mi wěčnau skawau skuge, on wsse zbožj přewyššuge, nepustjm geg :,:

4. Nepustjm geg; nechť mne opusti celeho swěta pracht y moc: On, miły můg, mne se nespusti, wede mne y přez smrti noc: ano do wěčnych swětlosti, kterež se skwj na wysosti; nepustjm geg :,:

5. Nepustjm geg, leč mne požehná, stanu w bogi Jakobowém; dauffanj mé w něm se spolehna, giž gest w pohodlj hotowém; nechť přjhbj stehna obrazy, nechť y zrak oči mych zkazy, nepustjm geg :,:

6. Nepustjm geg, když opustiti y swět y žiwot swůg musým, neb při njm samém žádám byti, nechť při njm buď co buď skusým; gak djtě matky nepusti, tak se geg duch můg nespusti, nepustjm geg :,:

7. Nepustjm geg! Podtež neřesti, průbugte wiry mé wěrnosti; gehoť kržj mám, on geg chce nesti on wmrtwj hřjchů zpurnosť: On mne má w swětle swém westi, y kdy mne trapj nesstěstj, nepustjm geg :,:

8. Nepustjm geg; což žádaš, hřjchu! wssak sy w neghlubssj propasti; dáble! zkosť

zkost twá mi gen k posmjchu; za nic kahudek twých pastj: Osten smrti nessko-djwa, kde GEzjš w srdcy přebywa, nepustjm geg :,: Amen.

(841.)

Gako: GEzjsse se nespustjm.

NEspustjm se GEzjsse, ach! což bych chtěl mjt' lepssjho? on má rozkoš, má skreysse, nad mne nemá bjdnégssjho, a předce mi tak přege, má žádost, má naděge.

2. On gest můg, gá sem geho, lásku pak nás tak spogila, on grunt žiwota meho, gegž mi geho smrt dobyla, na něg sylně zakládam wjrau, z njž newypádam.

3. Bez GEzjsse mi ten swět gest co pekelne zsauženj, mámli pak geg, on mi hned nebe muže dat' na zemi; kačnjmli, on gest chlébem, on žiwotem y nebem.

4. Když geg duch můg obgjmá, wjce w gedinem okamženj weselosti přigjmá, než celeho swěta gmenj bezbožným muž působit': bkazet' mi s GEzjssem byt'.

5. Gakt' mi kříž můg gest mily, když geg on sám semnau zdwjha! gakt' k dobremu gde cyli! gakt' mne mikosrdně sswjha! w tom pak přizeň swau množj, kdy gen snássjm, co wložj.

6. Necht' mne přediwně wede, w lewo, w prawo, hore, dolů: ted sem! ont' mne neswede; předcet' sem při geho stoku *: cesty te, giným křiwe, mne k nebi gsau dost přjme. *Zalm 23, 1. 5.

7. Z přeochotnych ruk geho wssednj mi láska přicházý, wěrnost GEzjsse meho žádnau mjru nema zmazy: Gežiš wěčně gest wěrným, wěčně nezměnitedlným.

8. Gdi, swěte, w tasstepenj, stiheg stin, hled bjd mizernych! GEzjš bude mé gmenj, ten gest pohodljm swých wěrných: Protož dim stokrat wysse, nespustjm se GEzjsse! Amen.

(842.)

Gako: Rozplyň se duchu můg

O Člowěče, powěz, kdož gest tak hodny, by byl mikowan gediny? Kdož w podstatě tak wzáctny? kdož kahodny? kdož w skutcych swých tak bez winy? tentot'

gest GEžiš řečeny, sám sebau nám oznámeny, tent' gest hoden, by byl na zemi milowan nad wsse y před wssemi.

2. Lásce geho wsse musy wstaupiti, Otcowé, djtky, přátele, bratři, matka, ano y což se třpitj, ač sye se milugi směle: sám náš žiwot dosti nenj k GEžisse lásky plameni: nehoden, bychom geg wjc měli milowat', než tebe, Přjteli!

3. Ont' wěčny Bůh, podobenstwj Otcowe, a blesk wěčné welebnosti, genž byl při něm, než swět y pahrbkowé, stwořenj byli w časnosti: Ont' gest to swětlo neg-krasšjj, na něj y Otec neg-dražšjj hledj w negwětšjm potěssenj, a w něm má wsse swé zalibenj.

4. Ont' gest pramen newystihlých radosti, praud, kteryž má wsseho množstwj, žádny nemůž wyslowit' tě plnosti, gjž má w sobě geho Bozstwj. Ay hle! Angelsstj kurowé, y gini čisti duchowé, genž gsau na nebeské wysosti, wywolili geg k swé radosti.

5. Ont' gest ten, genž nás negprwe milowal, když cely swět hněw zaslaužil: ptassli se; w čem toho kdy dokazowal? w tom, že nás s Bohem zas smjřil; s Bohem, gehož gsme znectili, když gsme wssetečně hřessili, genž nás pro to w wěčném plameni mohl trapit', gemuž konce nenj.

6. O propast! gjžs zde račil dokazati, o propast milosrdenstwj! w kterémžs račil to dilo wykonati, gimžs zhogil nasse hubenstwj: stal se člowěkem, člowěče, tobě rowny, wssak nehřesse: wydal se na hrozna trápenj, by tobě nawrátil spasenj.

7. By gen tobě nawrátil požehnánj, stal se sám klatbau na křjži, wzal na sebe twé pro bjdu slonánj, stal se Berankem w twé tjžj: dal za tě ne stříbro, zlato, tot' by tu byko za bláto, tot' ne mohlo wyswoboditi: on sám smrt musyl podstaupiti.

8. W tom se Pastyř, Lekař, Žiwot twůg slawá, twůg Pomocnik, twá sprawedlnost; an ženich twůg, genž

genž se pro tě w smrt dáwá, twé raucho, twůg sstjt, twá hodnost: On gest wsse co ti potřebj, nad něg nenj w zemi, w nebi. Zdaž nenj hoden milowánj? Toť má byť wssech vsslowánj.

9. Gistotně má kažby proklaty byti, kdo Krysta nechce milowať, tohoť sám Pán Bůh musy zahanbiti, když bude saud prowozowať. Blaze pak wssechněm, kdož geho milugj z srdce cekeho; těch on wěčně chce potěssiti, a lásku gich láskau platiti. 1. Kor. 16, 22.

10. Pomoz GEzu, ať tě z srdce čisteho nad wssecko milowať mohu: přjzeň k swětu a k sobě, má moc zleho, twá láska wšechu mnohau. Deg mi wždy wjc poznáwati, gak mne račjš milowati, ať z toho plamene čisteho gdau ohně milowánj mého.

11. Račils se po třj krat Ssjmona ptati, zdaliby tě on milowal? degž, ať gak on, gá mohu powidati, kdybys se y mně také ptal: Ty Páne wjš wssecký wěcy, wjš, že prawdiwě mé řeči, že gá tě milugi, GEjssi! ty, tys sám můg klénot negwyssij. Amen.

(843.)

Cant. 5, 10. seq.

H! Gak gsy můg ženichu, krásně připraweny; když na tě hledjm w Duchu, wssecken sem zemdleny, od jádosti, a milosti, kterauž hořjm, po tobě w wnitřnosti.

2. Kdožby tě nemilowal? GEjssi spanily, mezy mnohá tisjcy kdyžs sám wsslechtily, y čerweny, ozdobeny, take bjly, můg ženichu, můg Králi.

3. To při tobě znamenám, že gen ztě samého tato krása pocházý, a ne od giného. Hlawa swata, gak prokwitá? když koruna, na nj gest postawena.

4. Twář twá drahá láskawě, mne za sebau mámj, když na nj pilně hledjm, y zrak se mi mění; Twogi rtowě, gsau krwětowě, wonných wěcy, wůni wydawagjcy.

5. Z očj twých samá rozkoš y sladkost wždy plyne, že gest rozmanitau bar-

wau ozdobené: Bok wydáwá, y wylewa, sládkost wody, kteráž zprawuge hody.

6. Wssecken gso přežaducy od spodku až k hlawě, oblečen gsa w ssarlatě, genž mně skaužj k skáwě. Můg Beranku, w wěčnem stanku, slawny králi, můg ženichu můg miły.

7. Má dusse gen po tobě, tauží, dychtj, wolá, o ginem slyssetˀ nechce, když w lásce plapolá; tebe žádá, tebe hleda, tě chce mjti, twá spanilost gi sytj.

8. Protož dopustˀ, miły můg, twé wpřjmné choti, Atˀ twá usta přesladka může poljbiti; Mikostiwě, pronikawě tě obgjti, w tom se s tebau spogiti.

9. O! gakau skadkost cytjm, když ljbám mikého, když bywám připaussteny do pokoge geho: Tu gest radost, tu wpřimnost, tu weselj, w Bohu mem Spasyteli.

10. Protož odstup ode mne, daleko swěte zky, s twau krásau, ctj, hodnostj, bud, komuž chces, miły, mám GEžisse, gegž má dusse, giž obgata. Ach mnoho sem dostata.

11. Miły můg gest můg w prawdě. gá sem mika geho, y kdo že nás rozkaučj? nenj zde žádného; Co Bůh spogil, a zgednotil, nemůž žádný, roztrhnauť po wssecky dni.

12. Nu miły můg ženichu, slibý twé tak skugi, * že se Otcy nassemu, wždy wjc zalibugi. Ach když k tobě, přigdu w nebe? tam tě wěčně ljbať budu srdečně.

* Skutk. 10, 42. 43. Matt. 3, 17. Efez. 1, 6.

(844.)

Gak. O blahoskawený čkowěk.

JEžissi Synu Bożj, w skáwě a w mocy negwyssši, bud mým negskadssim GEžissem, bud mým negdražssim GEžissem.

2. Ač mne žiwot potuge, gméno twé mne potěssuge: Slitůg se Pane nade mnau, GEžissi zůstaň wždy se mnau.

3. A pro gméno twé spasyž mne, od sebe nezawrhůg mne: GEžissi můg, poklade

klade můg, Spasyteli můg, Pane můg.

4. Když wzpomjnám na gméno twé, hned cýtjm radost w mysli swé; Když o tobě přemyssługi, hned se w srdcy potěssugi.

5. Můg pokłade, můg GEžissi, potěssenj smutné Dussi; Co nad tebe gest sładssího, co w swětě ljbezněgssího.

6. Bych neměł nic swěta statku, bych měł mnoho nedostatku: Na twém gménu gá přestáwám, o statky swěta nic nedbám.

7. Které mi wětssi bohatstwj, můg býti y swěta Panstwj, gako ty sładký GEžissi, w bohatstwj, w sláwě negwyššj.

8. Ty wssech wěcý w hognosti más, co potřebj wjm že mi dás, ó GEžissi tys oleg můg, ó GEžissi tys balsam můg.

9. Tys med negsładssj wstům mým, tys plésánj wssem audům mým, kdybych se wssudy obrácel, z mjsta na mjsto přewrácel:

10. Nenagdu pokog mé Dussi, gedině w tobě GEžissi, ty gsy cymet srdce mého, tys skała spasenj mého.

11. Ty gsy koruna hławy mé, tys oswjcenj mysli mé, tys můg GEžjš, když se modljm, když se rmautjm y weseljm.

12. Tys můg GEžjss, když pracugi, tys můg GEžjss, když bogugi, tys můg GEžjss, když wmjrám, z swěta toho se wbjrám.

13. Nech na mne zákon załuge, swědomj mne obwiňuge; nech se sylj nepřátele, proti mně bogugjc směle.

14. Wssak twé gméno ó GEžissi! obcerstwj mau smutnau Dussi, má koruna, můg GEžissi, klénote drahý negwyššj.

15. Buď w žiwotě mým GEžissem, buď w křiži mém mým GEžissem, buď mým GEžissem při smrti, y když přigdeš swět sauditi.

16. Buď y w nebi GEžissem mým, Pánem, Králem, ženichem mým, přigmi mne do sláwy wěčné, do radosti nekonečné, Amen.

(845.)

Otcowſke ſrdce litoſti, pramenj vpřimnoſti, ach zhog, welebna mikoſti, zhog mé nedužiwoſti: pod, ſpěš, ach wem ſy ſrdce mé, pronikni duſſi, těło, očiſt, poſwěť, oſwobod mne, oſwiť mé tmawe čeło.

2. Doſahni mi láſky Božj, vtjš hrom hněwu geho, vhas oheň, genž ſe množj z hřjchů na mne bidneho; wyhřad wſſe zke, genž ſrdce mé tmj, děſo a zmrtwuge, rozſwjť láſky ſwětło we mne, ať mne mdleho zdržuge.

3. Podmaň ſobě ſmyſl, ſwědomj rozum, chuť y žiwot můg, nechť duch twůg zpurnoſt mau komj, ať mi kugi rozkaz twůg, ach ſhřad ten oheň proklaty, mych chlipnych nakłonnoſti, rozniť pak we mne ten ſwaty, z wraucné k tobě mikoſti.

4. Tjm mne rozpal, o můg Boże, deg mi w láſce hořeti, od láſky nechť mne nemuže, wěčně nic odháněti: Ach pomoz mi tě ljbati, z přemožné twé mocnoſti, vč mne na tě pozor dati, s přewděčnau vpřimnoſti.

5. Degž mi wſtáwať k mikowánj, dle libezné twé wůle, też chcy mikowať, gda k ſpánj, tě ſlawneho, gde důle. Ach degž mi tě mikowati, z negwyššj mé možnoſti, degž ſtále pokračowati, ceſtau láſky k wěčnoſti.

6. Po twé láſce nechť s vpěnjm, nepřeſtawage wzdychám, po nj nech s płačem a zřenjm, gak děťatko poſpjchám: Láſka twá geſt mým praporcem, k kteremuž ſem přiſahak; geſt mým ſſtjtem, zdj a hradcem, kdež ſy mi wždy zpomáhak.

7. Boże, mikoſti přediwna, tobě, tobě ſe dáwám, nech ti nebude protiwna, bidna tenkoſt ma, žádám: Žiwot y ſmrť ma twogi gſau, kdyžs mne přigak za twého, o by ſłowa, genž z wſt mych gdau, wždy ctiły tě wěčného.

8. K láſce Božj giž ſpořádám, mſuwenj y mlčenj, ten twůg płameň (pilně žádám) množ, w ſładkym otiſſenj; ať w twé miłoſti přiſpi-

prospjwam, tě wždy wjc mi-
lugice: O nechť w tom
wraucnějssj bywám, lásku
twau wždy cytice.

9. Rozněť w srdcy oheň
čistý, GEžissi, twé milosti:
ať pekelny oheň gistý, wjc
netrápi mych kostj: ach dejž
mi wždy plapolati, w po-
kornym milowánj; spani-
lost twau poznáwati, k wě-
čnemu radowánj.

(846.)

Dusse po Pánu Geżissi taużicy pobożnè sobè okrasu swèta rozgimá.

Gak. Kdo gen na Boha se spo-
leha. Aneb: O kdyby-
tisyc gazyků měl.

SZdobo lesů, hor, vdo-
lj, wy kwitj, niž pod
nohami, y ty okraso sličnych
poli, wy gste mi wssednè
Swědkami, že Bůh mág
gest negkrasnějssi, w lásce
swé negspanilegssi.

2. Wy před mé oči ma-
lugete, skawnost geho dů-
stognosti, což kdykolwěk po-
kazugete, znak gest geho
welebnosti, y gakž bych gá
geg měl neznat, když geg
każde z was chce wyznat?

3. Wy hwězdy! genž se
tak třpitite, nad hlawau na-
ssi w wysostech, wy posłu-
ssenstwjm Boha ctjte, tre-
stagic nas w nassich zlostech:
prawtež, proč negsem, ga-
ko wy, k posłussenstwj tak
hotowy?

4. Nebe, moře, wjtr, y
wichřice, ba y pekelne pro-
pasti, spěssj se, pokłonu
činice, k podnoži geho se
klásti: Ach proč ga geg tak
neslawjm? proč se mu k
służbě nestawjm?

5. Libezně mne obcerstwu-
gete, wy wětříčkowě zacho-
dni; ochotně nám posłuhu-
gete, ač sme toho tak ne-
hodni: Ach proč gá mu
tak neslaužim? proč se zpur-
nosti tak zsaužim?

6. Podzým, zyma, garo,
y leto, slawjte Pána w
swornosti. O gakoť přeroz-
kossne gest to, mjť se k wassj
poskussnosti! proč pak my
nesstastnj lide, ležime w způr-
nosti bidě?

7. Mrazy, mrákoty, kru-
pobitj, záře, plamenè, hor-
kosti, blyskánj, duhy, hro-
mobitj, wsse slauží geho mi-
losti: Ach gá newděčny!
gá marny, zdaliž sám budu
tak zpurny?

8. Wy nižádneho nechwálite, pahrbky, skały, potocy; wy tworce gineho newite, krom Boha přediwné mocy: proč gá newděčne stwořenj, wsse gine mám w oblibenj?

9. Wsse stromowj, wssecky sstěpnice, nosy s radosti owoce; y one překrasne winnice zelenagj se sširoce: gen gá nessťastny, nepkodny, gen gá sem tak nevrodny!

10. Wsse gest w těch mjstach přerozkossnych vrodau wyozdobene; tu kwitj na lukach radostnych, tam owoce gsau wzneſſene, gá to wida, plakat musym, když sám gak proklaty strom gsem.

Matth. 21, 19. 20. Luk. 13, 6. 9.

11. Wy němé ryby, plawy, twory, genž w hkubokostech bydlite, wy zeměplazy, hmyz, komaři, wssickni Pána welebite: ga mlčim, geho zle gmenj! o gakež to oněmění!

12. Wy, genž w těch lesych přebywáte, hlasem swym wsse pronikage, tworcy swemu wssedně zpiwáte, prolitagic přez wsse krage; Y proč gá mu tak nezpjwam, když wždy wjc od něho mjwám?

13. Hrdličko libezně kkagicy, ty ctjš Boha mikostneho, ach gak bych ga se měk truchlicy rmautik po mikosti geho! ale gá mrtwy, mizerny, gakť sem newděčně newěrny!

14. Paſſe se, owce w bezpečnosti, skawic dobreho Pastyře: hle! we mne neznat té tichosti, pokory, studu w té mjře: Ach gakaž to gest rozdilnost! ach kamž se děka ma wolnost?

15. Hle! cely okrsslek té země Bohu se ljbit snažuge: Gá pak, ach gá newděčne pleme, genž geho obrazem sluge, stwořen gsa gemu k radosti, hle! gsem bez wssi naklonnosti!

16. Wesskeren swět to sám seznáwa, že Hospodinu přisluſſj čest, poskussenstwj, moc y skáwa, zwkásst od lidskych drahych dussj: Proč gá chcy swemyslnym byti? y kdož to můž pochopiti?

17. Když tehda wssecko mne wzbuzuge k skawě meho

ho Panownika: Nechť ſe teď ſrdce me wztahuge, ať nehodneho hřjſſnika geg wraucnégi welebiti, a s radoſti mu ſlaužiti.

18. Skaw geg, má duſſe, po wſſe leta, až k poſlednjmu wzdechnutj: nech ſe giž ſem y tam nemetá wjc twych žádoſti wnuknutj. Bůh ſám nechť bude twá radoſt, rozkoš y gedina žádoſt.

19. Přemocny Bože! wyſwobod mne, z tak newděčné leniwoſti! degž ať mé ſrdce nad gméno twé nema nijádne ljboſti: O nechť to geſt wždy mé zřenj, ctiť tě w každem okamženj.

20. Oſtaw ſám welebnoſt Otcowu, GEzjſſi Kryſte, w duſſi mé: degž ať poſkuſſně twému ſlowu wěřic, ctjm přikazanj twé; tak tě nad gine ſtwořenj obweſeljm y w ſkončenj. Amen.

(847.)

Gako: Chwaltež giž Pána.

PAne GEzjſſi, ſwaty negčiſtſſi, Králi můg negwyſſſi, proſym tě ſweho Pána láſkaweho, Pana láſkaweho, aby wyſlyſſel, žádoſt ſrdce meho, Pane GEzjſſi, Pane GEzjſſi.

2. Změkčj ſroce mé, twrde železne, odporne a zpurne, přepal ge mocnym ohněm Ducha ſweho :,: a pomažiž ge, pomazanjm geho, Pane GEzjſſi. :,:

3. Abych před tebau, w hodinu každau, byť obět; prawau, genžby ſe tobě, ſamemu libila :,: a mně čim dale, gak ty cheſſ lepſſila, Pane GEzjſſi. :,:

4. Nač mi to dati, než mám ſkonati, a odſud ſe brati, abych tomuto, ſwětu neobcowal:,: a w časnych wěcech rozkoſſe nemjwal, Pane GEzjſſi. :,:

5. Ni kahodnymi, ani ſlibnymi, y řečmi ginymi, nedaweg mi ſe nikdy poruſſiti :,: ni protiwnymi myſl mau zemdliti, Pane GEzjſſi. :,:

6. Pohrť Duſſi mau, ſkladoſti plnau, twau láſkau ohniwau, abych ſe na ſwět marně neohledal :,: ale w tobě ſe ſamem potěſſowal, Pane GEzjſſi. :,:

7. Naleg do meho, ſrdce wěrneho, tebe mikowneho, ohně láſky twé a mnohe mikoſti :,: abych plapolal, ohněm twych ſkladoſtj, Pane GEzjſſi :,:

8. Swrž ze mne břjmě Duſſi obtižne, mé hřjchy ohyzdne, ſkož ze mne marnoſt, tělesnych žádoſti :,: kterež Duſſi mau, tkáčj do propaſti, Pane GEzjſſi. :,:

9. Což když wčiniſs, hned mne občerſtwiſs, a tjže polehčiſs, pugdu za tebau, y wunj maſti twych :,: a přigdu k tobě, do ſtanků nebeſkych, Pane GEzjſſi. :,:

10. Tuto mau žádost, sprostnau horliwost, naplň pro swau milost, a nedělkeg se nevprosytedlnym :,: wssaks prw mym Panem bywak mikosrdnym, Pane GEžissi. :,:

(848.)

G. Dobře se mám dusse přjteli.

MAd bych tě wždy wěrněg miłowal, GEžissi! deg mi wraucnosti: dost ach dost mne swět pohřižowal, nynjt gsem w twé bezpečnosti, w pokogi, gemuž nic rownehо, ani w stawu Králowskeho, w pokogi prawě nebeskym. O bych se rozplynuk w milosti, nad tau lásky twé dustognosti, gjž nezná žádne wměnj.

Efez. 3, 19.

2. O gaks mne přiwěti twě hledak, gakt mne litost twá wokaka! gá pak sem newděčně wtikal, k zhubě swé genž mne kakáka: tys semnau, prw než sem to žádak, lásky twé společnost zpořádak, tys mi twé srdce oznámik. Wem za to, o Dusse přjteli! wem srdce mé, genž k tobě želi, a spogge s sebau w srdcy twém.

3. Wč mne sám sebe zapomnětj, bych wždy gen tebe w mysli měk: bych gen na tebe mohk hleděti, a wůle twé se přidržek. O bych brz zniknuk w samem sobě, a nalezk se zaupelna w tobě, negsładssj rozkoš milosti! Když se pro tebe prawě ztrátjm, tehdak se prawě k tobě wrátjm, a rad pro tebe půgdu w smrt.

4. Negde mi o twé slične dary: Ne! tebe žádam sameho! wkož, kdy chceš, radost mau na máry, gá předce mám tě mileho: Misto chuti mnohých sladkosti wsstjp we mne chuť trpěliwosti, ať z ruky twé wsse rad s nássjm. Zboř me wolenj, me smyssienj, wsylj, wtjpnost y dychtěnj, bys gen ty sám byk zprawcem mým.

5. Gá w prawdě budu negsstastněgssj, kdy nic w swé wůli nerjdjm: nechť giny gest gak chce maudřegssj, gát swůg gistý pokog widjm, w němž w wtrpnosti wykonáwám, co z Božj wůle očekáwám, a to pro Boha ochotně; O by se giž w mé miłowánj nemjssekо wkasinj nutkánj, takt bych geg miłowat začak.

6. Wěr-

6. Wěrný GEzu! mam-li dauffati, že w lásce budu wěrnéggssj? ty nic neračjš odpjrati, těm genž w prosbach gsau wraucnéggssi. Hle! vtjkam k twé ochotnosti, ach oswjť lstiwé mé temnosti, ať wsse co tobě protiwne, znám, kázym, a w osskliwosti mam, až po switánj mém vhljdám, gak krasny gest zaupelny den. (znamosti twé) Amen. 2.Petr.1,19.4.

(849.)

O Lásce w Pokussenjch zprubowané.

G.Ach wssecko, což nebe y zemi.

Dusse.

Srdečně mikugi tě, GEzu, před wssemi, tys w němž gá mám swé gedinké obljbenj, žádam tě, hledám tě, chcy se tě chopiti, nalezna tě, nikdy wjc neopustiti.

GEžiš. 2. Negmilssj mě djtě! wjcli gá než ginj, gsem v tebe w lásce, snad gen dobrodinj? kdybys pak z lásky nic neměla vzjti, tu by se snad lásky twá chtěla skončiti.

Dusse. 3. Ne pro dary tebe můg darce mikugi, gak mnoho pozuáwám, ačť často skussugi; dauffám při twé lásce wernau ti zustati, kdyžbys y můg GEzu! mně chtěl prubowati.

GEžiš. 4. Takli bys tuze mně předce mikowala, a w srdečné lásce mně wěrná zustala, y kdybych tě statku swéta chtěl zbawiti, a do té potupné chudoby wstrčiti?

Dusse. 5. Kdo na tobě GEzu, gen samem přestáwá, ten bez welké práce se y w to podáwá: chcy se od pokladu swéta wystřjhati, když sy ty má rozkoš vminjť zustati.

GEžiš. 6. Gak ale když bych ti čest chtěl odegmauti, když tj, genž tě ctili, tě hanj a rmautj: O gakauž by tě ta potupa zastihka, tu by snad twá láska do ceka vstydka?

Dusse. 7. Pryč čest, přjzen, sláwa! nechť to wsse pomine. Nechť se na mně záwist, potupa přiwine, chcy to trpěliwě a wolně strpěti, stale tě mikowat, po tobě vpěti.

GEžiš. 8. Wězenj, okowy, muky, vtrpenj, toby snad přinesko nasse rozdwogenj: Gakož bys w té prubě kdy chtěla obstáti, když bys se w smrt měla pro mně wésti dáti?

Dusse. 9. Žiwote můg! chcy se pro tě dáť požiti, mně hlad, smrt, ni muka nemuže zmařiti; y tu ne přestanu mikowat y wěřit, a tak mně žiwota nic nemuže zbawit.

GEžiš. 10. Co kdyžbych se stawěl, gak bych tě zamjtal, snad by tě swět lstiwé ku sobě přiwjtal; tu, tu bys se kaudj-

cýmu

cýmu připogika, k tomu genž se ſtawj, ty take ſtawika?

Duſſe. 11. Ty nemužeš z ſrdce twých lidj trápiti, protož předce nechcy w láſce vlewiti; byť mi y twá pomoc se zdáka ſkončiti, to gen k posylnění mému má ſlaužiti.

GEzjš. 12. Gá bych tě wſſak mohl zſtrčiti do pekla, tu by se ſpatřiko, což bys k tomu řekka. Nechtěkabys láſku tě mikugcyho, aniž bys trpěti žádaka pro něho.

Duſſe. 13. Ach miký, gakž bys chtěl, neb mohl to činiti, wſſak muſys předrahe twé ſliby ſplniti? Ty gſy kagjcýmu ſljbil pomoc dáti; cožš mi zapřiſahnúl, nemužeš zkamati.

GEzjš. 14. Y kdoby mně nutil hřjſſnjka mikowat? kteryžby mně měl tak často zarmucowat? Gá nenáwidjm zlé, mikugi pobožně, gen čiſtému ſrdcy ke mně přigjt možné.

Duſſe. 15. Netagjm, ach nikdy! že gſem nezhřeſſika, wſſak wěřjm že twá krew mně též očiſtika; A kdybys pro hřjchy mne chtěl zawrhnauti, chcy ſe twé ſpramedlnoſti wlaſtnj vgmauti.

GEzjš. 16. Sſlaſtně ſe ti zwedko, žes mně w tom vgaka, twá wjra, o mika! mé ſrdce ſwázaka: ljbam tě, držjm tě, gižtě newypuſtjm, na wěčně wěčnoſti ſe tebe nezhoſtjm.

Duſſe. 17. Bych ſtaka zuſtaka, při mém předſewzetj, rač mně wždy duchem ſwým k tomu nabjzeti: A ač ſe odemně take w ſkutku ſtane, degž božſkych ſyl k tomu, o můg miky Pane.

GEzjš. 18. W mikowánj zuſtaň wěrná do ſkonánj, že mně se neſpuſtjš, buď twé podepſánj. Gá od tebe, mika! nikdy neodſtanu, až tě domu wezmu, a k ſobě doſtanu.

Duſſe. 19. W mikowánj chcy ſtáť wěrná do ſkonánj, tebeť ſe neſpuſtjm! geſt mě podepſánj, gá od tebe, miky! nikdy neodſtanu, až mně k domu wezmeš, kdež s tebau zuſtanu.

(850.)

TWá wlaſtnj láſka mne nutj, GEzu, mikowat tě s chuti, naramně taužjm po tobě, gen po tobě, w každé době: Můg vtěſſeny Boże, rač mi tiſyc ſrdcy dati! chcy tě wſſemi mikowati.

2. Newjm pokladu gineho, na okrſſlku ſwěta wſſeho, tebeť ſem ſameho obral, genžs se pro mne člowěkem ſtal: Můg vtěſſeny ꝛc.

3. Tys z láſky podgal chudobu, chodě w ſlužebném ſpuſobu: z láſky gſy ſe ſtal Berankem, z láſkys bywal pod mým ſtankem, Můg vtěſſeny ꝛc.

4. Ty gſy trpěl má mučenj,

čenj, geż gſem mél mjt bez ſkončenj: Ty gſy nosyk mau tężobu, ba nosyš gi y w tau dobu: Můg vtěſſeny ꝛc.

5. Tys ſe pro mne na ſmrt wydał, tys ſe Bohu obětował, ty mne krmiš, o negſkadſſi! tělem ſwým a krwj negdraſſſi: Můg ꝛc.

6. Sytjš ſrdce mé ſkadkoſtj, ano wěčnau twau radoſtj: Ach żeť gak Seraffinowé nemikugi tě hotowé! Můg negmilegſſi Boże! rač mi tiſyc ſrdcy dati, chcy tě wſſemi miłowati. Amen.

(851.)

SWelmi miługi tě Pane, nerač zapomjnat na mne, z miłoſti a dobroty ſwé: Wſſelikā ſwěta ozdoba, nebeſká, zemſká způſoba, nic negſau proti ſlāwě twé: Protož gā na tom doſti mám, kdyż tě Pána při ſobě mám, negmilegſſi Spaſyteli, wſſeho złého zbawiteli: O GEžiſſi! degż radoſti, bez żakoſti, dogjti, kdeż wſſeho doſti.

2. Wſſakť gā to wſſecko vznāwām, tělo, dusſi, cożkoli mām, żes mi to ráčil dáti ſām: Degż mi také ten dar Pane, bych to vżiwał k twé ſlawě, bliżnjmu k pomocy prawé. Odwrať fakeſſné včenj, ſkrze dábelſké ſwedenj, degż mi w křiži trpěliwoſt, prawau w modlitbě bedliwoſt: O GEžiſſi, degż radoſti, bez żakoſti, dogjti, kdeż wſſeho doſti.

3. Nechť Pane ſwatj Angelé, mau duſſi z těla weſele, zprowodj do twé radoſti: Do Abrahamowa kůna, kdeż wěrným ſlāwy koruna, přiſtrogená twau miłoſti: W nebeſkých, kdeżto gaſnoſti, plná radoſt bez żakoſti, bez konce wěčně přebýwā, aniż gi kdy co vbýwā: O GEžiſſi, degż radoſti, bez żakoſti, dogjti, kdeż wſſeho doſti.

4. Kdyż pak má Duſſe w nebeſa, poſledni ceſtau bera ſe, pūgde, popřeg miłoſti twé: Ať tělo bez welikého, trápenj wſſeligakého, pokożj ſe w komůrce ſwé. Tak że ſna ſmrti wzbudiż mne, ať na tě patřj očj mé, magjc w tobě potěſſenj, wſſeho neſſtěſtj zproſſtěnj: O GEžiſſi, degż radoſti, bez żakoſti, dogjti, kdeż wſſeho doſti.

(852.)

Ginak:

Pánu GEžiſſi ſe poručenj aż na wěky.

SSrdce tě miługi ó Pane, nech cele při mně aiż zůſtane, pomoc také lāſka twá: Swět mne vtěſſiti nemuże, o nebe, zemi nedbám Boże, kdyż tě Duſſe má gen má: A ač mé ſrdce truchlege, předce w tobě wſſak naděge, ma vtěchu, mě

mé spasenj, skrz twau krew mám wwolnènj. GEzu Kryfte, ó můg Boże, ó můg Boże, nechť mne hańba nepřemoże!

2. Tys mne Pane můg obdařil sám, Dussi, tèkem, y tim wssim co mám, w tomto zdegssim žiwotè: degž ať skussnè wžiwám wsseho, k chwále twé a skužbè bližnjho, potèssůg mne w kkopotè. Střež fakessného wèenj, každěho zlého mámenj, kříž dopustissli, w něm zdrżůg, abych snèsti mohl posylůg! O GEzissi, ó Pane můg, ó Boże můg, w smrti hodince při mně stůg!

3. O Pane nechť twogi Angelé, w den smrti mau Dussi wesele, nesau do kůna twého. Nechť tèlo w komurce podzemnj, odpočine w wpokogenj, až tam do dne saudného: W kterémž mi z mrtwých wstáť kážeš, a mým očim se wkážeš, w přenewymkuwné radosti, ó můg tehdáž skámný hosti! GEzu Kryfte, deg z mikosti, deg z mikosti, abych tè ctil w wèènosti!

VIII. O Nadègi neomylné k Bohu a k Kryftu.

(853).

Wžaze tomu, co se muže, spustiť na Boha swého, smrt, hřich, pekko geg ne zmoże, ač nenawidj geho, newsskodiť mu newole, dokudž Boha ma přjtele.

2. Nech mne zly swèt nenawidj, ne lekám se ničeho, kdy wmyssl můg stať se widj w kásce w Boha meho, kdy mne nesstěsti nahodj, Bůh se mnau, což mi wsskodj?

3. A ač sem na Božske zdánj, moc mjwal kormaucenj; předce wssak nad zpodiwánj, Bůh můg dak spomoženj: y to mne też, wjm, nessjdj, že Bůh gest přjtelem lidi.

4. Ač se hřichy mé wždy množj, y srdce obtèžugi, odmkauwagi káskau Božj, a mne y potupugj: wssak se gich giž wjc nelekám, Bůh ge zhkadj, na něgž čekám.

5. Wstu-

5. Wſtupte pekelné mocy, ſmrti, zkroť hktawoſt ſwau! ſwěte, mlč, neb darmo w nocy, y we dně blazniš; řeknu: Bůh geſt můg ſſtit, přjtel, ſkála! přizeň Bożi geſt moc ſiáka.

(854.)

G. Přigdeš GEzu negmilegſſj.

WJť se někdy mělo zdáti, że se Bůh k swým nechce znáti, wſſak wjm a wěřjm pewně, że ſpomáhá Bůh zřegmě. Pomocy, giž protahuge, proto on nezadrżuge: nepomáháli ſpěſſně, wſſak zná, kdy wżitečně.

2. Gak Otcowé ne hned dagi, o co djtky gich żádagi, takť y Bůh má chwjle swé, on dáwa kdy a gak chce: Bohem gá se chcy těſſjti, byť se křjž měl y zwyſſiti: oni (wjm) ke mne ma předce wjc než Otcowſke ſrdce.

3. Truc dáblu, truc draku zlemu, ano poſmjwám se gemu; na křjž nedbám, Bůh, wěřte, Otec můg żiw geſt geſſtě. Truc ſmrti y swětu zlemu, truc każdemu bezbożnemu, kdoż mi gſau nepřátele, gať Boha mám Přjtele.

4. Nechť se ten swět zlobj gak chce, geſtli mne del trpěť nechce, y na toť gá mako dbám, Boha ſaudcem byti znám. Chceli mne wywrcy z sebe, muſyť mi zuſtati nebe, a kdy nebe doſtanu, nadewſſe s tjm přeſtanu.

5. Swěte! chcy tě opuſtiti, co ty ljbjš nechcy mjti: obljbůg ty blato, zem, nech mi meho Boha gen. Ach Pane! kdy gen tebe mám, na gine wſſecko se neptám: Bychť byl y ſložen w hrobě, Pane! doſť mám na tobě. Amen.

(855.)

Pobożnj se w Nadègi wěčnébo miloſrdenſtwj Bożjho rádi ogiſſiugi.

WHwálá tobě Boże, z twého dobrodinj, negmilegſſj nás Otče, druhého narozenj, genž ſy nás sobě zplodil, w duchu naſſem obnowil, s sebau přediwně ſpogil:

2. Wmrtwiw ke zlému, swau wſſemohaucnoſtj, a obżiwiw k dobrému w nadègi swé miloſti, bychom hřjch w nenáwiſti, magic prawdu

prawdu w mikosti, tě ctili s ochotnosti.

3. W wjře Syna twého, GEzu Krysta Pána, že mikost twa pro něho, od nás wssecko přigimá, buď že hřjchy mrtwjme, neb spraw-dlnost činjme, pracně tobě slaužjme.

4. Gehož posaditi ráčil na prawicy, byť byl nassjm přjmlutwcý, a w tebe zástupcý. Protož w čemž nemůžeme, nad čjm sobě slýssěme, w tom geho wžjwáme.

5. Pro něhož ty skyssis wssecky prosby násse, sliby mikostné plnjš, gakž potřeba kdy káže. Těko časem pokárás, duchu diwně spomáhás, a swau ruku podkládás.

6. Kdožby nebyl wděčen takowé mikosti, tě nemikowal srdcem, z dowěrné wpřjmnosti? když se tak mikostiwě, wkazuges káskawě, k djtkám swým dobrotiwě;

7. Wssecko obmýssleje, twým čehož potřebj, k spasenj připrawuge, y dřjwe nežli se zrodj, z toho buď tobě chwála, od nás nynj wzdáwána, potom wěčně konána.

* 8. Nenjť pro tě těžko cožkoli trpěti, když Duchem swým zsyluges, bychom to mohli snésti: neb wsse činjš z mikosti, a nám k wětssj radosti, taks přehogný w mikosti.

9. Ač w kázni twář skrywáš, gakoby opaussték, wssak přewinně spomáhás, aby při sobě zdržek: gednau rukau nás sswihás, druhau mile obgjmás, přjsný hněw swůg odgjmás.

10. A protož s daufánjm, před tebau klekáme, Krysta Pána s wzýwánjm, tobě se modljwáme, aby nám wždy spomáhak, nad námi se smilowak, před sskůdcy sám zastáwak:

11. Řjkagjc, smilůg se, smilůg se nad námi, newměgjc nic wjce powěditi, chtjc rádi. Wjme že gsy Otec nás, kterýž o nás péči más, což nám potřebj wsse dáš.

* 12. Myť se poraučjme w twé přemocné ruce, celek se důwěřjme, wssemohaucý náš Otče, že cožš počal

čak dokonáš, dědictwj nám s Kryftem dáš, kteréž ty w ſſáwě wždy máš.

13. A tuť chwáku widáme, prázdni gſauc hřjſſnoſti, s Angely ſezpjwáme, w dokonalé radoſti: křauce ſpoku w ſlawnoſti, Swatý, Swatý, Swatý wždycky wěčně na wýſoſti.

(856.)

G. Spomozyž mi z mebo boie.

TKrž dopauſtiſs, neopauſtiſs, můg Pane GEžiſſi, w tebeť dauffam a nezauffam, w žadnem pokuſſenj, rač při ſmrtj, mau přigiti Duſſi w wěčne wtěſſenj.

2. Neb gá tobě w každe době ſe wſſjm ſe oddawam, k tobě žiwy take mrtwy wždycky ſe přiznawam, a w twé prawdě, zdrawě radě, degž ať do ſmrti ſetrwam.

3. Bludy lidſké, Babylonſke newěſtky odemně wzdal, bych ſe ſwudců, ſlepych wudců, každy čas warowal, zbuda ſtrachu, w wěčné wkaſtj s tebau na wěky kralowal.

(857.)

G. Žiw gſem/ newjm dkaubeli.

Ljtoſtiwý Bože můg, ſkyſs ſluzebnjka ſwého, welice hrubě nehodného, gáť neminjm přeſtati, gednoſtegně wokati budu k tobě, Stwořiteli můg.

2. Gáť neminjm přeſtati, w tebe Otče dauffati, neb ſy ráčik zaſlibiti: Zač tě budem proſyti, w gmenu twem ſe modliti, že ráčjs mile wſlyſſeti.

3. Zdáwna ſy to činjwal, žes proſby naplňowal, a zármauceně potěſſowal, wěřjm že take nynj, mau proſbu a wpěnj, wyſlyſſjš a napliuž nynj.

4. Mjmo wſſeho myſſlenj, bez měho zaſkauženj, než pro ſwé welké dobrodjnj, o ſmikůg ſe nademnau, hřjſſnau wwcy nehodnau, wčiň konce mému ſauženj.

5. Y proč mám ſobě ſtegſkat, a na Boha nařikat, budu geſſtě na pomoc čekat, zda přigde ta hodina, od Boha wložená, přigde nowina potěſſená.

6. Lučjſſte natažené, a k ſrdcy přiměřené, widjmť ponékud wložene, nebudeli pomocy twé, Boze wſſemohaucy, bude giž brzo proſtřelené.

7. Toběť ſe pak důwěřjm, že zač žádám obdržjm, neb ſe tebe nigakž neſpuſtjm, pomocy chcy čekati, wedně, w nocy wokati, až twau pomoc ſtatečně wzřjm.

(858)

Nadège ſe na ſlibjch Božjch zakládá.

NOcný wſſech wěkú Králi, neawyššj Pane náš, těť cěluj ſrdcem chwálj, w nichž ſwé bydlenj máš: Ač w nebi přebywaš, na prawicy s Otcem ſwým rozkoſſe wzjwáš, a wſſak

w ſrdcých wěřjcých duchownj ſwůg byt mäš.

2. A zwkáſſtě pak w ſwé cýrkwj, kterauž ſhromaždugeš, gjž dary Ducha ſwého, wýborně zprawuaeš: W tom ſy ſe zgewil nám, z ſwé přewelike láſky, kterauž prokázał k nám, bychom tě etili wždycky, nebs hoden toho ſám.

3. Rozličné dary dáwáš, wěrnym k gich ſpaſenj, w ſrdcých gich zákon ſkládáš, prawého wmènj: To wnitřnj rozenj, gehož z přiſkuhowánj, běřeme ſtwrzenj, kteráž zde w cýrkwi máme, z Kryſtowa zřjzenj.

4. Tuť geſt nadègeſtálá, pewně zakožená, gakožto twrdá ſkálá, mocně utwrzená: Neb wčaſtnoſt prawá, Kryſta y geho cýrkwe, zřjzené nabytá, činj, byt měka ujſtio nadège přegiſtá.

* 5. Gazyk žádný nemůže, wyprawiti toho: Gak geſt owoce wzácně, dauffánj prawého, wyhánjť z každěho ſrdce očiſſtěného s Bohem ſpogeného, ſſkodná pochybowánj, těžká zarmaucenj.

6. Nemágjť mocy žádná, w ſwětě pokuſſenj, proti tém kterým dána, nadège k ſpaſenj: berauť obèerſtwenj, gſauc w Duchu ſkowem Páně, libě rozwkaženi, w rozličném bogowánj magił poſylnènj.

7. A dokudž na té ſkále, gſauce zakoženi, w giſtě nadègi ſtále, Bohem potwrzeni, Předce zůſtáwáme, hradu ſwědomj ſwého, pilně oſtřjháme, wždyckyť záſtupcy ſwého, Kryſta Pána mâme.

8. Bůhť ſlibů ſwých žádnému, měniti nebude, wěrně bogugjcymu pomáhati bude: Wjce pokuſſenj nedopuſtj, než ſnéſti může přirozenj, kterèžto z Ducha Páně běře naprawenj.

9. Dobrých ſkutků konánj, Almužen dèlenj, wſſeť pochází z daufánj na wěrné přirèenj: Pán tak zaſlibuge, ſedmkrát wjce že chce dáti, kdož co proň ztracuge, neb w čem ſe wynakládá, bližnjm přiſkuhuge.

10. Očekáwát drahého, pokladu zgewenj, w nebeſých ſkoženého, nadège wzkřjſſenj: Pročež opuſtiti newážj wſſeho, nýbrž žiwota ſtratiti, kdož z ſwěta wygjti, Kryſta blíže býti:

11. Negwětſſj wždycky ſkládá, w Bohu ſwé daufánj, když on nadègi dáwá, kotwu k ſetrwánj: S nimž ſe weſeliti, w nebi s Angeky chwáku má ſkawně zpjwati, a s wſſechněmi ſwatými na wěky bydliti.

(859.)

Můg Bůh a Otec mi nemůž nepřjti, ponèwadž ſem giž ſkrz Kryſta s njm ſmjřeny, od něg, neywěrnègſſiho, láſkau poctěny, oně mne nemůž y nechce opuſtiti, pramen geho láſky cytjm čas wſſeliky, wjmť; že gſem geho mile djtě na wěky.

2. Můg Bůh a Otec mi muž

muż wſſecko dati, nebť geho dobrotiwoſti konce nenj, giż mne hogně obgjma bez překazenj. Nadť chcy na něm w tom żiwotě přeſtati, wjmť, że geho zboži wěčně nevbywa, ouť da, co geho djtě w żádoſti mjwa.

3. Můg Bůh a Otec mne muż powyſſiti, nebť geho gaſnoſt wſſi wěcy přewyſſuge, geho blesk a ſlawa wſſecko obkliěuge, y coż muż geho welebnoſt zruſſiti? Mnohauť ſem cti poctěn, kdyż geg mám přitele, gà pak geho chot ſem s njm ſpogena cele.

4. Můg Bůh a Otec mne wżdy muż hagiti, nevſſkodii mi nepřjtel zkobiwoſti, on čini, że mohu w ljbé bezpečnoſti w ſtromowj ſpanikem, w winn cy byti. Nic mi nemuż w mě vtěſſe přeſſkoditi, w geho ſrdcy chcy ſwě občerſtwenj mjti.

5. Můg Bůh a Otec mne wżdy muż ſyliti, geho moc mi wżdy ſyły nowě dodáwa, wżdyť ſe k němu muż wznaſſeť Duch můg y hlawa, a geho wnuknutj w ſobě cytiti; co z ſebe nemohu, on we mne wywodj, takť ſe gà wżdycky w něm, a on we mne rodj.

6. Můg Bůh a Otec nemuż na mne zły byť, mohuť bez ſtrachu před njm s GEżiſſem ſtáti, a w ſprawedlnoſti wjry naň pohljdati. Slibilť mne w ſwých wywolenych żiſſi wżyť: Gáť ſem geho prſten drahy, djlo ſtkwauce, gegż on k ſwé vtěſſe wżdy má na ſwé ruce.

7. Můg Bůh a Otec mi chce wěčně přjti, mamť wěčně w geho Kralowſtwj při něm ſtáti, chceť mi k němu obydlj ſwé kůno dati, y gakżbych teď mohť żakoſtně kwiliti? Nadugic ſe w Bohu, gà ctjm GEzu Kryſta, genż geſt mě ſpaſenj y ma káſka čiſta. Amen.

(860.)

Gako: O żakoſti ꝛc.

O GEżiſſi, negmileglſſj, ochránce danffag chých: Nakłoň vſſj, pokład duſſj, wyſkyſs hlas wokagicých. Skłoň ſe k němu modlenj, pomoc żádagjcých.

2. O GEżiſſi, radoſt duſſj, genż wſſech wołáſs k pokánj: A z mikoſti dáſs radoſti, wyſlychagjce kkánj: Hle mé ſrdce zemdlené, żádá ſmikowánj.

3. O GEżiſſi, gà neamenſſj, padám před trůn twůg ſlawný: magjc hřichů břjmě wětſſj, nad podſtatu mě hlawy: Wſſak w tobě wjru mage, přichážym k twé twáři.

4. O GEżiſſi, żádoſt duſſj, pohledni na mě rány: Tys negwyſſſj lekař duſſj, popřeg ſwaté obrany: Vzdraw mě ſwědomj mdlé, nech mne twá krew bránj.

5. Ach ſmilůg ſe, ach ſlitůg ſe, oſwěť mne mikoſtj ſwau; Podeg ruce, prokom ſrdce, vkaż káſku Otcowſkau: Přjgmi mne w ochranu ſwau, zahkaď moc tyranſkau.

6. Ach můg Boże, pewná wěże,

tys můg hrad, tys má ſkáka: Tys mè aiſtè vtočiſſtè, tys ſtit, obrana ſtálá. Tys radoſt ſrdce mèho, tys duſſe mè brána.

7. K tobè wolám, pogmi mne ſám, pod ſtjn ſwaté prawice: ſylnè dauffám, nebs mocný Pán, obratiſ ty ſwè ſrdce. A tak duſſi s tèlem mým, porauèjm w twè ruce.

8. Ochraňůg mne, braň mne ſylnè, wſſaks z nebe pro mnè přiſſel: A přehroznau ſmrt o hawnau, pro mnè ſy také ſná ſſel: Wčin tedy pro ſebe, bych s tebau žil wěčnè, Amen.

(361.)

O Litoſtiwý Boże můg/ ſtyš.

JJw gſem, newjm dkauholi, wmru, newjm brzoli, wſſak to wſſecko při Božj wůli: w Pánu Kryſtu žiw gſem, znám, heybám ſe w nèm y trwám, a odnèho wſſecko dobre mám.

Skutk. 17, 28.

2. Žiw gſem pro Kryſta mého, wmru k rozkazu geho, nebť nemám wyššjho nad nèho: w Pánu Kryſtu ſpaſenj mám z geho zaſkauženj, toť geſt zpadu mè pozdwiženj.

3. Žiw gſem, proto bych geg znak, ctik, mikowak wyznáwak, a wůli geho wykonáwak, protož Duſſe má ſmèle, ponèwadž gſy w mem tèle, wzdaweg mu čeſt, chwálu weſele.

4. Když mne račik ſtworiti, Duchem ſwým obdařiti, ſluſſnè ſe mu mám odměniti, wzruſſte ſe mè wnitřnoſtj, w prawè ſrdce wraucnoſtj, at mu činjm chwálu s radoſtj.

5. Rkauc: o GEžiſſi Kryſte, hodens chwály zagiſtè, očiſt mè ſwědomj nečiſte, pro twè ſwate wtělenj, početj, narozenj, vmučenj, ſkawné wzkřiſſenj.

6. Bych tè z ſrdce praweho, ctik, chwálik, dnè každeho, nebo gſy giſtè hoden toho, rač mi odpuſtit winu, GEžiſſi Božj Synu, nebo wſſecken bez tebe hynu.

7. O ſkawne wěčne Božſtwj, o prawe čkowěčenſtwj, o přediwne Božſke tagemſtwj, připrawůgž mne zde ſobè, aťbych ſe libił tobè, w tomto bjdnem neſſtaſtnem ſwètè.

8. O ſwata a duſtogna, Trogice přewelèbna, o gednoto přenerozdilna! gakž mne potom mjti chceſs, když mne z ſwèta wytrhneſs, w budaucym Kryſtowem žiwotè?

9. Gižť ſe dábka nebogim, twau ſe mukoſtj kogim, wěřjm že wždy před njm oſtogim: neb mne ſlibowè twogi, Pane GEžiſſi kogj, že mocně ſwjtěžym w tom bogi.

10. Nechť mne hřich můg ſtěžuge, mè ſwědomj ſužuge, na mne dnem y nocy žaluge, tys zchranik mè ſwědomj, ſkryks ge w ſwem zaſkauženj, toť geſt mi ſſtitem, pewnau zbrogi.

11. Ach neračˇ opauſſtěti, rač pomocy přiſpěti, nebs mne račˇik těžce dobyti, ochraňůg a opatrůg

patrůg zde, wſſak gſem ſlužebnik twůg, po ſmrti rač přiweſti w byt ſwůg.

12. Spomoz zármaucenemu, těžkoſtmi ſſaužjenemu, a buď mikoſtiw mně hřiſſnemu, ať ſe z tebe radugi, weſeljm potěſſugi, w hauffich twých, genž před tebau ſtogj.

13. Tu kdež ſwati Angelé, wždy zpjwagj weſele, ch valic tě Boha Stwořitele, dosž ať bych y gá s nimi, chwálil tě bez přeſtánj, rač to dati Boże gedinỳ.

14. Kkauc Swaty, Swaty, Swaty, Pán Bůh gedné podſtaty, Otec Syn take y Duch ſwaty! Amen rač to činiti, proſbỳ mé naplniti, hřichů mych nerač ſpomjnati, Amen.

(862.)

G. Nu wzhůru k tě twé radoſt.

SWyš ſe, zwyš ſe, truchla duſſe, wſtaň z popela a prachu, pokaj ſe w twém bjkem ruſſe, wygď z gamy twého ſtrachu: Přiſſelť den twůg! GEžiš, Pán twůg a Spaſytel, tobě wſtřjc gdauc, co twůg přitel, dj: ty gſy můg!

2. Ač ſy w hřiſſich zohawenỳ, ano hned w zatracenj: budeſſ wſſak z láſky ſpaſenỳ, z láſky, ajž konce nenj. Hle! Pán GEžiš, genž tě z ſmrti twé wykaupik, w ſaudu Bozjm tě zaſtaupik, toť giſtě zwjš.

3. Wſſecko, wſſecko geſt zkaženo, co ti ſmrtj hrozyko; Krwj tau wſſe geſt přemoženo, co duſſi twau zſaužiko: hřich vſmrcen! protož chwál Kryſta s wděčnoſti, zpjweg wraucně s weſekoſti: Buh geſt ſmjřen!

4. Tak, tak muže ſwjtězyti! ſpěš, oblec ſe w GEžiſſe! checš ſe hřjchem wždy mučiti? ey! tak nedogdeš křyſſe! Oni geſt pramen, z něhož pokog twůg pochodj, w nimž ſe weſekoſt twá rodj, on ſám! Amen.

5. Bleſk Mogjſſů gen hrozýwa, kdy nam twař zohawenau, a ſmrduty hřich odkrywa, ano duſſi zmrtwenau: On nás nutj, hrozyc w přiſném ſwém hřjmanj, k GEžiſſe s pláčem hledánj, ač s nechutj.

6. K tomuž tehdy s wjrau pospěš, wygdj z tebe ſamého: Zaſkuhau Kryſta ſe potěš, tak zbudeš ſtrachu twého: On geſt ten rek, genž ſrdce twé občerſtwiti muže, a ghо twé ſkoziti, na wěny wěk. Amen.

IX. O Náſledowánj Pána GEžiſſe.

(863.)

G. O Boże náš, Trogice negſw.

WEranku můg, ach nechtě naſledugi k hoře Syon, kdež ſe twi nalezagi; wem mne w počet twých milačků

wěrných, bych vžil twých sladkostí nesmirných.

2. Stwoř mne sobě podle vmyslu twého, deg mi wraucnost, mikowat tě sa mého, bych tě kde gdeš wěrně nasledowal, s tebau a před tebau wždy obcowal.

3. Wezměssli mne na horu kříže * s sebau, degj ať se rad dám vkřižowat s tebau: † Chcessli mne též na Tabor s sebau wzyť, nechť tak bude, gen deg při tobě byť. * Jan. 19, 16 = 18. † Matt. 17, 1 = 9.

4. Ach popřegj mi GEzu! té wažné slawy, ať, co djtě, na čele mám cych prawy, nowe gmeno od Otce wěčného, zprost mne wsseho pohodlj swětského. Izaj. 61, 9. Ezech. 9, 4.

5. Wssaks mne sobě od té swětské marnosti sám wykaupil; pokřten sem z twé mikosti: Když pak mne swět w pauta své byl pogal, opět sy mne, Pane, sám zretowal.

6. Nechť tedy gsem twůg, a nepossklwrněny, sprostý, wděčny, djtkam twým při pogeny: ať srdce mé žádné lsti neskuše, když tobě wěčně wěrné byť musy.

7. Ano vč mne nowé pjsně zpjwati, a s tebau wnitř do swatyně se brati, kde se řegmě trůn Božj spatřuge, kde Hospodin Pán wěčně panuge.. Zgew. 5, 9 = 14.

8. Gižť gen s tebau we wssem držeti žádám, w zalibenj twém wssi wůli swau skládam: Wed a řeď mne podle srdce sweho; gá wjm, že mne nezahanbjš, tweho.

9. A taki y gá pjsničku berankowau budu zpjwat, ano y Mogžissowau, gak po bogi wjtězstwj obdržjm, když se krwě twé wěrně přidržjm. Amen.

Zgew. 14, 1 = 5. 5. Mogž. 32.

(864.)

Gak Z. 58. Wy gen z se za saudce.

GEzu, gak lehke a přemile, twé gho milugicym tebe, gest, kdo ge rad wzal na sebe, kdy gsy geg powolal w twé syle, o gakť přeslatka gest ma tjž, gakž sem na sebe wzal twůg křjž.

2. Prw gsem byl w přehrozném sewřenj, dokudž sem byl hřjchů skauha, a Božj zjzenj tauha mi předstawěly

stawěky mé zkaženj: (Gakť mnozy břemena wáží, pak se gich dotknauť nesnažj.)

3. Ty pak, GEzu pomáháš nesti, cožs poručil skauze twému, ty sám negwjc neseš gemu: A kdožby měl zauffať w tom sstěstj? kdyžs ty trestánj hřichů sneść, swědomj pokog nam přjnesť.

4. Tak též, kdo chce běh swůg konati, gak ty, w pokorné tjchosti, ten dogde w dussi radosti: má pokog, gegž ty mužeš dati, ano ochotně křjž nesa, w twé lásce pod nim y plesa.

5. Těku se zdá nesnesytedlny: (ano to gest křjže djko, by gen wmrtwéne bylo,) duch pak ochotny gest a wolny, neb gen to má za swé nauze, že geg těko tjžj tauze.

6. GEzu! nechť mne ztwrdj twá syla, ať tebe wždy následugi, a w tom sobě nestěžugi, ať wtěsseni mého těla, zwkásť přjzeň k swětu a k sobě, stale křjžugi, gsauc w tobě.

7. Když giž zde stawžba twá tak sladka, gakž slična bude zapłata, když budu w swětle žjwota, w twém nebi! o sladka pamatka! tamť se budu w tobě těssjť, tam, tamť se chcy wěrně spěssjť. Amen.

(865.)

Pjseň wakečna/ o duchownjm bogi.

TDo chce byť bogownik K Krystů, a ne zky antikryst, přistaup k werbownjmu mjstu, gakť weli Božj kist. Korauhew čerwena tam gest wywěssena: bubny na wsse strany znějj: powstań, powstań, k bogi.

Luk. 9, 22. 26. 25. 55. 56. 62. Matt. 7, 13 ⁊ 22.

2. Kdo se k Králi nebes nagde, oděwu dostane, Ducha, w němž spasenj důgde, tenť činj poddane: Zawdawek má na to, čiste w křjži zlato, k potrawě chleba, wody, dost, k leženj trpliwost.

Jsaj. 33, 16. 14. 15. 20 ⁊ 24.

3. Nad to bywá dne każdeho w zbrogi mustrowány, hned s ginými, hned sameho, cwičj Pán nad pány. Kdo w zbrog, na wachu gda, na rozkaz pozor dá,

zwyssit se spiš za ginými, boge skussenými.

4. Negprw byť magj w pewnosti, obrazenj strajj, až sobě odpurců zkosti nowotnj newážj: pak wen wypadagj, nepřátel stihagi, nelitugic ni krwé swé, wáži se wždy wjce.

5. Potomť přigde y k poražce, s haffy pekelnymi; tuť táhnau mage své strážce, potykať se s nimi: Braň gich, gest sstit wjry, helm milost bez mjry, modlitba, negsylnějssj řeč, gest gich přeostry meč.

Oz. 12, 5. Efez. 6, 10. 18.

6. Wogensky zwyk (řad aneb wstanowenj) gest rozličny, plac bitwy sem y tam; mnohych bog gest wstawičny, druhým hned pokog znám; gestli kdo zraněny, nenjť zawržený, Bůh geg opatřjc sám zhogi, pak zas wezme k bogi.

7. Když pak nepřitel potlačen, ted mzda následuge: Kdo w krwi byl hognē smačen, ten potom kraluge. Kralowstwj gest wěčne, kdež s Angely wděčně před Hospodinem wždy plesá, slawne palmy nesa.

8. Kdo pak ospale boguge, a opaussťj druhých, kdo se w rozkossech zprzňuge, newážic darů swých, kdo tupj přisahy, a wssecky wystrahy, toho co drába zkostneho potka mnoho zkeho.

9. Běda! ktery s dábkem držj, a Krystu zkřečj, běda, kdo činj roztrži, nespěsse se k meči, běda, kdo lsině klámá, kulha, slib swůg lámá, neb zysk té své nenawisti w pekle bude gisti.

10. O spěssteż se a padněte, před trůnem Krystowym; mužky pod přisahu saděte, w bogi GEžissowym: Bežte s smělym srdcem, wssak on wždy gest wůdcem, obraz geho řad gest prawý, žjdit wasse mrawy.

11. Nuž Králi můg a Hegtmane! k mustrunku gá twému se spěssim, což mi se stane? gdu k tobě sylnemu. Degž mi, co žoldnéři potřebj w twé zběřj, wdatnost, zbrog y oděnj, w tobě mám své gmenj.

12. Wed mne přez zkostnych kraginy, sám nepugdu

du nikam, zprawůg srdce, vsta, činy, takť mužský odokam: Ty máš wjtězstwj mé: Wywoda! stůg při mne! takť zazpjwám Victoria! Amen Hallelujah!

(866.)

Probuzenj k hrdjnskému opuſtěnj hřichů/ a wſſech marnoſti ſwětſkých: k kteréhožto zaupelnemu wyrozumění přitočene pjſma S. Řečj do konce potřebj wyhledati.

TDož se waží, opowažj ſwětſké marnoſti (a), (genž se snaží:/: mrzkau chytrosti (b) nerozumne zhubiti,) (c) hrdinſký hned zapřiti? Kdož geſt wěrny?:/: tenj se gich zprosti.

(a) 1. Jan. 2, 16. 17. (b) 1. Mogž 3, 1. 5. 6. 2. Kor. 11, 14. (c) Přjſſ. 15, 21. 9, 18. 2. Kor. 4, 4 Řim. 6, 20. ſq.

2. Snad to maudroſt:/: (d) ohawnym zkoſtem (e), (ač bjdně dóſt:/: w ſwětě gſauc hoſtem,) ſrdce ſwé poddawáti (f), k zhubě ſwé poſpjcháti? (g) Kdo geſt maudry:/: wyhne temnoſtem.

(d) Přjſſ. 24, 8. (e) Řim. 7, 5. 7. 11. kap. 8, 6. 7. (f) 1. Kor. 6, 15. 16. 20. (g) Ezech. 18. 31. 24. ſqq. Gerem. 25, 3. Žid. 2, 1. 5.

3. Mořſke wáhy:/: zlych nákkonnoſti! (h) bjč gſte ſtáky (i):/: genž swau přiſnoſti otroky swé mrſkate (k), ano y podáwate (l) w hrozne muky:/: tmawých wěčnoſti.

(h) Izaj. 57, 20. 21. Matt. 15, 19. (i) Gerem. 2, 19. Oz. 13, 9. (k) Přjſſ. 14, 34. Ezech. 32, 19. (l) 2. Petr. 2, 14. 19. Izaj. 66, 24.

4. Tenť zahyne:/: kdož wám vſtaupj (m); newymine:/: dábel geg zkaupj: (n) waſſe lſtiwé kahudky puſobj ſmrti ſkutky (o), kdo ge zkuſy:/: wždy žáda gine. (p)

(m) Přjſſ. 10, 24. 25. 29. (n) Řim. 8, 13. (o) Jan. 8, 43. 44. Řim. 6, 12 Eſez. 4, 22. 2. Petr. 2, 19. (p) Kazat. 8, 8. 12. 13. 2. Tim. 2, 25. 26.

5. Bjdna pycha:/: ſtauhy ſwé trapj (q); gakť ſe wjcha:/: až ge přikwapj (r)! freſuňk w těžkoſtech plodj, w pře a haňbu přiwodj (s): Pyſſny blaznē!:/: ſmrť tě vkapj. (t)

(q) Přjſſ. 16, 5. 18. 1. Petr. 5, 5. (r) Přjſſ. 13, 10. (s) Ep. Jud. v. 16. 19. (t) 5. Mogž. 28, 37.

Přjsl. 3, 35. k. 11, 2. k. 12, 7. Maudr. 5, 2. sqq.

6. Kormaucenj :,: zawjstnýchlidi (u), gest zsaužen-nj :,: genž stjnem sstjdi (x). Skaudi wždy nemjwagi, wždycky sobě steyskagi (y), tjm wjce dychtj :,: čjm wjce widj. (z)

(u) Přjsl. 2, 11. 22. sqq. k. 5, 16. (x) Přjsl. 11, 18. 28. Zakm. 112, 10. (y) Přjsl. 13, 7. 25. (z) Kazat. 5, 9. k. 6, 5. 6.

7. Žádostiwost :,: mrzkych chlipnosti! (a) gakť twáchtjwost :,: pronjka kosti! (b) trůny, města, kraginy, lid teban podwraceny: (c) gakť gest možne :,: přjt té žádosti? (d)

(a) 2. Petr. 2, 14. (b) Ger. 2, 14. 17. (c) 1. Kor. 3, 16. 17. 4. Mogž. 14, 32. 2. Sam. 13, 4. sq. Přjsl. 28, 12. Ger. 44, 9. sqq. Syr. 28, 11. sqq. (d) Ger. 44, 7.

8. O hřjssniče :,: warůg se zleho! (e) neznaš bjče :,: Trapenj twého? wssak se každ̄y čerw krčj, a wyhyba se smrti (f): ty pak newjš :,: zhynuti swého? (g)

(e) Přjsl. 1, 27. k. 3, 25. k. 12, 7. (f) Přjsl. 30, 25. sq. Jzaj. 1, 3. 2. Petr. 2, 12. (g) Přjsl. 7, 22. 27.

9. Mrzke hřjchý :,: gimž sy poddany (h), maš za sjnjchý :,: (i) (takť gsy zwikkany!) počkeg! přigdeť nesstěsti, gemuž sy se dak sweści (k): čjmž se chlubjš :,: tjmť gsy swazany. (l)

(h) Jan. 8, 34. Rim. 6, 16. 20. (i) Přjsl. 12, 15. 18. k. 28, 26. (k) Žakm. 37, 2. 20. 35. Žakm. 49, 12-15. 19-21. Ž. 92, 7. 8. (l) Přjsl. 2, 14. Job. 21, 13.

10. Skyssťež wssjckn̄j :,: hřjchů přátele! genž bezectnj :,: pohodlj w těle za nebe mjť žádate, (m) Kryssťu pak odpjrate: hřjch gest gedem :,: zkazy wás cele. (n)

(m) Přjsl. 5, 4. k. 23, 32. (n) Přjsl. 4, 19. k. 8, 36.

11. Staňtež w čase :,: spamatugtež se! (o) wůle wasse :,: manstwj wám nese. (p) Neb co se wám takljbj, hubj was, aneb schybj; o sklamanj :,: rownj * swětkusse. (q)

* Swětkussa gest komar, genž do swětka swěwolně letage, sám se spali a zahubi.

(o) Přjsl. 29, 1. (p) Žakm. 16, 4. Žakm. 32, 10. (q) Přjsl. 1, 32. k. 5, 12. 13. 14. 23.

12. Pak Křesťané :,: tj wzactnj lide (r) gimž gest dane

dane :„ w sstěstj gak w bjdě, Krysta následowati (s), hle! mohu směle (t) stati při swém (u) Pánu :,: byt gich nenj zde.

(r) 5. Mogž. 33, 29. Žakm. 89, 16. 17. (s) Přjsk. 3, 2. k. 4, 12. 22. Jzaj. 3, 10. Žid. 13, 13. Rjm. 14, 8. Ezech. 34, 24. (t) Přjsk. 14, 32. Maudr. 5, 1. (u) Rjm. 8, 31–35. Žid. 13, 10.

13. Ti pobožnj :,: a miłačkowé gsauk (x) služebnj :,: wssak dědjcowé (y); Krystus gim swobodu dał, (z) když se gich přibuzným stał, (a) erb swůg magj :,: gakž to synowé. (b)

(x) Rjm. 6, 18. 22. (y) Přjsk. 18, 10. Jzaj. 45, 24. 25. (z) Jan. 8, 32. 36. Rjm. 6, 14. 12. (a) Žid. 2, 14. 15. 17. k. 4, 14. 15. (b) Jan. 17, 24. Matt. 12, 50.

14. Skawna gich čest :,: neni stjn a dym (c); gakž bjdna gest :,: genž se da pyssným: neb gich Bůh mnoho wáži (d), a skawau swau obdařj, což gim tedy :,: po gmenu swětským? (e)

(c) Syr. 10, 27. (d) Žakm. 16, 3. Kol. 3, 12. Filip. 2, 5. 15. Jan. 10, 3. 4. 14. 27. (e) Přjsk. 16, 7. Jan. 17, 14. Jak. 4, 4.

15. Bůh gim rozkoš :,: sám w sobě (f) zprawił, gakžby, a kdož :,: ge oň připrawił? (g) wssecká blahoslawenstwj, pokog, swobodu, panstwj (h) Bůh swým miłým :,: w Krystu zastawił. (i)

(f) Žakm. 73, 25. 28. (g) Jan. 10, 28 sq. Rjm. 8, 38. sq. (h) Žakm. 1, 1–3. Žakm. 89, 16. 17. Žakm. 112, 1–4. Žakm. 119, 1 sq. (i) Jan. 14, 14. 15. 1 Kron. 30, 17.

16. Swětské zbožj :,: wssj swau marnostj (k) tezkost množj :,: Křesťan pak dosti (l) w pokogi Božjm mjwa, (m) w njmž bohatstwjm opkywa, ano dědic :,: gest wssech wěcnosti.

(k) 1. Tim. 4, 3. 4. 5. Žakm. 39, 4. Luk. 16, 1. 2. (l) Přjsk. 3, 16. sq. Jan. 17, 2. 24. Rjm. 14, 17. 18. (m) Žakm 119, 165. Jzaj. 32, 17. Rjm. 5, 1.

17. Skadká mikost :,: gakť gsy spanila! (n) když se wraucnost :,: twá rozmnožila! (o) wssedně těch obnowuges, gichž swým swětkem daruges (p); temť twá syka :,: nzdycky gest miła. (q)

(n) Rjm. 5, 5. Přjsk. 8, 17. sq. 31. (o) 2. Kor. 5, 14. Pjseň. Sak. 8, 6. (p) Gal. 2, 20. 1. Jan. 3, 3. 6. 9. (q) 1. Kron. 29, 9. Žak. 40, 9.

40, 9. Žalm. 110, 3. Jan. 4, 34. k. 14, 31.

18. Kříž GEžisse :,: nenj trápenj (r); takť hřích spisse :,: gde k vmrtwenj; (s) čjm wjc zkažý twé zbudeš, tjm wjc sply nabudeš: (t) pokog w hřjchu :,: hubj, ač tisse. (u)

(r) Matt. 27, 45. 46. 2. Petr. 2, 21. 23. (s) Gal. 6, 8. (t) Přjsk. 14, 26. 27. Jan. 12, 25. 26. (u) Matt. 16, 24. 27.

19. Což se stydjš :,: gjť s Pánem Krystem? (x) an ty řjdjš :,: swětem negistém? či pro zkosti trpěli (y), genž w křjži čest swau měli? (z) wssak Krystus sám :,: kračel tým mistém. (a)

(x) 1. Petr. 4, 13. 19. Žid. 12, 4. Jan. 15, 8. 21. k. 12, 26. (y) Přisk. 11, 31. k. 22, 4. 1. Petr. 1, 19. 20. (z) Řjm. 8, 18. 1. Kor. 6, 2. 3. 2. Tess. 1, 5. 10. (a) Skutk. 26, 23. Kol. 3, 18. Jan. 12, 32. k. 14, 3.

20. Kdož se waží? kdož se snaží wssem odpowědět, (b) že giž wjce neda srdce swětu za obet? (c) kdož sobě negwjc waží, miloť Krystowé twarj? (d) genž swůg žiwot dal za můg rod, kdož chce w před běžet? (e)

(b) Joz. 24, 15. 22. Skutk. 4, 10. 12. (c) Přjsk. 13, 20. k. 14, 7. 9. (d) 1. Mogž. 39, 10. Gal. 2, 20. (e) 2. Sam. 19, 12. 1. Kron. 13, 18. Kazat. 9, 10. k. 12, 1. sqq.

(867.)

Srdinske wmjnění a předsewzetj k prawdiwému Křesťanstwj.

Tauž notau.

GAk se wažjm :,: zapřjt se swěta (a), gák se snažjm :,: přisse má leta gen Krystu obětowať (b) a slussně powažowať (c), gak mi z něho :,: žiwot wykwěta. (d)

(a) Přisk. 5, 4. 6. 12, 14. 22. 23. (b) Žalm. 45, 3. Dan. 7, 9. 15. Jan. 19, 5. (c) Jsaj. 43, 24. (d) Ezech. 34, 24.

2. Kteraž miloť :,: tu smrť podstaupj? (e) any pro zkoť :,: lidskau k nám zstaupj? (f) možneli wjc milowať, gak w ten ortel (g) wstaupowať, genž dj: běda! běda! běda wam až na wěčnoť! (h)

(e) Zach. 11, 12. 13. k. 13, 6. (f) Jan. 15, 13. (g) Jan. 12, 27. Žid. 5, 7. (h) 5. Mogž. 27, 26. Ger. 15, 1. 2.

3. On, (i) negwyššj :,: mne, zlau ohawnoť, (k) wzal

wzal w swau skreyssj! :,: Krewnj můg, (l) mau zkost w saudu Božjm zaplatil, (m) zkostnika wssjm zbohatil! ga pak zradce, bých co sskudce, pachal newděčnosť? (n)

(i) 2. Mogž. 34, 6. 7. Matt. 17, 5. (k) Job. 15, 16. k. 25, 4 ⁊ 6. (l) Job. 19, 25. Zach. 13, 7. (m) Zakm. 16, 3. 4. Zakm. 49, 8. 9. Izaj. 43, 24. sq. k. 44, 21. sq. Rjm. 3, 11. 23. (n) 5. Mogž. 17, 13. kap. 32, 5 ⁊ 7. Mich. 6, 3. sq.

4. On swůg zjwot :,: ochotně wydal (o), gá pak, zly rod, ohawny plod bých se mu nepřal? gá bých měl odpornym byť! gá té láse způr činil? o newděčnosť! :: což bých to začal? (p)

(o) Jan. 10, 8. (p) Oz. 5, 9. k. 13, 9.

5. Hle! gak snažně :,: mne k sobě woka! (q) gakť powažně :,: láskau plápola! gakť žádá mne retowať! (r) gakť nechce pokutowať! gá pak bých chtěl zhynuť do ceka?

(q) 5. Mogž. 5, 29. Gerem. 3, 1. 12 ⁊ 14. k. 6, 8. Luk. 19, 41. sq. Rjm. 10, 21. (r) Oz. 11, 8. 9.

6. Otče wěčny! :,: přigmiš mne k sobě? (s) gá newděčny :,: wrácým se k tobě: Gá twé djtě swedenj, bějm, plačem smačenj, kwiljm, wokám (t), a plapolám w hřjchů těžobě.

(s) Luk. 15, 4. 5. 10. 20, 24. (t) Luk. 15, 17. sq.

7. Chcy nařjkať :,: zkosti netagic, an pronikať :,: (až mi wygdeš wstřjc, a zhladjš hřjch y winy. Hle! GEžiš, můg gediny, giž se spěssj :,: ke mne se melgic. (u)

(u) Luk. 22, 61.

8. Wem mě bjme :,: ty ty mužeš sám: přjmě, přjmě :,: k tobě wtjkam (x) :: Wy pak mrzke chlipnosti, netrapte wic mých kosti: (y) Giž GEjisse :,: wěcnau rozkoš mám. (z)

(x) 1. Sam. 22, 2. Izaj. 45, 22. sq. (y) Zgew 21, 8. k. 22, 15. (z) Matt. 20, 1. 2. Kor. 5, 14. Matt. 11, 28. 29.

9. Hkupj sstauzy :,: hřjchů a zkosti! (a) hjd a nauzy :,: snassjte dosti. Y proč se tak trápjte? snad o Krystu newjte? chcete zhynuť :,: w swé ohawnosti? (b)

(a) 2. Petr. 2, 12 ⁊ 17. 19. (b) Ezech. 18, 23. 31. Zgew. 21, 8.

10. Gá nikoli! (c) nechť wywo-

nywolj trápenj hřichů kdo chce koli! Co mne bolj nenj mi k smichu! buď kdo chce w swém poddanstwj, gá w Krystu mám swé Panstwj. Oně mne sylj, on rozptyli dábelskau pychu. (d)

(c) Zakm. 49, 8. 9. Matt. 16, 26. (d) Zgew. 12, 10. 11. Rjm. 8, 33. sq.

11. Rozmyssługi :,: gak mu wděčnym byť; neb wjnssługi :,: geg obwesseljť: (e) o by wssecky skutký mé wděčne byly káský té, (f) gjž mne z pekla :,: račil wydobyť!

(e) Luk. 7, 47. (f) 5. Mogž. 28, 47. 2. Kor. 5, 14. 15.

12. Křiž GEžisse :,: Korauhew bila! ty gsy skreysse, swaté řisse, (g) gjž wždycky ctila. K tomu lidu wěrnému (h) přiznáwamť se co k swému; Krew pak Krysta gest mi gista pewnosť přemila. (i)

(g) Rjm. 5, 3. 2. Kor. 11, 23 - 33. k. 12, 10. (h) Zgew. 7, 4. 9. 14. (i) 1 Mogž. 49, 10. Jan. 12, 26. Kol. 1, 18.

13. Nechť z počatku gde co k zmatku (k): což swět wysmjwá? Nemluwňatku s mlsau matku syka přibywá! Nechť se swět zdrawým mjnj (l), doznať prawdy w wěnj, lid pak Božj zna swé zbožj, a wždy prospiwa. (m)

(k) Matt. 17, 17. Jan. 14, 9. Zgew. 3, 17. (l) Jan. 9, 41. (m) Ezech. 34, 1. 12. 16. Matt. 9, 12. 13. Žid. 2, 17. k. 4, 15.

14. Nebť nemocnj :,: gsau GEžissowj: (n) wssak ne nocnj (o), dosť pak mocnj, když gim Pán powj: Že gich synowske prawá krwj swau wždy zastáwá: (p) Y rekowé prw synkowé gsau; pak co lwowj. (q)

(n) Jzaj. 46, 3. 4. k. 48, 9 - 11 18. k. 54, 7 - 10. (o) Zakm. 131, 2. (p) Ezech. 34. Jan. 10, 12. (q) 1. Jan. 2, 12 - 14.

15. O Mocnaři! můg lekařj! twé káský starosť wždy se zdařj: (r) tiť gsau khařj, genž swau plnj zkosť. Gá bých tak rad twým byť chtěl, bys mne negbljž sebe měl: (s) takť w twé pečj, dle twé řečj, ctnosti chcy mť dosť. (t) Amen.

(r) 2. Kron. 20, 20. (s) 2. Kron. 7, 19. Jan. 17, 24. (t) Zakm. 52, 10. Jzaj. 51, 3. k. 61, 3. 9. k. 62, 4. 5. 12.

(868.)

O Připodobnènj k tichému Obrazu Kryssowému.

TIžje, tichý Beránku, Dusse zjžnj w tom stánku; ach! ach! když, můg Pastýř, srdce mé obleče w berančj pancýř.

2. Degž mi lásku a wěrnost, tež berančj poslussnost, ať se twé lásce mé srdce w obět twau swatau oddá cele.

3. Dař mne Duchem tichosti, ať řidj mé wnitřnosti. On ať mau ozdobau, před twáři twau gest, můg Beránku, drahau.

4. Nechť gest bez wmdlewánj, mé tebe milowánj, a když se co zdwihne, co beránek a lew přemáhám sylně.

5. Nechť gsem neposskwrněný, a wždycky probuzený, k tauženj, patřenj, a kam gdeš, tam též za tebau chodènj.

6. Beránku genžs swjtězyk, degž mi twé owečce sýk, abych zde zmužile, krwj twau gsa zmocněn, bog wedl w twé sýle.

7. A když musým přegjti, wdolj stjnu smrti, při mně stůg, Boże můg, posylň, potěš mne y w smrti, neb gsem twůg.

8. Též tam w nebeské ržssi, nechť gsem tobě neybližssj, w rausse ctným, a bjlým, kdež budeš beránkem, swětlem, chrámem mým.

(869.)

POdmež za swým Spasytelem, nasledugmež geg y my, wtečmež s Dussj y s tělem, swětského porussenj: Geho cestau podmež k nebi, zemsstj gsauc, předc nebesstj, y wjře a w swattosti, w lásce chodit nám potřebj. Wěrný GEzu táhniž mne, ať gá následugi tě.

3. S swým GEžissem nechť trpjme, ať podobnj gemu gsme: Wssak to wssickni dobře wjme, že po smutku radost gde: Saužení nás očissťuge, naděge w wtrpenj (a to z Božj miloti) naposledy korunuge. GEzu! s tebau trpjm zde, tam radosti wěl mne.

3. Nechť y s swým GEžissem

žijssem mřeme, geho smrt oswobodj z druhé smrti: tak vgdeme, wěčného zkořečenstwj; Ach! wmřeme tělu swému, wmrtwěmež žádosti, tedy Pán nás w čas gistý, wzkřijssj k žiwotu wěčnému. GEzu! deg s tebau wmřjt, a s tebau též žiwu býti.

4. Nuž budmež s GEžissem žiwi: proto že on z mrtwých wstal, nemůž nás nepřjtel kžiwý, w mrtwosti držeti dál. Kryssus hlawa, my audowé, stegný žiwot máme s nim, bratřj geho gsme, tot' wjm: násse bude nebe nowé. GEzu! degž mi žiwot swůg, tedy budu twůg, ty můg.

5. Wstupmež s Pánem y do nebe, žádossimi a swým srdcem: necht' na zemi stratjm sebe, at' w nebesých se nagdem, zemský aumyssl potlačůgme, na swětě nechtěgme nic, tam w nebesých nagdem wjc, protož tam hned s nim wstupůgme: Pane! pomoz, twogi gsme, táhnjž z swěta do nebe.

(870.)

O Následowánj Kryssta w cekem geho swatém a trpěliwém žiwotu.

Snažůgmež se w tomto swětě, we wssem Bohu ljbiti, hřjchy mrtwjc w swém žiwotě, z wjry za Kryssem gjti: Nebt' gest sám on prawý wůdce, swým do nebe cesty strůgce, kdož za nim s swým křjžem půgde, sláwyt' wěčné s nim dogde.

2. Bůh nás miluge sprawedlnost, a hřjchů nenáwidj: Činmež my w nj swau powinnost, a budem gemu milj, y wjře GEzu Kryssowě, w němž nás činj wzácné sobě, w nj podlé swých powołánj, mějme ctné obcowánj.

3. Což každý z té powinnosti, od sebe má činiti, wyplňůgž to s ochotnosti, ginak budeš hřessiti. Ačt' kdo co tobě zadržj, necht' se to přjlis newáži, ty hled wždy po Bohu gjti, a mikostrdným býti.

4. Tak budeš Syn negwyššjho, w Kryssowé wčasnosti, Otce Boha nebeského, žiw gsa k geho ljbosti:

sti: Protož hřissné těko sužůg, k sprawedlnosti ge obětůg: nebť to ta gest obět živá, pro Krysta Bohu libá.

5. Obětůgmež gi s mikostj, Krysta w tom následugic, s cekau prawau dowěrnostj, nic sebe nelituiic: Neb se Krystus nelitowal, když se za nás w obět wydal: ó budmež mu w tom podobnj, gsauc bližnjch swých mikowni.

* 6 Žádný giným nepohrdeg, pro mdlobu těla geho, w wjře Božj geg přigjmeg za Krysta včastného, Gehož krwj swau očistil, w vmkuwě wjry poswětil: neb ač gsme wssickni hřissnjcy, wssak Krysta včastnjcy.

7. Protož bližnjch swých nesuďme, podlé gich prowinněnj, pro Krysta gim odpaussťěgme, podlé geho naučenj: nebť se Bohu dobře ljbj, kdyžto bratřj w lásce bydlj, mrtwjce zlé náchylnosti, držj se pobožnosti.

8. W tomť záležj služba Božj, z wjry živé činěná, w njž naděge gistá stogj, skowem Bozjm stwrzená, těm kdož Krysta následugj, a w lásce Božj trwagj, stanauť na saudu bezpečni, nebudau zahanbeni.

* 9. Pomoz Bože pracowati w tom což tobě libého, nowý život na se bráti, wyswobozůg od zlého, ať bychom swatau naděgi, mohli mjti w den poslednj, rač swé djlo w nás konati, w Krystu oslawowati.

(871.)

G. Procyťte! hlas k nám swůg.

SWatý GEzu, praude swattosti! nad Křisťál gasnějssj w čistosti, swattosti řeko přečistá! gasný blesk wssechnech Cherubjnů a swattost také Serafjnů, gest proti tobě stoko tma. přikladem mým gsy ty, nechť ti gsem podobný, twým obrazem. Nuž GEžjssi, ach! pomoz mi, býť swatým gako gsy y ty.

2. Tichý GEzu! twá wůle byla, tak poddána, že neplnila, až k smrti, než co Otec chtěl. O podmaniž též w každé době, mé srdce a mau wůli sobě, ach dagž bych wůli swau neměl: Wděl mi myssle swé, ať gá

gsem djtě twé, tiché, tiché. Nuž GEzjssi! ach pomoz mi, býť tichým gakos byl y ty.

3. Bedliwý GEzu! bez dřímánj, w prácy, w péči, a w snažowánj, nacházels se dnem y nocý: Dnem musyls mnoho wždy wystáti, a w nocy za nás k Bohu kkáti, modljcý se a bděgicý, degž y mně bedliwost, ať tu swau powinnost také konám. Nuž GEzjssi! ach pomoz mi, býť bedliwým gakos byl ty.

4. Dobrý GEzu! gak mikostiwý, gak káskawý a dobrotiwý, gsy ty gednomu každému: Twé skuncwssechněm lidem swatj, dřjť musý na wssecky přigiti, ač mnozý ti newděčnj gsau. Ach! Bože wyvč mne, abych y gá w tom tě následowal. Nuž GEzjssi! ach pomo mi! býť dobrým gako gsy y ty.

5. Newinný GEzu, trpělivý! Haněnj byl sy snásselivý, odpaussteg nepomstils se; twá tichost wssecko přewyssuge, neb wssecku prchliwost skrocuge; Nez horliwost ta snědka tě. Můg Pane! mně též přeg, k snásselivosti deg twau horliwost. Nuž GEzjssi! ach pomoz mi, bych wssecko snásselk gako ty.

6. Cti hodný GEzu! Králi skáwy! swé chwály nehledals před prawy, chtěls neypohrdanějssim býť: na swětě gsa, chodils w njzkosti, w pokoře, ba y w služebnosti, nechtě se s ničjm honosýť. O Pane wyvč mne, wždy wjce w pokoře také chodiť: Nuž GEzjssi! ach pomoz mi, býť pokorným gakos byl ty.

7. Střednj GEzjssi! w twém spůsobu, bykať čistota za ozdobu, bych ctnostj pln, bez chlipnosti: Audowé, řeč, oči, myssljenj, postawa, oděw a choděnj, bylo bez rozpustilosti. O Emmanueli! ó ať se w mne wtělj twá čistota. Nuž GEzjssi! ach pomoz mi, býť čistým a střednjm gak ty.

8. Mjrný GEzjssi! twé gedenj a Pitj gest nám za wčenj oprawdowé střjzliwosti: Wůli Otcowu naplniti, chtěls sobě raděgi zwoliti, než

než pokrmů kahodnosti. Ach! pomoz tělo mé, mi podmaniť, ať zde, gsem střízliwý. Nuž GEžissi! ach pomoz mi, bych mjrný byl a střízliwý.

9. GEzu, Žiwote neymilegssj! Degž by twůg obraz neyswětěgssi, wždy wjc byl we mně sformowán: Naplniž mne Duch twůg a sýla, byť wjra owoce rodila, bych k sláwě byl připrawowán. Po sobě táhniž mne, á drž mne při sobě, Spasyteli! Nuž GEžissi! ach pomoz mi, býť gako ty, a tam kde gsy.

(872.)

Gak. Ach cože gsme bez Gežisse.

SA mnau, Křestiané, se spěsste, dj Krystus wůdce wěrný: sobě y swětu vtěcte, darmoť wam gest nadherny: křjž můg bera, geg snassůgte, přikladem mým se zprawůgte.

2. Gá sem swětlo, swým wam swjtjm Žiwotem w swatých ctnostech, kdo za mnau gde, tomu gá djm: netrap se wjc w temnostech! na mne hledjc, cestu znáte, gak wpřjmně kračeť máte.

3. Srdce mé plne tichosti, pokory a milosti, vsta ljbe w ochotnosti, přimé w přiwětiwosti, gak Duch můg na Boha hledj s pokoru, nechť wssickni wědj.

4. Gá wam powjm, co sskodne gest, by sie zkemu wyhnuli, by srdce wasse chytra lest neswedka hřichu k wůli. Gá, gá sem hrad was a skála, cesta k žiwotu wždy siála.

5. Těžkoli wam, gá w před půgdu, we wssem was zastawage, gá počinam, gá bog wedu, wjtězstwj w rukach mage, newěrnyť skauha genž sedj, když wůdce bogowať widj.

6. Kdo mjnj znalezť swau dussi, krom mne, gi gistě stratj; kdo pak pohodlj své zrussi, tomu ge Bůh nawratj: kdo pod křjž můg za mnau negde, newděčny, nebe nedůgde.

7. Ey nuž tedy následůgme Pána s wssi ochotnosti, křjž geho nest se radůgme, když gest hesko mikosti: kdož neboguge zmužile nebogde žiwota cyle. Amen.

X. O celém Odewzdánj Srdce Pánu GEžissi.

(873.)

SWoj můg Bůh chce, to se wždy stań, neglepssj můle geho: On zagistě spomáhá sám, těm genž dauffagj w něho. Oný z nauze, pomocť může, a tresce nás w mirnosti, kdoj wněg dauffá, nech nezauffá, nikdáť swých neopustj.

2. Pán Bůh gest mé potěssenj, můg žiwot, má naděge: Gak můg Bůh chce, nech tak činj, mně se křiwda neděge. Geho slowa asau prawdiwá, on zřetl wssecky wkasy mě, péči o nás má každěj čas, od něhoť wssecko máme.

3. Protoj chcy swět opustiti, a půgdu k Bohu mému: Kdyžkoli se mu ljbiti, bude, dáwám se gemu. Též Dussi swau, poraučjm mu, při hodince posledněj, tys můg Pane, přemohl za mne, smrt, hřjch, pekelné brány.

4. Gesstě to gedině žádám, nerač mi odpjrati: Kdyby mne chtěl swésti Satan, ó nedegž mi zauffati. Braň a pomoz swjtězyti, wssak gsy ty mocným Pánem, kdoj to žádáss, naděgi máss, rcžj spoku semnau Amen.

(874.)

SWoj ty das, o má mika dusse! Bohu, kterýj ti wssecko dal? Což gest w tebe pro GEžissa, z čehoj by se on radowal? O degž, což negmilssjho gest, srdce twé, což twá wlastni čest.

2. Mussýš, což Božjho, dať Bohu: dj, komuž srdce należj? dábku ne, tomu zkemu wrahu, neb ten wždycky dussi zsauží: tobě ó Boże! darugi srdce swé, gakž y twým slugi.

3. Wem tehdy, Boże, wem, co žádáš, prawj wžitek bezekšti, srdce, kterež tak wěrně hledaš, a dobywas co Kořisti: wem ge, tobě ge oddáwám, tys ge kaupil, nechť gest twůg chrám.

4. Komuž bych raděg srdce mé dať, nežli tobě, když twé mě gest? když sy se mne za mikého dal, y podstaupil pro mne bolest: Mé srdce nech gest spogene s twým na wěky zgednocené. Amen.

(875.)

G. Wzká cesta dost sstiroká k Žiwu.

DEgž mi Synu! o degže mi srdce twé, gegž sem tak žádostiw, po nim tauže; O ta žádost se tagit nemůže, genž tak hybá wnitřnostmi tesklivě: degž mi Synu! o degž mi rad srdce twé.

2. Weť mi Synu, že to srdečné mjnjm, bys se celé wrhl do kůně mého, a mně ljbal, gako Otce swého, wssak sem gá twůg a ty sy wěčně mým, o wěť Synu, že to srdečné mjnjm.

3. Po-

3. Poljb prautek, a swau winu mi wyzneg, dekůg za Otcowskè mè trestánj; Nebo sem to činik w mikowánj, že gsem Otec, y budu, za to mèg, poljb prautek, a swau winu mi wyzneg.

Syn. 4. Mè srdce gest, Abba! gak znäš, hotowè, wssak kde gesste posskwrny vhljdäš, to mi z käsky ó můg Abba vkáž. Bych gè vmyk; O deg mi to co twè, mè srdce gest, Abba ꝛc.

5. Když tak, Abba! ge sobè obljbuges, mèkli bych tobè tu radost nepřat? O ne! to twá käská pryè odwrat, mèg wnèm swau rozkoš, gak wyprawuges, když tak, Abba, geg sobè obljbuges.

6. Na tisyckrát, Abba můg, buď pochwálen že, mnè toho za hodná vznáwäš. Kolik tisyc darů w tom podáwäš, nech sem wssecken w tè käsce spálen, na tisyckrát ꝛc.

7. Gakkoli se ke mnè provkazuges, sswjhäš, a nebo käskawè ljbäš: wždycky předce w käsce swè zustáwäš, a v mnè na wèky Abba skuges, gakkoli se ꝛc.

8. Na kratičko gen skrýwaš ljbau twarj. Gen z wečera näs nawssstěwuge pkáč, když vstali ljbáme wkoze spát: než rano se mènj wssecka zářj, na kratičko ꝛc.

9. Spjm skadce giž, Abba můg, když gsem schránèn w kůnè twèm, twè wůli očekawám; A co, a gak ty chceš, w tom zustáwám, wèda že s mým Otcem y Pánem, spjm skadce, Abba! w twèm kůnè gsa schránèn.

Otec. 1. Mlè, Synu můg! trp, radůg se, nestyskeg, chcessli poznat Otce w swèm sswjhánj, neb po metle gá dáwám ljbánj. Wssak wjš Synu! že to můg obyčeg, mlè, Synu můg ꝛc.

(876.)

GEzu, Jehowah! gen po tobè tauzjm, s tebau gedinè chcy byt spogeny: vwol mne zkeho, gemuž gesstè skauzjm, o kyž sem w tebe cele wssstjpeny! degž mi mau zkazu welikau spatřiti, y wsse, což se ti Pane nelibj, degž sobè vmřit, tobè žiwu byti, nech tè, skuňce mè, duch můg obljbj.

2. Obzjm mau dussi, posylň mè wnitènosti, bych cytil wnuknutj Ducha twého: drž žádost y řeč mau w swé poddanosti, wed mne, můg GEzu! welmi skabeho. Kdejbych swemyslny byl, chcy se zapřiti, degž mi, můg GEzu! sam k tomu syky; O nechť twá mikost wsse račj zmařiti, což kazy wnitřni ten pokog miky.

3. O by žiwot můg wždycky s wesekosti ostřihak swate twá přikazanj! o bych po tobè, GEzu! má žádosti, konečnè tauzil bez wstawanj. GEzu! když sy mi hotowost darowak, degž take syly y wpřimnosti, bych to žiwotem wdečnè prokazowal, že gsem djtětem twè welebnosti.

4. Wyskyš o GEzu! žádost mau welikau, ach hledegž mne

twau owcy zbludilau: Těš mne, a oslad mi hořkost wsselikau, wzbud ospanliwau, změkč zatwrdilau: proměň mau znamost w skutek oprawdiwy, bych se ne gen zdal byti Křesťanem, ale ctnym srdcem at sem w tobě živy, a tak w prawdě slauk twým mylym Synem.

5. Když, GEzu! ach když mne chceš obcerstwiti? pohled gak mne gho hřichů mych tijž! ach kyž tě nemam radostně spatřiti? dj wakum mořskym, at se giž znijž. O litostiwy! čekam twé litosti, neskrywegž twáři twé wjce předemnau; O dussi chudych negwyššj žádosti! naplň sebau mau dussj potřebnau.

6. O štědry GEzu! wyslyš mé wokanj, wjz, gak mau dussi žižeň strapika, ach! když mi přigde wraucne mé žádanj, by se dusse má s tebau spogila. Tam sy powěděl: * lid tento by pomřel, kdybych gé kačne od sebe pustil: gakžbys, o kásko, na mne bjdnau patřel? gakžbys mé dussi zhynuť dopustil? * Mark. 8, 2.

7. Láskawy GEzu! gá se spausstjm směle, na slib twůg wěrny, skowo twé giste: že když gen žada, ten obdrži cele, (tak sy sam prawil, můg GEzu Kryste! s kananegskau tě ženau chcy wzywati, nigak se tebe chcy wjce spustiti; tohoť nebudu nikdy litowati, nepřestanu, když mám y umřiti/ Amen.

Matt. 7, 7-11. kap. 15, 22-28.

(877.)

Gako: Ay nynj se den nachylil.

Můg Boże, srdce ti nesu, za twůg dar y obět, wssak podlé twého rozkazu, genž mi přissel w paměť.

2. Deg mi, (djš) Synu srdce twé, to mi se gen ljbj, nenagdeš pokog bezemne, na zemi nj w nebi.

3. Můg Otče, wem mé srdce, wem, a nepohrdeg s njm, dáwámť gakž dobře gen vmjm, hled na mne okém swým.

4. Gest syc plné nečistoty, y hřjssné marnosti, dobrého pak genom pustý, prawé pobožnosti.

5. Nynj ale lituge to, bjdu swau poznáwá, a gest mu giž přetežké gho, co před tim vtěchá.

6. Padám teď giž před twé nohy, a wokám: vhoď gen, bych w slzych mého pokánj, naskrz byl rozhorlen.

7. Potři přetwrdé twrdosti, a změkči srdce mé, aby z kagicý žákosti, w slzých rozlilo se.

8. Po'om mne, GEzu, přigmeš sám, pohřižůg mne w krew

w krew twau, wěřjm že sy vkřižowán, za mau y wssech winu.

9. Ruku mdlé wjry mé posylň, k wáženj krwě twé, aby to můg záwdawek byl, žes zhladil hřichy mé.

10. Degž mi podle twé mikosti, sprawedlnost, spasenj, wem na sebe me hřissnosti, a pro ně trestánj.

11. Tebau mně rač přioblécý, w twau newinnost odjt, abych wssech hřichů gsa čistý, před Bohem mohl chodit.

12. Duchu swatý, wem mne tež ty, w twau swatau společnost, naplň pro Krysta záskuhy srdce mého wnjtřnost.

13. Naplň mne Božskau swětlostj, káfky zapálenjm, rozptyl temnost, záwist, y lsti, čiň mne půzenjm swým.

14. Pomoz, bych byl z srdce wěrný, w wjře Bohu mému, kdyžby strassil swět mjzerný, degž mi syly k tomu.

15. Pomoz, bych byl z srdce pewný, w trpěnj spokogný, kdyžs ty gen mé spomoženj, dosť sem potěssený.

16. Pomoz bych byl z srdce čistý, w milowánj tebe, chwáku twau měl za cýl gistý, nehledagjc sebe.

17. Degž, že bych z srdce prostný byl, vpřimný bezelsti, žádného sobě nezlehčil, w srdcy y w powěsti.

18. Degž abych z srdce byl malý, w pokoře, w tichosti, po pádu swém w dobrém stálý, zprossten wssj marnosti.

19. Degž mi srdečnau pobožnost, bez wssého pokrytstwj, abys křestanstwj mého ctnost neměl w ohawnosti.

20. Přigmj ó Boże srdce mé, zde za swůg swaty chrám, a měg ho tež po tom wěčně, za dům a stánek sám.

21. Tobě ho dám za wkasiné twé, vzjwegž ty geho, wjm že gen twé gest srdce mé, ne swěta klitwého.

22. Protož mne kuňsstem nižádným, nepřiwede k tomu, wábenjm ani hroženjm, bych zas slaužil gemu.

23. Na wěky se to nestane, newěsto dáblowa, neváže blesk twůg srdce mé, twá kúže hadowa.

24. Pryč swěte, pryč y

hřichowé, ne wasse srdce mé, gen tobě GEzu hotowé, držho wždy při sobě. Amen.

(878.)

NE těžká wěc Křesťanem býť, (a) a podlé smyslu Ducha žiwot wésti; přirozenj sye musy těžkosti mjť, když se musy wždy w smrt Krystowu nésti, (b) když ale mikosti srdce rozwážj, (c) to newážj. :,:

(a) Matt. 11, 30. (b) Gal. 5, 24. 1. Kor. 15, 31. (c) Filip. 4, 13.

2. Wssak nemáš gen dětatkem býť, a w sladké y lehké kásce se cwjčiť. O staroštlimy! hled gakž se mužeš mjť! Negmenssj djtě můž swau matku ljbiť; giž dále se nebog tak welice, nenj těžce :,:

Matt. 18, 3. 1. Jan. 4, 18.

3. Wssak Otec twůg gen srdce chce, (a aby geg přečistau káskau naplnil. Otec dobrý, nick nedéka tejce. Wssj nechuť twůg starý Adam spůsobil. (b) Wydeaž ho tedy w smrt bez wssj slžy. Sproši se nauzy :,:

(a) Přjsłow. 23, 26. (b) Řjm. 7, 24.

4. Wrž smélě pryč twé kwjleni, genž darmo srdce přiliž mdlj a trápj; Wzbuď gen w Krysta y wjře twé zřeni, když strach také bjda twým srdcem klátj, řka: Otče! rač na mau bjdu wzhledět, wěř, wspomuzet' :,:

5. Wkádniž dussj swau w tichosti, když ne hned Otcowu pomoc wcýtjš; Přestupiklis y často z křehkosti, hlédiž, at' se hned mikosti posylnjš. Tak twá chyba y dětinský omýl, gakby nebyl :,:

6. Nechť stane w pokogi Duch twůg, když noc a tmá tě budau přikrywati, nicť nechce zkeho Otec, při tom stůg, před ssturmem a wětrem se nemáš báti. Ba nezgewili se nijáden znak, weř že gest tak :,:

Zalm. 46, 1.

7. Tak wzegde swětko twé w nowě, a wzřjš Spasenj twé w gasné sláwě, cožs wwěřil, spatřjš to při sobě: Protož důwěř se Otcy swému práwě. O gakž se těm Dussem rag otwjrá, w njchž gest wjra :,:

8. Wzhuru

8. Wzhuru Duchu! nevmdléweg, Bohu dětinſký celé ſe oddati. Wegd mé ſrdce! tau ſkadkoſt vžjweg, w pokogi máš před Otcem obcowati. Staroſt wſſj a bžjmě na něg cele, vwrž ſměle :: Amen.

(879.)

O Obětowáni ſe Pánu Bohu.

O Biſkupe, genž gſy ſe w obět dak na kříž za mne; Degž at' ſrdce mé ſe ſtane, twau obětj zde, můg Pane.

2. Neb káſce nenj miko, co láſky nenj djko, co ty nechceš půſobiti, nemůž před Boha přigiti.

3. Protož ty ſám vmrtwůg, žádoſt, wůli, aumyſl můg, wytrž ſrdce z ſrdce mého, nedbeg na boleſti geho.

4. Ohněm na oltáři ſwém zapal wſſe, co mám, neb gſem. O láſko na mne láſkawá, když nic ze mne nezůſtáwá.

5. A tak ſe geſtě ſtane, že ty ſám wzezřjš na mne, takt' budu obětj žiwau, ljbau, ſwatau, tobě chtiwau.

(880.)

O Bych giž byl wſſeckno ſtratil, y ſám ſebe, a celým ſrdcem ſe k tomu obrátil, co geſt Duſſe weſelým.

2. O bych giž na wſſe zapomněl! bych nic neznal gen Boha, neywyššj Dobré; bych tak měl, potěſſenj přemnohá.

3. O kdy bych giž byl vtonul, w Božſtwj, bezedném moři; Tak bych ſe na ſwětě wyhnul wſſem vzkoſtem y hoři.

4. O kdy bych giž wſſe opuſtil, prázen ſwětſké marnoſti, kráčel na pokoge ceſtě w této bjdné čaſnoſti.

5. O by Duſſe naſſe znikla wſſemu, což bleſkem mámj: neb to, by k Bohu nepřiſſla, wſſeckau mocý ſwau bránj.

6. O bychom Boha ſpatřili w nás, ſkrz láſky ſwjcenj, ſnjm ſe na wěčnoſt spogili, neb bez něg wſſe nic nenj.

7. O by oko wjry mogi gen wždy k Kryſtu patřilo! Duch můg by přiſſel k pokogi, kwjlenj by nebylo.

8. O propaſti wſſj dobroty, táhnij ſkrz kŕjž do ſebe, Duſſi, ſrdce, wſſecky mocy! přigmiž potom y w nebe.

(881.)

WGEzu ty gſy můg, gá též chcy býti twůg, ſrdce, tělo y Duſſi, oddáwám ti gak ſluſſj, wem celého mne, wem: gak mne w ſwých rukach mjti chceſs, neb kam nakloniti, takowý at' wždy gſem.

2. Giž nikdý nechcy wjc z toho co před tjm, nic ſamomyſlně konati, nýbrž tobě oddati, wůli y činěnj: Chcy ſe ſám opuſtiti, y w nenáwiſti mjti, pokog k nalezenj.

3. Což tě, ſrdce! táhne, a proč ty táhneš mne, k těm marným wěcem ſwěta? což tě wždy wjc zapletá do těch marnoſti zas? nenjli paſtwy doſti, w té nebeſké radoſti, že též chceš mjt ten čas?

4. Ach GEzu! táhnij mne, neb žijnjm po tobě, ach! bud ty mé záwaži, at' ſe zdwihnauti ſnažj, má těžká myſl k tobě. Odřezeg to okowo, genž twé nebeſké ſłowo, chce potkačit we mně.

5. Tu pokoge nenj, ani občerſtwenj, pro mau chudobnau Duſſi; neb co tu gen zakauſſj, to wſſe geſt marnoſtj, nemůž Duſſe ſytiti, neb toho nemůž mjti, po kratké čaſnoſti.

6. Tys GEzu zboží mé, w němž ſy odpočine, gehož wſſak zde nalezti, nemůže w tom rozceſtj, w marnoſti ſwěta té. Kdož geſſtě ſwět miluge, co w něm mjt ſy winſſuge, wzdálen geſt od tebe.

7. W nebeſých geſt trůn twůg, ty genž gſy pokład můg, protož kdo tě chce mjti, muſý ſwět opuſtiti, wzhůru ſe wznáſſege, daleko y nad ſebe, y mnohem wyš nad nebe, tak tebe nalezne.

8. Ey nuž roztrhnij to přebjdně-těžké gho, genž mne až k zemi tlačj, a od tebe kams klátj, odřež, odřež těžkoſt, a tak gá wznefu ſebe, z bauřj ſwěta do nebe, kdež rozwkaženj doſt.

9. Odetni ſwěta tjž, at' wjc nedrži giž, bych tě tam mohł nalezti, s tebau ſe w gedno

gedno sněsti, abych při tobě byk, y wždy s tebau zůstáwak, wssem smutkům wyhosť dáwak, skrz tě, sylo mých syk.

10. Wssak gá chcy pro tebe, dobrowolně sebe, zapřjti a neznati, když mne gen chceš nazwati neymenssjm slauhau swým, chcy se sám opustiti, sebe za nic wážiti, gsa sprostným, též y ctným.

11. Nechť mne swět tak gak chce, (když nechati nechce,) za nesmyslného klade, nechť gsem w poslednjm řadě. Děleg sy gakož chce; nechť mi nakládá nésti křjž, těžkosť y nesstěsti, chcy to snásseť mile.

12. Klaď mi lečky tegně, neb cokoli zřegmě; tup, zkořeč, haněg, pljweg, též ruce swé wmyweg, když tak chce w mé krwi, y žiwot můg w smrt dáti, chtěg se wždy snažowati, čiň co se gen ljbj.

13. Gá se předce tě chcy můg GEzu držeti, nic mne nemá kaučiti, ač mi toho záwidj, y dábel, y swět též: což mi sskoditi mohau, když ty s milosti mnohau, ke mně se skloňuges?

14. Wmocni aumyssl gen, ať tobě stálý gsem, choweg před nestálosti, táhniž myssl y wnitřnosti, můg GEzu wždy k tobě, Dusse y předsewzetj, ať se tě chce držeti, a wěčně zůstane.

15. Tak nebudu dbáti, ačby se též státi, s nebem y zemj měla, y wssjm ginssjm proměna, ačby měko k tomu, těko s Dussj mjseti, nechcy na to hleděti, gsa w pokoge domu.

16. Neb ty gsy skála má, můg djl y pawéza, potěssenj w wzkosti, a lékař w mé těžkosti, w křjži mne obcerstwůg! můg žiwot y slunečko, rozwkažení nad wssecko, ó GEzu! ty gsy můg.

(882.)

Rozpoš Dusse wěrycý / Krystu milownė / s nebeským Chotėm swým.

SMá dennice přemilá, gakť mi swjtj záře libá, gasného twého ljce. Hlas wznj sladce w mém wsse twůg, ó Králi můg, ó choti můg, ty gaks mi káškau srdce. Zdárný, krásný, slunce krasssj, zlata drazssj gestiť můg Pán,

Pán, wssech nebes mnohem wyssij sám.

2. Ach má perko, koruno má, skadssj gest srdcy mikost twá, nez wstům ten skadký med. Ach wonné Dusse lilium, twé mikké Ewangelium, nenj nez másslo a stred. Tys kwét, můg swét, Hosyanna, wnitřnj manna, hody wěčné, skunce srdcy mému wděčné.

3. Wpusť ó přegasný Jaspise, hluboce žádám w mé srdce, pkamen swé láský žhaucý, ať při twém zůstáwám cele, aud žiwý duchownjm tele, a ať s radosti wraucý, skaužim, taužim, wždy po tobě, wem mne sobě, nebť wmdlewám, ach mikosti giž pkápokám.

4. Z twéhoť samého wzezřenj, twých očj ke mně skkonénj, Bozská mi swjtj záře. O můg GE. jissť přemiký, skowo a Duch twůg mne sylj, neskrywegž mi swé twáře. Wem mne, gemně, do swých ramen, láský pramen, ať mne progme, a s sebau nā wěčnost spog mne!

5. Wssak pak dřjw nežli ten swět byk, mnes sobě giž byk wywolik, w Synu swém, Otce wěčný: Zasnaubik za swau sobě choť, y on mne, a gā za klénot, geg sem přigaka wděčný. Skāwu, prawau, sljbik dáti, a gā bráti, gemu chwála, kdežby ode mne se dáka.

6. Bigtež na cytaře struny, libá y na wssecky strany, muzyko wzněg radostné: S swým gā ať ženichem prawým, prochážegjc se předrahým, hrám s nim mikým mikostně. Hkučte, zwučte, zpjwagjce, říkagjce: Welikť Pán, gest Bůh náš, Bůh w kásce nám zuám!

7. Ach plésám, mikť můg že gest, Alfa, Oméga, gemuž čest, náležj swěta wssehoť: Onť časných zprostě mne strastj, pogme do wěčných radostj, do rāge pogme swého, Amen, Amen. přid skáwo má, koruno ctná, neprodlěweg: teskností se mým nedjweg.

(883.)

Gako: Negskadssj srdce Ljbosti.

Wnowniče wssemohaucy! tys swým skowem přežadaucy swětkost we mně rozswjtik, takť gsy teď y po wsse časy oheň, genž se nedhasy, kásky twé we mně wzniťk.

2. Proč bych gā tež nesmysslowak, cc bych ti za to darowak? wěrny dusse přiteli! genž wždy, ano po wsse strany, bořjš sskudcú mých konánj, kterymž mne zhlťit chtěli.

3. Teď hle! srdce mé oddāwám, wděčně k skužbě twé powstáwám, čehožs odemne žadak, giž se wěčně s tebau spogjm, giž se zwykých hřjchú bogjm, giž sem gim dobrau noc dak.

4. Nechť ge Duch twůg sám obnowj, a pokog twůg w njm opowj, ať na wěky gest dům twůg: ach zhlaď w njm žádosti

těka,

téka, zhlad wnukutj zke do ceka, pak mne Otcy oferug.

5. Nechť oheň swatè mikosti, wssecky dusse nakkonnosti, k twému pokogi táhne: a tak koze připrawene, newinnosti ozdobene GEzu! bndeš mjť we mne.

6. Zdwjhnj mne z těch wěcy zemských, do negswětěgssich rozkoš twých, ano w sebe samého bych w tebe, Pane, wstipeny, mikosti twau sprowozeny, w bogi znak tě sylného.

7. Tobě se k služebě oddati, a k twé slawě zelenati, Panowniče můg, žádám, twým palacem, twým pohodlim chcy byti, o to se modlim, ach zprawůgž to we mne sám.

8. Zpraw z mého srdce zahradku, genž chuť a wůnj přeskadkau w twých owocých pěnassi, ano překrasnau studnicy, praudem láský se preyssticy, genž se k wěčnostem wznassi.

9. Zbudůg w srdcy mém twé nebe, teď ge maš, gen sám pro sebe, zprosť ge swětských marnosti; ať gest bydlo twé mikosrne, twé stromowj překradosrne, k wěčné twé wesekosti.

10. A takť se, wěčny přiteli, tobě, gak twé pjsmo welj, na wsse wěky oddáwám: wzněcug we mne po wsse časy, oheň twůg, gegž nic nezhasy, ať wěrným twým zustáwám. Amen.

(884.)

O Sgednocenj Pána GEzjsse s wěrjcý Dussj.

G. Děkugeme tobě Otce nebeš. Srdcy čistých choti! Kryste gediný! pomocnjče wěrných, genž gsau bez winy! Wskyssiž nás bjdně w potřebě nássi, očist srdce každé, genž k tobě se wznássj.

2. Deg nám při každé wěcy bázeň swatau, pokoru, skraussenost, tebau začatau, abychom se wssj ctnostj ozdobili: čistotnj a wěrnj mezy sebau byli.

3. Neb GEzu čistý, Beranku nerzinný, ty mjti chceš čisté nás swé Křestany, kterežs za chrám swatý sobě poswětil, krwj swau, kterauzs za hřjch lidský wycedil.

4. Takowé dussičky figůrowaky obětj které se obětowaky, ty byť musyky bez auhony čisté, takowé zápaky přjgemné gsau gistě.

5. Než swiné nečiste, a psy zwratlivj, gsau tobě GEzjssi wssickni osklivj, welmi odporni gsau, že w hřissjch lezj, a k tomu, co gednauc wywrhli, zas běžj.

6 Přednè figůrowán byks tau obětj, ó Beránku čistý, nassich win k snětj: by zhaubce bábek nehubil žádného, swatau krwj Berankowau obmytého.

7. Takowé Dusse tebe w sobě maaj, genž co chramowé w čistotě trwagj; než kdož posskwrnuge chrámu swatého, ten má zatracen býti od Otce twého.

8. Ty raděg w skraussené Dussi přebýwáš, než w nebi trůn swůg w Angelské čjssi máš: Nebo

Nebo tě dusse wjc gsau kosstowáky, nežli Angelé kteřjž gsau w dobrém stáli.

9. Neb skutek stworenj gest sye weliký, wssak k skowu gednomu stál twor wsseliký; Ale wykaupenj wjc kosstowako: Neb krew twau do krůpěge wypreso wako.

10. Ale máš Páne gesstě wětssj prácy, s tau dussi kteráž se k tobě obracy: Neb po gednom skowu k tobě nebežj: někdy z hřjchů powstane, hned zaš w njch leží.

11. Ty gi zas gak owcy mdkau pozdwihuges, pokléky znášssjš, lečiš, vzdrawuges; Gehňátka bereš do náruči swého, pozneuáhka wedeš brzy času wsseho.

12. A tak máš rozkosse s Syny lidskými; ljbezně pohrámáš na swětě s těmi, kteřjž se tobě dali očistiti, a srdce swé za chrám cele poswětiti.

13. Ach! ty Choti, čistý GEžissi, Pane! deg raucho čistě nám, wnitř krumpowané: Totiž tu čistotu twých swatých ctnosti, kášku také y wjru k trpělivosti.

14. Neb co z přjrozenj gest, neobstogj, gestlize nás twé rauchо nepřistrogi, ta sprawedlnost, Kryste! zkatohkawowá, která před hněwem Božjm nás wždy zachowá.

15. Připraw nás sobě, choti, Pane miký, abychom twá newěsta čistá byli: Spogůg skrz wjru nás s sebau srdečně, a potom k sobě pogmi wssecky nás wěčně.

16. Budem tobě zpjwat s twými Angely: Swatý, Swatý, Swatý, pjsně weselý, magje palmy w rukau před tebau Pánem, ať zawznj hlas wesely na wěky, Amen.

(885.)

Ged hle srdce me oddáwám, ó Pane! wem ge sobě! Nad tě, swěte, zanechawam, sewssjm tjm co mass w tobě: w twém mámenj, stakost nenj, toť zhledal sem prawdiwě, protoť wzdycha, a pospjcha, Duch můg giž z tebe chtjwě.

2. Bůh gest mé neglepssj gmě-nj, gehoť žádám saměho: ó bych se w zdegssjm bydlenj, mohl tále držet geho: Ach by byl, to hřjchů gho, gednuc snato z mé hlawy, a gá nékda, z swěta wygda, mohl dogiti s nim slawy.

3. Wjm y widjm, že w tom swětě, a we wssech wěcech geho, y w zbožj genj se w něm pletě, nie nenj bezpečneho: časna zbožj, co witr mizy, rozkoss w nic se obrati, Bůh pokkad můg, držj plac swůg, a nikdy se netratj.

4. Což tedy sem před tjm čjnil, že sem swěta žádosti, (genž pak semnau zradně minil,) přidržel se z chtjwosti? Wssak nás swodj, dussi sskodj, ač se zdagi kahodně, wssak po smrti, swých chti swrcy, do muk wěčneho ohně.

5. Což

5. Což pak byka za příčina, že gsem byk tak zbkazněny: Hřich původem mně zkosyna, vwedk w smyssl přewraceny: Že od tebe, Boże z nebe, často sem se odwratik, degž bych se zas, dokudž gest čas, prawě k tobě obratik.

6. Degž mi by srdce me k tobě, wzhůru se wždy wznasseko: w kásce a wjry ozdobě, ani se zanasseko, skrz newěru, na wěc kterau, chtěge w nj radost mjti, neb ty gen sám, můg Bůh a Pán, chceš dussi mau sytjti.

7. Prynč tedy, což gest marneho, gižt wsse chcy opustiti: Bůh gest sladkost srdce ueho, on mne bude chraniti: o bych co ten swět wolj gen mohk zanechati směle, a žadati, y chwatati, k wěčnemu zbožj cele.

(886.)

O Oddánj Srdce Bohu.

WEm srdce mé, a wsseczko to co gsem, wem to sobě, neymilssj GEzu, wem: Gen twým gá chcy s Dussj s tělem býti, mau řeč, skutek y žádost, twé wůli dát' w poddanost.

2. Mlékem, wjnem, napágj kásska twá, a čerstwj mne studnicky žiwota: O! neykrassšj, ty pln sladkosti gsy, že o tom přemyssługi, kterak se ti darugi.

3. Ey, wiz! gá chcy přez wěkú wěčnosti mikowati twé wůle ljbosti: Chcesslj bych mřek; prečbych wmřjt nechtěl? pakli w žiwotě mjti; chcy y to naplniti.

4. Ty pak také más cele mým býti, a w srdce mé s twau plnosti wgiti: být mým Bohem, wždy zwlásst' w křjži mnohém, mne též za swého znáti, y ženiethem zůstati.

(887.)

WSse gest dobré, co Bůh činj, prawá gest geho wůle: Nechť on koná mé řjzenj, chcy gemu držet' mile. Bůh ochránce, můg kdy on chce, z křjže mne wytrhnauti, nechám geg panowati.

2. Wsse gest dobré, co Bůh činj, nikoliw mne nesklamá: Přimau cestau mne wést minj, přestáwá w tom žádost má. W geho chtěnj, mám strpenj, on změnj mé nesstěstj, w rukau geho gsem gistý.

3. Wsse gest dobré, co Bůh činj, gest můg žiwot, a swětlo: W ničemž se mna-

mnau zle neminj, gemu se žjho dostaupiti, necheg Bohu, cot' račil sam pugčiti.

dám celého. W sstěsti w smutku, přigde w skutku, čas, w němž toho poznáme, že s námi minil wěrně.

4. Wsse gest dobré, co Bůh činj, na mně se rozpomene: On gest lekař k spomožení, nedá mi ged w bjdě mé. W swém lečení, gest Bůh wěrný, gáť w něm budu stawěti, w milost geho dauffati.

5. Wsse gest dobré, co Bůh činj, mámli ten kalich pjti, genž gest wstům mým odporný, nedám se předěsyti. Neb při koncy, mému srdcy, nalege potěssenj, odstaupj wsse sauženj.

6. Wsse gest dobré, co Bůh činj, při tom zůstanu stálý: Byť mne na cestu sauženj, bjda, smrt, psota hnaly. Neb mne předce, Bůh ochránce, z swé ruky newypustj, nechám se gemu wésti, Amen.

(888.)

G. Gak gsy sličny/ swětlo mé.

2. Bože Otče! wem mne do láský twé, nehled na přesske prohřessenj mé, nehoden' sem k tobě se přiznawati, gako k Otcy, leč rač se smilowati.

3. Přigmi GEzu! cos draze wykupil, zhlaď mé hřjchy, gimiž sem přestaupil, ó Beranku! wssak snjmaš hřjchy swěta, nechť tež y mne z tebe pokog wykwěta.

4. Duchu swaty, wem wsse me wnuknutj, bých k nebi běh swůg mohl konať s chutj, zdwjhni smysl můg, zrak, srdce y myssleni, k tobě k nebi, ať swětem swazan nenj.

5 Giž do konce mým wlastnjm byť nechcy: Trug-gediny! ach gen že twým gsem, rcy! žiwť gsem gesstě bjdny w té zemské strasti, wssak s wpěnjm po mé nebeské wlasti.

6. Wzhůru dusse, wzhůru k Bohu twému, co negdřjw se spěš k prameni twému; tak' gest možne na zemi nebe mjti, w wěčnostech pak

G. Wzhůru dusse, wzhůru k Bohu twému, wrať gas co máš wděčně darcy swému: Chcešli co gest Bo-

pak se sličným bleskem skwjti. Amen.

(889.)

O Sgednocenj a Spogenj s Bohem a s Kryssem.

JAstahugte swětssti přjzeň swau, na bratry z Adamowa rodu; gák wjm, že GEžjš Dussi mau, wywolik k nebeskému hodu. Ač on gest Bůh, gá sjm a nic, on wssecko, y nad wssecko wjc; on wssemohaucý, gá negmdlegssj; on swatý, a gá negbjdnēgssi. On weliký, gá pak maly; Wssak mu, on mně w lásce stálý.

2. Můg Goel, můg Jmmanuel, prostředek směl wymysliti, skrz kteréhoby se zde mohl s mau dussi na wěky spogiti. Můg newěrnēgssj Jonathan, můg zenich, manžel, Bůh y Pán, zstaupil doku ke mně z wýsosti, přigal na sebe tělo, kosti. Protož gest můg, a gá geho, nemám nad nēg milegssjho.

3. Bůh, genž mi Syna swého dal, dáwá mi wsse s njm s ochotnosti: Ne genom krjž, genž na se wzal, nýbrž též korunu wěčnosti. Ano to o čemž zde včil, co skowem, krwj swau stwrdil; co za mne trpěl a zapkatil; co mi zaskaužil a nawrátil, to mi wssecko wděluge, protož ho Důch můg miluge.

4. Z tohoto s Bohem spogenj, pocházý vžitek nad mjru. Gá mám w něm swé potěssenj; on zase we mně, když mám wjru. O! blaze mně, což se stalo, o sstěsti, což mne potkalo. By mi kdo tisýc swětů podal, té lásky bych mu gá ne prodal, z njž se srdečně radugi, a geg horliwě milugi.

5. Oni owssem w srdce wssechněm chce swau lásku neghognēgi dáti; nepotřebj se komu zde, o ten pokład s ginssjm hádati; skrz negwětssj vzjwánj, nezmenssi se přibýwánj. Gák gi syc wssechněm wěrně přegi, wssak sobě předce negpřednēgi. Swěte! wadí se o mé y twé, GEžjš gest zbožj mé wěčné.

6. On gest mé Dusse živý Duch, též wěrný přjtel dchnutj mého; On gest můg

prawdomluwný Bůh, kterýž mne přigjmá za swého. On mi zgewuge milost swau, přigjmá w Krystu žádosti mau. Od něho mohu wsse prosýti, též s dauffanjm wsseho wjti. To mám w gistotě, ne w zdánj, skadkěl geho milowánj.

7. Bez něho nemam spasenj, ni w nebi, ni na žádném mjstě, ano wssecko gest swedenj, bez kálky geho ctné y čisté. Teklliwý mi čas bez něho, neb zde nemám bytu swého: Když mi přátelé umjrogj, když též Angelé se skrywagj, když gsem gako osamělý, wssak y tehdáž w kásce směly.

8. Wemte mi wssecko do cela, co žádám toho mi nepřegte; ztáhněte kůži mau z těla, gak chcete semnau nakládegte; nedegte gjdla, nápoge, můg Bůh gest mi to oboge. Summau: čiňte co se wám ljbj, když wjru mám, nic mi nechybj. Neb wssecko mám, ač w swětě nic, milugi ho, y budu wjc.

9. Cožkoli mám, to gest geho: On stwořil, čistj, obziwuge, řjdj mne gak Syna swého; On k zrůstu wjry probuzuge. Geho gsau wnitřnj myssljenj, žádosti mé, řeč, činěnj. To dobré geho we mně dilo, kteréž mne s njm sylně spogilo; wzbuzuge w srdcý mém wděčnost, y milowánj na wěčnost.

10. Má sýká, rozkos, pokład, čest, gest on, s swým slowem y swátostmi. Krom toho z přirozenj gest, hřjch mé dědictwj, s hanebnostmi. Wssak ale ženich Dusse mé, přigal ge wssecky na sebe. A aby Božské sprawedlnosti, včinil za mau winu dosti, protož trpěl, umřel a wstal, abych geg y gá milowal.

11. Mé sstěstj, též y wsseckeu čas, má smrt, můg žiwot, y to geho; co geho gemu dám zas, neb býti nemohu bez něho. Co předzwěděnj spatřuge; co wloženj zgewuge; co geho posylá splněnj, na mne zde w každém okamženj, bolesti, smutek y žalost, přigjmám z lásky za radost.

12. Hně-

12. Hněwegte se nepřátelé, shledegte na mne wssecky sýky, mám Krysta za Spasytele, on radost má, gá gemu mylý. A že geg znám gako swého, nebogjm se dne saudného. S njm žádám žiwot swůg skončiti, neb mne chce w slávu swau přigiti; kdežto gá budu srdečně, geho mikowati wěčně.

XI. O Chwálách Božjch a Djků činěnj, za Božj duchownj y tělesná Dobrodinj.

(890.)

G. Nemámli gá Boha swého.

Bože! genž sy mne stwořiti račil k swé cti a chwále; rač mne k tomu spůsobiti, abych ti mohl wždy dale Obětj chwál přinasseti; neb kdož tak chwálitebny? tak slawny a welebny? kdo Pán tak welikych wěcy? tak sprawedliwy, swaty, Pane Boże můg! gak ty?

2. Ty gsy pln dobrotiwosti, přiwětiwosti pramen, newymkuwny w swé gasnosti, paprssilký swětka odjn: saud a práwa tvé skutky twé, wssecky wěcy twých ruků zname tobě od wěků; neobsahly w maudrosti swé, kdo gest tobě podobny, Páne Boże welebny?

3. Žádnyk nemuž odokati; kdož gest mocny gako Bůh? Co on chce, musy se stati, ont sluge Pán zastupů, wssecko gde po wůli geho, twář geho wssecko widj, neodchazy od lidi, každa má geg přitomneho, w nebi, w zemi, zde y tam, wssecko widj, slyssj sám.

4. Nekonečnak gest moc geho, y mikost trwanliwa; kterež on času každe, dle ljbosti vžjwa, nechť tě spatřjm, pocykugi, swětko, spasenj wěčne, oswěcug mne skutečně, nechť se k tobě rozněcugi, plamenem twé mikosti, srdce mě y žádosti.

5. Skadkosti newymérena! degž mi se okusyti, radosti přewtěssena! degž mi w tobě wsse mjti: Ty muž prawě zbohatiti, tam pak kde tebe nenj, gen chudoba, zauženj; což gest nasse žiwubytj, bez tebe, gak pekka moc, hrob zbileny, smrti noc?

6. Pokladě! tauzjm po tobě, ach když ten den nastane, že mne naskrz pogmess k sobě? ach když tě vzřjm Pane! ach když budu, má koruno! z těla oswobozeny, a s tebau sgednoceny! ach když mne wezmess w swé kuno, kdež se nam zgewjss prawě, w swem králowstwj a slawě?

7. Giž gest dawno vložený, prawy čas y hodina; giž mi zapsano spasenj, krwj Božjho Syna: tak čekam w trpělliwosti, na mikost twau, Pane můg! ač nehodny skaubu twůg, gen mne wsseho zkeho zprostj! tobě budž čest, welebnost, nynj take na wěčnost. Amen.

(891.)

Gako: Přisstoť k nam padkym.

Čest a chwálu wzdegme Bohu, Otcy dobrotiwosti, tomu, genž mā syku mnohau, genž wssecky mé wnitřnosti potěssenjm naplňuge, pokog w mysli spūsobuge: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

2. Nebesā tobě děkugj, Panownicze mocnosti, moc syký twě oskawugj, wssj tworowé s wděčnosti, žes tak wywedł twau prawicy, přediwné wsseliké wěcy: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

3. Wssecko co Bůh stwořik mocně, to též chce zdržowati, dyko rukū swých mikostně ržidit a zprawowati. Zagistě w geho Kralowstwj, gest rozkossné Hospodařstwj: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

4. Wokał sem k Bohu w sauženj: Ach Pane, wsłyš křik můg! tuť mi spomohł w okamženj, ten wěrny spomocnjk můg; protož tobě s ochotnosti, dyky činjm, drahy hosti: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

5. Pán Bůh se na lid swůg gesstě nikdy nezapomenuł, ani gest geho wtočisstě, nechce aby zahynuł, oni holubā gako matka, kāška geho gest mu sładka: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

6. Kdy rozkosse a pomocy wjc nemuže swět dati, tuť přichāzy Bůh s swau mocy, on sām chce spomāhati; k tomuť se w kāsce skloňuge, genž wssecko opowrhuge: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

7. Gā tě po wsse dni žiwota mého budu chwáliti, až mne sām z tohoto swěta, wwedeš w wěčné žitj: Protož mé srdce powzbuď se, těko y dusse probuď se: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

8. Wy, kteřj se k Krystu znāte! čest, chwálu wzdegte Bohu! Wy, kteřj geg wyznāwāte! čest, chwálu wzdegte Bohu! odwrzte swětske pohodlj, każdy se giž Bohu modli: Čest, chwálu Bohu wzdegte.

9. Protož podte před twář geho, s plesanjm a s radosti! podte dle slibu wasseho, a weselte se dosti: Bůh cokoli byl wmjnił, hle giž přeskawně wčinił: Čest chwálu Bohu wzdegte.

(892.)

Čest, djky, skāwa y Panstwj, buď wzdana nassemu Beranku, genž nās z pekelneho manstwj, powołał k cyrkwě swaté stanku! w němť każdy z nās k nebi gest zwoleny, prw než swěta grunt byl założeny.

2. Gak swaty, swaty, swaty gest,

gest, Pán Pánů a zastupů mnohých, genž w Krystu má welebnau čest, když nás přigal za přátelů swých, Syna swého nam za Spasytele darowal, tak se k nam skonik cele.

3. Do winného kmenu Krysta wsstipeni sme w gednotu ducha, tot nasse ozdoba čista, ač se y newěra w to mjcha; tak duch pige z živeho pramene, dusse w moki láski Božj plyne.

4. Wy sedm swětka před tjm trůnem, beranka toho zabitého! wy čisti duchowé při něm, wywyssugte Krále nasseho! chwalte s nami geg až na wěčnosti, by swět poznal gmena geho ctnosti. Zgew 4, 5. k. 1, 4.

5. Tomu, genž žige w wěčnosti, buď wzdana čest, chwála, y sláwa, od geho milé newěsty; tuť musy odstaupil noc tmawá: wy kůrowé chwalte geg wesele, welebtež nasseho Spasytele.

6. Bůh sám gediny w Trogicy, budiž pochwálen až na wěky, ten sám má mocnau prawicy, on živ byl přede wssemi wěky: w němž gest swětlo radosti, života, před nim zhyne wssecka temnost swěta.

7. Město geho gestit Syon, z perek a drahého kamenj, wystawene pro těch, gichž on wywolil k wěčnemuj spasenj: Protož tobě buď čest, moc, a chwála! o weselj! o radosti! o sláwa!

(893.)

Zalm 146.

Chwaliž, má Dusse, chwal Boha swého, genž Pánem gest nade wssemi, chwáliť nepřestanu gména geho, pokudž sem živ zde na zemi, toho genž dal tělo s Dussj, chwáliti od nás wždy slussj; Halleluja! Halleluja.

2. Přednež pak to slauzj k geho chwále, genom w něm samém dauffati, ani na lidi ani na Krále, swau naděgi zakladati, přinjchžto! wyswobozenj, času potřebného nenj. Hall. Hall.

3. A když Duch gich od nich odcházý, často zde w nenadákosti, a to co zemské gest, zas přicházý hned k swé porussitelnosti, tuť maudrost gich y wsse rady, gen gsau blud y samé wady. Halleluja! Halleluja.

4. Ten ale, gehož gest spomožený, sám Pán Bůh Jákobů slyný, blahoslawený gest y w trápenj, magicích hrad neomylný, kdo naděgi swau w něm skládá, dosáhne giste co žádá. Hall. H.

5. Hospodin sám swau wssemohaucnosti, stwořil zemi, moře, nebe, a přistrogil gich y swau plnosti, a to gen k nássi potřebě, on gest neywyssij Pán wsseho, stálé gsau wsse zprawy geho. Halleluja! Halleluja.

6. Wssechněm on zde, on křiwdu trpjcým, pomáhá k sprawedlnosti, nuzným a živnost swau žádagjcým dáwáj wsseho do sytosti, wězňů on též potěssugel, a ge Wězenj sprossťuge. Hall. H.

7. Zrak stracený může sýka geho hned gasnosti oswjtiti, a od bezbožných potkačeného brzo k

skáwě pozdwihnauti, wssem on sprawedlnost činj, pobožné milkuge, chránj. Hall. Hall.

8. Též mikostiwě Bůh nás ostřihá, člowěka w zemi cyzého, a Syrotkú se wždy wjmá, má péči z nich o každého, on též wdowám w zarmaucenj, bywá mílé potěssenj. Hall. Hall.

9. Ale bezbožných on wssech rozptýlj, až y zahynauť musegj, když přicházegj k swému cýli, ač se skomům geho smégj. Hospodin gest wěčným Králem, těš se deerko Syonská w něm. Halleluja! Halleluja.

10. Chwalteż wy lidé přeskawné gméno, chwal každý Duch Hospodina: Skauěgž se před nim každe koleno, chwal Boha Otce, y Syna, spoku y Ducha swatého, chwalteż geg synowé geho. Halleluja! Halleluja.

(894.)

Gako: Proč se tak rmautjss.

Chwaliž Pána, giž nynj duše se má, ze wssj swé sýky gedinú, y wy też mocy mé, kteréż gste koli w mém těle, chwalteż gméno geho swaté.

2. Chwaliž Pána po druhé dusse má, za dobrodinj nesmjrná, a času žádného, nezapomjneg na něho, neb činj mnoho dobrého.

3. Oné se nad hřjchy twými slituge, neduhy twé wzdrawuge, té wyswobozuge, mikostj swau dobrotiwé, dimné w swété ozdobuge.

4. Dobrými wěcmi sytj wsta twá, a těko skawné odjwá: činj spanilého, co orka tebe čerstwého, na zdrawj obnoweného.

5. Wyswobozuge wssecky zsauzené, činj saudy sprawedliwé, zgewil se samého, skrz Mogzisse skauhu swého, a Syna swého mílého.

6. Mikostiwý a ljtostiwý k nám, zpozdilý k hněwu, dobrý Pán, nebudeť na wěky pro hřjch se na nás hněwati, podlé skutkú nám platiti.

7. Neb gakž se wznášjj nebe nad zemi, tak geho mikost nad námi, a gak gest daleko, od wýchodu až k západu, tak wzdálil od nás hřjchú mzdu.

8. Gakž se Otec smikuge nad synem, a matka nad swým djtětem, tak se Bůh smikuge, nad gednýmkaždým hotowé, kdož se ho bogj, mikuge.

9. Neb těla nasseho mdkobu poznal, že gsme prach zemé znamenal, a dúwé člowěka, že gsau co kwjti a tráwa, genž gest dnes a zwadne zýtra.

10. Mikost pak Páně wěcné zůstáwá, nad bogicýmj se Boha, y nad gich rodinau, kteráž geho wůli swatau, w paměti má chwjli každau.

11. Na nebj sobé slawnau stolicy, připrawil Pán wssemohaucý, mocné se posadil, swé Králowstwj nade wssemi, wyzdwihl a mocné wpewnil.

12. O chwalteż Pána wssieknj Angelé, mocnj a sylnj Duchowé,

wě, chwálu mu zpjwegte, hauffowé genž mu skaužjte, a wůli geho plnjte.

13. Chwaltež ho spoku wssecko stiwořenj, po wssem geho Panowáni, ty pak ó Dusse má, genžs chwálu Božj začala, dokonegž gj chwálic Pána.

(895.)

Gako: Král wěčny nás pož.

SChwaltež Boha nasseho, w geho swatém trůnu, ke cti a chwále geho, skawně zwuěte genu: Chwaltež geg na wýsosti, kdež mocně panuge: On kdj wsse w prawosti, moc swau wkazuge.

2. Chwaltež srdcem y wsty diwně skutky geho, kteréž činil w hognosti nám času každého: Gméno Páně welebte, skussnau powinnosti, čest, chwálu rozsiřůgte, srdečnau wděčnosti.

3. Chwaltež negmocnégssiho w každý čas wesele, ať zuj čest, chwálu geho, w cýrkwi každé chwjle: Zakmy harfu přidegte, pissťalky, cymbály, tak Pánu prozpěwůgte, zpjwagje mu chwálu.

4. Gméno geho wečegně, wssudy wssecky hudby chwalte, harfy y kantny, wždycky s zwukem trauby, warhany zwelebůgte geho dobrotiwost, chwálu Božj zpjwegte, nynj y na wěčnost.

5. Gméno Pána dobrého, kůrowé Angelsstj, w přjbytku slawném geho chwalte s weselostj; Země wssj swau plnostj, y wssickny tworowé skužte Pánu s radostj, swěta národowé.

6. Amen, z srdce ceckého, reyž každý w tě době; Zármutku truchliwého nepřipaussťeg k sobě z Měgte w Pánu plésánj, chwalte geg na wěčnost; On žalostně truchlenj wám proměnj w radost.

7. On wás sstědře obdařj wssjm dobrým na swěté, potěssenjm rozmkaží, w budaucým žiwotě, když wás pozdwihne k nebi, z wzkosti wytrhne, wěčnau slawau ozdobj: Amen, degž to Pane!

(896.)

O každodennjch / y tagných dobrodinjch.

Gako: Ay, když bude při smrti.

DObrodinj Boha Otce nebeského wjzme, kteréž činj dne každého, z pauhé milosti swé Duchu y tělu, dáwage hognau potřebu:

2. Ducha wěrau, láskau swatau naplňuge, w naděgi milosti swé zdržuge: spráwedlnost k Bohu y k bljžnjm činiti dáwá, pro nj se zapřjti:

3. Zlé smyssky y žádosti w sobě mrtwiti, z hřjchů ráčj diwně wywoditi, pro winy a hřjchy nás zarmucuge, ku pokánj wždy wzbuzuge.

4. Ay tot wsse činj mocy Ducha swatého, pūsobitele rodu nowého, genž gest záwdawek wěčného dědictwj, Krysta Pána w včastenstwj.

5. Gjmž prawdu skyssenau wnuká y zpomjná, když přigde zká, neb dobrá přjčina: ó blaze, kteřjž se gim wždy zprawugi, w smkauwě Božj zūstáwagi!

6. Těku žiwot, pohodlj y zdrawj dáwá, metličky Otcowské na ně wzkládá, a tak kázeň w swé neslihlé maudrosti, wsse to činj z swé mikosti:

7. Zlých pak nechává po swé hlawě choditi, zlé y dobré na se wwoditi, k budaucímu saudu ge odkládage, hřjchy gich zachowáwage.

8. Protož gemu přjssussné chwály wzdáwati, hodné gest wždycky dobrořečiti, žeť ne my se, ale on nás zprawuge, y wūli swé postawuge.

*9. O Boże, rač na nás mile popatřiti, wssj mikostných k nám nakloniti! přigmiž djky, chwály, dobrořečenj, pocty, důwěrné modlenj.

10. Ty Pane GEžjssi Otcy přjssložjcý, w nebi nás we wssem zastupugjcý, račiž se s námi před nim postawiti, wssecko mile doplniti.

11. Tomuť se srdcem těssime, radugeme, že skrz tebe k Otcy přjstup máme: ó Otče buď tobě spolu s nim chwála, nynj y wěky wěkoma.

(897.)

G. Pane Boże budiž chwála.

Dobrořečmež Pánu Bohu, za mikost geho přemnohau, kteryž tak swět zamikowak, že Syna k spasenj wssem dak.

2. Budiž tobě z té mikosti, Boże, sláwa na wysosti, ó rač býti láskaw na nás, včiniw tak mnoho pro nás.

3. Wzdegmež Pánu gesstě djky, každý maly y welikj, za dary geho mikosti, nemůžemť ho etjti dosti.

4. Bůh Otec, Syn, y Duch swatý, Bůh náss swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwálen, y na wěky wěkū, Amen.

(898.)

Gako: O má dennice přemilá.

HAllelujah! nechť sláwa, čest, nassemu Bohu wzdána gest, za wssecky skutky geho: Od wěkůw až y na wěky, buď chwála, čest, a sláwa wždy, mu dána od každého: Skawte, prawte, swatý, swatý, owssem swatý, gest nás Pán Bůh, Hospodin Pán Bůh zástupů.

2. Hallelujah! wzdáwegmež my, čest, sláwu y Beránkowi, w kterémž sme wywoleni, genž nás wykaupil swau krwj, pokropil ba y pokřtil nj, gemuž sme zasnaubeni. Krásné, sslastné, obecenstwj, včastenstwj, kteréž máme, w němž ljbě odpočjwáme.

3. Hallelujah! Duchu swatý! budiž ti wěčná chwála wždy, žes znowu nás narodil, wjrau také ozdobil nás, k ženichowi přiwodil zas, den swadebnj vložil. Ey tam, ty nám, wsse radosti, y sladkosti, připrawuges, njmiž wěčně rozwkažuges.

4. Hallelujah! nechť sláwa, čest, nassemu Bohu wzdána gest, w Trogicy gedinému. Zpjwegmež s geho Angely: Čest, sláwa, moc a maudrosť wždy, budiž gemu samému! Skawte, prawte: Swatý, swatý, owssem swatý, gest nás Pán Bůh, Hospodin Pán Bůh zástupů!

(899.)

Zalm 146.

HAllelujah! ó Syonsstj! prozpěwugte :,: s radosti: Zatraite smysl Babylonský, sprosite se wssi :,: lenosti. Mějte hudby, harffy, bubny, hotowj gsauc wždy k chwálenj, wědauc že gsme :,: wykaupenj!

2. Y ty má Dusse gedinká, obrániž se :,: držmánj, nechť nemine ni hodinka, bez wraucýho :,: chwálenj: dokudž čiges, w swětě žiges, strog harffu srdce čistého, Hospodinu :,: s Synem geho.

3. Nedauffeg nikdy w knjžatá; wssickněť lide :,: klamliwj. Zdaž w nich gest pomoc nějaká? wssak gsau promě :,: nitednj. Když

Duch z těla, gde, do cela w ten tyž deň mizý myssle-nj. Kdež potom twé :,: spomoženj?

4. Přeblazeť pák bude tobě! když gdeš k Bohu :,: sylnému; a wjra twá gak w Jakobě, k spomocnjku :,: gistému; Negdjš ginám; Neb gen Bůh sám wždy twá gest gistá naděge, genžť pomocy :,: swau přispěge.

5. Nenjliž to Pán důstogný, genž nebe y :,: zem stworiť? Moře, tež gich twor přehogný, welj, by se :,: mu kořik. Ten zůstáwá, nepřestáwá prawdu swau skutkem plniti. Hleď bys tomu :,: mohl wěřiti.

6. Kdož zfaužowaných sprossťuge plačliwého :,: kwilenj? Kdož kačným chléb rozděluge, k chutnému na :,: sycenj? Což mám říci? ont' prawicy wězně své wystwobozuge: Protož ho Duch :,: můg mikuge.

7. Slepych wudce y lekař gesť: gak to chatrná :,: gest práce! Potupeným wdjlj čest; sprawedliwých má w kásce. Přerozličná y přesličná milost se stáwá wěřicym, ó blaze w něg :,: dauffagicým.

8. Přichozým Hospodu strogj; Syrotka se :,: nestydj; na wdowy, genž se ho bogj, mikosrdně :,: sám hledj. Než bezbožných, gak y možných, cestu z gruntu wen wywrácý, tak w nic kazy :,: gegich prácy.

9. Hospodin zůstane wěčně kralowati :,: Prozpěwůg! Syone zpjweg srdečně, ó Syoně! neb Bůh twůg, od národu, k pronárodu, w ruce swé prawau berku má, wykřikůg Hal :,: lelujah! Amen.

(900.)

JEhowah! twé Panowánj, gest we wssem wždy přeskawne: Že wtjp lidsky w rozgjmánj geho tratj se snadně: Ay wysost twé welebnosti přewyssuge wysokosti, wssech těch, genž na swem trůně, stkwěgj se w swé koruně.

2. Kdo gest kdy swé panowánj, s takau zprawowak moey? Kdo rowny tobě poznany, ač mnoho mohl přemocy? Anobrž smrtedl-

ny

hy každy, berku s korů=nu skládá wždy, řkauc: gsmeť opowazani, dokudž máss mikost s nami.

3. Gak daleko twé Panstwj gde, gesstě nenj zstiženo: Co někde widi oko twe, toť tobě podrobeno: y ten negwětssj zemsky Pán, gest twůg negwětssj dlužnik sám, tak welicy gak mali, wssecko od tebe wzali.

4. Gak prawe, Páne, saudy twé, gež mocně wykonawáss! gak řadne wložengi twé, když wyměřenj dáwáss: By se wssecko wyplnilo, prawě wssem oddano bylo, kdy ty, Saudce! trestati chcess, neb odpkatu dati.

5. Wssecko se pořadně děge, w ničemž neni omylku, we wssem přjme twé sslepěge, a ty swau Božskau sykau, wssecko chranjss, zachowáwass, opatruges, y řad dáwass, bud we mnohem neb w male, sceptrum twé gde wždy stale.

6. Welebna gest prawice twá, genž saudi opraw=dowě; Sstastny, kdož powinnost swau zná, gjž zawazan gest tobě: Gá z twých poddanych negmenssi nynj w pokoře negnižssi, před trůnem twým chcy stati, welebnost twau wzywati.

7. Teď pádám na obličeg swůg, dáwám se twé mikosti: skloniž se ke mně, Páne můg, ač nemám té hodnosti: prawdať že čerw před tebau gsem, porussitelny prach a zem, wssak ty předce gsy Králem, genž nepohrdness makem.

8. Gsem syc služebnik neprawy, bogim se twé ostrosti: Wssak k rozmnožengi twé sláwy, zpjwam o twé mikosti; když sklonjss ke mne berku swau, ważjmť se, až se gi dotknu, tak tehdaž w mikosti gsem, nestratjss mne w hněwě swem.

9. Toť zprawuge zastupce můg, gehožs swětu darował; na němž stawjm každy krok swůg, aby mne sprowozował; tentť mne zbawil pochybnosti, že mám dogiti mikosti; když těm, ktereż mikuges, w něm Kralowstwj daruges.

10. Darugiť zase to co mám, nechtěg tym pohrdati;

ti; Srdce mé za dar tobě dám; gestli nemůž ostati, před tebau w wlastni powaze, wssak wážim sobě předraze, spruwodu (gleytu swobodneho a bezpečneho) Syna twého, nezawrž mne proněho.

11. Pečúg, chraň, zachoweg dale, a rač y ssanowati, deg nam z milosti twé stale, w pokogi přebywati, těssi mne twá dobrotiwost, a GEzjsse přjwětjwost, wédé k blahoskawenstwj wěrnych twých včastenstwj.

(901.)

Děkowánj za wsseligaká Božj dobrodinj.

G. Kdož ochrany negwyššjho. Žalm 91.

MA dusse Pána swého chwal, wzdeg gemu děkowánj, péči swau wssecku naň wwal, w něm složené daufánj: Ont' má dosti cest, plný swět gest, diwné geho maudrosti, gakt' on ráčj, tak wsse kráčj k wůli geho mocnosti.

2. O čemž tobě Bože nynj, můg chce gazyk zpjwati, twá přemnohá dobrodinj, s wděčnosti wyznáwati. Nebs mi toho činil mnoho, což důwodem twé lásky byko při mně, což wpřjmně hlásat' chcy z každé částky.

3. W swé ty radě, ach přetagné, nežli swět zakožen byk, w zásluze Krystowé hogné, mnes k spasenj obljbil. Mé pak gméno byt' změněno nebyko, cožs wwážil, w knihy živých zwolených swých wepsatis mile ráčil.

4. Potoms pro mne a swé twory, swět překrásný postawě, k časnému pobytj zemi, a nebe k wěčné sláwě, sličně stworčil, a w nich skožil, hognost drahých rozkossi, aby gimi mé s ginými, pásl téko y Dussi.

5. Wssak sstědrého opatrenj že zle wžiwu wěda, (od zúčiwosti zdrážděnj, by mi nebyko běda,) za mne swého přemilého, Synas wydati ráčil, a pro něho w smrti geho, zas mi žiwot nawrátil.

6. Když pak wložený čas můg, mého na swět wygjti, přissel, tu ty mne trupel swůg, swau ráčils mocý sljti; Audy téla plné z ceka, sformowaw mne, wěrnými,

nými, hned rodiči, k gegich péči, opatřiks přemilými.

7. Z matky pak žiwota mocý, byw twau wyweden wěčnau, k swětku po té smutné nocy, wynikna směnau wděčnau, hned w tě době zase tobě, twé do kljna miłosti, gsem wvržen, kdež gest stwrzen, krtem vsudek wěčnosti.

8. Gehožs mi též potom w brzce, ráčil y wýpis dáti, wjru w Krysta prawau w srdce, když sy mi ráčil wsáti: A wnitř sobě mne ozdobě, utwrdik v wůli ctné, bych twým býti, tebe ctjti, taužil na časy wěčné.

9. Ač pak koli tytýž klesám, prach gsa a popel bjdný; Wssak ty pozdwihuges mne sám, mé gsa mdłobě pomocný: Hřjchy snjmáš, sspinu smýwáš, krwj Syna přemilého, cožs mi swědčik y spečetik, často swáttostj geho.

10. Gsem tedy Bože twůg wkastnj, kdož mne tebe odsaudj? Oddán gsa tobě gsem sstastný, žádnýk mne nezarmautj: Krom gen ty sám, aby byk znám w řádu swé sprawedlnosti, někdy rmautjs, těko nutjs, k zákona poslussnosti.

11. Neb ač na mne časem také, nepřátely dopausstjs, též y strasti wsseligaké, wssak w ničemž neopausstjs, gižk sem toho zkusyk mnoho, zkusyk bez omylnosti, twá že zpráwa wytrestáwá nás sobě k swé ljbosti.

12. Twák vmj ruka sswihati, když toho potřebu znás: Též vmj y obgjmati, neb srdce Otcowské más; Protož sobě k wůli tobě, státi sem gá vmjnik, myslj mjrnau, stákau, wěrnau: degž bych se nevchýlik.

13. Wssak když sem w vzkostech bywak, kam newěda se djti, gen tebe srdcem sem wzýwak, hneds mi pomocnjk býti, ráčik cele, protož směle, Otče můg w tebe daufám, mne sobě měg, děg se co děg, gák w naděgi nezaufám.

14. Ty mne wždy po cestách swých wed, můg Boże z wysokosti, mé činy Duchem swým sám řed, mé y wssecky wnitřnosti; Swé dlé rady prowed wssady, skau-

skauhu wywoleného, až do nebe, kdežby tebe, ctil wěčně Boha swého.

15. Má Dusse swého Pána chwal, wzdáweg mu děkowánj, péči wssecku náň giž wwal, w něm skoz celé daufánj: Což při tobě začal sobě, k skáwě swé welebnosti, on wywede, tě přiwede, k swětlu wěčné gasnosti.

(902.)

MIlostný Beránku, buď wraucně zwelebený, za láský obnowenj, ó ty náš ženichu: láska má zusiawati, a nás korunowati, genž gest z twého stánku; milostný Beránku.

2. Spogená wjtězný, přemáhá wsse wýsosti, y nepřátelůw zkosti, w nichž proti nj wězný. Wjtězné zpěwy znějí, čest Králi přinássegj, když nepřjtel leží, spogená wjtězný.

3. Po wyborném bogi, žiwot osprawedlněný, od láský wdělený, k sladkému pokogi. Wstaň knjže stáda swého, ať tě spatřj skawného, s wjtěznau swau zbrogi, po wyborném bogi.

4. Tys láský hodný sám, budem (sličný!) tě chtjti, y s poljbenjm ctjti, též y wěčnosti tam. Ta láska nepomine, ačkoli wssecko zhyne, gakž ty sám mluwjš k nám: Tys láský hoden sám.

5. Láský swazku sylný, my gsme tebau spogeni, gak brz gsme nalezeni, ó pastýři pilný. Deg w kůnu twé mikosti, zakausseti skadkosti, neb gsy nám zpřjzněný, láský swazku sylný.

6. Srdcem gednowstině má w nás tě, nás mistr, Otče, Duchu y také tworče, chwáliť wstawičně: též y prozpěwowati, w lásce tryumffowati, ať tě ctjme slussně, srdcem gednowstině.

7. Zástup Angelůw twých rozhlassugj twé djlo, reku, rado y sýko, wždy wjc množjc chwal swých. O! wyzjděgž w swé mocy, přeg swým lásky, pomocy, k potěssenj wěrných, swatých Angelůw swých.

8. Též oni starcowé, genž w nebi přebýwagj, koruny swé metagj, ke cti Beránkowé, my též s njmi padáme, a pjsně ctj zpjwáme, neb

neb sám wssecko skowe, zpjwagi starcowé.

9 Srownaný lásky hlas, má ljbeznĕgi znjti, čjm wjc syl bude mjti, zde y na wĕčný čas. Twé Králowstwj zůstane, a naprawj zmjchané sýky fantazý w nás, skrz rowný lásky hlas.

10. Tak žiwot twůg zrůst má w může dokonalého, kdyžť se z skutku každého lásky chwála wzdáwá. Když lásska z nás Angely wčinj, nepřátely přemůže sýka ta, tak žiwot twůg zrůst má.

11. Čest, moc, sýla, maudrost, chwála y djkčinĕnj, buď Bohu bez skončenj, genž nám dal lásky ctnost. Beránek y spasenj, přigmiž od nás chwálenj, budiž gemu gasnost, čest, moc, sýla, maudrost.

(903.)

NEgwyššj dokonalost, skunce wĕčné, hlubokost bez gruntu radosti wdĕčné! ty mas rozkossi množstwj, w twem newystihlem Bozstwj.

2. Prwé než Angele tobĕ zpjwali, prw než Serafjni swaty wzdáwali, mĕl sy blahoslawenstwj, rozkosse, slawu, panstwj.

3. Byl by y nesčislny počet swětům byl, předce bys blahoslawenĕgssim nebyl, gak sy byl od wĕčnosti, před tworem těch časnosti.

4. Sstastny gest, kdo stogi w twem spokogenstwj, zprosstĕn gsa skrz Krysta od zkořečenstwj, ten má spoku wčastnost radosti twé na wĕčnost.

5. Twau nekonečnau moc a wssemohaucnost, wkazuge dokonalych skutkŭ ctnost, ti, genž we tmach nechodj, slawné djka w njch widj.

6. Tys gedinĕ mocny, to wyznat musy, y twůg nepřjtel, genž se w zkosti brusy; pyssnych zhazyš z stolice, to činj twa prawice.

7. Zkostny nemůž twému hněwu wgiti, žádny se nesmj s tebau w saud stawiti, před twau mocy propasti s hruzau se musy třásti.

8. Ti, genž se králowé zemsstj gmenugj, genž na swĕtĕ co panowé panugj, wssicknj tobĕ poddani, pod twau moc gsau swazani.

9. Od tebe magi žiwot, hodnost zemskau, wkadarstwj, berku s korunau králowskau: neb že gsau tak zwyssení, dar gest gim gen pugčeny.

10. Předce wssak ač sám tak wysoko sedjš, nikdy nic kwaktowneho neprowodjš: Twá moc genž zkostne sswjha, co skussne wždy ostřjha.

11. Ty sy gen sám wĕčny, tys nesmrtedlny, syc každy prach gest

gest wždy poruſſitedlny, kohoż ty neobranjš z smrti, a w tě neſchranjš.

12. Blaze tomu, kdo tě Otcem gmenuge, tomu se twá láska wěčně zgewuge, ginými oteů přestáwá, twá pak pewna zustáwá.

13. Gak sy sám podstatny, swětko přegasně, tak sy sobě zwolil obydlj krásně, w swětle newstupitedlnem, w nebi newiditedlnem.

14. Kdo chce s tebau pohodlj zažiwati, musy se skutkú temnych warowati: neb swětko twé gasnosti, nenawidj temnosti.

15. Nikdy žáden twé podstaty newiděl, ani na twau welebnost wzhlednuti směl. Neb y wěčnosti wěčné, nepatřj knj bezpečně.

16. Očim, kterež gesstě gsau posskwrněné, genž zastěrau těla gsau zassmuřené, blesk twúg, ač spasytedlny, gesstě nesnesytedlny.

17. Bud zwelebeno twé miloſrdenſtwj, genž se zgewilo w Krysta ckowěčenſtwj, w něm tě newiditedlně widěl swět dost čitedlně.

18. Otewři oči, oswjtjš sám dussi, ať tě sobě wywolj, gako sluſſj Twau znamosti gj obdař, skoň knj ochotně twau twář.

19. Nynj tě ctjme w naſſj smrtedlnosti, podstato ctj hodna w twé welebnosti; nynj se gen w nemocy chwálka děge twé mocy.

20. Potom, kdyż gazyk náš oslawjš wěčně, budeme tě welebit nekonečně: Tamě se bude djt chwálka od nás wždy neſkonala. Amen.

(904.)

G. Emmanuel miły knize wěř.

Egwyſſj zprawce welikého swěta, kterýž sy mne aż posawad chowal, pohni mym gazykem, bych po wſſe léta, twé gméno chwalik a oslawowal, tobě dnem, nocy skaužik z wſſi mocy, kdyžs mne mikostj twau obdarowal.

2. Děkúgte, wy oči, swětku wěčnemu, že mužte patřit na skutky geho; děkúgte za ten zrak gemu samemu, genž geg zdržuge do dně dneſſnjho: Hledtež na něho, Boha slawneho, dokud was wezme do nebe sweho.

3. Děkúgte, wy vſſi, slowu žiwota, že znati můžte, co přikazuge, neposkwechgte wjc marneho swěta; když was duch mikosti wyučuge, aby ste cestau ssli k tomu městu, kde geg hauff Angekú zwelebuge.

4. Děkúg, ty wonénj, tworcy mikému, že tě tak rozličné wúně sýtj, že ducha

žiwota

žiwota dał chřipj twému, že sslepege Krysta tobě swjtj, genž wkazugj cestu k pokogi, abys newpadł w smrad wěčné smrti.

5. Děkug, ty gazyk, za ssmak y mkuwenj, nebud němým k schwalenj té mocy, kterauž sstawiti mužeš Bożské činy; to žádny žiwočich nemá w mocy: pokrm pak milůg, ktery žiwot twůg zdržuge až k wěčnemu spasenj.

6. Děkugte, wssecky audy, za chtěnj, že ruce makagj, nohy chodj, nechť gen tam chlj wasse obcowánj, by ste přissli na tě wěčné hody; gestli nechcete, tam w onem swětě, chtiti přehrozneho trápenj.

7. Děkugte myslenj, rozum y wůle, děkug paměť y rozsauzowánj, wynesste se w zhůru; nebo zde dole nic nenj pro ducha k požiwánj. Bohu zpjwegte, newstawegte, dokud wegdete w odpočjwánj.

8. Když tak mé wnitřnosti schwáliły Boha, což zewnitř gest, nechť geg také chwalj! zagistě dobrodinj twá gsau ninoha, k wystjhnutj ge gest rozum maly: Pokrm y žiwnost, dobreho hognost, od tebe pocházy, wěčny Králi.

9. Protož, Darce tak sstawnych dobrodinj, poněwadž mi wjc dáwás, než žádám, nechť oči mé wždy hledj k twé swatýni, což mám, to opět tobě oddáwám, ať w žádné době newkastnjm sobě, což gen pocházy z Bożj mikosti.

10. A poněwadž gesstě dar pozustáwá, ten, ktery nemůž byť dosti zwýssen; totij Syn twůg miły, kteremuž sstáwá, buď wzdana, neb gest welmi powyssen; za tento dar twůg bude tě duch můg sstáwit wěčně, když tam budu wnessen.

11. Protož přigmiž, čjm nebe twé opkywa: Čest, djky, sstáwu, moc, také panstwj, maudrost a co ti angelsky kůr zpjwá, okolo trůnu twého Králowstwj. Rcyš każdy Amen, kdo chce byť s Pánem, ze wsseliteho národu mnozstwj. Amen.

(905.)

Nuž Bohu děkůgme/ wſſickni my vſty ſwými, kterýž každodenně nám y wſſem dobře činj, kterýž od žiwota matek naſſich s námi byl, y geſtě po dnes držj ſtraž nad námi.

2. Proſme Pána toho, ať nám wždy ſwé miloſti vdjlj, pokoge, y w ſwědomj radoſti: Ať on nás w ſwé ſwaté prawdě ſam zdržůge, a pokut wſſech časných, y wěčných waruge.

3. Sláwa, čeſt, buď Bohu, Otcy y geho Synu, Duchu ſwatému též, w bytu, w mocy rownému, Trogjcy přeſwaté, gakž byla wzdáwána, od wěků na wěky, buď y nýnj dána, Amen.

(906.)

Nuž chwal má duſſe Pána, což we mně geſt gméno geho: Pro mnohá gměnj dána, ſkuſſiť pomněti na něho: Zpraw na harffě ſwé ſtruny, ljbého zpjwánj, zapal w báni ſwé wůni, wraucýho wzýwánj, tak nebes bydlitele před tjm Pánem činj, oſlawugjc weſele geho dobrodinj.

2. Hodens Otče wſſech nás chwál, wſſicknjt gſme rukau twých djlo: Neb když ſe grunt ſwěta ſtal, žádného s tebau nebylo: Ty gſy ſám od wěčnoſti, w bytu, w mocý, w ſláwě, w dobrotě y w maudroſti, Bůh přediwný práwě: Nebeſa ſwau ſlawnoſtj, a což koli w nich geſt, y země ſwau hognoſtj, wyprawuge twau čeſt.

3. Slowem ſy wſſecko ſtworil, hned tu w dobrém bytu bylo; Gaks gen řekl a poručil, na ſlužbu ſe poſtawilo: Člowěka pak k obrazu ſwému ſy včinil, k žiwotu, ne na zkázu, nebs dobře s nim mjnil, aby w neſmrtedlnoſti, s Angeky tě ſlawil, protož ſy z ſwé miloſti, pád geho naprawil.

4. Hoden gſy též Beránku, GEzjſſi naſs Pane prawý, poſſlý z Božjho ſtánku, cti. požehnánj, y ſláwy: Neboť gſa zabit pro nás, krwj ſwau předrahau, kaupils nás Bohu, a zas, wydřel dábku wrahu: a w-

činils

činils nás Krále, y Knězj před Otcem, tjmť se těssjme stále, a to celým srdcem.

5. Tys Pane násse sláwa, pokład, radost, potěssenj: Nás Král y Kněz, y hlawa, k němuž máme wěrné zřenj: Tys ženich negkrásněgssj, ty gedinká žádost: tebeť ó negmilegssj, magjce, máme dost: gakoż sy láskaw na nás, ó degž nám widěti twář swau, a při tom swůg hlas na wěkỳ slyssseti.

6. Kdoż pak (Abba, Otče) w nás, kdo (Pane Gežjssi) řjká? Toť Ducha kánj, a hlas Hospodina Panownjka: O nás oswěditeli, působce swáttosti, ó živỳ těssiteli, sladkỳ dusse hosti: Ty od Otce y Syna, přediwně pochodjss, a w nás (gesstoť gsme hlina!) diwy swé prowodjss.

7. Hoden sy wzýti djky, y čest, y moc, y welebnost: račij swé služebnjky, wzáctné činiť až na wěčnost: Nechť, o wssech wěrnỳch sýlo, nepřigde k zmařenj, diwné Otcowo djlo, sláwne nás stwořenj, mzda Krysta Spasytele, y twé posswěcenj, ó dokonegž w nás cele, cos začal k spasenj.

(907.)

Už wssickni sławte, Bożj dobrodinj, zwučně ho chwalte, Křestiané náboženj: Neb on wás k sobě wolá ljbě, radůgte se Jzraelskỳ lide :,:

2. Bůh nás panuge, nad welkosti swětá, wsse což živo gest, k geho nohám padá, Angelé před njm bez přestánj, žalmy y harffami poctu činj :,:

3. Wy Národowé, přestaňte kwiliti, k zelené pastwě, chtěgte pospjchati, neb tu swé slowo nám zwěstuge, a hřjchu každého nás sprosstuge :,:

4. On pokrm sstědrỳ dáwá wssemu tworu, nás Otec dobrỳ, sytj při swém stolu, dáwá nám děssť w létě, y z gara, a nás naplňuge darỳ swỳma :,:

5. Protož čest, sláwa geho Božské láse, budiž wzdáwána, od Křestanské řjsse, tak nás nikdy nepotká pád zlỳ, radůg se w Bohu swém Jzraeli. Amen.

(908).

Ginač.

Již zrelebúgme, Božj welkau mikost, zwučně schwalúgme, geho dobrotiwost, on wssech káškawě zuwě k sobě, plěseg Izraeli w každé době :,:

2. Bůh náš panuge, nád wssim což w swětě gest, wsse což žiwoge, wzdáwá samému čest: Množkwj Angelů před nim stogi, harffy y kautny mu chwálu strogj :,:

3. Wzhúru, pohané, zanechte truchlenj, k pastwě zelenè, gsauc chtiwj k slauženj: tam nám swě skowo ohkassuge, wssech nássich hřichúw nas sám zprossíuge :,:

4. Bůh pokrm dáwá, wssechněm do sytosti; hogně rozdáwá, z Otcowské mikosti: dáwá podzymnj dessť y garnj, naplňuge wssech w swém požehnánj :,:

5. Protož cti a chwal geg za geho pastwu, lid gegž powokal, po celém Křestianstwu: Nemáť se mu nic zlého stati, Izrael může z toho plésati :,:

(909.)

O Kdybych tisyc kratna usta, a k nim tisyc gazykú měl, bych Bohu memu djky zhusta z wnitřnosti srdce wzdati směl, a přewyssiť w tom každého, ktery zpjwa k chwale geho!

2. O kdyby pisen má sahala, až pod obkaky wesele, a krew se skawil geg zmahala, dokudž přebjha w mem těle. By každy puls děkowánj, oddech každy byl zpjwánj.

3. Proč že pak mlčite smysly mé? nakožte wnuknutj swého, a budte bedljwi w pracy tě, ke cti Boha, Pána meho. Dusse, těko me! procyčte, k chwale Božj se probudte.

4. Zelene listj w krasnych polich, pohybúg se wssecko semnau, wy slične trawičky na rolich, y wy kwitky, ozdobu swau wynakožte na čest wděčnau, Bohu, wěčně nekonečnau.

5. Což žiwe na swětě přebywa, y co oddycha w swem těle, nechť semnau w Božské cti opkywa, bych geg mohl welebiť směle, skawic diwy Božj wssudy, gež widjm sem, tam, y tudy.

6. Děkugiť Otče negmilegssj, za dar dusse, těla meho. Chwála tobě, negwýšimnégssj Puwode wsseho dobreho, genžs mi dal w tom swětě cekem k užitku, srdcem wesekym.

7. GEzu! bud wěčně welebeny, neb twé srdce mikosrdne zprawiko, že gsem wykaupeny, y mám pohodlj nesmirne, zprostředs mne dábla hrozneho, skrz smrt, a přigal za sweho.

8. Y tobě wraucy djky wěčně wzdawat budu, Duchu swaty, za dar té potěchy skutečné, že gsem na mikost přigaty. Wsse, co kdy činjm dobreho, působj moc skowa tweho.

9. Y kdož mne hogně blahoslawj? ne mamli od tebe wsseho? Kdož mne brani? kdož

zkeho

zkeho zbawj, nevčinjssli ty toho? Ty snassjš mě neprawosti, s nesmirnau trpěliwosti.

10. Nad wssecko prut twůg polibugi, genž mi wssednė gest přihodny, w tomť mnoho dobreho zkussugi, w tomť se sta wam strom twůg plodny, taki mne cwičjš w pobožnosti, swědčjš, že gsem syn mikosti.

11. Často gsem giž to w žiwotě swém, s weselosti wděčně zpatřik, že gsy mne w mnohem sauženj mém sstastně zprowoditi račik; neb sem w negwětssj těžkosti dossek potěchy z mikosti.

12. Pročbych tehda neměk s radosti, w chwale twė se wždy cwičiti? ano y w rozličně wzkosti, w tobě se neweseliti? nech se nebe, země znijj, mne předce w strach nepohřijj.

13. Protož opusstjm wsse marnosti, nedbam na smutek wsselikỳ, wokam z srdce swého wnitřnosti: Můg Boże! ty gsy weliky, nechť se ti čest, syka, sstawa, od wssech lidi wděčna stáwá.

14. Budu zpjwak o twė mikosti, dokudž w tom swětě přebywám, chcy přinasset obět radosti, dokudž w smrti nevmdljwám. Když gazyk mkaumit nemože, wzdychánjm tě chcy ctit, Boże.

15. Přigmi za tjm mě djky, Pane, ač sprostne, srdcem kaskawym, až gen w nebi budu konane, když bez hřjchů wstanu prawym: Tamť tě chcy zwučně wzywati, Hallelujah wždy zpjwati. Amen.

(910.)

Pjseň wykaupených Božjch.

z Izaiásse 12.

Gako: O sladky staw žiwota.

SKawowati budu Pána, prozpěwuge geho gménu, že hněwu powkrotik ke mně, kdyžkoli na to wzpomenu. Bůh sylka má gest, spasenj mě, daufati budu w něg stále, strassiti se nebudu žádně, přjhody mně nenadálé.

2. Pjsněmi wesele welebte, Hospodina Boha swého! Wážiti wody pospjchegte, z studnice spasenj geho. Řekněte w ten den, Bohu chwála, wzýwati geho gest čest nám, hlásati geho skutky skussně, aby gimi byl wssudy znám.

3. Zpjwegte Hospodinu Zakmy, neb wěcy včinil diwné, buď wssudy tu po zemi známé, gméno to geho gediné! Pléseg a zwuč dcerko Syonská, neb w tobě weliký gest Pán, Pán swěta Spasytel, a k wěčné, ozdobě tobě mile dán.

(911.)

SKawůgž Boha, Panownjka celého swěta, dusse má w pokoře wjry po wssecka má leta, zbjhegte se, Křestiané hotůgte se, nechť radost muzyčna zkwěta :,:

2. Oslawugž Boha, genž weky swět maudře zprawuge, genž tě w dokonalé bezpečnosti zprowozuge: genž tě chránj, řjdj, chowa y bránj, gakž to y duch twůg zkussuge.

3. Oslawugž Boha, genž tě tak kunsstownė zformowal, z litosti tebe zdrawjm a sstěstjm obdarowal: twé neřesli, hle! sám ti pomohl snesli, ano brz tě gich zprosstowal.

4. Oslawugž Boha, genž zřegmě požehnáwá tebe, gehož nám milost a láska co dessť prssj z nebe, pomni wraucy, pomni, co wssemohaucy činj, dada nam sam sebe.

5. Zwelebugž Boha, co we mne gest, chwal geho gméno; kažby twor geg chwal, gak Abrahamowe semeno; on gest Bůh twůg, pomni na to duchu můg, klaněg se každe koleno. Amen.

(912.)

PAne Bože budiž chwála, od nás Křestanů wzdáwana, tobě y Synu milému, y také Duchu swatému.

2. Ty se o nás wěrně staráss, co potřebj to nám dáwáss, dussi, těko opatrugess, tak swé stwořenj mikugess.

3. Degž bychom tě poslauchali, a k tobě se přiznáwali, gakžto k Otcy láskawému, a k Pánu dobrotiwému.

4. Ty žádného nezamjtáss, hřjssné na milost přigimáss, kažďý kdož činj pokánj, mát od tebe smilowánj.

5. Kryste pro twé wmučenj, degž nám hřjchů odpusstěnj, at nás nežže wěčný plamen, wchowegž nás Kryste, Amen.

(913.)

Pjseň Tobiássowa k plésám stožená. Tob. 13/1.

POžehnaný Bůh na wěky, Bůh živý wěky po wssecky, y králowstwj sláwy geho, milosrdenstwj plného.

2. Neb on djtky swé zde sswjhá, a zase se smilowáwá, do pekla y z pekla wodj, žádný mu nic nepřesskodj.

3. Wyznáwegž geg Izraeli, před pohany, genž tě měli za-

gatého.

gatého, aby na ně rozesſka se čest Králi nebeſkému, se poddá-
ſkáwa Pánu.

4. Gména geho ohkaſſugte, diwné činy wywyſſugte, před obljčegem každěho, kdekoli z li-
dj žiwého.

5. Nebo on gest Pán a Bůh náš, y Otec, až na wěčný čas: ač nás ſſwjhá pro hřjchy zde, wſſak s mikosti swau zas přigde.

6. Mějte se důwěrně, směle, obrátjc se srdcem celc: y on se pak zas obrátj, obljčeg swůg wám nawrátj.

7. Wyznáwegtež gen celými, Boha swého wſſy swými: Pá-
nu Panů dobrořečte, Krále Krá-
lů wěčné ctěte.

8. Gak na mně ted přjkład máte, w zemi cizý být mne zná-
te: Kdo wj, nebudeli chtjti, mi-
kosti wám učiniti?

9. Ay Boha ſkáwj má duſſe, dokawadz w těle mém dýſſe; Rceteż ſemnau wſſickněj wěrnj, a k slibům Božim důwěrnj.

10. Geruzalém město swaté, do času budeš proklaté, pro swých nekázanoſt Synů, a gich ohawnoſti činů.

11. Wyznáweg wſſak předce Pána, y pod geho kázeň dauá, aby geho ſtánek zaſe, wzděkám byk tobě k okraſe.

12. A twogi ſe rozptýleni, wra-
cugjc, obweſelenj, tobě zaſe způ-
ſobili, Boha s tebau welebili.

13. Y pohané přigdau k tobě, dary neſauc k twé ozdobě, na
ſa Božj duchownj y tělesná Dobrodinj. 823

gatého, aby na ně rozesſka se čest Králi nebeſkému, se poddá-
ſkáwa Pánu.

4. Gména geho ohkaſſugte, diwné činy wywyſſugte, před obljčegem každěho, kdekoli z li-
dj žiwého.

5. Nebo on gest Pán a Bůh náš, y Otec, až na wěčný čas: ač nás ſſwjhá pro hřjchy zde, wſſak s mikosti swau zas přigde.

6. Mějte se důwěrně, směle, obrátjc se srdcem celc: y on se pak zas obrátj, obljčeg swůg wám nawrátj.

7. Wyznáwegtež gen celými, Boha swého wſſy swými: Pá-
nu Panů dobrořečte, Krále Krá-
lů wěčné ctěte.

8. Gak na mně ted přjkład máte, w zemi cizý být mne zná-
te: Kdo wj, nebudeli chtjti, mi-
kosti wám učiniti?

9. Ay Boha ſkáwj má duſſe, dokawadz w těle mém dýſſe; Rceteż ſemnau wſſickněj wěrnj, a k slibům Božim důwěrnj.

10. Geruzalém město swaté, do času budeš proklaté, pro swých nekázanoſt Synů, a gich ohawnoſti činů.

11. Wyznáweg wſſak předce Pána, y pod geho kázeň dauá, aby geho ſtánek zaſe, wzděkám byk tobě k okraſe.

12. A twogi ſe rozptýleni, wra-
cugjc, obweſelenj, tobě zaſe způ-
ſobili, Boha s tebau welebili.

13. Y pohané přigdau k tobě, dary neſauc k twé ozdobě, na
gatého, aby na ně rozeſſka se čeſt Králi nebeſkému, se poddá-
ſkáwa Pánu.

4. Gména geho ohkaſſugte, diwné činy wywyſſugte, před obljčegem každěho, kdekoli z li-
dj žiwého.

5. Nebo on geſt Pán a Bůh náš, y Otec, až na wěčný čas: ač nás ſſwjhá pro hřjchy zde, wſſak s mikoſti swau zas přigde.

6. Mějte se důwěrně, směle, obrátjc se srdcem celc: y on se pak zas obrátj, obljčeg swůg wám nawrátj.

7. Wyznáwegtež gen celými, Boha swého wſſy swými: Pá-
nu Panů dobrořečte, Krále Krá-
lů wěčné ctěte.

8. Gak na mně ted přjkład máte, w zemi cizý být mne zná-
te: Kdo wj, nebudeli chtjti, mi-
koſti wám učiniti?

9. Ay Boha ſkáwj má duſſe, dokawadz w těle mém dýſſe; Rceteż ſemnau wſſickněj wěrnj, a k ſlibům Božim důwěrnj.

10. Geruzalém město swaté, do času budeš proklaté, pro swých nekázanoſt Synů, a gich ohawnoſti činů.

11. Wyznáweg wſſak předce Pána, y pod geho kázeň dauá, aby geho ſtánek zaſe, wzděkám byk tobě k okraſe.

12. A twogi ſe rozptýleni, wra-
cugjc, obweſelenj, tobě zaſe způ-
ſobili, Boha s tebau welebili.

13. Y pohané přigdau k tobě, dary neſauc k twé ozdobě, na

(914.)

PRedjwný náſs Králi, Panownjče země, přig-
miž djky, gežť neſeme! twé-

ho Otce láſku dáwals nám w hognoſti, ač gſme nemě-li nic z ctnoſtj, pomoz nám y ſyłu ſám, nech ať gazyk zpjwá, ať ſe hłas ozýwá.

2. Nebe wýpraw ſławně, ſkutky twórce twého, nad ſłáwu ſwěta marného; Welké ſwětło ſłunce, ſłuž paprſſky ſwými, celé tě ſſiroké zemi. Měſíce ty, y hwězdy, chwałte s ochotnoſti, Pána w důſtognoſti.

3. O! má mika duſſe, zpjweg zwučně, zpjweg, w pjſničkách ſwau radoſti mjweg. Cožkoli má dchnutj, chwałiż a oſłáwůg, w pokoře tu ćeſt wyprawůg. On geſt Bůh zástupůw, chwálit geg potřebj, zde y potom w nebi.

4. Hallelujah wzdáweg, kdo Pána poznáwá, kdo ſrdce GEzjſſi dáwá. Hallelujah zpjweg, kdo Krysta gmenuge, a geg nad wſſecko miługe. Błaze ti, o wěř mi, budeš w wěčnoſti, geg chwálit s radoſti.

(915.)

G. Ach potěſſenj me roztomike.

VAdoſtně chwáljm tě můg GEzjſſi: Mikoſt twau ſkawjm, że gſy mau duſſi mocy pekła zproſtił, toho liteho, gha vkrutneho, wazby geho zhoſtił.

2. O gak ſe těſſi, z toho ſrdce mé, audowě pleſſi, na ćeſt chwały twé, a niečehoż nemám, čjm bych ſe hodně, odpłatił tobě, obéć cti dám tobě.

3. Z łáſky neſmirne, hrozna tryznénj trpěł gſy za mne, y vmučenj, ſmrt hořkaus podſtaupił: wyliłs čerwenau, krew rozynowau, abys mne wykaupił.

4. Y kdoż geſt mi dał ſſtaſtně přigiti na ſwět, a popřał zde žiwu bytj, než ty Stwořiteli? Twał mne prawice wywedła mocně, o obžiwiteli!

5. Na křtu pak ſwatém, z nowu zroditi račiłs, a audem mne učiniti, twého zhromažděnj, wněmž muż był giſta, k ſpaſenj ceſta, y bez pobłuzenj.

6. A tjms hřiſſného, z łáſkawé wůle, wſſtipił płaneho, w to ſwate pole, bych w něm k twé ljbosti, co ruże kwéſti, vżitek neſti, mohł wżdy w hognoſti.

7. Bud ó GEzjſſi, y dnes můg wudce, mau mikau duſſi přigmi w twé ruce, také y tělo mé, y wſſe cožs mi dał, z miłoſti popřał, dáwam ochraně twé.

8. Straż Angelů twých nademnau oſáď, a mocy gegich, zdi pewnau ohrád, před łſti vkrutnika, neb chce potřiti, kměn můg zkazyti, geho złoſtna ruka.

9. W kořen wjru mau w grunt pole ſwaté, ať věčnj mnu nehně

proti-

proklate, ni co protiwneho, w němž wěrni twogi, co ruže stogj, w hussti trni zkého.

10. Swatau darůg tuj, mne trpěliwost, bych zármutky, křiž, y každau vzkost snassel wždy s radosti, pro twé poznánj, prawdy wyznánj, bez chukostiwosti.

11. Ohnj me srdce, ať wěcy časnych, nechutna wjce, než po těch wěčnych tauži bez přestánj, tam, kdež máš Boże, na swaté hoře, wěčne pozehnánj.

12. Tej twé mikosti, mne duchem pokrop, ať k poboženosti tak beru pochop, nebo bez tebe sýc, dobře činiti, swatě žiw byti, člowěk nemuže nic.

13. Pomoz ať wěrně bližnjch mikugi, neossemětně s nimi obcugi, ať požehnanj twé co rosa Hermon, na horu Syon, z staupi na diko mě!

14. Ned sám a zprawůg mne swatau kaznj, ať wždy wmysl můg, trwa w twé baznj, mistře poboženosti! což nečisteho gest a hřjssneho, oddal twau mocnosti.

15. Láskawě se mnau nakkadeg hřjssnym, nemstj nade mnau, čerwičkem bjdnym, neb zna dobře Duch twůg, že gsem hnjz země, a z prachu plemě, o Stwořiteli můg.

16. Když pak přigde čas, že budeš chtiti, mne co ruži zas odsud strhnuti, w pokogi mne propusť, hřichy mkadosti, gichž mám w hognosti, z mikosti twé odpusť.

17. Amen ó Pane, pro twé tryznénj, nech ať se stane, y wmucenj; Gméno twé sladke gest: Můg Spasyteli, Wykaupiteli, buď tobě chwála, čest, Amen.

(916.)

G. Muž chwál má dusse Pána.

Slawjme tě w tichosti, nejwyssjj Boze Syonu! Skáwá twé welebnosti wždy se wznassj k twému trůnu: Ty gsa Pán wsseho swěta, a twých wtočisstě, hagjš ge po wsse léta, gsa gich stanowjsstě: Protož tě oslawugj wsta mé před wssemi; nad tebau se radugi, dokudž sem na zemi.

2. Wesel se wsse Stworenj, welkau mocy a s plesánjm, chwalic geg bez zkončenj, mnohonasobnym zpjwánjm. Pán Bůh buď zwelebeny, genž diwně panuge, pokornym bez odměny dobre prokazuge. Toť bude mau radosti, geg se přidržeti, a geho se mikosti nikdy nespausstěti.

3. Boże můg! tys twé gméno po celem swěte oslawik, kdyžs, co gest potupeno, přigal, a w čest swau postawik: Slitowals se nademnau! ach čjmž se odslaužjm? O zachowegž mi gen twau lásku, po niž tauži: takt cesty twé y w křjži chcy oslawowati, y po té zemské tjži, wěčně děkowati. Amen.

(917.)

G. Když byl Pán GEžiš poch.

Srdcem y wsty tě slawjm, ó Pane! gménj mě, skutky

twé lidu wyprawjm, podlé možnosti mé.

2. Wjm že gsy studnice plna, y pramen mikosti, odtud nám wečer y z rana plyne láſky dosti.

3. Což sme my, a neb což mame, zde na této zemi? wsse od tebe přigjmáme, twé bjdně stwořenj.

4. Kdož tau nebeskau obkohu, rozprostřek nad nami? kdož dáwá witr, desstě, duhu? kdož zkropuge zemi?

5. Kdož nás w čas zymy zahřjwá? kdož bránj powětřj? kdož olege, wjna dáwá? kdož tak času sſetřj?

6. Kdož nám žiwota wdljj? kdož drži w swé ruce wyžádany pokog miky, w té wlasti ſiroce?

7. Ach Boże! to gen od tebe máme, toť ty činjš, ty máš strá ži w każdé době, ty sám nad nami bdjš.

8. Ty nás živjš każdo-ročně, zustáwáš wždy wěrny, ty nás obhaguges mocně, když gde čas odporny.

9. Ty nás trpěliwé káraš, ne tresces nad mjru, naposledy hřjchy zsnjmáš, a syljš nám wjru.

10. Když srdce po tobě tauži, k nam se nakłonuges, zsnjmaš cokoli nas zsauži, radost doplnuges.

11. Zpočjtáš slzy Křestianů, kterěž wylewagj; Chudych wolaš k twému stánu, k nebeskému ragi.

12. Nedostatek nás tělesny hognė naplnuges, když nás w žiwot twūg radostny slawně wwozuges.

13. Wzhūru mě srdce zazpjweg! pléseg z wýsimnosti: chop se Boha, geg wjweg, onť má wsseho dosti.

14. Onť gest twūg klenot y pokład, swětko y dědictwj, paweza, spasenj základ, radda y bohatstwj.

15. Což se kormautjš w twém srdcy? což stýskaš dnem nocy? poruč Bohu wsse twé wécy, onť muže spomocy.

16. Zdáliž tě od twé mkadosti sám neopatrowak? zdaž rozličného nesstěstj mocně nechowak?

17. Onť gesstě nikdy nezbkaudil w swem maudrém řizenj, wsse co činj, má dobry cyl, konec se neměnj.

18. Nechť tedy y dále řidj, podle swé libosti, tak zbudeš wsseliké bjdy, w radostné wěčnosti.

(918.)

G. GEzjssi, kteryž mau dussi.

SWato-swata Trūg gedno-to, Boże sstědrý wěrnemu, genž s mne času tohoto, stwořil k obrazu swemu: ach bych tě z srdce celeho, mikowati mohl sameho, protož přid, ach přid ke mne, měg swūg přibytek we mne.

2. Otče! gen wgmi skutečně, myſl po tobě dychticy: zustań co w skryssi srdečné, w mé dussi wždy bydlicy: odpust, že často dusse má, bjdně bywa rozpty-

lena,

lena, přjwed gi w pokog ljby, gakž stwrzugj twè sljby.

3. GEzu! oswěcug rozum mug, genž sam maudrosti prawau, odpust že často slauha twug, kračel cestau neprawau: nechť giž wssecko mè činěnj, dège se gen w twem ějzenj, potahnjž ge od swěta, ať se w něm nezapleta.

4. Ohni živy, Duchu swaty, račiž mne zapaliti, bych mohl wüli twau konati, přid mne sam připrawiti: odpust, že sem tak často chtěl, což hřjch gest, což sem chtil neměl, deg ať čistau žádostj, hořjm wždy w twè mikosti.

5. O Swato-swata Trogice, wed mne k sstastnè wěčnosti: Wsse smysly mé gak negwjce odwed od těch marnosti: Nechť gsem s tebau zde spogeny, a zustanu sgednoceny, y když mine wěk zdegssj, Trogice negswětěgssj! Amen.

(919.)

Wěčné chwály odewssad Pán a Bůh boden.

TEbeł srdcy y hlasy, nebeský Otče Boże, lid twug chwálj gakž negwic może, z twèho přewelikého a newymluwnèho dobrodinj, žes dał Syna pro spasenj.

2. Y tebe Synu Božj, wěčná Božská maudrosti! genž zstaupiw od Otce z wýsosti, způsobils swým wěrjcým dokonalé sebau wykaupenj, hřjchů y pekla zbawenj.

3. Též y tebe nestihlá, a diwná k nám dobroto, Duchu swatý, Božská sstědroto! kterýž z mikosti Otce, y z Syna mikého zasłaužen, dáwáš w wjře obživenj.

4. Tebeł Boże gediný, chwálj wssickni Angelé, Pána swého y Stwořitele, tobě y wssickni swatj w nebesých činj wzáctnè chwálenj, w přediwném twem oslawenj.

5. Y wssecka církew swatá obecná po wssem swětě, srdcem náboženym welebj tě, y každý aud wěrný z dobrého a pokogného swědomj, chwálj gakž neglépe umj.

6. Tě Boha předobrého a swého Stwořitele, káskawého Wykupitele, y způsobitele we wssech wywolených rodu nowého, dárce života wěčného.

7. Tak též y my přitomnj zpjwagjce wesele, činjme to k twè cti a chwále, pro twá přediwná z pauhé mikosti činěná dobrodinj, z nichž nám přisslo twè spasenj,

8. Gehož my pozjwagic, twè skutky wyznáwáme, a tobě z nich chwálu wzdáwáme: nebs nás stwořil y wykaupil, a z bludů Antykrysta wywedł, k spasenj gistému přiwedł.

* 9. O chwaltež wěrnj Pána, a welebtež welice, kdož ho mikugete negwjce, milugmež nás (prwè Božským mikowánjm) mikugjcyho,

kugjcýho, chwáljc činěmež wūli geho.

10. Wſſelikỳ Duch chwaliż geg z diwné dobrotiwoſti, wčaſnỳ tě geho mikoſti, y každá pobożná k geho chwále zpūſobná vſta lidſká, chwalte, neb to geho pocta.

* 11. Ey nuż wſſickni ſpokeċné, zpjwagjc ſwỳmi hlaſy, chwalmež nynj y po wſſe čaſy: a negwjc tjm Bohu negwżáċnėgſſjm zwukem wnitřnjm ſrdeċnỳm, dobrodinj geho wděċnỳm.

12. Wſſelikà řeċ wſt naſſich y wſſelikė činėnj, bud wżdycky pro geho chwálenj: nebť nám přewelmi dobře wčinił, chtě pżti wěċné ſlāwy, żádnỳ ho w tom newychwálj.

13. Gakėżkoli gde od nās Pána Boha chwálenj, w ſaměm Kryſtu ſe hodně činj: ō nebeſkỳ Otċe nāš, raċ přigiti tuto naſſj chwáku, čiń gi ſobě w Kryſtu wżáċnau.

14. Raċiż to wčiniti, aby náſſe chwálenj wżáċné byko tobě w něm nynj. O degż aċ tě s nim y s Duchem ſwatỳm wżdycky aż na wěċnoſti chwáljme, gſauc w twė ſlawnoſti.

(920.)

Gako: Weſele zpjwegme.

Tě Boha chwáljme, Pána ſwého ctjme; Tě Otce wěċnėho, obor ſwėta wſſeho, weſele wyznáwá, chwáku tobě wzdáwá.

2. Tě wſſickni Angelé, chwálj wżdycky mjle, y Cherubjnowé, a Seraffnowé, Knjżatſtwa y Mocỳ, zpjwagj dnem nocỳ:

3. Swatỳ, ſwatỳ, ſwatỳ, ſwėtem neobgatỳ, Hoſpodin zāſtupū, aniż giný geſt Būh. Plné wſſecko nebe, plná zemė tebe.

4. Tě zbor Apoſſtolſkỳ, tě počet Prorockỳ, zāſtup mučedlnickỳ, ſtkwaucỳ tebe wżdycky, y také obecná, po ſwėtė cyrkew ctná,

5. Wyznáwá wěċnėho, Otce nebeſkėho, s tebau téż bytnoſti, Syna od wěċnoſti, y Ducha ſwatėho, Boha gedinėho.

6. Tys Kryſte Král ſláwy, Otcūw obraz prawỳ, nás pro wykaupenj, podſtaupil wtėlenj, nepohrdna y ctnỳm, żiwotem Panenſkỳm.

7. A oſten přemoha ſmrti, Otce Boha, na prawicy wěċné, vſedłs bezpeċné, rozeſlaw wżtėżné, na ſwėt korauhwe ſwė.

8. Odkudż wyhlédáme, tě z nebe čekáme, Pána láſkawėho ſwỳm, než zūřiwė-

ho,

ho saudce, wsselikému, w
hřjssjch zustalému.

9 Rač nás Pane s swými, los počjsti swatými: spas když přigdeš w slávě, w tě wěřjcý právě, požehnage swému, dědictwj mikému.

10. Po wssecky dny násse, braň od Satanásse, y od posskwrn hřjchů, potupy a smjchů! Ať twau káseku známe, kdož w tebe daufáme.

11. O blahoslawenj, ti kdož gsau počteni, s domácými twými! Tiť srdcy wděčnými, budau wzdáwat djky, zpiwagjc na wěky.

12. Swatý, swatý, swatý, w kásce přebohatý, o Bože zástupů! aniž giný gest Bůh: degž se chwálii wděčně, zde y potom wěčně.

(921.)

Te DEum laudamus.

Tě Boże chwáljme,
W Tě, Pane, skawjme,
Tě Boha wěčného Otce,
Wssecka země ctj sstroce,
Tobě zástupy Angelské,
Y wssecko wogsko nebeské,
Cherubjni, Serafjni,
Prozpěwugj hlasy swými:
Swatý gest nás Pán Bůh,
Swatý gest nás Pán Bůh,
Swatý gest nás Pán Bůh,
Hospodin zástupů.

2. Twá Bozská moc a welikost,
Gde nad wssi swěta wysokost.
Tě swatý kůr Aposstolský,
Y wssecken počet Prorocký,
Zástup wěrných Mučedlnjků,
Welebj s chwálau welikau.
Tě Křesstianská cýrkew prawá,
Po wssem swětě wždy wyznáwá.
Boha Otce neywyssssiho,
Syna twého negmilssiho,
Ctj také Ducha swatého,
Utěssitele wěrného.

3. Ty Králi sláwy GEžissi,
Boha Otce Syn wěčný gsy,
Nezhrdals tělem Panenským,
Chtěw být Spasytelem lidským,
Smrti wssecku moc podwrátils,
Nebe Křesstianům naotrátils,
Sedjš na prawicy Bozské, Otcy

Otcy rownýmu cti Králowské,
Wssech žiwých, y mrtwých saudce,
Ty gsy wssech wěrných přimkuwce,
O pomoz Služebnjkům swým,
Pane, krwj twau kaupeným.

4. Deg nám w nebi wčastenstwj,
S swatými w wěčném Králowstwj,
Spas lid swůg, ó GEzu Kryste!
Rozssiř swé dědictwj giste,
Zprawůg, ochrañůg gey wždycky,
A powyš na wssecky wěky.

5. Po wssecky dni tě chwálime,
Twé gméno wždycky skawjme,
Chraň nás dnes, Boże, z wýsosti,
Před hřjchem, wssj neprawosti,
Buď mikostiw nám Bože náš,
Buď mikostiw w každý zlý čas,
Ukaž mikosrdenstwj twé,
Gakž k tobě máme zřenj swé.
W tebe dauffáme, Pane náš,
W zahanbenj newwod nás.
Amen.

(922.)

Gak. O bkaboskaweny člowěk.

WZelebit tě budu Pána, wedně, w nocy take z rána, žes mne zprostik nepřátel mých, nademnau newtěssik gich.

2. Ach! giž sem řekl w swém sauženj, že sem gim wydan k shlcenj; w tom prawice Boha mého, skryka mne do stjnu swého.

3. Láskawě mne ochránika, před wstekkosti gich bránika, když sem ho wzýwak w wzkosti, wyléwak před nim žádosti.

4. Wden zsauženj welikého, hledak sem pomocy geho, hned mi se račik ozwati, nemeškak swau pomoc dáti.

5. Klesli mogj nepřátele, aniž mohli obstáti déle, gako w gednom okamženj, co dým, wětrem rozražený.

6. Y z tohoť můž každý znáti, gak dobře w Boha daufáti,

daufáti, lépe než w Knjžatá, Krále, genž pomjgi nenadale.

7. Chwáliť budu Hospodina, y GEžisse geho Syna spoku y Duchá swatého, z ochránénj mně bjdného.

8. Láſku geho chcy zwýssowat, že mně račil tak retowat, začež take každé chwjle, zpjwat mu chcy na čest mjle;

9. Žalmy a Pjsně duchownj, s tjm se má žalost vskrownj, gsauce srdce weselého, wzdám chwálu, čest, gménu geho.

10. Neb ze wssech stran mne sewřeli, do swých sydel kapit chtěli; wssak nemohli dowést toho, ač gich bylo dosti mnoho.

11. Skrz Božj mne ochránénj, gsau na hlawu poražen, w gámu genž mi wykopali, sami se do ni dostali.

12. Y začež gá w této době, děkugj můg Bože tobě, prosým wždy dál mne w pečj měg, takowé zběřj vchowog. Amen.

(923.)

KLEbmež Pána srdečně, rozmnožúgmež:,: čest geho: Hregte, zpjwegte společně, genž gste wkasinj:,: samého. Wěčné geho smilowánj, též geho nás obgjmánj, swau přeſkadkau milosti, odpaufftj neprawosti. Chwalte wěčně:,: geho gméno, wy, z Abrahama, semeno; geho skutky wěčně znegte, čeſt a chwálu:,: gemu wzdegte.

2. Prw než se člowěk narodil, giž gest on nás:,: dobře znal. Od zlého nás wyswobodil, y láſkau swau:,: darowal. Nebe y wſſecko stworeni, hotowo gest nám k ſlauženi, genž w zásluze Krystowé gsme Božj dědicowě: Wěčně tato:,: láſka trwá, w něm, každému kdož setrwá. Y my se tedy snažúgme, a nad wſſecko:,: geg milúgme.

3. Nuž! spoku podmež s radosti k Otcy swému:,: milému: Paſme se w geho milosti, gak Angelé:,: ſlaužjc mu. Swatý, swatý, swatý hregme, též Halleluja zpjwegme, Bohu y Beránkowi, Dussi swých ženichowi. Chwály geho:: ohlaſſúgte, a každému ozna-

můgte,

můgte, že nás před wěky wywolil, a k lidu swé :,: mu přjpogil.

4. Wčte se GEzjsse znáti Spasytele :,: drahého. Wčte se geg gménowati, (toho Bratra :,: mjlého.) Nádcem w křjži, rekem w bogi, přjtelem, Chotjm w pokogi: Wassim djkem, spasenjm, y wěčným potěssenjm. Ta dobrota :,: wěčně trwá, kterau w něm každý wěrný má. Wěčně geho čest hlásegme, a w službu se :,: gemu degme.

5. Přistupte k trůnu mikosti, k Krystu smircy :,: nassemu, beřtež s celau duwěrnosti, co nám skaužj :,: k dobrému. On nás čeká žádostiwě, by nás obgal mikostiwě, a dal negwýssi dobré, skrz krew geho dobyté. Sama mikost :,: tu kraluge. On se s námi sgednocuge. Aniž budem bez skončenj, od té kásky :,: odkaučeni.

6. On nám nynj samau swého Božstwj plnost :,: podáwá. A gest swatá wůle geho, ať to každý :,: poznáwá. Kdo gen chce, můž přistaupiti, a mikost za mikost wzýti: Čim wětssi kdo žjžeň má, tjm hognégi dostáwá. Tato plnost :,: trwá wěčně, o přigimegmež gi wděčně: Rozkoss wěčné nás těssicý, z té studnice :,: se pregssťjcý.

7. Ey, nuž! Pane náss weliký, přigmiž tyto :,: srdečne, kteréž přednássime djky, až budeme :,: společně w wěčnosti tebe ctjti, a twau dobrotu slawiti. Kdež budeme Gloria zpiwať, y Halleluja: Sláwa, čest, moc :,: y důstognost, Bohatstwj, sýla y maudrost, buď Bohu od nás wzdáwana; Ctěmež skutkem :,: toho Pána!

(914.)

Z Žalmu 100.

Wsickni kteřjž po zemi chodjte, s chutj Pánu wesele zpjwegte, s radosti mu služte, s ochotnosti, k swatě chwále, y také geho cti.

2. Neb gest Pán náss od počátku swěta, a trwať má nekonečná léta, a to co na nebi y na zemi stwořeno, wssecko řjdj po wůli.

3. Ne-

3. Nebe, gasnym sſuncem y hwězdami, měsýcem y také planetami, ozdobuge on sám w swém vměnj, by vstawičně běh swůg konali. Amen.

(925.)

Z Žalm. 146.

Gak. Ay giž se s tebau zehnam.

SPjweg, Dusſe má zpjweg, zpjweg s ochotnosti, pod, Pána toho wzyweg, w gehož poddanosti wssecken swět, gsa weseky, s radosti mu skaužj, taki nech y můg wěk ceky geg sláwit wždy tauži.

2. Pochoptež se o ljde, wssak to wám k dobremu: nedegtež se w swě bjdě swodii swětu zkemu, nespusſtěgj se nijádny na Pány a Krále, neb pad gich gest přesnadny, wěku gich na male.

3. Kdožkolwěk se narodil, musý tež vmřiti sſawu swau, giž se swodil, w prach a hyzd složiti: wssickniž se sčerwiwěgj, wssickni zhnil musyme; kdež se potom poděgj, gimž se tak kkanjme?

4. Sſtiastny, kdož se spoleha na Boha sameho; po marnostěch neběha, ne hrozy se zkeho: tenť Přitele wywolil, gemuž se wždy směle, (když sam k tomu přizwolil,) důwěřit můž cele.

5. Ten gest mocnař přesylny, nesmirné mocnosti; kdo zpraw geho gest pilny, ma toho průb dosti: Neb y morské potwory, y nebes obkohy, žiwotčichy y hory, důwod toho mnohy.

6. Tu gest smyſl wpřimnosti, genž křiwdy nečinj, wěrnym swym pak s radosti přege dobrodinj: Bůh slib swůg s ochotnosti djtkám swým splňuge, a wjře čině dosti, nuznych obhaguge.

7. On můž tisycnasobně pozdwihnauti z padu, on djtkám swým podobně dáwa sytost w hkadu, on ljce okrassluge, y strawau chatrnau, on wězenj sprossťuge prawicy swau wěrnau.

8. Onť gest swětlem zaměnych, twař gich oswjcuge, on wrchnost podrobenych, mocně swých zdržuge: Gest kásſkaw wssem pobožnym, a ti kdož mu přegj, magj w Bohu swém

možném wsseckau swau nadēgi.

9. Otcem gest osyřelych, přichozych přigmuge, Přitelem owdowělych, gichž y mužem sluge; Wěrnyt Bůh gest swým wěrnym: Koož pak geg neznagi, ti w tom swete mizernym potěchy nemagi.

10. Ach gakť sem, Králi slawy! k chwale twé nezdarny! tys sam Panownik prawy, gá pak co kwět marny: Když pak mezy messany lidu syonského z kásky twé gsem zapsany, slawjmi tě wěčneho. Amen.

(926.)

Spjweg giž Dusse má Pánu swému, wzdeg chwálu y gmēnu geho přeswatému, zwelebůg Dusse Pána y na wswitě, ráno, w poledni, wečer, y pospolitě.

2. Genžť odpaussťj wssecky twé neprawosti, zahánj chorobu, y twé křehkosti žiwot z smrti kakomé twůg wytrhuge, a mikosrdenstwjm swým tě korunuge.

3. Genž tobě wssecky wěcy dobré dáwá, w twé mkadosti gako orka ozdobiwá, obrānce neomylný zle odsauzených, a saudce sprawedliwý wssech nesslechetných.

(927.)

Spjwegte, čest wzdegte, Hospodinu ze wssech stran! Staré wěcy přestaly, a nowé se začaly. Obnoweni smyssłowé, začněte Pjsně nowé: Nech ať množj chwály Božj, což má dchnutj, s wnitřnj chutj, po wssem swětě; on gest Pán.

2. Zpjwegž nuž což gen můž, welebje Hospodina! nechťže se chwály geho, konagj dne každého, ať lidské pokolenj, ssetřj swého spasenj. Oznamůgte, a zwěstůgte, wssem kraganům, y pohanům, skutky Božj, kdož ge zná.

3. Onť gest Bůh zástupůw, zwelebený w sláwě swēzon gest Král y retownjk, též nad Bohy Panownjk, gegž se musegj báti, a k nohám mu padati. Wy modkářj, wám před twářj, on obrazy, wásse srazý. Stwořitel genž gest z nebe.

4. Důstognost, a radost, před geho welebnosti; též chrám geho ozdobný, gest wkastnostem podobný, pospěšťež

spěssteż zástupowé, y wssickněj národowé, a zpjwegte, téż y hregte; radost mějte, gemu wzdegte čest w pokoře njzkosti.

5. S pilnosti, wsse ctnosti, gménu geho každý wzdeg; wssak se máte čistiti, ozdobu swatau wzýti, chtjc do sýně wcházeti, a gemu se klaněti. On chce opět, lásky obět; tu shotugjc, obětugjc, wesskeren swět bog se geg.

6. Hlásegte, znáť degte, téż kragi pohanskému: Že gen on sám kraluge, a berkau wssech zprawuge, že téż bude na zemi, kralowati nad wssemi, y sauditi, téż řjditi, pře rownati, až odpkatj, podlé skutků každému.

7. Wesel se, srdečně, nebe, se wssjm swým wogskem. Též ty zemé, weselá pročby býti neměla? Wody, moře, studnice, prozpěwugte wždy wjce. Nechať hlučj, téż y zwučj, co w propastech, hlubokostech; mějž Hospodin čest we wssem.

8. Co w polj, na rolj, poskoč se wssj krásau swau, y lesowé zeleni, přidegte co k chwálenj. Stromowé ratolesti, chtějteż sem co přinésti, negwyssjmu, negbližssjmu, wám y wssemu, lidu swému, genž giž pospjchá k saudu.

9. Pán Krystus, gest ten muž, předzřjzený od Boha, kterýž w sprawedlnosti, téż w prawdě y w swattosti, po celém swětě lidj, k saudu, co stádo, sklidj. To spasenj, rozwkazenj, se zgewuge, a zwěsluge, zpjwegteż giž Hosanna.

(928.)

Spjwegte Hospodinu, zpjwegte geho gménu, wzdáwegte gemu chwáku: Weselte se nebesa, pohni se před njm moře, radůgte se lesowé, plésegte pahrbkowé, welika a mnohá gest sláwa Páně.

2. On sláwu swau wygewil, když wssecknu wěcy stworil, a cýle gim vložil: Za to mu neskonalau nebe, zemé wzdeg chwáku, y wssecknu po wssj zemi, což wládne andý swými, chwal Pána Boha hlasý weselými.

3. O dome Izraelský, chwal twého Boha wždycky, zdwihna své sýky wssecky: nu se wssj ochotnosti, buď chwálen na wysosti, který gest Pán Syona, a

Král Geruzaléma, gehož gest chwála wěčná, y nekonečná, Amen.

(929.)

Gako: GEzu žiwotě přemiky.

HWelebúhž má mika dusse, Panownika Zastupú, Krále, Pán, y Biskupú, oskawúg geg w stkwaucym rausse :,: nenj konce geho díku; rcy: skawnat mikost geho, y nowa dně kazdeho: ga :,: :,: ga chcy skámit geho syku. Nehodenť, nehoden gsem :,: že mi w tak stkwaucým bkesku zesykáš swau mikost sem :,:

2. Twá ruka mne zformowáka, zprawika mne přediwně; twé oči widěly mně; twá prawice mne wyňáka :,: z matky, ktera mne nosyka. Tys běh žiwota mého napsak do srdce swého, prw :,: :,: prw než wemne dusse byka: Nehodenť &c.

3. Páne Boże, tys mne přigak, do té twé smkauwy nowé, gižs oznamik w twém skowě; ano stokrat tisýc sem wzak :,: dobreho z té twé sstědrosti, staks se Otcem mym w Synu, w tom twé mikosti trúnu: ach :,: :,: bych to mohk powažik dosti! Nehodenť &c.

4. Ty nás wodjš bez přestánj w prawdě twé a mikosti: kdy tresceš nasse zkosti, sswjháš z ráský, w swátém zdánj :,: Twúg cyl nemúž mylny byti: pakli cesta nepřima, to gen wtjp nás za to má: kdož :,: :,: kdož gi může pochopiti? Nehodenť &c.

5. Někdy nám něco odgjmáš, proč? že na tom wisyme, (ač y to newždy wjme,) a že nám to sskodne byť znáš :,: když y nadége prodljwá, činic mnohé těžkosti, y to změnjš w radosti, když :,: :,: když se mikost twá k nám mjwá. Nehodenť &c.

6. Kdy odpurcy k nam sstur-mugj, tak že gsme zewnitř w bogi, dusse pak w strachu stogi; Tys Král náš, darmoť pracugj: Takť se wěrnych znak a kamen Ebenezer nazywa, až dotud lid prospjwá, až :,: :,: až dotud Bůh, Bůh náš, Amen! Nehodenť &c.

1. Sam. 7, 12.

7. Což gsem gá? Bozská prawice! což gsem, Tworče, při tobě, že mne syljš w mé mdlobě? y chceš gesstě činiť wjce :,: gak kdy by to nedost byko, co gsem dotud měl w Bohu, čehož sčisti nemohu: zač :,: :,: zač tobě bud čest, má syko. Nehodenť &c.

8. Neystawegž tedy Boże! zehnat dům skauhy twého, ač hrozně nehodneho; wyleg nad káský twé moře :,: Nech w srdcy mém zuj twé skowo: ty gsy mike mé djtě, dauffeg! neopusstjm tě: mě :,: :,: meť pak wyznánj hotowo: Nehodenť nehoden gsem :,: že mi w tak stkwaucym bkesku zesykáš swau mikost sem :,: Amen.

XII. O milosrdenstwj, také obecné y Bratrské Lásce a gednotě.

(930.)

O přemilé swornosti Messiasnů Cýrkwe. z Žalm. 133.

G. Chwaltež Pána neboť gest.

JAk gak gest to milé a vtěssené, Duchem w Pjsmě swatém slawně wznessené,

2. Když bratřj bydlj w spokogu gednosworně, w swazku pokoge trwagjc pokorně,

3. W gednotě wjry, lásky, y naděge, w njž gim wssecko se mile, sstastně děge.

4. Gestiť to pochutnégssj w swě rozkossi, a wětssj činj ljbost wérné Dussi,

5. Nad negdražssj onu mast balsámowu, gjž skropowali hlawu Aronowu,

6. Kněze Lewjtského w starém zákoně, kdež rozplywaka se na něm přewonně,

7. Od brady až do podolka spodnjho: w čemž Krysta znamenak Syna Božjho.

8. Gehož Bůh olegem Otec weselé, swým milým pomazal za Spasytele,

9. Daw mu sýky Ducha a rozumnosti, nad geho včastnjky bez mjrnosti.

10. Knjzetem wčinil w cýrkwi pokoge, w němž stogj ona bez swětského boge:

11. Gednodussnost magjc srdce žádosti, w lásce mdlých audů snášsj nemožnosti.

12. Též také to swatých stowarysenj: přirownáwá se k zdárné rose letnj,

13. Genž padala na horu Pánně Hermon, odtud se přenásseg̃e až na Syon.

14. Nebi w Syonu cýrkwe Boha wěcného, w srdcých lidu wérau sgednoceného,

15. Libá rosa Krystowa wmučenj, tau geho předrahau krwj skropenj,

16. Činj každého welmi plodistwého, byť tak rostl chrám swatý Boha swatého.

17. Této prawé wěřjcých společnosti, dáni pokladowé drahých mikostj.

18. Tu z rozkazu Božjho požehnánj, wěčné má y žiwot swé obýwánj.

19. Ty w prostředků swých milých wssech stánků, GEžjssi kraluges čistý Beránků:

20. Mile se prochážege mezy nimi, daruges ge dobrými wěcmi swými.

21. Pomazánjm od Otce z wýsokosti, mikosinau Ducha swého včastnosti.

22. Genž wůnj přelibau wsse naplňuge, až y k Otcowu trůnu pronikuge.

23. Také rosu y chléb přisluhowánj, dáwáš swým k spokečnému požjwánj.

24. Kterýmž twé přemilé stádce čitedlně, sytj se a napágj spasytedlně.

25. Swých odpusstěnj hřjchů se ptáwá, kterýž twá mikost wěřjcýmu dáwá.

26. W tom slawného čeká z mrtwých wzkřjsſenj, s tebau w přjbytcých wěčných wtěſſenj.

*27. O Kryste my zde twé malické stádce, prosýme tebe náš miký ochránce,

28. Degž nám w spokku lidu zde twého býti, potom deg w nebi wěčně tě chwáliti!

(931.)

Gak. Má dusse se nespaussteg.

Bůh nás gest Bohem láský, a přjtel swornosti, spogge nás skrz swázky pokoge, s radosti, při tom zakazuge wssj roztržitost mrzkau; ale láſku bratrſkau wssechněm přikazuge.

2. Diabel swau mocy bořj mezy lidem pokog, čini mnohe rozepře, roztržky a rozbrog. Slowo, kterýž branj hněwu, mſtě, nenáwisti, ruznicem a záwisti, ze srdce wyhánj.

3. Kdo zde pokog miluge, srdečně a w skutku, tené bljžnim poſkauhuge s radosti bez smutku, ten má wčastenstwj w nebeských, kdežto bydlj pokoa, láska, pohodlj, toť Bozj králowstwj.

Rjm. 14, 17. 18.

4. Kdo pak gest naplněny hněwém, a zpurnosti, ten wčastnjkem nenj té nebeské wlasti: Krystowa krew draha, gjž on z lásky wykupne, na křjži wylilť za mne, nic mu nepomáha.

5. Kdo bljžnimu zle přege, nenawidj Boha: Bůh na něg hněw wylege, a zsauzenj mnoha, z těch wyswobozenj žadneho mjť nebudeš, řetězem swazan budeš wěčneho trápenj.

6. Kdo pak to powažuge w swém přebydném padu, ten dokud se znižuge slunečko k západu, nečeká s hněwem swym, genž w zkostném srdcy hořj, any bljžnjho mořj, gde prw, smjřj se s njm.

7. O Kryste zhlaď a odwrať horkost satanášſe, ať newchážy geho smrad hněwjwy w té dusse, které Duch pokoge má řjdit a zprawowat, w tjchosti wtwrzowat, chránit od rozbroge.

8. Wě nás zachowáwati gednotu duchowni, ať mužem opkywati w Bozjm požehnánj; ať se milugeme wespolek w upřimnosti, následugic twých ctnosti, tak twými skugeme. Amen.

(932.)

G. Ach Boże pohleď z wysosti.

Wyť bys wssecky wěcy wěděl, angelskau řečj mluwil, bys y na wjděnj hleděl, a zazračnj wjru měl, bys mohl hory přesazowat, w lásce pak nechtěl obcowat, wssetby to nepomohko.

2. Bys y co máš zbozj swého, rozdal mezy wbohé, nečiniš pak djka toho, z wjry a lásky pauhé: Bys se dal ohněm paliti, a nechtěl

a nechtěl bys lásky mjti, toť by byko daremne.

3. Láska gest ti dobrotiwa, wlidna s přiwětiwosti, láska k wssem kahodna bywa, ljbezna s přjmnosti. Kdy kdo čjni co dobreho, ona nezawjdj toho, nečjni nic sskodneho.

4. Láska nehanbj žádneho, žádnym nepohrdáwá: nehleda kstně zysku swého, wssechněm rady dodáwá: Láská horlj, kdy zlj mnoho mluwj, chtic zlehčit někoho, neb wsse dobře wykládá.

5. Láska se tam neraduge, kde chtj saudit neprawě, sprawedlnosti přiswědčenge, a prawdě, w každém stawě: Bljznich poklesky zakrywá, a s njmi w trpnost mjwá, winy gim nepředstjrá.

6. Láska gest bez podezřenj, dobře o bljznim skládá, čeka geho polepssenj, y když w hřjchy wpádá. Wssecko snassi trpělliwě, když pak gi kdo odda kstiwě, wssaki proto nepřestáwá.

7. Když wtip y ostromyslnosti, y wssecko se wkoji, láska bude w swé bytnosti, y gesstě se rozmnoži, neb se budeme w wěcnosti, w newyslowitelné radosti, dokonale milowat.

8. GEzu! genžs předstawil sebe k přikladu lásky prawé, degž ať milugi pro tebe bljzniho w mysli zdrawé, ať tak wssudy, kde gen mohu, bljznimu s radosti mnohau, gakž sobě wěrně přegi. Amen.

(933.)

Gako: **Buh w Pánu weseka.**

Gak gest ljbezne, když w pewné swornosti Křestianě spoku obcugj, když mikost GEzisse s bratrskau wraucnosti we wssech ěinech pokazugj! tam se wždy zelená požehnánj Božj, tam se w ochotnosti wěčna radost množj.

1. Křestianě! wěte se bratřj milowati, neb * z Boha gest, kdo mikuge, bratřim pak nepřjti, gest Boha hněwáti, zawist dussi wsmrcuge: Zadateli sobě Otcy se ljbiti, musyte w mikosti s bljznim wassjm byti.

* 1. Jan. 4, 7. k. 3, 14.

3. Hledte! gak wás wěčný Otec, wás Stwořitel, wraucně w Synu swém milowal, a gak se Pán GEzis, mikostny Spasytel, z lásky k wám na smrt gest wydal: cely swět byl pekla hřjchami zaskauzil, on pak nás z lásky zas s Bohem Otcem smjřil.

4. Když Křestianě mágj swé sskůdce milowat, čim wice slussj přjtele, (kteryž s nami Krysta chce w wjře wyznáwat, a gemu se oddal cele,) z srdce čistotného wraucně milowati, a to w slowich, w skutcych wždy pokazowati.

5. Wssickni gsme k naděgi gedné powolanj, Bůh nás powolal do sebe, wssickni tež chwátáme w těla křjzowánj na wzké

cestě do nebe, protož nám přjstussj wraucy láſku mjti, bez láſky nemožne gest wěřjcym byti.

6. Gak bratřj duchownj wssickni přebywáme w domu Otce gediného, w gedno těło w Krystu spogenj bywáme, magjc geg za Pána swého: Audy sobě wespol nemohu nepřjti? bratr má za druhe žiwot pokoziti.

7. Wssickni též z gednoho prachu pochodjme, žaden nemá práwa swého*, w Krystu nic nepkati gen wjra, toť wjme, kdo wěřj, gest wkastnj geho: Chcemli se od Krysta Křesťiané nazywat, musyme swé wjry láſkau dokazowat. *Rjm. 3, 10. 12. 23.

8. Račiž, GEzu! w dussech nassich rozniititi plamen twé swaté mikosti, degž nam tě, o láſko! za přikład woliti, genžs nás mikowal až k smrti: Nedeg nam s nižadnym w nepřjzni obcowat, ně nás odpůrce gak přateky mikowat. Amen.

(934.)

Gako: Ey wstáwagjce rano.

GAkť gest ljbezná, a Bohu přjgemná, Bratrská swornost, láſka a wpřjmnost, o tom nám swědčj, zákon y Prorocy, Dawid kagjcý.

2. Řka, ay wěc dobrá a Bohu přemilá, w láſce, swornosti, bez ossemetnosti, když přebýwagj, bratřj w ctném pokogi, sebe mikugi.

3. A toť láſka gest, když kdo pro Bozj čest, hřichů necháwá, a mikuge Boha z wjry nade wsse, bližnjho gako se, činj dobře wsse.

4. Neb Bohu bez ni při nás mile nenj; žádné činěnj: Buď gakkoli ctnostný, nic neprospjwá, wssecko mrtwé bywá, kdož gi nemjwá.

5. Láſka zákona sáma gestit plnost, wyhánjť ona wen bázeň, strach y zkost, gest dobrotiwá, nenj záwistiwá, ani hněwiwá.

6. Láſka se nedme, nehledj wkastnjho, než w nocy we dne hledj obecniho, o pokog stogi, nic zlého nestrogi, Boha se bogi.

7. Gakž sobě přegess, přegž též y bližnjmu, nestroge pádu, ni těžkosti gemu, wěz žeť myssljenj zná Pán Bůh náss wěčný, mšti w rozhněwánj.

8. Nemássli láſky, k bližnjmu, té ctnosti, wězyž že prázen gsy Bozj mikosti, neb Bůh gest láſka, kdo w láſce přebýwá, w Bohu přebýwá.

9. Tu gest přikázak, Krystus náss miły Král, řka, w láſce stůgte, sobě w dobrém přegte, potomť poznagj, wssickni že gste mogi, gsteli w pokogi.

10. Pán Bůh zaslibil požehnánj dáti, wssechněm kdož budau w láſce přebýwati, y žiwot wěčný w láſce nekonečný, welmi bezpečný.

11. Protož srdečně tu láſku obljbme, wěrně wpřjmně, bližnj swé mikugme, takť láſka Bozj skrz Krysta obdržj, y wěčné zbožj.

12. Degž

12. Degž láſku w ſrdce náſſe, wěčný Otče, ke wſſem wpřjmnoſt, přjwětiwau zdjlnoſt, ať bychom w tobě byli, přegjc ſobě, wždy w každé době.

13. Amen rač dáti to, naſs Pane miký, bychom přigjti mohli w onu chwili, w tu dokonaloſt, kdež geſt wěčná mikoſt, w nebeſkau radoſt, Amen.

(935.)

G. GEzjſſi, kteryžs mau duſſi.

GEzu Bratře negmilegſſj, ty neglep mjnjs ſemnau, tys má pomoc neggiſtěgſſj, twá mikoſt geſt nademnau: Prw než ſe co narodiko, wywoliks ſobě ſwé dſko, za cyl twé nakkonnoſti. O GEzu drahy hoſti!

2. Tys bez ffalſſe a podwodu, twé ſrdce newj o kſti, ſwět pak geſt pln zkoſtnych ſaudů, křjwd, kjj, a ſwodů nemſtj: kdo neglep wmi kkamati, ſſálit a podchlebowati, kdo chytře ſſjditi zná, toho ſwět w wážnoſti má.

3. Ach gak geſtit přewracena láſka ſwěta tohoto, wyborna geſt gegj cena, dokudž ſpatřuge zkato; dokawadž nám ſkauži ſſtěſtj, máme při nás ſkauhů doſti; když ſe pak ſſtěſtj mény, žádného při nás nenj.

4. Střež mne, Pane, od takowé neſtálé myſli ſwěta: ſtwoř ſám we mne ſrdce nowé, genž ſe w chytroſt newpleta, pakli ſem ſe nj prowjnil, s bljžnjm mým ffaleſſně mjnil; poznáwám ſwau neprawoſt, odpuſt, Pane, hroznau zkoſt.

5. Degž ať ſe mne to nezwede, co ty ſám hrozyš, Pane, těm genž gſau živi w podwodě, že ge wſſe zle zaſtane, že ty kſtiwých prvě zawrhneš, a, co nečiſtych, wywrhneš: nižádného pokrytce nemiluge twé ſrdce. Zgew. 21, 8. k. 22, 15. Zak. 5, 5. ſq.

6. Wědžiž mi ſtálоſt ſrdce k mikowánj mych přátel, y když na ně twá prawjce hazy mnoho kříže ſtřel, abych ſe za ně neſtyděl, ale na twůg přjkład hleděl, gaks ty mne mjzerneho přigal do kůna ſwého.

7. Degž mi též podle twé wůle, takowého přjtele, kterémuž bych me newole wygewiti mohl ſměle, a od něho potěſſenj, přigjmati w mém zſaužení, když geſt ſrdce ſewřene, w žádoſti otewřene.

8. Degž mi Dawidowo ſſtěſtj, a popřeg Jonatana, gehožby ſrdce w neſſtěſtj, v wečer take zrána, ke mne byko nakloněné, kdy ſe wſſe zlé na mne žené; když mne ſwět zly zſaužuge, degž ať mne on miluge.

9. Protož tě proſym GEzjſſi, wyhledeg mi z wſſech lidj, takowau pobožnau duſſi, ktera by mi w čas bjdy přiſpěla wěrnau pomocy, mne těſſila w mé nemocy, potěſſenjm ſrdečným, aumyſlem tobě wděčným.

10. Kdo gen gazykem miluge, ten geſt pokrytcem w ſrdcy; kdo gen zewnjtř dobrym ſluge,

nechápá Božjch wěcy; kdo gen má přátelske mrawy, dokudž gest něteo potrawy, a potom pryč odcházy, ten ke mne nech newcházy.

11. Mamli mdkoby a křehkosti, nakloň, Páne, přjtele, genž by proniknè mè wnitřnosti, (co olegem wesele,) swým wpřimnym domkauwánjm, srdečnym napomjnánjm, w tom powzdwihnu swè hkawy, k tobè, o Boże sláwy!

12. O gak hogné gest mè zbožjj a gak skawné dary twè, když twá láska při mne množj to, co žádá srdce mè: když se wěrnosti přjtele, mohu rozweselit směle. Kdo tè ctj a miluge, poklad ten dosahuge.

13. Dobry přjtel gest co město, do kterehož gdau lide, tam žádost należá místo we wsseliké swè bjdè. Běda kdo se s poboznymi, nesgednotil, gak se swými, tohoť běh gestit težky, když mu swět kkade lecky.

14. GEzu! buď ty mým přjtelem, až do mého skonánj, stak sy se mym Spasytelem, buď semnau w mém skonánj, když mne ty miluges tudjž wjm, že mi přjtele wzbudjš, kterýž bude při mne stat, a mne wěrně zastawat, Amen.

(936.)

Z Zalmu 133.

Gako: Budiž slawnè weleben.

Gle gakť gest wèc radosina a swornost bratrj milosina, když wsse činj w gednotè, ne w zradè, nečistotè.

2. Gak mast wyborna, dokud tekauc z hlawy pospoku, na Aronowu bradu, nemá w sobè lsti hadů:

3. Pronika wsse odènj, gsauc swattosti znamenj; gak pádá rosa Hermon, na twè hory, o Syon!

4. Tamť Hospodin wdlj požehnánj w tu chwili: Takè žiwot zde wdèčny, a potom w nebi wěčny.

5. Ale ach! gakť wsiudka kássa! wjc než w bydka: Litost nehne mnohého k retunku bratra geho!

6. Každy gen hledj swého, nepomnj na chudého: kdež pak tu bywá mikost? kdež k giným přjwětiwost?

7. O Kryste Božj Synu, pohledjž z twého trunu! napraw tu sskodu, Boże! gjž nic zhkadit nemoże.

8. Shromažď, mikosiny Sjloh * wssecko, co pobkaudiko, nech se wssecko sgednotj w twè mikosti, nás Choti.

* 1. Mogž. 49, 10.

9. Wleg twè mocy mast mikau, genž dáwá srdcy syku, hkaub do nassich wnitřnosti, obwesel nás mikosti.

10. Ach rač nas sám spogiti, nedeg nás roztrjziti, spog lid swůg rukau sylnau, kásky swazku nemylnau.

11. Tak gak Bůh Otec, Syn, Duch, ač tře, gen gsau geden Bůh,

Bůh, tak nechť gest sgednocena twá cýrkew poswěcena.

12. Takť wšechny, radosti, budau w mnohé hognosti, co gen sobě winssuge, to gi Pán Bůh daruge.

13. Co mělo pře nesčíslně, teď bude gednomyslně cjť twau kásku, náš Choti, kdy Bůh wssechněch sgednotj.

14. Moc, sláwa, děkowánj, buď Bohu bez přestánj, genž gak on gest Trůg-Geden, chce, y nás, byť gak geden. Amen.

(937.)

G. Mily Pane, degž hodně slyssj.

Litostiwy gest miky Syn Božj, sam nás wede k nebeskemu z Božj, wyhlasugk, kdo chce kněmu přigitj, že k bližnim musy mikosrdny byti.

2. Wšil wssecky w swém swatém kázanj, řka: Blahoslawenj mikosrdni, neb oni mikosrdenstwj dogdau, zde y wěčně w mikosti budau.

3. K bjdnym lidem měg srdečnau litost, a z gich psoty žalostnau čitedlnost, buď hotow gim we wssem pomahati, nechtěg swého pro ně nic litowati.

4. Když wlidass w nesstěstj bližniho, nechtěg mjti potěssenj z toho, ale spolu s nim nes zarmaucenj, mužessli, wčiň w bjdě polehčenj.

5. Netup, nehaněg nikda žádneho, nechcessli okusyť tehož zkeho, nesnd a nebudess odsauzen, a od mikosti Božj odkaužen.

6. Daweg wssechněm sprawedliwau wahu, wčinis skutek libezny Bohu, neb gak ginym měřiti budess, též odplaty od Boha nabudess.

7. S pilnosti sseť bližniho sweho, a čiň wssecko rad k prospěchu geho, z statku sweho hleď nuzne krmiti, žižnitwym, truchlym sstědře napog dati.

8. O pocestne lidi též peči měg, a ochotně w dům swůg ge pogimeg, w gidle y w pitj čiň gim pohodlj, a hleď w pokogi ať v tebe bydlj.

9. Wida nuzneho, otrhaneho, wssak Pána Boha se bogicyho, deg mu z kásky odew poctiwy, aby netrpěl hanby ani zymy.

10. Gak zwyss o člowěku nemocnem, politůa ho horliwym swým srdcem, často mikosrdně geg nawsstěwůg, aniž se kdy pro nemoc geho wzdalůg.

11. Mile odpaussteg křiwdy swým hančům, y powěsti twé zkym otrhačům, wěrně se modl za swé protiwniky, dobrym se odplacuge wždycky.

12. Tak byl Abraham, Lot, mikosrdny, Job, Tobiass byli gim podobnj, ti mikosrdne skutky činili, pro ně Bohu y lidem se ljbili.

13. Y my hledme mikosrdni byti, bližnim potřebnym dobře činiti, budeť nam miky Bůh mikosrdny, pogmě nás k sobě w přibytek swůg wěčny.

(938.)

Probuzenj k wdečnosti za přigatá Dobrodinj.

Gako: O wy dítky wywolene.

PRowstaň Hrstko Jákobowa, obdařená :,: milosti, Sestro a Choti Krystowa, pozneg s mnohau :,: wdečnosti, to co nynj, Pán Bůh činj, zdaliž mezy námi nenj, bratrského :,: sgednocenj.

2. O gak slepota hluboce, w srdcy nassem :,: wězela, hřjch plodil w nás zlé owoce, Dusse Ducha :,: neměla, hněw, nenáwisť, pýcha, záwisť, gezero wssech zlých žádosti, naplniko :,: tělo kosti.

3. Nynj pak slunce přemilé, nás Pán GEjžš :,: nám swjtj, tak že můžem každé chwjle, w swětle geho :,: choditi. Myť gsme geho, on nás wsseho, aučastna činj z milosti pozná wegme :,: to s wdečnosti.

(939.)

JAy djtky negwyššjho! gsteli w swornosti? w sgednocenj w lásce, té předrahé ctnosti? Držiteli swazek gednoty, pokog? nenjli mezy wámi záwisť a bog? nás Otec nebeský wždy na srdce hledj: Láska činj bratry, to wssicknj nechť wědj; ten plamen zhůry w nás gasně má hořeti :,:

2. Gak negdřjw sme z nowu od Boha zrozeni, gsme také za bratry od Krysta zwoleni. Geden Otec, geden Duch, kjra y křest, bog dobrý, běh k nebi horliwý, to gest k gednotě srdcy wssechněch wěřjcých sylné; potěssenj dusse gest tu neomylné, mrtwenj náklonnosti zlých při tom pilné :,:

3. Geruzalem swrchnj nás spoku zdržuge, plamen lásky nebeské w nás rozhogňuge; tu rozdjlu nenj, tu rownj wssicknj: Pokornj, poslussnj, wpřjmnj wždycky. Kde nepřátelstwj, hněw, nenáwisť přebýwá, falessně se člowěk Křestanem nazýwá: Na darmo se spowjdá, čte, modli, zpjwá :,:

4. Gednota Syonská Duchownj přátelstwj miluge wjc, nežli tělesné bratrstwj.

ſtwj. Kdo ſwěta žádoſtmi očarowán geſt, bratrem chtieg býti, wyhledáwá čeſt; toho nechce, nemůj za bratra přigjti, lečby chtěl ſrdečné pokánj činiti; nic nemá před ſwětem ſe proto hanbiti :,:

5. Ey! wizte, wy milj, gak dobře ſe máme, my genž ſebe, w Kryſtu, gako bratřj známe: Neb gſme ten lid zwlášſtnj, rod wywolený, z temnoſtj hřjchů k ſwětlu obrácený. O! chwalte ſrdečně Otce nebeſkého, ſrdcem, vſtý, myſlj, z dobrodinj geho, že přiwedl do ſpolku nás tak wzáctného :,:

6. Co gſem gá, to každý: co mám, wſickni magj; gſme ſpolu dědicowé w nebeſkém kragi. O tu wlaſt ſe každý za wſſecky ſnaží, y cýrkew gen pro nj zármutký ſnáſſj. Tu láſku Kryſtowau wſſickni máme mjti, bychom také mohli za bratry vmřjti, aud geden pro druhý má wſſe podſtaupiti :,:

7. O ſſetřme gedni druhých a rozněcůgme, o kterauſkáwy vdatně bogůgme: Nechť každý z nás ſylně w gednotě ſtogi, když Babilon pyſſný krwj ſe opogj. Neb Otec ſwých ditek wyſſlyſſi žádoſti, a Babilonſkazy gich mocnau ſwornoſtj; Duchowé sgednocenj magj ſýl doſti :,:

8. Protož ſe s radoſtj mi-lůgme ſrdečně, oſladčůgme ſobě ſauženj ſpolečné; ſtiſkůgme ſwé Duchy w gednotu prawau, rozhorlůgmež láſku nám z nebe danau. Neb Otec nebeſký w tom ljboſt ſwau mjwá, když w láſce horlivé bratrſtwj geg wýhwá, a po tom za ſpomožení gemu zpjwá :,:

9. Když potom wěčnoſti w wjře dogdeme, my bratřj ſe ſpolu ljp mjti budeme: Tam bude ſwau láſkau Otec těſſiti, kterauž nám Kryſtus ráčil zaſſauživiti. Ach! ſložte ſwé ruce, myſl, žádoſt y ſrdce, a proſte, at přigme Syon k ſobě w brzce, ať w nebi bez konce chwáljme tě wěčně :,:

5) O Kŕjži djtek Božjch a geho (a) Newyhnutedlné potřebě a vžitku.

(940.)

Ach Boże! gak mnohá zakost, přichážý mi w nenadákost, skrze zármutky, mnohau lest, vzká cesta do nebe gest.

2. Těko, krew, nedá se wěsti, k nebeskému wěčné radosti, kdež se pak mám obrátiti, kromě k Krystu zženj mjti?

3. V něhož mé srdce radu nagde, potěssenj w pádu, kdo gest kdy byl opusstěny, gsa Krystu Pánu důwěrny.

4. Ont gest diwný každé doby, dle anřadu y osoby; což nikdá slychano nenj, Bůh wzal lidské přirozenj.

5. Skrze smrt swau, swé zakosti, pomohls nám ze wssech těžkosti, GEjssi Boże, můg Pane, twé gméno gestit přeslawně.

6. Skadeeł ono potěssuge, nechť mne co chce zarmucuge, buď bjda, horké trápenj, wssel lehčj twé potěssenj.

7. Ač tělo s Dussj má putku, wssak gá Pane při tom skutku, nic nedbám, když gen tebe mám, ty mne wěrně těssjss, to znám.

8. Twůg gsem s tělem, také s dussj, hřjch, smrt, pekło mne nezrussj, ginděł nemám důwěrnosti, než k tobě předrahý hosti.

9. Gák wjm, že mne neopustjss, prawdy twé wěčné nezrussjs, tys můg Pastýř dobrotiwý, wěrně nademnau bedliwý.

10. O GEjssi má žádosti, má slawo y počestnosti, mého srdce drahé zbožj, ó gak se twá láska množj.

11. Gák nemohu wymkuwiti, gak twé gméno můž těssiti! kdož prawau wjru w srdcy má, ten se skutečně wzjmá.

12. Protož sem to často prawił, nežlibych se tebe zbawił, chtělbych radégi vmřjti, aneb narozen nebýti.

13. Neb kdo se tebe wzdaluge, ten živý gsa, mrtwým sluge, GEjssi, zenichu miły, má okraso w každé chwjli

14. Tebau se sám občerstwugi, nad pokłady tě milugi, když gen wzpomjnám na tebe, mysl má tjm těssi sebe.

15. Když nadégi kładu w tobě, cýtjm pokog, radost w sobě, když w smutku modlim se, zpjwám, tuť wesełe srdce mjwám.

16. Twůg důch swědčj za to gistě, gestit na každém to mjstě, wěčného života gmenj, tě radosti okussenj.

17. Protož chcy, dokud sem živy, kŕjž nésti, býti bedliwý:

Můg

Můg Boże! způsob mne k tomu, ať se chystám k twému domu.

18. Pomoz mi sslastně začiti, ať mohu běh swůa zřjditi, degž přemocy krew y tělo, by hřjchů zkostnych nemělo.

19. Chraň mne w prawé wjře sobě, ať sem žiw y mrtew tobě, GEžjssi mě potěssenj, slyss mne, a deg mi spasenj. Amen.

(941.)

W sauženj / z Zalm. 6.

Gako: W těžky čas zarmutku.

Těh Boże na mne bjdného, newylěweg hněwu swého, ač gsem to syc mnohými, zaslaužil hřichy swými, neb mi syc to skryté nenj, že přjčinu máss trestánj, a wssak rač Otcem býti, nechtěg přjsně sauditi.

2. Wděliž raděg mikosti, mjsto slussné zůřiwosti, wzdraw mne neb dost před tjm, giž gsem mdlým a prokletým: Pohled gak má sůka klesla, a má krása wssecka zesska, Pane nerač prodljti, welmi se bljžjm k smrti.

3. Od přilissného staránj, giž w srdcy mém srdce nenj, a wssecky smysly smutné, gsau až k smrti nechutné: Widjss potřebu k pomocy, a čekáss Pane do nocy? Takliž twůg krok má mdlegssj býť, než staw můg nynějssj.

4. Pospěš s potěssenjm prawým, prw než se w swém křjži ztrámjm, ruku twau, Boże! podeg, zarmucené dussi még; A ač tě cti hodna nenj, pro tě (Pána) potupenj, wssak pomni gak gest swatá kásska y dobrota twá.

5. Lidé kteřj z swěta zessli, a do hrobu swého wessli, swau powinnost neznagj, na tě newzpomjnagj: Neb gak tě ten může ctjti, gak k twé slávě hotow býti, který leží přestřený, w tmawém hrobě pohřbený.

6. Co nemohu wssý swými, wysummowati přemdlými, nepřestagně stonánj, swědčj o mém saužení: Slzy z očj padagjce, můg sen nočnj trhagjce, tak prudce wytěkagj, že y počtu nemagj.

7. Od trápenj welikého, twář má zesska z těla swého, podobný starým lidem, w mém křjži gsem včinčn: Neb wždy s nepřátely swými, musým bogowati zkými, kteřjž mne wysmjwagj, k ránám rány dáwagj.

8. Ach odstuptež wssickni zkostnj, giž tyrané nemikostnj, odstuptež lidé marnj, w bezbožnosti nesswárnj: Neb Bůh zná giž mé wolánj, zná mé srdečné stonánj, můg pláč k němu dochážý, k mikosti geg přiwážý.

9. Pán otewřel ucha swého, giž k prosbám wolánj mého, když sem se bljžil k němu, přjgemně byko gemu: Gak náhle sem geho prosyk, a před drahau twář předkročil, hned rozprostřel nade mnau, swau dobrotu nesmjrnau.

10. Před wssim swětem zde na zemi, nech ať budau zahanbeni, tj genž posměchy ze mně siro-

gj wždy den ode dne: Zpátkem muſeaj táhnauti, w rychlosti a w okem hnutj, a w tom poznati toho, genž geſt Bůh, Bohem wſſeho. Amen.

(942.)

TEh Boże ſlyſs mé kánj a wolánj, nedeg mi w bjdách opadnauť w zauffánj, znáſs těžkoſti, mé žalosti, deg mi po nich cýtiť twé ſmikowánj.

2. Bez wůle twé nic ſe mi nemůž ſtáti, ay můžeſs zkořečiť, y požehnati, zaſkauzil ſem, žiwgſa w zlém wſſem, rač zas po baurce ſkuneo ſwitiť dáti.

3. Dég mi trpěliwoſt ſkrz Ducha twého, a wytrhni mne z wſſech bjd času ſwého, ſkrz mé koſti a wnitřnoſti, ay proniká boleſt neduhu mého.

4. Wjm že ſy geſſtě nezapomněl na mne, bych w bjdách měl padnauť w zauffánj hrozné, w proſtřed pſoty, twé dobroty, můg Boże, w paměti mám każdého dne.

5. Žádné neſſtěſtj wěčné netrwako, než předce někdy časem ſwým přeſtako, wyſlyſſiš mne ſám mikoſtně, nežádám w ſwětě wjc, GEzu, má ſláwo.

6. Mámli wjce pro gméno twé trpěti, a w mém ſauženj, dnem nocy wpěti, přiſpěg s mocy k mě pomocy, bych gá mohl wſſecko zmužile snáſſeti.

7. Tak bych mohl přemocy ſkrz Ducha twého, wſſech nepřátel zkoſt, y ſebe ſamého, a tak w tobě, w każdé době, měl wſtawičné radoſt ſrdce swého.

8. Též abych potom na wěčne wěčnoſti, mohl prozpěwowati twé welebnoſti, ſwatý, ſwatý, ſwatý, Bůh náſs ſwatý, ſe wſſemi ſwatými twými s radoſtj.

(943.)

G. Ach gá matka zarmaucená.

TEh Hoſpodine Boże můg :,: procyť, powſtań a pozoruģ: Když wzkoſti přenáramně :,: walj ſe ze wſſech ſtran na mne. Politůg mne Pane mikỳ, neb omdljwám w tuto chwjli.

2. Zhřeſſil ſem, hřjch swůg wyznáwám :,: twého ſmikowánj žádám: Neaſem čiſtỳ od mkadoſti :: žiw ſem byl w neſſlechetnoſti. Ale předce nadégi mau, ſkládám ſtále w tobě Pánu.

3. Twá přikázanj ſem zruſſil :,: žiwot swatỳ ſem opuſtil: Proto hodně nynj trpjm :,: bjdu, wzkoſt, žalosť cýtjm. Ale obrať mikỳ Pane, předce twář káſkawau na mne.

4. Prutem Otcowſkým káreg mne :,: od ſebe nezahánějg mne: Synem twým rád chcy zůſtati :,: při tobě gá chcy trwati. Ač práwě gſem zarmaucený, wſſak k tobě gſem obrácený.

5. Bych y do meho ſkonánj :,: ležel w křjži vnamený: Giſtě ſe tebe nezpuſtjm :,: až y Duſſi mau wypuſtjm. Deg GEžiſſi žiwu býti, w mikoſti twé deg vmřjti.

6. Vzdra-

6. Vzdrawiž mne ať nekleſám :,: a w křiži mém nevpadám : Nanjſſli těžce , vzdraw mne :,: Duchem ſwatým potěſſug mne. Pomoz , pomoz mi z ſauženj , wſſaks mě mile potěſſenj.

7. A když čas mého ſkonánj :,: přigde s ſwětem rozkaučenj : O degž mi ať po twé wůli :,: beru ſe z toho audolj. W twau moc ſe ſe wſſim poddáwám, s tělem y s Duſſi w moc dáwám.

8. Ay gméno Páne GEzjſſe :,: naplniž prosbu mé duſſe : Wyſkyſs ſrdečné vpěnj :,: přigdiž k mému ſpomoženj. Boże přiſpěg, neprodljweg, wſſem radoſt nebeſkau nám deg , Amen.

(944.)

Zalosba audáw Kryſtowých/ a gebo potěſſenj.

G. Den wzkrjſſenj Gezu Kryſt.

Ach můg Boże, pewná wěže, w mém ſauženj , w mém trápenj, mně vkaž ſe.

2. Nynj ſkryl ſe, zas zgewj ſe, w twém ſauženj, w twém trápenj , vpokog ſe.

3. W ſwětě nenj ſpomoženj , ſmutné duſſi , můg GEzjſſi, kromě tebe.

4. Nenj žádný opuſſtěny, který dauffá , a nezauffá , w ſwém trápenj.

5. Když kdo mluwj, pěkně ſlowy, w vſtech má med, a w ſrdcy ged , ſſkodný welmi.

6. Má odplatu wzýti za tu ſwau neprawoſt, nevpřjmnoſt, w wěčném ohni.

7. Kdes ſe děla ? kdes vběhla, ó vpřjmnoſt, milá wěrnoſt, že tě nenj ?

8. Wſſka k Bohu! giž nemohu w ſwětě mjti, vhljdati, wěrnoſt mi kau.

9. K komuž nynj, člowěk bjdný vteče ſe, obratj ſe, w ſwém trápenj ?

10. Ne k ginému, než k ſamému Stwořiteli, Spaſyteli, Bohu ſwému.

11. Pane z nebe, wolám k tobě, bohůž za mne, zaſtáweg mne, w každé době.

12. Wſſickny twogi, genž ſe ſtrogj, nepřátelé, padnau cele, gdauce k bogi.

13. Giž nic nedbám, když Boha mám, vdatného, přeſylného bogownjka.

14. Dauffeg cele, gdauce ſmele, w auſtěd ſwogim welmi zkoſtnym nepřátelům.

15. Neſkonala Bohu chwála, ať děge ſe , w každém čaſe, bez přeſtánj.

16. Chwaliž Pána, wečer, z rána, wěrná Duſſe, máſs GEzjſſe, k ſpomoženj , Amen.

(945.)

Gako : Srdečně ſobě žádám.

Ach geſt mé ſrdce smutné, pro mé neprawoſti : Wſſak proſým ponižené, ó Boże z wyſoſti : Račiž mi ſpomocy : We dně také w nocy, k tobě wolám

kám swým kkánjm, srdečným wzdychánjm.

2. Ty gsy potěssenj mé, y wssecka naděge: W tobě gá stawjm sstastně, což mi potřebné ge. Tobě se w moc dáwám, se wssjm cožkoli mám, račiž při mně zůstati, w nesstěstj brániti.

3. Neb wssého očekáwám, od tebe samého: cos koli zasljbik nám, (wedle skowa twého.) Gindeř rady nenj, krom tebe, gediný, ó Pane nás GEjssi, zbor dábelskau řjssi.

4. Kterýž wůkol mne krá-čj, chtěge mne sežrati: Protož brániti račiž, a zastupowati: Abych geg odehnak, Synem twým wždy zůstak, nebudessli brániti, musým zahynauti.

5. A když z tohoto swěta, půgdu do radosti: Kterého koli léta, popřegž mi z mikosti: Bych hřjchy swé poznak, w pokánj se pryč brak, pewný o wjře zůstak, žiwot wěčný dostak.

(946.)

G. Gestliže mnohé dobré wěcy.

Ač mne Pán Bůh ráčj trestati, wssak smrti hned nepodáwá: Ačkolwěk zdá se y hněwati, wssak těssiti nepřestáwá. Twář zůčiwau, mysl dobrau, wždy k swým zachowáwá: Y proč se smutjss, a proč mne rmautjss, Dusse truchlá?

2. Hněw Páně rád nosyti budu, neb sem gemu těžce zhřessik: Abych se tudy geho saudu, a sprawedlnostem naučik. Geho metku, mně paměthau, rád ljbati budu: Y proč se smutjss, 2c.

3. Ač gsem w swětě giž opusstěný, wssak w něho dauffati budu: Zdaliž gá budu zahanbený, při posslednjm geho saudu? Ty sám Pane, wzhlédniž na mne, k toběk wolám wěrně: Y proč se smutjss, 2c.

4. Odstuptež wy wssickni ode mně, kteřjž činjte neprawost: Neb sám Hospodin gestik při mně, a přigak gest mne na mikost. On zarmautj, on potěssj, pokorných powýssj, y proč se smutjss, a proč mne rmautjss, Dusse truchlá?

(947.)

BOže můg gediný, gá gsem wssecken ssaužený, postawený w swětě w zármutku, w bjdě, psotě, nemagic radosti, ani weselosti, w této mé smrtedlnosti.

2. Ale k tobě wolám, Boże můg, tebe žádám, obraťž se ke mně, okem swým wzhlédni na mne, tys mé potěssenj, tys obweselenj, w každém mém zarmaucenj.

3. Račiž mi spomocy, wedne y také w nocy, ze wssech mých těžkostj, z zármutkú y bolestj, buď mé potěssenj, buď obweselenj, w každém mém zarmaucenj.

4. Budiž mi obráncem, před nepřjtelem zrádcem, kterýž mne podwrátiť, wsyluge zahanbiť, nedeg w zahanbenj, zlých wsylowánj, Boże mé spomoženj.

5. Aniž wjc dopaussteg, w těžkosti neopaussteg mne syrotku smutnau, od přátel opussténau, w swětě nenj žádný než Bůh můg gediný, wěže, mé spomoženj.

6. Retůg mne Pane, w té mé chudobě nuzné, w tobě sámém dauffám, tobě se s wssjm oddáwám, nebs ty má naděge, poddáwám se tobě, Boże můg w každé bjdě.

7. A gá wytržený, z tohoto putowáni, tobě Bohu wděčnost, budu wzdáwat na wěčnost, s Synem twým gediným, Duchem nerozdilným, Pánem nynj y wždy dobrým.

8. Amen ať se stane, wssecko to, miký Pane, obrať zarmaucenj, w weselé potěssenj, budiž od nás chwálen, wděčnau myslj sławen, na wěky wěkúw, Amen.

(948.)

Gak. W tebe ť sem o můg Boże.

CLowěče! massli těžky kříž, že tě až k zemi tlačj niž, zpurně pro to nezauffeg: Pán Bůh tobě, w těžssi době, negspjš dá pomoc; dauffeg!

2. Upadnešli w pokussenj, w strach, w křiwdu, w sskodu, w hanenj, gen předc cestau gdj kříže: buď radostna, neb žalostna, kdy gen k nebi gde bljže.

3. Když zdrawj twé gde

na zmatek, když Bůh odnjma čest, statek, tělo, zrak, smysl snjžuge: Zneg se y w tym být nehodnym, neb tak o tě pracuge.

4. Nemůž wgjt w Králowstwj Božj, než kdo wsse břemena složj: hle! oni chce odgat gistě, což ti těžke, aneb lehke, bys byl spusobny k cestě.

5. Budesli trpěliw w křjži, wěř, že tě k nebi přibljži, tamť po bjdach pohodlj: Pakli wyhneš, wjc gich (bjd) nagdeš, žiwot pak wjry wmdli.

6. Chceš sám sebe wolnym byti? musyš wssemu odemřjti. Deg se w to, co Pán Bůh chce; Nemjsseg se w zprawy Božjke, a neskormautjš srdce.

7. Protož stůg hotow zmužile, času smutku, kratochwjle, retunku, y zhynutj: Gak pewna zeď, potom y teď, w leženj tak gak w pauti.

8. Kříž, tot byla Krystowa zbroa, když s dábkem wedl witězny bog, kdož můž kříž dost wyskawit? w každém bogi, wěř, ostogi, kdož se chce s křjžem zstawit.

9. Kříž gest ta gedina cesta, genž gde do noweho města, gjž Krystus zwolil gjti: Kdo mu wěřj, za nim běži, ten, ten můž audem byti.

10. Kříž gest znamenj w den saudny, genž zkostnym bude přetraudny, kdo tu nechce slyssety ten twrdy hlas: Gá neznam was! musy zde křjž snásseti.

11. Kdož ochotně pod křjžem gde, tomu se nic zle newede, smrt s pekkem mu nesskodj, neterpliwost pak swodj w zkost, když s trapenjm hřjch rodj.

12. Nadhrna zkost swémyslnosti, wždy stogi s Bohem w zpurnosti, o kdyby ta zhynuka, dak by Bůh zas swůg žiwot w nás, a těžkost by minuka.

13. Zpurnost swé wůle nesnadna, dábkowu smysku podobna, w wěčnau smrt wwrhuge, kdy gi wzkost, křjž a hořkost mnoha nenaprawuge.

14. Protož Krystus dj: Gednoho potřebj: sebe samého,

mého, kříž swůg nesa, zapřiti, kdo to činí, ten nemjní, wjc sobě sam žiw byti.

15. W tom wychazy člowěk nowy, k wssemu dobremu hotowy, genž wsse přemůž pro Boha: Co Bůh ljbi, to obljbi, y utrpenj mnoha.

16. Pán nass skrz kříž gest oslawen; kdokolwěk chce byti spasen, tauž cestu musy gjti: Pán powěděl, kdo gj nessel, musy zatracen byti. Filip. 2, 7–9.

(949.)

Gak. Kryštus příklad pokory.

GAk mnozy nepřátele powstali proti mně, Boże můg na wysosti! neopaussteg ty mně, wkkady kstiwé činj, chtic mi wsskoditi, wedně w nocy bogugj, zpaubě nenáwisti.

2. Na kažby den skowa má w ohyzdu gsau brali, a neprawá gednánj proti mně zkládali, že sem nikdy ke zkemu zwoliti gim nechtěl, nebljžic žádnemu, zkau gsem odměnu měl.

3. Taužim k tobě můg Boże, z wsseho mého hoře, prosymť pak, neodpkat gim, ne rač pomstiti mně, ať z nich kažby můž znáti, rozumně saudit, že tobě nenj ljbost, někoho zkazyti.

4. Rádť by giž wssecko zlé, na mně shromažděli, toliko vkrutnau lest aby dokonali, sskoditi mi zewssech stran negwjc vsylugj, na to, co prwe byli, nic nepamatugj.

5. Slyš pak! kdo gamu kopa, sám do nj upadá, po nenadálém sstěstj nesstěstj uhljdá, gestli to tobě k mysli, kdyby tě giny bil? wěz, žeť toho tež bolj, komu sy ublizil.

6. Z wysoka proletugj nepřátele mogi, strach gest aby pak znizká nesedli dolegj, kdně wysoko sedá, wssak gi k zemi plassj, tak ten ponižen bywá, kdo se wzhůru wznássj.

7. O gak by dobře byko, samého se znáti! do swých náder negprwě pilně pohledati! Pakli předce kaučisstě na mne připrawuges, wěř, že mne Bůh ochrani, a ty sklaman budes.

8. Dáť mi to můg milý Bůh, z swé Bozské Mikosti, bych se nebál aukkadů, tě kstiwé chytrosti. Nechť y kahodně mkuwj, nechť tak negwjc sskodj, wssakť mne Bůh můg prawdiwy z toho wyswobodj.

9. Na tom wssecko zawjrám, Bohu se poroučjm, k němu křiwdy mé skladám, to že on přigme wjm; račiks mně o můg Boże zmkadosti žiwiti, gá se tebe w staross nigak chcy zpustiti.

10. Neb mně sljbowé twogi wždycky potěssugj, mnichž proti nepřátelům, kladu swau n aděgi, degz aby se poznali, p oká-

ni činili, a tak w kásce křesťanské s námi živj byli. Amen.

(950.)

Bohowni vdatnost w Kristi.

Gako: Zakm. 14. 53.

GDi gen mužský, nenj tak hlubokо, to čerwenè może ti přege mjsta: Co se toćjš? zdaž nenj pomoc giste? zdaž blesk skunce po tmè nenj brzky? Gdi gen mužský.

2. Dusse smutna, křjžem obtjžena, powzbuď se w mysli twè, a newmdleweg, rozplyne se křjž twůg co woda, to zneg, tak budeš giste obweselena, dusse smutna.

3. Rek naš GEzjš cestu prokomik giž: znáš, že nez by geho lid měl wtonauť, może rozlak, tak že se nesmělo hnauť: Onť mnohym welmi diwně spomohl giž, sylny GEzjš.

4. Etna wdatnost má wždycky syky dost, muže nas skrz bauře křjže přewésti, nemohauť gi wskoditi nečesti, ano zná swau wždy stakau bezpečnost, etna wdatnost.

5. Muž bogowny má wždy byť wdatny; nenjť sskussně, když rytjři chtěgj stáť, když nemohau konce wogny hned poznať: Muž pak křesťan gest rytjř duchowny, muž bogowny.

6. Konec běře każda wěc w swè mjře, co gen koli kdy wzako swůg začátek, skonáwá se, a přicházy na zmatek; takť y twůg křjž a nečest w wjře, konec běře.

7. Wssak twá těžkost nenj wěčna wzkost, kalich gest, genž dno snadne wkazuge, kdy gen duch twůg stale z něg wywažuge. Tak za to měg, že wssecka twá těžkost, gestiť skadkost.

8. To twé bržme strosťotá smrť přjmě, gdi gen mužský, nasledug twého wůdce, tenť gest GEzjš, země y nebes saudce, on zsňak, on, (to pozehnanè syme) z tebe bržme.

9. Mäš pastyře, drž se ho w wjře, on tě nosyť bude na swem rameni, on raddy swè nezrussj a nezměnj: bys y zbkaudik, gsa kdy mdły w wjře, maš pastyře.

10. Wzhůru duchu! podwáž se w twém rauchu, skus se přez wsse hlubokosti přenesti: Krystus s tebau! nechť se bauřj nečesti, nechť se wsteká dábel y moc hřjchů, wzhůru duchu!

11. Staw křesťanů w tom tělesnem stánu, musy křjžem přetrzněwány byti, rowně Krystus sám musyť křjž nosyti. Takť zpočádať ljbilo se Pánu, staw křesťanů.

12. Kdož putuge, často okussuge, smutek, když gde přez hory y wdolj: Tak y křesťan w nebe gdauc má newoli. Ten často krát swè cko odprawuge, kdo putuge.

13. Skadky GEzu! kdyžs ty mau pawezau, tak y žiwot swůg rad skončjm a wděčně, obrátjm se, Boże, k tobě srdečně: wsse rad suesu, buď gen mi pawezau, skadky GEzu. Amen.

(951.)

(951.)

G. Gak čerstwých wod gelen.

GEžíss Krystus Pán nebeský, což poručj z wysosti: Pozorug w wdolj pláče, ty Křesťanský člowěče: Buď wěrný až do smrti, buď wěrný w twé neřesti. Takť dám w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

2. Ey buď wěrny, bog stateční koneg pro Božj prawdu: Ten gen ortel wložený, rytjři křesťanskému: Po wdatném wjtězstwj, po wystátém nesstěstj, dámť w rági nebeské záři, korunu žiwota sláwy.

3. Žiw gsa, buď wěrný w mjře, měg mne za grunt spasenj: Nechť žádný twého newydře pokladu, na křest spomni: Žes semnau w smlauwu wessel, na to myssle, buď wesel: Taki dám w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

4. Y buď wěrný w prawé káśce, miług Boha žiwého: Miług bližnjho ze srdce, též nepřjtele twého: Pohled gak sem gá činik, když sem na křjži wisek: Tak ty z toho swěta wygdess, koruny žiwota dogdess.

5. Sstrž se wssech rozpustikossti, buď wěrný w strpenj: Meč, hlad, oheň, ni žakosti, nech tě zhoka neměnj: Neb nynějssj sauženj, nic negsau k oslawenj, když pomine zdegssj pssota, wezmess korunu žiwota.

6. Kráčeg w pokoře, w tichossti, budiž w naděgi wěrný: Nadějeť nedá w truchlosti přigjti k zahanbenj: Má přesslná prawice tě ochránj: Co wjce? Dáť tam w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

7. Rád se s wssj ctnosti objreg, buď wěrný w pobožnosti: Bkaudy, hýchy, zkost, opaussťeg, hled což skaužj k wěčnosti: Kag se, nawrať se k Bohu, když chtjš hříssnost mnohau; Oni dá w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

8. Gazykem mkuw, co prawého, a buď wěrný w srdcy twém: Wzdal se pokrytstwj lstiwého, ohawnost gest před Pánem: Gest, ať gest: Nenj, nenj, slowo twé bez proměny: Přigmeš w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

Jak. 5, 12. 2. Kor. 1, 17. 18.

9. Statek mássli opustiti, buď wěrný w twém wyhnanstwj: Wssak gá twůg GEžíss wgiti musel sem hned w dětinstwj, Z wkasti mé do Egypta, buduť s tebau, wěc gistá! A dámť w rági wěčné záři, korunu žiwota sláwy.

10. Též buď wěrný w powokánj, wždycky spomni na konec: Takť mjť budeš požehnánj, bkahoslawenstwj wenec: Pomáhegť k spráwedlnosti wssem, nečiň neprawosti, wezmeš odpkatu z mikosti, korunu nesmrtedlnosti.

11. Wzkost w poslednjm skonánj sněs, buď wěrný y w smrti: Zmužile bogúg w saužení, bábku nedeg se gati. Kdo statečně swjtězý, bábelskau zkost porazý: Ten

přigme w wěčném Králowstwj, korunu sprawedlnosti.

12. Stůg při mně můg GEzu Kryste, we wssem mém bogowánj: Pomoz swětežni radosně, nad nepřátely wssemi: Kdo s tebau, ó GEžissi, bogugе a wjtěžj, tomu dáss w wěčném Králowstwj, korunu sprawedlnosti :,: Dáss y mně s sebau w Králowstwj, radost na wěčne wěčnosti, Amen.

(952.)

Rozmlauwánj zarmoucené Dusse s Pánem GEzissem.

Dusse.

TDyž pak přigde můg Pán GEžjš, ke mně w slzých zemdlené? zmoh se můg zármutek přjliš, kdoj mně pomůj ztrápené? Pane! dlauhý čas prodljwáš, mé žalosti sy newssjmáss: hořkj kalich mám pjti, prigď mi geg osladiti.

Pán GEžjš. 2. Choti má proč sy stěžuges, na kalich twých těžkosti? gestli mne prawě miluges, wypj geg k mé ljbosti: Láska w trpenj záleží, s láskau wzkost w záwod běží, rád trpj kdo miluge, láska wzkosti spoguge.

Dusse. 3. Ginssjm nenj žádný kříž znám, newědj o žalosti: Gá pak stále kříž nad kříž mám, newjm nic o radosti: Giným se po wůli děge, sstěstj se na né wždy směge, gá pak bez potěssenj, wždy zůstáwám w saužení.

P. GEžjš. 4. Kterým sstěstj pochlebuge, gichž žiwot gest pauhý kwět, z wůle rozkoš podrobuge, a we wssem gim skauží swět: kterým we wssém gestik blaze, budau někdy plakat draze, krátká gest swětská radost, wěčná pak po nj žalost.

Dusse. 5. Gestli možná, když se tlačj na mne wssecky wzkosti, že ani oddechnauť w pláči nelze a truchliwosti? giž mi srdce nestačuge, po kříži kříž následuge, mám snásset, nežalowat, a sobě nestěžowat.

P. GEžjš. 6. Tak máš ke mně spatnau kášku, tak mne málo miluges, že mých muk gen malau částku, od sebe odwrhuges: Ten kdo miluge srdečně, wsse trápenj snássj wděčně, prawé lásky nemá nic, kdo nechce trpěti wjc.

Dusse. 7. Ach wjnáwám že gsem slabá, nésti ten tak těžký

těžký kříž, nechť geg wezmau na swá záda ginj, a skuš tu tjž: Nech Pane ať sy pohowjm, neb ať wěrnau prawdu powjm, mně samé to sauženj sněsti giž možné nenj.

P. GEžjš. 8. Hleděj! s Otcem wálčj djtě; mlč, mé wůli se poddeg, wem to břjmé na se hbitě, že tak chcy, dost na tom měg: Co gest ti medle po giných? nes kříž swůg na ramenách swých, mlč a pod, mne následůg, chcessli ať gsem ženich twůg.

Dusse. 9. Trpět stále nenj hříčka, zwlasti když daleky konec, trápit se, nerjci skowjčka, ach! co gest to těžká wěc, mám gá se o to pokusyt, bez potěssenj to skusyt! giž mne gednau Pane sprost, neb gsem giž trpěla dost.

P. GEžjš. 10. Gen se o to z čerstwa pokus, dobrý djl más wyhraneg, wčiň gednau hrdinský kus, z celo kříži se poddeg: Nech ať s tebau gá zachážým, gak se mi zdá, sem tam házým, pro kásku mau k tomu swol, nechť ge ti wol, neb newol.

Dusse. 11. Když má tak být ať giž ge tak, stań se Pane wůle twá, gižt gá na swět nedbám za mák, ty budeš sám roskoš má: w kříži tě chcy následowat, tebe samého milowat, rozkosse se odřikám, gen ať tě GEžjssi mám.

P. GEžjš. 12. Tak gest dobře, tak chcy mjti, tak gsy mé milé djtě, w nebi chcy ti nahraditi, za to co zde ssaužj tě: Trp w swětě gak gsem gá trpěl, když gsem tě wykaupiti chtěl, budeš mjt wěčnau radost, za zdegssj časnau žalost.

(953.)

TDyž w bjdách, w wzkostech, obrácým očj swé, k horám twým můg Pane, s wpenjm a wzdychánjm, ty sám wyskychás mne, tak že neodcházým bez twého smilowánj.

2. Má pomoc a schrána, přicházý od tebe, genžs nebe y zemi ráčil mocně stworiti, žádný mé potřebě nemůže, než ty sám, pomocy wděliti.

3. Ty činjss, že nohy

mé nevkliznau se, ty mne též sprowázýss sám na wsseckých cestách mých, bych poznal stezky twé, když mne dábel, neb swět, chce wwésti do sýdel swých.

4. Strážný Izraelský, oči twé dnem nocy, (neb nespjss, nedřjmess,) patřj stále na wsseckých, kteřj se twé mocy oddali, a tebe wzýwagj w těžkostech swých.

5. Wchoweg mne Pane, nesstěstj každého, zwkássit dussi mau rač sám otcowsky ostřjhati, před kstj dábla zkého, byť se mi nic zkého nikdy nemohko státi.

6. Požehneg mé kroky, wýchod y wchod, Pane, mé činy y řeči rač také zprawowati, buď mikostiw na mne, abych spasytedlně mohl běh swůg dokonati.

7. A když z toho swěta pryč budu se bráti, pomoz mi ať w tobě wsnauti mohu tjsse, wesek z mrtwých wstáti, potom rač mne přigjt do nebes, pro GEžjsse.

(954.)

Můg Boże, mě wtočisstě! k tobě smutný wołám, wslyš Pane prosby moge, kteréž ti odsýlám, nebo gá w křjži swém, a w zarmutku těžkem, w posměchu gsem lidem.

2. Gakobys ty o můg Boże, giž o mne newěděl, tak sy myssl nepřátelé, žes na mně zapomněl, proto že mne tresces, w saužen zkussuges, hned od mkadosti mě.

3. Radugi se w nocy we dne nepřátelé mogi, že mne Pane náwsstěwuges křjžem, swé stwořenj, když na mne nakwjss žakost, zarmaucenj, hned gsau postěsseni.

4. Protož k tobě Pane miký, žakostiwě wołám, hoden sem toho trestánj, k tomu se přiznáwám, neb gsem hoden toho, že sem tě samého hněwal dne každého:

5. Gesstě předce o můg Boże, gá kuřátko malé, utjkám se pod křjdlo twé, ach neopaussteg mne! Neb ze wsseho swěta bige na mne psota, na mdlého člowěka.

6. Za ochranu, Hospodine! prosým tě samého, neopaussteg, nezamjteg služebnjka swého, zaženessli ty mne, giný kdo spomůže, w tomto swětě, Pane.

7. O Páne můg, rozpomeň se, že gsem twé stwořenj, a tak nedeg mne do konce potupit na zemi, wztahni swau prawicy, nechať wzřj wssickni mogi protiwnjcy.

8. Rozpomeň se na swé sliby, Pane ljtostiwý, wssak sy sljbil ochráncem býť, wdow, Syrotků Otcem, poněwadž o tom wjm, že

že syn twůg gsem, prosým, ať pomoc twau vzřjm.

9. K pobožnosti a k twé wůli w světě žiw byť žádám, na bohatstwj, světa slávy, do konce nic nedbám. Neb ten svět pomjgi, y geho marnosti, gako rosa letni.

10. O Pane můg, gá tě prosým z gruntu srdce mého, obrať se ty a zahanbi nepřjtele zkeho. Nech ať se zastydj, a pomoc twau widj, žes ty mně přjtomný.

11. Což pak Pane, dáš do konce mne nepřátelům w moc? neb wjm že nenj w tom světě, kdoby mi mohl spomoc, krom tebe samého, stwořitele mého, na mne láskawého.

12. Giž gá Pane dussi tobě y těko poroučjm, do mé smrti w tomto světě tebe se nespuštjm. W nebi potom wěčně chwáliti budu tě, s Angeky bezpečně.

13. Amen, Amen, miký Pane, račiž mi to dáti, bych gá mohl w nebesých tebe s Angeky chwáliti. Zpjwage radostně, čest chwála buď tobě, wssemohaucý Pane.

(955.)

Můg miky se z láský w své krwi topi, ay hle snassi pekelna trapenj; hněw rozhani, kamé tyranskau kopj, onť gest žiwot, y smrti zežřenj: Z toho se propasti bořj, choť můg mne wzdrawi, když láskau tak hoří.

2. Když mne widěl ležeť w krwi a nemocy, rozhorlil se přilissnau mikosti: hle! toť mohlo Stwořitele přemocy, toť geg tak zapaliko wraucnosti, že y s Božj zřiwosti bogowal; ay gižť hněw skrotil swau sladkosti!

3. Musyls ohně moc s bolesti zhasyti, kteraž tak hrozna byla w Duchu twém, žes pekelnych trapenj zakusyti, y potiť se račil krwawym potem, taks se chtěl w smrti znižiti, žes musyl od Boha gak opussten byti.

4. O Choti! twá láska plna tagemstwj sama tě gest w proklatstwj wstrčila, zdaž to láska gde až do zkořečenstwj? taki gesť! toť w něm ta ctnost pusobila; Žiwot nás w sebe zawjrá, sám pak těžce pro nás na křjži wmjra. Gal. 3, 13.

5. Taki sy, smrti! toho může zranila, newěda, žeť on žiwot má w sobě: žiwotu pak ta rada nechybila, gižť, smrti! wstekkost twau zbranil tobě. Gesťlit mne zde

zde smrt vdusy, tehda mi puwodem žiwota byť musy.

6. Gižť gest má smrt smrtj Krysta zahnana, gať gi sobě za cestu k nebi mám, skrz toť bywa mysl protiwna zkamana, kdy geho tělo a krew wžiwám. Toť zbořuge zpurnáu hořkost, a obwrácy žakost mau w nebeskau radost.

7. Gižť se zláto mé čisti w utrpenj, pec, kříž, tygel mé wlastni srdce gest, truskpak, co se zkeho w audech kořeni, ssmelcyť přitel můg, a oheň bolest. Ačť zlato přez oheň musy, předce w tygli pěkne gest, zkazy nezkusy. 1.Kor.3,13-15. 1.Pet.1,7.

8. Duch můg s radosti owoc swůg wydáwá, nebť geg tu blesk nebesky proráži, maudrost wěčna geg barwy spořadáwá, srdce gak Jaspis a Rubin snaži, kdy blesk ten wssecko proniká, duch můg, w swětle stawen, raucho swé oblika.

9. Tu geg těssi maudrost w ljbem wzezřenj, tu w kásky kůně tisse spočiwa, tuť ho smrti, y hřjchů zapletenj, y slauzby marnosti Bůh sprostiwa. Sprawedlnosti ozdobena dusse, bywa gak Choť k Králi přiwedena.

10. Nelekamť se té hořké mirry kříže, nebť w mirře sylna moc balzamu gest; bolest těla mne wstrassiť nemůže, to ghoť mi můj w Krystu pokog přinest. Lásska má sska wzkau slezkau, z káskyť gá wywoljm tu křjžowau cestu.

11. Rozniť Boże! swůg we mne kříže plamen, ať horkem ducha zkato proniкne! posylňug mne, GEžjssi, genžs můg pramen, ať to mé zkato w ohnj neznikne! Nechť se tělo kříže strassi, kříž mi w obnowenj wjtězstwj přinassj.

(956.)

Postassne odewzdánj w ruce Krystowy.

G. Gakž Bůh račj/ tak gá chcy.

Přestaweg bjť z mikosti, GEzu! ať se duch bogj: ty swých skrz mnohé těžkosti wedeš, ale k pokogi: ted ti hřbet podawám chtjwě, sswjheg, nebť sem prowinil, žes kříž wkožil milostiwě, tos ty z káskyť učinil.

2. Ach

2. Ach gakť sem tě dlauho hněwak, dlauho hledak marnosti: tys mne pak wždy zastaupowak, z přediwné swé milosti, z milosti genž tě swateho, na ostrý kříž přibika, z milosti, genž mne hříssneho tak často potěssika.

3. Nepomnj, že gsem tě, meho Boha tak dlauho neznak; ano že gsem se zkosineho hada wůli byk oddak: pomni pak na hořke rány, gežs trpěk na twém těle; pomni na twůg bok prokkany, k tobě se giž znám cele.

4. Rač twým prautem wyčistiti srdce mé, bych gen byk twým, rač mne w twé krwi omyti, učiň mne příbytkem swým: Otewř dwěře ducha meho, odwal hříchů mých kameň, bych tě pocykowak w sobě, skrz milosti twé kamen.

5. Tak w srdcy mém panugice, newpusť tam nic marneho: nebť sem wkožik, že wice nechcy byti gineho. Nechcy znať sameho sebe, proklinam žádost těka, nechcy w swětě nic gen tebe, by zkost panstwj neměka.

6. Tak na koktech twých w mém kříži spokognē odpočinu: wssak, prosym, snasseg mau tiži, když w mé newěry stinu, a w přebjdných mých křehkostech neskussně bych se držek, bých tak w smrti twé těžkostech newinnost swau obdržek.

7. Ty tehda buď mým přitelém, w smrti tak gak w žiwotě: tobě oddan s dussi, s tělem, newim o žádné psotě; smutným srdcem hledám tebe, o by mi se brz zgewik! popřegž mi wjry w potřebě, bychť se we wssem důwěřik.

8. Skyš, ach wyskyš mé wzdychánj: Proč se tak dlauho kryges? wed můg bog, hled mé stonanj, gá wmdlewam: Ty žiges. Ty w twých mdlých chces sylným byti, kdy ge neřesti třjbj: rač tež semnau wčjniti, GEzu! gak ti se ljbj. Amen.

(957.)

Člowěk tauživý, a Kryštus těssicý.

(Člowěk.)

SBolest! ó žakost! Kdež w kříži nagdu pomoc? (Kry-

(Krystus.) Wokeg wždy k GEžjssi, on twau vzdrawj nemoc. (Ċ.) Wjm gistě že gemu gest těžkost lidská známá, (K.) Proč̃ k Bohu w saužen̄j, vtjkeg wečer z rána:

2. (Ċ.) Zdaliž on w saužen̄j wždy hřjssnjkům wyslychá? (K.) Ano, skrz saužen̄j, k modlibám gich ponaukā. (Ċ.) Proč̃ k tobě GEžjssi, wokám deg se nagiti. (K.) Wssaks se sám odkaučik ode mně, skrz twé hřjchy.

3. (Ċ.) Pohled ō GEžjssi, gak mne můg křjž vtjská, (K.) Kdo se kaučj se mnau, ten má trāpenj těžkā. (Ċ) Pohled a smikůg se, GEžjssi nad mau bjdu, (K.) Pokáuj čiň s bāznj, gā tě od nj wytrhnu.

4. (Ċ.) GEžjssi negskadssj, proč twář swau před mnau skrywáš! (K.) O čkowěče mikỳ, kohož s kwjlenjm hledáš? (Ċ.) Tebe, ō GEžjssi, chtjc před tebau plakati, (K.) Kterj zde se smutj, budau se wěčně smáti.

5. (Ċ.) Než pro mnohau žalost, srdce welmi se rmautj. (K.) Musjss zde na zemi, w křjži trpěliw býti. (Ċ.) Zdaliž wždycky w swětě, křjž, neřest, mám trpěti? (K.) Gā bywsse twým Pānem, musek sem wjc snāsseti.

6. (Ċ.) O Pāne, kdež se mām w mém saužen̄j podjti? (K.) Obrať se gen ke mně, chcy pomocnjkem býti. (Ċ.) Bolesti zbraňugj, genž na mně těžce leží, (K.) Nagde spomožen̄j, kdo koli ke mně běží.

7. (Ċ.) Každodenně z rāna, wjtā mne bjda nowā, (K.) Gā wěrně pomāhām, snāsset nerěsti mnohā. (Ċ.) Než kdež tě naleznu GEžjssi, w kterém mjstě? (K.) Hledeg mne gen w samém mém swetém pjsmě gistě.

8. (Ċ.) Gestli na twém slowě spoljhám, swět se smège, (K.) Nedbeg, gest moc Božj, kterā tě k slawě wede: (Ċ.) W slowu tedy samém mām nadēgi sklādati? (K.) Ano, prw zem, nebe, než mě slowo se stratj.

9. (Ċ.) Tedy w tobě samém dauffat budu GEžjssi, (K.) Wěk kdo se mne drži, lehko gest geho Dussi. (Ċ.) Nebs ty sām přikázak wžywat tě w wssem saužen̄j: (K.) To čiň, wytrhnu tě, z wsseho twého trāpenj.

10. (Ċ.) Ach Pane GEžjssi, giž nās smutných potěssiž, (K.) Rychleg nevčinjm, než bude těžkost wětssj: (Ċ.) Těžkost dost gest welkā, přigď k twým a neprodljweg. (K.) O mikỳ čkowěče, cýl Bohu nepředkládeg.

11. (Ċ.) Dusse gest w saužen̄j, těko w nebezpečenstwj; (K.) Nebog se, neb gā gsem s tebau w twém protiwenstwj. (Ċ.) Protož nemām se zde toho swěta lekati? (K.) Ne, bys prāwě wsseckо měl časně vtratiti.

12. (Ċ.) Chcy giž w samém tobě, můg GEžjssi dauffati. (K.) Čiň to, a opust swět, budess mne za wsse mjti. (Ċ.) Swět s geho forteljstwjm preč̃ od sebe zamjtām,

tám, (B.) Zde w swětě y w nebi gistissi rozkoss tobě dám.

13. (Č.) Tobě ó GEžissi, se wssim se w moc oddáwám, (B.) Wssem kteři ke mně gdau, žiwot wěčný gá dáwám. (Č.) Skowu twému wěřim, které nemůž klamati. (B.) Gá gsem žiwot, prawda, která newmj klháti.

14. (Č.) Mně z mikosti pauhě žiwot wěčný darugess. (B.) Wěř miký čkowěče, že to gistotně dogdess. (Č.) GEžissi twůg gsem wždy, w žiwotě y při smrti, (B.) Wedle wjry wezmess w nebi odpočinutj. (Č.) Amen ó GEžissi! degž to wssi wérně Dussi.

(958.)

O Bože skyss mě wokánj, k tobě odýkám swé wpénj, bud můg obránce, neb gsy ty má nadége, bedliwý stráže :,:

2. Nedopaussteg zahanbiti, nepřátelům mým mne zkazyti, nebs ty Bůh mocuý, od počátku swéta wždy w dobrotě nesmjrný :,:

3. Tys můg sstjt, tys mě spasenj, nebude zahanbeny žádný, tě wzywagicý, vstawičně swé zřenj k tobě magicý :,:

4. Tys vpewnik skauhu swého, y wjře a wssak zsauženého, nad skáku pewnau, daks proti nepřátelům, obranu sylnau :,:

5. Ey w stánku welebnosti twé, bydlenj mě bude wždy wěčné, tebe chwáliti budu wždy a gmeno twé oskawowati :,:

(959.)

Z Žalmu 55.

Gak. Pane w prchliwosti swé.

O Bránce wssech zsaužených, Bože mikostiwý: Vslyssiž modlitbu mau, y hlas můg pkačliwý: Tě prosým, k tobě wolám, neb sem zkormaucený, gsauce od mých nepřátel welice zsauzený.

2. Wssechny swé kstimě raddy, ke mně obrátili: Hledagic swau wstekkosti, gakby mne zkazyli: A srdce we mně wadne, sýka wstupuge, smrt před očima ljtá, strach mne obkljčuge.

3. Y mkuwjm někdy k sobě, takto smysslegjce: kdybych mohk křjdka mjti, gako Hakubice: Letěkbych gak negdále, na pausst k přebywánj, a tam bych sobě zwolik, bydlek do skonánj.

4. Rozptyl ó wěčný Pane, gich zkosiná gednánj: A skrotiž sám gazyky rychlé k okkamánj: W městě gich nic giného, gen se to spatřuge, welký nepořádek tam negwjce panuge.

5. We dne y w nocy po zdech, neprawost obchážý: Z rýnku nátisk, a křiwda, nikda prec nezchážý: W domjch sedj wssetečnost, a w ulicech zase, chytrost a ossemetnost, gest při každém čase.

6. Kdyby kdokoli zgewně mne přenásledowak: Skoditi chtěk, a nebo zřegmě mi strhak: Nikdyby mi nebyka zkost tak těžká geho, wědauc to, snadně bych mohk wystřjhati se ho.

7. Ale

7. Ale ty gsa gen člowěk, mně we wssem podobný: Powstaň, a gdeš proti mně, gsauc můg přitel dáwný: Semuž sem tagně wěcy častokrát směřowal, též y do domu Páně, w kásce s njm chodjwal.

8. Když by zrádce wsselkého, zká smrt pohltika: Když by ho y ta země, za živa přikryka: wssak se k tobě gá Pane, budu utikati, a ty mě newinnosti račij mjsto dáti.

9. Ráno, též o pokednj, y wečernjm časem: K tobě wokati budu, ponjženým hlasem: Ty mne Pane wyslyssjš, y budeš brániti, byť pak negwětssj wogsko, chtělo na mne gjti.

10. Wěřjm že mne wyslyssjš, y chrániti ráčiš, těch genž mi vtrhagj, powstaw swau přestrassjš: Neboť se obrátiti, též vznať nechtěgi, lidé to gsau bezbožnj, zkě swědomj magj.

11. Gsau proti newinnému, w záwazku nestogj: Reč gegich gest medowá, mysl nakkonná k bogi: Skowa gim tak z vst plynau, gako oleg tichý, wssak kdo dobře wáží, gsauť smrtedlné sstychy.

12. Poruč má Dusse, Páně, wssechny swé těžkosti: Neb on spráwedliwého nikda neopustj: Lstiwých w gámu wwrhne, wražedlnjk zůstane, w půl wěku; gá pak w tebe dauffam wěčný Pane.

(960.)

G. Ach Boże gak mnoha žalost.

GEžissi má obrano, mé wtočissté, má schrano, můg hrad přepewný w sauženj, k tobě samému mám zřenj.

2. Wiz gak mogj nepřátele, proti mně powstali směle, y sylugjc mně zkazyti, a z gruntu w nic obrátiti.

3. Chtěgj mne mjti w swé mocy, nedassli mi sám pomocy, musým w swém křiži klesnauti, k wůli těm, kteřj mně rmautj.

4. Gá wssak daufám twé mikosti, nynj, y od mé mkadosti; znám tě Pána káskawého, a ochrance přesylného.

5. Mage w tom gistě zkussenj, když sem tě wzýwak w sauženj, tehdy mogj nepřátele zahanbenj byli cele.

6. W gich zkosněm vsylowánj, sem, tam, byli rozehnáni, to wsse oko mé spatřiko, z saudůw twých se weseliko.

7. Protož y w této vzkosti, těssjm se wždy twé mikosti, že mé prosby neoskyssjš, mně ku pomocy přispjssiš.

8. Začeť tobě předewssemi, genž bydlj na této zemi, chwálu twau chcy zwyssowatj, žes mi ráčil pomoc dáti.

9. O twých skutcých, prawdě sylé, a za starých časůw djle, chcy mkuwit, skaužit k známosti, mnohým, y o twé mikosti.

10. Když tebe mám přitomného, nic se nebogim žádného, dábla swéta y lidj zkých, nedeším se žádného z nich, Amen.

(961.)

Gak. Byť Boha s námi nebylo.

Pane Kryste! k tobě wołám, z Dusse swé zarmaucené: Twau mikost drahau zgew mi sám, a tak neobtěžug mne. Ay mnohé gsau mé těžkosti, genž množí srdcy bolesti, než bych ge mohł snésti.

2. Pane Kryste! z mikosti swé, ó smiług se nade mnau: Přigď mi k pomocy rámě twé, a obradug Dussi mau. Kteráž gest strápená nynj, nepřigdessli k spomoženj, zhyne mé potéssenj.

3. Pane Kryste! welikė gest, w kterémž stogim trápenj: Ach pomozyž mi pro swau čest, Boże mug mikosrdný. Nemám na swėtė žádného, kdožby se mně vgal mdlého, a potéssił smutného.

4. Pane Kryste! ty gsy gen sám, má nadėge, mug žiwot: Proczej tobě se oddáwám, w čas těchto y giných pšot. Páne! tys mė spomozenj, kdož w tė dauffá w swém sauženj, nepřigde w potupenj.

5. Pane Kryste Synu Božj, w tobėt swė mám dauffánj: Ty Dusse mė wėčné zbožj, a radostné kochánj. Ty gsy semnau w mém sauženj, budess y při mém skončenj, což gest mė potéssenj.

6. Pane Kryste wzhledni na mau bjdu, kterauž se trápjm: Prosým skrz każdau ránu twau, słyss pláč mug, w kterémž wpjm. Dnem y nocy k tobě wołám, a žádost z srdce wylėwám, smiług se nade mnau sám.

7. Pane Kryste! gestli čas gest, dlė twė swatė ljbosti, Wčiň mi mikost pro swau čest, a zbaw mne wssech wzkostj. Zruss nepřátel mých mjnėnj, a proti mně se rocenj, k němu gen potlačenj.

8. Pane Kryste! swė přátely porauėjm w ochranu twau, S gegich Dussemi y tėły, y což magj z twých rukaů. Opatrugž ge z swé mikosti, wčiň přjtrž mė žakosti, a potéss mne w rychłosti.

9. Pane Kryste! rady newjm, skrz nižbych znikł těžkosti: Gestli mi smikowánjm swým, nepomůžess z mikosti. A když se tak ljbj tobě, abych žakost měł při sobė, ty sám mne potéss z nebe.

10. Pane Kryste! degž mi nésti, ten kříž w trpėliwosti: A předrahé swė mikosti, wdėl mi w mė bolesti. Gestli pak mne chcess trestati, rač to gen časně konati, a zde očisstowati.

11. Pane Kryste! gá wždy wėřjm, z gruntu srdce celého, Że ty mne časem přjhodným wysłyssjss z trůnu swého. Neb gsy mne prwė wysłychał, když sem koli tebe wzýwał, tjm se w smutku těssiwał.

12. Pane Kryste! tys gedinė, mė w swėtė potéssenj: Gát k tobě smutné Dusse mé pozdwihugi w sauženj. Tobėt se z ceła oddáwám, a twé wůli se poddáwám,

dáwám, y twůg wěčné zůstáwám. Amen.

(962.)

Vspokogenj w teskliwosti.

G. Ach Boże, pohleď z wysosti.

Předcel nemusýš w vzkostech přiljš truchlliwy býti; po mrákotách a těžkostech budeť skunce swjtiti: Buď trpěliw, čekeg předce, nechť Bůh činj gako sám chce; nemužť on zle činiti.

2. Neb gsmeli teď po negprwe ducha zkormauceneho? Což sme zde na zemi prwe měli, než bjdy mnoho? dawnoť sme giž w tom vdolj ptače, často y w newoli; pakli nás z nj newywedł?

3. Toť nenj minénj Božj, když nás trese na těle, že by nám twář swau a zbožj chtěť odtahnauti cele: Ne! ale toť radda geho, by ten, kterýž opustił ho, k němu se zase wrátił.

4. Neb ten gest obyčeg těla, když w dobrých dnech sedjme, že se negprw a do ceka Boha zpurnė spausstjme: Zem sme, protož zemské wěcy mámė mnohem wjce na peči, než pokłady nebeské.

5. Protož nam musý Bůh hrozyť, a činiti newoli; co nam mile, prýč od nás wzyť, by sme wzhůru hleděli, a k geho drahé milosti, giž sme nedbázili dosti, opět se obrátili.

6. Pýgdemeli, on hotow gest, nás na milost přigati: teskliwost obrácy w radost, po pláči se dasmati: Toť mu mnoho nepotřebj; kohož w milosti obljbj, tomuť snadno spomáhá.

7. Skloň se před njm, smutna ržisse, w ponižennosti srdce, řka: Pane, zkrocůg nás tjsse, nekryg nam twého ljce. Deg nam milost, segmi gho z nás, kterėž sy położił na nás, a napraw nassj sskodu.

8. Milost prawo přewyssuge, hněw gj musý vtupiť; když duch kleslá, se snižuge, twá moc musý přistupiť, ta nás nech sylj w wjře, pakli ne, ay gistě běře zkazu nasse činěnj.

9. Zmocněg se w Božj milosti, a nedeg se wywrátiť, byť se y nebes wysosti s swětem měky podwrátiť: Bůh sljbił milostiwym býť, slowo geho nemůž chybiť, wěř, to v sebe skusýš.

10. Nowně y o geho mocy nemaš pochybowati; neb kdož stworił wssecky wěcy? kdož ge muž zachowati? Bůhť gest! drž se toho muže, onť raddu y skutky může nalezti, kde nic nenj.

11. Zdáli se nemožná pomoc, wssak předce to máš znati, že se Božj nesmjrna moc nigakž neda wypsati. Geho rameno gest sylnė, genž zazraky přerozdilne činj nam k podiwenj.

12. Což Božj Králowstwj ceké gest, nezli pauhe diwy? toť stawenj nedomněle swědčí, že Bůh gest živy. A toť gest čest gmena geho, gjžť, když do swatyné geho wgjti chceš, musýš přinesti. Amen.

(963.)

(963.)

G. Ach gak wſſecko prediwnè.

PRoèbych ſe tak kormautił, proè tak w vzkoſtech rmautił? nedage ſe weſti k Bohu? kříž neſa geho, geg poznam, neb bez něho nemůž byt kříž, ni neſſtěſtj.

2. Bez něho nám vpadnaut nemůž wlas, ni prſt ſwadnaut, kdy Bůh nevmjnik: Onť ſe chce času wſſeho ſtarat o ſtadce ſwého pohodlj, gakž y prw činik.

3. Zdaž můž co ſſkodne chtjti, neb nedobře mjniti? newěřjmi gá toho: w křjži nás opauſſtěti, twrdě nenawiděti, geſt proti wěcnj geho.

4. Někdy ſe zdá horliti, an y w pekło wſtrčiti, gſauce nás nepřitel: předce pak w kazdem křjži, ano y w ſmrti tjži, geſt nás negwěrnèggſſi přitel.

5. Zdá ſe nam často doſti, když trpjme vzkoſti, byt w přiſnoſti lwowé: Geſt pak ſmyſlu wěrnèho, a má v wnitřku ſwého ſrdce k pomocy hotowe.

6. On rad chodjwa s ſwými, ceſtami neznamymi, radau nám neznamau: maudre pak činy geho, ceſty běhu ſkryteho, wždy bez poſſkwrny zůſtanau.

7. Zdá ſe někdy pobožnym gak k litoſti nemožnym: Kdož pak wj, kam zmiřj? takť nás wede k dobremu, když nezhowjwa ſwému ditěti, kdy ſe zkoſt ſſjřj.

8. Protož duſſe zſaužene! pohledtež zarmaucene na Bożſké pomocy: tomu, genž wás ko-mautił, a ſkrz křjž k ſobě nutił, nikdy nedoſtáwá mocy.

9. Pomnéte, gako čteme: kdo Boha miługeme, těm wſſe geſt k dobremu: Křjž nám muſy k radoſti, mračno k ſſunce gaſnoſti, ſmrt byt k žiwotu wěčnému. Amen.

(964).

G. Zlateho ſſunce kraſny běh.

WOzhněwak ſe můg miły Pán, rozhněwal, na mé zkoſti: Protož ſem w neſſtěſtj wydán, w den geho prchliwoſti: Neſu boleſtný křjž, co činił newjm giž, od přátel gſa opuſſtěný, od nepřátel ſſauzeny.

2. Ach naſtogte! gá bjdný čerw, čeho ſem ſe dopuſtił: Negſa náboženſtwj gako prw, opatrnoſt ſem vpuſtił: Wſſak wždy Pán můg dobrý, gá ſſaffář geho zły, ſpramedliwýt geſt w ſaudech ſwých, y nynj w těžkoſtech mých.

3. Gako kuřátko ſtracené, we dné y w nocy kwjljm: Rady, pomocy nemage, pod nepřátel náſyljm. Wzko mi ze wſſech ſtran, ſrdce má mnoho ran, twář má doſſka zahanbenj, duſſe miłá zemdlenj.

4. A wſſak ſe předce neſpuſtjm, Boha mého žiwého: Chytiw geg wjrau, nepuſſtjm, až wzějm pomoc geho. Pokáu obljbjm, polepſſenj ſljbjm, wjm že mne přjme na miłoſt, neb znám geho wyſſlowenoſt.

5. Předce gá chcy geho býti,

byť mne měl y zabiti: Ranjli, zas mne vléčj, tjmž se wjra bezpečj. Wezmeli žiwot, zas, obžiwj mne w swůg čas, má právo ke mně gako Pán, mocy geho gsem poddán.

6. Zhřešjkli sem, ne ginému, zhřešjl sem, ale gemu: Chcy se k dkuhům swým přiznati, a za mikost žádati. A což on mi zmaže, kdo pšáti to káže? Když mne on přigme, ochránj, kdo gemu w tom zabránj?

7. Wolám k tobě w své vzkosti, Boże můg na wysosti: Gsa w rukaů bezbožných nynj, kteřjž zle semnau mjnj. Odpusť mi mé hřjchy, zprosť mne gegich pýchy: Spomož mi z mého zsauženj, wssaks mě sám potřessenj.

8. Pro střewa newymkuwného mikosrdenstwj twého: Pro Krysta GEzisse ráuy, pro Ducha twého lkánj. Genž we mně plápolá, Abba, Otče wolá, smikůg se nade mnau prosým, wiz gakě bějmě nosým.

9. Nálezitě swých žádosti, nevmjm přednášeti: Wssak se těssjm twé mikosti, že ráčjss rozuměti: Můg Boże, můg Pane, ó nechť mi se stane, ó nechť mi se mikost stane, ó můg Boże, můg Pane.

* 10. Amen, gistotně Bůh slyssj, mé srdečně vpěnj: A w čas přihodný pospjssj, k němu wyswobozenj. Mogi nepřátelé, padnau, wěřjm cele, nedáť mne trápiti wjce, Boha mého prawice.

(965.)

G. Giž zpěw, prosba, kazánj.

Takliž dkauho můg Pane, na mne se nerozpomjnáss? A bějmě nakoženě, z mého hřbetu pozdě zsujmáss? Proč bkesk nawssstjwenj twého, neovsvjtj ljce mého?

2. Takliž Dusse má mikā, má se dnem y nocy swjrat? A do srdce nemikā staross wždycky se zapjrat. Dássli se těm ze mně smáti, genž mi nechtj dobře přjti.

3. Pohledniž z domu twého, pohled z nebeské wysosti: Wiz těžkost srdce mého, zapud ty sám mé temnosti. Degž ať světlo slowa twého, swjtj mně času každého.

4. Mým nepřátelům toho, nedeg nikdy sstěstj mjti: Aby kdy slowa twého světlo mně mohli zatmjti. A potom mistrowě mého chtěli býť swědomj ctného.

5. Gistotně tomu wěřjm, že z twé ruky dogdu toho: Neb jes Otcem nássim wjm, a nezamitáss hřjssného. Wdělugess wssem pomocy, hodens chwály dnem y nocy.

(966.)

W čas dkauhotrwagicý těžkosti.

Takliž pak předce w vzkosti musým swé trwawati, těžce nařjkati? An mi wždy wjce těžkosti chce Bůh přikládati, mne zarmuco-

mucowati: Vwadko we mně srdce mé, až y ty mé kosti přischly bolestj k kůži mé.

2. Sám gsem gako ten na střesse wrabec osamělý, vtěchy zbawený: A gako bez towaryssе Pelikán spanělý, wěkem ostařelý. Přátelé z daleka stogi, a nenáwistnjcy zkostj hořjcý plésagj.

3. Ale když se mému Bohu ljbj mne tak mjti, musý gak chce, býti: Ga se w ničemž Otcy swému nechcy protiwiti, wssе on můj změniti. Nechť gen sswihá mne prutem swým! neb kohož on tresce, tohoże mjť chce, gistě wjm.

4. Po bauři on vtissenj včiniti ráčj, když se negwjc mračj: Po pláči též potěssenj nalěwati stačj, tak on wždycky kráčj. Čas přigde, že mne potěssi, vkáže swau mikost, pomoc y radost mé dussi.

5. O Bože můg, naděge má, žádost srdce mého, y kochánj geho: Nechž mi se swětko rozsměge obljčege twého, zbaw mne wsseho zlého. Deg mi pomoc w mém sauženj, čas gest smikowánj, y retowánj, w trápenj.

(967.)

Gak. Kristus příklad pokory.

TY, genžs nebe wysoke překrasně formowal, hwězdamj, a kazdé z nich wlastni blesk darowal, by některe celau noc swětko wydawaly, druhe pak lidem spjcym deň opowidaly.

2. Kteryžs y sluncem gasnym den ozdobil račil, aby kazdy kdož žiw gest, že gsy Bohem, spatřil, a tak se wywědował o twé wůli, Pane, tebe se bal, mikował, dokudž zdrawj stane.

3. Ty, kteryž wsseckym wladnes, nakloň ucha swého, vslys a nezamiteg prosby srdce mého, gak sy slychawal mile předků mych wolánj, y mjwal z lásky libe swé o nich staránj.

4. Bylili zkormauceni, tys ge potěssowal, když o pomoc wolali, tys k njm pospěssowal, když o maudrost prosyli, tys gim maudrost dáwal, a dobře gim činiti nikdys nepřestáwal.

5. Když gsy pak gesstě ten Bůh, y ten budeš wěčně, zagistě tež smkauwy swé nezrussiš skutečně, ač gi lide mnohymi zkostmi wtrhagi, y tebe neprawostmi swymi wždy hněwagi.

6. Ponéwadž sy gesstě tym, kterymž gsy před tim byl, kdyžs z swych Božských wlastnosti negmenssi nepozbyl: ach smilugž se nademnau, wssak sy milosrdny, obkličiž mne láskau swau, wssaks w swych slowich wěrny.

7. Slibils, že w žalosti sám budeš potěssenj, a wssem hořce plačicym das obweseleni, přikazals se wzywati, skrze Syna swého, hle, gá bjdny gdu k tobě, w swa tym gmenu geho.

8. Abys syrotka swého sám k sobě přichylil, mému plači, wzdychánj mezniky wycylil: Zakobam y fresunkum težkym srdce mého, které nedopaussti snu očim zwyčegneho.

9. Odtud naskrz zeskably we mne wssi syly mé, ach zhynuť! newezmessli ty mne sám w ruce swé, a ne zkončeli mého těžkeho trápenj, genž gako mol mé zdrawj zjira až k zkazenj.

10. Wssak to tobě ne těžko, ty sám wssecko mužeš, y snadně mne smutnemu též take pomužeš, pozbyt mého fresunku, srdce mé potěssit, protož prosym můg Pane, rač ke mne pospěssit.

11. A wssak gestli se ljbi, mne gesstě zkussowat nessleslim, toť ti wolno, rač pak wždy barowat ducha mužske stalosti, kteryž by mne řidil, abych z prawé twé cesty zblaudic, se nebjdil. Amen.

(968.)

O Ach Boże pohleď z wysosti.

Wěrny Boże w swé litosti, kterézto konce neni! wjmť, že z ruky twé milosti mám ten kříž a zsauženj: Wjmť též, Páne, žes mi račil kříž sessłat, by tělo tlačil, z lásky, a ne z nepřjzně.

2. Tak ty diwy prowozuges, dítě musy kříž mjti, ty tresces, koho mikuges, tent musy kříž nosyti: wedeš nás dolu, zas wzhůru, až

až y k angelskému kůru, a tak gedno za druhym.

3. Přediwně wodjš, wssak prawě, těch genž wraucně miluges, kdo mági býti s tebau w slawě, těch negprwzkormaucuges: kdo má powyssenu byti, musy se prwe znjžiti, a swětskau čest zmařiti.

4. Dos y na Kryssu, twém Synu, takž račil včiniti: Y on gdauc k slávný své trůnu, prw chtěl vsmrcen byti: skrz mnohe bjdy, těžkosti, ba y skrz smrti hořkosti, musyl giti k radosti.

5. Když se twůg Syn, sprawedliwý, rad w to račil poddati: Což bých gá hřjssnik zkobjwý, křjži měl odpjrati? tot přjkład trpěliwosti! kdo žádá geho milosti, má se mu rowny stati.

6. Gak těžkoť, o Otče miky! gest rozumu wěřiti, koho sswjhás sewssj syky, žebys tomu měl přjti: nač (dj,) gsau křjže těžkosti? gak těžko láska s žalosti se mohau srownawati!

7. Co gá nemohu, to dáwá twá moc, Otče pobožných! nechť má wjra wykwjtáwá w wssech pokussenjch možných: Deg mi posslussnost hotowau, vtwrzůg mne wždy w twém slowu: ochoweg mne reptánj!

8. Když pak gsem mdly, nech twá miloť proto wzdalena nenj: rač mi dati stalau wraucnoť w bogi, w bdění, w modlenj: Kdy člowěk má wjru syinau, a w modlenj wraucnoť pilnau, nemůž byť přemoženy.

9. Netjž mne těžkosti mnohau, abych nebyl podwracen: wssak ty wjš, co sneslj mohu, a že gsem w nahle stracen: negsemť zelezny, kamenny; ale z hliny vlepeny, witr mne můž podwratiť.

10. GEzu, kteryž se stal má čest, gehož krew mne zmocňuge, ty, ty, gistě wjš co kříž gest, gakť se má a smyssluge, ten kdo musy křjž, nesstěsti, a wsselikau bjdu nesti, protož mne rad vslyssjš.

11. Wjmť, že račjš nad křjžem mym gistě vtrpnoť mjti, a mne tak, gakž potřebny gsem, swau láskau obcerstwiti. Ach posylniž mne slabe-

slabeho, zastaw bolest srdce mého, a mých noh vklesánj.

12. Dodeg potěchy mé dussi, neodaussteg bjdného: W tobě gsaucých nic nezrussi; tys pewnost zsauženého: tys stjn proti slunečnemu horku, sstjt proti hroznemu vtoku a wjchřicy.

13. Když zde mám dle twé ljbosti trpěti něco strasti: deg mi se też w twé mikosti gako owěcce pasti, ať tak w wjře trpliwosti, w trpliwosti twé mikosti po těžkým křiži dogdu.

14. Duchu swaty! potěssenj, geż Bůh z nebe daruge: těš mne take w mém sewřenj, ať dussi obcerstwuge: ty gsy Duchem welebnosti, wjš, gaké cti a radosti w nebi v tebe máme.

15. Gak přjma vtěssenj gsau, kterež ty těm chceš dati, genž zde přez křjže trnj gdau, deg mi, Bože, poznati žjwot, k němuž ozdobenj wsseho swěta za nic nenj, gemůž nic nenj rownė.

16. Tam račjš w wěčné radosti mne libě obgimati: tam pro bjdu, křjž, těžkosti, w pohodlj budu stati: tam me kwjlenj w plesánj, mé nařjkánj w zpjwánj se změnj; ať gá wěřjm. Amen.

(969.)

Potřebne naukenj o Křjži.

Gako: Jakm. 14. 53.

JEsakt on mne w wedk, on mne też wywede! wěrnyť gest Bůh, on se nemůž zapřjti, z kásky geho mi nemůž nic sskodjti, oni dopustik, on, on to sam dowedk, on mne tam w wedk.

2. W wedkli tě sám, gdi směle, když gest znám, wssak ljbosti nemá w twém zatracenj, ale jádá břjchů wyswobozenj, neb gen by ged zky z tebe wyplenik, takť se změnik.

3. Dobřeť mjnj, ne k twemu zhubenj, když kásky swé čitedlnost odtahuge, gen rozum gest slepy; wjra spatřuge, a k Bohu má swé gediné zřenj, dobřeť mjnj.

4. Pekka zkosti gsau tě hlubokosti, w kterychžto se domnjwaš vtopiti; Pán wssak může tě bauře spokogiti, tak že vtjch nauskowem mocnosti, pekka zkosti.

5. Temnost smrti w strach nás někdy wstřej, ano w okamženj nás zastěnuge, pak, než se nadám, Bůh nás obživuge, a musy zas pryč wzdalena byti temnost smrti.

6. Bůh zdržuge, co okrsslkem sluge, diwně opatruge zemi stworenau, ochrańuge wsse prawicy swau

swau mocnau: koho pak Bůh k straži swé přiwine, ten nezhyne.

7. Té hořkosti, které nasse kosti, dnessnjho dne pronikagj swau mocy, zeytra nám kudau k welikě pomocy: Protož časem swým zniknau w mikosti, wsse hořkosti.

8. To pozorůg, že stary had ged swůg, w Adamowi do srdce twého wsazyk, tenť se snažj, by tě do konce zkazyk: takť oheň má wždy při sobě dym swůg; to pozorug.

9. Dokud ten ged, sobě protiwny ged nezná w tobě, dotud tě tak morduge, když pak se giž w wzkosti byť spatřuge, že s hřjchem boguges, baurj se teď! ač tauhy ged.

10. To nic nenj, že máme spasenj, když w pohodlj srdce směle lezjme, ano skutky wkastnj mnoho wažjme; že tu nasse dusse má swé gměnj, to nic nenj.

11. Pauha gest kest, owssem bjdna powěst, kdy myslis, že to Křestianstwj bude dost, když bez křjže mas k nebi gakau žádost, a že tjm Krystu děges welkau čest, pauha gest kest.

12. Zkau bezpečnost hubj wstawičnost boge, genž se w nás wede každým časem, kdy se baurj zke žádosti s swým kwasem. Wěř, že bořj boge wstawičnost, zkau bezpečnost.

13. Tu zwjs brzy, co sme za wjtězy, snad že sme před bogem tryumffowali, a gazykem napřed poskakowali: při tom gak wěrny mas byti w křjži, tu zwjs brzy.

14. Paklit nam bog ten působj pokog, musyť nam (wěř) y té mocy w powětřj, byť k užitku, dusse má, toho sstěstí. Bog ten, když tě gen Bůh sylj w twé při, k nebi patřj.

15. Nechť nás y swět napádá, tahnauc zpět, a zsauzuge swým přenasledowánjm, aneb swodj swým kahodným kakánjm. Kdo gen w Krystu boguge, má swau zeď, přemáhať swět.

16. Když mám říjcy: wssecky pekka mocy nevsskodit tomu, ni nepřátele, ktery Krysta má za swého přjtele; neboť z Krysta gdau do něho mocy, to smjm říjcy.

17. A wssak musy trpěti pokusy, kdo chce s Krystem w skáwě wěčné kralowať; kdo tam chwátá, nemá se zde sspanowať. Každy Křesťan to znamenj nosy: trpěť musy.

18. Čerstwě poskoč, do křjže spěssně w kroč, o má dusse! nedeg se pozbawiti té koruny, giž mas od Pána wzyti. Nebog se nic, genom čerstwě poskoč, do křjže w kroč.

19. Kdy wybrodjs, wygde ti wstřjc GEzjs, a přiwjtá tě s welikau radosti, tak že duch twůg zplesá, y těla kosti. Wěř, že se té radosti podjwjs, kdy wybrodjs.

20. Giž Angele zpjwagj wesele, hlasy swými zwučně prokřikugice, mikost Bozj a Beranka

ſlawjce; giž pleſagj dnem nocy weſele ctni Angele.

21. Čeſt, moc, ſláwa, nechť ſe Kryſtu dáwá, že nás ſkrz trpky kříž wedě do ſláwy, neb tak zkatem ozdobj naſſe hlawy. Oni geſt zwyſſen, onť geſt cýrkwě hlawa, buď mu ſláwa! Amen.

(970.)

Vpokogenj ſe w Kříži.

G. Gakž Bůh račí tak gá chcy.

WSſakť ſem mnohem wjc prowinil, pročbych ſem ſe zpurowal? nic dobreho ſem nečinik, Bohu ſem odporowal. Zkořečenj, a trápenj žáden nemůž wgiti, kdo hřich činj: Y gáť nynj ſkuſſně mám treſtau byti.

2. Chcy pokutu a treſtánj Páně wſſemohaucnoſti ſnaſſeť bez odporowánj, w pokoře a tichoſti: Neb ſem hřichy, hanby, pychy, doſawad mnohe pachal, ſkowem Páně pak ne wěrně, newděčnau zkoſtj zmrhal.

3. Cestu prawau Páně mého wždycky ſem potupowal, ſtezku pak dábla zkoſtneho (ach hlupy!) ſem mikowal: Protož w brzce ſe mé ſrdce přehroznė zkormautiko, když w swém bludu twého ſaudu mzdu běře za swé djko.

4. Hoſpodin geſt ſprawedliwy! Wſſak też pluny litoſti; On co Otec dobrotiwy materinſkau mikoſtj ke mne hořj: Když ſe hořj hněw geho ſprawedlnoſti, brz zas wzchazy, aſa bez zmazy, bleſk geho nakkonnoſti.

5. Giſtěť ſmrti naſſi nechce, hněw geho má swůg konec; oni lepſſjchych ſe netreſce, ano (toť geſt giſta wěc) ruku těžkau činj lehkau, přeſtáwá domkauwati, horliwoſt ſwau w láſku prawau chce wždy proměňowati.

6. Giſtěť ſe to y mně ſtane, giſtěť mne zleho zbawj; giſtěť gednauc k ſaudu wſtane, a wěc mau wěrně zprawj. Litoſt geho mne bjdneho wywede z mé temnoſti, abych láſku geho ſladkau wyprawowal s wděčnoſti.

7. Protož se wy nepřátelé nademnau neradugte, že oſteyſkam w tom mém těle, mnohem wjc pamatugte, že Pán Bůh můg mne gako swůg přſten ſám zachowáwá; po zkem čaſe, da mi zaſe wſſe, čehož mi neſtáwá.

8. Mámť ſyc kříž můg y těžkoſti, wſſak předce nenařkam; neb Bůh, ſwětlo mé w temnoſti, nezawede mne nikam: kde on ſwjtj, tamť ſe těpitj wpřimnoſt ſrdce geho, kdy pak tau znám, giſtěť nemám proti ſobě ſſkodneho.

9. Giž přichazy, giž, giž wzchazy čas wěčné mé radoſti: Poſměwáči, wtrháči pak pugdau do zakoſti. Oni bkazni w wěčné kazni proklinagj swé zbožj, gá pak wěčné, wraucné, wděčné, Skuzebnik budu Božj. Amen.

(971.)

Pokorná poddanoſt Kříž zlebźuge.

G. O přebjdna ſwětſka marn.

Wſſakť

Wssakť sem se ti oddał, Páne, tys Pán, gáchcy skaužiti; nechť se twá wůle wždy stáne, mámli žiť neb vmřjti; mámli zde kříž okussowať, nebudu se ho strachowať: wjm, že ty to dobře znáš, gak semnau zacházeť maš.

2. Kdybých wždycky trhał růže, tak by tělo zbůgnělo: (W tom se pycha zdwihnuť může,) srdce by zdjwočeko: Lépe gest zde wssecko trpěť, než se od tebe wratiť zpěť: Kdo zde na těle trpj, tohoť Bůh nepotupj.

3. Wssakť nenj žádné z djtek twých, které s tebau neplače, když ta zbeť lidj zlobjwých dlauho w radostech skáče; protož lépeť gest nečesti s tebau a s twými zde nésti, nežli s tau zkostnau zbeři, žiť bez Boha, co zwěřj.

4. Zwoljm Jozeffowo sstěstj, ačkolwěk kříže plné; toť neobcházy s sskodnau kstj, każdemu gest vpřimné: Hamanowé pak dobre dni při koncy bywagi sskodni; sstěstj geho podwodj każdého genž vhodj.

5. Darůgž mi twůg žiwot wěčny, o drahy duše hosti! nechť sem w tobě wždy bezpečný, wem mne do twé radosti: Přegž mi což vžitečné gest, nechť gest radosť aneb bolest; ty wjš co mi dati maš, praut y cuker dobře znáš. Amen.

(972.)

Z Zalmu 77. W Těžkostech gen k Bohu.

G. Natkeň Pane ocha swého.

Těžký čas zármutku mého, wzýwał sem Boha samého, swůg hlas k Bohu sem wznássek, dokud mne newyslyssek. Nybrž čjm mi byko tjže, bych geg měk sobě wždy blize, tjm wjc geho pomocy, hledał sem dnem y nocy.

2. Wssak gsauc Dusse má swjrána, byka potěssenj prázdná, když sám Bůh můg mne děsyk, čjm wjc sem na něg myslik. Ač sem koli ho wždy wzýwał, swé vpěnj mu odsykał, můg duch w těžkém truchlenj, stál wždy bez oblewenj.

3. W tom náramném kwaltowánj, též sem zbawen byk y spánj, wssecken bjw porażený, y mkuwiti nemožný: Až sem myslj pokognégssj spatřował časy někdegssj, w nichž Bůh mikosrdenstwj wěrným swým činil množstwj.

4. Tuť gsem y na to wzpomjnał,

Jehova visit et regard-

mjnak, co gsem někdy Bohu zpjwak, geg láskawého znage, za to mu čest wzdáwage. Zwlásstnj Ducha horliwostj, když gsem wssecko to s pilnostj w swém srdcy rozwažowak, tjm sem se posylowak.

5. Ka zdaž tě Pán, twůg ochránce, zahnak od sebe do konce? Zda pak giž až na wěčnost, skryk před tebau swau mikost? Zdaž pak kdy geho Otcowstwj přestáwá? mikosrdenstwj? nemáliž mjsta mjti, což Bůh ráčil sljbiti.

6. Zdaž swé zapomněk ljtosti? kterážť wdilek w hognosti? Zdaž pak swé slitowánj, w swém zawřek rozhněwánj? Tak sem řekk: Rechcyť se báti, byť smrt tu hned měla státi, negwyssiho prawice, což trápj, změnj w brzce.

7. Bych w tom hognězi prospjwak, dal sem sobě připomjnak, twé skutky diwné, Páne, z dáwna tebau činěné: O twých diwům mocném djle, myslik sem y mluwik mile, twau skáwu w něm spatřuge, wssechněm to oswědčuge.

8. Twých ó Boże skutkůw chwáka w swattosti plné gest, stálá, tak že Boha giného, nenj tobě rowného. Ty gsy w prawdě ten wěčný Pán, genž diwné wěcy činjss sám, ty swé mocy nekagjss, w známost gi wssem wwodjss.

9. Sýkau ty ramene swého, z manstwjs wyprostik těžkého, potomky Jákobowy, také y Jezesowy. Tu moc twau wody cýtjce, strachem hned strnuky prudce, y do dna gich hlubiny třásky se, gsauc zděsseny.

10. Tu obkakowé déssť hognj, wydali, y zwuk přehrozný; wssudy se rozlěhako, gakoby se trhako. Tu střek twých sem tam běhánj hrozné byko, y hřmáni, tu blesk se wyskytowak, wssecken swět oswěcowak.

11. Y země hrozně se chwjti musyka, kdyžs ráčik gjti, přes moře wod náspylných, nenechaw tu cest žádných. Kdyžto lidu twého řjssе, gako stádo, od Mogžjsse, k pastwám, y od Arona, rozkossným gest wedena.

12. Protož y gá swých těžkostj, bych pak nepozbyk w rychkosti, pročbych měk zle mysliti, že mne Bůh chce zkazyti. Počkám brz na něho stále, y mněk on též dokonále, pogme, sprostic zarmutkůw, do swých wěčných přjbytkůw.

(973.)

G. Když gsme w negwětssim.

Wzkosti gsa postawený, čkowěče bjdný a nuzný, dauffeg w Boha a wěř pewně, že on tebe z nj wytrhne.

2. On gest hotow wssem sauženým pomáhat, y w wjře mdlým, kteřj se k geho pomocy utjkagj we dne w nocy.

3. Protož když tě swět ssauzuge, twé swědomj obtěžuge; chyť se zbroge swé duchownj, wjry a modlitby wraucý.

4. Kte

4. Která nebesa proniká, srdce Božího dotýká, srdce smutně potěšuge, z wšech těžkostj wytrhuge.

5. Gen gj k twému Stwořiteli odsýkeg wždycky kde koli, on tě bude retowati, w každé bjdě zastáwati.

6. Neb gest ochránce wšech wěrných, zástupce wšech opuštěných, a tak wedle sljbu swého, wytrhne tě z wšeho zlého.

7. Dauffeg tedy w každau chwjli, člowěče, w tomto vdolj, neb máš Pána hotowého k spomoženj času zlého.

8. Bez kterehož wědomosti nepřicházegj těžkosti: Ale cokoli trpjme, z dopuštěnj geho znegme.

9. Chce mu nepředkládegme, w kterémž spomoc má to znegme: on wj kdy a gak spomocy má w vzkosti a w nemocy.

10. Protož mile trpěliwě, od swěta zlého křiwdy twé snášseg, wěda že Bůh tresce toho, kterého mjti chce.

11. O Pane GEžjssi Kryste, wjm že mne wyskyssjs giste: deg mi w křjži trpěliwost, w wjře stálost, w slowu známost.

12. Amen, Amen ó GEžjssi, tys můg ochránce neylepssj, deg at po zdegssj žalosti dogdem twé wěčné radosti, Amen.

(974.)

Zhlédniž na žalost, Pane, slauhy twého: Obrat gj w radost, dauffám w tě samého: Tys má naděge, wjm že mi spomůžes, wedle hřjchůw mých kárat mne nebudes :,:

2. Zhřessil gsem Pane, rozhněwal gsem tebe: A wssak Dusse má předce dauffá w tebe: Y nepřestanu do skonánj mého, chwálit tě budu Stwořitele swého :,:

3. Genom můg Pane rač trpěliwost dát, a w mých zarmutcých rač mne posylňowat: Welmi mne trápj nepřátelé mogi, falessně mkuwj, až mne srdce bolj :,:

4. Tobě pořaučjm tělo y Dussi swau, bych w zdrawém těle též měl dussi zdrawau: Bohatstwj nedeg, wbozstwj zawarůg, Duchem twým swatým srdce mé sám zprawůg, žiwot wěčný darůg. Amen.

(975.)

Potěssenj w kržji Izaj. 49/ 14-16.

G. Prácna gest wěc křestianem.

Hagistěť to včinj wěrný Bůh, on nemůže bez mjry pokusseti, Otcemť gest, y když

y když máš těžky neduh, vesta geho nemohuť zkořečiti. Poslyš gen, gak skadce dj: mne pozneg, ke mně se měg.

2. Powáž dobře, že sy powolany skrz mnoha zsauženi wgiť do králowstwj. Wssak za to máš, že sy wywoleny, wkaž tehdy průby twého křestianstwj. Pakli gesstě těku, krwi howjš, nedobře bdjš.

3. O křjži Křestianů sy slychak dost, ano dost sy též o něm rozmkaumak sám; než lepssi gesliť wkasstnj skussenost, pod gen směle pod křjž! a setrweg tam. Kdo to rozumj, spatřj při koncy, diwně wěcy.

4. Prw než Jozef na trůn powyssen byk, musyk smutneho zaláře zkusyti. Prw než Dawid swé koruny dobyk, musyk na sobě potupu nosyti. Po nauzy smrti Ezechyas Král teprw okřák.

5. Sám Krystus ti se stawj na přjkkad, on musyl mnoho trpěti na swětě, prw než přigak ten wyborny zákkad sláwy a wjtězstwj w wěčnem žiwotě. Kdo wěrně boguge až do smrti, má s njm byti.

6. Protož wzkkadeg gen w Otcy naděgj, ont' gest s tebau y w prostřed těžkosti: Ženich twůg widj, když se ti dějj rozlične neřesti, křiwdy, wzkosti: on zná, kdy sy zbawen potěssenj, w twém zsauženi.

7. A tak se komi w něm srdce geho, prawj: musým se nad tebau smilowat', djtě mě! krom mne nemas gineho, kdoby tě tak, gak gá mohk powzdwihowat': Dobré bud mysli, pomoc bljzko gest, w dweřj gest.

8. Děkugi tobě, dusse přjteli, že oči milosti tak k twým obrácyš, neb kdy ten nepřjtel po swé wůli s nami zacházy zsaužugic nás přilis, ty geg w času potřeby zahánjš, sám twých bránjš.

9. Degž ať tě milugeme wždy wjce, a skaužjmeť srdečnau ochotnosti: Ty nás nezarmaucuges ze srdce, nassi těžkost proměňuges w radosti: protož bud tobě čest, moc y chwáka neskonaka. Amen.

(976.)

Zawjteg! Křjži, zawjteg! zawjteg miły hosti! smutku bez smutku zawjteg! Těžkosti bez těžkosti.

2. Nechcy se za tě hanbiti, ó přeslawné tupenj; Neb tě žádný nemůž mjti, gediné wywolenj.

3. Křjži ty prawdu zgewugeš, mučedlnjky plodjš: Skowo Božj wyswětkugeš, z sýky w sýku wwodjš.

4. Křjži, ty znamenj gistě Krystowého včenj, ty působjš srdce čisté, w hodince pokussenj.

5. Křjži! peřinko Krystowa, podussko Dussi swatých; Sýlo w mdlobě oprawdowá, wssech na milost přigatých.

6. Každému gsy vžitečný, hořkost twá nevsskodj. Každý Bohu za tě wděčný, genž s tebau w swětě chodj.

7. Kdo se pod twé gho poddáwá, vžitek má welikỳ, w mikosti se zachowáwá, dar přigjmá wsseliký.

8. Křjži, tys mocný k zemdlenj, starého w nás Adama: nic skodného w tobě nenj, ni bolest, ni smrt sama.

9. Křjži! mocně obnowugeš nowého w nás čkowěka, Ducha wjry posylňugeš, ač se proto swět wstěká.

10. Křjži! ty w krátce přjwodjš, k welikému skussenj; Wěřjcým se wždycky hodjš, a běřeš zasljbenj.

11. Křjži! průbo swatých ctnostj, kdo w tobě neobstogj, ten nepřigde do radosti, a wěcnosti se bogj.

12. Ty k modlitbám buditeli, těch genž tě pocýtugj, trpělivosti přjteli, w srdcých genž tě milugj.

13. Křjži! ty nás rozhorlugeš, w žádostiwém tauženj wěcných wěcý; a darugeš w nich hogné rozhognénj.

14. Kdo chce mocně pocýtiti potěssenj Božského; Musý kříž rozličný mjti, ginák nedogde toho.

15. Křjži! ty připodobňugeš k obrazu Krystowému, a k pokogi přiwozugeš, w Bohu samém stálému.

16. Zgewugeš w nássi nemocy moc dokonalau Božj. To doswědčugj prorocy, y ginj swatj mnozý.

17. O ty chudobo bohatá,

tá, o lehaučké břemeno, chtiwěgssj nad kusy zkata, wěčné sláwy semeno.

18. O gakž budau potěsseni, ti genž zde těžkost měli, při Krysta Pana zgewenj, když bez winy trpěli.

19. Wy pak lidé bez sauženj, což gen sobě myslite? Gste na cestě k zatracenj, ač tomu newěřjte.

20. O kdož wás tak hrozně zmámil, že w hřjchu rozkos máte? Krystus nám prawdu oznámil, (gehož wy wssak neznáte.)

21. Že ne pýcha, ni marnosti, aniž Bohatstwj swěta, přiwodj wás do radosti, nýbrž we zkém zapletá.

22. A wy bjdnj, rozmazanj, genž se křjže bogite, gakéž gest wasse pokánj, když proň nic netrpite?

23. Genž to z Pjsem swatých wjte, že musýme křjž mjti, mučedlnjky proň slawjte, a nechcete geg wzýti.

24. Wy se sami zbawugete potěssenj mnohého, aniž též nedosáhnete toho raucha bjlého.

25. Pane! Pane! řjkatelé, a wssak skutků nemagjc: křjže Krysta nepřátelé, swodjte se co negwjc.

26. Wásť ten ďábel * swětlý mámj, proti wssjm myssljenjm; Protož tjm hůřeg gest s wámi, gsauc podgati domněnjm. *2Kor.11,14.

27. Wy očima newidjte, gsauc cele zaslepenj; též wssima neslyssjte, gsauc fakessně swedeni.

28. Wy gste od Boha wzdáleni, ač sy to říct' neďáte, w Dussi žádné mocy nenj, ač mnoho w mozku máte.

29. Ne mozek, než cekau Dussi, Krystu Panu samému, za přjbytek dáti skussj, a wěrně skaužit gemu.

30. O bysste sy wsmyslili, nepřissli bysste k pádu, kdybysste se gen skusyli: což gsem? což činjm? kam gdu?

31. Wy pak Božj milačkowé, potupau ozdobenj, zůstaňte w sskole Krystowé, budte do smrti wěrnj.

32. Ta wěrnost se wám odplatj, když přigdau dnowé wěčnj, w nichž budete kralowati, budtež stálj y wděčnj.

(977.)

Dusse.

Dáliž ó GEzu twůg oblyčeg na wěky skryteš! A mne w smutku tak dkauho držeti budeš: Ach přigď, ach přigď! deg twau twář mikau vzřiť, w tomto přetěžkém sauženj.

3. Srdce mé ó GEzu, pro žákost diw nevstydne: Když žadné giskry twé mikosti w sobě nečjge: Přigď a rozněť ohněm twé káfky opět, tak truchkost proměniss w radost.

5. Chcessli dál, GEzu, mne w tomto swětě prubowati: Včiň gak chcess, gen deg dkahoskawené zemřjti: Ať má Dusse, někdy w Angelském rausse, před tebau stogj w twé slávě.

7. Protož, ó GEzu, giž mile chcy zdegssj těžkosti snásseť, a opuščit zemskau radost s weselostj: Neb mi wěčnau dáss w nebi, a bezpečnau, kdež konec wssecko zlé wezme.

9. Odstup giž, ó swěte bezbožný, y s twau marnostj: Odstup preč y rozkoš podwodná, s zdegssj radostj: Neb při tobě, nežádám bydleť sobě, GEjiss gest wtočisstě mě.

Kryſtus.

Takliž náramně ó Dusse w twém srdcy strápena: Zes ne hned pomocy ode mně w skutku dostala: Zdaliž newjss, že gsem twůg gistý GEjiss, milownjk swého stworenj?

4. Pust žakost, Dusse, z srdce swého, a buď weselá: Pust starost, genž w twých wnitřnostech wždy tězce wolá: Nenj žádný, tak welký kříž v lidj, kterýby zhasyk mau kásku.

6. Wěř tomu, a stálá wždycky buď w tom twém dauffánj: Neb gá twůg pomocnjk zůstal chcy až do skonánj. Potom radost chcy dáť tém kteřj těžkost, pro mně w tomto swětě snássi.

8. Dussicko srdečné tauženj k nebeské wlasti: nech daremného tauženj, trweg w trpělimosti: Těss se wždy tjm, že gsem gá Pastýřem twým, který wede k wodám živým.

10. Zawjteg giž milá, od Otce mého mně daná: Dogdess spočinutj w nebi, gen buď mi zde wérná: Kdežto wěčně, budeš žil a bezpečně, w radosti mé neskonalé, Amen.

(978.)

G. Ach co smutný mám činiti.

Z hlubokosti srdce mého, wolám k tobě GEjissi, ztočisstě mé dussi, sessliž z nebe potěssenj, teď skormaucené přjliss, nadége má gest GEjiss.

2. Omdlěwám w těžkém vpěnj, bez přestánj kwjlice, pomocy čekagice, obživ mne nadégj živau, kwjlenj w radosť změnjss, nadége má gest GEjiss.

3. Falessný swět mne saužuge, chce wwést do propasti, li-

tůg Boże z wysosti, falessnè lidské wčeni, ode mne prosym wzdaliž, nadègè má gest GEžjss.

4. Y proczež w twè prchliwosti, Hospodine trescess mne, wssak gsem gen čerwjk zemè, y proč hnèwu twèho stràky, na srdce mè wypaussttjss? Nadègè ꝛc.

5. Ach gak chlèbem slz pràhořkých, krmjss mne do sytosti, wssak pro mè neprawosti: a pelynkem skormaucenj, dussi zemdlenau pogjss, nadègè ꝛc.

6. Hřjchůw mých ohawnost welkà, nad hlawu mau wzneska se, a hryze mne bolestnè: Hospodine! tak prètèžkau bolest ty sàm wlewjss, nadègè ꝛc.

7. Mikost wssak twà gestit wètssj, genž nebesa přikrywà, wjm že hřjchy mè smywà: mau Dussi hřjchem ranènau, Jzopem làsky skropjss, nadègè ꝛc.

8. Y proczež budu zauffati, magjc nadègi sylnau, w Bohu mém Hospodinu? Y ty swèdomj zstrassenè, nadarmo mne kormautjss, nadègè ꝛc.

9. Rytěřůg y ty swète zbrý, gàt se nechcy poddati, bys mne trapil až k smrti, ranjssli srdce smrtedlnè, nad Dussi neswjtězýss, nadègè ꝛc.

10. O nadègè neomylnà, GEžjssi Spasyteli, w tè dauffàm w każdau chwjli: O deg w křjži trpèliwost, wssak mau křehkost dobře wjss, nadègè ꝛc.

11. Wjru, stàlost, slowo, swàtost, rač při mnè zachowati, w žiwotè až do smrti, wěřjm že z hogné mikosti, žàdost srdce naplnjss, nadègè ꝛc.

12. Amen, Boże wraucnè žàdàm, deg mi sstastnè skonànj, w prawém tebe poznànj: A w kůno Abrahamowo, Dussi mau sàm sprowodiž, nadègè má gest Gežjss.

(b) O Trpěliwosti a Stálosti pod Křjžem.

(979.)

Potěssugicy w křjži. z Zgew. 7, 14 - 17.

Gak. O dusse má rozpomeň se.

Ač zde musym mnoho zkeho a těžkých pokussenj snàsset od dàbla zkostneho, a od swèta hanènj: Ač mne zli nenawidj, ač gsem zlehčen v lidi: předcet wjm, že Bůh gest při mne, tenť nikdy neopusti mne.

2. Ey má dusse dauffeg w Boha, nebog se toho zkeho: wssakť mine twà bjda mnoha: Přidrž se Krysta twèho, ont může twè nesstèsti zmènit, a tè přiwèsti do twè prawè wěčnè wlasti, kde zbudeš bjdy y strasti.

3. Tam kde ti, kteřjž zde wyssli z hlupých swètských màmenj, a před trůn Beranka přissli, wěčnè gsau potèsseni, kde po zdegssi žakosti bydlj w wěčnè radosti, tam tè můž y chce přenesti, a změnit twau bjdu w sstèsti.

Zgew. 7, 14.

4. On

4. On chce twé raucho vmyti w krwi té Beránkowé, a ge co skwaucy zbjliti, w spráwedlnosti Krystowé, ať tam při Božjm trůnu w Otce wěčneho kůnu mjsta dogdeš, kde se chwálá Bohu dége neskonala.

5. Tamť budeš hledět na něho, a gemu dněm y nocy skaužit w swatém chrámě geho: tamť nebude nemocy: Bůh wssudy bude s tebau, těssicy tě sám sebau: tamť wic nebudeš kačnět, ni žiznè, ni horka mjti.

6. Nebo ten Beránek Božj, genž gest v prostřed trůnu, sám bude twá čest y zbožj, bude tě past w swém kůnu: powede tě k sludnicým wody obživugjcý: Bůh setře sljy z oči twých, a dá ti radost domů swých.

7. Ey! kohožby to pohodlj neměko popudit, ať se w křjži stale modli, a ne žádá zde mjti marného vtěssenj, genž wede k zatrácenj! Hle! wssecke wěrných žalosti wedau do wěčné radosti.

8. Wssak y sám Pán Krystus trpěl, ač to nepotřebowal, tak skrz křjž do kralowstwj wssel, aby swé obradował, by gich ztracenj zbawil: a gim mjsto připrawil, proč že bys ty nechtěl mjti křjže, a skormaucen byti?

9. Popatř dusse na korunu, giž ti GEžjš zhotowal, genž nyni sedi na trůnu, když dábla wybogowal: Pomni že zdegssi pšota kratičkého žjwota, nenj hodna oné slawy, giž w nebi má Křestian prawy. Amen.

(980.)

Gako: Powažugmeż společnè mnohau mikost.

BOže genžs mikostiwy, w přizni dobrotiwy: Popatřjž s swé mikosti, na nasse bjdnosti. Myť bez twé pomocy, nemáme žádne mocy, w nassj nestatečnosti, w mdlobě, hubenosti.

2. Ty pak, ktere milugeš, těch y posylugeš: Rad hřjchy gich odpusstjš, w Krystu swate činiš. Duchem prwotnosti, z swé otcowské mikosti, když sám chceš, ge darugeš, wzactně oswěcugeš.

3. Prozpěwůgž mu Dusse má, gsauc w sobě čitedlna, toho dika swateho, od Boha daneho. W srdcy ho poziweš, na Boha wždy wzpomineš, twůg gest Pán Krystus GEžjš, w kterehož ty wěřiš.

4. Ach gaks w kasce přediwny, o Bože welebny: Že ktere ty milugeš, těch w bjdach zkussugeš. Dopausstjš vzkosti, wyhnanstwj, vkrutnosti, wssak v wjře zmocňugeš, stakosti darugeš.

5. Aby gim nižádna zkost, ni ktera vkrutnost, nikdež nevšskodila, tebe nezbawila. Ani smrt ohawna, ni slibowanj slawna, genž swět twým wěrnym činj, činj tobě skaužit mnj.

6. Tahnes gich srdce k sobě, aby šli po tobě: Ponaukaš gich w skowu swém, Dussim Spasytedlnem. Aniž kdy kdo změnik, cos ty při nich nařidik,

nybrž wsse musý gíti, což ty račíš chtíti.

7. Ach gak twá peče diwna, moc twá při nich sylna: Ty ge chowaš a chraníš, zastaupaš a braníš. Nechtě aby kdo z twých zahynuk, wěrnych, milych, sám ge wyswobozugeš, k sobě přiwinugeš.

8. A protož tě žádame, naš laskawy Páne: byweg wždy syka nášse, w tom y w ginem čase. Přiwed nás do nebe, abychom tam na tebe, wstawičně patřili, a tobě skaužili.

9. W neskonalé radosti, w niž gest wsseho dosti: Kdež Angelé zpiwagi, nás očekawagi. Giž odsud pogmi nás, neb čim dal horssi gest čas, přigdiž pro nás Gežissi s swau Angelskau čjssi, Amen.

(981.)

Gak, Dusse, chcessli pokog mít.

Chcessli zůstat w pokogi, dusse má, při twém bogi, žádaslli w twém kormaucenj, potěchy, y bjd sprosstěnj, y zbožj genž nessidi, nech, at gde gak Bůh čjdi.

2. Když twůg wtjp, ó Křesťane, w swémyslnosti své stane, byť by y w těch wěcech byko, genžť se zdagj Bozj diko: Pán Bůh pak gine woli, zmatjšt se w twé newoli.

3. Častoť se srdce skrywá, chtěgic co skodne bywá, častoť sobě to woliko, co ge potom wždy trapilo; blaze! kdož w prawdě prawil, že sám Bůh wssecko zprawil.

4. Když ti pak Pán Bůh nedak, což sy swémyslně hledak, a když ti se tak nezwedko, gakž tě srdce twé podwedko, tuť se duch twůg kormuti: A proč skaužjš twé chuti?

5. Když dussi twé chudičké každe w ečy maličke, smutek, hněw, nepokog plodj, a tě co wězně prowodj: Powěz! gakž w tom smyssljenj dogdeš wpokogenj?

6. Pán Bůh na nás wsse w kádá, (wol neb newol) co žádá, dobre, zle se na nás wali, bychom se gen skussowali: wssek se k dobremu stako, byť se negtěžssj zdako.

7. Wždy Bůh skussně pečowak, skussně swět swůg zprawowak z dawnek gest geho řizenj, w němž wady y sskody nenj; toť mě hesko, toť můg djl: Bůh wsse dobře učinil! Amen.

(982.)

Gako: Zakm. 77. 36.

Což se wždycky mám staratí? což se mám w duchu swjrati? nemámli mjť pokoge, pro budaucý rozbroge? mámli gen na wěk swůg patřič, a budaucych wěcý sseřič? kdyžto wssak mau staroslj nic nemohu dowěsti.

2. Bůh, genž mne až po dnes sylně chránil, řjdi neomylně newystjhkau maudrosti; protož pustim staroslj, gemu poraučjm mě

mé wěcy, gemu nemůž nic vtecy; nech ſemnau dělá co chce, we wſſem mu poddám ſrdce.

3. Oně zagiſtě neglépe zná, ktera wěc geſt vžitečna, on zná wſſe mé přjhody, ſtěſtj, tjže, y ſkody: My čaſto w naſſj žádoſti newjme co geſt k radoſti; čaſtěg ſobě wolјme, čehož potom želјme.

4. Mámli wždy byť w ponjženj, ano w wſſednim potupenj, takže by o mne žádny nezwěděk čkowěk wažny; to mne nikoli nezauží, než k dobrému mi poſkauží, w tom bude mé myſſlenj, že ſem proſt od hřeſſenj.

5. Vtikati też nebudu, geſtli ſnad powyſſen budu, z prachu země ſkrz něho; wjmť že na dažjch geho wſſe gmenj naſſe zaležj, gichž nam giſtě nezadrží, kdy gen w ſwém powolánj gdeme, gemu poddani.

6. Chceli też čaſného zbožj mně vdělit láſka Božj, nechť wčinj gak chce ſám, ten předobrotiwy Pán! chcy mu za to děkowati; on pak mne chce warowati, bychť od zbožj čaſného nebyl pogat do zkeho.

7. Chceli mne nechat w chudobě, nechť! y tau obljbim ſobě, protoť mne neopuſtí, ni z láſky ſwé wypuſtí. Předcet geg chcy wywyſſeti, obět wſſednj přinaſſeti, až někdy po tom čaſe hognoſt wěčna zgewj ſe.

8. Dali mi zdrawj dobreho, celý čas žiwota mého, k tomu ge wynakožjm, bych ſlaužil w domu Božjm. Těch darů gá nezakopám, které mi propugčil Bůh ſám, než budu bez přeſtánj pilny w mém powolánj.

9. Mámli neduživym byti, y to chcy pokorně wzyti z ruky dobreho Pána, gehož mi wěrnoſt známa. Když mne Otec chce ſſwihati, nebudu proto ſtyſkati, potřebj (wjm) by tělo mě tak zhogene byko.

10. Mámli dkauho w křjži ſtati, nechcyť od něho chwatati, Bohu pak ſe oddáwám, a na wſſem tom přeſtáwám. Wjm že y w této žakoſti, mně přjť bude ſwé mikoſti, a w plači mě těžkoſti, obcerſtwj ſwau ſkadkoſti.

11. Pakli mne brzo wywede z křjže, a w nebe wwede, tjm milegſſj wěc mi geſt, že bez hřjchů geho čeſt budu mocy rozſſiřowat, s Angeky geg wywyſſowat, tam w nebeſkem králowſtwj, kdež pohodlj geſt množſtwj.

12. Tak buď gemu poručeno, (přeſlawnet geſt geho gméno) co on w ſwé raddě tagně zkožil w ſwém ſrdcy o mne. Nebudu ſe wjce ſtarati, než pilně powažowati, že při koncy, wěrnemu wſſecko ſlaužj k dobremu.

(983.)

Gak. Ach Boże můg/gá ſlauba.

WSſ žiwnoſti, má radoſti, GEzu, deg mi wždy k tobě taužic chwatat, tě mikowat: buď můg ſtjt w každe době.

2. Praud žiwota! žádna pſota mi nenj, mámli tebe: twé

ljbanj, mikowanj, skadssj mi gest nad nebe.

3. Deg sstiastny bog, ať nepokog ne zhasy twé mikosti, ať y čert swé na djtky twé wysylá wkrutnosti.

4. Ať křjž mnohý gá vbohy mám na každe straně swé: Zahánjš ty připadek zky, by nesskodil dussi mé.

5. Zde s pssenicy kúkol žrjcý wždy se smjssegj spoku, až gak welis, ge rozdělis, pogmauc twé k swému stoku.

6. Saul bez wjry twých bez mjry gesstě přenasleduge: o nás Páne, nechť se stane, ať se cýrkew zbuduge.

7. Ať se wssudy prawe audy k tobě spěssj s chwatánjm, takk se žalost změnj w radost, nad hřichů zanechánjm.

8. Dusse wěrna, Bůh nesmjrna twá zapkata, wěrna buď! Zig nekstiwě, trpěliwě, mkuw směle, s swětem nebkuš.

9. Wzke cesty, těžke stezky, wěj nás maudře chodit, gestli chceme, gakt dkužnj gsme, swět w zhorssenj ne w wodit.

10. Těko s dussi nechť se skrusssi w pokanj oprawdowém: tak Bůh žalost, potom stakost, swym dá s žiwotem nowém.

11. Mássli wjru, což za mjru nowé syky srdce twé má k snassenj ptrpenj, a k činěnj co Bůh chce? 1. Jan. 5, 3. 4.

12. Bozskau můli sobě wolj oprawdowi Křestianě, zamitágj, nekonágj, co nenawidiš Páne. Amen.

(984.)

G. Ay diwná maudrost, dobr.

GAkž Bůh ráčj, tak gá chcy též, nedám se mámiti nic: Ač mne trápj můg těžký křjž, byť byko toho y wjc: Smjm wssak řjcy, že mé wěcy, wsseckv Bůh spokogj ctně, nech tak ráčj, gakž on ráčj, můg krok půgde bezpečně.

2. Gakž Bůh ráčj, gá swolugi, a dáwám wssemu mjsto: Bůh wemuž neodporugi, chcet mne zkusyt za gisto, zda poddaně, metku Páně snásseti budu chtjti? ach nechcyt gá, to Bůh můg zná, w ničemj se mu oprjti.

3. Gakž Bůh ráčj, geho wůli, oblibugi wsseligak: Když Bůh dopaussti newoli, kdo gj chce měnit ginák? Swětska maudrost, nenj zde dost, brch se pak y za wrch rwak, nechť nań repce, kdo a gak chce, zdažby on co na to dbak?

4. Gakž Bůh ráčj, nechám gjti, obljbjm wssé srdečně: Kdybych chtěk newolným býti, wězekbych we zlém wěčně: Gistá wěc ta, že má léta, gsau počtena v něho, protož k cyli, každa chwjli, gak chce, půgdu pro něho.

5. Gakž Bůh ráčj, nechť má wěc gde, buď mi miło nebo žel: Na tom stawěk chcy zde swau wěc, abych obogjmu chtěk: Nechť pak gest tak, aneb ginak, nic mne

mne strassiti nemá, černě, bjlé, přigmu mile, wždyť mi Bůh swau mikost dá.

6. Gakž Bůh ráčj, nechť bě-ží tak má wěc, wždy w každé době: Nepřigdeli sstěstj dnes, wssak čekám ho zhtra k sobě: Co Bůh dá kdy, to přigde wždy, ač y nespěssně kráčj, nehrubě dbám, když Boha mám, on dá sstěstj když ráčj.

7. Gakž Bůh ráčj, tak bud můg djl, od něho wjc nežádám; Bůh mým wěcem vkožil cýl, žiwot můg odtud, (hádám,) trwati má: Protož y gá, na grunt stawjm raděgi, a každý den, na Boha gen spoléhám swau naděgj.

8. Gakž Bůh ráčj, wssě za wděk mám, stoge w trpělliwosti: Bůh geskit můg spomocnjk sám, bych stál w prostřed bjdnosti: Bych pak y w hlad, neb w smrt vpad, budeť mne retowati: A tak tudy, wyhrám wssudy, w žiwotě y při smrti.

(985.)

Giná / mogicý swau Motu.

GAkž Bůh ráčj, tak gá chcy tež, nedám se mámiti wjc: Ač tento swět chce mne vwést, kdež gest pekelná nerest: Gá pak sobě beru tebe, za zástupce negwyssjho, osydka znjkám wssého: Tjm se těssjm, že ostogjm, před nepřátelskau chytrosti, gsa chráněn twau mikostj.

2. Gakž Bůh chce mjt, tak gá chcy gjt, bych mohl zkého vgjt: Černě, bjlé, přigmu mile, od swého Stwořitele: Neprodljli, w makau chwili, přigmu w mysli potěssenj, že dá sstastné skončenj: Gá pak tudy, wyhrám wssudy, magic sobě přjtomného, Boha času každého.

3. Pane Krysste, wjm že gisste, twé vkoženj čisté, O mém sstěstj; gakž mám nésti, skoženo w twém tagemstwj: Protož k cýli, dle swé sýky, patřjm, běžjm, wěřjm cele, wědauce dokonále, že wůle má, swůg průchod má, od tebe, neb tobě známá gsau wssecka mysslenj má.

4. Bůh přiwede, mne wwede, do stánku nebeského: Kdež gest radost, (žádná žakost,) pokog Boha wěčného: Gemuž chwála, neskonaká, budiž od nás wždycky wzdána, zde y w nebi přjgemná: Kdežto wěčně, nekonečně, budem slauziti bezpečně, geho chwáljc srdečně. Amen.

(986.)

Gak. Nebudu sobě wjc tauzit.

GÁť wzkládám w Bohu wssekau naděgi, we wssem mém křjži wždy negraděgi, wěřjm že mne neoslyssj, nýbrž s pomocý přispjssj, gáť nezauffám, ale dauffám, že mne zase potěssj.

2. Y nemámť zrenj ginde krom něho, gsauce stwořenj, y obraz geho, k němuž se vtjkám stále, wěřjm tomu dokonále, že mne sprostj, a sám zhostj, wssech mých bjd nenadále.

3. Ssditi se chcy zde slowem

geho, a odstaupiti nechcy od něho, we wsselikém pokussenj, oni gest sám mě potěssenj, na němž stále, co na skále, mámť gá swé založenj.

4. Y nebudeť se giž wjce báti, swěta ni ďábla se strachowati, když Bůh při mně pewně stogj, klesnauti mi nedá w bogi, neswjtězý, neobdrzj nic nepřátelé mogi.

5. Korunowakť mne korunau skáwy, kteráž mně zsnata nebude z hlawy, Krystus Pán ona mne wykaupil, když gest pro mne smrt podstaupil, na křjži pněk, za mne umřel, tak mi miłost obdrzek.

6. Lahodjť mi swět s marnostmi swými, chce mne odwésti od Boha nimi, rozprostřek na mne swé sýtj, mněť gest, že mne pod ně chytj, nelapj nic, byť dychtěl wjce, Krystus Pán mne chce mjti.

7. Ač negsem hoden gá hřjssný toho, že gest on snássek pro mne tak mnoho, zjwot wěčný mi wyskauzik: ó kdybych toho powážil, přestał złosti, neprawosti, a pro hřjchy swé tauzil!

8. Což mám činiti tehdy giného, než spolehnauti na Boha swého, ouť gest ráčil zaslibiti, že nechce hřjšnjcho smrti, tak y něho, skrze něho, zjwot wěčný mám mjti.

9. Y opustjmť giž swětské marnosti, a zawrhnu pryč geho žádosti, po Krystu chcy wždy tauzjti, gemu samému złauziti, tak w radosti, w wěčné wkasti, byť swůg s nim budu mjti.

10. Nermuť se wjce Dusse truchliwá, mássbýti s Krystem na wěky zjwa, skrze něgjs smrti zbawená, drahaus krwj wykaupena, a pro skáwu, na twau hławu, koruna bude dána.

11. Očekáweg gi s welkau radosti, aby tě přigak mezy swé hosti, Krystus Pán twůg ženich krásný, na geho obljčeg gasný más patřjti, a s njm býti, při geho swadbě wjčetný, Amen.

(987.)

Sjjs gest má wěže pewná, skála, také hrad: K njž se kažďý, zwkásst pobožný, může utjkat: W njž wyhnanec, zběd owanec, bezpečně můž spát.

2. Ochráncem gest utjsknutým, Syrotkům, wdowám: Zwkásst w nesstěstj postaweným, kdo newj ginam. Hle woká tě ljtostiwě, neb gest dobrý Pán.

3. Hanebný swět, w němž gde na zpět, každá pobožnost, Wjra, káska, y naděge: rozmohka se złost. Stud newážj, wsse rozrážj, každau dobrau ctnost.

4. Auweh běda! auweh pssota! auweh sauženj! Náboženstwj y swátosti, wsse za nic nenj. Nebe, země, moře, lidé, wsseczko se měnj.

5. Nečekeg giž lepssího nic, až přigde ten Pán: K dni saudnému, gessto k němu wsse shromážděj sám. Bude mstjti z wšeti, gemu samému złauziti, tak krutnosti, ten sám mocný Pán.

6. Nebu-

6. Nebude těch bjd mnohý wssech, k koncy se blizj: Ohlédni se, mäs gesstě zde kratičkau chwjli. Skunce, měsýce se ztmjwagjc, to doswědčugj.

7. Eliásse, (a) též Jonásse, (b) konče těžkosti přissel, dosslis Danyelem (c) blahoslawenstwj. Tři mládenčy, přissli w pecy, k swému wjtězstwj.

(a) 1. Kral. 17. kap. 19. (b) Jon. 1. kap. 2. (c) Dan. 6. kap. 3.

8. Faraon (a), y Sennacheryb (b), Herodes (c) také, Antyoch, y Domicián (d), wssickni k swé skáze přiwedenj, zahanbenj, w wěčném trápenj.

(a) 2. Mogž. 14. (b) 2. Kral. 19. (c) Skutk. 12, 23. (d) 1. Machab. 6.

9. Každý to muž, že Bůh pomůž, gesstě wědět má: Neb prawice geho mocná nenj skrácena. Wj to Juda *, z Chaldegj gda, a Syon wida.

* Ezdr. 3, 1. kap. 3.

10. Rádněg napraw žiwota staw, nedbeg nic na swět: Opusst skáwu, marnau chwálu, a w nj se neplet. Wěz že to wsse konec wezmě, gako w létě kwět.

11. Oheň ocel, ssnůra kussi sehnauti může: Krew kozkowa Dyamanta moc obměkčuge. Tak syku twých nepřátelům odnj Bůh může.

12. Led na skuncy, nemá mocy, ztopit se musý: Skoň welikým, rys wdatným, y Pardus wstekký, ssipem střelce, neb w syk, brzce padnauti musý.

13. Honosý se sylný w sýle, maudrý w maudrosti: Nepomnjce, že Bůh chránj tiché z mikosti. Zhodj Bůh tau myssl pyssnau, swau wdatnosti.

14. Má gest sylná naděge ta, w Pánu GEzjssi: Že obránj, y ochránj Křesťanskau řjssi. Dnes neb zegtra, w skutku shledá, kdo sylně wěřj.

15. Chwaliž Pána nebeského Krysta GEzisse: Neb tobě z těch, gichž trpjss, wssech zkostj spomůže: Nepřátelů, protiwnjků, on sám přemůže.

16. Gá též w Pána dauffat budu, byť měk zhynauť swět: Neb wjm že mne, nezawrhne, gináce za hřbet: Mých modliteb, wraucých proseb, neobrátj zpět.

17. On wslyssj, neb má wssi wždy otewřené: Spomůže těm, genž magj w něm myssli složené: Geho ruce, hodj průdce zlým nepřjtelem.

18. Saměmu čest bude y gest, za dobrodinj: Skáwa, chwála, y wjtězstwj, až do skonánj. Kdo se z wjry w něg důwěřj, tohoť on schrání.

(988.)

G. Ay blahoslaweny/ kterem.

Což gest rek ten sylny, genž sám djwy činj? o kterem se prawj: Že wsse dobře minj, ktery mocně žjdi, a swět opatruge, činjce co můle geho obljbuge?

2. On gestiť nym Bohem.

ten Pán wsseho swèta, wèrny dusse pastyř, ochrance žiwota, smrt gest w ruce geho, on žiwot zdržuge, gá pak sem prach zemè, nechť co chce zprawuge.

3. On gestiť mym Pánem; gá nehodny skauha: co mj on nakládá, to gest mikost pauha: činim co on welj, oni mne posylnuge, on wywodj mau při, děká, co ljbuge.

4. On gestiť mym Pánem, gá sem přewráceny, snadno klaudjm, padám, y po obráeenj, když mne on newodj, a sám nezdržuge, půgdeť má wěc na zpět: Nechť on obljbuge!

5. On gestiť mym Pánem, což mi swět muž sškodjť? gá w mikosti geho budu stále chodjť: nic se mi nestane, když mne obraňuge, a když mu se oddám, děká, co sljbuge.

6. On gestiť mym Pánem, byť bych y w nesstěstj, upadk, wssak wjm, že se mi nemá nic swesti, co on nedopussj; on semnau putuge, gak wèrny towaryš: děká, co ljbuge.

7. On gestiť mym Pánem, y kdy se zle byť zdá, oni gest wèrny, wèrnym zahynauti nedá, wywodj gegich při: ach! koo geg miluge, ten řekne: nechť Bůh můg děka co ljbuge!

8. On gestiť mym Pánem, toť slowo mjry mé! tak w tjchosti wedu zde obcowánj swé, až do nebe přigdu: Gdi pryč, co zkom sluge: Pán gest zde! on děká, co sám obljbuge.

9. On gestiť mym Pánem, a sylnau pawezau! což dbám na potupu? tá přigde na zkazu: Bůh mne pak korunau slawy obraduge, o radosť! Bůh děká, co gen sám ljbuge.

10. Oně gestiť mym Pánem, z tohoť se radugi, co přisljbiť račiť, w prawdě dosahugi: oně gest ten prawy Bůh, on sám wèrnym sluge, tomu wěrjm! Pán můg děká co ljbuge. Amen.

(989.)

G. Gakž Bůh ráčj/ tak gá chcy:

Tomu Pán Bůh weselého, Ducha ráčiť popřjti, že netrápj srdce swého, než můž wždy wesel býti, ten přewelikè mikosti, dosáhl, od Boha swèho, na čež y gá w swè žakosti, wzpomjnám dne každého.

2. Srdce mè někdy radosti, těž naplněne byko, nynj plnè gest žákosti, a weselj pozbyko, zármutkem sem obklíčeny, newjm nic o radosti, nevčinili Bůh změny, musým zhynauť tesknosti.

3. Chodjm w smutku dne každého, a wswadko srdce mé, a od hlasu kkánj mého, přischlykosti k kůži mè, tak že sem y chlèba swého, gisti giž zapomenuť, tebe prosým Boha swého, by mne k sobě přiwinuť.

4. Sen od očj mých odchází, trápj mne má mysslenj, až y na zdrawj mi zchází, pro tesknost a kwslenj, zachwátiť mne zlý čas nynj, gehož sem se nenádal,

nádak, ó by můg Bůh bez prodlenj, swau mikost mi zase dak.

5. Neopausstěgž mne Boże můg, w mě nynějssj wzkosti, a ode mne se newzdalůg, než potěss mne w rychkosti, přispěgž k mému spomoženj, w tomto nebezpečenstwj, a wytrhni mne z sauženj, pro swé mikosrdenstwj.

6. O má Dusse wpokog se, přestaň wjc naříkati, a Bohu swému dowěř se, a hleď w něho dauffati, on wěrjcýho žádneho nikdy gest neopustik, protož powinnost každého, aby se na něg spustik.

7. Wěřjm že y mne, Boże můg, neopustjss w wzkosti, ukážess mi obljčeg swůg, sprostjss zdegšj těžkosti, ach Boże pro Syna swého, račij to učiniti, tak abych času každého, mohk tě welebiti.

(990.)

Napomenutj wěrných k trpèliwosti w čas protiwenstwj.

Přestaně prawdy Božj prawj mikownjcy, pro Krystowo wčenj, násylé trpjcý, přigmětež potěssenj z geho zasljbenj, abysste byli stálj w těžkém pokussenj.

2. Wězměte ku přikladu geho žiwot swatý, genž gsa Pán wssemohaucý, nebyk lidem wzácný, strast, bolest, y chudobu mjle rád podstaupik, nás aby z wěčné psoty tak hřjssné wykaupik.

3. Třidceti a tři leta zde w swětě pracowak, a trpě protiwenstwj, zkým neodpkacowak, tak těm přikład zůstawik, kdož za nim chtj gjti, že zaprauc sami sebe, swůg musý křjž wzýti.

4. Ty wěcy oznamowak mikým wědlnjkům, y giným gich potomkům, a následownjkům, řka, že w swětě wzkosti trpěti musýte, we mně wssak radost w duchu mjwati budete.

5. Též prawik, když wám pro mne budau zkořečiti, a wssecko proti wám zlé fakessně swědčiti, wy z toho se weselte, že pro mne trpjte: nebť za to w nebi hognau odpkatu wezmete.

6. Budete w nenáwisti wssemu pro mne lidu, posmjwánj trpjce, y rozličnau bjdu, swět bude zde plésati, ale wy plakati, a wssak brzce wáš smutek w radost se obrátj.

7. Přikład Pán na sobě sám (řka tak) ukazuge, poněwadž na zeleném tato wěc se děge, což se wwadkým stromům bude potom djti, když pokussenj bauře budau nastáwati?

8. Hospodáře nazwali mrzkým dábelnjkem, zrádcem také opilcem, y zgewným hřjssnjkem, čjm geho čeládku wjc budau nazývati, kteráž geg srdcem celým bude milowati?

* 9. Y což se likugeme newěrných rauhánj, kláteb, křiků nezbedných y kacerowánj? chcemli s Krystem w radosti wěčné přebývati, musýme pohanenj proň podstupowati.

10. Newážmež sobě statků, pro

pro wjru stratiti, wssak stokrát slibuge Bůh wjce nawrátiti, řka, kdož pro mne zde časný statek wynakožj, wěčně má požjwati nebeského zbožj.

11. Wssak co máme dobrého, wšeckoť gest od něho, proč toho nasaditi litugem pro něho? tenť nenj žádný wěrný slauha Pána swého, kdož toliko w čas sstěstj přjdrži se geho.

12. Stálost wjry shledána w pokussenj bywá, a rytjřské wytězstwj bez boge nebywá; Stůgmež stále do konce wedlé swého Pána, setrwagjcým koruna wěčná bude dána.

* 13. Hrůzy se nestrachůgme nic Antykrystowy: neb nás Pán Krystus těssj sám těmito slowy, mé(řka,)stádce maličké, nechtěgj se giž báti, slibugeť Otec w nebi wěčnau radost dáti.

14. Takowé odtussenj od Pána magjce, když přigdau pokussenj, nermutmež se wjce, wždněm w trpěliwosti dussemi nassimi, abychom Pánu wěrnj byli nalezeni.

15. Spasytel tak sám prawj w swatém swém wčenj, kdož se nad nim nehorssj, gest blahoslawený: neb lépe prawdy Božj gest nepoznáwati, než odpadna poznalé zase zapjrati.

*16. Stůgmež pewně na cestě Krystowa wydánj, a držmež se nadějge pewného wyznánj: co na nás proto přigde nehodnj se znegme, pro gméno Páně trpjc, z toho se weselme.

17. Nám že od Boha dáno negenom wěřiti, než y pro slawné gméno geho též trpěti, abychom gsauc podobni gemu w tr pení, dossli s nim oslawenj, w nebi kralowánj.

(991.)

Má Dusse gest tichá, k Bohu, genž pospjchá mně pomoc zgewit; mě srdce přigjmá, kterak Pán Bůh s swýma djtkama chce gjt; když gen zde wždy k nebi gde, a GEžjš odkaučen nenj, mám w tom spokogenj.

2. Má Dusse w tě skádá naděgi, a žádá, Boże! být s tebau, wssudy času wšeho, (netrpjc žádného, kdo proti tomu.) zbožj, sáwy, rozkossi, gichžto mnozý žádostiwj, Duch můg nenj chtiwý.

3. Ze wssech gen gednoho, dj Duch můg, ne mnoho, gá z nich mikugi; genž má po mně žádost, w němž y gá mám radost, oddáwá se mi; On gen sám mně má býť znám, gemuž gá chcy oddán býti, a w něm žiwot mjti.

4. Dobrotu powažůg, a wkozit se snažůg, do geho kúnu; bě se w něg dauffati, tak hned budess zuáti, že gen Pokog tu; gegž dáwá tichost Ducha. Kdo gest k Bohu zachowaný, dá mu pokog stálý.

5. Má Dusse wždy čeká, a gen se oblékā w kášku Krystowau, sylj se nadějj, pakli gi kdo chtěgj sskodit, nemohau: Držj se

se w tom wdatně, w wjře s trpèliwosti, konec dá radosti.

6. Amen, tak se stane, kdo wěrný zůstane, w prawdě to sezná, že těm, gež miluge, Bůh křjž oskadcuge, sstěstj pak chowá na ten čas, w kterýmž se zas odwracý skussená žalost, a nastawá radost.

(992.)

MAmli předce křjž swůg mjti, swětu býti w newážnosti pro Krysta, wssak, že pkynau mé těžkosti, z twé mikosti, můa Boże, gest wěc gistá: Tys bljzko nás, na krátký čas skrýwáss twář swau, dáwáss skowu průchod, hubiss zlé do čista.

2. Kdiž nemohu mých wěcý, kdy a gak chcy, pro mdlobu a lekánj, wjm wssak že žádné násylj stálé sýky nemá, w swětě gest wrtkánj: Wěčné zboži žádost množj, když gen to mám, na swět nedbám, Bůh deg mi w tom setrwánj.

3. A když pod sluncem nowého, nic stálého nenj, GEžjssi stůg při mně, a pohleď na nesstěstj mé, gako na swé, když na mne gde násylně: Když má být tak, a ne ginak, nechť swět repce, y smrt gak chce, Bůh k sobě wssak mne přiwine.

(993.)

Nařkánj Člowěka truchliwého / a odpowěď GEžjsse těssicýho.

G. Krystus Pán gest můg ziw.

Člowěk.

MůgBoże! proč s odwrátik, y odemně lásky swé? Radost w žalost obrátik, s kormautiks srdce mé?

GEžjs. 2. Y co sy tak nářkás, wssak gá sem přjtomen. Zdáliž ty toho neznás, že tě skussugi gen?

3. Kterábý matka mohka, djwat se na djtě? By gemu nespomohka, w nauzy tak očitě?

4. O mnohem wpřimnějssj, gest srdce mé k tobě, nežli matky wezdegssj, w gakékoli době!

Člowěk. 5. Leži těko w nemocy, wzdychage w tichosti: By Bůh ráčik k pomocý, přispěti w rychlosti!

GEžjs. 6. Ach zdáž newjs, že těko, gá mussym krotiti? Aby snad nezbůgnělo, tak hřjchům brániti.

Člowěk. 7. Sšek sem k lekárum lživým, statku nelitugic, w mocy wssak neduživým, neb nepomohli njc.

GEžjs. 8. Gak gen prawý čas přjgde, gá sám chcy spomocy, netřeba tobě ginde hledati pomocy.

Člowěk. 9. Y k tomu gesstě těžssj nauze mně nastáwá, když se chůdoba wětssj, wždy wjce rozmáha.

GEžjs. 10. Nebog se! neb ti nedám hladem zahynauti: Wssak gá gsem wždy mocný Pán, hleď se přiwjnauti!

Čło-

Člowěk. 11. Často nepřátelk zkosti, též y pohanénj, musým snasseti dosti, y bez prowinénj.

GEžiš. 12. Y ti gsau plewy, zrnj w čistotě držjce: Aby se bez posskwrny potom sskwělo wjce.

Člowěk. 13. Lepé by byko nynj, w tu chwili wmřjti: Nez w takowém trápenj, děle žiwu byti.

GEžiš. 14. Když twá hodina přigde, žádný tě nesprosti; Když čas žiwota wygde, pogmu tě k radosti.

Člowěk. 15. Nynj mně sauží zkosti, kterěž sem gá plnik; A od mě maličkosti, bez počtu wždy činik.

GEžiš. 16. Ey gá gsem genž zhkazugi wssecky nepráwosti; Krwj swau wymazugi spáchané hřjssnosti.

Člowěk. 17. Zá to twé potěssenj, GEžjssi přemiky! w zdáwám dikú činénj, w tu nynégssj chwjli!

(994.)

PAh se na swět sem narodik, nah z něho též zase půgdu: Gestli tu kos sstastně chodik, diwli je zas ho pozpudu? Což koli mám, wssemi Pán dak, wzakli co zas, gako swé wzak, gméno geho požehnáno!

2. Z Páně rukau dněm y nocý, hogně berauce dobrého, pročbychom od tychž neměli, nékdy přigjt něco zkého? Gista powinnost wsseligak, řád to Božj káže: ginak mysliti gestit nemaudrost.

(995.)

Gak. O Dusse má rozpomeň se.

PAne! wspokog mau dussi, a sprost gi od myssl nj, by se chowala gak skussi, když gest bez potěssenj: Páne, tak řjd mau wůli, bych y w tom měk weselj, když mi swětkost odtahuges, a swéwolnost mau skrocuges.

2. Rač mne gen tuze přibiti s tebau na dřewo křje, aby hřjch mohl zemdlen byti; twůg pak Duch bez wssi tjže, we mne dělak swé djko, by se tobě ljbiko mě činénj a myssljenj, skowa, skutky y mjnénj.

3. Chcy mau přewracenau wůli na twůg křjž přjkowati, by se wssecko pod twau huli musylo znižowati: gen twá wůle gest prawa, má prw musy byt zdrawa, než co ty chces mám ljbiti, trpět, skawit, chtjt y mjti.

4. Kolikrat mne napádágj zlé myssljenky strassliwé, a mne zbaužiti hledagj, rozraz této baužliwé obkaky, a tmawau noc, skrze twé prawice moc: gá pak nech ať odpočjwám, ať ge Duch twůg rozwěge sám.

5. Nemohuli žiwé cytit twé přjtomnosti w srdcy, stań se tak gako ty chces mjt, wssecko stogi w twé mocy; skryweg se gen

přede-

předemnau, w twémé skowu tě že, Boże newiditedlny, tělo po-
naleznu; wyleg na mne strachů chopiť nemůže, když gsy nezpy-
waky, gať přinesu obět chwaky. tatedlny; ale kdož můž na twář
6. Popřegž, ať se předce držjm twau hleděti wjrau prawau,
přjsahy twé wěrnosti; koneg se ten diw kášky twé spatřuge; w
wůle twá, tauzjm srdečnau v- tom nech mne twá moc zdržuge!
přimnosti: Kdy se ta při mně 12. Gednoť sobě gesstě žádám,
dége, sylnať gest má nadége, wjmé že mi neodepřeš, kdy se
že twých wěrných neopustjš, gež baněj stary Adam, a ginych ko-
k twému srdcy připustjš. trů peleš, chtěgicych mne potu-
7. Dusse má sye twé sladko- pit, do swé syti vkapit, powstań,
sti welmi rada vžjwá; máli o- pospěš, a při mně stůg, ať we-
kusyť horkosti, tehdy gi chuť v- du proti njm ctný bůg.
bywa. Protož, GEzu, nauč 13. Mdky sem dle těla a krwi,
mne, abych přiwykal rownė k kstiwė gestit mė srdce; co žádá,
pitj z kalicha trpkeho, když chcy gest hřich osstliwy, vtiká twého
vžjwat sladkeho. ljce. Pycha we mne přebywá,
8. Wssak wybornėgssi wěc pokrytstwj, zawist křiwa; ale
předce nemůž na swětě byti, ga- Duch twůg můž přemocy, této
ko gest poskussné srdce, genž gedowate mocy.
wžoy chce žiwu byti, gako gest 14. Protož deg ať mne pro-
wůle Páně, w němž tá žádost nikne cele moc křje tweho, ať
zustáne: Otče! deg mi dle twé před nj to djko znikne těla pře-
wůle, we wssem žiwu byť zde wrāceneho. Wsmrť strz twau
dūle. smrt a krew, wssecko zle, a mně
9. Rozum s tělem sye bogu- se zgew, bych se wsseho hřjchu
ge proti takowé mysli, sem tam zhostił, tebe se nikdy nespustił.
co mlyn poskakuge, ba y nad 15. O! by se duch můg vtopił
Boha myslj: Ale když mu Duch w tobě, živa studnice! a zem-
wjry zakládá skussne mjry, a ské wěcy potupił skussně, z ce-
vtjssi hrozne wlny, stáwáť se lého srdce, w tobě gine nežádat,
duchu powolny. gen co ty chces wždy hledat,
10. Což by (prosym) to za swatė žiw byť w pobožnosti, du-
Bůh byť, gimžby rozum wy- chem bydlet na wysosti.
stihnuť? kolikž wtjp nás znā 16. Nemėkoli by to srdcy
Božjch djť? slepy gest, z praw- mnoho dať potěssenj, (ač by by-
dy wyhnuť. Twá moc, weliky ko y w nemocy,) když w GE-
Boże, diwy prowodit może; žjssi swém gménj spočjwá? kyžť
když twé skutky můž pochopit? by se giž zde tak měko, gak Ge-
rozum nás ztoho nemůž byť. žjš w nebi swých radostj stakau
11. Tě gen wjra spatřit mů- syti, nikdy neskonakau.

17. Pro-

17. Protož tě tauzebně prossym, o můg Bratříčku miky, tau žádost wždy w srdcy nosym, by wnitřnosti mě byky plne kásky wpřimné k tobě, ty sám wypně mne, gak bych tě měk mikowati, swět pak ten potupowati.

18. Tuť se můj skadce wmřjti, kde dusse w Krystu žige; neb kde bohatstwj dogjti mame, tam gde naděge. GEzu! odtud ajť k tobě, kdožby nežádak sobě? budeli se kdo stěžowak, když mu chceš berku darowak?

19. Kalich, kterýžto na koncy žiwota meho pjť mám, poswěťiž twau Bozskau mocy, ak se geg neostychám: posylň mne twau mikosti, bych w pokogi swé kosti zkožil, a wzat byk w twém woze do nebe, o mocny Boże!

20. Tam mne přiwztáš kásskawě, tam mne poljbiš skadce; když se spatřim byti w skawě, tam newskyssim plače; tam zwjm, že gsem krasnějssi, nad angeky čistěgssj; tam skusym, že Bůh gest kásska, tam žádna dusse nestyska.

21. O gaka rozkoš a radost se w Bohá nachází! žádny gazyk gi nemůž dost wyskowit, než kdož wchází tám, ten skusy na pořad, že gest wětssj tysyc krat! ach kdy by sme křjdka měli, aby sme tam wyletěli!

22. Než wssak musym gen čekati na posledni hodinu, dokud mne bude wokati Krystus ze swého trůnu: budu w trpělliwosti hleděti k twé mikosti, až někdy dle wůle Otce ducha oddám w geho ruce, Amen.

(996.)

G. Ach Boże Otče/ GEzu Kr.

PAtientia, gest bylina, hogitedlná, wssem nemocem spasytedlná, kdo chce swůg neduh hogiti, musý tu zelinku mjti, chceli zdrawý býti.

2. Patientia, ctnost potřebná, y wyborná, wssem tém, gichž pře (kos) gest odporná, chcessli nad nj swjtězyti, musýš trpělliwý býti, Patientii mjti.

3. Patientia, dobré zelj, koho bolj, srdce, těko, neb cokoli, kterýž gi při sobě magj, ti se y w křjži radugj, Bohá oskawugj.

4. Patientia, Noelowa, neb Lotowa, známá gest nám y Jobowa, též Sáry Nagnelowě, Panny ctnostliwě, stržliwě, w křjži trpěliwé.

5. Patientia, ctnost přemiká, wssechtiká, těmto wssem prospěssná byka, neb po swém mnohem sauženj, obdrželi potěssenj, w křjži oblehčenj.

6. Patientia, zelj gistě, nenj sprostě, ne w každe zahradě roste, y lekařům se nerodj, než z Biblj swaté pochodj, to wžitek přodj.

7. Patientia, gest Krystus sám ten dobrý Pán, genž pro nás trpěk mnoho rán, gestli chcess y ty s njm býti, musýš na se swůg křjž wzýti, a tak za nim gjti.

8. Pa-

8. Patientia! můg GEžissi, negmilegssj, můg drahý pokkad neglepssj, degž ak tě též následugi, a tak ak twé djtě skugi, s tebau se radugi.

9. Patientia, můg GEžissi, negmilegssj, wjm žes spasenj mě dussi, twůg prautek dotjrá na mne, neb chcess sobě zýskati mne, ó můg miký Pane.

10. Patientia, w nebi nenj, tam se mění, co zde trpjme na zemi, tam Pán Bůh slzu wsselikau, zetře bjdnému člowěku, w tom radostném wěku.

11. Patientia, můg GEžissi, negmilegssj, skrze Patientii (Trpěliwost) zdegssj, přisseks do slávy nebeské, nehledagic slávy swětské, ani lásky lidské.

12. Patientia, můg GEžissi, negmilegssi, mě srdce, radost mě dussi! degž y mně w mém protiwenstwj, wjru, naděgi, wytězstwj, a w nebi králowstwj, Amen.

(997.)

G. Kdo gen na Boha se spoleh.

PObruč ty Bohu twá činěnj, a sprost se muk twých starosti; důwěř se bozskému řizenj, ouť má dost syky, maudrosti, lásky a prawdy, ke wssemu, co tobě skauži k dobremu.

2. Neprawda? že wsse dobře zprawil, což sy mu gen cele oddal? neb w čemžs ty wtip twůg darmo strawil, toť on byl dawno zpořádal: nemužť se nic ginač djti, gak on račil wstawiti.

3. Gaké mnohým pečem sna- dně wyhnes, w tom wěku žiwota twého, gaké mnoho též pokoge dúgdes, w těch bjdach swěta marneho, když gen co Bůh chce oblibjš: důwěř se mu, gistě to zwjš.

4. Nigakž ti nechybi dobreho, gen to za swaty rozkaz měg, chtjt wůli Boži, chtěnj swého pak se zapřjt wěrně, to zneg! swémyslnost negdřjw okkámá, když se neglepssj byti zdá.

5. Deg mi, GEzu! také tichosti, bych wždy pokorně přestáwal na tom, cos ty z wěrné mikosti mně, (twému!) za dobre wznak: gen se stareg o mau dussi, mel bude, co mi přiskussi.

6. Wjmť, že to včinjš, neb twá gest, wssaks gi sy žiwotem dobyl; ozdobúgž gi sobě co twau čest, a degž bych gi wždy pečliw byl: toť gest pokkad mně swěřeny, krwj drahau wykaupeny.

7. W tom tě, Páne, pokorně slávjm, za wěrne twé pečowánj, gež sy měl, prw než sem byl, (gak wjm) o mne, w diwném panowánj: žes mne sobě wykaupiti, a w stadce twé račil wzyti.

8. Děkugi také twé dobrotě, žes často y nenadále, o dobre mě w tomto žiwotě pečowát račil tak stale: pohostinnauť sem y tebe, wssak mne mikuges gak sebe. Jan. 14, 9. 13. sqq.

9. Tamť možne skutky twé mikosti teprw dokonale wetjm, když wedle wraucné mé žádosti, w twých wěčnostech tě sám wzjm:

tamť poznám, gak wždy twá wůle předobra byka zde dŭle. Amen.

(998.)

POsledně se dobře má sprawedliwý, genž zde s Krystem dědicem Božjm byl, posledně gde wzáctného léta cýl, den spasenj, pro radost wssechněm chtiwý.

2. Posledně dáwá Bůh co sme žádali, když wjra skrze křjž prohnána gest, a trpěliwosť na čeljch nalezť, když sme od swěta dost hanby wystáli.

3. Posledně rekům koruny dáwagj, wedauc ge z pole k odpočinutj, kdežto se gim přege oddechnutj, když od Krále bog odplacený magj.

4. Posledně Bůh wodu w wjno měnjwá, genž lepssi gest hostem k občerstwenj, w wjře sylj nowé manželky, odkudž widěl, gak dobře swým činjwá.

5. Posledně teprw Rachel gest oddána Jzraeli. Posledně Jozef též přicházý k zwyssenj, dřjw těžkosť nesl. Posledně Tobiáš těssen od Pána.

6. Posledně, ne přednějí, Bůh swé přigjmá, do rozkossného žiwota ráge, a činj ge Angelům podobné, ač se dřjw zdá, že sy gich slz newssjmá.

7. Posledně snaž se, ať se tichosť množj, Dusse miká, před tjm genž skussuge, přitom tě pak srdečně miluge, rozpomeň se, že tak gest wůle Božj.

(999.)

Kterak Člowěk Křesťanský w křjži má se potěssowati.

Gak. W prchliwosti swé Pane.

POslyss člowěk wsseliký, ktterak Pán Bůh pro hřjchy, křjžem nawssťěwuge, lidj w swěťě bydljcých, aby mohl každý z nich, spasenj dogiti.

2. Ano též Pjsmo swaťé, chtěgic napomjnať ťě, k swaťé trpělimosti, čtwerake potěssenj dáwá, těm kteřj w křjži, ne z náhody wězy.

3. Wloženj Božjkého, křjže twého těžkého, musýss znamenati, neb ani wlas z twé hlawy, na zem wpadnauť newj, leč Bůh chce kaškawý.

4. Lékagicý ptáčatka, nesstěsstj ge nepotká, bez wůle Otcowské: Tak dnj žiwotůw nassich, zečteně má w rukau swých, wkádnauc žiwých mrtwých.

5. Wěj nás swůg křjž nésti, abychom

abychom byli gistj, o geho k nám lásce, neb tjm nechce zatratiť, nez k pokánj přinutiť, k tomu wjru skusyť.

6. Sem se také wztahuge, že koho Bůh mikuge, často prutem tresce; tak že y swatý Dawid, že ho Bůh ráčil snižiť, swěť se tjm wždy chlubiť.

7. Co dáleg Pjsmo mkuwj, aby nebyl hněwiwý, pobožný člowěk na tom; když widj nepobožné, w swěte být pěkliss možné, zhkadj se Bůh hrozně.

8. Zase ginde Pjsmo dj, chcemeli býti andy, hlawy Krysta Pána, musýme zde trpěti, tak potom w slawu gjti, w twáť Boha hleděti.

9. Erbu kdo chce dogiti, včasten Krysta býti, poskyss hlasu geho, neb welj swůg křjž nésti, mnohé snásseť neřesti, tak dogjť radosti.

10. Neb kdo zde s pláčem sege, také w nebesých směle, žiť bude s radosti, kdo zde žige pobožně, má přenásledowánj, bez wssj swé winy.

11. A tak wjru zachoweg, běh swůg časný dokoneg, křjž nésti nestěžug, naposledy nic giné, nez k tě slawné korunė dogdess, genž newadne.

12. Kryste Králi náss miký, deg bychom s tebau byli, gakžto wěrné owce, kdež kralugess s Otcem twým, také y s Duchem swatým, w Božstwj nerozdilným, Amen.

(1000.)

Rozmlauwánj dusse wěrjcy s tělem, a s Pánem Krystem.

G. W prawdě to gsau welike.

V Rebjdny stanku ducha mého, hnjzdo hřjchů, proč tak kwiljš? proč se jwjraš? proč tak přiljš chwátaš od kjže wkozeneho? twůg Pán se w těžkostech rmauti, ty pak chceš kjži wyhnauti, wzhleď na Syna Božjho rany, gimiž k rowné smlauwě powokany.

2. Twét syc slussne gest wsse zsauženj: Pán twůg pak trpi bezprawě, chtic tobě, hřjssně ohawě, tudy dobyť s Bohem smjřenj: Ty, tys na hrdlo twé zhřessik, on se pro tě w smrť twau spěssik, tys měť na hrdle trestan býti, on pak to račik na se wzyti.

3. Gak často nohy twé klesaky! gak často ruce swěwolne byky k neprawostem wolne? V twé oči se zradcy staky: někdys mého w zaljbenj y hřjssne twé přirozenj; často y srdce mé, z twé chuti, odpjrako ducha wnuknutj.

4. Snes tehda, co Bůh na tě wkožik, wssakť on dobře s tebau mjni, wjš Otcowska dobrodinj, gež až dotud na tě nakožik; znaš y wůli dobrotiwau, k sirpenj bjd twých tak chtiwau: Ey! srozumiweg z twých těžkosti, žes v Boha twého w mikosti.

5. Nechť se nad tom wogska

pekelne wstékagj, a zkost swau množj! wssak dkuh můg, drazssj nad zbožj, zsňat gest skrz rany spasytedlne: Přebrozne mé zadkauženj, a nesčislne prowinènj, můg GEzis sám za mne zaplatik, wěčnau mi swobodu nawratik.

6. Přeskadky křiž, wděčne břemeno, tjže Krystowa spanilka! genž sy mi to zaslauzika, že mne Bůh má za swé semeno *: gakt lehke, co Pán Bůh wložj! když sám negmilssj Syn Božj, swůg hřbet pod gho kříže podkládá, a těžkost mau zlehčik tak žádá.

*Izaj. 61, 9.

7. Zhog, GEzu! mé nedůziwosti, zhas oheň hněwu Bozskeho, když mne w saud táhne, hřissneho, zastaup mne smrti twé těžkostj: odpusť winy, zbořwsseckau zkost, kěs w křižj, deg trpèliwost; wè mne, že Otce twého kazeň wěrnost působj a ctnau bazeň.

8. Nechť smrti twé hořké wzywám, a wsseho cožs pro mne strpěk, kdyžs na proklatym křižj pněk, když se koli nedobře mjwám: Nechť Pane! wsseho dostanu, co Syn a dědic w twém stanu, cožs mi nehodnemu wydobyk, kdyžs pro mé hřichy wsmrcen byk.

(1001.)

Gak. Bože můg sprawedliwý.

Proč tak truchljš, proč se tak swjráss, a giž odpoku wmjráss? Má dusse miká, má gediná, že na nás přisska ta hodina ponjženj a žalosti, ach trápjss mne dosti.

2. Dauffegž w Pána, wssakk gesstě budu, když tě těžkosti pozbudu, s djk činěnjm geg wyznáwati, skáwu geho rozssjřowati, a to swobodně a směle, ano y wesele.

3. On skála gest spasenj mého, on Pán můg, gá skauha geho: Nenjk možné abych zahynuk, neb pod swá křjdka mne přiwinuk, ač pokussenj dopustik, wssak wždy nedopustik.

4. A byť y wůlě geho byka, aby kalich smrti pika má dusse, powol saudu geho, gako on wůli Otce swého: gistě wssecko nám k dobrému posslauží, ne k zlému.

5. Pamatůgme na mučedlnjky, wěrně Boži služebnjky, gakt oni za zysk měli sskody, na smrt chodili co na hody, byli mrskáni, stjnáni, diwně mordowáni.

6. Mějmež za skáwu hanby násse, oheň, za můz Eliásse: Meč pak za kljč otwjragjcy, dussi dwéře k skáwě budaucy, k skáwě žiwota wěčného, welmi radostného.

7. Kterehožto když giskru genměk, Petr swatý, zůstati chtěk na oné hoře swaté s Pánem, nám k potěssenj proměněném: Ach, co Bůh wěrným připrawik, kdoby wsse wyprawik?

8. O můg Boże, mě potěssenj, k tobě obrácym swé zřenj, o rač mi wždy mikostiw býti, hřichy

hřichy mé těžké odpustiti, k smrti časně mile pûgdu, gen wěčně ať vgdu.

9. Srdce twé hořicý mikosti, Syna twého zsynakosti, Ducha swatého we mně kkánj, Abba, Otče k tobě wolánj, těssj mne že se tak stane, zač prosým můg Pane.

* 10. Duch hotow gest, nemocné těko, aby co chcess, také chtěko, wjc a wjc račiž mne syliti, w mé nemocy, moc swau zgewiti: Amen Pane wěřim tobě, wssak spomoz mě mdkobě.

(1002.)

PRospjweg :,: Syon! w swětle prospjweg, ozdob swûg swjcen swattosti, w prwnj kásce swé zrûst měg; nepotracûg horliwosti, k wzké cestě w každý čas se měg. Prospjweg :,:

2. Nebog se :,: ó Syone nebog se, potupy ani těžkosti, od zběři satanowé, hled na korunu wěčnosti. Budiž wěrný až do smrti swé, nebog se :,:

3. Odporûg :,: ó Syone odporûg, swětu, genž rozkoš slibuge, žádost geho zawrhûg: On tak lidj zaslepuge, Syone! swedenj se warûg, odporûg :,:

4. Práwě skus :,: Syon! Ducha práwě skus, genž z obau stran k zkému táhne, bdj, neb tak wči Krystus. By newázk w swěta bahně, ó Syone! každau wěc y kus, práwě skus :,:

5. Přiwiň se :,: k Bohu Syon! přiwiň se, posylniž se Duchem mocy, neměg w ňádrách pokrytce. Nebud mrtwý gako mnozý, co ratolest k kmenu, (Bůh to chce,) přiwiň se :,:

6. Prokom se :,: ó Syone prokom se! neb más otewřené dwéře, sskwěg se w kásce bratrské. Zgew, gak ten hognost sýl béře, genž w Krystu má potěssenj swé. Prokom se :,:

7. Setrweg :,: ó Syone setrweg, budiž tobě pokład wážný, proň wždy před sebe chwáteg. Nebud studený ni wlažný, horliwosti wzýti sy nedeg. Setrweg :,: ó Syone setrweg.

(1003.)

Swatau newinnost cely swět potupuge.

G. Giž oči swé snu nočnímu.

SWata newinnosti, gakžs w make wážnosti: gak často

twé činy swět má za bláznosti: ty slaužjš vprimně Bohu, gakž on poručj, proto se ti zly swět posmjwá, a tě mučj.

2. Ty gdeš přjmau cestau, vtikaš rozcestj; giny se snažuge pečliwau siarostj, aak by mohl zbohatnaut; zyšk hledá w každé bobě: ty pak žjgeš s twými w vstawičné chudobě.

3. Ty tresces co gest zlé, nezmlčjš žádnemu: giny zná kunsstownė podchlebowat zkemu; protož ten bywá cten, swět geg má v wážnosti, tě pak zanedbáwá w stawě ponjženosti.

4. Ty djš, že křestiana ozdobugj ctnosti: Swět na proti tomu hledá byt w wážnosti: kdo tau (prawj,) chce mjt, musy času sstržjti, rownė gako giny w swém obchodě žiw byti.

5. Ty skutky GEzisse wysoce schwaluges, pozehnánj, gež on dáwá, wygewuges. Gestli pry tomu tak, (mkuwj swět w zastepenj,) vkáž, gaké sstěstj mass z twého nawrácenj!

6. Křesťane! buď staky, stůg pewnė, buď wěrny, we wssech protiwenstwjch; Bůh ti gest přjtomny: Poruč mu twé wěcy, nechť ge on sám wywodj, tak dobře obstogjš, také se twá rzkoš plodj.

7. Nechceli tě swět mjt, to gest maka sskoda; dost na tom, když ti Bůh své mikosti dodá: wssak ginė swět newj, gen lhat, klaudit a klamat; Bůh pak gsa prawdiwý, swých sljbů nemuž zklamat.

8. Když on dj: ty gsy můg, gá pak nesmrtedlny: ay těs se w twem Pánu, buď radosti plny: pohrdnj směle wssjm, což prowodj zli lide: mlč, a djweg se gim, wěř! zahynau w swé bjdě.

9. Ne dlauho trwat má pýcha se wssj slawau: Sskly se hned rozbjge, toto měg za zprawu: když se swět w swem sstěstj na stolicy negwyššjj posadil, w tom padá, a stáwá se negnižšjj.

10. Nespravedliwy zyšk s neprawau mammonu, (gen ge sobě powáž podle gich pramenů!) gsau těžkosti srdce, mysli, dusse, swědomj, kterežto twůg pokog russj, bořj a komj.

11. Gakť se mnohy potem bjdnych lidj kogi! což gj a což pige? z čehož hody strogj? zdáliž ne z kaupeže, gjž chudych lidj saužj? kterjž co wyschka zem, po obecrstwenj taužj.

12. Toť li gest gich sstěstj a blahoslawenstwj? o gakowe hrozné slowo zkořečenstwj, vslyšjš ti lidé tam při posslednim saudu! hanebné se změnj gich sláwa w wěčnau bjdu.

13. Ty pak kteryž Boha z celeho srdce ctjš, a nohy twé od cest geho neodwrácyš, stať budeš w tom haussi, gehož Bůh mannau sytj, oblečen gsa w rausse swattosti, chwály a cti.

14. Protož počkeg mako, měg se trpělliwě, čiň dobře, prokliněg wsse hřjchy osskliwě. Wěř, že

že pokřad drahý tam w budaucym žiwotě, dostaneš z mikosti, po wšelikém twém pšoté.

15. Co zde na swětě gest, o to se nesnažug: Gestlit užitečně, gak neglep zná Bůh twůg, wěřigiště, že ti dá, oné s tebau dobře mjnj, a žádost wůle twé sám radostj naplnj. Amen.

(1004.)

Trpělíwost z wjrý gaká bywá.

Gak. Mádusse se nespaussiěg.

TRpělíwě snášegte, kdy was kříž zsauzuge, Bohu se poraučegte, oni was wytrhuge. O mili Křesťané! nemáli wám kříž škodit, trpělíwost mate mjt, pomoc se wám stane.

2. Trpělíwost gest zelj těku welmi hořké: když na nás kříž s swau hutj bige z wůli Božské; hned se strachugeme, w štěstj sme nad mjr směli, než když se baurě dělj, zpět postupugeme.

3. Trpělíwost gest těžka, dokudž smysl gest zemšky, duch nás sobě hned steyska, když nauš gde kříž brzky; Bůh wšak prawj zgewně: trescý těch, gichž mikugi, kterych pak zarmaucugi, k tjm se mám wpřimně.

4. Trpělíwost, dar wraucy, gen z Boha pocházý, swjtj w nás co žár stkwaucy, hned gak k nám přicházy, tento host wyborny wwodj nás w swobodu, pomáhá nosyt bjdu, kdy sme mu gen wěrni.

5. Trpělíwost gde z wjry, a že slowa Páně, slowa se držj z miry, gaks zdj přepewně: do toboto hradu wwodj wšecky wěcy, k Bohu wždy můž wrecy, nebogi se padu.

6. Trpělíwost se wznášsj do ran Krysta Pána, když gi Satanaš strassj; tam gsauc posylněna, říka: gen se hněweg, wšak mne nemůžeš sežrat, neb zde mám přepewny hrad, darmot gest! gen necheg.

7. Trpělíwost přestáwá na raddě Krystowě, protož ne hned wstáwá, když ne pohotowě spěšj pomoc geho; neb myslj w swém sewřenj: y kdož mu co zabránj? wšak gest Pánem wšeho!

8. Trpělíwost zná dkauho čekati na pomoc: nefreruge se mnoho, běře ze slowa moc, tau se ohrazuge, gak wečer tak y z rána, předstupugic před Pána, dábla zahanbuge.

9. Trpělíwost wždy mjnj přikázanj Páně, když k němu má swé zřenj, nic se gi nestane; nechť se gi posmjwá, kdo a gakžkoli gen chce, nezahanbj se předce, potěssenj mjwa.

10. Trpělíwost Boha ctj, gak Pána wěrného: nic gi nemůž obwesti, od mikosti geho; nechť bige gako chce: Pákli se pryč oddali, předce geg w tom wšem chwálj, z wpřimneho srdce.

11. Trpělíwost zdržuge žiwot y w newoli; když gi někdo zsauzuge, poddáwá swau wůli: gest co slična swjce; kdož gi w swem

srdcy nosy, snadnoť sobě wyprosy wesselého ljce.

12. Trpělliwosť přinássj z nebe radosť prawau, kdykoli se tam wznássj, ozdobena sláwau zasobtud wycházy: slz potok zastawuge, tjm ducha obživuge; w Bohu se procházy.

13. Trpělliwosť gest srdce mého žádosť wraucy, po nj sem často ruce wzpjnak k twé prawicy, Páne mikosťiwy! ach! popřeg, zač tě prosym, tau žádosť w srdcy nosym, bých byl trpělliwy.

14. Trpělliwosť gest ta wěc, gjž podle twé wůle hledám sem, a budu wjc, dokud sem zde dále: a když se ku koncy semnau bude bližiti, degž trpělliwosť mjti; tak mám dosť wssech wěcy. Amen.

(1005.)

Gak. Prácná gest wěc Křesťán.

TRpělliwosti potřebj, když těžky křjž smutku na nás doljhá; nekažd zde wystogi wsse prúby, stehskagice pod břemenem toho gha: tak w prawdě nás křjž gmenuge se gen prúby kamen.

2. Ač twrda gest nasse ssige, když žádosti tělesnych vživáme; wssak se hrozy, když na nás křjž bige; tuť newěra, ač gi y vkrywáme, powstáwá pro nenadálau bolesť; tuť gest neřesť!

3. Sotwa se nás Bůh prstem tkne, giž celým hrdkem křičeť počjnáme: Ach ssanůg, ssanůg mne swého, Páne! ták se hned zahynutj obáwáme: rozum myssj, kdy se gen co hýba; to gest zhuba!

4. Gak nahle nás křjž dotyká, hned chceme aby Bůh diwně pomáhak; O! kdyby se djwstak! rozum říká, kterýby tau těžkau bjdu přemáhak: tělo se strachuge před swau smrti, nechce mřjti.

5. Než ne mnohoť na to dba Bůh, co nasse rozmazané tělo žádá, palj geg raděg wjc, aby se duch čistik od gedu toho zkeho hada: když křjž wkládá, ey! neradjť se nás, on zná swůg čas.

6. Chtěkaby syc wkastnj wůle s ginými rytjři wgjť do králowstwj; než nechce take s nimi zde dále snasseti zsauženj a protiwenstwj: O! možneli (dj) tau korunu mjť bezewssech bjd!

7. Než tak gde wssecko na zmatek, cožkolwěk Bůh w nás gako swých zprawuge; tak se podwracuge ten pořádek, který cyl skáwy geho vkazuge: takť radda s kterau nám Bůh předcházy, w nic přicházy.

8. Protož dobře Pán Bůh činj, že se neřjdj podle wůli nassj, že se nás ne mnoho pta, když mjnj wložiť centnýř bjdy na ssigi nassj: tak zagistě nebywá zmařena radda Páne.

9. W tom wssak on wěrnym zustáwá, nedá nás pokusseť nad možnosť nassj; mikosť geho gest při nás wždy nowa, kteraužto obleh̃uge těžkosť nassj: potom pak snjma z nás bez wssj tjže, těžkosť křjže.

10. Pozneg to, bjdny prach země,

země, a wè se přiwykati cestam Páně; nebuď tak lehky co list na stromě, když tě bjda a zsauženj zastane: pohleď gen w tě sladke wěrne ruce twého Otce.

11. On tě s tjm k twému spasenj, gen w pokorné wěrnosti chce cwičiti; protož mu deg čest y djk činěnj; mlč! on tě nad mjr nemůž kormautiti: Strpgen tu malau baurku, nezauffeg, ale dauffeg.

12. Stůg muzsky w tě swěta pausstj, nedeg se žádné bauři nepokogit; když se zda, že tě někdy opusti: dauffeg! on wsse baurenj chce spokogit: on tě z smrti můž, y co tě rmauti wykrhnauti. Amen.

(1006.)

Konečné oddánj w wůli Božj.

TWá wůle nechť gest mé zaljbenj; twůg řad nechť se mně k wůli neměnj! nedeg mi o Boże, když to, co gest dussi sskodné, žádá mě tělo nezbedne.

2. Maudry Boże, ty znaš co mi chybi; gáť sám newjm co mi gest potřebj, žádam, co můž sskodit: což předemnau gest newidjm, y gakž co budauce gest zwjm?

3. Což ti mau potřebu předpisugi? wssak mi přeges láský, když twým skugi, o předobrý Otče! wssak ty y bez prosby dáwaš, wssjm dobrým nás požehnáwaš.

4. Ty wždy mjniš dobře, gá zle mjnim, a dle mého mjnénj též činjm, sobě k sskodě! Protož co gá newidjm, ty widjš, a přede wsse k dobremu řjdiš.

5. Což kdy byko, což gest, a má byti, tos ty w raddě twé račil zawřiti, prw nez gesstě byko: gaks mne z ničeho wčinil, taks semnau wždy dobře mjnil.

6. Ten genž tento swět mocně zdržuge, ten genž wkasy mě sám počituge, genž wssecko zná a wj; nemůžli ten dobře znati, co mně chybi, a též dati?

7. Oně stworenj swé nezawrhuge, dsko rukau swých wždycky miluge, wkastnj přizeň sskodi: geho přizeň dáwá žiwot, má pak gestit smrti puwod.

8. Hřich na nás y tebe syc zakuge; a trestánj od nás wytahuge, nez mikost geg shladi: twůg syn za nás smrt podstaupil, nás z mocy hřichů wykaupil.

9. Ten, kdo obcuge w prawém pokánj, skusy Božjho dkaudočekánj, když gsa mdly, w hřich padá: ten pak kdo hřichu obcuge, ten otrokem hněwu sluge.

10. Mysl má slepa gest, wůle twé nezná, přegz gi maudrost, ať tě žiwé pozná, a w swětle twém chodi: chcesstli, bych ti byl powolny, wstip we mne twůg obraz woluy.

11. Nečinjm to dobré, gez činit chcy, zlé pak konáu, gehož konat nechcy, tak bogugi s sebau: Boże! utwrď mne w mikosti, ať wstaupj wssecky zlosti.

12. Nedeg mi tě, swéwolně

prosyti, syc ginač by mne mohlo sskoditi, to, o čež tě žádám: Wjmi že mi y bez prosby dáš, cokolwěk mi potřebne znáš.

13. Kdy chtěnj twé, mě gest, tak mě, gest twe: nechcesslj ty, y kdo žadosti mě naplnj bez tebe? když gá nechcy, předcel musym, gakž wssemohaucnost twau skusym?

14. Gak ty chces, tak gá též chcy, Páne můg! w radosti y w zármutku wždy sem twůg; w žiwotě y w smrti; wsse mi gest gedno! nechť gest čest, chudoba, bohatstwj, nečest.

15. Gdi pryč, wůle wlastnj a staresti! Bůh mi přege a dáwá mikosti, ony gest wssemohaucy. Hřich, swět, tělo gsau proklati, nechcy gich následowati.

(1007.)

G. Boże můg, darce dobreho.

Zkosti ač gsau ze wssech stran, nadége nasse bud Krystus Pán ony gest smutnych wtěssenj, wssech w něm magicych dauffánj, protož y my, s dauffánjm k němu wokegmě wždycky.

2. Tyť mikuge a ge ljbj, kdož gsauc w zármutku, k němu patřj, pomocy ginde nemagj, než w Bohu swém mikem znágj, wtočiwšte, těchť on nikdy neopustj gistě.

3. Co se rmautjs Dusse milá, budiž Bohu swému důwěrná, w sljbich geho potěssiž se, žeť nikdy dauffagicych w se neopausstj, ač na čás pokussenj dopausstj.

4. Zauffeg kdo chce, ty nezauffeg, než mikost bozskau přehognau zneg, w tě se radůg, a wždycky těs, když se koli zarmucuges, w pokussenj, wěřje wždy Bozjmu zaslibenj.

5. Proč y na to nespomjnáš (spisse marnost w paměti mjwáš,) že zarmutek podle Boha činj radost, wěz do ceka, protož pomni, y wjře sloge, rozumu přigmi. 2. Kor. 7, 10. 11.

6. Negsy samá, genž se rmautjs, a truchlosti w swém srdcy nosýs, každ kdo chce do radosti, nevgdeť gistě tesknosti, y zármutků, k čemuž netřeba důwodů, swědků.

7. Wizyž a spatř mistra, Pána, gehož cesta nám wssem gest známá, w swetě gsa, se zarmaucowal, k Bohu w nebe obracowal, daw příkład wssem, gdaucym zanjm k wěčnym w nebe wlastem.

8. Protož každ ginak nemysl, ale swau dussi y wssecku mysl připrawůg ku pokussenj, protiwenstwj wssech k snássenj, neb zkussenj gest odpłata hogna w wtěssenj.

9. Zsaužen gsa sprosstěnj žádeg, opusstěn nebudeš, wjru měg, neb kdokoli Bohu wěrj, swět marný, hřichy, opusstj, w prawdě stogj, swé čině boge, přemužť, swjtězy.

10. Wteeyž se, a tam obrať, pochybowánj wssecko odwrať, k Bohu

Bohu genž dáwá prosyčým, wůle geho hledagjcym, což žádagj na mikemť Bohu obdrzjwaaj.

11. O Pane Boze náš miky, genž sy pomocnik swrchowaný, spomoz každé dussi wérné, ponjzené, welmi truchlé, zde w wzkosti, srdce mdlého, zaženiž hořkosti.

12. O nemèssteg, mjle pospěš, a srdce zarmaucené vtěš, gakož sy někdy vtěssil Tobiasse, gegžs zarmautil, gine také, dopaussteg na ně wěcy těžké.

13. Hospodin dal, Hospodin wzal, Job w pokussenj swém to wyznal, gakž Bohu ljbe, tak činj, budiž mu dobrořečenj, až na wěky, genž přiwodj w radost swých zármutky.

14. Genž srdce znáš y mysl také, buď mug Bůh chwile wseligaké, ty sy Pán, ginehoť nezj, o odpustiž prowiněnj, mikostiwy, k tobě wjru mámě y náděgi.

15. Dauffatiť nepřestáwáme, neb tebe mikostného známé, hotowého ku pomocy, zprostiž pokussenj mocy, wsseho zlého, degž byti ducha potěsseného.

16. Páne Kryste negmilegssj, genž sy sám witěz negsylnegssj, pomoz w prawdě ietrwati, w twém wjtězstwj dokonati, o Boże náš, wezmiž nás tám, kdež s Otcem přebywaš.

(1008.)

Gak. Ač gest mé srdce smutné.

WZkosti na srdce mé, wa-

lj se ze wssech stran: wssak naděge má gestiť, a bude Kryslus Pán. Geho se nespustim, do skonánj swého, neb od něho přigjmám zde mnoho dobrého.

2. Dauffeg w Pána Dusse má, w každičkau hodinu: Wssecko swé předsewzeti, poruč Hospodinu. On cestu twau zprawj, gakžkoli sám ráčj, srdce mé w přikázánjch twých, Pane, ať kráčj.

3. Gák se tobě poraučim, můg káskawý Pane: Gakžkoli ráčjss chtjti, semnau ať se stane. We wssemi gá wůli swau, wůli twé poddáwám, bych w mikosti twé žiw byl, toho sobě žádám.

4. Cožkoli mi se stane, z dopusstěnj twého: Křiwda mi se nestane, aniž mne co zkého děl bude zsužowak, nežli do wůle twé, když se tobě ljbiti bude, minet mne zké.

5. Byť pak y do skonánj, zde mého žiwota Srdce mé zsužowala, ta neb giná psota: W tom sobě nesteskau, s pomocý twau Pane,

ne, neb za časné zármutky, dáš pohodlj věčně.

6. Z radosti do radosti, nelze gest přigiti: Časného y věčného weselj vžiti. Musý se rmautiti, pro Krystowo gméno, ten kdo chce požjwati, weselj věčného.

7. Ty sám Pane vtěssjss, srdce mého žalost: Když dáss swědomj mému, swau duchownj radost. Tehdáž se potěssj Duch můg zarmaucený, we dně y také w nocy, k tobě obrácený.

8. Bez tebe gá s nic býti, Pane, sám nemohu: Wssak s pomocý twau swatau, w skutku to dowedu. Diábla, swět přemohu, y své wlastnj tělo, neboť tebe Pána mám, obráněe sylného.

9. Byť byla bjda, wzkost, žiwota ztracenj: Když swědomj dáss radost, ničehož žel nenj. Kterak chcess, má dusse, k koruně přigiti, gestli nebudess prwé, wérně bogowati?

10. Nestratjmli žiwota, zde swého časného: Nebudu mocy mjti, žiwota wěčného. Ten ač gest mi sljben, wssak mi nebude dán, leč ho w bogi obdržjm, tak prawj Krystus Pán.

11. W tobě samém, Boże můg, gest celá radost má: Wssecko giné w tom swětě stjn mi se býti zdá. Zdegssj potěssenj, mne přiwodj w tesknost, slowa twá těssitedlná přiwodj mne w radost.

(1009.)

Vstawenj se w omylku stálosti.

WE gméno Krysta daufame, neb w něm swé spasenj máme, z tohoť nás žádný neswede, snáž nebe, země odgede, než nás kdo z toho wywede.

2. Pro něhož wssecko snášsjme, neb slibům geho wěřjme, žeť nás w ničemž neopustj, prawdě swé dá přede rústi, neb ona má wjtězyti.

3. Nedbegmež na strach žádného, magjc Krysta Pána swého, toho přesylného Krále: newěrných zkosti na mále, prawdáť geho půgde dále.

4. Gakož se to wssudy widj, žeť k sobě mnohé přiwodj, skrz sladkost slowa Božjho, nám k spasenj posłaného, w těchto časých zgeweného.

5. Ač se proto dábel hněwá, wssak Krystus s swými zůstáwá, musýt on wždy wjtězyti, nenjť se

se čeho strassiti, gemu se skussj tèssiti:

6. Kterýž nám swau prawdu zgewil, Duchem gegim nás naplnil, pro niž gistè neopustj, ač pokussenj dopustj, wssak nás sám z něho wyprostj.

7. K hanbè nassim protiwnjkům, a k chwále swým milownjkům, wčinj milost swau s námi, obránjt, půgde před námi, neb gsme gemu wssickni známi.

*8. Beránek gsa Pán nad Pány, Král Bohem korunowaný, mát nad králi panstwj mjti, s wèrnými bog obdržeti, sselmu sobè podmaniti:

9. Ale fakessnj Prorocy, y sselma se wssj swau mocý, za žiwa w gezero padnau, w oheň wěčný se dostanau, protiwiti se přestanau.

10. Na wèrné skussj daufati, hrůz lidských přjlis nedbati: ay stádce Pánè maličkè, nebog se tè hrůzy lidskè, wssak más k sodè sliby Božskè.

11. Amen, Kryste tèt prosýme, slibům twým se důwěrjme, že prawdè průchod způsobjš, a tudy wèrné wtěssjš, nepřáteky swè zarmautjš.

(1010.)

Bůh gest negwèrnègssj přjtel.

G. Kano dřiw, než wzessko.

JSem ochotnè, ditè mile, což Bůh w kladá každè chwile; nechť se baurj hrozne waky, buď ty gen w dauffanj staky, gak Bůh mjt chce.

2. Neglepssj gest wůle Pánè, w nj tè nic zle nezastáne; do nj se wždycký wkladeg, tauzebnè sobè to žádeg, co Bůh mjt chce.

3. Negopatrnègssj gest Bůh, nás pak wstáwá w mysli duch; často sobè sskody žáda, když toho srdcem nehleda, co Bůh ꝛc.

4. Bůh gestit negpoboženègssj, dobře přege každè dussi; když nám zkostny swèt zkořečj, on nám zgewnè dobrořečj, tak Bůh ꝛc.

5. Negwèrnègssj srdce má Bůh, ont wzdrawuge nás neduh; ont nás chrání dněm y nocy, když činjme se wssj mocy, co Bůh mjt chce.

6. Ach! kdybych mohl tak zapjwat, gak srdce mè až posawad žádako, teď bych s radosti zpjwal w mè wraucnè wnitřnosti, gak Bůh mjt chce.

7. Wyprawitè bych raddu geho, a welikych diwů mnoho, srdce genž wždy dobře mjni, a wždy přeochotnè činj, co Bůh ꝛc.

8. Ont gest Pánem na wysosti, dáwá sstěstj, y tèžkosti; on sám ceky swèt zdržuge, zem nám ochotnè zpłozuge, co Bůh ꝛc.

9. Ont maudře běh žiwků řjdi, z nichž gde pokrm pro wssech lidi; dawage nám leto, zymu, dáwa strawu tworu wssemu, tak Bůh mjt chce.

10. Geho wogska, hwězdy, skuńce, měsyc, gsau nám gako swjce; zemè płodistwa přinássj oleg, wjno, žiwnost nassj, gak Bůh mjt chce.

11. Geho geſt rozum y máudrost, on zná wſſech lidi nakkonnost; wj kdo přewracenè činj, wj też ktery dobře mjni, gak Bůh mjť chce.

12. Oni swůg hauffiček mikuge; protož geg, kdy w hřjch w kračuge, prutikem zas tahne k sobě, by hřjch opustik w tè době, gak Bůh mjť chce.

13. Wſſeho nám přege srdečnè; cokoliť geſt vžitečnè, tomuť nikdy neodpjra, když gen skussna naſſe wira, tak Bůh ꝛc.

14. Kdy tomu tak geſt, gdi swète! nechť se, kdo chce, w tobě plete; ty pak, mè srdce! zwol sobě, a obljb to w każdè době, co Bůh mjť chce.

15. Nechť se gini w časnèm zbożj kochagj, a radoſt mnożj. Ty wem na sebe gho křjže, nevsmrti tè ta tjže, tak Bůh ꝛc.

16. Mássli peče a těžkosti, pronikáli to twè kosti: ay, buď s tjm wpokogeny, wſſakť Bůh geſt Otec twůg wèrny, tak on mjť chce.

17. Musyſſli trpěti mnoho, nespuſſtěg se Boha toho, kterèmuž wſſecko stwořeni slaužit' mussy, měg w něm zřenj, tak Bůh ꝛc.

18. Když tě zky swět potupuge, a nepřjtel tě zsaužuge, buď dobrè mysli! neb GEzjš, tě powyššj když čas geſt bliž, tak Bůh ꝛc.

19. Wjra, tichoſt a nadège w mikosti Bożj prospège, tau přigmiž do twého srdce, a takť dá Bożj prawice, co Bůh ꝛc.

20. Twè dědictwj geſt w Boha, na tè čeká sláwa mnoha, berka, koruna, králowstwj; tam přigmeš blahoslawenſtwj, gak Bůh mjť chce. Amen.

(1011.)

WSſakť sem w srdce Boha meho smyſl můg y srdce oddak: zyſk můg geſt, co se zda zkeho, smrť sem za żiwot přigak: Tohoť Synem gsem, genż Trůnem nebeſkým wkadnè wěčnè, ač pak tresce, kżjž wkladnauť chce, mikuget wſſak srdečnè.

2. Toť mi chybiti nemůże, můg Otec mne mikuge: byť mne wwrhl w bjdy moře, toliko mne průbuge: a mè srdce, skrz to w brzce w sobě chce wpewniti, kdo setrwa, on dobře znă, a wj, gak geg zwyſſjti.

3. Nepoſſekť sem sám od sebe, tys mne Boże zformowak. Těło, duſſi mám od tebe, tys mne doſawad chowak: ozdobiks mně, w těle zřegmě, pak rozumem na duſſi, když tak mnoho, mám od koho, daussm mu wjc gak skuſſj?

4. Odkud że bych na tè zemi, měl mjti zachowánj? byť bych giż dawno z mrtwymi, nez że mne Bůh můg chranj swan prawicy, giż wſſe wěcy chowa a obnowuge, kdo mu cyzy, rychleť mizy: w něm wſſecko se raduge.

5. K tomu maudrosti, rozumu, w hognosti geſt w něho: zná čas, mjſto y hodinu, k konánj djła swého: Wj, kdy żakoſt, aneb radoſt,

radost, djtkam geho potřebna, a co čjnj, dobře mjnj, ač se často přjsny zda.

6. Domnjwass se syc, nemage, co tělo a krew žádá: že tudy na sstěstj twoge, welika tjž se wkłada; we dně w nocy, chtěge z mocy, dogit k wmyslu twému, a neznage, co se děge, že gest tobě k dobremu.

7. W prawdě Bůh ten, genž tě stwořik, a k slávě své činik, dawno w radě swě wložik, a w wěrnosti wmjnik, co dobreho, a płatneho, tobě y twým kdekoli: protož powol, na to přjwol, by on činik swau wůli.

8. Kdy Bůh račí, nemuž byt nic, co by ti zasskodiko: wzřjss, že co trápj negwjc, k spasenjt posłużiko: čekeg mile, geho cole, ont z mikosti přispěge, twé zsauženj, Křjž, trápenj, znikne mimo naděge.

9. Pole ne wprawowane, nemůž wzitku nesti: tak se też y ljdem stane, bez křjže a neřesti; hle z Aloe nám horkost gde, wssak můž začerwenati: tak srdce ctne, se bolestně, k spasenj musy brati.

10. Gizt můg Boże! s důwěrnosti, do rukú twých wpádám, popřeg do konce stałosti y wjře, za to žádám: tak semnau čin, gak račjs gen, at dussi gest prospěssne, by twá chwáła, wždy zustała, we mne, y zde y wěčně.

11. Chcesslj wdččne sstěstj daki, přigjmam to s radosti: Pakli nesstěstj possłati, čekam w trpěliwosti: Y žiwota, twá dobrota, chceli mi prodłużiti, gak wodjss mne, gá powolně, s tebau wždy rad chcy gjti.

12. Mámli take temné smrti cestau pracně se brati: dam se w tom očim twým westi, gak račjss wkazati: tys můg Pastyř, genž wssecko wjss k koncy přiwesti tomu; že tě ctiti, a chwaliti, wěčně budu w twém domu.

(1012.)

Gak Hospodin račí sám Pastyř.

WSzkostech w křjži a w mnohém zsauženj, k Bohu samému obrácým swě zřenj: On mne wyskhcha z pauhé swé mikosti, můg hłas, wpěnj, w nebeské wysosti, swau rukau każdý čas mocně zdržuge, před swětem, dábłem, mocně ochraňuge.

2. Bůh gest má skała, a můg hrad přepewný, má pomoc stała, y obrance wěrný, on nedopustj nohám mým klesnauti, zahanbj wssecky ty kteržj mně rmautj; a mně wytrhne pro swé swate gméno, byt byko nyni y wěčně chwáleno.

3. Ač časem Křjžem mne y nawsstěwuge, gak zkatnik zkato skrz oheň průbuge, gestli podané, gak syn bez reptánj, snášeti budu Otcowské trestanj; a když upadam w křjž, w bjdu, w nesstěstj, pomáha mi sám kaškawě to nesti.

4. Byt nepřátele mne zde zsauzo-

zsaužowali, gmenj, statek mûg y žiwot odgali, wssak nje nesxredau se wssj gegich zkosti, mně wzyk nemohau nebeskė radosti, tak sem wmiuik s twau pomocy státi, kterauž s pěistjbik w tě wěřicym dati.

5. We wssem twá mûle wsse mohaucý Pane, w nebi y dûle, při nás nechť se stane, deg trpěliwost w křjži a w žakosti, po smutku zdegssim, přiwed do radosti, kdežbychom tebe s Angeky chwálili, na wěky wěkûw wěčně welebili, Amen.

(1013.)

Gak Kryste Králi mikostiwý.

Zbûru, mé srdce, nezaussseg, Pán Bûh se nad tebau smikuge: Dák radu y pomoc, dauffeg, neboť on chudých potěssuge. Ač mâme křjž, wssak nelze, (wjss,) sedėti wždyeky w kwjtj: Bohu wérný, má grunt pewný, neb ho Bûh wěčně chce hágiti.

2. Tohoť Jozeff, muž poctiwý, welmi často a mnoho zkusyk: Dawid y Job trpěliwý, (gakž čteme) též trpěti musyk. Wssak Bûh miký, gich zkau chwjli, w sstěstj mikosstně změnik, kdož w něg dauffá, dobrý grunt má, byť se swět gesstě wjce baučik.

3. Truc dábku y swětu zkemu, aby mne odwedli od něho: Gemu se těssim samému, neb znám skutečnau kážku geho. Sljbik mi w swém, Synu mikém, raddu, pomoc y radost, kdoť w něg dauffá, dobrý grunt má, dokazuge toho na nás dost.

4. A byť se někdy zdálo giž, gakoby Bûh nic o mne nestál, a swět gesstě množik mûg křjž, ano proti mně wjce powstal; wssak předce wjm, že časem swým, ráčj mne potěssiti: Kdo w něg dauffá, dobrý grunt má, nemjnjť on nás opustiti.

5. Ač mi se zlj lidé směgj, do konce mne giž potupugje: Gakoby Bûh mau nadėgi zahanbik, a wssak gá nedbám nic. Bûh gest mûg sám, ochránce, znám, před nim chcy se nižitj: W něg wždy wěřjm, na něm stawjm, mocný gest gesstě mne zwýssiti.

6. Protož plésej dusse miká, nebudeť zle s tebau konečně: Swět, hřjch, dábek, pekko, smrt zlá, nemagjť nám sskoditi wěčně. Neb Syn Božj, to ctně zbožj, přemohl ge sám gediný, w něgž gá dauffám, geg za grunt mâm, ont spomáhá každé hodiny.

7. Neopustik nizádného, kterýž w geho wûli kráčegj: Hledagje mikosti geho, gemu se wždycky poraučegi. Kde wjra, ctnost, trpěliwost, s káskau, tu Božj mikost: k Bohu zřenj, marně neuj, neb z toho gde wžitku hognost.

8. Kdo v lidj hledá raddy, a nedržj se Boha swého, bezbožný gest a prokkatý, nedogdeť mjsta poctiwého. Neb sám Bûh chce, být obhágce: Aby byl w Krystu chwálen, kdož tak mnohau wjru k Bohu má, spasen bude wěčně, Amen.

(1014.)

(1014.)

Gako: Proč nás tak Bože.

Proč tak náramně, rmautjss se wždy we mně, Dusse má truchliwá? těss se wždy w swém Pánu, skryge tě w swém stánu, budeš wěčně žiwá.

2. Na něho spoljheg, k němu nadègi mèg, oni tě nezawede, ale před trůn Otce, bude twůg průwod ce, k němu tě dowede.

3. Ač sy prowinika, křtu sy sljb zrussika, čiň z toho pokánj: Krew GEzjsse Pána, bude twá obrana, dogdeš smikowánj.

4. Nè se geho slowem, duchownim pokrmem, nasycena budeš: tak dábka swé tělo, byť se zmocnit chtělo, konečně přemůžeš.

5. Přestaň wjc hřessiti, hled se pokořiti, Krystu Pánu swému: Oni pro swé záskuhy, odpusti twé dkuhy, budeš miká gemu.

6. Ey budiž weselá, swjtězýss do cela, nad zkosti nepřátel: pod stjnem GEzisse, skrygeš se tisse, oni gest sám twůg přjtel.

7. Milowal tak tebe, nelitowal sebe, smrt pro tě podstaupil: nakloni swé hlawy, abys dossla skáwy, a tak tě wykaupil.

8. Ey čim se odměnjss, za láss odplatjss, Krystu Pánu twému? wssak nic nemáss swého, wssecko gest od něho, samá se deg gemu.

9. Slibuge on tobě, že tě přigme k sobě, pod swé mocné křidla: budeš s njm bezpečně, požjwati wěčně, radostného bydla.

10. W lásku neskonalau, wěčné trwánliwau, máss počtena býti: wjnek newinnosti, a spratwedlnosti, ráčil ti dwiti.

11. A tak pro tu skáwu, bude ti na hlawu, wstawený od něho, který máss nosyti, na památku wzýti, wjtězstwj wěčného.

12. Wjc nežádeg mjti, pospěss rychle gjti, za GEzjssem Pánem: bys s njm byla stále, w skáwě neskonalé, až na weky Amen.

(1015.) G. Poručimei se w twé.

Proč tak truchlis, wemně se rmautjs Dusse má, w swém welikém trápenj, hledeg zase potěssenj, nagdeš ge w Kry-

siu, w swém Spasyteli, w něho dauffeg, tu nadègi mèg, že on tě obweseli.

2. An twé kwilenj, a nařikánj, gest gemu w dobré wědomosti, protož ty mèg na tom dosti, nechť wssickni powstanau proti tobě, těs se gemu, a důwěř se mu, že on tě přiwede k sobě.

3. Nermuť se dèle, wěř tomu cele, že w twém Krystu wykupiteli, přemužeš twé nepřátelky, nebudau tobě mocy sškoditi, když ty geho, přemilosstného, budeš při sobě mjti.

4. Diábel, tělo, swět, chtěliby tě spět, swěsti od Krysta Spasytele, twého milého přjtele; ale ty se gim nedeg podwésti, byť gak chtěli, tebe wábili, marnéť gest gegich sstěstj.

5. Okrasa swěta mnohé zapletá, w dábkowá aukkadná osydká. Ty nežádeg s nimi bydka, přidrž se hkawy Krysta GEzisse, chop se geho, neb skrze něho, dogdeš do wěčné ržisse.

6. Bude ti mile, wždy každé chwile, za takowým twým wůdcým gjti, s njm rozkosstné bydko mjti, neb tělo, swět, swých někdy potěssuge, a wssak náhle a nenadále, ge rychle zarmucuge.

7. Raucha swattosti a sprawedlnosti, hled sobě časné zhotowati, chcessli s Krystem hodowati, neb kdyby tě nassel neodènau rauchem swadby, hned wwrhl by tebe w propast pekelnau.

8. Olegem Panny nezachystany, na swadbu gsau nemohly wgjti, nechtěl gich ženjch pustiti, ale ty genž w swých lampách oleg měky, wessky na ty hody, bez měsskánj, korunami se skwěky.

9. Mà miká Dusse, hled y tjm spjsse, tým olegem se zachystati, musýš y sna zanechati, aby nebyly dweře zawřjny, a ty smutně, zustalá by w ně, gako bláznowě Panny.

10. Y na to pomni, že w den posledni musýš z swé hřjmný počet dáti, hled abys mohla obstáti, přigmeš od Pána podękowánj, a wěčného, y radosstného, dogdeš s njm kralowánj.

11. Nyž tehdy směle, čekám wesele, přjchodu k saudu mého Pána, wěřjm že mi bude dána, radost wěčná, bezewssi žalosti, když on mne přigme, a s sebau pogme, k sloku mezy swé hosti.

12. Amen můg Pane, ať se tak stáne, zač gá tebe důwěrně žádám, w tobě gá swau pomoc skládám, nebo wjm, že mi to ráčjš dáti, když w wjře prawé, koruný sstawne, ga budu dobywati, Amen.

(1016.)

Žalm. 139 / 6. 17. 18.

Sagiste skrytý gsy můg Boże! často myslim wstawage z kože, zdaž bych někdy mohl pochopit, gako Bůh lidské činy řjdi, a gak diwné swých wěrnych

nych lidi wede přez tau pausst mnohých bjd.

2. Ne, dusse! toto twé myssleni, nenj statečné k pochopeni, co gest bez počátku, konce. Twůg rozum nemůž z toho byti, bys mohl, co děla, pochopiti, Božj přesylna prawice.

3. Tagemstwj gest Božj podstata, co o nj wssecka pjsma swata, neoznamily nám lidem, to gest a bude skrytosti slauě, rozum nás to nemůž wystihnauť, w wěčnostech geg prw znáť budem.

4. Ba y to co nám račil zgewit, nemožnet rozumu wygewit, bez swětla Hospodinowa. On se nám sám musy dat znáti, smysl slowa swého wkázati, tat w srdcy wzegde zař nowa.

5. Když rozum a smyssly chatrne, nemohau obsahnauť patrně, to wkryte slowo Páne; gakž bys ty žádal w twém myssleni, wystihnauti Božj rjzenj? gistě že se to nestane.

6. Protož, dusse! zustaň w twé mjře, newpausstěg se do toho moře, neb nenaleznes grunt u w něm. Poruč ty gen Bohu twé wěcy, že gest diwny zhledas při koncy, newystihla maudrost gest w něm.

7. Wssecko wěrnym k wzitku slauží, nechť ge baurě gaka chce zsauží, nechť se gim odpornost činj. Při koncy to sami poznagj, když trpělliwě přemahagj, že Bůh s nimi dobře mjnj.

8. Kdo se gen podle geho wůle, plň gj ochotně každé chwjle, gakož přikazak w swém slowu, gistěť, kdo se Bohu důwěřj, a že geg dobře wede wěřj, má w křjži radost hotowu.

9. Hlawa wssech pobožnych trpěla, w křjži wjtězstwj obdržela, a potom wessla do slámy: tak audy hlawě své rownė byť musy, a skrze křjž k němu gjť, toť gest wjry zaklad prawy.

10. O GEjssi! k noham twým padám, wleg w dussi mau twůg drahy balzam, ať odtud duch můg okrege, když pýchrě smutku wětry wěgi, které mnau kátj w mě naděgi, nechť mi twá moc syly přege.

11. Toť gista wěc, můg sladky GEzu! že gsy ty twým sylnau pamezau, w které bywagj schránění, že raddu tw au diwnau welice, wywodj slawně twá prawice, když we wssem gest twé řjzenj.

12. Protož se w twé lůno wkládám, do twého, GEzu! klina padám, wod mne sám podle twé raddy, wjm že wždy semnau dobře minis, slawneho mne w tobě wčinjs, při konecy das wěčné hody.

13. Zde budu slawiti twé diwy, dokudž budu na swětě žiwy, w sprostnosti, ale wssak wděčně, až někdy w wywolenych kádu před trůnem twým wzdawati budu, Hallelujah nekonečné. Amen.

(1017.)

S Bożj wůle, ta newole, přigde k koncy dobrému. Aéby skály se pukaly, ty gsy Krystů; wěř gemu.

2. Kdo w swé mysli, sobě mysłj, że GEjš dřjme neb spj, w swém reptánj má trestánj, kdyż se nerěrau trápj.

3. Lehkowážný! Bůh twůg strážný, nespj ani nedřjme; gen potřebj očj k nebi wzdwihnauť w wjře wpřjmé.

4. W prodléwánj, pospjchánj, Bůh Otcowské srdce má; nechť téż w pláči nétco tlačj, geho téż gest téżkost twá.

5. Wěř, Bůh s tebau; on nad tebau wěc neglepssj wložił. Gen swé chtěnj drż w mlčenj, neb twá teskność má swůg cýl.

6. Nechť gest mílé, każdé chwjle, to trestánj Krystowě, geho metka, mnohým zkwétla w přerozkossné owoce.

7. W wmdléwánj, y klesánj, sylň se Duchem tichosti, nechť pečuge, ten genż skuge Pán smutku y radosti.

8. Ruka Bożj, dobré mnożj, anjż gest wkrácena; Gemu téżké wěcy lehké, y co se nemożné zdá.

9. Geho sláwa rozkřesáwá, wjry żiwé giskřičky. Wssudy posslo, to co posslo, z wůle té mocné wżdycky.

10. Kdyż Bůh swůg čas wpatřil, zas potom pomáhá náhle: a teskleni, k zahanbenj, stane se nenadále.

11. Swého chtěnj naplněnj, gde dost snadno y lehce; Nez to bolj, kdo cokoli trpěť musý, a nechce.

12. Ti gsau sstastlnj, genż swau wlastnj wůli oddali w Bożj. Na żádosti, k powinnosti Bůh téż sýku přiložj.

13. Přednek magj, genż to znagj, gsauc giż w tom pocwičeni, genż na žakost, y na radost, magj Jobowo zřenj. kap. 1, 21. 2, 10.

14. Chtěg giż nésti swé nesstěstj, w trpělíwé naděgi; Kdo żiw býti chce bez bitj, hřichy k hřichům přičinj.

15. Stranau gdaucý, nenesaucý znamenj chotě swého,

swého, na lewicy, bezbožnj cy budau stát dne saudného.

16. Než kwiljcý, a plačjcý, gho Krystowo nesaucý, ti korunu, tam w trúnu, wezmau s žádosti wraucý.

17, Amen Pane, nechť se stane, ať w tichosti zůstá wám: nechť se chwěge, y naděge, gen ať s tebau djl swúg mám.

(1018.)

G. Kdo gen na Boha se spol.

Dáž sprostě od Krysta zmáť se mám? Wstáwage kříž geho nést! Zdáž gá gemu, on mne můž byť znám, aneb, toliž ten obraz gest? Nybrž chtěl Pán kálich pjti, nuž srdce hleď za njm gjti.

2. Ach gak mnoho tiščce lidj, swět sstěstjm nestálým sálj: Sauženj, těžkost, mnohě bjdy, y kříž na ně se newalj; mlčenliwě se měg dusse, ostien gsau zemské rozkosse.

3. Neprodámť gá za swětské hříčky slzawý múg chleb-vpěnj. Kdo pak sstěstjm opkywak wždycký? Ach! gen na konec měg zřenj. Rad mile gá skowo mého obljbjm Pána drahého.

4. Zneg srdce! twá gest w trni hlawa, ey kterak ty gen růže chceš? Newjš že gest kříž nasse sláwa, a ty tomu odporuges: Gistě že každěj má swúg djl, o gakž by tě Bůh opustil?

5. Takliž swé djtky matka sswihá, té péči k cyzým nemage: Sám Bůh též na swé metku zdwihá, srdce wěrných tjm skussuge, aby ge k modlitbám wzbudil, kášku k njm Otcowskau zgewil.

6. Kdoby nezádal té promény, od kříže gít ku koruně? Wssak kříž múž zgitra být skončený. Smutku nenj w Bozjm kúně. Kdyby mohl on Bohač od tad, ach! trpělby tu wssecko rad.

7. Žádám, ukaž mi cestu gakž se GEzu! skrz kříž ade do nebe! We mnohém sjc klesám, smilúg se, GEzjssi, zdrž mne w mé mdlobě! y nu! Amen, má sláwa, čest, Pán GEzjš! a geho kříž gest!

(c) O dauffanliwé a smělé Wjře k Bohu a Krystu.

(1019.)

G. Ay blahoslaweny/kterem.

Ach! wssecko což nebe y zemi obgjmá, žádostmi pozdrawuai tiščkrátkýma. Co skyssj, skyssiž to, že nic nechcy mjti, gen s ukřjžowaným Krystem gedno býti.

2. Gen samým chlubjm se ranama směle, gež GEzjš wytrpěl na swém swatém těle. Do njch se oblékám k žiwotu nowému, kterěž mne přiwedau k pokogi wěčnému.

3. Wstěkeg se a sturmúg ó

ſwète ſtřesſtěný, mûg GEzjš ode mne mâ býti chwálený; a ačby bljskánj hromowé dèſtky, geg ſe předce budu držet ze wſſj ſýlky.

4. A ačby ſe wſſecko podwrátiti chtělo, tak žeby na ſwětě nic obſtát nemělo; wſſak předce mè ſrdce při Kryſtu wwiſne, od nějž mne y dábel nikdy neodtiſkne.

5. Neb GEzjš mdlé duſſe mocně obèerſtwuge, hořkoſti gich kříže káſkau oſladèuge. Wědauc to, neſpuſtjm ſe GEzjſſe ſwého, čjm dále, tjm wjce přjdržjm ſe geho.

6. Ach! wizte, mûg GEzjš gde s mnohau mikoſtj, chtic mne obgjmati káſky ſwé wraucnoſtj. O káſka! o radoſt! ſkadké obecenſtwj, kdožby mjti nechtěl w tobě wčaſtenſtwj?

7. W GEzjſſe ſe wſſickni ſmyſły shromažduge, ſám ſebe, y co mám, gemu offěruge: Před wſſemi ſem sy zwolil geho ſamého, přez wſſeliké časy žiwota zemſkého.

8. Když duſſe od těla bude ſe kaučiti, chcy ſwýma wnitřnjma žádoſtmi zgewiti, že GEzjš, ſám GEzjš, mûg GEzjš zůſtane, od nějž mne ſwět, dábel, tělo neodtáhne.

(1020.)

Bůh geſt wěrny, ktery swè pokuſſenj tak řídj, že ge ditě můž ſnesti; kdo wj, ne ſkončili ſe me kwilenj? ſnad ge Pán raději k koney wwesti: mè ſrdce to pocyti, gaky on neſmirny retunk mi dá přigjti: Bůh geſt wěrny.

2. Bůh geſt wěrny, we wſſechněch žjzenjch swých, ačkoliw těžka gſau má ſauženj; muže mne on poſylit w křehkoſtech mych, y něhoť potěcha, oblehčenj. Kdy přigde čas radoſti, budu gá mizerny ſproſtěn bjd y žalkoſti. Bůh geſt wěrny.

3. Bůh geſt wěrny, gemuž ga w ſwych teſknoſtech připomjnam w wjře rozkaz geho: hledegte mne, we wſſech waſſich těžkoſtech! protož gdu, hledam tě, Otce ſwého: muſýš pomoc w potřebě, neb ſy mikoſrdny, wjm, nezapřeš ſám ſebe. Bůh geſt wěrny.

4. Bůh geſt wěrny, wždy mage peči o nás, neodwracy oblicege ſwého. Ač geg hněwa mrzkych hřjchů naſſych kwas, předce nám wſpomaha ruka geho. Na tot o zakład půgdu, (ač natiſk neſmirny) že ga pomocy dogdů. Bůh geſt wěrny.

5. Bůh geſt wěrny, ony potěchy wdělj, ač mne wſſickni lide opuſtěgj: on zle ſkroti, by mi ſſkodit neſměli; wſſe wzkoſti, genž mne nemigegj, pryč zapudi odemne; a ga Panu wěrny, zuſtanu w nadègi ſwé, Bůh geſt wěrny.

6. Bůh geſt wěrny, nechť on ſemnau zachází, diwně, twrdě, gak ſe gemu libj; chceli, ať mne wſſe neſſtěſtj porazy, rad to ſnesu, wſſak mne nezahubi. Chceli ať mne ſmrt zmáha, předce mikoſrdny,

koſrdny gſa, z tẽžkoſti pomáhá. Bůh geſt wẽrny.

7. Bůh geſt wẽrny, truc wám, dábli proklati! kdoż mi ſlowo to z ſrdce wypleni? wyk mi nemůžete potẽchy wzati, byſte ſe y wſtekli w ſwým trẽſtẽnj. Temake mẽ žakoſti, geż trpim mizerny, brz ſe zmẽnj w radoſti, Bůh geſt wẽrny.

(1021.)

Gako: Geſtik pſáno dáwnjm.

Bůh ohněm ſwaté ſwẽtkoſti, oſwẽcuge mẽ temnoſti, Pán ſtrážce žiwota mẽho, proč ſe mám báti wždy zlẽho?

2. Neb byk na mne wſſecky zbroge ſneſli, nedbámk na gich boge: zlj lidẽ do ſydek wpadli, kteráž mně ku pádu kladli.

3. Nechk widjm wogſka přeſylná, nechk widjm k bogi ſebraná, wſſagjc Božſké pomocy, nebogjm ſe žádné mocy.

4. Za to proſým Pána mẽho, bych přebýwak w domu geho, činẽ mu čeſt, dokudż wẽku, doſtáwak bude člowẽku.

5. On ſám w nebezpečenſtwj mẽm, ſkryk mne pod ſwým ſwatým ſtjnem, poſtawik mne při tom ſtále, na nepřemožené ſkále.

6. Y dnes mne tjm můg Pán tẽſſj, že chce chrániti mau duſſi, a gá wſſechněm w domu geho, wyznám geg bỳk Pána mẽho.

* 7. Wſkyſſiż Pane proſbu mau, a wkaziż mi káſku ſwau, k tobẽk ſe wſſj myſlj wzdychám, a očima mýma wzhlẽdám.

8. Twáři ſwé předemnau nekryg, aniž mne w ſwém hněwu káreg, ale rač mi z mẽ tẽžkoſti pomáhat, Boże z wyſoſti.

(1022.)

G. Ach Potẽſſenj mé roztomike.

Wſſech mẽk w kom z lidi daufánj mjti, toť ſe newidj mně učiniti, nez gen w Pánu Bohu; wjru, nadẽgi ſwau negrádẽgj w ném wzkládati budu.

2. Lepſſik zde ctnoſti znáti nemohu, nez z upřjmnoſti ſtaužiti Bohu, ne marnému zbožj, teſklivé chwjle ſnáſſeti mjlé, pro králowſtwj Božj.

3. Ač pokuſſenj Pán Bůh dopauſſtj, pro mne zkuſſenj, wſſak neopauſſtj mne w žádnem zármutku; kdyż ſe rozmáhá, ſám mi ſpomáhá, poznáwám to w ſkútku.

4. Z neſmjrné káſky mne wyčuge, wmẽnj z čáſky mně propugčuge, w tom mám zaljbenj, že mi Bůh prácy tẽžkau obrácy w giſte potẽſſenj.

5. Wẽrnau mikoſtj můg Bůh gediný, hned od mládoſti až do ſſediny, ſám mne zachowáwá, krmj, napági, neſſtẽſtj hági, požehnánj dáwá.

6. Co tak ſluſſného kdy může byti, gak w Boha ſwého ſylně wẽřjti, w důwẽrnem čekánj? ač gſem y w mdlobẽ, neſtýſkám ſobẽ, w nẽhoť mám daufánj.

7. Gindeť aá zřenj nemám krom nẽho, gſauce ſtwořenj, a obraz geho, neſtatečný doſti;

každého času, pozdwjhám hlasu, k geho welebnosti.

8. Gestli w časech zlých sem postawený, gestli swých mikych přátel zbawený, samotny zustáwám, co gawor w poli, w Boha nikoli dauffat nepřestáwám.

9. Pokorně wěřim mikosti geho, že wssecko wděčně wezmu od něho, zač budu žádati, we dne y w noci, k geho pomocy, wjru chcy skládati.

10. Těko y Dussi ráčil mi dáti, protož mi skussi w něho dauffati, budu tehda stále, w bjdě a strasti, na něg grunt kłásti, co na pewné skále.

11. Chl krátky mage zde bytu swého, konce neznage žiwota mého, nikdy nechcy dliti, než chcy w pokánj, o smikowánj, Bohu se modliti.

12. Gáť chwálu Pánu budu wzdáwati, když lehnu, wstanu, nepřestawati, do skončenj swého; neprosým za to, o stříbro, zlato, než o smikowánj.

13. Když wěk swůg skonám, bywssi žiw hognė, degž mi ať vmru tisse, pokognė, co twůg skutha prawy: po té nečesti, rač mně přiwesti do nebeské slávy.

14. Amen, giž wěřim, že to obdržim, nad pekkem, dábkem, také swjtězým, neb to w nadě gi znám, žeť skonám sstastně, a s tebau wěčně bydleni mjti mám.

15. O degž to Pane, ať se to stane, neb ty nás wssecky máš w swé ochraně, skrz twé vmučenj, w němž vmru směle, a to wesele, spěssjc se k spasenj. Amen.

(1023.)

Gako: Gáť w Boha mikeho.

Dauffeg w Boha twého, Duše dne každého, on tě můž retowati, w saužen wyskysseti, gen dauffeg w něho sylně, tak že pomine wsse zlé.

2. Dauffeg w Boha twého, w každé wěcy tuho, která tě truchlau činj, od Boha wzdálit mjnj: On truchlost twau promění, a radosti napluj.

3. Dauffeg w Boha twého, w den saužen swého, kdežto hřichowé twogj hryzau wnitř swědomj: On sám můž zahogiti, slowem wspokogiti.

4. Dauffeg w Boha twého, když smrt, dábek, pekko tebe chtj zde strassiti, a od Boha dáliti: On giž tě z toho wssého zprostik, skrz Syna swého.

5. Dauffeg w Boha twého, času nesstastného, w kterém sy postawena, osauc od wssech opusstěná: On (wěk) nesstěstj změnj, a dá pohodlj w zemi.

6. Dauffeg w Boha twého, když nemocy mnoho w swětě se rozmnožugj, lidi welmi zsauzugj: On tě před nj wkryge, zdrawjm dobrým daruge.

7. Dauffeg w Boha twého, w čas boge welkého, který mnoho skodného činjwá lidu geho: On wssě twý nepřátele, wčinj twý přátele.

8. Dauffeg w Boha twého, w den

den času drahého, neb žádný spravedlivý nenj hkadem z smrcenj: On wždycky swých wěrných chrání wssech.

9. Dauffeg w Boha twého, když od srdce zlého musýss mnoho trpěti, pro Krysta wss stratiti: Wěř že on tobě gistě nawrátj, w wěčném mistě.

10. Dauffeg w Boha twého w každau chwili tuho, tak twau žádost wyssyssj, a w kterýchž tě potěssj: Zač ho budess chwáliti, zde y wěčně slawiti. Amen.

(1024.)

Gako: Ay blahoslawený.

Dobré mysli budte, Boha milugjcý, neb on neopusti, gobě důwěřugjcý: Byť pak y gaký kříž na ně kdy přepustik: Wssak gesstě žádného znich gest neopustik.

2. Pomoc neodepře, člowěku žádnému, pokudž gen prospěssné on zna byti gemu: Bůh sám neylepě wj, kdy nás má wymocy: neb čas nekažděgest příhodný k pomocy.

3. Gakož rodičowé, hned ne připausstěgj, zač dětj žádagj, gim nedopausstěgj: Tak Bůh co prospěssné, neylepě wznámá: A protu příčinu, ne wsseckno nám dáwá.

4. Gemuž se má každý Křestian důwěřiti, a w něm swau naděgi konečně složiti, neb láska geho gest nad wsseckau wezdegssj, y lásku materskau mnohém wpřjmnějssj.

5. Truc draku starému, též y wssemu zlému, truc hřichům přetěžkým, kříži odpornému: neb gesstě živý gest milý Wykupitel, můg smjrce gediný, a zlého prostitel.

6. Truc smrti strassliwé, také mým odpůrcům, swětu fakessnému, a giným wssem skudcům, zgewným též y tegným: gá mám na tom dosti, že mne můg Bůh přege, nedbám na gich zkosti.

7. Byť mne pak wssecken swět mrzce nenáwiděl, a mne s počtu swého prec odehnati chtěl: Wssak wjm že gsem Božj, gak we dně tak w nocy, kterýž z gegich rukau mne může wymocy.

8. Chcyť rád postaupiti sewssi ochotnosti, co ten swět miluge, Bohatstwj, marnosti: Wssak radost nebeská, genž wěčně zustáwá, a koruna slávy, na mne očekáwá.

9. Ach dosti můg Boże, dost, když gen tebe mám! na zbožj wezdegssj do konce nic nedbám: Byť mne y wkožili do hrobu tmawého, dostiť mne na wěky, když mám Boha swého.

(1025.)

Dobře stawj, kdo zná a wj, gak má w Boha dauffati:,: Kdo GEzisse přidrži se, bude s nim přebýwati. Protož w tobě w každé době, GEzissi! naděgi mám: Prw y nynj, potě-

ssenj, žiw mrtew w tobě skládám.

2. Byť proti mně, dábel hauffně, hřjch y swět se puntowal :,: Wssaks ty Pane wssecky za mne nepřátely zpřemáhal: Když mám tebe wůkol sebe, mikost twau Ducha twého, nebogim se, neděsým se smrti, ni dábla zkého.

3. Wždy se těssim, a bezpečim, že mi to ráčjss dáti :,: Abych s tebau wěrau prawau spogen mohl přebywati. Degž mi srdce nowé wraucně, chraň těla y mé dusse, skyss žádost mau, pro mikost swau, wem mne do wěčné řjsse, Amen.

(1026.)

O. W tebe sem o můg Boże.

Duch můg cely gest wesely w Bohu, genž w mém Spasyteli Krystu mne tak požehnal, kterehož nám z lásky své sám k wystwobozenj seskal.

2. Onť mne před počatkem swěta wywolil, na wssecka leta, gižť mne wjc neopustj, Bůh můg, gegž znám, dá co žádam, kdož se mikosti spusti?

3. Ač pak gsem toho nehodny, gsa hřjssnik mrzky a sskodny, což to k geho mikosti? což mne strassj? onť mne snássj, nehrozym se swých zkosti.

4. Onť pro GEžjsse newzhljda, gak hrozna hřjchů mých bjda, když se geg přidržugi, a swých zkosti, w chuti a lsti (to wjm) nezadržugi.

5. Nad to mi dal Ducha swého, genž do žiwota wěčneho wůdcem mým wěrným sluge: ten skrz mikost, křjž, smutek, zkost a nerest mau zmenssuge.

6. Onť gest Přitel negskawnějssj, gegž srdce negwpřimnějssj, gemuž nenj rowného; Kdo geg pozná, za Otce má, neodegdeť od něho.

7. Mám geg, y držjm geg sobě, oddám mu se w každe době, a nechcy nic gineho, když gest můg sám wssech nebes Pán, snadněť se zapru wsseho.

8. On gest můg žiwot, hrad, žádost, potěcha, swětlo

ſwětko y radoſt; nebe, země nežádam, když bez něho z nic gineho rozkoſſe ſtalé nemám.

9. On geſt negmilegſſj můg djl, Duch můg ſe w něm vſpokogil, mikoſtně w něm ſpočjwám: s njmi gá wděčně, zde y wěčně, gak s Otcem mým přebywám.

10. Ont žehna, když kdo zkořečj, daremneť ſſkudeů mých řečj, kdož mi může ſſkoditi? on zproſſtuge, obhaguge; wždy mohu weſel byti.

11. Wěčně mi má dobře byti, wěčně naň budu patřiti, genž geſt pramen radoſti, budu mjť w njm, to gá wěřjm, wſſeho dobreho doſti.

12. Tohoť žáden nevhlidal, co mi můg GEžjš zhotowal, gá pak wjrau giž widjm: w tomť mám radoſt, pohodlj doſt, takť ſe y ſwěta ſtydjm. Amen.

(1027.)

Gako: Gák w Boha mikého.

DUſſe buď weſelá, w křjži, dauffeg w Boha, gemu ſe poručjce, neb tě drži w ſwé ruce; on, wěť že tě můž wſſeho zproſtiť kříže těžkého.

2. Trpjſſli zde pſotu, aneb nemoc těžkau, těž přenáſledowánj, od ſwěta ſauženj: tedy modli ſe pilně, Bůh tě z toho wytrhne.

3. Mäſſli w ſrdcy žakoſt, pro ſwětſkau newděčnoſt, nezauffeg proto ſobě, nez čekeg pomoc z nebe; On tě (wěť) toho zproſtj, gen ſe modli s pilnoſti.

4. Snäſſjſſli zde bjdu, y poſměch od lidu, nech tě ſmutným nečini to gegich poſmjwánj: Bůh tě od njch wytrhne, budeš-li wokak ſylně.

5. Znagjc že zde žádný nemůž Křeſtan wěrný bez pokuſſenj býti, nez kříž s Kryſtem trpěti muſy, kdokoli wěčně chce bydlet s nim bezpečně.

6. Neb na tomto ſwětě, tak ſe wěrným wede, když kříž geden pomine, hned ſe druhý přiwine: Proček mäš w twé vzkoſti, wokak k Božj miloſti.

7. Čim wětſſj geſt twůg kříž, tjm bližſſj geſt GEžjš, gen ty geho pomocy žádeg we dne y w noci, tak budeſs wſſj těžkoſti zbawena, wždy z miloſti.

8. Neb to geſt wěc giſtá, kde kříž nemá mjſta, tam žádné wraucné nenj w proſbách k Bohu wzdychánj: Ale když nás kříž trápj, każdý k modlitbám kwapj.

9. Protož Duſſe miká, když tě kříž dolihá, k ſamému Spaſyteli vtjkeg ſe kdykoli: On tě ſám ode wſſeho wytrhne zde (wěť) zkého.

10. Ale ne wždy kdy ty chceſs, polehče-

polehčenj dogdeš, nemáš wšak hned od něho odstaupit, ale w něho wždycky sylně dauffati, a o pomoc žádati.

11. Wědauc, že on wšechněm zaslibil lidem těm, wždycky přjtomným býti, z saužen wytrhnauti, kteřj geho wzýwati budau, také chwáliti.

12. Amen, ó GEžiši, včiň konec křjži, který w této žalosti wěrnj trpj s bolestj, ať po tomto saužen, chwálj tě bez přestánj.

13. Tam kde zdegšj žalost proměnj se w radost, těch, kteřj Krystu Pánu důwěřj se samém, kdežto se budau wěčně radowat s njm bezpečně. Amen.

(1028.)

Gako: Krasny byl Absolon.

GAť w Boha mikého dauffám dne každého, oně mne můž retowati, w wzkostech spomáhati, nesstěstj mé změniti, a rukau swau brániti.

2. Ač mnoho hřichů mám, wšak proto nezauffám, než Krystu Pánu mému důwěřjm se samému, dáwám se w geho ruce, žiwý y mrtwý gsauce.

3. Ač wmřjti muším, smrt bude zyskem mým, a Krystus gest můg žiwot, gemuž se gá dáwám w moc, když Dusse wygde z těla, opatřiž gi do cela.

4. Ach můg Pane Krystě, genžs trpěl zagistě, na křjži wmjrage, spasenj mi zýskage, degž nám wšechněm společně, s sebau Králowstwj wěčně.

5. Amen zpjwagjce, srdcem tě chwáljce, Krystě račiž mi dáti, zde w prawé wjře státi, a potom s tebau Pánem, ať gsem na wěky, Amen.

(1029.)

G. Pomož wjtězyť. aneb: Ž. 50.

GEden gest Král můg, ten (ten) wždy wjtězy: děte se sstudcy, wtjkegté zpět: ty pak Syoně, drž (se) twé pawezy, a rozmaheg se gak spaniky kwět: žiwot bezpečny, nekonečny pokog, hognost rozkosse přiwede nám náš bog.

2. Zmocnůg důwěrně srdce (swé) y ruky, a dauffeg w Boha twého s radosti; GEžiš twůg Přitel koněi (sám) twé muky, sprosstuge hrůzy, bjd a těžkosti: wěčne pohodlj Duch náš musy mjti, neb geg Hospodin w skawu swau chce wzýti.

3. Snassůg ochotně, pokorně, (a) tisse, a nezpůrůg se kazni Otcowé: pros a wem braň swau, (wem) gen es neaspjsse, bud směky w každé porazce nowé:

wè: tè wlnobjtj vzkosti brz zhýne, GEzjs twůg wèrný nikdyt nepomine.

4. Gak dkauhoz gſy giz, Syonè, (tak) plakal? Wſtań! ſchop ſe, zdwihnj hlawu ſkonènau! bleſk twè radosti hle! (giz) mozně powſtal, ſtokrat ſtkwělegſſj w Kryſtowèm gmenu: GEzjs kraluge! hle, kàſka panuge, genz tè k zjwota wodam sprowozuge.

5. Nebèheg ſem y tam, gdj (gen) k pramenj, Pán woka: Pòdte gen wſſeckni ke mne! Gà wàm dokonale (swè) dáwám gmenj, genz wzdy geſt pewne: Wemte, můg lide! budte obèrſtweni, tu màte pomoc w každém nakazenj.

6. Bogugte brdinſký, (ey) hle korůna! gjz was Kràl wſſeho swèta obdarj: Oni ſám wàs přigme (ay) do swèho kùna, kdo geho ſlàwy w bogi nezmakj: bogůg e ſkuſſně, hledte na korůnu, Jehowah ſám mzdau bude na Syonu.

7. Beranku ſkawny! tam, (o) tam ſpatřjme neſčiſlne hauſy twých witězných, wděčně tè chwalit; y my tè (tej) ctjme: o zwelebůg ſe ſám w twých wěrjcych! hledte gak před nim wſſe trůny padagj, gak zwůčnym hlaſem mu djky wzdawagj.

Zgew. 5, 11. 14.

8. Maudroſt, Bohatſtwj, moc, (y) ſlàwà y čeſt, Bohu y Pánu y Berankowi; o kyz ſem giz tam! (o) blaze, kdo tam geſt! wemte mè pauta! gizè mne obnowi: Amen! zagiſtè mne kàſka wyſkyſſi, o chwal Hoſpodina, coz geſt w mè duſſi. Amen!

(1030.)

GEzjſſi, můg Spaſyteli, w tebeč gà ſylnè daufám, tys mè giſtè wtočiſſtè, protoz ſy nezaufám, tys mà ſyka, tys mà ſkàka, tys potèſſenj giſtè, wzhledni na mne můg Pane Kryſte :,:

2. GEzjſſi! pohledni proſým na swè ſtadečko wèrne, kterèz nynj ſe wſſeckych ſtran geſt welmi zſauzene, brań ge mocně a vdatně, by mohko tobè ſlauzilj, a ſrdečně po tobè tauzilj :,:

3. GEzjſſi, chrań nàs swè djtky w tomto čaſu mikoſti, a zazena Satanáſſe, přemoz geho zkoſti, bychom wſſickny, my twè djtky, tebe Pána poznali, a po ſmrti k tobè ſe dotali :,:

4. GEzjſſi, gak mám děkowat za dobrodinj mnohe, ponèwadz tys mne wykaupil padlè ztwořenj swè, budu zpjwat, chwàku wzdàwat, z wděčnoſti ſrdce swèho, ponèwadz ſy mne zbawil zlèho :,:

5. GEzjſſi ſwau ſwatau mocy přigdiz k nàm co negſpjſſe, a přigmi nàs z mikoſti swè, do nebeſkè rjſſe, kdezto w ſlàwè neſkonalè, kraluges a gſy Pànem, a to po wſſecky wèky, Amen.

(1031.)

G. Zagiſtè ſkrytý gſy můg Boze. GEzu! ſrdce mèho radoſti, mè zbozj w pſotè a w vzkosti, w mych

w mých hřjſſnoſtech můg GEžiſſi! má kotwa, kdy ſe gak lod kłátjm, mé ſwětko! gak ſe ti odplatjm, žes tak mikowal mau duſſi?

2. Gá bjdny gſem ſe byk zatratik, tys mi pak žiwot můg nawratik, a dals ſe za mne w těžkoſti: Gá zkoſtnik ſem čeſt twau potupik, tys pak mne ſwau ſmrti wykaupik; nebyło ginſſi miłoſti!

3. O newyſtižitedlna wěrnoſt! gakauž ti mám prokázat wděčnoſt, nemoha to pochopiti? błaze mi wſſak, mám wjru ſylnau, w prawdu GEžiſſe neomylnau, tě mi žábek nemůž wzyti.

4. Wjm že mne ſobě oblibik Bůh, že mne znowu zrodik ſwaty Duch, že Syn geho za mne wmřek; wjm, Kryſte, žes můg žiwot y Pán, žes za mne, twého, na ſmrt wydan: proč bych tě za ſwého neměk?

5. Hřjmali Mogžiſſowa přjſnoſt na mne, pro ſrdce mého hřjſſnoſt, w tobě Kryſte mám vtěchu: Ač s hřjchem y s pekłem bogugi, wſſak ſe geu k ranám twým ſkłonugi, tamť ſem pod bezpečnau ſtřechau.

6. Byť mne y konec dnů přikwačik; wſſak GEžiš ſmrt za mne potkačik, a ſkrze ſwau ſmrt zahubik; proč bych ſe ſmrti měk ſtraſſiti? když ſkrz ſmrt to wſſe mám ſpatřiti, co mi Pán Bůh ſám zaſlibik.

7. O GEzu! drž ty mne při ſobě, tak tobě budu žiw y w tobě; gſa ti dłužen wěčnau wěrnoſt: Kdo pak ſe zde s tebau ſpogjwá, žiw geſt, ač těko ſkazu mjwá, neſſkodi mu ſmrti temnoſt. Amen.

(1032.)

Z Zalmu 46.

Hrad přepewný geſt Pán Bůh náſs, zbrog wyborná y ſyła: Ont nás chránj, když Satanáſs, proti nám ſwé wyſyłá. Ten ſtarý nepřjtel, zkazyłby nás chtěk, moc, a mnohá leſt, hrozná zbraň geho geſt, w ſwětě nemá rowného.

2. Náſtrog lidſký geſt w tom ſſpatný, ſnadnjť ſme my k zmoženi: Než hági nás rek wdatný, gegž Bůh nám dak k ſpaſeni: Kdoby ten byk, newjſs? geſt Kryſtus GEžiſs, Bůh a Pán wſſeho, a nenjť giného, ten plac giſtě obdržj.

3. Byť ſwět plný y dáblů byk, chtěgjcých nás ſhłtiti: Wſſak žádnýby z nás nebyk, muſegjť odſtaupiti: Knjže ſwěta toho, ač bauři mnoho, co chce neſprawi, ſaud Bożj ho dáwi, ſkowičko geg porazj.

4. Skowu Páně vſtaupi giſtě,

giſtě, bez děkowánj wſſeho: Neb s námi geſt y w tom mjſtě, Pán s darý Ducha ſwého: Přigdelit na zmatek, čeſt, hrdko, ſtatek, nechi ſobě magj, nic tjm nezyſkagj, nebes nám wſſak nechagj.

(1033.)

Nařjkánj a potěſſenj proti pokuſſenj S. Cyrkwe.

Z Rjm. 8/31.

TDyž Bůh při nás, kdo ſkazy nás? co ſe nám ſtane zkého, bez dopuſſtěnj geho? Když wkaſtnjho, Syna ſwého, dał nám geſt, zuegme tudy, že s njm dá wſſecko wſſudy. Nechť geſt wzhůru, wſſe s ſwau způrau, wywoleného ſtáwce geſt Bůh mocný ochránce. Protož y nynj, dobře s námi mjnj, genž nadégj w něm mámе, potěſſjt nás, poznáme.

2. Kdo nás zſkožj z láſky Božj, z té mikoſti neſmjrně, kdo nás wykaučj diwně? Kdo nás zbawj, wěčně ſlávy? kdo nám to může wzyti, co nám Bůh ráčj přjti. Zdali kwalt, hlad, ſmrt, dábel, wrah? zdali gaké wyſoſti, neb zemſké hlubokoſti? Ta wěc geſt giſtá, hodná wſſudy miſta, že žádný nebude mocť, z rukaů Božjch nás mymocť.

3. Zdegſſj pſota, křiž, kwalt, ſkota, niěmž geſt proti času, w nebi wěčného kwaſu: Zdegſſj práce, geſt na krátce, budaucně oſlawenj, trwá wždycky bez měny. Z ſwěta zgjti, s tebau býti, Boże Otče pomáheg, w bidách ſýky přidáweg: To wſſe pro ſwého, GEjſſe mikého, w němž rač nás wſſech ſpaſyti, w kos wolených pogjti :,: Tam nezwadkau, ſláwy twé korunu, degž nám z mikoſti wſſechněm, Trogjce ſwatá Amen.

(1034.)

Gako: Srdečně žádam ſobě.

TDyž Bůh ſemnau, nech wſtane proti mne wſſecken ſwět, kdy gen tě wzywam, Páne, muſy ſtaupit na zpět. Kdy gá gen mám přitele a zaſtupce Boha: což mohau nepřatele, a zkoſt gegich mnoha?

2. Giž wjm, wěřjm bezpečně, w chlubjm ſe trwale, že mi můg Bůh ſrdečně přege, a geſt ſtale při mne, gak ſwým ditěti; zwkaſſt pak, že w těžkoſti na mne rači bleděti, a hrůzy mne zproſti.

3. Grunt, na kteremž gá ſtáwjm, geſt Kryſtus s krwi ſwau, odtud negwyššj ſkáwjm dobročinnoſt Bozſkau, tuť wſſeho nedoſtáwá na této nizkoſti, co pak můg GEjſſ dáwá, hodne geſt mikoſti.

4. GEjſſ mne ſwau přivodčj a ſprawedlnoſtj, kdybych GEjſſe nemčl, neſmělbych s radoſti gſt před Boha wěčneho; ano před ſwětkoſti a hrůzu trůnu geho zhynulbych s žakoſti.

5. On pak wſſe zhkadil wěčně, co

co mne brz zkazyko; on zawrhne konečně, co mne zohawiko. Giž se w něm weseliti mohu w bezpečnosti, saud mne nema zděsyti, gak ginych, pro zkosti.

6. Což mne od Boha wzdáli? co zkazy nadégi? nechť se pekko zapáli, gen se z toho smégi. Zke mi strachu nemnozj, ortel nezděssuge, nebť mne bráni Syn Bozj, ktery mne miluge.

7. Duch swaty mě wnitřnosti y smyssly sám řidi, zahání y zakosti, w nichž syc lide bkaudj. On bkahoslawi wssemu, co wemne zprawuge, pak, bych se Otcy memu modlil, posyluge.

8. Když bázni a pfotámj někdy sem ztjženy, wzdychá we mne prosbamj, gichž gazyk zemdleny wyskowiti nemoże, wssakge ty předce znaš, wsse zpatřugicy Boże, a w nich swau rozkoš maš.

9. Duch swaty ducha mého newymkuwně těssj, że Bůh wzpomáha toho, genž se k němu spěssj, pak, że zbudowak nebe, mě sto nám truchlicým, kdež na sameho sebe dá hledět wěrjcým.

10. Tam, tam gest mě dědictwj, o Boże, o tebe, ač těkomě smrt swau wj, wssak nezhyne nebe, ač s mnohými sljzami rozsywam s horkosti, GEzjs mi poštěchamj sládj wsse zakosti.

11. Kdo s GEzissem obcuge, chtě pobožně žiti, mnoho zkeho zkussuge, muzy zlehčen byti, a přenasledowánj trpět, ač newinny, strast, bjda, křž, rauhánj, gest mu neomylny.

12. Toť wsse mne skryte nenj, wssakť negsem zděsseny, neb mne chránj Bůh wěrny, s nimž sem zasnaubeny, byť to stako mě zdrámj, žiwot y zbožj mé, na tobě duch můg stáwj, bez tebe byť nechce.

13. Nechť swět widj zkáženj, tys při mne statečně; ged, meč, bjda, trápenj, mne neswede wěčně: Hlad, žiženj, y děssenj, chudoba, přihody, hněw dábla y mučenj, nečinj mi sskody.

14. Ni angel, ni radosti, ni mnohych chwal wzacnost, ni mikost, ni žakosti, ani nebezpečnost, mikoli mne w potřebě, GEzu, má sladkosti! neodwrátj od tebe, a od twé mikosti.

15. Srdce mé poskakuge nemoha truchliti, plesa y wykřikuge: Skuncem mě giž swjti: Skuncem GEzisse mého rozkossnym nazywam, sladkost wěku přissłého činj, że tak zpjwam. Amen.

(1035.)

Otwrzugicych se w dauffanj k Bohu.

Gak. Otewři srdce swé y wssi.

Tráli wěčnosti, nasse Schrano, w saužen mocná obrano, w tobě my swé těssenj mámе, w důwěrnosti zakládáme.

2. Byť Moře zwuk y wlnobjti, wydáwalo, země hnutj, wždy spomocnjk náš gest Pán Bůh

Bůh sám, stůgte wěrnj! bljzkoť gest nám.

3. Ay! wssak ostane Božj mě-sto, w němž bydli Král nás zagisto, w Cyrkwj v prostřed lidu swého, stůgte wěrnj! w prawdě gebo.

4. Toť bez přestanj wždy obstogi, nebť Pán při něm sylně stogi, časně bude ge retowati, swé wěřcy zastáwati.

5. Toť gest ta přebezpečná wěže, hrad, otočisstě, ctná straže, nepohnet se před hrmotem zkostných, stůgte wěrnj! Pán chráni swých.

6. Hospodin sylný gest nás wudce, přiwede w nje násse sstudce, ony sprawedliwým pomůže swým, stůgte wěrnj! bogugic s njm.

7. Ač nám zkostnj aukkady strogj, praktykugice, se rogj, nje wssak praktykau swau nesmedau, co desset w zem shkázeni budau.

8. Sstit a pawezá, rámě sylné Krále nasseho uemyine, potře, skazy rady newážných, stůgte wěrnj! Pán chráni swých.

9. Prawda Pánč na wěky stane, lest bezbožnjků zahyne, nenj rady ani maudrosti, proti Božstě welebnosti.

10. Y proč kstjwoj magj křikati, w spokku zrádném wždy křikati: Kde gest Bůh gegich? nechť gim spomůž, z wzkosti dáwnjch ge wymůž.

11. Neptacy bezbožnj! to zneg-te, mocnosti Božj se kegte, žádny zwás nevgde pomst wěčných, znát Pán swé zde, prubuge gich.

12. Gazyka kstjwého zkyčowěk, onémj, bjdné skoná wěk, proč mkuwik, páchak neprawosti, proti Bohu z zpurné zkosti?

13. Neboť wssecko wjdi a sljssi, cožkoli bezbožnj pássi, s pomstau přigde zkych k wyhkázenj, swým wěřcým k spomoženj.

14. S námi gest Bůh, ridjtel boge, Bůh Jákobů, při nás stoge, kterýž gest w skutcych swých předjwný, spomocnik nás, stůgte wěrnj!

15. Lámeť kuječisstě, też y kopj roztřjskáge, zkych se chopj, koně y wozy rozbyluge, swých wěřcych obhaguge.

16. Neb on sám činj konec bogi, přiwodi lid ku pokogi, wšessuge wssech potkačených, spomáhá gim w bjdách gegich.

17. Spokog se zkostný, to poznage, zpaury marné zanecha-ge, neg wyssjho Krále s wysoti wstydiž se, přestań zkosti.

18. Když gest Bůh s námi, kdo proti nám? w swětě žádný, nj Sátek sám! dauffegte! sobě nezauffegte, Pán mocnosti s námi, stůgte!

19. Y Prokoj my důwěrným srdcem, gsauc pod Krystowym praporcem, Pěj dobrau magic, zkost přemůžem, stůgte wěrnj! řkauce Amen.

(1036.)

G. Přigď, GEzu! přigď ke mne.

TOrmuťtež se kdo chce, gá se radugi; žádného zármutku neobljbugi: neb GEzjš gest při mně s wěčnau mikosti, takť mi nemůž sškodit dábel swau zkosti.

2. Ač widjm ze wssech stran samé nesstěstj; wssak mne to od něho nemá odwesti, neb GEzjš gest při mně sám s swau mikosti, takť mi nemůž sškodit bjda s žakosti.

3. Nemámli wsseho dost, dle swětské chuti, protoť se srdce mé welmi nermauti, neb GEzjš gest při mně s hognau mikosti, nemůž mi chudoba činit těžkosti.

4. Mámli y potupen, a za nic býti, toť mně gjště nemá nic kormautiti, neb GEzjš gest při mně, s slawnau mikosti, což mi swět wsskodj swau nádhernosti?

5. Ač často kdž y smrt mne obklíčuge, wssak se proto srdce mé nezsaužuge, neb GEzjš gest při mně, s sylnau mikosti, takť sem bezpečný dost w nebezpečnosti.

6. Když mne s pauhé zkosti swět wystrkuge, wssak mně ta nepřjzeň nezkormucuge, neb GEzjš gest při mně, s wěrnau mikosti, což mi zawist sškodj, s bezbožných zkosti?

7. Když se w celém swěte bjda zpatřuge, y w tomť se srdce mé předce raduge, neb GEzjš gest při mně sám z swé mikosti, což mi bolest srdce sškodj w radosti?

8. Bauřjli se na mně y nepřátele, dost gsem zaopatřen, a schowán cele, neb GEzjš gest při mně s pewnau mikosti, onť mně wždy zastáwá před gegich zkosti.

9. Často mi y bjda y těžká žakost působi w Bohu mém stálečnau radost, neb GEzjš gest při mně možnau mikostj, protož se radugi, y při žakosti.

10. Což tedy dbám na swět, y s geho zbožjm? wjc gsem rozweselen bohatstwjm Božjm, neb GEzjš gest při mně sám s swau mikosti, w něm mám rozkoš, zboží, y skáwy dosti.

11. Když se też s mým tělem Dusse rozkaužj, tudyť se s radosti Bohu poruči: neb GEzjš gest při mně sám s swau mikosti, a protož nechtjm smrti hořkosti.

12. Rmuť se tedy kdo chceš, gá se radugi, žádného zármutku neobljbugi: neb GEzjš gest při mně s wěčnau mikosti, y což mi wsskodi dábel swau zkostj? Amen.

(1037.)

Wdatnost wjry w nesstěstj.

Gako: Pomoz wjtězyť o Knjže.

TKrestianě we wssech potřebách čekagj na sylné ruky Pána GEzjsse, tak w hroznych bauřkách pewny swůg hrad magj, stawj na skale, gdau do swé skreyysse: byť gich y smutna noc

chtěla

chtěka přikryti, mako gich může gegi strach zděsyti.

2. Ač tež nepřátele wůkol plesagj, mečem bkyskawym wsse potiragic: Křesťané se wssak w tom zmužile magj, Krysta, reka swého, dobře znagic, když se ceky swět bauki w swé wztekkosti, onj welebj saud Božj s radosti.

3. Když role symé nemůže wratiti, kauky, zahrady tež nic nenesau, když wsse obilj ztkuče krupobiti, pole, pahrbky wyhořake gsau, předce w tom pokog mohau zachowati, nechagic Boha wssecko zprawowati.

4. Od mnohých bywá skrz staroſt zmařeno zdrawj, y syka, y kratičky čas, ač w Božj rad vě giž gest vkoženo, kdy a kde vmře gedenkažoy z nás; zdaliž to negsau nestlussne bolesti, gež wy nemaudřj darmo chcete nesti?

5. Zaufakoſt s peči, wěrjcých sprzůnge, důwěrnoſtj pak Bůh bywá poctěn: kdož se w pokogi byt wynasnažuge, daufeg ďáblu w truc, budet zahanben. Nechť pomoc Božj skryta gest w tagnoſti, daufeg ty w Boha, a přemož staroſti.

6. Wssak tě aj w hrob twůg má nasledowati mikosrdenſtwj, káska a pokog, ano Bůh ti chce ceke nebe dáti, y proč tak teskniš? wstaň a wstřic se strog! spokog se, spokog! a vtiš twé srdce, toť gest přigemna wůle twého Otce.

7. Wesel se, když máš mjsto těch radoſti, bjdu, chudobu, posmích, trápenj: wěz, že koho Bůh chce dařit mikoſti, musy prw s Krystem skrz vtrpenj. Chceš s njm žiw byti? musyš s njm vmříti, neb ginak žáden nemuž w nebe wgjti.

8. Tam budeš wěčny djk mjti s Angeky, ſtakau vtěchu w wěčné radoſti; bkahoſkaweny y wěčně weseky budeš s ſ atymi w gich věcznoſti; když Krystus ſkawně přiade wſſech sauditi, nasledownjků pak swých k sobě wzyti.

9. Geho dustogna moc prowkazuge, w nemocných mocně welkau syku swau; w tom se pak gméno Páně oſkawuge, že potěſſuge dussi teskliwau: degž GEzu! ať se gá ti důwěřugi, y když pomocy twé hned nespatřugi. Amen.

(1038.)

WDusse se nespauſſtěg, nikdy Boha swého: Neb on též neopuſtj mne, času žádného: W němť gest má naděge, ont' mne we dne y w nocy, opatruge swau mocy, když mi se zle děge.

2. Nýbrž bych mohl gjti, po cestách vpřjmých; A ſſkodně nebkaudit, w temnoſtech omylných: swětko skowa swého, předemnau oswěcuge, a mne sám

ochrañuge, před kſli dábla zlého.

3. Byť mne pak opuſtili, (gakž ſe w ſwětě děge) přátelé mogi milj, wſſak mi sám Bůh přege: Žiwj mne z mikoſti, a zbawě wſſého zlého, duſſi, těku ſſkodného, přiwede k radoſti.

4. Gemuť gá ſe oddáwám, w ſſtěſtj též y w pſotě: Geho wždycky zůſtáwám, w ſmrti, y w žiwotě: Wjmť že neopuſtj dauffagicýho w sebe, ale dá pomoc z nebe, když těžkoſt dopuſtj.

5. Onť sobě nelibuge nic pádu naſſého: Neb welmi nás mikuge, tak že Syna ſwého dał nám na ſpaſenj, abychom w něg wěřili, a wěčně žiwi byli, gſauc pekła zbaweni.

6. Pro něhož nám wſſe dáwá, zač ho gen žádáme: Když potřeba naſtáwá, giž pohodlj máme, Těku také duſſi: Protož přiſkuſſnau chwáku, za káſku dokonakau, wzdáwati mu ſkuſſj.

7. Srdcem tedy děkůgme, Stwořiteli ſwému: A wděčnoſt prokazůgme, każdau chwjli gemu. Sſtaſtnáť geſt hodina, w kterauž čłowěk s wděčnoſti, a s ſrdečnau žádoſti na Boha wzpomjná.

8. Oprocež čas maříme, y swá léta mnohá: Cokoli w nich činjme, nemyſlje na Boha. Kdoť ſe ho zde bogj, a wěrně gemu ſłauži, ten k žiwotu wěčnému pobožně ſe ſtrogj.

9. Neb tento ſwět pomine, y marnoſti geho: Gako woda wplyne, wſſe což w něm ſławného: Ale my z hrobu wen, byť pak hlubocý byli, poležjce w nich chwjli, wſtanem zas w ſaudný den.

10. Tuť těło oſławené, s duſſi ſwau ſe ſpogj: A půgde obnowené, oſławně w pokogi. Do ráge wěčného, kdež budem králowati, Bohu chwáku wzdáwati, wſſe z mikoſti geho.

11. Tak Bůh Otec wkožił, wſſech wěcý Stwořitel, ſwůg žiwot wynakožił proto můg Spaſytel. Bych měł s nim ſwau ſchranu, Duch ſwatý to ztwrzuge, w

ſrdcy

ſrdcy mém oswědčuge, že se tam dostanu.

12. Protož wesele čekám poſledni hodiny: Smrti se nic nelekám, neb wjm že mé winy smýwá žiwý prámen, na kŕji se prýſſticý, mně žiwot dáwagicý, přigď ó Kryſte, Amen.

(1039.)

Gak. O duſſe má rozpomeň se.

Přebog se duchu zemdleny, zdaž neznáš káſky Božj? wěř ſlowu, njmiž potěſſeny *, že káſkau k tobě hoří, když y welkau těžkoſt máš, y s ſmrti se potykáš: wěrnoſt Božj wždy geſt nowa, wſſedně tobě geſt hotowa.

* Gerem. 31, 20. 25, 31. ſqq.

2. Gakť často giž to včinik! (wſſak to wjš neomylně,) gakť dobře wždy s tebau mjnik, dobrý gſauc wſſem rozdjlně: wěř tehdy což ſám prawj:* oné prawý pokog zprawj: ljtoſt geho, co Otcowa, wſſedně tobě geſt hotowá. * Matt. 11, 28.

3. O bys na přeſſlý čas pomněk, kdy ſwau ruku mikoſtnau nad tebau rozproſtřenau měk, (gakž to zaſtawu ſproſtnau geho wěčné mikoſti) trwakť bys w trpliwoſti: Neb wěrnoſt Hoſpodinowa wſſedně ꝛc.

4. On tě wywedk, co swě djko, z matky genž tě počaka: což ho k tomu přjnutiko? twá ſyka? tak geſt maká: pauha miloſt, ne giná byka toho přjčiná. Wěrnoſt pak Hoſpodinowa ꝛc.

5. Kdož tě z dábka mocy wydřek? kdož tě z pekla wydobyk? kdož pro tě w ſmrt ohawnau ſſel? zdaž to Syn Božj nebyk? tenť y teď káſkau bywá, twaři swě ti neſkrywá, wěrnoſt geho wždy geſt nowa ꝛc.

6. Kdo tě až dotud mikowak? kdo wodik w cestách přjmých? kdo ti pokrm připrawowak, y mnoho wěcy giných? Bůh tě ſobě wywolik, a k hauffům swým připogik: Wěrnoſt ꝛc.

7. On tě ſobě s ſebau ſmjřik, w Kryſtu Synu ſwém mikém, wſſi ſwau káſkau tě obdařik, neb geſt pauhá káſka w něm; o mikoſt neſkychaná, genž se ſtaka od Pána! Wěrnoſt ꝛc.

8. Přiwlaſtnikť y Syna swého, za drahé dědictwj twé: w tom měg chkaubu Boha swého, žeť dak celé ſrdce swé: koť se pokornė před njm, dařjť tě požehnánjm. Wěrnoſt ꝛc.

9. Předewſſjm chwal y oſkawúg, tu dobrotu neſmjrnau; obět chwaly mu odprawúg, ſrdcem y myſlj wěrnau: Děkúgž mu wraucně z toho, že ti dáwá tak mnoho: Wěrnoſt ꝛc.

10. Hańba geſt, že chceš pkakati, magic tiſyc znamenj, že Bůh swým chce pomáhati, když gſau w gakém zſauženj: gak wěrně potěſſuge, když gich kŕjž ſkormucuge! Wěrnoſt ꝛc.

11. On z ſrdce nezarmucuge, když y mikých swých treſce: mno-

hoť gich zkeho sprossiuge, když ge w kržji cwjčit chce, kdož geg gen očekáwá, brzoť mu radost dáwá: Wérnoſt ꝛc.

12. Ey! nedeaž sy twé radosti, y smèkeho daufánj odnjti, skrz té těžkosti; čekeg až do swjtánj: nebo po hromobitj, zas weselý den swjti: Wérnoſt ꝛc.

13. Radègi máš wesel byti nad tu Krystowau tjži; neb mnohy vžitek mjti budeš po každém kržji: mezy trnjm růži doſt, gen nempadeg w leniwoſt! Wérnoſt ꝛc.

14. Wjž, gak GEžiš swé wztahuge ruce ochotné k tobè; gakť y nebe pokazuge, chtjc tè zmocnit w twé mdlobè; tamť odplati twau těžkoſt Bůh, genž bude twá skadkoſt: Wérnoſt ꝛc.

15. Pospěš gemu wstržc běžeti, gdi v wjře wesele, bys klenot mohl obdržeti, a pokog twůg mjť cele: on ti chce pomáhati, wěř gen, musyť se stati: litoſt geho, co Otcowa wſſednè tobè geſt hotowa. Amen.

(1040.)

Gako: Boże nebes také zemè.

MEchcy se giž wjc trápiti marnau tělesnau peči: na Boha chcy wzaliti staroſt swau tichau řeči: on wſſe může, gá pak nic, wſſe mu na skowo gde wstržc.

2. Když on se Otcem nazýwá, (což w prawdè geſt geho čeſt,) zdaliž se mne neozýwa, kdy mi koli vzko geſt? zdaž nepečuge o mne? zagiſtě každěho dne!

3. Když wrabec bez wůle geho nikdy na zem nepadá, když se ani wlasu mého bez něg netyká wada: což mne tehdy za hoře potka, když sem v wjře?

4. On sám kwjtky okrassluge rozličnymi barwami, gichž krasy nepřewyssuge bud gaké kunsstowánj: Dáť Otec negwérnèggi y mne odèw nezdegssi.

5. Dary, kterèž pochazegi z geho dobrotiwých ruk, wssemu živnoſt přinášsegi: (hleď na krasu sličnych kuk!) Gak by se mohlo stati, bych gá musyť zebrati?

6. Pakli mi čeho potřebj, což mi Otec můg přege, tehdy zdwjham srdce k nebi, prosyc z sylné nadègе: až prosba, řeč ta draha, srdce Božj přemáhá.

7. Protož odstupte staroſti, kterèž mne napadáte! wy gen dussi swau horkoſtj, y těko sežráte: můg Bůh mne wždy mi-luge, kdo wěřj, nepečuge.

(1041.)

MIl! wzhůru k tě twé radosti, srdce, dusse, Duchu můg! wrž, zawrž wssecky žalosti, pospicheg, kde GEžiš twůg. On twůg pokład, GEžiš geſt twé obživenj, nepřegetli swět bydlenj, on přigme rád.

2. Spěš, pospěš, wždy wyš

wýš se wznášseg, k GEzisſowi do nebe: dál, gen dál, po stupnich chwáteg, nezanepráždňůg sebe, Bůh gest hrad twůg. GEzis sám gest twůg pomocnjk, nepřemůže tebe zkostnjk, gen mu trucůg.

3. Sylň, posylň se w vgjmánj se wěrnosti Kristowé, nech gen, nech twé pečowánj dobrotě wždycky nowé: On dobrý Pán. Když tě nepřjtel zsauzuge, on geg pod tebe snižuge, nebog se ran.

4. Wnitř, do wnitř komory Božj, gjž ti GEzis otwjrá: mkuw, wymkůw, co žalost množi, pros za pomoc twá wjra; gen se ho drž. Když tě wssickni nenawidj, nechce on tě opustiti, on s tebau, wěř!

5. Wýš! čjm wýš můžes zdwihnauti, od té země smysły twé: wznes se, wznes se s wnitřni chutj, k tomu genž hoden tebe! měg GEzisse, genž tě sobě zasnaubuge, a tě až k smrti mikuge, a deg mu se.

6. Nu! wzhůru co w nebi hledeg, tam obrat' swé žádosti, kde twůg GEzis gest; pohrdeg wsseckau swěta marnostj. K nebi se bliž! Swět y země minauť muſy, y GEzisse dobře Dussi. Kyž gsy s njm, kyž!

(1042.)

Můg GEzissi! genž gsy Pán mocný, a Král nad Králi, Bůh Bohů wěčný: w tobě naděgi gá swau zakkádám, tě bez přestánj za pomoc žádám.

2. Smikůg se GEzu, smikůg nademnau, a vstawičně zůstáweg semnau; když mne opustjš, kdož mi spomůže? bez tebe každ̀ sskodit mi může.

3. Při kom pak stogjš, ten gest bezpečný, tys geho skála, a hrad ten wěčný, dábel, swět, tělo, sskodit nemůže, koho gen hágj twá mikost Boże.

4. Neopaussteg mne w žádnau hodinu, a po mě smrti wed k swému trůnu, kdež radost wěčna konce nemjwá, tobě čest, chwála na wěky trwá.

(1043.)

Gako: Miky Páne degž hodně.

Pán Bůh gest má syla y dauffánj, potěssenj we wssem měm zármaucenj, gát w geho mocy, we dne také w nocy, hledám pomocy.

2. W něm gsem žiw, smrti se nic nebogjm, tjm se kogim, že wždy při němj ostogjm, ne-

wmrnè wèčnè, tym gsem gist bezpečnè a dostatečnè.

3. Neodkaučjt mne zde nic od něho, dauffám w něho, neb mám swau bytnost z něho, onť mne zpramuge, žjdj, opatruge, y ochraňuge.

4. Protož žiw gsa budu ho chwáliti, welebiti, skutky geho slawiti, řeknuť wesele, nuž dusse má směle chwal Stwořitele.

*5. O Boże rač chrániti cýrkwe swè, genž stádce twè, gest draze wykaupenè, skrz Syna twého, Beránka tichého, a newinnèho.

6. Aby tobè chwálu, djk činěnj, bez přestánj, wzdáwala wždy na zemi, a potom wèčnè; Amen rcemž spokečnè, wssickni srdečnè.

(1044.)

Na Zalm. 27.

PAn Bůh gest sýla má, wsseczka obrana má: Bezpečnè ma státi, ani se lekati, dusse má.

2. Nepřátele mogi, zkazyti mne strogj, potknauť se zagistě, a padnauť na mjstě, w tom bogi.

3. Byť wogsko powstalo, proti mně se braňo, nebogjm se toho, byť gich było mnoho, za málo.

4. Neboť při sobè mám, w kterehoż gá dauffám, bogownjka toho, Boha přesylnèho, nezauffám.

5. Gednè wècy žádám, a těť sti, přiwed do radosti, z miwždycky hledám, abych w domu kosti, Páně, přebywał w ochraně, wèčnè, tam!

6. Okrásu spatrował, na něho se wždy ptał: Neb on mne zprawuge, a před zkým wkryge, mocný Pán.

7. Powyssiss hkawy mě, nad nepřátely mě, genž mne zsaužowali, bez winy trápili, bezbožnè.

8. Gá budu zpjwati, čest, chwálu wzdáwati, Pánu Bohu mému, genž gest mau obranau, na wěky.

9. Wskyssiž mne Páne, ohlednjž se na mne: wyhlédáwámť tebe, rád tě mám při sobě, můg Páne.

10. Twáři swè přede mnau neskrywey, buď se mnau, tys mě spomoženj, y wyswoboženj, Boże můg.

11. Otec také matka, y rodina wssecka, opustili gsau mne, ale wždy gest při mně twá láska.

12. Wyuč mne twè prawdě, ať chodjm wpřjmně: Proti těm genž střehau, winssugjc mi pádu, obraň mne.

13. Kdybych w tě nedauffał, gižť bych byť neostał: Neb mne bez ljtosti, nepřitel swau zkosti zsaužował.

*14. Očekáwegž każdý od Boha ochrany: Posylniž każdèho, Pane, z saužènèho, gsa mocný.

15. Nedeg wjc trápiti, než můžeme snésti, po prácy, těžkosti, přiwed do radosti, z miwždycky hledám, abych w domu kosti.

(1045.)

(1045.)

Gak. Kdyż gſme w neywětſſm.

POmoz w bjdách a w vzkoſti, Boże ſmikúg ſe z wyſoſti, wſſak gſem gá djtě twé mikě, truc dábłu zkemu tě chwjle.

2. Dauſſám w tebe Boże wěčný, kdyż gen tě mám, což wjce chcy? Tebe pak mám GEzu Kryſte, tys mne wykaupik zagiſtě.

3. Z toho welikau radoſt mám, tě weſele očekáwám, chtěgic s tebau býti Pánem, pomoz pomocnjče Amen.

(1046.)

Z Zalmu 46.

PRteſylný hrad geſt Pán Bůh nás, pewná zbraň, mocný ſtjt nám, w nebezpečenſtwj, genž na nás walj ſe giž ze wſſech ſtran. Nepřjtelé nynj, zbaurik ſe s ſwými, welká moc a keſt hrozná geho zbraň geſt, kdoż geſt mu w ſwětě rowen?

2. Snaſſjť ſyc nic mocy nenj, po nástby y hned bylo, alei při nás giný ſtogj, s nimž k bogi gjti mlko. Y kdoż geſt ten? djš. Skowe Kryſtus GEzjš: ſám Pán zaſtupú, aniž giný geſt Bůh, ony pole obdržet muſy.

3. A byť ten ſwět pln dáblů byl, chtjwých nás hned k ſezrání, nedéſme ſe gen přjliš gich, ſnadněť ſe gim to zbrániž. Nechť Knjže swěta, gak chce ſe wztekáj, nezprawjť wſſak nic, neb odſauzen geſt giž: gednoť geg ſkowce zwrátj.

4. Skowo giſtě Bożj oſtogj, wſſechněm dáblům na wzdory, neb Pán při nás pewně ſtogj, Duchem a ſwými dary. Wezmauli nám tělo, čeſt, dobré gméno, neb ſtatek, to tam: co mjť budau na tom? nebeť nám zůſtat muſy.

(1047.)

G. Wěrjme w Boha gednoho.

PRoč ſe tak rmautjſs Duſſe má, zdaż Pán twůg toho giž nemá, co w mocy ſwé měť od wěčnoſti? Aly nemáſs přjčiny k truchloſti: Wſtupme myſlj wzhůru k Bohu, chwalme mikoſt geho mnohau: Procyť Harffo ſrdce mého, ke cti dobrodince twého.

2. Duch můg w Bohu ſe weſelj, w Otcy mikém Stwořiteli, genž mne ſwořik k obrazu ſwému, a tak y k žiwotu wěčnému: Pokrm, nápog, oděw dáwá, žiwi, mikuge, zaſtáwá, gako Otce djtě makě, má w paměti, w káſce ſtálé.

3. Duch můg w Kryſtu ſe weſelj, w Kryſtu mikém Spaſytěli, genž mne pod křjdla ſwá přiwinuk, nechtě abych w hřjſſich zahynuk: Abych gá wſtaupik na nebe, on ſnjžiw ſe zſtaupik z nebe, abych gá mrtwý gſa, ožik, duſſi ſwau za mne położik.

4. Duch můg také ſe weſelj, w Duchu ſwatém Těſſiteli, kterýž mne ſobě poſwětik ſám, wčiniw ſobě w ſrdcy mém chrám! Z něhoť horljm wzdy ſměleg, w wjře, w káſce, w naděgi, on dá-

wā mi to ſwědectwj, że mám w nebeſých dědictwj.

5. Což mohu žádati wjce, když mne welebná Trogice, w ſwé paměti má a mikuge, ſe mnau geſt, a mne opatruge? Chtělbych čjcy, wſſak nemohu, gak mi we wſſem mikoſt mnohau včinik, a geſſtě činj, ten dárce wſſech dobrodinj.

6. Ay k potwrzenj y wjře, w Kryſta dobrého Paſtýře, vžjwám rozkoſſné ſladkoſti, w cýrkwi ſkowgeho y ſwátoſtj: toť gſau mé paſtwy zelené, k wěčnému zdrawj mně dané, tuť mám wod žiwých ſtudnicy, Duſſi mau občerſtwugicý.

7. Ano y ſwatj Angelé, abych wſſudy proſſel ſměle, na ſkužbu hledj mi vſtawně: Můg Božečinjſs ſemnau ſlawně! Že mi ſlauži to ſtwořenj, hodnoſti tě při mně nenj, dobrotu twau w tom ſpatkugi, tobě ſrdečně děkugi.

8. Odſtup ode mne žakoſti! na tě přehogné mikoſti, kterauž mi Pán nebeſký dáwá, duſſe má s wděčnoſtj přeſtáwá: Nekormuť mne ſwětſkā ſkáwo, mámť w nebeſých wětſſj práwo, nekormuť mne ſwětſké zbožj, mámť lepſſj w mikoſti Božj.

* 9. Skáwa Otcy Hoſpodinu, ſkáwa buď y geho Synu, ſkáwa buď y Duchu ſwatému, Bohu w Trogicy gedinému: Swatý, ſwatý, ſwatý Pane, dey ať ſe nám wſſem doſtane, přebýwati s tebau wěčně, Amen, takť bude konečně.

(1048.)

Kreſtiané ſwětem hrdinſký pohrdagj.

Gako: Gak chceš ſwěte.

Swěte marny, a nezdarny! což mi po tobě? w nebi geſt čeſt, zbožj, káſka, žiwot, radoſt, w twých pak (ſwěte!) bjdách ſtinu marneho doſt.

2. Což djš, keż djš, když mne ſaudjš, dle twého ſmyſlu: Gá prawdy k ſpaſenj chcy naſledowati, gež Kryſtus (má prawda) ſwým wěrnym chce dati.

3. Swěte kſtiwy, a kłamliwy! kładeš mi lečky? ga ſem ti giž vſſek, a chcy z nich vgiti, ueb GEžjš chce wěčně mým přitelem byti.

4. Slepy ſwěte! kdož ſe wpleteš s tebau, w dúl padne: Gá gdu za Berankem! Oný ſwětko k ſpaſenj y žiwot ſám dáwá ſwým bez proměnění.

5. Chceš mne zkazyť? a pokog wzyť, gegž ga w Bohu mám? gá w Božjm pokogi ſpjm y odpočiwam, a twému ſapánj ſlužſſně ſe poſmjwám.

6. Když poſměch mám, což na to dbám, y na dábka zbrog? Snaž ſe mne hanéti, tupiť, wplwati, předce mi mě nebe wěčné muſy ſtati.

7. Bůh geſt ſemnau, dábek s tebau: Ey! kdož ſwjtězy? Kdykoli bogugi, witězym w GEžiſſi, takť ſlužſſně odnaſſjm za kaupež mau duſſi.

8. Bůh geſt můg ſſtit, chcy wnég wěřit w každěm zſauženj: Když

Když se ty rozprchneš, gá oſtogjm ſtale; což mi po twé kášce? zhyneš nenadále.

9. Nuž ſe vzbrog, na mne ſe ſtrog, zmèř twým kučiſtèm! Natahúg gen kuſſe, brz bude zkamána, twá pak pyſſna maudroſt na twúg krk zkamána.

10. Ty djš: ha! ha! Hallelujah! to gen geſt múg hlas. Chceš mne w bjdu přiweſt? toť bys ty rad widěl: Gá pak nebe hledjm, kdež bych rad swúg byt měl.

11. Geruzalem! Geruzalem wždycky oſtogi! y w kržji ochotny aj plu weſekoſti, magic co ſtudnice Bożi wody doſti.

12. Poſlednè tám, ſwau rozkoš mám, zdeť budu ſnaſſeť: Gižť mi geſt od Boha nebe připraweno, na tebe pak čeka pekło ptewřene.

13. Hallelujah! Hallelujah! wy Panny maudrè! ay ženich gde ſpěſſnè s ochotnau mikoſtj, ach bděte! ať máte wždy olege doſti.

14. Swěte marny! negſy wěrny, ſkauby twé zklámaš: Gá ſy nebe wolim, a žiwot ſchwalugi, genž Kryſtus wěřicým dá, genž s njm obcugj.

15. Wſtup ſwěte! mne giž kwěte nebeſka rozkoš. Gižť gen po žiwotu wěčným chcy tanžiti, rač mne njm o Knjže žiwota dařiti. Amen.

(1049.)

Gako: Gať w Boha mikeho.

W Bohu gá ſkládám swém, daufánj gediněm, onť mne bjd můž zprostiti, on neſſtěſtj zhoſtiti. Mocnáť geſt ruka geho, chránjť od wſſeho zkého.

2. W hřjſſich, ač gſau těžcý, wſſak zaufati nechcy, na Kryſtu pewné ſkále, ſtawim nadègi ſtále: gehoť chcy wkaſtnjm býti, y w žiwotu y w ſmrti.

3. Byť mne y ſmrti leſt podtrhka, w zyſk to geſt: Kryſtus geſt žiwot múg ſám, od Otce swého dán nám: Když umru, zytra neb dnes, on přigme mne do Nebes.

4. Ach Kryſte GEjſſi, Beránku negtiſſj, děkugit, žes mne kaupił, swau krwj, kdyžs ſmrt podſtaupił, wěřicých wſſemu množſtwj, dobywſe tudy dědictwj.

5. Amen, wyſlyš zpěw múg! a ten dobrý Duch twúg, weď mne čáſu každého, ſtezkau žákona twého. Pak wem mne kdež twe gméno, wěčně bude ſtaweno!

(1050.)

G. Když byť Pán GEjš poch.

W Semohaucý, wěčny Boże, w ſaméhoť tě daufám: Neb při wſſem ſiwořenj lidſkem, nedoſtatky gá znám, ale ty ſám doſtatečný, náš Pán Bůh gediny, kdož w tebe ſylně daufagj, wydauť zahanbenj.

2. Budiž mi ſám za obrance, a za měſto pewně: Gižť gá w žádnem giném nechcy mjti mě náděge, neb gſem w prawdě w ſkutku poznal, že ſem tě tím hněwal, když gſem w čkowěku ſmrtedl-

smrtedlnem, swau nadègi wskládak.

3. O odpustiž mi to Pane wssecko prowinènj: znage k sobè obrácenè, mé zřenj, myssljenj, přigmiž mnè pod twau ochranu, zkaz fakessnau radu, proti skuzebnjku twému, neprawè smyssljenau.

4. Ty gsy gsste vtočisstè, a vpewnènj mè: nechť pak tisyc nepřátelů proti mnè powstane: Nebudu se gich wssech báti, w tèt budu daufati, neb wjm že statečnè budeš za mne bogowati.

5. W kdož bude mocnosti twé, mocy odepřjti? a kohož wèrnè mikuges, nad njm swjtèzyti? Dábel se wssi swau chytrosti, člowèk swau maudrosti, spatny gestik a nemožný, wstřic twé welebnosti.

6. Farao Král, mákо gest na tobè wybogowák: Proti twému přikazánj, když lid twůg saužowak. Zbiks geg tèžkymi ránami, s geho poddanými, naposledys ho potopik, w tom čerwenem moři.

7. Protož gá nessťastný člowèk, mage důwod toho, že swè stworenj mikuges, a wažjš ho mnoho: k tobèt se nynj wtjkám, tè za pomoc žádám, od wsseligakých nepřátel, wyswobodiž mne sám. Amen.

(1051.)

Z Zalmu 125.

WSsickni genž skládagj w Pánu swé daufánj: stálj zůstáwagj wždycky bez přestánj: Gako Syon stálý gest wždycky, wèky po wssecky :,:

2. Gako Geruzalém ze wssech stran horami: Tak Pán swůg lid wèrný, ohradj basstami: A gjm wdělj swé pomocy, we dne y w nocy :,:

3. Nebo nezanechá Pán swých mikownjků: By dlauho trpěli zkosti wkrutnjků: Ale wsseckau sýku zemdlenau, gich rychle činj :,:

4. Těm genž gsau prawého srdce, Pán spomáhá: Genž gsau neprawého, těch preč zawrhá: Ale lid geho w swém pokogi, wždy pewnè stogj :,: Amen!

(1052.)

Nadègeo sstiastném dokonánj. z Zalmu 31.

TEbeč Pane Boże daufám, degž ať zahanben nebywám, gak nynj tak na wèčnost: Žádám dále, chraň mne stále, až do smrti twá mikost.

2. Nákloň ke mnè ucha swého, a slyš hlas wolánj mého, zbaw mne wssech nepřátel mých: Neb wzkosti snássjm dosti, každého času od nich.

3. Boże má schrano! buď se mnau, buď mi hradem, basstau pewnau, ať proti zhaubcům množstwj, genž mnoho rau chtj ze wssech stran dèkať mi, mám wjtězstwj.

4. Nebos ty sám wtècha má, gakž wyswědčugj slowa twá, má pomoc y spasenj: ty gsy Bůh můg,

Conf. pag. 682.

můg, gá ſkauha twůg, tobě rownèho nenj.

5. Swět na mne ſyť polèkk zkoſti, diwnych wymyſlkú chytroſtj, miſto tagnych oſydek: Ty wſſak Pane, vgmi ſe mne, zproſt mne wſſech mych nepřátelſkych.

6. Tobě poručjm Duſſi ſwau, Boże, můg Boże! buď ſe mnau, w poſledni mau hodinu! O Boże můg, tu při mně ſtůg, tu brań, ať nezahynu.

7. Sláwa buď Otcy wěčnému, Synu, y Duchu ſwatému, za tè miloſti pramen. Božſkú mocy, rač pomocy k tobě prozřiknauť, Amen.

(1053.)

Proč gá ſe mám kormautiť? když Kryſta mám z giſta, kdož mne můž oblaupiť? kdož mne můž nebe wchwátiť? gež mi giž Pán GEzjš ſám račiť nawrátiť.

2. Nah ſem ſe na ſwět narodiť, z matky mě, tè země, nahota byť můg djť; nahy takě odſud pugdu, když ſtjnu, w hodinu ſmrti, rowny budu.

3. Zboží, žiwot, těło, duſſe, to nenj mě gměnj; to mám od GEzjſſe: když tehdy on, co geſt geho, chce opět wzyť na zpět: ſtań ſe wůle geho.

4. Když mne chce ſwým prutem mrſkať dobry Pán, tak ſe ſtań, mámli proto ſtyſkať? wſſak přeſtane, když pomrſka, nežádá, nehledá ſſkody geho láſky.

5. Oně mne často občerſtwowak, proč že bych teď pro hřich trpěť ſe ztěžowal? dobrýť geſt Bůh, giſtě wjry, žádného wěrného netreſce bez mjry.

6. Diábel mne ſyc potupuge, ale wjc nemůž nic, ačť ſe vſyhuge; nechť mnau potupj, nechť zſauží, y ſwět zky, a wſtekky, Bůh geg w kratce znjží.

7. Mužſky ſobě počjnati má Křeſtian, nebť s njm Pán geſt, ſ njm můž obſtati. Byť geg y ſmrt chtěla zhyťit, wſſak předce ſwé ſrdce má pokogem ſytiť.

8. Ey! ſmrt nás newſmrcuge, ale gen dáwá ſen, z zkeho wytrhuge; wywodj nás z tě žakoſti, z boleſti, z neřeſti, wede do radoſti.

9. Tam, tamť ſe kochati budau mě koſti ſkadkoſtj, tam zkeho pozbudau. Zde na ſwětě giſtě nenj, pro duſſi, gak ſkuſſj, dokonáke gměnj.

10. Což geſt toto časné zbožj? což zkato? gen bkáto, genž ſtraſt duſſi množj; tam, tam geſt prawe bohatſtwj, tam mne ſám Kryſtus Pán, káſkau ſwau občerſtwj.

11. Pane, ſtudnice radoſti! ty gſy můg, gá gſem twůg, kdož nás můž rozwěſſi? Gá gſem twůg, kdyžs ty twůg žiwot w ſmrti twé dak za mne, z láſky newymkuwné.

12. Ty gſy můg, když ſe tež tobě má duſſe w twém rauſſe oddala w tě době. Přegž mě tau miloſt, ať přigdu do nebe, kdež

kdež tebe wěčně ljbat budu. Amen.

(1054.)

G. Procyť se hlas k nám swůg.

Proč že bych měl truchliti, můg kějž se má brzy skončiti, aen zde trwa na maly čas. Dychti po oné radosti, dusse, genž máš mnohe žalosti, nedbeg na wssech marnosti kwas. Kdo naděge nemá, ten w sauženj stona, kormautic se; než Křesťanė, sslauzy Panė, negsau bazliwi pohanė.

2. Prawdau že mne kormauti hřjch, geaž cytim na sobě y ginych, gehož gsau plna wsse mjsta; tenť gá často opłakáwám, w želi pak s strachem nezůstáwám, neb se wjra drži Krysta. Onť me potěssenj, onť gest mé spasenj. GEzu, GEzu! gakť blaženy, gest bez změny, genž w tobě gest spokogeny!

3. Wssecken dłuh mi gest odpusstěn, gá gsem w žiwot wěčny připusstěn, toť gá wjm a wěřjm pewně. Čest Bohu, že mi odpustił hřjch, genž mé srdce těžce rmautił, že wezřel mikostně na mně. Což mi čert wsskodj? gsem, když mne Bůh wodj, syn a dědic. Což zlehčenj meho gmenj wážjm? slawy dost mám nynj.

4. GEzjsse mám wzhlidati, a na geho prawicy stati, w gasnym swětle, w skwěle zaři. Ne potřebj se styděti, GEzjsse swého mám widěti, w geho přerozkosslně twáři. W każdě mě žakosti těssj mne w wolnosti ta naděge, giž má skała, pomoc stała, w slowu swém twrdj do ceła.

5. Blaze! nemůž mne děsyti smrt, ga pak giž mohu cytiti ljbost žiwota wěčneho. Giž w naděgi mám spasenj, wjra mne weselehy činj, držic co newidomeho. Má myssl gest wesela, dobře wsse do ceła w posled bude. Má wjra cti tě, GEzjssi! a pohrda zkostnych řjssi. Amen.

(1055.)

G. Maudrost Otce nesmirna.

Dwjhniž se k Bohu twému, duse zarmaucena, proč ležjš k hanbě gemu, tesknostmi sewřena? neznássli kest dábkowu, genž w swém bogowánj, radost w Krystu hotowu, chce přiwest k zmrhánj?

2. Potřes hlawu, řka k němu: odstup hade zkostný! proč wždy srdcy smutnemu, chceš byt tak bolestny? wssak ti hlawa potřena, a skrz smrt GEzjsse, dusse má gest w trzena do radostnė řjsse.

3. Winjssli mně z hřjchů mych? kdež ti to Bůh kazał, bys se mne z rozsudků twých, o hřjchy mě tazał? kdož ti dał dowolenj, lidi zatratiti? wssak sam ležjš w trápenj, musyš w pekle mřjti.

4. Pakli gsem w čem pobkaudjk, (což mi z srdce ljto) wssak krew Panė gest můg djk! Bůh odpustj y to; ta krew gest wypłacenj za wsse neprawosti, toť gest

gest wěčne smjřenj, Bůh má na tom dosti.

5. W Kristowé spráwedlnosti, gest má chlauba z Boha, a w geho newinnosti, mám dědictwj mnoha: w něm přebywam bezpečně, truc wssem nepřátelům! dáble! proč mne wssetečně chceš wydat swým střelům?

6. Sturmůg hřjchu y smrti! wssak se ti nezwede, neb Bůh mne chce zakryti, we wssj mě potřebě: Bůh, genž mi Syna swého z lásky račil dati, bych trápenj wěčneho je nemusył bati.

7. Kdjž swěte wztekly, gak chceš, že mi Bůh nepřege, klamas gruntownė, a lžeš, neb to neprawda ge: Kdyby mi Bůh nebył přel, gistě že swě dary sobě bykby zadržel, wazic nasse swary.

8. Powěz! což na obkacych, co w mořské hlubině, y což gest z wěcy zemskych, genž nestworil pro mně? komuž swjtj hwězd gasnost? k čemu gest včinen wjtr? wod y země zrost služit mi powinen.

9. Proč zem bywa skropena, desstěm, mhlau, a rosau? nač se trawa zelena? proč wzitek nesau hory, pole, wdoli? Gistě mně k radostj, a k skadkemu pohodlj, bych měl strawy dosti.

10. Proč se Duch můg zmocňuge, w wjře slawem Páně, genž se wssedně zwěstuge, w geho swatem chramě? proč mi Pán Bůh otwjra srdce mě y smysły, by Duch, lásla, y wjra wždy owoce nesły?

11. Což gest pjsmo Prorocke? než swětko přegasne, což listy Apostolske, než swědectwj wčasne? pochodně, genž zhlazugj temnost srdce mého, w wjře mne otwrzugj, a činj gistého.

12. Ey budeť gá slawěti, na tom gruntu swatem, musyť to čert widěti, w smyslu swém proklatem: předcet on musy minauť, to co Bůh sám dowedł, sám pak hanebně zhynauť, sewssjm což sobě zpletł.

13. Bůh gest můg, gá sem Božj, kdož nás může rozwest? pakli se też křjž množj, chtě mne w těžkost wwest; nechť se bljžj, když gen gde z ruky plně lásky, wssak brzo k koncy přigde, hubjc hřjchů swazky.

14. Otec genž chce wychowať, djtky swe k dobremu, musy ge často trestať, syc se nezdařj mu: když pak gsem djtě Božj, proč bych se měl báti? když kazeň pro hřjch wložj? dám se rad karati.

15. Bůh s křjžem neminj zle, genž Křestianům dáwa, neb kdo w prawdě pkače zde, tam radost dostáwa, y wěčně potěssenj, w geho slawnem ragi: nechť gsau tjm vgjsstěni wssickni kdož křjž magj.

16. Křestianě rozsywagj, s pkačem a w kwilenj, na gače pak mjwagj hogne potěssenj:

neb

neb čas žnj k nim přicházy, w němž magj zbjrati, plač y žalost odcházy, w radost se obrati.

17. Wem tehdy twé bolesti, o Křesťanske srdce, wrž ge na zpět s radosti, ať w twých walkach předce, grunt twé wjry wždy znagic, slawjš twého Boha, čest, chwalu mu zpjwagic, za djka tak mnoha.

6) O Slawě a blahoslawenstwj Dussj wěrjcých.

(a) Wůbec.

(1056.)

G. Ach cože gsme bez GEžjsse.

Ach což gsme my w GEžjssowi? Kazdý blahoslawený, wssj milostj obdařený, sýk a žiwota plný! Obraz Božj skwrnj w nás gasne, odsauzenj plamen hasne.

2. W GEzjssowi gsme rekowě, kterýž přemáhame wsse; w nássi nemocy moc geho wždycky dokonáwá se: když na Boha gen hledjme, na sebe se nespausstjme.

3. Tisýc nepřátelů gistě, geden wěrjcý honj: Neb Hospodinowa hrůza, padá na ně, wěrjmli. Nebogmež se! možné nenj, bychom byli přemoženi.

4. My w GEzjssi Služebnjcy negsme, nýbrž přjbuznj: Melchysedechowo Knězstwo, rod swatý wywolený, gemuž Hospodin k swé chwále, pomůž gistě dokonále.

Jan. 15, 14. 15. 1. Petr. 2, 9.

5. A což gesstě w Gežjssowi, máme za hogne ctnosti? On chce s Otcem, s Duchem swatým, býti nassj wlastnostj; W nás chce chodit, w nás žiw býti, gako w chrámě swém bydliti.

6. Tak neseme slawu Páně, ponéwadž on nese nás; Bůh s swým Králowstwjm w nás bywá: Ach! kdož právě w tento čas to rozgjmá? Neboť wime, že Bůh wsse dá, když wěrjme.

7. Tak chlubjme my se w Krystu, a wždy dobré mysli gsme: On w nás, my w něm zůstáwame, on nám plni sliby swé. My nic, gakť sme wywyssení! Bohu buď djků činěnj.

(1057.)

G. Procykte, hlas k nám swůg.

Bůh nás gest Bůh negswětěgssj, na wěčne wěky negslawnějssj, Bůh Otec, Syn y Duch swaty; Swaty, swaty, swaty gest Pán, Pán zastupů genž swým wěrnym znám, w kásce a w prawdě bohaty: Bůh gest nasse radost, o přewděčna sladkost! Bůh nás, Pán nás! Giž hotowau mějte nowau pjseň wěčnau Beranowau.

2. Slawa, djky, Panstwj y čest buď Bohu, genž wsseho Pánem

nem geſt, Bohu blahoſtawenemu; Tebe, GEzjſſi, wſſecko ſkawj, cožs wykaupik, co tě znáawj, gakť blaze ſkauzit dobremu! Teď nás obcerſtwuges, na kůně pěſtuges, wěrny GEzu! Bůh nám přege! moc naděge! blazeť nám! dobřeť ſe děge.

(1058.)

VLIŠ w Pánu weſelá, o ty Duſſe ſwatá, ty ſkawná w rauſſe ſwadebnjm! od Kryſta z temnoſti na mikoſt přigatá, ozdobená kráſſtěm drahým! On krwj ſwau neprawoſti ſmýwá, že nizádná nenj wje ſſkodliwá; též wráſky s nedoſtatky, y co nečiſtě, to zakrýwá raucho z hedbáwj přečiſtě :,:

2. O nebeſká kráſa! ſlunce ſprawedlnoſti, překráſné nad tebau wzcházý! běžmě wſſechnech hřjchů y gegich těžkoſti, genž tobě w ctnoſtech překáži, giž cele odpádá a netkáčj, neb GEzjš ge w hrob ſwůg dáwak ráčj: Swětloſtj s lehkoſti Duſſe naplněná, přigawſſj rozkoſſné ghona swá ramena :,:

3. O radůg ſe směle ze ſrdce wnitřnoſti, že gſy giž s Bohem ſmjřený; ó mikůg, oſkawůg s horliwau wděčnoſtj, kdo Kryſta Pána wkaſtnj gſy. On tebe wywoliw za dědictwj, wěčně s ſebau ſpogjk, ſobě ke cti, truc hřjchu, truc ďáblu, truc y swětu zlému, Bůh giž mikoſtiwý geſt djtěti swému :,:

4. O drahé pokkady! o to wěčné zbožj, gimž tě Spaſytel daruge; co Adam potratik, zaſ tobě Duch Božj, ſlowem prawdy přiwkaſtnuge; wchyť to y wjře, wſſak geſt to twé, nedeg ſy geg wžyti, mežž ho pro ſe; tobě tento pokkad tak draze kaupený :,: procež drž geg mocně; ſyc gſy potupený :,:

(1059.)

G. Zdraw buď předrahy GEzjš.

CAſto ſem ſy rozwažowak, když ſem swět ten powažowak, geſtli nám dobrý žiwot ten, mužemli ſy geg žičit gen, nemáliž pak lepě býti, čjm ſpjš k pokogi přigjti?

2. Neb medle! gdj a wjz co chceš: kteryž ſtaw ze wſſech naleznes, by nebyk kopotu plný, boleſtny, obtjžitelný? ktere mjſto bez ſtaroſti, by nemělo bjdy doſti?

3. Pohleď na žiwot náš ceky, geſtli w něm mjnuk den ktery, genž by nám swého trápenj nic nebyk přiwedł k ſnáſſenj, ačkoli radoſt nám domniwána, nenj s ſauzenjm ſmichana.

4. Máli kdo radoſt a ſtěſtj, wmjt záwiſt odbog weſti; máli cti hognoſt welikau, ach giſtě, tjži wſſelikau, kdož před ginými čeſt mjwá, nad gine obtjžen bywa.

5. Geſtli ſe dnes kdo raduge, zbožjm ſwým obweſeluge, než ſe nazdá, gižť zyſk geho, s dobrau myſlj gde od něho, gak

nahle baurka powstáwá, zbožj nasse pohrtáwá.

6. Gsyli dobrý, chwátas z swěta, a k Bohu gen gdeš w ta leta, tuť twá sláwa s počestnosti, gest v swěta w ohyzdnosti, neb kdo mu nepochlebuge, tenť před njm nemaudrý skuge.

7. Prawdať že na této zemi, kažodennj gest zsaužen, každa zná, že na swém mjstě křjž swůg nalezá zagistě; wěrných wssak zbožj nezhyne, Křestanům swětko nemine.

8. Křestian genž se Krysta drži, Duchownė žiw gsa w něa wěři, má hrad, že žadne nesstěstj, geg nemůž sskodně podwesti, ač se mu odporně wodj, předce mu to nic nesskodi.

9. Nemáli zkata, má Boha, nedbá na zlých lidi mnoha vtrhanj, pychu, zkosti, to wsse zamjta s radosti, má čest swau w trpěliwosti, skowautnost w Božj mikosti.

10. Křestian wj a přitom stogi, že geg Bůh gak Otec kogi, nechť bjge, páli, snižuge, toť nás snjm nerozkučuge, čjm wjc sswihá, wjc mikuge, dobrý gest ač skormucuge.

11. Nechť wpádá wssecko gak chce, kdo mikost Krysta wzak w srdce, tenť ostogi, nezahyne, když nebe země pomine, když wssecken swět geg opusti, skowo Božj geg nepusti.

12. To skowo žakost odwrácy, w radost a rozkoš obrácy, nesstestj ged pryč odgjmá, že ač se nás y vgjma, předce nemůž srdcem hnuti, přilis nás to nekormauti.

13. Přestaň tedy naříkánj, neb ač plny bědowánj gest žjwot ten, wssak Křestianė gisti gsau ochrány Páně: kdo wěři a Krysta sláwi, toho žadný křjž nestrawi.

14. Nowně gako w pecy zkato, snassic Oheň, přetrwá to, tak Křestian gsa w Božské peči, ostogi y w křize pecy: Djtě můž Djtětem býti, ač kazeň Otcowu cyti.

15. Protož srdce nekormauť se, pozneg wěrnost tweho Otce, cytissli zde kázeň geho, nenjť to tobě nic zlého, oddaweg se mu gen směle, přigdeť konec dobrý cele.

16. Žiw buď, dokudž Bůh twůg ráči, trpkýli žjwot, stůg w prácy, dogdeš na krátce radosti, wnebi gest dům pěkný dosti, tamť kdo w Krysta prawě wěři, snjm wěčný žjwot obdrží. Amen.

(1060.)

Gak. Gežissi, kteryžs mau dussi.

SEzu žiwote dusse mě, srdce mého radosti, tobě dáwám celého mne, zde y potom w wěčnosti. Tebe za Boha swého mám, toť y před wssim swětem wyznám: že gá sem twůg a tys můg, ten zákład na wěky stůg.

2. Twá ruka mně z formowaka, (obraz žiwota twého,) twá káska mně přikrywaka w tagnosti

Franckesche Stiftungen zu Halle

ſti truplu mého, což žadný nemohl spatřiti: protož chcy směle mluwiti, gá sem twůg a ty gſy ꝛc.

3. Twá dobrota mně obgala, hned gak sem na swět wyſſel, a mně při sobě chowala, když sem při prſych ležel, na twém kuně sem spočjwal, když sem k tobě přichazywal, gá sem twůg a ꝛc.

4. W rozpustilosti dětinské, twá kássa mně ſtihala, a wnukánj we mně božské wždycky powzbuzowala, bych když sem z cest twych wyſtaupil, k tobě zas s kkanjm přiſtaupil: gá gſem ꝛc.

5. O gak častos mne w mládosti mikosně potahowal, když sem ctnost měl w oſſkliwosti, a bezbožnost mikowal, dawno bych giž byl bez sebe, by Bože! nebylo tebe: gá gſem ꝛc.

6. Ty mne hledáš, když pokaudjm, když pádám pozdwihugeš; pakli se nad sebau rmautjm, opět mne potěſſugeš: když sem nuzny, zboži dáwáš, před nepřateky zaſtáwáš: ga gſem ꝛc.

7. W potupě mězase mne ctjš, kdiwdy mě se wgjmáš, v wjře mne mile cwičíš, před ſkudcy mně zakrywaš: žadakli sem co od tebe, daks mi ano y sám sebě: ga gſem ꝛc.

8. Skadkost twé předrahé kásky me ſrdce občerſtwika, když má duſſe, ač gen z částky, twé ſlawnosti spatřika: tot mne wraucné potěſſuge, wſſecken křjž mi oſladčuge: gá gſem ꝛc.

9. Dědictwj mě gež w nebi mám, zgiſſtuge mi Duch Božj, wjm, kdyžkolwěk zde dokonám, kde se má duſſe ſložj: w radosti Geziſſe Kryſta, tám, tam geſt ma ſchrana gjſta: gá gſem ꝛc.

10. To pak na mých dobrých ſkutcých nemá zákkadu swého, což cytim v nizkrnostech mých (patř ta oko každeho) že to gde z krwě Kryſtowě: krew ta dáwá ſyky nowě: gá gſem ꝛc.

11. Nechť gſem mrtwy, nebo w těle, zůſtanu dědičně twůg: tobě se oddáwám cele, nebo ty gſy žiwot můg: má naděge y radosti, wtěchto w každé zakosti! gá gſem ꝛc.

12. Geſſtě gedno ſlyš, můg Pane! a w tom mne newſlycheg: když můg zrak y ſmyſl wſtane, ty ſám ke mne pospjches, bych nemoha wjce wokati, aſpoň ſrdcem mohl wzdychati: ga ſem twůg a ty gſy můg, ten swazek na wěky ſlůg. Amen.

(1061.)

Giž gižt sobě žádám wſſe opuſtiti, ak mému mikemu přigti, gehož sem sobě wywolik; nic se na nebi nalezt nemůž, neb gake gměnj w swětě byt můž? coby mne on ſám giž nebyk.

2. Nechť se giny w marných pokkadech kochá, nech ctj, rozkoſſj, gak chce pychá, ony geſt můg gediny pokkad. Wſſecko mě činěnj, myſſlenj, předsewzetj, práce, mjnění, ga ſtawjm na tento zákkad.

3. O miky, negmilſſj! ty, ty

sy gen sám, tys, gegž gá mikugi, tys ten Pán, ty sy žádost srdce mého! tys mě obcerstwenj a napog, me winssowánj a můg pokog, moře pohodlj dobreho!

4. Ty, ty sy můg mikostny dessť wečerni, ty sy mé požehnánj rannj, ma skadka rosa nebeska; ay! twau mocy ma dusse kwěté, neginač než co kwitek w letě, w tom stanku marnosti zemské.

5. Tys ma rozkossna záře gitřnj, ma swjtjcy hwězda wečernj; tobě wstaupi tma nocy: ty sy můg měsyc a me slunce, ty potěssuges oči, srdce, ma radost stogi w twé mocy.

6. Gedine ty mi dáwáš té pokkady, genž mne spokogj, gsauc bez wady, tys mě stříbro, ty me zkato: tě sobě wážjm, o me gmenj! nad perky, nad drahe kamenj, tě gsau w očich mých co zkato.

7. Tys ma zahradka plna pěknych ruži, ty sy me pole bez popkuži, role zelena od zbožj: tys můg rozkossny les a pastwa, wžitek, a zeme plodistwa, kteráž mleko s strdi množj.

8. O kwjtku, gak ljbeznau wnidáwáš, w krase rownehy sobě nemaš, mā draha ratolest ruže: mnohem wjce w tobě má, (plesage,) ma dusse, než w rozkossech mage, nic gi tak sytit nemůže.

9. Ty, ty sy ma kúka zelenagjcy, gabkow y stjn obcerstwugjcy, gehož gá tauzebně hledam: w tobět se co w kuzko wkládám, tweho odpočinutj žádám; ach přigď! ginemut se nedám!

10. Ty sy ma negljbeznégssj muzyka, me weselj, radost welika, ma pisen, cymbal zwučjcy; radég tě skyssjm než zwuk truby, lautny, a hlas warhanuw hruby, cytaru, husle znégjcy.

11. Ty krmjš srdce me s mnohau sladkostj, ta mi pronika wssecky kosti, nikdy se tu nenasytjm: tys mých smyssluw rozkoš gedina, můg hrad, mych rozkossj hlubina, w njž se nikdy neskormautjm.

12. Giž ga tjm nic wjce nedbám o nebe, nechcy w swětě nic kromě tebe, wssak sy mi ty cekym swětem: ty sy to nebe, gegž gá mjnjm, můg rag, w němž stanek swůg učinjm, giné mi buď wssecko gedem.

13. Srdce mé gestit giž plné radosti, neb kdy se duch můg swěta zhosti, gda do počtu seraffjnů, tam mne Král můg k sobě powyssj, tamť se cele zgewi mě dussj, a dá mi zkatau korunu. Amen.

(1062.)

G. We gménu Pánè na Cestu.

Hospodin ráčj sám Pastýč můg býti, nebudut w ničemž nedostatku mjti: onj mne pase na pastwičkách rozkossnych, wwodj časně, k pramenům wod živých, pro gméno swé dussj mau obcerstwuge, po stezkách přjmých sstiastně sprowozuge.

2. Byť mi se pak kdy dostako y gjti

gjti, přes vdolj ſtjnu ſtraſſliwé ſmrti, tys Pane ſemnau, nebogjm ſe zlého, těſſjm ſe z berky, též y z prutu twého, ty mne ſytjſs ſám hogně při swém ſtole, an na to hledj mogj nepřátelé.

3. Ty olegem mě hkawy pomazugeſs, y kalich můg ſám ſtědře naplňugeſs, nýbrž pokudž ſtáwá mého žiwota, twá ſprowodj mne mikoſt y dobrota: y budu k w Páně domu přebýwati, po wſſecken swůg wěk, geg oſlawowati.

(1063.)

G. Dobře ſe mám, duſſe přit.

PAn Jehowah! můg Paſtyř y Strážce, neboajm ſe nedoſtatku: oné občerſtwuge mné přeſkadce, paſtwau zelenau swých ſtatků: zprowodj mne k swých wod pramenu, kdežto ſe shromaždugj ſemnau mnohe owce znawene, když w mdlobě mám gak omdlewati, w něm duſſe ma můž okřjwati, balzam žiwota znég plyne.

2. Oné mne wodj po přímých ceſtách, on předemnau, ga za njm gdu: bych y kračel po temných ſtezkach, wſſak na zmařenj nepřigdu: muſymli trnjm křjže gjti, wſſak mne to nemá přeſtraſſiti, když při tobě ſtawně gſem: tys me ſwětko, můg zprowoditel, hul twá a prut geſt můg řiditel, ſpočjwam na rámenu twém.

3. Stuk p'ny nebeſkých ſladkoſti, račik gſy mi připrawiti: že na to hledj s nelibosti, wſſechnj mně nenawjdiey: mažeſs mne olegem radoſti, tuť newjm o žadné žákoſti, plny gſauce potěſſenj: bych mau žiwen mohl ſpokogiti, muſy mi twůg kalich ſlaužiti, kalich mnohého ſpaſenj.

4. Protož mne giž nic neporuſſj, odſtaupič, Gezu, od tebe: držjm ſe tebe cekau duſſj, dobrotau twau těſſjc ſebe: to mne wždy naſledowát bude, ač těko y duſſe pozbude, gſemť předce ſyn domu tweho: ſlužebnik w něm nemůž zuſtati; ſyna pak nic nema wyhnati, být y muſyk z swěta zkeho.

5. Hallelujah budiž zpiwána, paſtyři mug, ó beranku! bych gen, zenichu! tebe Pána, mohl hodně ctiti w twym ſtanku: a ač to w mocy mé neſtogi, wſſak gedno tebe wſpokogi, ſrdce genž tě ljbi we wſſem: to rač mi ó Gezjſſi dati, tak chcy na tě wždy wzpominati, že gſy ty můg a ga twůg gſem.

(1064.)

Gako, Zpjweg duſſe ma Bohu.

Srownáni blahowenſtwj ditek božich z gich křizem.

TDyž gſem ga božj obráz, gſem ditě, cožbych chtěl zas: Kryſtus geſt můg přitel etny, můg ſtaw geſtě přewzactny: Kryſtus má okraſa ſam, raucho zde y wěčně tam, w němž swau wſſeckau radoſt mám.

2. Bůh mne oſprawedlnik gjž, ſpaſenj zyſkal Gežjſs: zprotſtik

mne hněwu swého, sstastny gsem času wsseho: Bůh mne w kůně chowa swym, gá gsem božjm domacým, můg stanek w nebi krasnym.

3. Bůh můg neopusti mne, co zadám, dawa diwně, wssecko co Bůh ma, gest me, krest Krystů očistik mne, gá gsem Božj swatyně, Krystus půmod slawy mě, on za wlastnost dal se mné.

4. W Božjmě gsem smikowanj, kaska geho mně chrani: ay Krystus mně wywolik, oňž mně k sobě připogik, Krystus se semnau oddal, za newěstu mne přjgal, mne gako na srdce wzal.

5. Gižť zustawam w pokogi, pokog ten wěčně stogj; nepominet rozkoš ma, na Saud nepřigdu nikda, w Krystu ostogjm snadně, on dost wčjnik za mne, neseznam sskody žadně.

6. Protož dobrě myslj gsem, weselic se w Krystu swém; když mne wěčně miluge, sam sebe mi daruge. Pozdwihnj se dusse ma, Boha, genž gest radost twá, mikowat za zbožj ta. Amen.

(1065.)

Kdož smj na nas wywolene Před Bohem žalowati? Při nás chce Krystus státi, ey! Rány gsau otewřené: On trpj y wmjrá, tjm hřjchů gho odbjrá. K Božj prawicy powyssen, ten pekla zwitězytel, Biskupem nassjm wčinčn, nás hřjssniků spasytel.

2. Kdož mne dítě wywolené pro hřjch smj wjc trápiti? Před Božj saud stawiti? Dluhy mé gsau odpusstené, genž zsauzíky mé kosti, wsse pak z Božj mikosti; synu pro mně neodpustik! (Zdaž on nenj dar za mne?) Gakžby mne z srdce wypustik? Musýt pomněti na mne.

3. Máli mne zde zarmaucenj, hlad, nahota, neb bitj, od tě láský kaučiti? Nic! gižť mám to wgisstěnj: smrt newyhrá nic w bogi, se wssj nepřatek zbrogi. Neodkaučí mne stwořenj od té předobré částky, ni což možné k wymýsslenj, od sladké Krysta láský. Amen.

(1066.)

Gaka. Buď pochwalen Bůh.

Klenoté můg, Gežjši! ty gsy pokog mé dussi: ty gsy wssecko zbožj me, ty zustaneš mym wěčně.

2. Máli kdo rozkoš w swětě, w pokladech, w stříbře, zlatě: mně Gežisse krew dráha wssecka zbožj přemáha.

3. Gdauli y nepřatele s hněwem proti mne směle: Gežjš mne wssj gich zkosli, dabka y smrti sprosti.

4. Omdlewámli w nemocy, a newidjm pomocy: Gežjš můg lekař wěrny, w mocy swé gest nesmjrny.

5. Gsemli chudy y nahy, gjmli (žebrak) chleb drahy: Gežjš w mé potřebnosti da, co mjti mám, dosti.

6. Musymli do wyhnanstwj, sem

sem y tam w cyze panstwj: Gežjš mne opatruge, y tam mne on zřetuge.

7. Mamli haňbu a posměch, pro prawdu a Boha: nech! od Gežisse tu moc mám, že se o to nestárám.

8. Wsseho medu ljbeznost, wsseho cukru přigemnost, nesrowna se sladkosti, gjž mám w chotj mém dosti.

9. Pratož tě, o Gežissi! Klenoté můg negwyssi, wěčně chcy milowati, gen po tobě chcy kkati.

10. Gežiš, co gazyk cyti, Gežiš, co zrak můg widi, Gežiš, co vssj skyssj, po čjm se ruce wznassj:

11. Gežiš buď mau žiwnosti, Gežiš zpěwů sladkosti: Gežiš, ceke me zbožj, necht mi pokog swůg množi.

12. Naposledy, Gežissi! buď při smrti mé dussi k wěčnemu potěssenj, skrze twe vmučenj. Amen.

(1067.)

Pisseň Sšk. 5. 9. 10. 16. Gak. Zalm. 9.

Nebesstaně, genž žádáte zwěděti, co za Pana máte, podte sem, staňte před trůn geho, powimě wam mnoho přigemneho.

2. Můg přjtel gest co růžička, wonna, ljba, spanilička, rosa nebeska gi swlažuge, mnohe pak trnj obražuge.

3. Můg přjtel, co hokubice gest, wěrny, wljdneho liče: bez saksse, křiwdy, a bez zkuči, rozkoš lidi, gichž hřjssnost mučj.

4. Můg přjtel, co owce, snadny, přiwětiwy a ljbezny, nemůže netrpliwym byti, dobrotiwy, chce wssechněm přjti.

5. Můg přjtel gest co dennice, rozkossně swjti wždy wyce, obličeg geho negswětěgssi nad wsse hwězdy gest spanilegssi.

6. Můg přjtel gest co blesk slunce, když obchazy swěta konce, pusobj oči swých gasnosti w těle y w dussi swětka dosti.

7. Můg přjtel gest co obkoha, činic swym pohodlj mnoha, staky y spěssny, hned nam wzchazy, zachazy, a zas knam přichazy.

8. Můg přjtel gest co bkyšťanj, w Hospodina přebywánj, genž srdce měkči a rozpaussti, swym swětkem, w této swěta paussti.

9. Tak krasny, (lide z Syonu!) gest můg přjtel na swém trůnu: chcetelj geg widěti y mjti, spěšste se gemu pokořiti.

(1068.)

G. Ach gak bjdny, ach gak mar.

Gak gisty, slawny, čisty, gest žiwot Křestiansky! tut se nenj oč starati, dnes neb zytra přihod bati: neb ge Bůh sám račj znáti.

(1069.)

G. Ach gak bjdny, ach gak mar.

Prawdě snažny a powažny gest žiwot Křestiansky! ač pomigj čas ten y swět, a wssecko se přewracy zpět, žiwot nás trwá každ wěk.

2. O gak giſti, ſlawni, čiſti, gſau dnowě Křeſtianſſti! kdo ſe prokomik ſkrz wěk ten, a k wěčnoſti wznaſſi ſe gen, tomuť zdařik ſe każdy den.

3. O gak giſta, ſlawna, čiſta, geſt radoſt Křeſtianſka! genž w Bohu geſt zakożena, když geſt duſſe s nim ſpogena, radoſt, kteraž konce nemá.

4. O gak giſta, ſlawna, čiſta, geſt kraſa Křeſtianſka! duſſe ozdobene ctnoſti Bůh w wětſſi má wažnoſti, než wſſe ſwětſke ozdobnoſti.

5. O gak giſta, ſlawna, čiſta, geſt ſyka Křeſtianſka! těko s Bábkem tu prohrágj, ſyku Křeſtianů poznágj, když s duſſi k bogi wſtáwágj.

6. O gak giſte, ſlawné, čiſtě, geſt ſſtěſtj Křeſtianſkě! co gen Bohu začinágj ke cti, potom s nim konágj: w tom ſſtaſtny proſpěch mjwagj.

7. O gak giſta, ſlawna, čiſta, geſt ſlawa Křeſtianſka! gſau ditký Boha žiwého, bratři Kryſta, a każdeho ſaudcowě budau hřiſſného.

8. O gak giſtě, ſlawné, čiſtě dychtěnj Křeſtianſkě! když Boha tiſýcnaſobně, w ceſtě, doma, każdého dně, ſlowy, ſkutkem, ſlákwj hodně.

9. O gak giſté, ſlawné, čiſtě, wnénj Křeſtianſkě! genž ſe ſwěta odtrhuge, nikdež, gen k Bohu ſměřuge, gen Kryſta znáť wſylnge.

2. W prawdě ſnažni a powažni gſau dnowě Křeſtianſſti: Když žiwota běh wchazy, ſmyſlů pochopnoſt odchazy, Křeſtian do radoſti wchazy.

3. W prawdě ſnažna a powažna geſt radoſt Křeſtianſka: Když radoſt, ſwětko y pokog mění ſe w žaloſt, tmu y bog, Křeſtiane! toho ſe nebog.

4. W prawdě ſnažna a powažna okraſa Křeſtianſka: gen gaſnoſt duſſe zůſtáwá, gežto když baurka powſtáwá, wſſecken pracht ſwětſký wſtáwá.

5. W prawdě ſnažna a powažna geſt ſyka Křeſtianſka: ey! djw, co owce, wedeni k zbitj, bywáme zmařeni, wſſak wjtězſtwjm obdařeni.

6. W prawdě ſnažne y powažne geſt ſſtěſtj Křeſtianſkě: Bůh s nebem ſe neodwracy, ſwětſkě ſſtěſtj ſe wtracy, gako když ſe kule zwracy.

7. W prawdě ſnažna a powažna geſt ſláwa Křeſtianſka, těm, gichž zde ſwět poſſkapáwá, když žiwot gich giž wſtáwá, wnebi ſláwa ſe doſtáwá.

8. W prawdě ſnažne a powažne wnénj Křeſtianſkě: Když maudřj ſwůg wtip ſtracugj, w tom Křeſtianě wſſetřugj ſlow Kryſta, a naſledugj.

9. W prawdě ſnažně a powažné dychtěnj Křeſtianſkě! Kdož gen miloſt tu miluge, Geſſiſſe ſkuncem gmenuge, nje než ten ſwět wchwacuge.

10. O gak gistě, slawne, čistě, pakkady Křestianske! darů, gez Křestianě mágj, lidskě oči newidágj, zloděge nevkradágj.

11. O gak gistě, slawně, čistě, gest pánstwj Křestianskě! pokory se gen gimágj, pánstwjm swěta pohrdágj, s Krystem kralowat žádágj.

12. O gak gista, slawna, čista, gest chlauba Křestianska! ač se zde chlubit nechtěgj, dokawadž nepřichazegi, kde se zkatem mě sta stkwěgj.

13. O gak gistě, slawně, čistě, gsau wěcy Křestianskě! Bůh působi w nich dychtěnj, pomáhá gim w gich činěnj, tak nepřigdau na zmařenj. Amen.

10. W prawdě snažné a powažne pokkady Křestianskě: když oheň, woda přicházy, nebe y země pryč zcházy, zbožj nasse neodcházy.

11. W prawdě snažně y powažne gest panstwj Křestianskě, zde v wssech w potupě byti, tám nadewssim wjtězyti, můž mdlé srdce občerstwiti.

12. W prawdě snažná a powažna gest chlauba Křestianská, když sme zde haňbu snasseli, hned sme wsseho zapomněli, bychom tam dost chlauby měli.

13. W prawdě snažné a powažné gsau wěcy Křestianskě: wssecko, wssecko což widjmě, to opadně a pomine, Boha bogicy nezhyne. Amen.

(1070.)

W! gak g'sau blahoslawenè dusse s Krystem s gednocenè, genž od lásky wětřicka tak mocně se zawát daky, až těz cele tam zůstaly, kdež gich magnet byt swůg má. :,:

2 Když můž slawu wyslowiti, kteráž giž za živůbytj, w každé z nich zde přebýwá? Nebesa wssecka gsau malé, pro tu dussi genž od krále lásky gest zapálena. :,:

3. Když Seraffim zakrývagi twáře, a před njm padagi, newěsta gemu ke cti, přeslawnau magic korunu, choti na důstogném trůnu w obljčeg směle patřj. :,:

4. K bázni syce a k třesenj přiwodj každé stwořenj swattost krále tohoto; ale dusse s njm spogená bywá mile obcerstwena, když gen wzhlédne na něho. :,:

5. Jehowah když se gmenuge, neywyssij se wznamuge této newěsty slawa: neb gemu se přigogic, geden duch s njm se slawá. :,:

6. Nad karbunkulus gasnéggssj, a nad adamant wážnéggssj gest této slawy gasnost, genž gi na strze procházy, a co potok z nj wycházy, z něž králowna má radost. :,:

7. Kdožby tedy co mikowal, a neywic se nesnažowal choti krále se státi? ač při tom musým kýž mjti, a od wsseho se wzdáliti, wěčnost wssecko nawrátj. :,:

8. Degž mi, Páne, na žádosti, swého Přirozenj Cnosti, též Ducha Králowského, tobě wěrně se chowati, wssecko mile zapjrati, co gest Swět aneb geho:,:

9. Tak nechcy dbáti, ač Tělo proto zhynauti by musselo, neopustjm tě předce, bych neměl Wtěchy mjti, chcy se tjm samým těssiti, že gsem swého Gežisse:,:

10. Chcy wěřiti bez Cytěnj, až do sslastného Patřenj Towarysse mikého; až mne přigme do swych Ramen, kdež mne progme Lásky Pramen, na wěčné swadbě geho:,:

(1071.)

Gak. Gak pěkně swjti dennice

POhled gak welka twá skáwa, a gak powažna twá prawa, (Křestiana!) zde, čjm wjc tam? gestli gen to, čjm tedy skuges, w skutku samém pokazuges, w skutečych swych chwáliš se sám: twůg Pán tě sám pomazuge, naplňuge dary swymi, genž tě tak wznessenym činj.

2. Ty gsy sám z rodu Božjho, mage prawa dítěcyho wčasnost s přirozenjm: pohled, kterakáto to skáwa, swět tomu mjsta nedáwá: ten ač chce swým zrocenjm tebe z sebe wypuditi, zahubiti, ač bez prawa, předce twá skáwa zůstáwá.

3. Ty gsy Kněz a prorok Páně, genž před Božjm trůnem sstáne, mage powčen byti; gsy Kralem mocy welké, nad pomyssljenj wsselikě, ač žadny tě chce ctiti: wssaks ty swatý; a tak skawný, čistý, mrawný, nemůž byti, kdoby neměl wjry mjti.

4. Tys newěsta Gežissowa: zdaž se podle swého slowa sám s tebau nezasnaubil? Zdaž záwdawku Ducha swého z trůnu swého nebeského nezsyká, gakž zaslibil? wěrně, pewně, srdcem celym, duchem smělym, by s nim trwal, a k němu se samemu brał.

5. Ty slogiš w smlauwě s Bohem swym, on nepohrdne srdcem twym, přibytek w něm činice: z tebe činj sobě skáwu, tys gého wkasnosti prawau, straž nad tebau držice: co wjc prawic, z smilowánj, chowá, chránj, nosy tebe, kogi co matka w potřebě.

6. Kdo můž wssecko wyslowiti, w gakě skáwě ty máš byti, giž zde na této zemi? tot gesste nenj zgeweno, budem wssak když wsse splněno, Bohu připodobněni: Gasne, krasne, tam twé oči s welkau mocy wzěj Pána, w oskawnosti giž powstáne.

7. O Křestiané! powaž staw swůg, w němž tě postawil Ján Bůh twůg, a welkau wzactnost gého: chlaub se wždy twau důstognosti, wssak we wssj poniženosti, nestyď se kdjže swého: buď pak žiw tak, by twá skáwa byla prawa, bez posskwrny: předewssjm buď Bohu wěrny. Amen.

(1072.)

Gak. Wšg miky se z laſky w Nebkazeł geſt byť owěčku Kryſtowau, a w laſce ſtat Paſtyře wěčneho, nižadné cti nenj nad tuto nowau, když naſledugem Kryſta ſameho: co ceky ſwět dat nemůže, k tomu tento paſtyř owcy ſwé pomůže.

2. Tu naleza paſtwy negrozkoſſnégſſj, tu ſe prameň wod žiwych zgewuge; žadne oko láſky tě neghognégſſi neprohlidne, genž ſe tu darugе. Tu ſe ten žiwot rozdawa, gehož dokonalоſt wěčně nepřeſtawa.

3. Gakť ochotně a tiſſe ſe wmjra, w kůně paſtyře odpočiwage; před pekłem ſe a ſmrti wjce neſwjra, w Wjtězyteli ſwém wjru mage: ač tělo někdy zhnit muſy, předcež porusſenj ta duſſe neſkuſy.

4. Tak owěčka w rukach paſtyře ſweho, ač by ſe zatřeſky y propaſti, geſt bezpečna; nebogi ſe ničeho, neb ten, w gehož kůně ſe můž klaſti, geſt Hoſpodin wſſemohaucy, ten da doſt ſměłoſti, y w ten wěk budaucy.

5. Kdoby ſobě žiwot a ſtěſtj žadał, tenť nech k tomu paſtyři poſpéſſj, w němž žaden wjry darmo nezkładał, genž owce ſwe pohodlim wtéſſj; ſwět klauby ſwe mkatem ſyti, tu pak nedoſtatku w dobrem nemůž byti.

6. To pak gen geſt okuſſenj radoſtj, genž w wěčnoſtech wěrnym naſledugj, tamť Beranek owce ſwe w weſelоſtj paſti bude, genž mu důwěřugj: tamť prw wſſecka čeſt hotowa, gjž ma wjzwati owěčka Kryſtowa. Amen.

(1073.)

Gak. Zakm 27. aneb:

Tak ſtydiš Páne blaženě.

Prowbuď ſe ſrdce mě k ſławě wěčneho! Powſtaň a prowbuď ſe, nemeſſkeg wjce! powzdwjhni ſe ochotně z koże tweho; wzneš ſe k Bohu wzhůru, ou ti gde wſtřjc: ou geſtiť ſám hodny wzyť čeſt, ſławu, moc, pauſtwj, králowſtwj, wždycky, wſſudy: weleb geg, mě ſrdce, ſław geg tudy: wegdi do ſwatyně s chwálu prawau :,:

2. Ont wěčna podſtata, wſſech ginych půwod, gedina negwyšſſj dokonakoſt: z něho, ſkrz něho, knému wſſeliky, rod wyſſek, y wſſe, co kdy wzako bytnoſt: on ſobě rowneho nikde nemá: kdo geſt kde tak gako on přeſławny? před njm ſe wſſe třeſe, y twor hkawny; ont w ſwětle geſt, genž temnoſti nemá :,:

3. Newiditelny geſt, můž pak geg ſpatřit, kdož gen dá pozor na ſkutky geho; tuť geg očima twyma muzeš zſſetřit, w oděwu přediwněm Božſtwj geho: Nebeſa ſławj čeſt Stwořitele: powětřj, země, moře s hmyzem ſwym, to nam wkazuge hřmotem huſtym, naſſeho Hoſpodina a Krále.

4. Což kdo dobrym a pěknym

můž

můž gmenowati, co se k nam vsmjwá rozkoſſi swau, co nebe s zemi widjš obſahowati, to pěkné ſtawenj s wſſj kraſu swau: a co swět ceky gen drahého má, to wſſe pocházý z tohoto moře, které geſt newyſtihké w swé mjře: oné geſt ta ſtudně, ktera dna nemá.

5. Oné geſt A y O, počatek y konec, prwni y poſledni wždy zuſtane; dá se wſſudy cýtit, gaké geſt giſta wěc; že wſſe geſt zgewné před twáři Páně: to swětlo má se tmau rozdjl welky; mocgjž on má, nikdy newmdliwá: při něm žádna pſota nepřebywa: geſt, y zuſtane gak byk před wěky.

6. Co on ſlibj, zná y můž tež držeti, ſkutek ſe srownáwa s gehořeči; důwěrně wſſe na to můžeš ſtawěti, wěř, ſlowo geho tě vbezpeči: on geſt w swých ſaudech wždy ſprawedliwy, trpěliwy geſt a čeká dkauho, w geho domu geſt ſwattoſti mnoho: oné geſt láſka, oné wždy mikoſtiwy.

7. O gak ſſtáſtny geſt, kdo geg tak poznáwá, a geg Otcem mikym gmenowati zná! tohoť on opět za ſweho vznáwá, a co k dítěti ſwemu ſe přizná: nic, nic nemůž tak ſtawneho byti: ſtaw králů a Kuſzat geſt wyſoky, než proti tomu geſt prach hluboky: chatrny geſt, nemůž s nim ſrownan byti.

8. Panowniče! gakž tě mám doſt ſtawiti, žes mne tež přigal do počtu ſweho, těch, gež ſy ráčil w Kryſtu powyſſiti, a zapſati do hauffičku tweho; nyni tě ſyc gen w temném swětle znám, než wjm, že mi přigde ten den ſſtáſtny, w němžto budu patřiti w twůg kraſny obličeg, tak gak ſy Angelům znám.

9. Mezy tjm ſrdce mě k ſláwě wěčneho powſtaň a probuď ſe, nemeſſkeg ꝛc.

(1074.)

Gak. Kryſtus Pán naš k

PRobuď ſe duſſe k wraceno-ſti, bys mohla powážiti, gaky geſt Bůh od wěčnoſti, a gak geg maš wážiti, že on geſt ten Pán negwyšſſj, na nebi y na zemi, a že geg máš z celé duſſi, ano ſykamj wſſemi ctit, co puwod wſſech wěcy.

2. Bože, ty ſy gediny ſám, gine Bohy gſau modky; gá w ginem ſpaſenj nemám, pomocy, ni pohodlj. Degž at ſe tobě důwěřjm ſamemu ſrdcem celym, a at w tobě žiwě wěřjm, k tobě gdauc Duchem smělym, a zuſtáwam při tobě.

3. Negwyšſſj Duchu! tys můg Bůh, genž mne wſſim dobrym dařj, čehož potřebuge můg duch, odnáſſj od twé twáři: Degž at smýſl můg geſt duchowný, bych, když ſe před tě ſtawjm, w ſlužbě angelům byl rowny, tak twau ſláwu wypra-wjm, w duchu a w žiwé prawdě.

4. Ty ſy Boże od wěčnoſti, nemáš

nemáš počátku, konce, zbaw srdce mé bezpečnosti tělesné, ať se wjce o to starám, což wěčné gest; zde nic nenj stałého, zde gest bjda, nauze, neřest: přeg mi dědictwj tweho, genž nikdy nepomine.

5. O Boże wssudy přitomny, a bez wsselikě mjry, před twau twáři nenj žádny skrytý, buď w temne djry. Nechť o tom nepochybugi, že mne můžeš spomocy, wssudy kde nohy mé stogj; degž mi wsse zkě přemocy, a tebe se wždy báti.

6. Twa moc gestiť nekonečna, k spomožení pobožnym, ta gistě gest dostatečna, zacpat vša bezbožnym; degž ať twé mocy ochrana, mně pod swůg stjn v gjma, bych se gen tebe bał Pána, ať nedbá nic dusse ma na nepřátelskě zkosti.

7. Plu sy negwýssjj maudrosti, kdož gi můž wystihnauti? Nenjť tak welkě vzkosti, můžeš z nj wytrhnauti. Degž bych se ti wždy důwěřik, peči swau v wrhł na tě, zle činiť se neosmělik, neb mne widjš y w skrytě, znáš srdce me y ledwj.

8. Tys swaty a sprawedliwy, nemůžeš suasset zkosti; kdo služebnik twůg stižliwy chce byť, nechť se gich zhosti: degž ať se wynasnazugi swatě před tebau žiw byť; ať sprawedlnost oblibugi: nedeg saudů twych tupik, když nemohu pochopik.

9. Tys mikostny a dobry Bůh kažemu, kdož tě hledá; vzdrawuges toho neduh, kdož tě o pomoc žádá. Pane, degž ať potěssenj odnássjm od twé twáře, mikost, žiwot, rozhřessenj, pobožnost w žiwé wjře, můg pak hřich wrž do moře.

10. Prawda twa nikdy nezhyne, bkaze tomu, kdož tě má! ač nebe y země mine, slowo twé koncę nemá. Degž mi se twych saudů bati, y wsseho čim ty hrozyš, také se gistě nadáti, což mi w twych slibich muožiš: naděge nezahanbj.

11. Blahoslaweny sy Boże, swobodny a wpřimny, co giny dati nemoże, w tom sy ty welmi hogny. Degž ať sem tjm wspokogen, co mi dáwa twa wůle, degž ať od tebe čekam gen, wssecko dobre zde dále. Ty máš plnost dobreho.

12. Boże, když tě tak ctjm a znám, twé slowo za grunt kladu, newymlumně weselj mám, a nebogjm se padu. Tam pak tě, o swětko wěčné! budu znati twáři w twář, tam budu stati bezpečně, tam mi wzegde gasna žář, tam budu triumffowat.

13. Boże Otče, Synu, Duchu, genž chceš chwálený byti na zemi w swattosti rauchu*, rač mne sam powzbuditj: Přegž mi syły a mikosti, bych tě času kažeho, stawik srdečnau wrauenosti, ano čest gmena twého před wssemi wyprawował.

* Zalm 96, 9.

(1075.)

O. Čest, dky, sláwa y penstwj.

Sláwa tobě dobrý Boże, žes sy se nas chtěl zastati, a nas w nassj těžké hoře račil na mikost swau přigati, a zeslals nám (hle) z otcowa kljna toho gednorozeneho syna.

2. W tom nas wěčně požehnáwas, požehnánjm naramně hogným, w chudobě bohatstwj dáwas, wssem twym poboženým a pokogným: y což sme my, o dobroty wěčna! že kaska twa knám gest nekonečna?

3. Což tě nuti? wssak sme hřjssni, a dytky Adama stareho, k tomu z přirozenj pyssnj, nasledownjcy hřjchu zkehoz cyzy od twé smkauwy zaslibenj, chudj, slepi, němi, zawrženi.

4. Než ty Boże litostiwy, sam sy se nad nami slitowal, a co Otec mikostiwy, wěrnés nás w Krystu zamikowal, bý každy w něm, gakž sy před wkožik, z hřjchů mrzkych powstal a zas ožik.

5. Nalezáme w krwi Krysta, spasenj, žiwot, wykaupenj, w něm nasse dusse nečista, docházý hřjchů odpaussténj. O hlubokosti kášky! o dobrota! ktera snjmá z nas tak těžké pauta.

6. Oznámik sy nám twau raddu, skrz Gezu Krysta Syna tweho, bys nas wssech po mrzkem padu, opět wwedk do kúna tweho. Oné gest zakkad, na němž wssecko stogi, co se hyba, a co gest w pokogi.

7. On nas wwedk do pokoge s Bohem, když sme gesstě odpory tuhé měli a rozbroge; on nás wči swate pokory. Skussna radost! pokog w Krystu mame, tak y přistup směly k Otcy známe.

8. Žiw gest w nas drahy Spasytel, protož sme s Bohem sgednoceni: on gest nas neglepssj přjtel, kdy sme gen k němu obráceni: w něm nás pokog a odpočinutj, w něm se nebogjme zahynutj.

9. Ty dědictwj dáwas Otče, w Krystu, kterez on nám nadobyl, když na kříž swe swate ruce dal přibit, tak že vsmrcen byl: geho zaslauha a vmněnj, nas tobě wděčnych a mikych činj.

10. Skrz tě a skrz Gezu Krysta swětlo prawdy twé poznáwame, ta gest w nebe cesta gista, na kterauzto se oddáwame. Ty sy Otce ta podstatni swětkost, genž skrz Syna tmu zahání y zkost.

11. Otče, ty pusobjš w srdcy nassem skrze něg wjru žiwau, gjž nam swět nebude mocy, ni dábel wzbě kněj swau sskodliwau. On sam twůg Syn wede w nas swé djlo, kdy se srdce k němu powzbudilo.

12. Tys dal do srdce nasseho zawdawek, Ducha, skrze Krysta, by byl swědomj dobreho, w dussi nassj co pěčet gista, k wgisténj, že sme twé dědictwj, zde y potom w nebeském králowstwj.

13. My y wssecky nasse wěcy od tebe w Krystu pocházegi, twé

djlo

djko sme, Duch twůg swědčj, že spasenj mámě w naděgi: srdcem vsty tě za to chwaljme, a gmeno twé swate welebjme.

14. Tak sy tedy hotow, Otče, w Krystu, skrze něg a pro něho, naplniti srdce nasse tebau a přjtomnosti geho, aby sme my naskrz nic nebyli, on pak wsseko, bychom geg tak ctili.

15. Protož budem twé pomocy, Otče wsseho blahoslawenstwj, čekat se wssj nassi mocy, a dobrořečit twemu Božstwj. Slaw geg každ, slaw skutky welike, lid, angel y stworenj wselike.

16. Tě chwālime, wěrny Boże, a ctjme twé přeslawné gmeno: powstaň srdce z tweho kože! procyť! w zhuru bud powzbuzeno! Zazpjwegmež Halleluja Bohu, Otcy, Synu, rownež také Duchu.

(1076.)

Gak. O blahoslawený člowěk.

Slyssmež z vst Pána nasseho, co nám schwaluge dobrého: kterak wede k včastenstwj, prawého blahoslawenstwj.

2. Ey wěj: blahoslawenj, chudj Duchem, w kterýchž nenj, pýcha, ni žádost bohatstwj, těchť gest nebeské králowstwj.

3. Blahoslawenj kdagjy, rozličný krjž snāssegjy, nechagjc swěta marnosti, budauť potěssenj dosti.

4. Blahoslawenj gsau tissj, kteřjž slyssjce, neslyssj, w kžiwdách o pomstu nestogi, tiť w zemi negspjss ostogj.

5. Blahoslawenj gsau wěčně, kteřjž spravedlnost srdečně, milugi, a tauzj po nj, budauť nasyceni od nj.

6. Gsau také blahoslawenj, k chudým lidem mikosrdnj, neb mikosrdenstwj dogdau, bjd časných y wěčných vgdau.

7. Blahoslawenstwj mnohého, gsau wssyckni srdce čistého, neb to každ má wědět, žeť budau Boha widět.

8. Blahoslawenj také gsau, kteřjž swāry těžce nesau, bližnj mjěj a rownagj, Synů Božjch gméno magj.

9. Owssem pak blahoslawenj, kteřjž pro prawdu wězenj, wyhnanstwj neb smrt snāssegj, do nebeť přináležegj.

10. Blahoslawenj gste, (prawj:) kdyžby wám lidé neprawj, zkořečili trápjce wás, a mkuwili wssé zke o wás.

11. Radugte se z té mikosti, že wām w nebeské radosti, složená hognā odpkata, kteráž nebude odgata.

*12. Zprawugž nás PAne GEzissi, ať swé kochānj negwyssi, w těch blahoslawenstwjch mámě, s tebau wěčně přebywame. Amen.

(1077.)

Spravedlinj plésegte, w Pānu Bohu nadégi mégte, neb na takowých záležj, geg welebúgte.

8. Zpj-

2. Zpjwegte pjseň nowau, Hoſpodinowi na Syonu, prokřikugjce wesele mikoſtiwému.

3. Geſt prawě ſkowo Páně, wyznáwegte geho pohané, y wſſecka djka ruku geho zwelebňate.

4. Skowem geho ſtwořena, nebe, země gſau wčiněna, Duchem také mikoſtiwým gſauc obziwena.

5. A protož budiž chwálen, Boże od nás cten y zweleben, nynj zde w swětě, a potom w wěčném žiwotě. Amen.

(1078.)

TAkž tehda giž negſem přichozym wjc, obratiſs mne Boże, tak nedbám nic: y gáſem w řadu měſſtanſtwj ſwatého, audem a domachym Boha žiwého: wſſak wždy, před ſebau cestu mám, k tobě, nechť gi ſſtaſtně konám, bych to, co zde smjm gen wěřiti, w nebi zgewene mohł ſpatřiti: protož y měſſtěnin y přichozy gſem, chwátám po ſljbeném mne Kralowſtj twém.

2. Giž gſem oſprawedlněn w Gezu Kryſtu, a mám prawo k nebeſkému mjſtu: dědictwj to y mne geſt přikozeno, a w ſrdcy mém pewnau wjrau ſkožené: a wſſak zde mám zawdawek gen, a geſſtě ne w wkaſti swě gſem, gak dlauho přebywám zde w těle, nemám korůny ſláwy celé. Tak tedy měſſtěnin y ꝛc.

3. Bůh mne z káſky přigak a mikuge, z měho obracenj ſe raduge: wſſeckoť gſem nalezł w Spaſytelj swém, a gen w ranach gého ſpokogeny gſem: wſſak wždy geſſtě k cyli běžjm, a wſſecko gen za hnůg držjm, bych y w této nynégſſi době mohł ſe ljbiti, Páne, tobě. Tak tehdy měſſtěnin y ꝛc.

4. Mám w krwi Kryſtowě ſprawedlnoſt, Dúch ſwatý půſobi pokog, radoſt: gſem panem nad dabkem, hřjchem, y swětem, a mohu y wjře swjtězyť wěk ten, wſſak ſrdce tauži k pokogi, kdež geſt prawý dům po bogi, když w ſtanku téla mám bydlenj, cytjm geſſtě mnohá trápenj: protož y měſſtěnin y přichozy gſem, chwátám po ſljbeném mne Kralowſtwj twém Amen.

(1079.)

WJmť, že Bůh wěčně mne mikuge, ač někdy na myſl mau wſtaupuge, že naděge okłamáwá: Nebe, země pominuť muſy, wſſak ne Bożj ſkowo, to ſe nikdy neruſſi, kdo gen pewně wěřj, Bůh mu pomoc dáwá.

2. Widjm wſſecko gine kłámáti, aniž prawé radoſti dati můž w swětě ktere ſtwořenj: bychť na něm y tiſyc let ſtrawił, obtjžně ſem y tam o tom neb ginem prawił, nebyloby možné w čjm mjt ſpokogenj.

3. Nic nenaleza ſe na zemi, pro duſſe naſſe naſycenj, nemůž toho nebe ſamo: wem tedy wſſecko

cko to poſpoku, po čemž w hkuposti swě swět dychtj bez pozoru, maš toho skusyti, žes pracowal darmo.

4. Krystus gen a geho přirčenj, tok nas branj w čas pokussenj, gen y něho pokog prawy: On tež sam vmj spokogiti hkad mě dusse bjdné, kterehož odwratiti, na sstrokem swěté, nic nema tě skawy.

5. Tomu tedy chcy důwěřjti, w něm mau naděgi pokoziti, byt se pak zde dako co chce: wssak srdce spočjwa s radosti, w geho mikem kúnu, wěda, že vtrpnosti, y Křjž nic nesskodj, tak spokoguge se.

6. Onť mne wěčně sobě wywolik, a w Počet ditek swých připogik: potom pak w čas vkožený, skrze swau smrt a drahe Rany, dost učinik za mne, w tom mi gest žiwot dany, mám ten drahy pokkad, prawehy spasenj.

7. Tak smrt geho gest Žiwotem mym, on wydak se sam za mně, to wjm, zastuhu swau přiwlastnik mne: gsem bohat, že on wbohým byk, bolesti geho gsau, gjmiž mně zdrawj dobyk, zwkassi když to, co on má, gestli take y me.

8. Daremne tedy gest domněnj, hledati pokoge na zemi, gen w geho kúnu neglepssjm: ač se y trapjm dosti dkuze, skussugice wsseho, co ten swět dati může, o zustawa předce bjda ma tjm wětssj.

9. Nechamli pak wsse mne minuti, hledage w něm odpočinutj, tu mně přigjma ochotně: trúc by mi kdo w této pewnosti mohk co učiniti, zustanu w bezpečnosti, Krystus gest mym Pánem, nic se mne nedotkne.

10. Nemam se čeho obawati, oni mně budě opatrowati, byť pak wssickni nepřatele, pogednauc na mne dotjrali; wssemohaucnost geho wsseckau gich syku wzdali, zkost gich nic nezprawj, přigdu w hanbu cele.

11. Ach Gezu! degž w tobě zustati, nesstěstj nedeg mně zwikati, a nechť D'ábek nenaleza prawa na mně swau kstj a mocy, neb kdy potěssenj nenj, ani pomocy, w tobě se dochazy, tys Gezjss, pawéza.

12. Dějž se giž co se ljbi tobě, zle neb dobře, nestyskam sobě, dáwám se, Pane! w rauce twe: dejž mi gen w tě wjře trwati, že mi bez wúle twé nic nemúže se stati, tak ke mně pronassjs Otcowske swe srdce.

13. Nechť tak gest w srdcy mem napsane, že mne mikosti twé, o Pane, nezmeněssj čas, ni wěčnosti: na tom se wjra má zakkádá, w tomť hradu dusse ma pokoge swého žádá, tuť budu, až w hrobě pokojsm swe kosti.

14. Počekegž tedy s ochotnosti, me srdce, konce twých těžkosti! ga wjm, že dkuho neprodlj: na konecy Krystus wspokogi twe skussne wpěnj, když tě po zdegssjm

bohi wezme k swemu trůnu, k wěčnemu pohodlj, Amen.

(1080.)

Gak. **Boże nebes take země** Wssecka radost srdce mého, gsau nebesa, trůn Božj: Gežissem wjm gedineho, genž mau rozkoš wždy množj: co mi k radosti bywa, to w wěčnostech přebywa.

2. Nechť se gini potěssugj zbožjm swěta marneho, ga se pak k nebi zwyssugi, hledám Boha živého: wssecken ten swět zahyne, můg pak klenot nemine.

3. Kdež mohu byť bohatěgssj, než sem w Pánu Gežissi? bohač se y negmožněgssj w zbožj swém nevtjssi: mne pak w stálym pokogi můg Gežjš hody strogi.

4. Ač se pracht swěta tak třpitj, a zda se byť radostny, wssak se brzy má zbořiti; což po tom, že gest skwostny? gakť nahle to wsse pomige, co marnost pod prachtem kryge.

5. Me pak to nebeske gměnj, genž Pán Gežjš rozdáwá, stake mi gest potěssenj, a na wěky zustáwá, neb pohodlj wěčneho nezbořj nic časneho.

6. Rež, čerw, oheň, kanpežnicy, tě radosti nezrussj, giž Pán můg mne mikugicy, přihotowil mé dussi: tam nemůže nic byti, coby mohlo trapiti.

7. Geden den s Gežissem byti lepssi gest, než tisyc let swětskych kratochwil wžiti, genž přewracy wsse na zpět: na prawicy Gežisse gest (wjm) wěčna má skreysse.

8. Gisti, piti, hodowati, mne neobwese luge: Gežissi pak se oddati, genž žiwot můg zprawuge, toť gest rozkoš mé dussi, toť gi hodně přiskussi.

9. Ach popřegž mi tě radosti, Gezu! gjž mám za nebe: bych pak w tobě wždy měk dosti, darůg mi se sám sebe: ano, ať gsem bezpečny, wem mne brz w dům twůg wěčny. Amen.

(b) O duchownjm zasnaubenj a Sgednocenj s Krystem.

(1081.)

Gakť pěkně swjtj dennice, mikosti y prawdy ljce, Krysta possleho z Jesse: Synu Dawidů z Jákoba, můg Králi a Zenichu, má žádost k tobě mne nese: skawny, mrawny, miky, stkwaucy, wssemohaucy, zwelebeny, nadewssecko wywyssený.

2. Tys mau perlau, mau korunau, Božj a Marye synu, welikomocny Králi: memu srdcy gsy lilium, twé sladké Ewangelium, nad mléko y med chwálj. Můg ctny, wzácny, Hosyanna, z nebe manna, kterauž gjme, s tebauť myslj swau wždycky gsme.

3. Wleg w srdce mé ó Gežissi,

žiſſi, nad Jaſpis, nad Rubjn dražſſi kamen láſky ſwé mikè: Obweſel mne, abych cele zůſtawak w twém ſwatém tèle, aud žiwý każdè chwile: k tobè, ſobè, má mkažnoſti, z wyſokoſti, wždy winſſugi, aż mne y mdkoby ſkličugi.

4. Od Bohaċ geſt to radoſt má, kdyż wzhlèdáſs na mnè wèrna, manželſkè ſwè mikoſti: O GEžiſſi pokkade můg, ſlowo, tèlo, krew, a Duch twůg, dodáwáċ mi čerſtwoſti. Přeg mi, deg mi, ten bezpečný, žiwot wěčný, z ſwè mikoſti; přichážymi dle twè žádoſti.

5. Boże Otče, ty ſyko má, ty gſy před ſtwořenjm ſwèta, mne w Synu ſwém mikowak: Má s ſynem twým ſmkauwa geſt ta, on Ženich geſt, gá newěſta, kdožby ſe neradowak? Ten Pán, mnè dán, z ſwè mikoſti, na wyſoſti, žiwot dá mi, budu ho ctjti chwálkami.

6. Zprawte ſtruny na cytaře, a oddegte ſe k muzyce, magje zpěwy radoſtnè: Abych w mém Pánu GEžiſſi, (genž geſt ten můg negmilegſſi) měk kochánj mikoſtnè. Zwnènè, wraucnè, prokřikůgte, a děkůgte, chwálje Boha, Krále toho moc geſt mnohá.

7. Toż geſt má ſrdečná radoſt, że mikỳ můg, ta má žadoſt, geſt počátek, y konec: ont mne ke cti gména ſwého, wneſe do měſta rágſkèho, těſſiċ mne ta giſtá wèc. Amen, Amen, přigd mikỳ můg, neprotahůg, za to žádám, tužebnè tè očekáwám.

(1082.)

Gak Boże, wèrny Boże! w Sákt mnohe weſelj, gež duch y těko cyti, w tobè, o Geżiſſi! a kterež mohu mjti, kdyż ſe ſrdce zdwjha, ctiti tebe Pána, za twa dobrodinj mnè prokázowána.

2. Tys ſe o Geżiſſi! ſemnau z pauhè mikoſti od wèku zaſnaubil, tak newjm o žakoſti: kdyż ty gen těſſiš mne, Gežu! twůg gſem cele, ty zas můg wkaſtnj gſy, s tjm chlubjm ſe směle.

3. Gižt mohu a chcy tè za pokkad můg poznati, za ſwèho Ženicha mohu a chcy tè zwati: neb rozkoſſi doſti přigjmám z ruky twè, też Ducha ſwattoſti, k zawdawku láſky tè.

4. Ty gſy negkraſnègſſi, plný přiwětiwoſti, tys mocný, bohaty, a ſtály w ſwè wěrnoſti: tys mne za newěſtu od wěkú wywolil, a ſobè ſkrze ſmrt od wěkú připogil.

5. Ty mnè dočiſſtugeš krwj ſwau, o Geżiſſi! ſwattoſt twa ſkauži też, k mè ozdobè negwyššj; ty mne přiodjwaš rauchem newinnoſti, gak ſe ljbi tobè, wſſe z pauhè mikoſti.

6. Gſemè duch geden s tebau, chcyċ ſe tebe držeti, gſauc twůg a z twych koſti, ſtále w tobè wězeti, bez oſſemetnoſti, o přewděčna

wdéčna sláwa, kdo tak přirozenj bozskému dostáwa!

7. Wjra sama může tebe semnau swázati, duch twůg chce tu mikost wždy wjc rozmnožowati: nadége gista gest, wérnost bez pohnutj, ten swazek tak swaty nemá pominauti.

8. Ty mne też gistotně, w kratce k swadbě wwedeš, do domu Otcowa, kdežto na mne přiwedeš, okrásu nebeskau, w zuplné radosti, nasytjš mně sebau na wéčné wéčnosti.

9. Tak pluy giž duch můg těch nebeských skadkosti; radost ta wjc a wjc preyssti do mych wnitřnosti: wzáugic prawé, cožs mi račil dáti; musymě to k twé sláwě wždy wyprawowáti.

10. Nač gen, můg zenjchu, kaskawé obljbiti, co teď zpjwam w mdlobě, budu tě lepe ctiti, když mdloba pomine, porussenj těla, a když s tebau spogen tam budu do cela.

11. Mezy tjm degž Gezu! (owssem dodaš) mikosti, bych gak twa newésta, wždy žiw byl k twé ljbosti, swaté bez posskwrny, bez swětské mikosti, až mně k sobě pogmeš do wéčné radosti Amen.

(1083.)

Gak. Gežiš mé wtočisstě.

GEžjš gmeno negskadssj gest ze wssech, genž possli z nebe, mikě, cnostné, negdrazssj, Bůh sam ge wkastni pro sebe: přigemnosti swau welkau přewýssuge cnosti wsselkau.

2. Gežiš gest spasenj mé, y lekarstwj pro mé hřichy: Gežiš wtočisstě mě, nelekam se zkostné pychy; kde gmeno Gežiš zaznj, tamť dabek zbroge prazdny.

3. Gežiš gest kamen maudrých, genž dáwá zdrawj y žiwot, to z rukau geho dobrých gde, že nas wytrhuge z pšot. Deg se w Gežisse peči, on twůg neduh wleči.

4. Gežiš gest wéčny pokład, a newyslihka dobrota: Gežiš gest bezpečny hrad, netkne se nas žádna pšota: Gežiš gest rosa ranuj, tá každe mdlobě bránj.

5. Gežiš gestiě studnice, kteráž dussi obcerstwuge: Gežiš gest wéčné slunce, genž wnitřnostj oswécuge: chcesli mjt radost geho, pust geg do srdce twého.

6. Gežiš gest libezny hlas, toho sobě obljbugi, při něm mi gest kratky čas, wjc než nebe geg mikugi. Gežiš, Gežiš má žádost, spasenj me y radost.

7. Gežiš gest nebesky chleb, genž mne sytj, gak winssugi; tenť smrt zahánj neglep, njm se k žiwotu zmocňugi: Cuker mi gest w ustech mych, balzam do do ran smrtedlnych.

8. Gežiš gest strom žiwota, plny owoce dobreho; geho swata dobrota, čisti srdce z hřichu zkeho: wssecken ged odstupuge, kde ten stjn dosahuge.

9. Ge-

9. Gežiš dobre negwýšssj geft na nebi y na zemi. Gežiš tessi mau dussi, nemohuť býť zarmauceny. Gmeno Gežiš byti má, weselj a radoft ma. Amen.

(1084.)

Gežiš přitel wždy wěrny, z lásky k nam pro nas vmjra, on w swé prawdě nesmjrny, w bjdách se nas nezapjrá: nech těžkoft, ftrach, nesnazy, hlad, posměch, smrt přichazy, oni nas neodchazy.

2. Ten naš w bogech wywoda, k potykánj napřed půgde, on nam smyšl hrdinsky dá, z něhož nam wjtězstwj přigde: on geft naš ftrazce pilny, hrad a sstit nezmylny, když sskudce geft sylny.

3. Oně žiwot swůg zaručil pro nas, ač hrozně newděčných; ba aj na smrt se mučil, chtě nas wykaupit z bjd wěčných: diwnau trpěliwoftj snassj nasse žrehkosti; wěrny gsa w milosti.

4. Wěčně se nas nespuftj, když geg wěrně milugeme; w smrti nas neopuftj, když gen při něm zuftaneme: časy ani wěčnosti nezměnj geho ctnosti, a přiwětiwosti.

(1085.)

G. Mé Dusse chot / Beránku

Dož mi oznámj, co za Spůsob ctný, musý mjť chot Gežissowa? Že gi dusse ženichowa, wěčně miluge, y nad ginč zde?

2. Z Wssetečnosti ne, gá wyptáwám se, chcy y gá se promě niti, rada chotj geho býti, když gen práwě zwjm, gakž se mu ljbjm.

Gdpowěd.

3. Gegj krásnoft geft: Že gi žádná lest, ni smilstwo nepoffwornuge: nic krom Krysta nemiluge, na něm přestáwá, a w něm wssecko má.

4. Osprawedlněnj, gen w geho krwi žádá, k tomu Ducha geho, a žiwota geho ctného: Gemu podobná, we wssem býť žádá.

5. Protož když gen wj, že on bydlj w nj, tedy ač by wsse ftratika, předce by se nermautika: Nebo přestáwá, na něm, když ho má.

6. Čtikaliby, že opuftil gi, tedy pokoge nemjwá, ba wssecka geft neduživá: Netěssj gi nic, na wssem Swětě wje.

7. Spěchem geg hledá, až ho zase má: potom skryge se do něho, ažby wssecka byla geho, a zkusý se wždy, gesstěli on w nj.

(1086.)

Gako: Boże wěrny Boże.

Dož se srowna tomu, K gegž Dusse ma miluge? Milowánj tomu, wsse gine vstupuge: Nebo což při ginych milowano bywa, w tom wlastně mág ženich, nad mjru opkywa.

2. Gestli se miluge, to což vrozeneho; ouť geft vrozeny, geft Bůh z Boha praweho: ouť nato zwoleny, by newěstu sobě, sskrze

ſkrze ſmrt nadobyl, w ſkuzebnè Oſobè.

3. Geſtli ſe mikuge, to coż zde geſt mocneho; mûg ženich geſt możny, wûle, ſkûtku ſlawneho: y nèhoż mám raddu, ochranu y pomoc, neſkodi mi pri nèm wſſech nepratelû moc.

4. Geſtli ſe mikuge bohatſtwj, časne zbożj; ony má zbożi prawa, genż pokog, radoſt mnożi: Propaſt ta dawânjm ſe newyprazdnuge, čjm wjce bych brati mohl, tjm wjce mi daruge.

5. Geſtli ſe mikuge, co ſe zde ctnoſtmj bljſſtj: miky mûg geſt pramen, z nèhż ſe każda ctnoſt pryſſtj, vdèlugicy ſe, bez mjry duſſem tèm, genżto wjrau ſylnau dûwèrnè wèży w nèm.

6. Geſtli ſe mikuge, co pèkneho geſt w kraſe; ſmjmt řjc: że y nebe nad nèg nèmá w okraſe: Mûg ženich kraſny geſt, biły a čerweny, krûc by mi geg kdo wzal, tak gſem s nim ſpogeny.

7. Geſtli ſe mikuge přitomnoſt, tè nelze mjt, od żadneho ſtale; mne pák chce nj obècrſtwit mûg přjtel neglepſſj, genż pri mnè zûſtáwá, ſtaroſt odhanègic, pokog, radoſt dáwá.

8. Geſtli ſe mikuge čeſt welika a ſlâwá: mikugicym ſebe, miky mûg wètſſj dáwá: Duſſe, co newèſta, bywa ditè Bożj; tak čeſt y obydlj, pri Kryſtu obdrżi.

9. Spatrowana bywa, w okraſe, genż geſt z nèho: chodj w ryzym zkatè, tam po prawicy geho: ma čeſt od angelû, geſt w gegich ochranè, każdy twor gi přege požehnanj Pánè.

10. Takyż geſt přitel mûg, a toż gſau dary geho; ktery-miż bez konce obècrſtwj Ducha mèho. Geſtli co wjm o tom, to mako geſt giſtè, mnohem wjce pak wzřjm, gſa w tom ſſkaſnem miſtè.

11. Za tjm doſti mi geſt, tyto poſkody mjti, genż ſe tim wjce mnożj, čjm wjce ſe tèſſiti mohu w mém ženichu, genż ochotnèg dáwá, nez geſſtè wmyſl mûg brát ſe zachyſtáwá.

12. Ten mikoſti plamen, má ſe wzdycky mnożiti, tebe negmilegſſj, wèčnè gen žádam ctiti: nechť giż gdau me činy, ſkowá y konanj, y ſamo myſſlenj, z čiſtehо kochánj.

13. Tak s tebau, Gežiſſi chcy ſe wżdy prochazeti: vſty weſelymi, twau chwalu wynaſſeti: Mnohem wjce w wèčnoſti chcy tè welebiti, kdyż mne přigmeſs w nebe, tak račiſs ſpaſyti.

(1087.)

z Pſnè Sſak. kap. 5. a 6.

GEžiſs.

Terá tak wſtupuge kráſnè gakżto dcera Knjżecy? Co Mèſyc a hwèzdy gaſnè, Panny s ſebau wedaucy; čiſtá gako dennice, ſwètlá nad bleſk mèſyce, čiſtá gako ſlunce mike, hrożná gako wogſko w ſyle.

Chor.

2. Kdo geſt ten, genż z ſwého trûnu

trůnu, berku přjmau skonuge? Kdo gest, genž zlatau korunu na hlawě vkazuge? Genž slawně kráčj z swého pokoge skonowého? při němž tisýc sylných stogj s zbrogj, připrawených k bogi.

GEzjss.

3. Aby! gak gsy má sestro krasna, krásnáš krásná, choti má; vtěssená gsy y stastná, wjc než Esther Aswera. Gak gsau krásné Nohy twé? Skowa zpěwu ljbezné? gak gsau wzácné twé mikosti, genž gsau rozkoss mých wnitřnostj.

Chor.

4 Nadewssecky Lidské Synv Miły můg gest krásnégssi. On gest můg; On, on, ne giny, červenỳ, neybělegssi; co ryzỳ zlato hlawa, černá y kadeřawá; očj gako holubice; záhonkowé, geho ljce.

GEzjss.

5. Hlawa twá co karmel hora, kost slonowá hrdko twé, kůže nad stkwělost mramora, vsta nad rubjn gasné; krásné gsau y twe očj, tak gako holubičj: co kus gablka zrnatého, židowiny ljce twého.

Chor.

6. Poljbenj vst mikého gest nad sladkau wěc skadssj: co lilium rtowé geho, mirru z sebe prýsstjcy. Syn Marye y Božj gest nad libánské zbozj, očj geho gsau tak gasné, co swětko hwězd, genž nehasne.

GEzjss.

7. Se mnau, se mnau pod přesslastná, se mnau, choti, pod se mnau: mlékemť tekau vsta krásná, co medu, sladkost twých rtů; raucho twé ozdobené, ke swayhě přistrogene, wůni, co pole lezjcy při libánu, dáwagjcy!

Chor.

8. Szlatem, s tyrkysy prstowé gsau sličné okrássleni, Nohy Mramoru slaupowé, na Podstawcých staweni; těko geho spanike, co kost slonowá bilé, y zafiry obložené, rozkossné y vtěssené.

GEzjss.

9. Odwrať odemne swé očj, nebo gsy w mikosti mé, nechť kásky wjce netočj; nebo posylugj mne. Okem srdce mě gjmáss, tak že mne celého máss, nemohu bez tebe býti, giž k tobě musým přigiti.

Chor.

10. Přigď mé swětko, mára dosti, živote, občerstwenj, přigď má slawo, má žádosti, přigď wěčné potěssenj. Twauť gsem krwj skropena, twau smrti wykaupena, nazwana twým drahým gménem, přigď, GEzjssi můg, přigď, Amen!

(1088.)

Gak Wstať gest této chwyle.

MA Dusse gest Pána, tohoť newěsta, kterýž sam gest brána k nebi y cesta, tok gest můg gediný, neginý, nemohuť swě cti tagiti, musým zgewiti.

2. Slibili sme sobě, gá rukau wjry, on mi dał w tě době drahý bez mjry Prsten Ducha swé-

ho, swatého: nad to, bychom byli gedno, wzak lidské těko.

3. To manželstwj mikě, k skawě mi skauži: wssak na teskność chwjle, mysl má tauzi, když tak dkauho swého, mikeho, newidjm, gegž w srdcy nosým, ač za to prosým.

4. Gak truchlj kuřátka, y každé Ptáče, když se ztratj matka, gak dítě plače: tak gá za nim wzdychám, pospjchám, žádage z swěta wygjti, k němu přigjti.

5. Wy o modlitby mé, o má wzdychánj, buďtež k žádosti mé, mogi wyskanj, pronikagice k němu, prawtež mu, že myslim y mkuwjm o něm, až y mdljm po něm.

6. Wždy o něm Kysseti, gest mi mile syc, a wssak deg widěti, žádám předce wjc: neb když gest památka, tak sladká, wjmi že nad geho widénj, radosti nenj.

7. Panny: nedjwte se, geruzalémské, že mne žádosť nese, k hůře nebeské: pokkad neglepssj tam, Krysta mám; kdožby sobě nechtěl přjti, s nim také byti.

8. Ma dusse nestogj o swěta skáwu, nebeskau se kogj, má wiru prawau: protož nenakká, než řjká, když gen tebe Gežssi mám, na giné nedbám.

9. Panny Ester skáwě, nic nezawidjm, neb čest na swé hkawě diwnégssj widjm; summau y koruny, y trúny, ač gen swého neopaussťjm, mile wsse paussťjm.

10. Degž mi můg ženichu, pokud gsem w swětě, ať wtikám hřjchu, a držjm se tě: pakli giž dusse má radu má, gakž wznáwám, před twau twáří, spasgi, lékařj.

11. Gestli hodna nenj, newěstau býti, a spoň gi k skauženj rač připustiti, gsauc padka hřjssnice, tjm wjce bude tebe milowati, se snižowati.

12. K nohám twým padagic, a ge libagic, slzy wylewagic, mast obětugic; Gako Magdalena, ta Žena, od tebe také přigata, z milosti, swatá.

13. Můg Pane Gežssi, ty znáš mé srdce, žeť z syky negwyssj, gen twé býti chce: giž pak čim sem dále, zde w těle, widjm, a ty gesstě wjc sám, že w dobrém klesám.

14. Protož gest má žádosť, (wssak buď twá Wůle,) deg mi s sebau radosť, nechť negsem dále; když mi se to stane, můg Pane, budeš lépe w nebi chwálen, ode mně, Amen.

(1089.)

Gak. Dobře se mam, když giž. Wěg w paměti mne tweho služebnika, ať mne take twá pamatka prowiká, vě mne gak sem ti wěčně powinén: pokaž mi diwy twé přiwětiwosti, gichž gsy krom prosby mě na mne prokazak dosti: ty pak, co potřebne wzříš, nezapomnjš.

2. Nestracúg mne z rúk twých, wěrny pastyři! nechť se kaska w srdcy mém wjce rozssjři, weď mne na

na paſtwu a k wodám giwym: netrat mne z twé peči a ſmikowánj, z twého pobizenj, kazně a wyſtřihánj, gak dkauho wedeš wřad twůg, mne neſtracůg.

3. Neopauſſtěg mne, wěrny wčiteli! w tom přiwaku Sſkudců a ſwoditeli; buď ty ſtražcem a zdj ſylnau wůkol: korauhew twá nechť mi ſměkoſt přinaſſi, ať hauſſy pekelne mdkeho mne nepřeſtraſſi: ſrdce a oko owce tweg ſe neſpauſſtěg. 2 Kron. 7, 16.

4. Neodſtrč mne! možnělit by to bylo? neb což geſt twé přediwné kaſky dilo? wſſak tě ſrdce twe k litoſti nuti; wſſak ſnaſſiš mnoho mdkob mych y křehkoſti; wſſak ſy mne vgiſtik o přizně twé wěrnoſti, ſrdce twe diwné mikoſtne, newytne mne. Luk. 13, 7. 8. 9.

5. Nezapomnj teg, Pane, twých wěžicých, giwotem ſmrt twan wždy oſwědčugicých; ach ſpog ge ſpoku wraucy mikoſtj! nechť ſe Syon twůg brz w tobě radugc, wſſudy pak známenj kaſky twé wyſtawůge, by žaden, co dobreho měk, nezapomněk.

6. Měg mne w Srdcy! gak pak bych tě zapomněk? wſſak ſem wjrau ſpokečnoſti twé doſſek, že ty we mne, ga pak mám byť w tobě: gakžbych na tě, ty na mne neſpominal, kdyžs ſe mi dědictwj, mne pak zaſe tabě dak; tyť mne nemůžeš zawrcy, máš mne w ſrdcy. Amen.

(1090.)

Milý Otče negdobrotiwěgſſj, s hledniž ty na lid swůg nesbjdnégſſj, přiſpoř mu y darů Ducha ſwého, mocy, wjry také ſwětka prawého.

2. Aby syna twého wěrau znali, ſpravedlnoſt z něho y hodnoſt brali, očiſtěnj hřjchů y bkudů ſwých, giwot přeſkawny w přjbytcých nebeſkých.

3. Račilk geſi Syn twůg z nebe zſtaupiti, a ſebe ſamého poniziti, chtě přiwěſti nás k mjſtu Nágſkěnu, přibližik ſe k člowěku ſwedenému:

4. Tim geſt bratrjm ſwým w prawdě podoben, wſſak od hřjchů y zkého ſwoboden, Biſkup ſwatý a we wſſem zkuſſený, byť gim ſpomáhak w každém pokuſſenj.

5. Y neſtrachůgž ſe ho ty hřjſſnjče, ale s wěrau přiſtup k němu bljzce, neb máš w něm plnoſt Božſkych miloſtj, tobě gich vdjlj on s ochotnoſtj.

6. Na něgž patk gak geſt k tobě ochotný, w ſwých řečech miký welmi pochotný, dowěřiž ſe ſměle ſlowům geho, nezkamák tě, to wěz cele do něho.

7. Mikuget tě nad giné ſiwočenj: neb ſmrt podſtaupik pro twé ſpaſenj, hřjchy ſhkadik a dábka porazyk, kaſku Božſkau k tobě zaſe obrátik.

8. Gako had na křjži geſt poweſſen, aby w něm vſſtknutý byk vléčen: o pohlediž nań wě-

rau ſrdečnau, vzřjš w něm nedužiwoſt ſwau zhogenau.

9. Což ſy koli myſlik, činik zkěho, to wſſe ſſko z wnukнutj dábelſkého, z čehož ſy ty nemohl ſám wygſti, muſyl Kryſtus pro tě ſmrt podſtaupiti.

10. Hodnéš byl w kaupeč dábelſkau wydán, pro hřjchy y w prokletj wěčné dán, poruſſenš na těle y na duſſi, čehož každý člowěk s tebau okauſſj.

11. Aly ty Beránek nepoſſkwrněný, před wěky k obětj předzwěděný, ony ſe za twé hřjchy obětowal, by tě od nich krwj ſwau očiſſtowal.

12. Lekal ſe a ſmuten byl až k ſmrti, na duſſi trpěl mnohé vzkoſti, až ſe potil y potem krwawým, byl byl duſſi twé ſpaſytelem prawým:

13. Ey wyſwoboditel twůg předrahý, pro tě ſe zmáril, a gſa Pán ſláwy, s křikem, pláčem y s mnohau teſknoſtj, wolal k Bohu y welikě vzkoſti:

14. Chtěl y w tom býti tobě podoben, aby ty byl od zkého ſwoboden, kteréž pochážý z wůle zkažené, hřaupoſti, y z paměti poruſſené:

15. Krew ſwau z rukau y noh geſt wylěwal, aby tě od hřjchů očiſſtowal, kterýž ſau těmi audy činěni, pro wýplatu trpěl na nich mučenj.

16. Ey giž směle pohleď na něg ſrdcem, nebť ſe wkazuge před twým tworcem, vzřjš w něm celé oſprawedlněnj, y z mocy dábelſké wyſwobozenj:

17. Chcek aby cele s wěrau přiſtaupil, neb tě krwj ſwau draze wykaupil, budek tě ſpaſenjm darowati, tjm k tobě láſky ſwé dokazowati.

18. Twůg geſt proſtřednjk, y prawý ſmjrce, na prawicy před Otcem přjmkuwce, w němž geſt hněwu geho vkogenj, twáři laſkawé k tobě obrácenj.

19. K tomuk w Cyrkwi zřjdil ſlužebnoſti, Skužebnjky, Skowo, y Swátoſti, byť ſe tjm ku požjwánj dáwal, kagcýho tě z hřjchů pozdwihowal,

20. Radil y pokogil tě w swědomj, k giſtotě dal y ſwatá znamenj, zwlášſtě Swátoſt Těla a Krwě ſwé, ku potwrzenj včaſtnoſti prawé.

21. Y gakž w prawdě ty geho včaſtnik, tak w prawdě on twůg wěrný ſlitownjk, kterýž ſmkauwy ſmrtj ſwau ſiwrzené, podáwá ſkrze ty wěcy widédlné.

22. Spilnoſtj wyplňugž rozkaz geho, opuſtě Antykryſta bludného: gez Těło geho, a pig Krew ſwatau, ku památce ſmrti drahé wydanau,

23. Též k ſpokečenemu dobrorečenj, twého s Kryſtem a Cyrkwj ſpogenj, y k vgiſſtěnj prawé naděge, k tomuk ſe tim Kryſtowa ſlužba děge.

24. Uſtawiž nás y wſſecky w prawdě tě, Pán Bůh gediný w Trogicy ſwátě: neboť ginde nenagdem

nagdem pokoge, než kdež se požiwá prawda oboge.

25. Amen rcemež s dowěrnosti spoku, ať nám dá vžiti swého stoku, zde w čásu mikosti s Cyrkwj swatau, a po smrti přigiti w radost wěčnau.

(1091.)

G. Giž Oči swe snu nočnimo.

O Boże prawdiwy, genž wěčně kralugeš, Geden, w osobach pak truggedíny skugeš, Bůh Otec, Syn y Duch, wždycky sám wssemohaucý, od wěkú wěčnosti w slávě krásné se skwaucy!

2. Ten genž byl Bůh wčera, a dnes gestit Bohem, genž zytra bude Bůh, a wěčným gest Bohem, ten gest až posawad tak slawny a weliky, gak byl prwnež stworil nebe a twor wsseliky.

3. Bud pochwalen Otče, swěta Stwořiteli, Gezu Spasyteli, Duchu Těssiteli, nekonečny Boże, newystihla podstato! dař nás twau znamosti, budem tě chwalit za to.

4. Boże Otče! zpomněls na nas tak laskawě; gaké to dobrodinj gestit pronikawé! To co gsy nam poyřek w Krystu a w Duchu swatém, tjm se honosyme wjce nežli celym swětem.

5. Bůh Otec sám Syna zplodik od wěčnosti, rowneho sobě w cti, w slawě a w možnosti, ten se k nam nakloník, wzaw nasse přirozenj na sebe že ženy, w hlubokém ponjženj.

6. O swětlo ze swětla, wlastny obraz Otce! blesku wěčné slávy, tweho lidu wůdce! prawdiwy Bůh z Boha, o počatku wssech wěcy! kdoz může pochopit mocnosti twé prawicy?

7. Duch swatý gestit Bůh, nenj oddělený od Otce y Syna, wssak w osobě giny: Bůh Otec pusobi skrz dary Ducha sweho, že můžem wěřiti, a znati Syna geho.

8. Welebjme Otce skrze Gezu Krysta, w mocy Ducha geho; když mu w srdcy mjsta dáme, potomť zwjme, co Otec od nas žádá, a gak znamost Krysta skrz něg w srdcy zakláda.

9. Ten, kdo Syna nezná, nezná také Otce; Syna poznáwáme skrze Ducha wůdce; Otec dáwa mikost w swém přerozkossnem Synu; Duch swaty nas těssi, že Krystus znas snak winu.

10. Duchu swaty, Boże s Otcem, s Synem také, rowny gemu w mocy, w slávě wsseligaké! zstup do dusse nassé, woď nas w twém zaljbenj, by trůggediny Bůh zustawak w swém stworenj.

11. Boże Otče! žehneg, chraň nas a opatrůg; Boże Synu Krýste! rozum nas oswěcůg: Boże Duchu swaty! wděl nam wjry prawé, ať tě můžem spatřit w twé newystihlé slávě.

(1092.)

O Gežissi má wssecka rozkossi, genžs můg pokład, můg

djk,

dil, rág mé radosti! ach! ach popřeg obgat tě mé Dussi, ať gen w tobě dogde wssecké sytosti! Nechť srdce me swětlosti twau celé skwj se směle.

2. Tys wěčná moc, od tebe gde pomoc, a bez tebe nelze žiwota mjti: zustaň při mně, a koneg wždy we mně, co račiš sám, tak chcy prawé žiw býti, ey! mussyé wjna má samého tě wchopik se.

3. O beranku, negkrassi zenichu, gakž tě Duch můg má dosti zwyssowati! že gsy mně sám, wykaupik dobrý Pán, a skrze smrt žiwot zas račik dáti. Welmis draze mne sobě nadobyk, a zasnaubik.

4. Co za sstěsti, po bidě, Nekesti, žáčik Krystus mně mile připrawiti! sám se mi dal, za Newěstu přigal, bych snim wěcně w radosti mohk žiw býti: gáť geho gsem, on můg, co za skáwa mně nastáwá! Amen.

(1093.)

G. O gak gsau blahoslawené.

Onéwadž gá mám Gezisse, a na prsych geho tisse w synowstwj odpočiwám, nebudu se kormautiti, ont oheň kášky rozniti w srdcy mém, tak dosti mám.

2. Kde slogim a nebo sedim, kde lezim a nebo chodim, wssudy gest Krystus při mne. Ont mne na cestach sprowodj, mne dle swé lzbosti wodj, ont mne ljbá wřelmně.

3. On, ont mne sobě zasnaubik, gakt gest možné by mne zhubik? nech zhyne ten cely swět! Y co bych se měl rmautiti? mám Pána y budu mjti, nikoli nepúgdu zpět!

4. Ont mne tauze s sebau swázak, kdo gest, kdoby nas rozwázak? žádneho w swětě nenj! ont gest můg zenich zagistě, gá pak na wsselikem mjstě geho ljbezné gmenj.

5. Protož se z toho radugi, že giž mám nebe w naděgi, on gest můg, gá sem geho! radost mjti a weselj, w Krystu mikem Spasyteli, gest konec dika meho. Amen.

(1094.)

Gako: Gezu Kryste genžs.

Pospěsste dcery syonske! hledte zenicha znati: slyssme co zpěwy panenske, o něm budau hlasati: Kur nebesky geg welebi, wznesteyt wy hlas swúg k nebi, pisen chwaly zpiwati.

2. Ont gest Boha negwyssssiho, syn od wěkú zplozeny: Nad něg nic dustognégssiho, on gestik wywyssseny: Kdo Boha Otce dobreho slawi, y Ducha swateho, před nim tež bud sklonény.

3. On potom w času plnosti, člowěkem učinčny, by nabyk z pauhé mikosti narod před tim straceny: ont gest prawy syn člowěka, gehož Bůh zwolik od wěka by lid w něm byk spaseny.

4. Takt ten zenich, nasse zbozj, smrti za nas se poddak, on sám

ſám ten beranek Božj ſwé newěſtě zjwot dał; wedł ſwůg zjwot w ponižénj, w chudobě a pohaněnj, by nas zas Bohu oddał.

5. Protož też Bůh powyſſił geg, a wyzdwihł z pohanénj: gižt mocně w welebnoſti ſwé, geſt w zhůru poſazeny: on geſtiť hlawa cyrkwě ſwé, on geſtiť Pán chwały wěčně, nadewſſe zwelebeny.

6. Oně weſſek mocy krwě ſwé do ſwatyně ſkutečné: A k dobremu ſwé newěſtě, přigał ſpaſenj wěčné; tam newěſta můž wzhledati, geg biſkupa ſweho znati, kochagic ſe w něm wdečně.

7. Oně geſt ten prorok welky, gehož Bůh poſłuchati weli, by čłowěk wſſeliky naučił ſe geg znati; genž dáwá cyrkwi paſtyře, w gakě radi darů mjře, chtě gi rozmnožowati.

8. Newěſta też cti geg prawě, gako Krale w korunně: moc a panſtwj geho ſławě, leži při geho trůně: očekáwa s pochotnoſti, přiſſke kralowſtwj ſkawnoſti, mzdu láſky w geho kůně.

9. Protož podiwné tjcha geſt, ač gi ſwět nechce znati; nybrž gi z ſebe chce wywrci, a cyzym gmenem zwati: an chłubj ſe w pohanénj, Křjže Kryſtowa w noſſenj, chtěge wždy při něm ſtati.

10. Ženicha ſtaw poniženy, mát newěſtu zdobiti; tak wzěj w čas wloženy, gak gi račił zwyſſiti: oně gi podle ſłowa ſweho, w wede w dům Otce wěčneho, kdež bude ſławu mjti.

11. Tehdaž ſaudce ſwéta wſſeho, on ſám, w ohně plamenj, co gemu geſt odporneho, odda na zatracenj: potomi newěſta wſſe nagde, k čemuž teď gegi wjra gde, na gedno okamženj.

12. Tak ſe giž, ſyonſke dcery! weſelte z nebeſſtany; wzneſte z ſrdce hłas weſeły, Halleluja k zpjwanj: ženichowi překraſnemu, berankowi zwolenemu, degte chwały wzdawanj. Amen.

(1095.)

PRemiły můg přjtel geſt můg, y mym zuſtane, Gežjš! hle krew geho pečet mám wěrnoſti; wy, kteřj přjtelſtwj wažił znáte doſt hodně, wizte, gak mne daři ſwau přiwětiwoſtj! můg přjtel duſſi občerſtwuge, ſrdce mé w něm wſſe doſahuge, co gen koli žádá duch můg: přemiły můg geſt přjtel můg.

2. Doſtił na přjteli mým mám, on ſe kemne má, ano láſkau hořjc y mne rozněcuge: když wſſecko přátelſtwj ſłydne a ſwůg konec zná, můg vpřimny přjtel ke mne ſe raduge. Tohoť přjtelſtwj nic nezkazy, láſky geho nic nepřerazy: když přátele gſau neſtáli, přjtel můg, tenť ſe newzdali.

3. Gděte, lidé, gděte, a dauſſánj wzkládegte, w lidech, genž pominau gſauce wždy ſmrtedlni; wſſak gednauc, že ſte ſe mrzce

mrzce zklamali, zwlte; ponewadž lidé gsau wždy proměnitedlni, dost snadno se gegich přátelstwj mènj w ohawné nepřátelstwj; gá pak sem w tom vgistě ny, že přjtel můg gest mi wěrny.

4. Otcowska vpřjmnost musy tomu přátelstwj vstaupit; bratrska láska nenj dosti: srdce matky nemá toho mikosrdenstwj, gakéž on swym dáwá w diwné swé mikosti. Hle! z geho srdce wsse wyplywá, co dusse dobreho požjwá. Protož se w tom těssj duch můg, že miły můg gest přjtel můg.

5. Mikuge syc ženich choť swau ze wsseckych syl swych, kterauž sobě wpřizeň připogit chtěl wěrně; než miły můg dal se přibiti na kříž za swych! protož y ženichem krwě sluge zgewně: hle! by sobě choť mohl wykaupit, sám ženich račil smrt podstaupit; což by wjce žádal duch můg? přemiły můg gest přjtel můg.

6. Přjtel můg zustane mym, když gina přátelstwj přestawagj; když gim smrt konec učinj; když wsseckno, co žiko, padna w makomocenstwj, wmira, pomigi, aneb se proměnj: Potom teprw spatřj ma wjra, co zde slepy rozum zapjrá: potom se s njm wěčně spogjm, w mém přjteli se spokogjm.

(1096.)

O Krystu ženichu kagicý Dusse. G. O gak gsau blahoslawene Může saronská rozkossna gest cyrkwi wůně mikosiná, spasytel náš gediný: gehož probuzená dusse, hledagicý w něm rozkosse, mikuge nad wsse giný :,:

2. Než z toho gi bázeň wzchází, že při sobě wždy nachází, rozličné nedostatky: při každé wěcy pobožné, nachází srdce nemožné, a bjdně wssecky skutky :,:

3. Gak při modlenj, zpiwánj, čtenj, akmužen dáwánj, nachází nechuť w sobě: ta gi wždycky odsuzuge, a před Kryslem zahanbuge, neb to zlé chtj w sobě :,:

4. Na to hledjc Dusse wěrná, bogj se, že gest newěrná, choti swému milému: tu se sama odsuzuge, a hřichy swé wygewuge, k potupě srdcy swému :,:

5. A tu gsauc nahá chudobná, a chotě swého nehodná, před njm do prachu padá: gestli mne chceš zatratiti, gát to nemohu změniti, s pláčem za mikost žádá :,:

6. Krystus se gi w tom zgewuge, a rany swé ukazuge, z prachu gi pozdwihuge: lewicý swau gi podkládá, a k hřichům nenáwisť dáda, tak sy gi počisťuge :,:

7. Rukau prawau gi přikrywá, před hněwem Božim zastáwá, skrze swé swaté rány, řka: nebog se má hrdlička, ponižená holubička, mám twé gméno zapsaný :,:

8. Y na rukau mých sem tebe, wyryl k potěssenj sobě, bych se na tě srdečně, rozpomjnak w každé době, a potom tě přigal k sobě, měl tě při sobě wěčně :,:

9. S tjm slibem sel zawazugi, rukau swau tě ochraňugi, w gakém koli sauženj: přigdessli přes wody, řeky, wssechny dábelské Autoky, obrátjm w ytissenj :,:

10. Také přes oheň přewedu, skrz sauženj tě prowedu, neb sem gá to pro tebe, na tom swětě wsse zakusyl, když sem pro tě trpěl musyl, abych tě zýskal sobě :,:

11. O na tom přestaň dussičko, wywolená hokubičko, zaljbil sem sy w tobě, na to sem ti ruku podal, když sem těko twé na se wzal, na tom doss mého w té době :,:

12. O kterak Dusse takowá, gen to gedno při wssem hledá, aby se mu ljbila: hřichů se wssechnech wystřjhá, a na srdce pozor mjwá, by čistau chotj byla :,:

13. Wěčný ženichů Gežissi, chwála buď tobě negwyssssj, za twé mne wykaupenj, za zgewenj, očisstěnj, poswěcenj, sgednocenj, y za to zasnaubenj :,:

14. Ach chwalteż tebe angelé, wssecka nebesa wesele, neb gsy ty toho hoden: y ty Dusse má gediná, budiž gemu za to wěrna, na wěky wěkú Amen.

(c) O skrytem Žiwotu wěřjcych.

(1097.)

G. Muž chwalma Dusse Páne

z 1. Jan. 4, 8-19.

Buh nás gest wěčna mikost, ouť w kasce swé nevstáwá, každy gi mjwa hognost, genž skussně při ni zustáwá: ktomuť se nam zgewila, a wssem znati dala, by nam wsse přiwlastnila, co nam zhotowala: skawněl se w Synu těpiti, genž k nam gest poslany! tenť gi chtěl tak zwyssiti, rukognně nam dany.

2. Hle! stal se nam přibuznym, Hospodina Syn gediny, když ztracenj nam nuznym howtowo bylo pro winy: mužemť živj zustati, skrz něho smjřeni, musym se pak oddati Krystowu řjzenj; neb nás, negen zprostiti chtěl dáblowé mocy, ale nas też spasyti, Ducha sweho mocy.

3. Powažteż to, Křestianě! což kdewjte skawnégssiho? hledte na smkaumu Pane, w njž on neměnj ničeho: Což pak za to wsse žádá? wěrnau wassi mikost! w tom se pak was zakládá žiwot y powinnost: samť wam chce spomáhati k wěčnemu bohatstwj, tuť mnohem wjc gest brati, než sto tisyc panstwj.

4. Kdo pak Boha mikuge, wedle

wedle rozkazu Božiho, tenť sobě neztěžuge mikowati y bližniho; w prawdě se k němu skloni, gak k sobě samému, cokolwěk možne čini, a poskauhuge mu: toť znamenj synowstwj, kdož bratři mikuge, toť w celem swém Kralowstwj Otec sam zřjzuge.

5. Hledmež pilně na něho, wraucně geg nasledugice; wjmeť gak mnoho zkeho nas trapiko, a co wjce, swobody sme nechtěli, a předce gi nám dak, když sme se geg styděli, předce nas mikowak: toť diw milosrdenstwj, že vtikagjcych nas wolak w wčastenstwj přehognych zbožj swých.

6. O mikugmež geg wěrně, neb on nas prwé mikowak, a každu swau nesmirně y newděčnym prokazowak: Gak dobře s nami mjnik, než sme geg poznali! ted, gak nam slib včinik, geho sme se stali djtkami a krewnymi: kdož tehdy Otce zná, nechť k němu s wěřjcymi horauey mikost má. Amen.

(1098.)

Gak. Gežjš, me otcekistě

GEžjš obraz negkrazšj, gegž nam wynalezka maudrost: negčistšj a negdražšj, w němť spatrugi wěčnau mikost: hle! negwyšši Božska moc nám geg dala na pomoc.

2. Plu negwětšj ozdoby, wšecky smysly přewyšsuge: Obraz Boži osoby se w něm mistrowsky maluge; chcesšli Boha poznati, w Krystu se to muž stati.

3. Neboť paprssky slawy swé se z obličege geho, a blesk wěčnosti prawy, čini geg okrassleneho: negprwnějšj gasnosti widj se při něm dosti.

4. Wšech Angelů přigemnost, wšech swatych krasa y slawa, nad wšsi mnohonasobnost, w něm se třpiti a powstawa; co se gen muž myšliti, w Krystu se muž nagiti.

5. Ano Bůh welebny sám, newiděk nic tak krasneho, protož gestit kaskaw nau, neodwratit twař od něho: když co chcess, toť ma powěst: Gežjš krasny obraz gest.

(1099.)

Gako: Děkugemeť Obrance

GEzu swětlo y blesk slawy, (a) a obraz Otce tweho; (b) prawdo a Zywote prawy, genžs wydak se sameho (Bůh a čkowěk) w obět za nas (c) Otcy, potom pak wzak sy zas čest a moc swau od něho (d).

(a) Žid. 1, 3. (b) Jan. 14, 6.
(c) Ef. 5, 2. (d) Rjm. 6, 4.

2. Co Kněz negwyšši wnitř gsy, (e) co Kral mohls opustiti hrob swůg, w tom Audy swe chtěk gsy (f) z pekla wyswobditi, po wykonanym křtu Kržje (g) běh swug obratik gsy blize, w slawu Otce wěčneho.

(e) Žid. 8, 3. 9. 12. (f) Dj. 13, 14. (g) Jan. 20, 17.

3. Ten-

3. Tentyž tebe Syna swého, posadil na prawicy, bys na slawném trůnu gého mohl chranit swé wěřicy, a chytrosti gich nepřatelů podwratje, y raddu cekau, ge mocně zahanbiti. (h) Žalm 110, 1.

4. Tak skrz smrt, (Boże) Bůh tebe (i) cti a slawau obdařil, na podiw ten kamen z nebe zawrzeny pokožil (k) w whelny kamen cyrkwi twé, (l) y hlawu, genžby audy swé mocně obživowala.

(i) Žid. 2, 9. (k) Žalm 118, 22. 23. (l) Efez. 1, 22, 23.

5. Wšeckot gest w moc tobě poddal, (m) a kralowstwj připrawil: (n) wšak chce, by to každy pogal, gakžs ty sám o tom prawil, že tě w twého panstwj slawě, žadny nemůž poznat prawě, (o) až trauba sedma zawzni. (p)

(m) Žalm 8, 7. (n) Luk. 22, 19. (o) Žid 2, 8. (p) Zgew. 21, 1.

6. Tuť žiwot ten, genž gesstě gest zde w Bohu skryt welice, (q) prokomi se co plny blesk, když wzegde giž dennice, (r) a onen zkosyn w propasti, by nemohl sskodit twé wlasti, bude zapečetěny. (s)

(q) Kol. 3, 3. 4 (r) Zach. 14, 7. (s) Zgew. 20, 1.

7. Takť se też děge y s námi, genž z tweho těla kosti (t) co newěsta gsme wzděkani, zasnaubeni (u) w wěrnosti: a kterež gak swé wlastni znás, w sobě (w) poznamenané más, čistá ozdobo Boží. (x)

(t) 1 Mogž. 2, 23. Efez. 5, 20. (u) Oz. 2, 19. (w) 2 Tym. 2, 19. (x) Zgew. 21, 27.

8. Myť gsme pokřtěni w smrti twé, a stebau pohřbeni; (y) tuť odlis nám kaupi swé darů, swětla, spasenj: slawau nás naplňugice, ač to gesstě obwigi se w plenky hřjssných křehkosti. (y) Řjm. 6, 3. 4.

9. Ač gsme giž zde spaseni, (z) okrassleni gsauc wnitřně: (a) wšak gesstě sobě skrytemi, (b) když nás tlačj zewnitřně pokussenj, křehkost, bjda, bazeň, zkazu těla wida, gesstoť w prach se obrati.

(z) Řjm. 8, 22. (a) Žalm 45, 14. (b) Pjseň Sal. 1, 8.

10. Sámť často s newěstu prawjm, (c) kterauž ty znáš ze gmena, černať gsem, aniž ginak wjm, od slunce zapalena: Jakubě, Immanueli! Liau gsem, a ne Racheli, (d) gakžbych to měl zakryti?

(c) Pjseň Sal. 1, 6. 8. (d) 1 Mogž. 29, 16, 17.

11. Swět mnohem mně mne gesstě chce znati, neb wažiti, (e) že nechce po gého cestě rozkossi prowoditi: (f) cheyli zde kračeť w pokoře, tuť se wzteká, čini hoře, gako Kayffas pokrytec. (g)

(e) 1 Jan. 3, 1. (f) Kap. 3, 15. 16. (g) Mat. 26, 64. 65.

12. Takť gsem, můg Pane Gežissi, s tebau w Bohu w okryti (h) dokudž mikost twá pospjssi,

Syon wyswoboditi: Syon, twau newěstu mikau, na kteraužmy-
šj spanikau wzhledáš, ač zde gest w strasti. (h) Kol. 3, 3. 4.

13. Tehdaž, o Beranku Božj, skawně wšěcko zdauc, chcy řcy: (i) tys ženich můg, ty ctné zbo-
ži, tedy stanu po prawicy: (k) před tebau Ester swobodně, na
sklennym moři přihodně, na harffě swé má hrati. (l)

(i) Math. 25, 6. (k) Zakm 45, 10. (l) Zgew. 15, 2.

14. Gest syc dcera kralowská zde, wnitřně giž ozdobena: tam pak má byti naskrze zewnitřně okrassena, w zlatohlaw, a rauchu krasne (m) bezewssi wraský, přegasné, (n) na oslaweném sele. (o)

(m) Zakm 45, 15. (n) Ef. 5, 27. (o) Fil. 3, 21.

15. Ach powstaniž, mě spasenj, ať tě vzřjm čjm spysse, když s Da-
nyelem w wzkřjssenj budu prostřed twé čjsse: (p) zde zustá-
wám skrytý sobě, ý ginym, až ty mne k tobě pogmeš do rage swého. Amen. (p) Dan. 12, 13.

(1100.)

Gak Dusse chcesli pokog mjt.

SEzu! žiwota chlebe, ob-
čerstwenj w potřebě, genž
spatruges me těko, by žiwnost y
odew měko: nakrmiž tež mau
dussi, zbožjm genž se nerussi.

2. Wyprahla gest ma dusse, žjžnj gak země w susse, ty gi mu-
žeš naplniti, hlad y žjžeň spoko-
giti: nebs ty pokrm, napog sam, ktobě ga důwěrnost mám.

3. Na této paussti swěta, nena-
cházym w ta leta nic, gen plewy, horke wody, trpke bidy, hrozne
sskody: rač ty žiwnost má byti, ty mne můžš občerstwiti.

4. Rozdělugž ty w mém srdcy skrytau manau, wic nechcy, a
studnice wody žiwé nechť na wnitřnosti me chtjwe hogně se wylewagj, sylu, čerstwost dá-
wágj.

5. Nebť drobty twé mocy, a krupěge pomocy, genž se prey-
sstj zsrdce twcho, spokogugic ducha meho, milssi mi gest, než moře wěcý swětských, z nichž hoře.

6. Když giž sladké chutnánj, tjm wjc zakussowánj; gestli dobre dary prwnj, tjm hognégssj žeň posledni: nechť, prosym tě můg Pane, djk mi se tam dostane.

7. Tam, tam chwaky s wděč-
nosti, oddám twé welebnosti; ač w tom bjdném žiwůbyti nemo-
hu tě hodně ctiti: tam pak w
wěčném Kralowstwj, wzdamť s Angely cti množstwj. Amen.

(1101.)

Ó Jsaj 33, 22. 24.

Gako: Pomoz wssěcky.

Negwyssij mistře! srdce me winssuge, při srdcy twém
wnitřně se učiti; tys Syn, genž nam smysl Otce wyprawuge, kdyžs se nam krewnostj chtěk
spřjzniti: tys pro nas zatřek hlawu satanasse, od tebe pocha-
zy spasenj nasse. Jan. 1, 18. 12.

2. Wěčny Biskupe, wssecko me myssleni

myssleni po tobě, choti mém, wraucně tauži; ach očisstůgž mné, a žeb me wpěnj, ať mi twa obět k žiwotu skauži: tys, můg přimluwce, k Otcy twemu wstaupik, bys mne na wěky před saudem zastupik. Žid. 7, 24-27.

3. Krali welebny! budemi tě slawiti; zhotůgte hudby wraucně milosti; díky a chwaly mági zwučně zniti, Panu tomu genž nas zleho sprosti: zprawůg, wywodo, lid twůg wykaupeny, chraň twé stadečko, a braň zlé odměny.

4. Nuž tedy, y gak, Pane, wděčně zpjwam, Křesťan gsauc, k haussu wěrných přistupjm; y gak tě wraucně z ochotnosti wzywam, wěčněk od swědků twých neodstupjm: budu tě, Knize žiwota, slawiti; wssecken twor swěta! spěs se Pana ctiti. Amen.

(1102.)

G. K proč gá se mám kořm.

Wgaki zysk a slawu mnohau Křesťan má! (což nezná,) kteryž ožik w Bohu; ktery se z Boha narodik, zde mu giž Pán Gežiš dáwá synowstwj dik.

2. Když se dusse swěta toho zhosstuge, sprostuge skrz Ducha swatého, tuk należá drahy pokład, tent gest gi w naděgi giž spasenj zakład.

3. Zemske berky a koruny gsau břáto, a mkáto, spoku s gegich trůny: dusse, genž Boha miluge, ta w prawdě giž y zde cinau kralownau sluge.

4. Pěkně gestik ozdobena, geg oděw gest hedbaw čisty Krysta Pána: wnjtř se ryzym zlatém třpiti, w tě slawě, přjprawě zná swět potupiti.

5. Swět pak toho nezname na, má za to, že tato gestik posskwrněna: geg krasa gest skryta w Bohu, swět slepy gi trápj w krutnosti mnohau.

6. W Gežisse gest wkořeněna, ačkoli břesk maky při nj se znamená: často gi swět potkáwuge, ale Bůh ten neduh kaskau osladčuge.

7. Krystus genž gi zwolik sobě, zná gi sám, gako Pán retowak, w chudobě: ony gi w smutku potěssuge, po křjži, a tjži w nebe wwozuge.

8. Gegi slawa se rozmnožj, když gj Pán skusy sám, w spasytedlnem křjži: tent zdobj gegi korunu, gjž ona od Pána přigme z geho trůnu.

9. Wěčnau bude radost mjti w žiwotě, po psotě wěčné s njm stoliti, tamt gj slawu dá widěti, pokłady, bez wady, co swemu dítěti.

10. Tám se gj žáden křjž netkne, tam krásny břesk gasny gi na skrz pronikne: swjtit bude gako slunce, w tě slawě na hlawě ozdobu magice.

11. Tam bude s Krystem seděti na trůnu, korůnu zlatau bude mjti: tam gj każdy znati bude, tam slawnau kralownau wěčně slauti bude.

(1103.)

Gak. Dobře se mám kdyż giż. Skrytý Boże! genż přebýwaš w swětkosti, gegż nespatřil zrak Lidský swau bystrosti, gak welká gest nasse tma a hoře, kdyż ty w swé mjsto, w temnost wstupugeš? neb ač swět tento dost zřetedlně wywěcuges, wssak bláznům smjch gsy negskoře, skrytý Boże.

2. Skrytá Raddo, dle kteréż nas Bůh wodj, a od wěkú připrawenau přiwodj mikost, znjż y tak mocně nakkadá, że Syn gého wydal se za nas cele, genż wssem nepřátelům odpor čini tak směle, kdoż gi zřihnul? kdo se nádá? skrytá radda.

3. Skrytá radost, kdyż potěssenj skryte prawdy Božj a maudrosti tak hbité, skrussenym srdcym přiwodj w známost: tobě skrýti hřjchowé odpusstěni, máš w Krystu Gežjssj pokog, żiwot, spasenj: skrytá manna, nebes sladkost, skryta radost!

4. Skrytá wlastnost, Ducha etně wodicýho do żiwota, Křestiana wěřicýho, gegż w Duchu zde wede: toť prawá etnost Cłowěka, genż se můż nowým nazwati; Ditek Božjch, gichż swět nikterak nechce znáti; Dussi gdaucych w wěčnau gasnost, skrytá wlastnost.

5. Skrytý zákkad, genż wěčně můż ostáti! na tě skále můż wérný spolehati, smkauwa s Bohem wždy trwanliwá ztad! smysk genż nad přirozenj můż wzhledati, k dědictwj, kterež Bůh djtkám swým ráčj dati: gesstěi nenj znám ten pokkad, skrytý zákkad.

6. Skrytá sýka wjry nic newidicy! Mikosti o těžkán wěc se snažicý! Modlitby, genż pomoc způsobika! trpělimosti wssecko witězycý! Naděge y w smrti żiwot nalezágjcý, genż we mdlých se wkořenika, skrytá sýka.

7. Skrytá cesta, gjż sprostný nestracuge, maudry zase pádem se podwracuge, njż kulhawý běżeti neměssťa! y slepy gde, a ten kdoż se nezwracy, neohledage se, kudy se po nj kraći: tmawého wdolj slezka, skryta cesta.

8. O wměnj, genż wssetečně nečini, ni marnych slow, ni swarů k zawedenj, genż nezaleži w marném dúmnénj! genż żadneho nezbkazni, ač tak sluge, kterež wssecko wmi, a wždy se powčuge, genż srdce gen wraucne čini, etne wměnj.

9. Skryty pokkad! srdce plne swětkosti, z něhoż teče stare, nowe w rychkosti; w němż kralowstwj nebeskeho zakkad mjsto peči mammona skryty leži, sewssemi pokklady, kterež Krystu należj: wnitřně giż naleznuk swug skkad, skryty pokkad.

10. Skryta krasa, genż se zewnitřně switj! před Negwyssjm gistau přizeň má mjti čkowěk, genż mnohým křjżem ztjhan gsa, srdce nepohnutedlně w Bohu wězy, a w Ducha tichosti tjž wsselikau wjtězy, před Bohem

hem tak dost wzactna gsa, skryta krasa.

11. Skryta schrano, giž Bůh račí swým dati, kterez lep zna, než se mohau nazdati: nepřatele zkobj se na darmo: Bůh ge tegně při sobě sám schowáwá, že ač zkoſnik we wſſem zkazy gich wyhledáwá, musy gim to služit sámo, skryta schrano!

12. Skryty ten čas! když gednuc giž přispěge, s wolenymi abych podle naděge swého Spasytele wzřel gen zas! ay hotow gsem, (newěda, můžli byti,) že wstřjc ženichowi dnes gesstě musym gjti; když přigme mila wěčnost nas? skryty ten čas. Amen.

(1104.)

Skwj se ten Křesťanů wnitřnj žiwot prawý, ač zewnitř od slunce ohořelj gsau: to, což gim darowal král nebeské slawy, gim samým gest známé, krom nich žádnému. Co wſſem skryté byko, w srdce newstaupiko, to gich oswjcené smysky ozdobiko, a k geho přirozenj připodobniko.

2. Negchatrnégssi z lidi zewnitř se zdagj, diwadlo angelů, co swěta smeti: wnitř pak gsau newěsty, (to swědectwj magi) ozdoba, koruna, Krystu negmilssj. Diwem časů slugj, genž se přistrogugj krále swého, genž mezy lilium pase, poljbiti, w zkatě, negdražssj okrase.

3. Gsau syc Adamowě djtky s Přirozenj, nosegj, gak ginj, zemského obraz, mjwagj, gak hřjssnj, na těle sauženj, též gedj a pigj w náležitý čas. W zemském obcowánj, w bdenj také w spánj, před ginssimi obzwkáſſtnjho nic nemagj, gen to, že žádostmi swěta pohrdagj.

4. Z Rodu pak božského gsau podle wnitřnosti, gež Bůh sám skrz mocné své slowo zplodil: giskřička, plamenek, z plamene wěčnosti, gež swrchnj Geruzalém gemu kogik. Gich bratřj Angelé, s nimi přewesele čest a slawu gemu ozdobně wzdáwagj, s negwětssj chutj ljbezně zpiwagj. 1 Mogž 1,26.27. 2 Petr. 1, 4.

5. Na zemi gsauc žiwi, w nebesých obcugj, w mdlobách; ti genž swěta gsau obhágcowé: při zewnitřnjm hýmotu pokog zakussugj, chudičcy gsauc, magj wždy dary nowé. W rozličném sauženj gsau obweseleni, wmrtweni býti často se wſſem zdagj, w wnitřku pak žiwot wiry w mocy magj.

6. Když Krystus gich žiwot zgewně se ukáže, když se tak gakýž gest, patrně zgewj, spoku též gich důstognost spatřiti dá se, wſſechném k podiwenj: o njž swět newj. Budau kralowati, a wěčně plesati, nebesa, co swětla, okrasau krásſliti, při čemž budau radost bez přestánj mjti.

7. Pléseg wſſecka země, y wy pahrbkowé, genž žiwé semeno božské přigimáss; neb toto zna-

menj gest Hospodinowé swědectwj, že požehnánj mjti máss. Budess po Nesstěstj s nimi slawně kwěsti, při wnitřnjho žiwota gegich zgewenj, po němž giž máss nynj srdečné tauženj.

8. Gežisši! ty skrytý žiwote swých dussj, ty wzdobo tegná swěta nowého, degž nám, (ač náš žiwot při tom trpěk mussý) ať cestau krátjme přikladu twého, skrze pohanénj, w zdegssjm ponižen, s Krystem, swého žiwota w Bohu skrytosti, až wěčné dogdeme nebeské radosti.

(d) O Maudrosti nebeské.

(1105.)

Gak. O dusse ma rozpomeň se.

Chlub se swěte swau maudrosti, giž wynassiss tak hlupě: gáž gi zanechám s radosti, gest w Boha w potupě: Gežisse Křiž, tryznénj, me neglepssj wmênj: když to wjm, tuť wjra prawj: w kdo mně nebe pozbawj?

2. Gini mohau sy nazwati maudrosti co gen widj: ač nechtěgi toho znati, genž maudře wssecko řjdi: mně pak maudrost negwyssij, muky twe, ó Gežisši! Tagemstwj mikosti geho gest sskola cwičenj mého.

3. Gini nechť wtip swůg zostřugj, w skussenosti welikě: nechť sy chwaku wchwacugj, w slowutnosti wsselikě; me bud přemyssłowánj, w Gežissowu poznánj, neboť Křestianu nessluši chlubiť se w tom, co se zrussi.

4. Gini nechť sy zaljbugj, když gsau zběhli w kunsstu swém: když pokkady zhromažděgj, a když mágj sstěsti w wssem: me bohatstwj a gmênj, gest hřjssniků spasenj, toť mě srdce wj nagiti, tak nad swětem swjtězyti.

5. Ey přigď mne nawčowati, přigď můg prawy žiwotě: toběť chcy srdce oddati, nechť tě zna w zdegssj pjsmě: maudrosti ma negmilssj! prokaž moc twau negwyssij; ať spoleham gen na tebe, a nežádám nic krom tebe.

6. Nemamti giž potěssenj, když swědomj winj mně; když mne teskno zde na zemi, když wssecka pomoc hyně; když gho zakona tkačj, degž mi pamatowati, žes ty mně krwj swau drahau mistost dobyk, odňak wrahu.

7. Ach Gezu! račiž wsstjpiti, to wmênj w mém srdcy: Přiteli! rač mne řjditi, a nechť bolest twé smrti, Křiž twůg y wmučenj, zustáwá w mém myssłenj; chtěks mi se sám darowati, degž to wěčné pamatati.

8. Když strach smrti obstaupj mně, odběra wsse wmênj: degž ať spatřugj oči me, to wěčné potěssenj: Gežisse Křiž, tryznénj, bud me w ten čas wmênj: Gezu! degž w tom dokonati, budu wěčně děkowati.

(1106.)

(1106.)

Gako: Dusse Krystowa mne Gezu! pûwode maudrosti, tobĕ zname me krehkosti, ey! kde twé pomocy nenj, wssecka prace gest daremni.

2. Ga slepy gsem zpřirozenj, w wĕcech potřebnych k spasenj, a kdy skaužiti mâm tobĕ, nespusobnost eytim w sobĕ.

3. Sprostny gsem, ano w zmatenj, twych prawych saudû k cĕnĕnj, co vžitečne bližnim mým, co nestjhám rozumem swým.

4. Zywot mûg bjdny a mdły gest, gen co stju a krátka powĕst, co se w swĕtĕ zda patřneho, tohoż ga mako mâm sweho.

5. A bych byl y dokonaky, mĕl zde mnoho cti a chwaky, nemĕl bych pak swĕtla twého, bjdnĕgssi gsem z tworu wsseho.

6. Co prospjwa wmĕnj wsse? kdo negprw nenaučil se s bazni pilnĕ skaužit tobĕ, ten s tjm wssjm zasskodj sobĕ.

7. Wmĕnj gež čkowĕk mjwa, snadnĕ w sobĕ se zalaskuje, a kdy wtip uegwĕtssi mame, tehda ze wssech stran klesame.

8. Gak mnohých lest gich podwratj! Achytoffele wtip tratj, neznage Boha praweho, dochazy konce strassneho.

9. O Boże Otče mûg miły! smilug se, skrŷ mne w tu chwili, wem to blaznowstwj odeyme, a spusob lepssj smyssl we mne.

10. Deg maudrost, gjž ty libuges, milugicym gi daruges, maudrost, kteraž pĕt twém trûnĕ, stale se stkwj w swé korunĕ.

11. Twarnost gegi ga milugi, swĕtkem radosti gmenugi, gest mi ze wssech negkrasnĕgssj, wĕm mým negpřigemnĕgssj.

12. Gestit wzactně wywolena, s tebe, Regwyssi! zrozena, podobna gasnemu skuney, w dařich a ctnostech přestkwaucy.

13. Skadce tessj vsta gegi, kdy oči horce slzegi, kdy nas starost trapj tĕzce, ona obĕrstwuge srdce.

14. Cti a slawy gestit plna, smrti, smutku nečitelna: rytjřsky bogugic o ni, byt kdo vmĕrek, ziw bude z nj.

15. Toť gest radda Tworce wsseho, w slowich y skutcych mocneho skrz ni slepy swĕt spatřuge vmyssl, nimž Bûh wsse zprawuge.

16. Neb kdoż poznal raddu Bożj? kdy co Bûh w nebi vkoži, rozumem mûže stihnuti, cestu Panĕ nalezuti?

17. Dusse přebywa na zemi, cytic mnoha obtjženj, smyssly sem tam rozptylene, poklesků negsau wzdalene.

18. Kdo stihne, co Bûh vklada? kdo, co ljbj geho radda, lečby ty, genž ziw gsy wĕčně, maudrost swau nam dal skutečně.

19. Protoż darûg z tweho trûnu, sam maudrost twau swemu synu: Gezu! wyleg gi stĕdře sám, na meho srdce dům a chram.

20. Rozkaž gi by semnau byla, a mne kde chodjm řidila, gsemli w pracy, pomahala, kazdau tjž oblehowala.

21. Degž w tě maudrosti kochánj, prawy rozům a poznánj, ať gen wždy wězym na tobě, žiwgsa twé wůli, ne sobě.

22. Dodegž skrz ni spusobnosti, a k prawdě twé hotowosti, ať z každym wpřimně mjnjm, z swětka temnosti nečinjm.

23. Deg wraucy chuť k slowu twému, deg ochotnost k dilu mému: pobožnych se přidržeti, raddý gich nasledowati.

24. Deg tej abych rad každemu, raddau y skutkem k dobremu napomahal dle možnosti, slaužil bez ssemetnosti.

25. Degž we wssem co mám konati, w mikosti twé prospiwati: neb kdo nemá twé maudrosti, zustane bez twé mikosti.

(1107.)

Z Zalm. 80, 1.

G. Gežissi / kteryžs mán dussi

GEzu! Strážce negwérnégssi, genž wodjš Izraele! degž mi, owcy twé nynégssi, gjti za tebau směle: tys twé owce tak milowal, žes y wmřjt nelitowal, y za mnes twůg žiwot dal, deg bych se ti zas oddal.

2. Pastyř mikuge swé owce, a ony zase geho; degž ať my tau cestau gdauce, mikugem tě mikeho: když nam ty kasku podáwaš, ať gi zas od nas dostáwaš; když djš: ga mikugi wás, ať ten hlas wstřjc znj od nás.

3. Owce znáť swého pastyře, a on zase swau owcy; degž mi kasku w také mice, gaks ty měl ke mně wraucy, když mne chtěl dabel požrjti, a za kaupež sobě wzyti, ty sy mne sám zretowal; o bych ti wždy děkowal!

4. Owce slyssi pastyře hlas, a wždy geg nasledugi; pastyř se k owcym hlasy zas, když hlasu pozdwihugi: degž mi, když wolaš, slyssjeti, a když hrozyš, zas běžeti, bych na tě wždy pozor měl, ty mně take wždy slyssel.

5. Gezu! račiž wyslyssjeti twé owěčky smutny hlas; wč mne tež k tobě běžeti, když mně wlk sežrat chce zas: nezamiteg hlasu meho, nezadržug mi tež twého, a kdyžť se modljm, Páne! rcy: mikost se ti stane.

6. Gezu! rač se ozywati, když tě wolám s wraucnosti! nerač twaři twé zkrywati, ale přispěg s mikosti: o ty ussliyssiš zagiste, neb w tobě gest Amen Kryste! giž wěřjm y poznáwám, že pomocy dostáwám. Amen.

(1108.)

G. Zalm 27. neb Tak ríjdš Pane

JEhowah swětlo mé, a kasky mé plamen, Jehowah gest wssecka dokonalost; Jehowah wěčné mé rozkosse pramen, Jehowah působce dobreho dost: w tomť swětle přediwne wěcy widjm, ta mne dokonalosti wpokogi, ano y wěčnau rozkoš mi strogi, w Gežissi se před nim nezastydjm :,:

2. Jehowah Hospodin w bytu nesmjrny, w němž se, y myssleny me rad stratjm; gak diwny

w činech

w činech swých, a gak gest wěrny, to neglep z knih geho swatých widjm: neb kdož syc Ducha smyssl wěcny poznal? kdož byl radcem Pána wssech wěcnosti? mlč wtip lidsky nad tau hlubokosti! nad sprostnosti Božj hlaupyms se stal:.:

3. Jehowah, puwode wsseho stworenj! ty gsy swětlo nepřistupitelne; degž ať w twém swětle konām me činěnj, deg mi synowstwj prawo čitelne: gasnost wěcna! genž w swětle přebywa, ty zhubjš těch genž přegi temnosti, mikūgeš pak, kdož chodj w swattosti, o nechť Duch mūg w blesku twém prospjwā:.:

4. Jehowah, Bůh gest mūg po wssecke časy, gižť Boże s tebau obcowat budu; ach popřeg mi obrazu tweho krasy, takť pugdu zweleben k twému saudu. Marny swěte! což tě zaslepuge? proč přeges tě hřichů twých mrzkosti? zdaž chceš zahanben byť na wěcnosti? Swattosť wjry gen s Bohem spoguge.

(1109.)

G. Skuńce swěta nestworene.

Kdo se w srdcy chce doznati, gak geg Pan Bůh mikuge, kdo se wynasnažuge, gak by Krysta mohl poznati, wem před se slowo Božj, tāmť nalezne to zbožj.

2. Musy s maudrcemj wygiti, ažby mu hwězda wzesska, a w geho srdce wesska, potomť se můž weseliti, když se Krystowé lice stkwj w něm gak gasna swjce.

3. Neb w kom se Krystus narodil, w tom se hned wjra množj, plodic zas obraz Božj, gež newděčny byl zahodil: welmi se stkwj ta dusse, ktera chodj w tom rausse.

4. Wssecko ptānj a dychtěnj gest po Gežissi samém, a lasce geho: po něm tauži w každěm okamženj, tak geg hledā bedliwě, až ho mā oprawdjwě.

5. Ach tj weljce gdau na zpět, genž kratochwil hledāgj, bohatstwj, cti žadagj, wždy se doptawāgic na swět, řka: kdež stěsti? kdež sličnost? (o nemaudra swěwolnost!)

6. W prawdě se nesčastnj stali, a (slepi) w gich činěnj hřjchém gsau obkličeni, že ten pokkad promrhali, hnūg ten zwolugic sobě, genž trapj w smrti době.

7. Než tj Krysta nehledagj, genž gen do chramu chodj, a s wěrnymj se wodj, někdy se než spowjdāgj, a pak k stokū Pané gdau, myslic, že wsse odbudau.

8. Nikoli to nenj dosti, když to gen na zwyk dělaš, y což za zysk z toho maš? wjc potřebj k pobožnosti! nasledowat dněm nocy Gežisse, wjrau wraucy.

9. Tak setj on dā nalezti, když geg budeš hledati, a se mu wyznawati, takť on tebe w tom wgisti, že skrz swate swě rany hřjch twūg bude zmazany.

10. Potomť můžeš směle gjti, k trūnu geho mikosti, geg w plně

důwérnosti, a synowsky welebiti, nechtjc giž nic činiti, gen coz Otec chce mjti.

11. Gezu! degž mi w tom žiwotě, abych gen tebe hledak, a s tebau byti žadak, chodic w žiwota nowotě: tak budu twau potobnost mjti zde y na wěčnost.

12. W nebi tě s twymi maudrymi, (genž swětu bláznj sluzj, w tobě se pak radugj,) wěčně skawjc wsiný swymi, s tebau budu obcowak, a wraucně tě wyznáwak. Amen.

(110.)

Modlitba za Maudrost z Knihy Maudrosti. 9/1.

O. Při wodách twých, o Bab.

Otče můg, můg Páne Boje, sstudnice wssj milosti, ktery's nebe, zemi, moře, z newystihlé maudrosti, skrz twé mocné slowo wywedl, y člowěka na swět přiwedl, aby nad njm panowak, w swatosti a w sprawedlnosti, w čistotě a w newinnosti, twé poddane zprawowak.

2. Wděliž mi tě maudrosti, kteráž před tebau stogi; a wssudy skutků twých etnosti wywyssuge w pokogi: maudrost, kteraužs ten okrsslek, y nebe, y wssech čaſůw wěk, stwořil skrze twých mocnosti; maudrosť skrz niž poznáwáme, gako se chowati mámě podlé twé ljbeznosti.

3. Ach! sesliž gi dnessnjho dně, z trůnu twé welebnosti, w srdce me, ať bydli v mne, zprawugic mé wnitřnosti: Nezawrhug mne od sebe, z počtu djtek twých w tě době: tobě sem se narodik. Gá sem mdlé ditě člowěčj; Ziwot můg gest plny pěči, když sem známost twau stratik.

4. Popřeg, ať semnau stále gest, ať semnau wždy pracuge; ať mne co tobě ljbe gest, wždy werně myšluge: ať smyssky y skutky řjdi, ať mne prosti wsselké bjdy, skrz syku twé milosti. Ona wsse zná a wj zgewně, co před tebau gest wpřjmně, ona dáwá známosti.

5. Kterýž člowěk zná twau radu? kdož zná twé předsewzetj? kteryž může po zlém pádu říjenj twe zwědeti? lidské činy negsau stálé, radda gich w wážnosti malé; duch hřjchem gest obtjžen: wssak nemůžem zemských wěcy pochopit nizadnau péči, tak wtjp nas hrozně snižen!

6. Kdožby tedy, moeny Páne, pochopik wychnj wěcy? kdož propaſt raddy twé skawné wystihnauť bude mocy? toliko gestli maudrosti, sám wdělis twým z wysosti, ktera by ge wčila, gakby se měli chowati, dle wůle twé zprawowati, sstěstic wždy tweho djka.

7. Protož obrať twář swau ke mne, a wyskys mé wokánj; nechť gest twa maudrost wždy při mne, aj do meho skonánj: nechť srdce me wěrně řjdi; ať tak od tebe nezbkaudj: nechť tě skrz nj poznáwám; tak tě, o Otče negwyššj! milowak chcy, ať

ač negnižšj, wšak ditě twe, zde y tám.

(XIII.)

Gako: Blaze tomu kdož

Wděte, lide! poslucheyte, hledte se powčiti: Kdož gsau prawé maudřj, znegte, a mágj wěčné byti: gichž skussně každ̄y z lidi, gako rozumnych widj, ač gim mnozy obljžugj, a blaznowstwj připisugj.

2. Maudřj gsau, kdož sebe znagj, gak gsau welmi zmatenj; nemaudřj se sobě zdagj, a že gsau zaslepeni, w rozumu y wůli swé, když Boha wzdalili se, proto se pak skormaucugj, a k pokánj nawracugj.

3. Maudřj gsau, kdož Krysta znagj, swětlem duchownim wjry; geg co maudrost swau ljbágj, w niž gest swětlo bez mjry; genž maudrost swěta toho, y co swět mágj mnoho, wypaussťj z srdce y mysli, by gen tjm bljž k Krystu přišli.

4. Maudřj gsau, kdož k Bohu kkagj, o Ducha rozumnosti: kdož se mu ljditi dágj, gsauc poslussni s pilnosti: Kde nebřj Bożj Duch, zustawa blud a neduh, byť se y o wěcech geho, wyprawowalo dost mnoho.

5. Maudřj gsau, kdož sy swolugj, slowo Bożj za kamen, ginž wždy bedliwě přihugj, co skutečnost, co břesk gen? neb kdož snad toho zwědě, gegž slowo Bożj wede? kterež, když wssecko pomine, přece nikdy nezahyne.

6. Maudřj gsau, kdož nehledagj, což nemuž trwat wěčně: kratkau rozkoss zamilugj, nemilugic zbytečně swětské slawy a zbožj, genž bjdu wěčnau množi, odtkagj se marnosti, ziwi gsauc k Bożj ljbosti.

7. Maudřj gsau, kdož wchwalugj Boha, gako swe gmenj: od něho neodstupugj, neb w něm wssecko spasenj: gegž za cyl pokožili, gdauc po něm každ̄au chwili, chtj se mu we wssem ljbiti, w něm samém swau rozkoss mjti.

8. Maudřj gsau, kdož se nestydj, magic smysl nakloněny, nest křjž Krystů, genž od lidi zkych sam byl powěssenj: Krystů křjž swětkost dáwá, genž nikdy nevstáwá, kdo chce maudrosti dogjti, hled křjž Krystů obljbiti.

9. Maudřj gsau, rozumu plnj, genž, dokudž zde putugj, žadosti horaucy welmi k prawé wlasti směřugj: magic gi wždy w paměti; nechtj se zde sazeti, gak w místě zustawagicym, gsauc w wmysle putugicym.

10. Páne wjš, mne možne nenj maudrosti twé dogiti; dežj mi laskw twé znamenj, bych gi mohl pochopiti: nechť se sam prawé poznám, Krysta za swau maudrost mám, žádám tě o Ducha geho, přidržic se slowa twého.

11. Nechť marnosti nenamidjm, a tebe wywolugi; Křjže Krysta se nestydjm, kratkost dnů po-

powažugi: Pomoz, Otče s twým Synem, s Duchem w bytu gedinem: bých gen prawau maudrost mjti mohl, a tak zde sstastnym byti.

(1112.)

Gako: Dobře se mám Dusse.

Spěš se Dusse, spěš se k maudrosti, genž tě k žiwotu můž westi: hleď by tě kdo nepodwedl z zkosti, a nestrhnuk na rozcestj: Swět plny gestič oklamánj, y ty sládká pochlebowánj, často mikugess dosti sám: odwrž to blaznowstwj od sebe, musyss gen k Krystu gič w potřebě, malič byl dobře zde y tam.

2. Co gest swětska slawa? Marnost gen, modla, genž Božj čest bořj; pokład, gen těm hlaupym připogen, kteřiž na diwokém moři zbaurené mysli, co wlnami a praudy bywagj zmitanj; gest mhka, ged dusse smrtedlny: gehož se wystřjhati slussj, ač se y zawist zkostných zrussj; hněwi swěta nenj smrtedlny.

3. Takť gsau wssecky gine pokłady, kterez nam swět wkazuge; nebezpečne dussem wkłady, w nichž se mnohy zwelebuge: hleď gen grunt ten prawé odkryti, nic se tu nemůže wkryti, zgewna bude wsselika kest; srdcy maudrost mikug cymu, a se gi oddawagicymu, to oklamánj znamo gest.

4. Nuž tedy, kdož slugem Křestianě, od Krysta prawé maudrosti: čas gest ať pilně utíkame, blaznowé swěta marnosti: hleďme gho geho wywoliti; pokładu toho nam swět wzyti nemůž, neb gest zaslepeny: aniž widj blahoslawenstwj, kterehož ten ma wčasienstwj, kdož k Bohu gest obraceny.

5. Kdož prawe ctnosti wykonáwá, gež Duch Božj w něm zprawuge: Kdož skutkem samým znáti dáwá, že Spasytele miluge: maudrym a sstastnym můž byť zwany, byť od nemnohych byl poznany, neb wěčne zbožj má Boha: gegž nad pokłady wystawuge, w něm samym se stale raduge, w mikosti geho byť moha.

6. Kdož můž to spasenj wypsati? w němž srdce žiwo gsauc leží? když se gen Bohu chce oddati, a na marnostech newěžy: ó nemáliž nas to wzbuditi, toho spasenj se chopiti, dychtjc dněm y nocy po něm? což lepssjho můžeme mjti? čimžbychom se mohli těssiti? maudrost říka: w paměti to wem.

(1113.)

G. Duchu Pane, genž s Boha

Sde na zemi nerozum panuge; nebe pak wkasij maudrosti sluge, tam se nynj duchem swým w Krystu wznášsjm, odtud maudry rozum na zpět přinášsjm.

2. K

2. K horam Syon oči pozdwihugi, modlic se, maudrosti dosahugi: tam se wyprysſlugi ſtudné maudrosti, z njchž teče wtjp, - také rozum w hognosti.

3. Nech mne twůg Duch, o Boże roznjti, ont geſt, genž mne můž maudrým činiti: bez něho nic geſt mé bdění, mjnění, což prospěge bez něho wſſe činěnj?

4. Račiž mi geg popřjti za radce, když sem y tam se kláti má práce, by můg rozum od dobrého nezbkaudil, wůle pak by zwolika neglepſſj dſk.

5. Bě mne, kdy sebe sám zanedbáwám, což činiti y což nechati mám: bych w slepotě a wnеopatrnosti nebéžel na zatracenj k wěčnosti.

6. Často nechcy, což činiti ſkuſſj, zwolugic to, což ſſkodné geſt duſſi: degž ať Ducha tweho hlas we mné ſlyſſjm, a hnjzdo hřjſſné zlých žádosti zruſſjm.

7. Častos mi smrt y žiwot předkládal, gá, puſtic žiwot, smrti sem žádal. Odpuſt můg hřjch, ſprost, ach ſprost mne bláznowſtwj: maudrost w tebe má hognė bohatſtwj.

8. Nedeg zbožj wjc hledat než tebe: maudrosti obohat mne skrz sebe: nechť ts čeſt má geſt, tě pokorně ctjti: degž kochánj srdce wždy w tobě mjti.

9. Nechť mne potká křjž, nauze, zſauženy, wſſak naſtane wěčné wtěſſenj: zde se radoſt s wtrpenjm směſſuge; maudrost pak neglepſſj dſk wywoluge.

10. Kdo zde ſtálé radosti zažjwá, tam nekonečné trapenj mjwa: kdo zde žádá mjti nebe tělesné, tamť zagiſtě doſahne pekło wěčné.

11. Kdo pak zde těžkoſt s nečeſtj mjwa, tam giſtě wěčnau radoſt wzjwá: kdo zde w poniženj srdce obcuge, tam poctěn gſa, s Kryſtem wěčně kraluge.

12. Gá to, což geſt neglepſſjho zwoljm, to bude zde y tam mym pohodljm: nechť se swětu to, což zemſké geſt ljbi, ga znam, že geg Králowſtwj ſláwy chybj.

(e) O Pokogi Božjm.

(1114.)

Dobře se mám Duſſe Přjteli, když odpočjwám w káſce twé: pospjchám k tobě Spaſyteli, z bjdy obkličugjcý mne; noc ſmutku nemůž mjſta mjti, když mi přewesele ſe ſwjti, twá káſka y wnitřnoſtech twých. Tak giž na zemi mám swé nebe, a každý kdož należá tebe, zažjwá rozkoſſj wěčných.

2. Swě-

2. Swět bud mým, gak chce, protiwnjkem, nepřeg mi nic, wždy se hněweg; nechcy geg mjti mikownjkem, čiň, co chce, čiň; nedbám na něg. Gen w tobě mám swé potěssenj, tys můg přjtel, nad něhož nenj; Přjtel, když ginj cauffagi. Zlost Swěta ta mne neporazý, neb mi wždy nowá Pomoc wzcházý, když Wlny Lodj motagi.

3. Když děsý Přjsnost Mogžjssowa, y Zlořečenstwi Zákona; též když se děsá Metka nowá, wznássj se mocně wjra má, do komůrky ran smjrce mého, kdež mám dost mjsta bezpečného, kamž nikdy hrom nevhodj. Když wssecko proti mně powstáwá, twá láska mne we wssem zastáwá, kdož odsaudj? kdož vsskodj?

4. Wedessli na paussi k pokussenj, gdu, na tebe spolehna se; tam dáwá nebe wyžiwenj, a skála twá napági mne. Twým cestám gá se duwěřugi, neb w požehnánj se skončugi. Když gen tě mám, mám wsseho dost. Wjm, že koho chcess osstawiti, ano nad hwězdy postawiti, toho dřjw wwodjss w njzkost.

5. Nechť bude smrt ginssjm strassliwá, mně nenj; neb, (Žiwote můg!) Dusse má w tobě odpočjwá, nenechás mne, wjm, neb gsem twůg. Kdož se bude swé cesty báti, z které se giž k domu nawrátj? Tu strach y starost má konec. Protož, mé swětlo, mně s radostj, z těch diwokých swěta temnostj, bráti se k tobě, snadná wěc.

6. O! gak se mám; Dusse přjteli, dobře! spolehna se na tě. Ačby swět, hřjch, smrt trápit chtěli, nemohau, neb ty těssiš mne. Nechť w tomto swém bohoslawenstwi podle twého milosrdenstwi, zakusým nebeskau sladkost. Pryč swěte, pryč, s slibným kaudenjm, gen Gežis gest mým potěssenjm. Že on gest můg, to má radost.

(1115.)

Gako: Dostit gest dost.

DOst, dostit mám! když Gežjs gest můg Pán, gá

gá neznám gineho; kdo mu slauži, wssak wěrně, co Křesťian, nepečuge mnoho. Gá tedy se ho wjrau chopjm, wsse swěta rozkosse potupjm: tak dosti mám.

2. Dost, dostiť mám! o nic nepečugi, ne trápj mne srdce; což mi chybi w Krystowém pokogi? oni drži me sskůdce; starosti o žiwot wjc nemám, neboť w Bohu wsseho dosti mám: w prawdě dost mám.

3. Dost, dostiť mám! Bůh, genž ptaky chowá, a ten swět zdržuge, Bůh, genž tráwě a kwjtkům zrůst dáwá, a ge ozdobuge, tenj y mne podle swé mikosti, dá pokrm, oděw, a žiwnosti: tak dosti mám.

4. Dost, dostiť mám! když y peněz nemám, wsseť w mně gedno gest; Bůh gest Bůh můg, w něm pak zbožj dost mám! kdož tak bohaty gest? Gežjs sám gest můg drahy pokład, w nebi gest můg wyborny zákład: tak dosti mám.

5. Dost, dostiť mám! když mne Bůh odjwá, a potřebu dáwá, toť kaska gest; když pak y wbywá, že se nedostáwá oděwu, teskno mi nebýwá, Bůh těko y dussi přikrywá: tak dosti mám.

6. Dost, dostiť mám! znáť mne Otec wěrny, neb on wssecko widj; on zná w čem sem kdy koli potřebny, on w swětě wsse řidj: nechť tedy ptačatká pečugj, gá ne! nebť geho synem slugi: Syn dosti má.

7. Dost, dostiť mám! o dussi se starám, giné mi on přidá; do králowstwj geho se zawjrám, to mi pokoge dá: wslugi se Otce wůli, činiť a plniť každa wjli, taki dosti mám.

8. Dost, dostiť mám! když skadce spočjwám na Krystowem srdcy; což bych chtěl wjc? giž w wjře zažjwám, nad med sladssjch wěcy: zde na zemi dost mám rozkosse, což pak tam bude mjť má dusse! Ach! dosti mám.

(1116.)

Dusse mila, do ran pospěš Krysta, kde gest twůg

twůg pokog, tam občerſt wenj twé nagdeš hokubičko, w nich ſe kog: Odpočjweg gak beranek, buď bezewſſj ſtaroſtj; on ti ſam připrawil ſtanek, w kůnu drahé mikoſti.

2. Wznáſſeg ſe wzhůru od země, wegdiž k twému Gežiſſi; nech tě nic nemámi giné, co ti boleſt přináſſj: gednomu gen ſrdce oddeg, mikůg Kryſta ſameho; ſameho Gežiſſe žádeg, tak odpočneš w něho.

3. Gen na ramenách Gežiſſe, gak owěčka ſpočjweg; w nebi ať gſau twé rozkoſſe, ſwětſkau marnoſt prokljneg: proč ſtjn honic tak wſtawaš, pro bjdne ſwěta zbožj? Nebezpečné geſt, protož máš chapat ten pokład Božj.

4. Máſſli po rozkoſſj žádoſt, hledeg gi w Božjm ſlowě; káſka Kryſtowa ſytj doſt, on ljbá pronikawě: wſſecko w něm geſt laſky hodné, on má wſſecko w hognoſti, pokog, bohatſtwj neſſkodné, ſladkoſt žiwota, ctnoſtj.

5. Gežiš nadewſſecky giné, negwěrněgſſj přjtel geſt; wěř mu! wſſecka pak pomine marnoſt, nedeg ſe gi ſwěſt: tento ženich ti daruge, coť potřebj w ſwětě geſt, ay! nepleť ſe w tom, co ſkuge, hlato, mlato a neřeſt.

(1117.)

G. Mág Gezu/ gegž Seraffin.

GAk hlazniwěť ten poſtupuge, genž pokog bez Kryſta hleda: boleſti ſwe wjce rozmnožuge, na mjſto prawdy ſjn žádá: tuká ſe po tě ſwěta pauſſti, hned to, hned giné ſy woli, wſſe pak proti Božj můli, takť ſe prameně ſweho ſpauſſtj.

2. Kamen nemá odpočinutj, dokudž ſe wznáſſj w powětřj; ryba bez wody nemůž byti, zwjře bytu ſweho ſſetřj; ptaťatka pod nebem létagj, čerwjček leze k ſwě zemi, též gina wſſecka ſtworenj, puwodu ſweho wždy hledagj.

3. Ty pak, ktery ſy z Boha poſſek, a žiwot od něho přigak, tak ſy o wſſecken rozum přiſſek, w prawdět, že ſy ſe hlaupým ſtak: neb chceš na zemi to naleznauť, co ſe gen w nebi nachážy, co má kdo k Kryſtu přichážy: ach kdož twau hlauposť můž wyſſjhnauť?

4. Gakž může ſmrtedlna wěc žytť, ducha, genž neſmrtedlny geſt? máli, co časně geſt, přednoſt mjť, před tjm, kterežto wěčné geſt?

gest? můžli tě obcerstwit zemska wěc? kdyžs ty wssak pro nebe stworen, od Boha slawnym činěn; tenli to powahy twé konec?

5. Ach! hanbak gest, že tak twau slawu, gižt Bůh dak, nicemné marnjš; Boha pak, genž tě k swemu slawu činik, tjm pryč zahánjš: geho ozdobené králowstwj, zdá se tobě přispro-stě byt? tak, kdy se musyš zahanbit, máš odpkatu tweho bkaznowstwj.

6. Gak pak? když nad to w ohawnostech hledáš mrzkau rozkoš mjti; ba wjc než howado w bugnostech, hřichu daš w srdcy bydliti, ktere sobě Bůh za chrám zwolik; pomnij! gakt hrozna twa wina! gakt obrazyš Hospodina! Ach! by sy se byk nenarodik!

7. Nawrat se k Bohu, hřichy opust, odřekni se wssj marnosti; žádosti srdce po Bohu pust, tamť gest pohodlj w hognosti: na zemi nic stalkeho nenj, zde nemáš odpočinuti, než kdo se s Bohem sgednoti, tenť w něm naleza pokog, gménj.

8. Tu djtě sladce odpočjwá, w kůně swé matky oprimné; tu wandrownjk pokog swůg mjwá, sprosstěn těžkeho břemene: tu wězeň oswobozen bywá, tu k swobodě gistě běžj; tu sstiff na břehu swem lezj, a žádnych win se neobáwá.

9. Kuřatko náhlj k swé slepicy; owečka, kteraž zblaudika, znage pastyře hlas znějcy, k stadečku se připogika: Syn marnotratny, genž se stratik, opustiwsse sweho otce, zyskak opět geho srdce, když se cele k němu obrátik.

10. Protož dusse! pospěš s rychkosti, wegdi do odpočinutj: wěř gistě, že dogdeš mikosti, kdy se snažiš wěrnau byti: zde okusyš toho pokoge, gehož swět nemůže dati; tám wegdeš w odpočinutj, kdež nenj žádneho rozbroge.

(1118.)

Gako: Gežiš me vtočisste.

Má Dusse se oddáwá w wérné ruce Boha swého; a pokorně wzhledáwá, na wssecka řjzenj gého: spočiwa, ač vboha, w kůně mikého Boha.

2. Má Dusse nic nepyká, neb sewssjm gest spokogena; nechť swémyslnost vtjká, gižt gest na smrt odsauzena: neb když netrpnost cytjm, w Krysta hrob gj pohřjžjm.

3. Má Dusse nepečuge, ani chce na nic mysliti, což mne kolwěk zsaužuge, a můg pokog chce zlehčiti: peče Bohu přisskussi, mne pak pokog w ctné Dussi.

4. Má Dusse se nemuči,

miluge Boha y w krjži, straſt, genž od Boha kauči, gen těch newěřicých tjži: kdož leží w kůně Božjm, geſt zapokogem ſe wſſjm.

5. Má Duſſe ſy neſteyſká, neb nezná žadné žakoſti: wj, že w Bohu wſſe zyſka, chce y mřít w gého mikoſti: kde ſe pak Duch freſuge, tam radoſt vſtupuge.

6. Má Duſſe ſe má tiſſe, k Bohu, odmkauwat nemůže; tak hañbu, y ſmich ſpiſſe, y wſſe trapenj přemůže: gſa, co moře ſpokogne, dám Bohu pocty hogne. Amen.

(1119.)

Gako: Když přiſſla ſmrti

WDſtup ſmutek, odſtup ſtaroſt, když můg Gežiš, wěrny můg hoſt, giž w ſrdcy mém přebywa: mámť radoſt y potěſſenj, doſti mám vſpokogenj, před wſſim, což ſtraſtne bywa.

2. Nechť ſwět wſſecko ſwe zwikánj, ſtrach, pře, bjdy na mne zhani, (což gen těko zſaužuge): duſſe ma wſſak neomdljwa, když pokog Gežiſſe mjwa, genž gi w tom wſſem zdržuge.

3. Nechť ſe wſſecken hřjch rozſoli, nechť ſwět tahne k ſwému cyli, nechť ſe bořj propaſti: nechť ſe moře, země wſtěka, z toho ſe duch můg neleka, když ſem w pokoge wkaſti.

4. Chceli mne y wrah pekelny, kſti, pychy a zkoſti plny w pauta ſwe zpět tahnuti: wſſakť mne ſkrze wſſe ſwe boge gen do Božjho pokoge, co do ſkreyſſe mé nuti

5. Blaže! gižť Bůh geſt smířeny, gižť mi geſt hrad otewřeny, w němž Hoſpodin přebywa: Kryſtus, toho města dweře, ſam mne na ſwé kůno beře, w tom můg pokog proſpjwa.

Jan. 10, 9.

6. Skawte Boha laſkaweho, že nas do pokoge ſweho w Kryſtu ráčil přiweſti. Hañba ſwětu, dábku, hřjchu! tito mi gſau gen k posmjchu, když Kryſtů krjž chcy neſti. Amen.

(1120.)

Gako: Bůh Otec z panbé

WKryſte hřjſſnym žádaucý, těm gichž ſrdce k tobě wraucý,

wraucý, twau mikosti zapálenā, k wjře žiwé naprawenā.

2. Twé přigmauc aby posekstwj, skrz ně dosáhli swědectwj, hřichů wssechnéch odpusstěnj, z twého Kryste zaskaužení.

3. Komuž k tomu dáš přigiti, kterak nemá tě chwáliti, an dosseł vpokogenj, dusse w tobě nasycenj?

4. Tenť může wyprawowati, tě Kryste oskawowati, že z prawé pauhé mikosti, k twé přisseł sprawedliwosti.

5. O degž y nám tě skawiti, a tobě ke cti zpjwati: nebs y nám dobře včinił, když sy nás k sobě připogił.

6. Abychom gsauc w včastnosti, požjwali tě mikosti, kterauž hřjssným zde připrawił, ku požjwánj zůstawił.

7. O negchutnégssj Gežissi, wywolené w tobě dussi, kteráž hřichy swé poznawssi, k tobě se s nimi vtekssi,

8. Tuť k negskadssj chuti přisska, když swědomj řádem dossla, w tobě zakkadem, ač tagné, ale posekstwjm twým zgewné.

9. Toť sy služebnjkům zřidił, gim Ducha swého vdělił, k swázánj y k rozwázánj, a to do swéta skonánj.

10. Wssak swau mocý ts wsse řidjš, gsa w nebi, zde w Cyrkwi bydljš, aby twůg lid byl zprawowán, w swědomj, w nadégi chowán.

11. Toť gest pastwa neglibégssj, každé w tě wěrjcý dussi, tebe řádně požjwati, z toho w dobrém pracowati.

12. Až do žiwota skonánj; neb slibuges setrwánj: pomozyž w mikosti státi, řádem twým se zprawowati.

13. A když se k nám zase wrátjš, posekstwj konec včinjš, wřad z služebnjků segmeš, s lidem wěrným w nebe pogmeš:

14. Tuť se giž nebudem bati, abychom měli padati: neb těla násse oskawjš, w způsob angelský promenjš.

15. Z toho předrahého djka, budiž tobě Kryste chwáka, od swatých Angelů w Nebi, y od nás lidi na zemi:

16. Neb sy s Otcem toho hoden, ys Duchem swatým Bůh geden, aby tě twogi chwálili, na wéky wékú skawili.

17. W tě dokonalé radosti, kdež nenj žádné žalosti, než rozkoš a vtěssenj: o degž w nj, Kryste, bydlenj.

(1121.)

Gako: Pomoz wstěžyk.

POkog, ach pokog od Otce wěčneho, skrz Krysta Geżisse w Duchu swatém; tenť smysk y srdce každeho wěrného přihotowuge k rozkossem wěčným: wssak geg gen wěrnj, genž se zapjrági, držjc se Krysta, dosahnauti mágj.

2. Protož pozdwjhnj, kdož chceš pokog mjti, srdce twe wzhůru až k Krystu Pánu; chtěg co nebeske, sobě wywoliti,

zapřj sam sebe y swětskau stranu: wem na se skadkė gho Krysta Gezisse, tak bude pokog Božj mjt twa dusse.

3. Zprawce pokoge wzak hrozne tėžkosti, by nám zas Otce smiřil, na sebe: o powažůgž to dusse má s pilnosti, co twůg Spasytel wystak pro tebe: on tobė smrtj swau pokoge dobyk, wssechen pak odpor do cela podrobik.

4. Za toť gsy w prawdė powinėn srdečnė, gemu se w dėdjctwj poswėtiti; hle on ti dobyk twe spasenj wėčne, racik tė w smkauwu pokoge wzyti: o tedy oddeg se gemu zas cele, mikůg y chwál geg na dussi y tėle.

5. Onť wėastnjky wėrnė swė mikosti zawazuge zas w kąsku a wėrnost: protož se zkosti wssech a hřjchů zhosti, a což obrazy gehо welebnost: musyš nad dabkem mužskу swjtėzyti, a co odporne w srdcy twėm hubiti.

6. Maudře a ſtále musyš vtjkati, od towaryšstwa lidu zkostneho, genž zkých žádosti swých gen chtj stjhati, když se nebogj Boha swateho: tj genž s pokrytcy wssetečnė obcugj, s njmi tež potom do pekla zstaupugi.

7. Kuřatka při swė matce zustawągj, krkawce nikdy newezmau k sobė; tak dusse za swým Krystem pospjchągj, nematagjc se w swětskych tėžobė: a takt Spasytel swė kuřatka brąnj, když na ně dabek, pekko, swėt, se zhąnj.

8. Cwjč se w tom, co tė Krystus wyučuge, co pak poraučj, koneg srdečnė; zanech y potup, co on zakazuge, tak nagdeš odpočinutj wėčne: bkaze wssem, kdož se tak Krystu darugj, a w skowė geho swatė wždy obcugj.

9. O Gezu Knjže pokoge, a Králi! o Králi z Salem! tahnjž nas s sebau, bychom pokog twůg wėrnė zachowáli, a na pokoge cestė ssli s teban: o nechť mne Duch twůg swaty wždy zprawuge, a za tebau mne k Otcy zprowozuge. Amen.

(1122.)

G. Nu wzhůru k tė twė radosti

POkog gest negwyssi klenot, gegž ėkowėk může mjt; tichost a wesely zywot můž se w nebe zwyssiti: toho hledeg! zde ani tam nenj pokog, gen v Boha, k němu se strog! Bůh gest pokog.

2. Pokoge wssecko stwořenj hledá, wzkasst wėrná Dusse; y ty mėg po ném tauženj, srdce mė, toť twá skreysse: w ném se spokog! zde anj ꝛc.

3. Swėt pokoge dať nemůže, nj pohodlj, nj skáwa; zbožj k němu nepomůže, přjzeň geg tež nedáwá, wsse nestačj: zde ꝛc.

4. Cely swėt geg nemůž dati, gest co okrauhla kule; koho chtėk wywyssowati, brzo se octne dule; sspatny pokog! zde ꝛc.

5. Kdož nám pokog darowati může, než sám Božj Syn? ten

tenť nás wssecky raczj zwati k sobě na swau swatau syň, kdež gest pokog. Zde ꝛc.

6. Pokog, (dj,) kdož chce nalezti, přigď gen brzo až ke mne: musýssli těžký Křjž nesti, žadeg syky odemne, a zlehčjmť geg. Zde ꝛc.

7. Pokoge chce truchlym dati, ktekil gsau obtjženy, buď gsau chudj, buď bohati, mužj, děti y ženy, w němť geg nagdau. Zde ꝛc.

8. Pokog tém gest welmi wzacny, genž gsau w hřjssich sewřeni: kdo má bolest, kdo gest pracny, w strachu až do wmdlenj, chce mjť pokog. Zde ꝛc.

9. Pokog wssem darmo slibuge Pán Krystus, w němž ssti nenj: ont wssech smutných powzbuzuge, z srdečného mjnění, by gen přissli. Zde ꝛc.

10. Pokog wssechněm rad srdečně Gežjš Krystus chce dati; řka: chcy wás obcerstwiť wěčně, mohuť to wykonati, můgť gest pokog: Zde ꝛc.

Jan. 14, 27. 23.

11. Pokog sladce obcerstwuge dussi, genž brz mrtwa gest, když gi častokrat zsauzuge hřjch, strach, bjda y bolest. Skadky pokog! Zde ꝛc.

12. Wjra pokog ten zpkozuge, genž se Krysta přidržj: Gežjš těžkost oblehčuge, Duch pak zdwjhá co leži; Duch pokoge. Zde ꝛc.

13. Pokog negwjc tam kraluge, kdež gest possluſſnost práwa, kdož se w Bohu otwrzuge, tichau Dussi dostáwá, a má pokog! Zde ꝛc.

14. Pokog pak z trpěliwosti a pokory powstáwá: kdo gen na božj Mikosti/we wssem wssudy přestáwá, tenť má pokog. Zde ꝛc.

15. Kdo gen ochotně gho Krysta lehké chce na se wzyti, zwjť, že to gest cesta gista, k spokogenj přigiti: tuť gest pokog, Zde ꝛc.

18. Pokog tomu radost dáwá, kdož gen chce Žákem bytj, a k nohám Krysta sedáwá, chtjc se mu pokořiti: navčiť se; zde ꝛc.

17. Pokog gedině panuge, kdež se pokora trpjti: to co nás negwjc sujžuge, negwjc nám můž skaužiti: w Křjži pokog; zde ꝛc.

18. Pokog se preyssti z pramene, z něgž kaška hogně teče, když srdce gest očisstěné, tiché a bez zlé peče, mát swůg pokog, zde ꝛc.

19. Pokog chcessli zde y tam mjť, genž má wěčně trwati, gednym slowem chcy oznamiť: spěs se Krystu oddati: on gest pokog: zde ani tam nenj pokog, gen v Krysta, k němu se strog! ont gest pokog. Amen.

(1123.)

Přesstiastná bytnost, Božstwi nekonečné, propásti hluboka wssj rozkosse; přeskawna dustognost a panstwj wěčné, gehož se netknau proměny nasse: Rech tě welebj Duch můg, až

w nebi, kde tě Angekssstj y lidsstj kurowě chwaliti budau, tě oslawjm w nowě.

2. Dopusť mi aspoň zdaleka zpatřiti, mne zasnaubené swé, twau spanilosť! aż mne radostně k sobě račij wzyti, kde y mne oswitj ta twá gasnosť: kde w wčastnosti gsem twé mikosti, kde dobré swědomj wždycky mám mjti, pohodlj twého důwěrně wžiti.

3. Ty genžs se wěčně sám w sobě radował, prw než wesskeren swět počatek wzal! ty, genžs wtěssnau sličnosti darował, wssecko to stworženj, gež sy nam dal: degž, má mikosti, ať w wesselosti Dusse má wděčně tebe zwelebuge, ať tě nehodně y nedosť zchwaluge.

4. Padnuli w temnosť, swětlo twé gasnosti y hroznau noc smrti oswěcuge: Pakli omdlewám, gsemli w zauffalosti přestrassen, Duch twůg mne obcerstwuge: Když pak wen wygdu, dědictwj dogdu, w tobě a skrz tě Zywot nekonečny, ktereho nemůj dať než Pán Bůh wěčný.

5. Nech se zem třese s hroznym hromobitjm, nech se na mne sapá stresstěný swět; nechť y pekelně zdessenj poeytjm, spasenj mé předce negde na zpět: Gistě ostogjm, když gen byti smjm při tobě Pane, pohodlj mé wěčné, pewnosť má, spokogenj mě bezpečně.

6. Pakli se w srdcy důwěrnosť rozswitj, tobě, skunce mé, za ni děkugi: Když se žadosť má po tobě rozniti, hned w srdcy, co mi dáš pocytůgi. Pokog se bliži, srdce se niži, spasenj wěčné se začiná stkwiti, ktereżs mi s tebau dať račil sliběti.

7. A gakż sy ty sám přebkahosskaweny, tak mi twé pohodlj wdělugeš; kdož gen twé láský hodnym učiněny, tomu wssecko skaužj; ty zprawugeš wssecko stworenj. Skrz twé zřizenj, wěc gest nemožná, by Křestian prawdiwy kdekolwěk w nauzy nesstiastně byl zimy. Rjm. 8, 28.

Jzaj. 3, 10. Kap. 32, 17.

8. Kdyžť sem tak sstiastny, degž mi to poznati, Duch twůg to zapečeti w srdcy mém; a tak deg w wjře a ctnostech skonati, ať sprosstěn marnosti, w přibytku twém mohu plekati, swědectwjť dati: Že Bůh můg, přigma přebjdne hřjssniky, sobě z nich činj sstiastné mikowniky.

(1124.)

Hsakomaune, twé ljbé králowánj hogj to, co Ducha mého tkačj; když se k tobě mé srdce obracy, začjná Duch pokoge pánowánj; twá mikosť srdce mě tak progjmá, a bázeň, nepokog ze mně zsnjmá.

2. Gistě, choť můg tak dra-

drahé dary dáwá, gež celý swět mi dáti nemůže; pohled na něg y geho rozkosse, wssak dusse bez potěssenj necháwá: můg Gežjss wssecky tak hognē kogi, když celý ten swět z daleka stogi.

3. Sladký choti, gak sstastnē srdce toto, kteréž pod zákona ghem wstalo, nynj pak giž k tobě se dostalo, požjwagjc tě, přediwnáDobroto! genž wzkosti wssecku tak pohřižugeš, a geg pokogem twým obcerstwugeš.

4. Gistě, choti! když twé kásky znamenj, mé srdce tak ljbeznē procházý, že we mnē čistě twé swětlo wzcházý, genž působj srdce s Otcem spogenj: když při něm pauhé odpusstěnj znám, a od něg mikost za mikosti mám.

5. Čim wjc se mé srdce k Otcy obracý, tjm wjc sýl y spasenj nabýwá, že snadno wssech marnostj pozbýwá, skrz něž se syc Duch hasý a potracý; čim wjc srdce mé Otce okusý, tjm wjc se w swattosti cwičiti musý.

6. Ten, genž w Duši teče, pramen mikosti, stáwá se žiwota w nj studnich, do moře žiwota wždy běžjcý, genž praudy žiwota pausstj w hognosti. Když woda tato w tobě swůg běh má, owoce Ducha w tobě wždy koná.

7. Když giž w sobě gasně s odkrytau twáří, Hospodinowu sstáwu spatřuges, tak žiwot tobě wzchází, spoku též skrytau maudrost poznáss, co gasnost w záři. Tak y w týž obraz proměněn bywáš, též také mocy hřjchu pozbywáš.

8. Což zákonu nemožné byko dáti, milost twá do dáwá nassj mdlobě, působj žádost k swattosti w tobě, též wjc a wjc proměnu dáwá znáti: když tebe z sýly w sýlu wwodj, a tichost s pokorau w tobě plodj.

9. Chtěg srdce mé gen wždy Krysta patřiti! nawsstěw mne, můg wychodez wýsosti, bych spatřowal swětlo w twé swětlosti, a wždy mohl twé mikosti se swěřiti; myl žádný nebud tak welký we mně, genž by mne odwedl od té kásky twé.

10. Když pokleſek mne před tebau ſnižuge, á Ducha Synowſtwj we mně haſý, též když zákon ſe swjrau zápaſý, y vzkoſt, y bázeň we mne wzbuzuge. Degž mi znák twé ſrdce co mateře, ak Duch nowau ſýku s wjrau béře.

11. Tak GEzu w twém spočjwám milowánj, ty ſám můg wěčný pokog býti máš, když mi ſe w miloſt ſwau oblécy dáš; gediný můg žiwek twé ſmilowánj; a když tě za gedno y wſſecko znám, tak doſti geſt, když gen tě požjwám.

(1125.)

TAkż ſe zaſe w Gežiſſi wpokogim, tu mi wjtr ljbezny prowjwá: w ranách geho ſrdce s duſſi ſwau kogim, tu Duch y ſkuch ljbau radoſt mjwá. Tamť ſe tehdy wkládam, nic gineho nežádám, než paſtwu pro Duſſi: když tma wſtáwá, tu k nohám geho pádám, odpočjwám tiſſe w mém Gežiſſi.

2. Má chuť, můg zrak, má práce, zpěw, modlenj, nic gineho nechápá nad Kryſta: vſtánicné geſt mé při něm bydlenj, neb zuěg plyne woda k ſrdcy čiſta: Protož ſem zapřek ſebe, ſwět, krewnych, žiwot, nebe, Krystu chcy žiw byti; co ratoleſt budu w něm w každé době, w kořenén gſa, wzitky noſyti. Zakm. 73, 25. Oz. 14, 9. 5. ſeqq.

3. Duch můg žiznie plywá w krwi Kryſtowé, poſkakugic od radoſti zpjwá; ſtydliwoſt ſwe někdy geſt pohotowě, tak že často Bůh nevetu mjwá: Když krew tu powažugi, w ſrdcy ſe potéſſugi, ſtihnauť wſſak nemohu: tyš můg, Boże, o nechť gá též twym ſlugi, téš mne, když ſe trápjm bjdau mnohau.

4. Wjmť že giſté moc dabka geſt zemdlena, wjtěz Kryſtus přemohł nepřátely: w geho očich potupna geſt gich cena, hrad gich co ſmich, boři rek naš ſměky: k tomu ſe gá přiznáwám, a gemu ſe oddáwám, truc kdo mně ſſkodit můž! w němť ſe žadné přihody neobáwám, ouť geſt má čeſt, můg hrad a ſylny muž.

5. Protož poſpěš, o přemocny wjtězy! wyrhni mne z té hlubokė wody: prokom, rozboř twrdé hřjchů řetězy, tak ſe zaſe dobigi ſwobody. Nechť giž nic neznám gine, než gen tebe gedine, Pane Gezu Kryſte! ſlyš ſe ſwěté, neb twa rozkoš pomine, ſrdce pak mě má zuſtati čiſté. Amen.

(1126.)

z Zakm. 103.

G. Muž chwal ma Duſſe Pána

WElebúgž Hoſpodina, duſſe ma! ſlaw Boha tweho; hled

hleď gak každa hodina plna gest dobroty geho: gakť ochotně odpustil wsse twá prowinění! gakť mnoheho tě sprostil hřjssneho zkažení! gakť libě tě pěstuge, swých potěch hognostj, gakť bjdy twé lituge, snassic twé křehkosti.

2. Gakť hognė nam zwěstowak nebeské prawa y saudy! zwkassi pak, gak nas miłowak, slitownikem gsauc wssem wssudy: gakť rad hnėw swůg odkkádá, nemstic dle zhřessenj! gakť bogicých se žadá těssit w gich sewrenj! hle! kaskau přewyssſuge wssech nebes wysosti, když přediwně wzdaluge nasse neprawosti.

3. Gakož se slitowáwá Otec nad ditkami swymi, tak se Bůh smilowáwa nad geho se bogicymi: Onť zná nasse slepenj, wj že gsme prach marny, gak tráwa a kwět polni, gak sspalek nezdarny, gakž wjtr na něg powane, ani ho giž wjc nenj, takť se čkowěku stane, snad y w okamženj.

4. Božj pak slitowánj gest od wěkú až na wěky, těm, genž w swém putowánj wěrni gsauc, snassj wsseliky křjž a kwakt s ochotnosti, smkaunwy ostřihage, rozkaz geho s pilnosti w swé paměti mage: Ey nuž y wy Angele, sskawte Boha swého, služte Pánu wesele, zastupowé geho.

5. Welebnyť gest Bůh wěčny, Bůh Otec, Syn y Duch swaty; w kasce swé nekonečny, w slibich y w dařjch bohaty: Rač w nas wtwrzowati, Bože tu důwěrnost, rač w nas rozmnožowati twé miłosti wraucnost, ať se tě přidržjme s cekau nakkomnostj: Amen! tomuť wěřjme, a tak máme dosti. Amen.

(f) O Radosti w Duchu swatém.

(1127.)

Dobře se mám, když giž gsem rozwázaný od wssech hřjchů, skrz Krew Krysta y ránu, co tak dáwno s horliwostj žádám, to mi giž skrze smrt Krystowau dáno, když gméno wěčného, žiwotem mým nazwáno, že giž wjc smrti nepoznám: Dobře se mám!

2. O radosti! kteráž mne potěssuge, když ta wůle otcowa se splňuge, bych kde on gest, gá též byl w gasnosti nebeské sławy tam s njm nalezený, kdež zákup tisýcú Angelkw shromažděný, patřj w twáť tě důstognosti: ó radosti!

3. Gsem spokogen, neb toho směta wěcy, ač sličné gsau, předce ge mám za smeti; Duch zemskými nemůž byť vkogen. Nemohau čkowěku se wjc swěřiti, mé oko chce gen co nebeské gest patřiti, se wssjm, což Božj wůle gen, gsem spokogen.

4. On paſtýř můg, on paſe

mé wnitřnosti, chlebem, wjnem, a olegem radosti, na pastwu zelenè wodj lid swůg. Mne potkat nemůže zlé gakékoli, neb Gežiš Kryštus při mně geš s prutem y s holj. Duchu! z hognosti se radůg, on pastýř twůg.

5. Duch můg plésá neščistnými krátyma, cýtjc často gak mne wraucně obgjmá, tak že wšecky žakosti odtěsá: těj wzkoji tjž musý wstaupiti. Stěstj, rozkoš žádná nemůž té rownáti býti, když z té, giž dagj nebesa, Duch můg plésá.

6. Gdu neb stogjm, mám tě za prowodnjka, činiš že předemnau temnost wtjká, tak že spatřugi swětlo w swětle twým. Z čehožě děkugi, žiwota půwode, neb gsy zbránik, že mi pád zlý nebyk ke škodě, že se nesstěstj nebogjm, gdu neb stogjm.

7. O pokogi! nechť wždy nepokog mjwá, kdo starostmi na swětě se odjwá; nežádám sy té žádosti twogj bjdný swěte, nalezl sem cos drahého, gsa cele přiwázán ke ghu Gežisse swého, tak že gsem wždy, těj y w Bogi, žiw w pokogi.

8. Pokrm, nápog můg gest s chutj smjssený; Duch můg při tom bywá obweselený mocý nebeskau, teg když těžky bog. Nestarám se, on každodenně dáwá, hognè, co mi gen kdy za potřebne poznáwá/ zwlášstě pak proti hladu zbrog, pokrm, nápog.

9. Spjm ljbezně, když mne můg Gežiš chránj, a lewicy mi podkládá w mém spáni, prawicý pak swau když obgjmá mne; cýtjm kterak mne we snách swau mikostj obèrstwuge y napágj až do sytosti, tak když w pokog odáwám se, spjm ljbezně.

10. Když procýtjm, gsem s tebau nepromènně, ó můg Páne, ó ať tak wytržené tebe stále pod střechau mau drzjm, abych tě nalezl při mně wždycky státi: ó degž mi, ženichu můg, tu prosbu dostati, ať tě wždy wesele widjm, když procýtjm.

11. Gá nemru nikoli, než žiw budu, a twé skutky ohlassowati lidu; wěřjm w tebe, protož w saud nepřigdu. Neb že gsy nad smrti wjtězstwj dosšel, tehdy těj gá z smrti do žiwota gsem prossel; žiw gsa drzjm tě wjrau mau, gá nemru.

12. Tak žiw gsem wždy, nemohu wjc wmřjti, neb z mé skázy mne chceš wyswoboditi, až mne tam wwedeš do swé slávy. Kdež to na oblečenau chcy patřiti newěstu nebeskau, w Geruzalém bydliti, bych tám zůstáwak na wěky, a žiw byk wždy.

13. W wěčnosti se wssemi zwolenými, genž gsau twými w nowé powolanými, s kterýmiž tam swé wěčné radosti potom budeš bez konce zažjwati, a w tom Křisstálowém potoku opkywati, w stromu wěčné žiwnosti o wěčnosti.

14. Zůstań při tom, chcý tě wěčně

wěčně chwáliti, když tam w tomto nowém městě pakřiti budu oslawený třeho w gednom: Tak, tak wěřjm, že se to brzy stane, že tě budu ctjti a chwáliti, můg Páne, když nebudu w wězenj tom, zůstaň při tom.

(1128.)

G. Gakť pěkně swsti dennice.

GEzu, rozkoš srdce mého! gák nezná̃m krom tě měho, kdy mne ty potěssuges: takť sladke mikowat tebe, že rad zapomni sám sebe, koho ty naplňuges: tahnj, sahnj pro mne z nebe, ať do tebe w kásce wraucy pozdwiženy gsem, twůg gsaucy.

2. Nemékť gsem žádné radosti, dokudž gsem neznák mikosti twé, Gezu můg, do ceka: běžek gsem gak zaslepeny, kde wmyssl můg přewraceny widěl žadosti těla: ažs mi dak ty sam swau mikost, a wpřimnost twau sy zgewil, taks žádost k tobě roznitil.

3. Zdágit se swětské marnosti byti rozkossne radosti, kdy na ně popatřjme; konec pak přehrozny mágj, nebť gen kratke hry bywágj, gimž se zde sſidjme: ty mne, Kryste, obweselit, y wdělit chces radosti, genž trwágj na wěčnosti.

4. Kdo se Krysta drži w wjře, wěčnau radost w gistě mjře giž zde dúle zkussuge; ač se Gežjš s swau mikosti někdy kryge dkauho dosti, a gi nevkazuge: wssak gho geho gest přimégssi, nežli zdegssj radost swěta, genž nesmyslnych w syti wpletá.

5. Gistěť wjme z slowa geho, že nekryge wěčně swého oblicege mikosti: zkrywá se pak na maly čas, by nám potom mohl dati zas pokog w wětssi hognosti: když se stale geho gmena, gakžto kmena přidržime, w stěstit y w bjdě to zwjme.

6. Mneť od tebe kžje těžkost, ni vkrutně smrti hořkost, nemá, Gezu, odwesti; ty mne mikuges zagiste, protož pugdu s tebau, Kryste, wesele w stžic nerešti; big mne přisně, gestli wůle twá, mne dúle kormautiti: račiš zas obweseliti.

7. A ačbych zde, o Gežissi, neměť twých sládkych rozkossi na swěte okusyti: tež rad chcy na tom přestati, nebť mi w nebi račiš dati twé radosti vžiti: tam kde stale k obcerstwenj, potěssenj, Bůh při swých gest, a od nich zahánj nerest.

8. Znám pák, Gezu, twau spanilost, a k lidem přilissnau mikost, genž mágj kžje dosti; twé srdce, genž mne průbuge, (ač mne pak y w tom mikuge) se rozpkyně mikostj: cytjm, sytjm se sladkosti, (po hořkosti) twau přesladkau, nad med ljbégssj pamatkau.

9. Často mne pogiš sladkosti, že se Duch můg y me kosti wraucně w tobě radůgj; Wjmť

gá

gá, že mne zkormaucuges, wjm pak też, co tém daruges, genž kŕjž twúg oblibugi. Ach deg, popřeg, každe chwile, tobě mile wěnau byti, a sylně w tebe wěřiti.

10. W kasce gest důwěrnost sylna, wjra pak slow twých wždy pilna, protož rač gi syliti: v wjře mi tě, má rúže, v wjře mne ti nemúže nižáden zkostnjk wzyti: w Bohu mohu swět wjtězyk, bŕichy wězyk, a wesele přemoc Dabka nepřitele. Amen.

(1129.)

Gako: Ay błahoslaweny

TRasny gsy, Boże múg, twař twa gest přeslična, koruna ozdobna, gasnost vstawična: překrasny twúg palac, pěkne twe Kralowstwj, ty gsy negpěknegssi, w ssirokem twém panstwj.

2. Možny gsy, Boże múg, možny stan twúg pansky, welika gest twá moc, slawny dwúr kralowsky: ssiroke wkadařstwj, slawne panowánj, nesmjrne bohatstwj, diwne wsse konánj.

3. Dobry gsy, múg Boże! slussne gest twe zdánj, předobra twá wúle, dobre y nechánj: předobra twá milost, dobre wssecka slowa, ty gsy wěčně dobry, lasko oprawdowa.

4. Boże múg, ty gsy sám, ty gsy ten gediny, dobry, možny, krasny, anijž žaden giny: twá bude čest y moc s wssi wywyssenosti; blazeť mi, že gsy múg, na wěčne wěčnosti. Amen.

(1130.)

Gako: Negwyssij Klenote

WAnowniče swěta, gemuž Seraffinowé w negnijssij pokoře slaužit gsau pohotowě: nechť prosym twař twé gasnosti nezhanbi mé nehodnosti.

2. Ty gsy důstogenstwj, nad wssecke welebnosti, před tebau se stydj wsse swětske skowautnosti: wssak prosym, nenahl se w sobě, že ga, prach, se blijžim k tobě.

3. Wěčna dokonalost, nenj tobě rowného, wssak mne neodpudjš od sebe, tak nauzného; neb ty dokonaly Otče, tak wraucně wolaš ditky swe:

4. Podte wssickni ke mně! nedegte se straššiti, gai blesk swúg nesmirny milosti chcy zakryti: taki y ga se powa-

wažim, y ga tě sławiť se snažim.

5. Ty gsy Bůh wěčnosti, genž sam A y O sługe: degž ať Duch můg k tobě, puwodu, se skłoňuge; ťak w tobě, po każdem činu, gak w koncy mém odpočinu.

Zgew. I, II. 18.

6. Gasnosti welika, zaře twá nezachazy, těko y Duch plesa, když ge blesk twůg prochazy: o by w skwělé twé swětkosti znikły wssecke me temnosti!

7. Ty gsy pauha kaska, gen mikosti oplywaš, wssecken kůr angelsky rozkossnij napagjwaš: kasko! rozpkyň se tež we mne, w sładkosti twé tak přigemné.

8. Tys puwod žiwotu, skrz nějž se pohybuge, co se gakožkolwěk k swatym cnostem skłoňuge: o bys giž brz smrt mých hřjchů odňak swattosti twau tichau!

9. Tys dobre negwyšssj, genž sam neglepssj sługe, o nechť sy gineho Duch můg neoblíbuge! nechť pak tež smysl y srdce me w tobě magi zlepssenj swe.

10. A tak tě wždy Duch můg pokorně bude sławiť, ano ga za obět sam se tobě chcy sławiť, a ty obraz twůg s radosti budeš widět w mě wnitřnosti.

11. Páne wssech zastupů! budiž wěčně zweleben, genžs od mnohých tisyc Angelských hůfů poctěn: gať s nimi plesám w nizkosti, až tě wzřjm w twé wysosti Amen.

(111.)

Wozpkyň se Duchu můg w ranách krystowých, a zažeň welkau žjžeň swau: giž gsem zase při wodach pramenowých syticeých dussi wyprahkau. Pospěš, co gelen, k tekutým těm wodám sylným, ljbezným, a přečistým, z Krystowa boku, dusse se zmocnj při tom toku.

2. Swět nemá nic pro tebe k obcerstwenj, napági z gezera gedem: protož k praudům žiwota měg swé zřenj, tekauchym před Bozjm trůnem, tu se srdce wnitřně kogi, genž bywako w nepokogi. Tu balzam wssechněch zoffů běřá, s mocy w mocech Dusse y těla.

3. Wypli měkliby kde gesstě co w sobě, coby marnych wod chutnako; aby ten křisstál tekł w čisté nádobě, gegž ti skowo ukázako: Boha se swětem nespokogů, marný by byk aumyssł

twůg. Neb magj čistau mysl y očj, ty djtky genž tu mikost točj.

4. O gak pěkně, gak newymkuwně teče nebeská rozkoss do srdce! když Bůh žiženj hasý w tě kásky řece, giž wždy wjc praudem dáwat chce! To tělesný rozum newj, tjm méne djlu rozumj, kterěž Bůh w tjchě dussi koná, když gen wždy odpočjwá ona.

5. Člowěk Boha spatřuge s swatau bázni, w mocech, gimž to rowných nenj; když zemskau wěc chce w nás skazyt s swau kázni, w gegiž tegném gsme wězenj. Wssak to činj tak ljbezně, že nám ta těžkost k Chuti gde, drži nás tegně, to cytjme, že se k němu hned obracýme.

6. Twá káska syc nenj možná k snessenj stworenj plně hřisnosti; neb ačkolim w tom má swé obljbenj, když na něg wzhlednes s mikosti: wssak když gen zgewjs papršek, a welebnosti skawný blesk, musý smrtedlně se děsyti, a s Eliášsem se wkryti.

7. Ale předce se ljbezné zgewuges, že to djtkám snesytedlne; tak radostně nás při tom oswěcuges, co skunce na nowém swěte: my gen swjtánj hledáme, ač swětko twé wždy dále gde, ažby podle žádosti zkwětko nám twých swatých ran plně swětko.

8. Potok těch wod čistých může zahnati, Egyptské tmawé temnosti; moc ta nedá se nikterak wypsati, přeswědčugicý wnitřnosti: cytjmeť moc twého Ducha, genž nam twau káfku podáwá, bez wssj wrásky, w čistotě gasně, co prawdy swjcy, genž nezhasne.

9. Spasyteli! tu se mohu poznatj, že nic negsem než bjdný čerw, shnilé dřewo, na nic, gen w oheň dáti, tu mi známá mikost teprw: twé swětko mi y prach zgewj hřjchů, o njchž člowěk newj, toto snižuge při mně pýchu, a wede mne k pokoře z hřjchu.

10. Tu se mi též, Spasyteli, zgewuges, gak twůg obljčeg mikostný: Když humno mike z prachu očisstuges, dáwáge mi na čemž scházý. Mau skázu ty ze mně zsnjmáš, se pak za hůl moenau dáwáš; a když newjm kde, a kam gjti, musý nowé swětko swjtiti.

11. Čjm wěrnégi tě v wjře přigjmám, tjm swětlegi swětko swjti: a když též swé ruce radostně spjnám, Dusse twé kásky moc cýti. Tehdy w kásce poskakuge, a tebe wrauené mikuge, chtěkalby tisýc swětů dáti, byť se mohla náhrada státi.

12. Páne! degž mi w twau twář často patřiti, syc newjm o potěssenj, rozkaž se obkakům černým rozgjti, genž mi mau mysl obtahugj: Přemikostný! nám blizký gsy, hledámeli, ay, teď gsy ty, a chceš wždy s twými přebýwati; chtěgž mi se často zgewowati. Amen.

(1132.)

Sladká žádosti, z lásky wnitřnosti, ty působjš prawau radost, že mi k cyzý hyne žádost: sladká žádosti, z lásky wnitřnosti.

2. Twé wrchowisstě, dáwá přečistě zoffty Ducha k obcerstiwenj, a nebeské posylněnj. Twé wrchowisstě, dáwá ge čistě.

3. Sylně wnuknutj, Božjho dchnutj! ó newymkuwná dobroto, w srdcy pokoge tohoto: sylné wnuknutj, Božjho dchnutj.

4. Pokog mi degte, nic se neptegte, neb gsem skrz oponu prossek, abych chotě lásky dossek. Pokog mi degte, nic se neptegte.

5. O! přeblaze mi, že mne Bůh těssj: žádný nezná té radosti, gen kde gi Bůh dak z milosti. O! přeblaze mi, že mne Bůh těssj.

6. To smyslné těko, necýtj toho, genom Duch: Dusse mocnosti, napági se tau skadkostj. To smyslné těko, necýtj toho.

7. W odpočjnutj, on sám přistaupj: tam budem rozkosse mjti, když nás to slunce oswjtj. W odpočinutj, kdež sám přistaupi.

8. Tam wssecko zmizý, co nás zde tjžj. Ta radost nemá těžkosti, neb w radosti nad radosti, tam wssecko zmizý, co nás zde tjžj.

9. O! ty sýlo má, slowo Žiwota, nechť mne moc twá neopaussti, na swěta tohoto paussti. O! ty sýlo má, slowo žiwota.

(1133.)

Gedina radost pobožných z Zakm. 73, 28. 25. seqq. wjz ale Zakm. 49, 12. 13.

G. před Božjm stogi trúnem

TO, to gest pohodlj mé, W přez celý žiwot můg, bych wždycky, Hospodine! zustawak wkastnj twůg: ty sám gsy mé daukánj, w tobě mám swe kochánj, y wsseckau mau radost.

2. Rozkoš hledá swět zkostiny, w kžiwé ljbeznosti; malicko gsa radostny, smutku z nj má dosti: blaze, kdož tak miluge, že se Bohu daruge; to, to gest má radost!

3. Hledaššli byť wesełym při negistým zbožj: powěz mi srdcem smělym: zdaž

zdaž peči nemnoži? zdaž, kdy o nětco přigdeš, wstrast y w smutek newpadneš: kdež potom twá radost?

4. Gakť mnozy se snažugi radost vlapiti: když pak to powažugi, musy oswědčiti: že to přebjdna radost, genž trapi až na wěčnost. Pán Bůh gest má radost.

5. Chcy ti, swěte, mau radost dale oznamiti: Toť gest, wraucna má žadost, wždy při Bohu byti: w Bohu mém ga spočjwám, w Bohu naděgi mjwám, toť gest slussna radost.

6. Kdož mi swatau mau radost pakazy neb zhanj? k Bohu gest má důwěrnost, kdož mi toho zbrani? Giž zde s Křestianstwém celym zpjwám hlasem weselym: Pán Bůh gest má radost.

7. Tmawy hrob mi tež nemůž mé radosti wzyti; Bůh můg djl! kdož mne smj dkauž fakessně strassiti, gakby snad Bůh w temnosti nemel byť mau swětlosti? Pán Bůh gest má radost.

8. Má radost, kterauž mjwám, gest gen častka mala, zté, kterauž složena mám, genž mi w nebi staka: wssak srdce mé poznáwá, že Bůh y ted zustáwá ma negmilssi radost.

9. Negwyssij pak radosti budu zažiwati, když w rozkossné wěčnosti budu přebywati: Nech přigde kříž s trapenjm, předce s wssem zalibenjm bude Bůh ma radost. Amen.

(1134.)

Gak. O gak gsau blahoslawene

Wždycky smělý a wesely, giži w swětě gsem Boži celý, mám zde nebeske swatky: mnozy skrz srdce horkosti, mořj se welkau starosti, ga vak mám slussne statky.

2. Stonámli, toť nezsauzuge, neb sswjha ten genž miluge, Bůh můg Otec, swe djtě: Lazara Krystu milého, tež potkalo mnoho zleho, toť gest láský vswjtě.

3. Mnoho let sem giž zde strawil, zdrawy a čerstwy wždy sem byl, proč bych od Boha mého neprigal gaké nemocy? proč bych wpěl w kříže

křjže nocy? mámť wždy dohré od něho.

4. Když od gazyků rauhawých mám slyssset vtrhanj gich, proto se neobrážjm: me swědomj gim zbraňuge mluwit, mne pak přjswědčuge, tjm gich cele porážjm.

5. Byť mne swět chtěl opustiti: Bůh mne můž tak posylniti, že se wsseho zmužile pro kásku Božj odřjkám, na haňbu y křjž nic nedbám, wsse podstupugic mile.

6. Muž bud vdatně weseky, wssak tě sskudce twůg, ač směky, nebude wždy trapiti: Gežjš sam swých posylňuge, on wsse widj y spatřuge, on wssech bude sauditi.

7. Wy ruhačj! też tam podte, tám mně před Krystem odsaudte, když se wám zde dařilo: hle! w tom wjrym wé zmocnénj, wssecko to wasse baurenj wažjm za prázdne djlo.

8. Rauhegte se, ga k Bohu bdjm; zkořečte, ga pak se modljm, před oblicegem Božjm: přednássjm mu wsseckau žádost, snad že wám wprosym milost, a trestánj was zprostjm.

9. Byť też wůkol mně powstalo sskůdců mnoho, a čjhalo, protoť sobě nezaussám: když se kodka rozlamuge, tuť se Gežjš probuzuge, w něg pak ga sylně daufám.

10. Byť se pes pekelnj wztékal, a na mne, hřjssnjka, sstékal, předcet stogjm wesele: Krysta krew a smilowánj, tomu lwu řwatj zabranj, a zhasy oheň cele.

11. Když mi přjbuznj odcházy, y rodičům cyl docházy, netrati se ma radost: neb Bůh mi ge dal, Bůh ge wzal: (srdce wěrných plne gest ehwal,) slawjm y w tom Božj cnost.

12. Nechcy y toho změnjti, woljm gich Gežjssi přjti, genž gich welmi miloual: on gich z tě zdegssj marnosti wytrhl do wěčné radosti, on gim žiwot darował.

13. Když musym, což mám, stratiti, a o me statky přigiti, předc mně starost nezmačj: proč djm, o

mé? (marné slowo!) kdyż wsse gesi Hospodinowo, on mně wssjm, což mám, dařj.

14. A tohoť gsem se giż zhostil; on mně ničeho nesprostil, co byl pugčil, odgima: tak to těžke gho se mně wzál, bych se k němu tjm dřiw dostal; tak mně w nebe přigjma. Amen.

(1135.) a.

G. Ach gak wssecko přediwně.

GAť we wssem mém činěnj, mám k Bohu memu zřenj, genž gest wěčná mikost: chcyli nětco činiti, co mi se má zdařiti, onť gest má pomoc y maudrost.

2. On hledi na wsse strany, on má čas spořadány, on se mnau neřjdj: koná swau wuli wždycky; on zná mé wěcy wsseky, tak gakž mau potřebu widj.

3. Nic mi nemůž přigiti, než což chtěl wložiti, a co wžitečné: to beru, což mi dáwá, co mi dobré wznáwá, to sy též woljm srdečné.

4. Dauffám mikosti geho, že mně od wsseho zkého, y sskody zachowá: když w poslussenstwj slogjm, ničeho se nebogjm, on mi wsse dobré dochowá. Jo. 7, 13. 22. Saudc. 10, 13. 15. Judith. 5, 22.

5. Nech mi gen swé mikosti přege, hřjchů mne zprosti, a winy mé zmaže! wjmť, když djtě pobkaudj, že geg hned neodsaudi, ale Otcem se dokaže,

6. Když wečer dkauho sedjm, aneb ráno wčasně bdjm, spjm aneb wychazým, on mne slowem swym těssi, on sylil w mdlobě spěssi, při něm prospěchu docházym.

7. Račilli wložiti, že w tu těžkost mám gjti: pugdu s ochotnosti! we wssem mém wtrpenj nic mi odporné nenj, wsse mi přichazý z mikosti.

8. Wssak sem se gemu oddal, bych se odsud odebral, gak brzo mi kaže: dnes neb zytra? pospěssjm! geho se smrtj těssim, on pak prawy čas pokaže.

9. Nuž dusse! naň spoliheg, a cele w Boha dauffeg, genž tě y rosse stwořil; nechť se gak on chce děge, on ti raddau prispěge, on bjdu, smrt, pekl zbořil. Amen.

Dsl

Pjsně, genž se s omylu na swým mjstě wynechaly.

(1410.) Not. 276. 2.

BOže genžs sám swětkost práwa, twa dobrota nevstáwa, buď tobě čest wzdawána: Když giž skrz twau welikau moc, od gasného dne tmawa noc, tak mocně gest zahnána: gá pak y skrz ten nočnj sen, mikosti twau zachowan gsem.

2. Degž mi y dal w twé ochraně, (Otče) stoge po mé straně, s radosti powstawati: bych tak celého toho dne, očima wjry tě hodně mohl (Páne) spatřowati: přede wssim zustaň mi ty sám swětkem žiwota y mág Pán.

3. Zachoweg mi swětko wjry, dodaweg wjc a wjc syky, kaštu rozněcugjce: Naděgi wiwd w potřebě, bych se přidržel gen tebe, pokory se wčice: nechť bazeň twa gest wždy při mně, a tak ať chodjm wpřimně.

4. Wtwrzůg Páne mé kroky, na cestach twých po wsse roky, a wypud z mého srdce hry, powěry, hněw y zkosti, y což se twé welebnosti, nelibi: Skrocůg w brzce žadosti prachtu y pychy, y wssecko což množi hřjchy.

5. Degž ať tobě poslussny gsem, hrozyc se swarů každy den, by paprssky skunečně na hřjchy mé neswjtiky, na hněw mág nezachodiky! Ach nedegž mi skutečně bližnjm mým kdy oddawati, zkym za zlé odměňowati.

6. Od wsselikého zlé žadosti zawarůg mne z swé mikosti, y kakomstwj sskodného: bych nespra wedlnosti kterau, způrau, fakssj a něwěrau, netjžik srdce swého: ach, by oblič eg twůg swaty, nemusyk to spatřowati!

7. Wibuď we mně (o wěčný Boże!) Zadost k tobě a twé hoře, ať pohrdám swětem tym: Powčůg mně wždy sám sobě, činiti co se ljbi tobě, sprowazeg mne Duchem twým: bych prost gsa zlého domněnj, kračel wždy cestami twými.

8. Rozkaž takě Angekům twým, ať dnes před nebespečenstwjm, žiwot mág ostřihagj: Nechť mne nosý na ruků swých, by mně Satan do syti zlých newtočil; nechť mně hagj: tak proti lwům mohu stati, po draku smělě sskapati.

9. Přigmiž tedy giž odemne, Otče, srdce y smysly mé, ať se ti dowěrůgi; zprawůg teg, mág wěrny Páne, dychtěnj skowa, činy mě, ať stale wssetřugi cti a skáwy gména twého, wžitku bližnjho mého.

10. O bychť, Gežissi Páne mág! mohl byti (bjdny skauha twůg) nadobau twé mikosti: Mégž staw mág s mým powolánjm, pod ruky twé zprawowánjm; tak před nepřátel zkosti bezpečny mohu zustati, gen mně rač ochraňowati.

11. Srdcem, ystú, Gezu Páne, tělo, dussi, čest, zbozj mé, oddawám tobě stale; kdy sedjm, chodjm, neb stogjm, nechť se tebau wspokogim, spasitugjce wždy dale tebe k sobě kaskawého, s mikosti twau přitomného.

12. Odwrať sskody letagicy, a dussem snadně sikodicy, odwrať smrtedlné rany: Před morem, hladem a bidau zachoweg, ať twému lidu nesskodi z žadné strany: Chraň boge, zkého powětrj, ohně, wod, y nahlé smrti.

13. Degž, miky Páne, w tento čas, což k žiwotu potrebné znáš, wssak gen, gak račiš chtjti; kdy ty pokrm a napog nas slowěm twým žehnáš každ̄y čas, můž nas hognė syttiti: gen ať darú twých o Páne, bezbožně nezjiwáme!

14. W posledni pak mé potrebě, pomoz Otče, prosym tebe, gak se ti důwěrugi; degž gi ochotně čekati, pak spasytedlně skonati; gak ruce swé wztahugi: Přiaď, ach přiaď, Páne, slawo ma, wem, wem mne do twého kůna.

15. A tak mne, Otče, požehnea, ty pak, Gezu, mi zachoweg, čimž mne račil darjti: Duchu swaty, dnem y noch mne posswěcug, a deg mocy, bych tobě mohl žiw byti! Obzwlasstě prosym, Boże můg, ach, zdržug mi wždy pokog twůg! Amen.

(*1456.) Not. 246.

S Koroli noc hřichů zbyne, tma pomine, gižli brz den nastáwá? brzyž mne Pán můg těžkosti a bjd sprosti, w njchž dusse ma wystáwa!

2. O ktož slunce we mne wschodi, genž wsse wkodi, gak na okrsstku swěta! o lasko! ať duch můg tmáwy, a nezdrávy, brz w cnosti twé wykwětá.

3. Wssak gsme w času nowé smkauwy, kdež nám nowy břesk lasky twé switiť měl: proč gá se w mrakotě zsaujim? proč newětrim, žes pro žiwot můg wmrel?

4. Wssak gsme z noey, co twé gmění, wykupeni: gá pak, gá gsem pauha noc! Protož zgew se też mne twému, Synu mdlému, gegž trapi zla hřichů moc.

5. Y gakž gá bez twé pomocy, w tě mé nocy skutky swětla wykonám? gakž mohu lassku plniti, nizkým byti, když tě při sobě nemám?

6. Ach neopausstěgž dusse mé, tak ztrapně! rozsiť ohen twůg we mne: Degž mi (neb sem čerwik zemsky) smysl panenský, k mikosti twé wpjmné.

7. Gá wtipu a rozumnosti nemám dosti, k obcowánj božskému: Gežiš mne musiy wskřisyti, y syliti, on dá wzrüst stromu swému.

8. Nač pak oči mých přikryti? Nač tě syti? proč mi swětlo neswjti? mámli w swětle obcowati, w prawdě stati, musym smysl sprosty mjti.

9. Gezu! gen mi zrak deg zdrawý, a smysl prawý, ach dotkni se oči mych: neb to hrozné gsau těžkosti, když w swětlosti neznám swobod a praw swých. Amen.

(*1466.) Not. 162. b.

W zbúru dusse! k Bohu se měg, zwlčně Tworcy twému zpjweg, když aš noc pominula: gak sen tělo twé opustik, tak bled by dusse twa (twůg djl) w hřichů tmě nezhynula.

2. Wiz, s gak wdečnau ochotnosti wsseho swěta ssprokosti Tworcy swému wždy služj: nebe, země, mhla, oblacy, hory, wody, y zazracy, wssudy geho čest množj.

3. Y což to za nedbanliwost, a newděčna hřichů ljbost, genž tě, srdce mé, tlači? wssak gsy nad zwěř rozumnějssjm, a Bůh tě swym negmileassjm obrazem ctiti rači.

4. Boże! tobě se wsse rodi, skrz tě nam to slunce wychodi, tys Panem wssého swěta: O degž, ať w srdcy mým tmawym, při swětle lasky twé prawym kmen twůg plodně wykwětá!

5. Ty kraginu činjš plodnau, skrz dessť a rosu wrodnau, že zrüst bogny wydáwá: tak kdy srdce mé swkazuge Duch twůg, a mne potěssuge, wzra rüst nevstáwá.

6. *Degž mi ten den tak stončiti, gak se ti mohu ljbiti, ať gen tě neobrazym; a potom mém putowání, když swěr přigde k dokonánj, ať s tebau w slawu wchazym. Amen.

Dru-